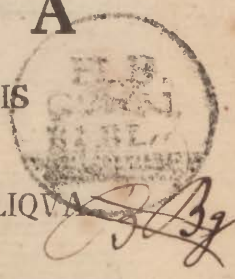

A. 8.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
ΤΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ
ΤΑ ΗΘΙΚΑ

PLUTARCHI CHAERONENSIS
MORALIA
ID EST
OPERA, EXCEPTIS VITIS, RELIQUA

GRAECA EMENDAVIT,
XYLANDRI, H. STEPHANI, REISKII, WYTTENBACHII
ALIORVMQVE ANIMADVERSIONIBVS ILLUSTRAVIT,
LECTIONIS DIVERSITATEM ADIECIT
JOANNES GEORGIVS HVTTEN
PHILOS. MAG. ET SCHOL. ANATOL. TUBING. RECTOR.

VOLV MEN SECVNDVM

T V B I N G A E
IMPENSIS JOANNIS GEORGII COTTAE
M D C C X C V I.

HAOTATXOT
TOTXAPHEKX

TAHΘIK A

ETIAPHOI CHAIRONENIS
MOKALIA

OMIA, EXCEPTIS VIUS, RIKIOTA

GRATA EMPLOYIT
KXIMANDI H STERNAI, ELIEN, WY, TENDANT
ALORVONIT & ANIMOVONIT & KXIAVONIT
LEKTONI HUKOVATIT & ADITIT
IOANNES O KXIAVONIT
THLOS MAB ET

3997

99399

π

IOANNES O KXIAVONIT

THESE
IARXONIT IOANNES O KXIAVONIT
ADITIT

Continetur hoc Volumine.

- XIII. ΕΠΤΑ ΣΟΦΩΝ ΣΤΜΠΟΣΙΟΝ,
Septem Sapientum Convivium, pag. 1.
- XIV. ΠΕΡΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΣ,
De Superstitione, 54.
- XV. ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ
ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ,
Regum & Imperatorum Apophthegmata, 82.
- XVI. ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΛΑΚΩΝΙΚΑ,
Apophthegmata Laconica. 172.
- XVII. ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟ-
ΝΙΩΝ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΑ,
Instituta Laconica. 247.
- XVIII. ΛΑΚΑΙΝΩΝ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ,
Lacaenarum Apophthegmata. 257.
- XIX. ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΡΕΤΑΙ,
De Mulierum Virtutibus. 263.
- XX. ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ. ΡΩ-
ΜΑΙΚΑ,
Quaestiones Romanae. 310.
- * 2 XXI.

XXI. ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ. ΕΛΛΗΝΙΚΑ,
 Quaestiones Graecae. pag. 378.

XXII. ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
 ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΚΩΝ,
 Parallela Graeca & Romana. 411.

1	ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΟΣΙΩΝ	XIII
pag.	Septem Sapsientia Convivium.	
24	ΠΕΡΙ ΒΕΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΣ	XIV
	De Sapsitione.	
	ΑΠΟΦΕΥΜΑΤΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ	XV
	ΣΤΡΑΤΗΡΩΝ.	
28	Regum & Imperatorum Aporhph-	
	gram.	
	ΑΠΟΦΕΥΜΑΤΑ ΛΑΚΩΝΙΚΑ	XVI
175	Aporhphgramata Iaconica.	
	ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΤΩΝ ΛΑΚΩΝΙΜΟ-	XVII
	ΝΩΝ ΕΠΙΤΡΑΦΕΜΑΤΑ	
245	Iustitia Iaconica.	
	ΛΑΚΩΝΙΜΩΝ ΑΠΟΦΕΥΜΑΤΑ	XVIII
257	Iaconicum Aporhphgramata.	
	ΤΥΓΑΚΩΝ ΑΡΕΤΑΙ	XIX
268	De Mulierum Virtutibus.	
	ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΡΩ-	XX
	ΜΑΙΚΑ.	
310	Quaestiones Romanae.	
XXI		CUL

CULTORI LECTORIQVE
PLUTARCHI

S. P. D.

IOANNES GEORGIUS HVTTEN.

Alterum hoc *Plutarchi Operum*, quae dicunt, *Moralium & Philosophicorum* Volumen Tuae, Benevole Lector! indulgentiae & humanitati commendaturo, non est sane, quod prius, quod antiquius videri possit, quam ut iis, qui primum eorundem Volumen benignissimis suis iudiciis decorarunt, meumque animum in omni hoc labore indefesse sustinendo mirifice excitarunt, gratissimum me demonstrem. Eo fidentius certè jamjam ea, quam semel sum ingressus, via perrexi, omnia eadem ratione, de qua in Praefatione primi Voluminis pluribus mihi fuit differendum, persequendo: nec dubito, quin diminutae ejus, quae olim sanioribus consiliis hic ibi ferè obstitisse videri possit, timiditatis vestigia haud difficulter cuivis videre liceat plura, adeo ut, meo quidem sensu, ipsa res Plutarchea haud parum sit consecuta, sive ut cura & negotium textus recensendi, & ab innumeris mendis, quoad ejus fieri potest, purgandi, ejusque lectionem & usum ea, qua par est, fide & industria adjuvandi, melius processisse dici queat.

De singulis, quae hoc in Volumine apparent, partibus, Benevole Lector! ut meum qualemcunque laborem certius possis cognoscere veriusque judicare, haec habeas velim.

Praeter editiones & versiones universa Plutarchi Opera complectentes, alioque tempore commemoratas, rarissima fuerunt subsidia peculiararia, quibus utilicuit. Nec mirum, cum rarius haec Plutarchi Scripta seorsim edita, & singularibus Eruditorum curis adornata fuisse & illustrata, rarius translata, fatis constet. Serius quidem mihi contigit, eas (versiones *)

* 3

nosce-

*) Prodiere sub titulo: *Ausertese moralische Schriften von Plutarch. Aus dem Griechischen*, Tiguri 1768--
1774;

noscere & inspicere, quibus *Nuischelerus*, Professor Tigurinus, de variis Plutarchi opusculis moralibus optime meruit, Germanice redditis. Quod WYTTENBACHIANAE editionis alterum Volumen justo tempore in meas manus venerit, haud parum voluptatis id mihi attulisse fateor, cum, quidquid inde meis curis inservierit, sive ullo modo ad nostri instituti rationem valuerit, non interrupto ordine cum fautoribus nostrae editionis in adnotationibus textui subjunctis communicandi nanciscerer facultatem. Qua in parte (quod cuivis persuasum esse velim) id certe potissimum egi curavique, ut nostri amici prorsus nihil desiderent, quod textum *Wyttenschianum* notasque ei adpersas commendare posse videatur, neque, quocumque modo res judicetur, si a versione Xylandri latina discesseris, & justam aequamque subsidiorum, quae nos penes sunt, rationem inieris, id curae studiique, quod Plutarcho consecrare suscepimus, nosque ipsi, ut, qua potest fieri, summa fide consecremus, maxime obstrictos tenemus, & quod reipublicae literariae nos debere sentimus, levius aut inferius sit eo, quo WYTTENBACHIUS de Plutarcho meruisse est censendus. Tantum abest, ut haec de me ipso praedicando, modestiae, persona cujusvis editoris dignissimae virtutis, leges transgrediar, aut insolentius loqui videar, ut contra veritatem me acturum fuisse existimem, si aliter sentiam & loquar, ac diligens & accurata rei ipsius cognitio me sentire & loqui jubet. Quidquid ex WYTTENBACHII curis & emendationibus ad meos usus accommodavi, sive codicibus, quibus fuit instructus, manuscriptis, aliaque ejus multiplici hujus generis eruditione firmatum, sive ab ejus ingenio profectum, aut ejus solertia & singulari facilitate, bene conjiciendo corruptis locis medendi, probatum, ingenue & fideliter me ubivis locorum aperuisse, nemini non patebit. Consilii autem, quo ductus versionem latinam (hac enim ex parte sunt fortasse, qui putent, nostram editionem deterioris esse conditionis) textui subjungendam

1774, quatuor partibus, quarum tertia continet translationem libelli de *superstitione*, quarta translationem opusculi inscripti: *Septem Sapientum Convivium*.

dam haud censui, haecenus me non poenituit, nec unquam me poenitebit, quo magis id a Viris, legitimis optimisque hujusce rei aestimatoribus, publice comprobatum fuisse cognovi.

Peculiaria, quae mihi obtigerunt, subsidia haec fuere.

In opusculo de *Superstitione* consului editionem, quam CRIST. FRIDER. MATTHAEI curavit, duorum codicum Mosquensium collatione insignem, hoc titulo: *Plutarchi libellus de Superstitione & Demosthenis oratio funebris in laudem Atheniensium, qui fortiter pro patria pugnando caesi sunt ad Chaeroneam. Graece & latine cum integris notis Reiskii, Sallieri, Taylori, Wolfii & Xylandri. Denuo recensuit, Varias Lectiones trium Codd. MSS. & suas animadversiones adjecit Chr. Fr. Matthaei — Mosquae 1778.*

In tractandis *Apophthegmatibus Regum & Imperatorum* usus sum *Philelphi* versione, quae in *Codice manu scripto Noribergensi* continetur. Nec non in iisdem, & tribus, qui proxime sequuntur, libris (compilatis, W. judice, a posteriore quodam homine ex Plutarchi libris) ad manum fuit editio peculiaris, quam *H. Stephano* debemus, forma duodecima. Ejus inscriptio haec est: *Apophthegmata Graeca Regum & ducum, philosophorum item, aliorumque quorundam: ex Plutarcho & Diogene Laërtio. Cum Latina interpretatione. Loci aliquot in Graeca contexta emendati fuerunt: aliorum autem quorundam emendationem cum nostris editionibus Plutarchi & Laërtii atque Stobaei accipies. Anno MDLXVIII. Excudebat Henricus Stephanus, illustris viri, Huldrici Fuggeri, typographus.* Digna mihi est visa, cujus accuratiorem habeam rationem, id quod ex eo haud difficile erit intellectu, quod inde & ad colligendam lectionis diversitatem, & ad textum puriorem quibusdam in locis restituendum enotavi. Aliquot hujus rei exempla videre licet pag. 192. not. 1. pag. 220. not. 1. pag. 233. not. 1. Differt enim textus,

quem haec editio exhibet, pluribus in locis ab eo, quem legimus in Stephaniana, operum universonum Plutarchi editione, quae quadriennio post apparuit. Monendum hoc censui, cum ab aliis minus observatum fuisse suspicer. *Latina* insuper versio, quam Stephanus adjunxit, est *Raphaëlis Regii*. Adhibui denique in hisce Plutarchi opusculis editionem MICHAELIS MAITTAIRII, quae forma quarta Londini prodiit 1741. Lubentissime subscribo sententiae, quam WYTTEBACHIVS de ea tulit hisce verbis: „externum habet cultum, internam dotem doctrinae exiguam, emendationis ex scriptis codicibus aut conjectura nullam.“

Ad locum, in libello de *Superstitione* obvium pag. 65, haud alienum esse censeo, hic loci observare, quae e *Bryano* adnotanda fuerunt, humanitas a me neglecta. Legi vult idem pro τὸ lin. 4. τῶ, pro παρῖναυ autem lin. 8. reponendum censet παύνας. Aptissimum esse hoc verbum sensui, nec non usu Plutarcho ad vim musicae in sedandis animorum perturbationibus celebrandam satis firmatum, nemo negabit, & demonstrat *Bryanus* pluribus locis in notis ad Tomum primum Vit. parall. pag. 77. Corrigas porro velim, Lector Benevole! quae in notis vitiose leguntur: qualia haec pauca inveni. Pag. 49. not. 1. delenda sunt lin. 2. *Ald. quoque & Bas.* Pag. 71. & 72. not. 5. sin. lege *nimum* pro *nimirum*.

Restat denique, ut de imagine, quam huic Volumini praefigendam curavi, & de meo, quo eam elegi, consilio pauca commemorem. Proxime quidem nullum Plutarchi locum attingit. At quot locis mentio fit *Herculis*, in multiplici varioque laborum genere versantis? — Herois istius, qui *vita parietibus cincta minime delectatus, sub dio & peregre solitus fuit degere* (conf. *Quaest. Roman.* XXVIII. pag. 238.) sive qui non amans otii mollis atque inertis, continuis laboribus, itineribus, aliisque molestiis & periculis fortiter adeundis magnoque animo & invicto sustinendis de sua aetate adeo meruisse perhibetur, ut dignus fuerit, quem immortalis posterorum memoria prosequeretur, Diisque, primis humani generis benefactoribus, annumeraret. Quid mirum, mihi, haec & alia huius gene-

generis, cum ista Plutarchi verba — ἐκ οὐκείῃ τῶν Ἡρακλῆα χάρων, ἀλλὰ ὑπαίθρῳ βίῳ καὶ θυραυλίας — legere, cogitanti in mentem subisse eam gravissimam verissimamque sententiam, quam Antiquitas Herculis vita rebusque gestis multis modis & evidenter declaratam, demonstratam firmatamque censuit, artisque documento praestantissimo animis hominum, ad majora in salutem generis humani suscipienda & gerenda natorum factorumque, proponi & imprimi voluit? — At quid opus est pluribus ad meam mentem hac in re defendendam? — Liceat potius imaginem ipsam, quam, optime expressam, nemini non adspectu jucundam fore spero, verbis quorundam scriptorum exponere. Alter est, quem jam nunc *Nostrum* iterum appellare gestio, *Seybold*, qui (*Einleitung in die Griechische und Römische Mythologie*, S. 366.) haec habet: *Man wird in dem sanft herabgesunkenen Kopf, in seiner Miene, in dem Rücken, der gleichsam in hohe Betrachtungen gekrümmt ist, in der nachlässigen Stellung der Hüfte etc. den Helden nicht verkennen, der mit Wohlgefühl seine Thaten überdenkt, und mit ihm empfinden: WIE RUH' AUS TUGEND — UND ARBEIT — QUILLT!* Alter est *Jacobi*, Professor Friburgensis, de studio literarum humaniorum meritissimus, qui in recentissimo opere, quo rem literariam decoravit — *Beschreibung einiger der vornehmsten geschnittenen Steine mythologischen Inhalts. Aus dem Cabinet des Herzogs von Orleans. Aus dem Französischen ausgezogen und mit Anmerkungen begleitet.* Zürich. 1796. — ea, quae Auctor Gallicus copiosius de nostro Hercule disserit, ita interpretatur: „*An dem Charakter, welchen der Künstler diesem Herkules gegeben hat, erkennt man leicht, dass dieser Held ruhet, nicht um seine erschöpften Kräfte wieder herzustellen; noch weniger, um sich einem weichlichen und müßigen Leben in Zukunft zu überlassen; sondern um sich einen Augenblick mit den Diensten zu beschäftigen, welche sein Muth und sein*

sein Arm der Menschheit geleistet haben. Von seinen Waffen und den vornehmsten Denkmälern seines Ruhms umgeben, scheint er auf neue Thaten zu sinnen; ungeachtet seiner schon verrichteten Arbeiten, sieht man an ihm alle Kennzeichen der Stärke. Die Uebung seiner Kräfte hat ihn noch stärker gemacht, seine Ruhe sogar ist furchtbar: und wehe dem, der es wagt, sie zu stören! — Auf einem Felsen, wovon ein Theil mit der Löwenhaut bedeckt ist, sitzend, stützt Herkules seinen Kopf auf seine rechte Hand, und diese auf den Griff eines Schwerdtes, dessen Scheide unter seinem linken Arme durchgeht. — Unter den verschiedenen Gegenständen, welche seinen Sitz verzieren, zeichnet sich vornemlich sein Bogen aus. — Gegen über ist die Keule angebracht, als das schicklichste Werkzeug seine Stärke zu bezeichnen, und das einzige, das er sich selbst verschafft hatte. — Um seinen Sitz herum erscheinen die Köpfe der Stuten des Diomedes. Diefes erinnert an seine achte Arbeit. — Zu den Füßen liegen die goldenen Aepfel, welche er in den Gärten der Hesperiden gepflückt hatte, drey an der Zahl: — die zwölfte von seinen Arbeiten. Unten an dem Steine, auf den Herkules den rechten Fuß stützt, bemerkt man den Kopf des Erymantischen Ebers, welches auf die dritte seiner Arbeiten deutet. Endlich sieht man auch eine Sphynx, auf welche die Keule gestützt scheint — wahrscheinlich Theben in Böotien, das Vaterland des Herkules, damit anzuzeigen.“

Vale, Lector Benevole! Fave Plutarcho nostro, fave mihi. Dabam Tubingae Calendis Jul. MDCCXCVI.

Π Λ Ο Τ Τ Α Ρ Χ Ο Τ

ΕΠΤΑ ΣΟΦΩΝ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ Ι.

Η κα προΐων ὁ χρόνος, ὦ Νικαρχε, πολὺ σκότος ἐπάξει τοῖς πράγμασι καὶ πᾶσαν ἀσάφειαν, εἰ νῦν ἐπὶ προσφάτοις ἔτω καὶ νεαροῖς λόγοι ψευδεῖς συντεθέντες ἔχασι πίσιν. ἔτε γὰρ μόνων ², ὡς ὑμεῖς ἀκηκόατε, τῶν ἐπ' αὐτὸ γέγονε τὸ συμπόσιον, ἀλλὰ πλειόνων, ἢ δις τούτων· ἐν οἷς καὶ αὐτὸς ἤμην, συνήθης μὲν ὢν Περιάνδρῳ διὰ τὴν τέχνην ³, ξένος δὲ Θάλευπαρ' ἐμοὶ γὰρ κατέλυεν ⁴ ὁ κήρ, Περιάνδρου κελύσαντος· ἔτε τὰς λόγους ὀρθῶς ἀπεμνημόνευσεν, ὅστις ἦν ὑμῖν διηγόμενος· ἦν δὲ, ὡς ἔοικεν, ἐδεῖς τῶν παραγεγονότων. ἀλλ' ἐπεὶ χολή τε ⁵ πάρεσι πολλή, καὶ τὸ γῆρας ἐκ ἀξιοπίσιον ἐγγυήσασθαι τὴν ἀναβολὴν τῆ
 λόγῃ,

¹ R. notante, Convivium hoc a venustate Xenophonte longe abest, & refert, cum eo comparatum, exercitationem tyronis ad perfectum magistri opus. Personae colloquii primae sunt Diocles & Nicarchus; secundae, Niloxenus, Thales, Anacharsis, Eumetis, Alexidemus, Periander, Ardalus, Aesopus, Sclon, Chilon, Cleodemus, Mnesiphilus, Cbersias, Bias, Cleobulus, Pittacus, Gorgias.

² Restitui μόνων ex consensu priorum editionum pro μόνον, quod est in Frst. & R.

³ scil. vaticinandi, sicuti ex seqq. apparet.

⁴ Turn. V. Bong. κατέλυεν.

⁵ abest τε ab Ald. & Basf.

λόγε, προθυμημένοις ὑμῖν ἀπ' ἀρχῆς ἅπαντα διηγήσομαι.

II. Παρесеυάκει μὲν γὰρ ἐν ἐν τῇ πόλει ¹ τὴν ὑποδοχὴν ὁ Περίανδρος, ἀλλ' ἐν τῷ περὶ τὸν Λέχαιον ἐσιατορίῳ, παρὰ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν, ἧς ἦν καὶ θυσία ². μετὰ γὰρ τὸν ἔρωτα τῆς μητρὸς αὐτῆς, προεμένης τὸν βίον ἐκασίας, ἐτεθυκῶς τῇ Ἀφροδίτῃ, τότε πρῶτον ἐν τινων ἐνυπνίων τῆς Μελίσσης ³, ἄρμησε τιμῶν καὶ θεραπεύειν τὴν θεόν. τῶν δὲ κεκλημένων ἐκάστῳ συνωρίς ἰκανῶς κειοσημένη προσήχθη· καὶ γὰρ ὦρα θέρης ἦν, καὶ τὴν ὁδὸν ἄπασαν ὑπὸ πλήθους ἀμαξῶν καὶ ἀνθρώπων ἄχρι θαλάττης κονιορτὸς καὶ θόρυβος κατεῖχεν. ὁ μέντοι Θάλης τὸ ζεῦγος ἐπὶ ταῖς θύραις ἰδὼν καὶ μειδιάσας ἀφῆκεν. ἐβαδίζομεν ἔν ἐκτραπόμενοι διὰ τῶν χωρίων καθ' ἡσυχίαν, καὶ μεθ' ἡμῶν τρίτος ὁ Ναυκρατίτης Νειλόξενος, ἀνὴρ ἐπιεικής, καὶ τοῖς περὶ Σόλωνα καὶ Θάλητα γεγονὼς ἐν Αἰγύπτῳ ξυνήθης. ἐτύγχανε δὲ πρὸς Βίαντα πάλιν ⁴ ἀπεσαλμένους· ὧν δὲ χάριν, ἐδ' αὐτὸς ἤδει, πλὴν ὑπενόει πρόβλημα δεύτερον αὐτῷ κομίζειν ἐν βιβλίῳ κατασεσημασμένον. εἶρητο γὰρ, εἰ Βίας ἀπαγορεύσειεν, ἐπιδειῆσαι τοῖς σφωτάτοις Ἑλλήνων τὸ βιβλίον ⁵. Ἑρμαῖον (ὁ Νειλόξε-

¹ Corinthum intellige, duobus inclutam portubus, quorum alter *Lecbaeus* dictus, Jonio imminabat mari.

² R. mavult ἧς ἦν καὶ ἡ θυσία.

³ Melissa fuit Periandri uxor.

⁴ deest πάλιν in editione Wytth.

⁵ Ordinavi voces ex R. mente, vulgo sic confusas: Ἑλλήνων. Ἑρμαῖον τὸ βιβλίον. Pro τὸ βιβλ. Turn. V. Bong. τὸ συμπόσιον; item Anon. notante W. qui τὸ βιβλ. loco non factis congruere monet. Mez. delet, eodem teste. R. porro adnotat, historiae non esse congruum, quod hunc ficto nomine Niloxenum dictum Naucraticam faciat, cum Thaletis aetate, qui Cyro & Croeso aequalis vixerit, Naucratis nondum fuerit, condita sub Inaro in Aegypto regnante, & Artaxerxe in Perside, clrca

λόξενος ἔφη) μοι γέγονεν, ἐνταῦθα λαβεῖν ἅπαντας ὑμᾶς, καὶ κομίζω τὸ βιβλίον, ὡς ὄρας, ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ἅμα δὲ ἡμῖν ἐπέδεικνυε. καὶ ὁ Θάλης γελᾶσας· Εἴ τι κακὸν, (εἶπεν) αὖθις εἰς Πριήνην. διαλύσει γὰρ ὁ Βίαις, ὡς διέλυσεν αὐτὸς τὸ πρῶτον. Τί δὲ ¹ (ἔφην ἐγὼ) τὸ πρῶτον; Ἰερεῖον (εἶπεν) ἔπεμψεν ² αὐτῶ, κελεύσας τὸ πονηρότατον ἐξελόντα καὶ χρηστότατον ἀποπέμψαι κρέας. ὁ δὲ ἡμέτερος εὖ καὶ καλῶς τὴν γλῶτταν ἐξελάν ἔπεμψεν. ὄφεν εὐδοκιμῶν δηλός ἐσι καὶ θαυμαζόμενος. Οὐ διὰ ³ ταῦτα, ἔφη, μόνον, ὁ Νειλόξεμος, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐδὲ Φεύγει τὸ Φίλος εἶναι βασιλέων, κατὰπερ ὑμεῖς ⁴. ἐπεὶ σὲ γε καὶ τὰ ἄλλα θαυμάζει, καὶ τῆς πυραμίδος τὴν μέτρησιν ὑπερφυῶς ἠγάπησεν, ὅτι πάσης ἀνευ πραγματείας, καὶ μηδεὸς ὀργάνου δεηθεῖς, ἀλλὰ τὴν βαυήριαν εἴσας ἐπὶ τῷ πέρατι τῆς σιᾶς, ἣν ἡ πυραμὶς ἐποίει, γενομένων τῇ ἐπαφῇ τῆς ἀκρίνου δυοῖν τριγώνων, ἔδειξας, ὅν· ἡ σιὰ πρὸς τὴν σιὰν λόγον εἶχε, τὴν πυραμίδα πρὸς τὴν βαυήριαν ἔχουσαν. Ἄλλ', ὅπερ ἔφην ⁵, διεβλήθης μισοβασιλεὺς εἶναι, καὶ τινες ὑβρισμαὶ σε περὶ τυρίωνων ἀποφάσεις ἀνεφέροντο πρὸς αὐτόν. ὡς ἐρωτηθεῖς

A 2

ὑπὸ

circa Olymp. 80. teste Strabone; Etiam aetates sapientum haud satis apte congruere, cum Periander Solone fuerit anti-
quior.

¹ Turn. V. Petav. τί δ' ἦν.

² scil. Amasis, rex Aegypti. Cf. Plut. de auditione c. 2. Vol. VII. p. 130.

³ Pro διὰ Turn. δῆ.

⁴ Vulgo sic legitur: ἀλλ' ἐδὲ Φεύγει τὸ Φίλος εἶναι καὶ βασιλέων, κατὰπερ ὑμεῖς; Ald. & Bas. ἡμεῖς. Xyl. non solum ὑμεῖς legendum esse monuit, quod rell. receperunt, sed & ex ejus mente reliqua dare haud dubitavi. In seq. V. sum secutus, σὲ γε recipiens pro vulg. σὲ τε, probante quoque R.

⁵ Dedl interpunctionem cum W. Vulgo ἀλλ' ὅπερ (ἔφην) διεβλ.

ὑπὸ Μολπαγόρου ¹, τῷ Ἴωνος, τί παραδοξότατον ² εἶς ἐωρακώς, ἀποκρίναιον· Τύραννον γέροντα. καὶ παλιν ἐν τινι πότῳ, περὶ Θηρίων λόγῳ γενομένῃ, Φαίης κἀκισον εἶναι, τῶν μὲν ἀγρίων Θηρίων, τὸν τύραννον· τῶν δὲ ἡμέρων, τὸν κόλακα. ταῦτα γὰρ, εἰ καὶ πάνυ προσποιεῖνται διαφέρειν οἱ βασιλεῖς τῶν τυράννων, ἐκ εὐμενῶς ἀπέκσιν. Ἀλλὰ τῷτο μὲν (εἶπεν ὁ Θάλης) Πιττακῆ εἶναι, εἰρημένον ἐν παιδίᾳ ποτε πρὸς Μυρσίλου. ἐγὼ δὲ Θαυμάσαιμ' αὖν, εἶφη ³, ἔ τύραννον, ἀλλὰ κυβερνήτην γέροντα θεασάμενος. πρὸς δὲ τὴν μετάθεσιν τὸ τῷ νεανίσκῳ πέπονθα, τῷ βαλόντες μὲν ἐπὶ τὴν κῆρυκα, πατάξαντος δὲ τὴν μητριάνα, καὶ εἰπόντος· Οὐδὲ ἔτω κακῶς. διὸ καὶ Σόλωνα σοφώτατον ἠγησάμεν, ἔ δεξάμενον τυρανεῖν. καὶ Πιττακῆς ⁴ εἰ μοναρχίᾳ μὴ προσῆλθεν, ἐκ αὖν εἶπεν ὡς Χαλεπὸν ἐσθλὸν εἶμεναι. Περικλῆς δ' εἶπεν ὡς ⁵ ἐν νοσήματι πατρώῳ τῇ τυραννίδι κατελλημένος, ἔ Φαύλως ἐξαναφέρειν, χράμενος ὀμιλίας ὑγιειναῖς ἄχρι γε ⁶ νῦν, καὶ συνουσίας ἀνδρῶν νῦν ἐχόντων ἐπαγόμενος, ἄς δὲ Θρασύβελος ⁷ αὐτῷ κολέσεις τῶν ἀκρων, ἐμὸς πολίτης, ὑψηγείται, μὴ προσιέμενος. γσωργῆ γὰρ, ἀκρίδας καὶ ὄρνιθας ἀντὶ τυρῶν καὶ κριθῶν συνημιζοῖν ἐδέλοντος, ἐδὲν διαφέρει τυράννος, ἀνδραπέδων μᾶλλον ἄρχειν, ἢ ἀνδρῶν, βε-
λίμε-

¹ R. notante, hic Molpagoras fuit forsitan avus Molpagorae, patris Aristagorae Milefii, qui sub Dario primo Ioniam turbavit. Herodot. V. 30.

² Ald. & Baf. παράδοξον; item mox ἀποκρίναιον pro ἀποκρίναιον, & τόπω pro πότῳ. Hinc Xyl. vertit *alicubi*.

³ scil. Thales. Legi sic voluit Xyl. & dedi e V. & Turn. pro vulg. εἶφην.

⁴ Turn. V. & Bong. post h. v. inserunt ἔτος.

⁵ Turn. V. & Bong. ὡσπερ.

⁶ Dedi sic e R. mente *ad hoc quidem temporis* pro vulg. ἄχρι τε νῦν, & comma, vulgo post ὑγιειναῖς datum, repositum pone νῦν. Etiam W. susp. γε pro τε.

⁷ Tyrannus Milefius. Herodot. V, 92.

λόμενος. ἐν γὰρ ἀντὶ πολλῶν κακῶν ἀγαθὸν αἰ δυνα-
 σεῖαι τὴν τιμὴν ἔχουσι καὶ τὴν δόξαν, ἅνπερ ἀγαθῶν
 ὡς κρείττονες ἄρχουσι, καὶ μεγάλων μείζονες εἶναι δο-
 κῶσι· τὴν δ' ἀσφάλειαν ἀγαπῶντας ἀνευ τῆ καλῆ,
 προβάτων ἔδει πολλῶν καὶ ἵππων καὶ βοῶν ἄρχειν, μὴ
 ἀνθρώπων. ἀλλὰ γὰρ εἰς ἕδεν προσήμοντας ἐμβέβλημεν
 ἡμᾶς (ἔΦη) ὁ ξένος ἔτοσι λόγους, ἀμελήσας¹ λέγειν
 τέ καὶ ζητεῖν, ἃ ἀριότητι ἐπὶ δεῖπνον βαδίζουσιν. ἦ
 γὰρ ἐκ οἴει, καθάπερ ἐσιάσσοντος ἐσὶ τις παρασκευῆ,
 καὶ δειπνήσοντος εἶναι. Συβαρίται μὲν γὰρ, ὡς ἔοικε,
 πρὸ ἐνιαυτῆ τὰς κλήσεις ποῖονται τῶν γυναικῶν, ὅπως
 ἐκγένεοιτο κατὰ χολὴν παρεσκευασμέναις ἐδῆτι καὶ χρυ-
 σῶ Φοιτᾶν ἐπὶ τὸ δεῖπνον· ἐγὼ δὲ πλέονος οἶμαι χρό-
 νε δεῖσθαι τὴν ἀληθινήν τῆ δειπνήσοντος ὀρθῶς παρα-
 σκευῆν· ὅτι² χαλεπώτερόν ἐστιν, ἢ φησι τὸν πρέποντα
 κόσμον, ἢ σώματι τὸν περιττὸν, ἐξευρεῖν καὶ ἀχρησον.
 ἔ γὰρ ὡς ἀγγεῖον ἡκει κομίζων ἑαυτὸν ἐμπλήσαι πρὸς
 τὸ δεῖπνον ὁ νέον ἔχων, ἀλλὰ καὶ σπεδάσαι τι καὶ
 παιᾶσαι, καὶ ἀκῆσαι καὶ εἰπεῖν, ὃ³ ὁ καιρὸς παρακκ-
 λει τὸς συνόντας, εἰ μέλλουσι μετ' ἀλλήλων ἠδέως ἔσε-
 θαι. καὶ γὰρ⁴ ὄψον πονηρὸν ἐσὶ παρώσαθαι, κἂν οἴ-
 νος ἦ Φαῦλος, ἐπὶ τὰς νόμφας καταφυγεῖν. σύνδειπνος
 δὲ κεφαλαλγῆς καὶ βαρὺς καὶ ἀνάγωγος, παντὸς μὲν
 οἴου καὶ ὄψου⁵, πᾶσαν δὲ μεσεργῆ χάριν ἀπόλλυσι
 καὶ λυμαίνεται, καὶ ἕδ' ἀποπέμψαι⁶ τὴν τοιαύτην
 ἐηδῖαν ἔτοιμόν ἐστιν, ἀλλ' ἐνίοις εἰς ἅπαντα τὸν βίον ἐμ-

A 3

μένει

1 B. E. Voff. ἀμελήσαντας.

2 Ald. & Bas. ὁ, pro quo Xyl. ᾧ, aut ὅτι, aut ὅση legi
 voluit. Steph. dedit ὅτι.

3 R. maluit ὦν ὁ καιρὸς, ob sonum ingratum, quem vul-
 gata efficit.

4 Turn. V. & Bong. καὶ γὰρ καὶ ὄψον. Mox Ald. κεφαλγῆς.

5 R. videtur post h. v. deesse ἀηδέτερος. Mavult idem μεσερ-
 γῶν pro μεσεργῆ.

6 Turn. V. Bong. Anon. ἀπεμίσσῃ.

μένει τὸ πρὸς ἀλλήλους δυσάρεσον, ὡσπερ ἐωλοκρασία ¹ τις ὕβρεως, ἢ ὀργῆς ἐν οἴνῳ γενομένης. ὁθεν ἄριστα Χίλων, καλέμβιος ἐχθρὸς, ἔ πρότερον ὠμολόγησεν, ἢ πυθέσθαι τῶν κεκλημένων ἕκασον. ἔφη γὰρ, ὅτι σύμπαν ἀγνώμονα δεῖ φέρειν καὶ σύσκηνον, οἷς συμπλεῖν ἀνάγκη καὶ συστρατεύεσθαι. τὸ δὲ ² συμπόταις ἑαυτὸν, ὡς ἔτυχε, καταμιγνύειν, ἔ νεν ἔχοντος ἀνδρὸς ἐστίν. ὁ δ' Αἰγύπλιος σκελετὸς, ὃν ἐπιεικῶς εἰσφέροντες εἰς τὰ συμπόσια προτίθενται, καὶ παρακαλεῖσι μεμνηθῆναι τάχα δὴ τοιάτῃς ἐσομένους, καίπερ ἄχαρις καὶ ἄωρος ἐπίκωμος ἦκων, ὅμως ἔχει τινὰ καιρὸν, εἰ μὴ ³ πρὸς τὸ πίνειν καὶ ἠδυπαθεῖν, ἀλλὰ πρὸς Φιλίαν καὶ ἀγάπησιν ἀλλήλων προτρέπεται καὶ παρακαλεῖ τὸν βίον, μὴ, τῷ χρόνῳ βραχὺν ὄντα, πράγμασι κικτοῖς μακρὸν ποιεῖν.

III. Ἐν τοιάτοις λόγοις γενόμενοι καθ' ὁδὸν ⁴, ἀφιμόμεθα πρὸς τὴν οἰκίαν, καὶ λέσασθαι μὲν ὁ Θάλης ἐκ ἠθέλησεν. Ἀλήλιμμαι ⁵ γὰρ, εἶπεν. ἐπιῶν δὲ, τέες τε δρόμους ἐθεῖτο, καὶ τὰς παλαίστρας, καὶ τὸ ἄλλοσος τὸ παρά τὴν θάλασσαν ἱκανῶς διακεκοσμημένον, ὅπ' ἔδενός ἐμπληττόμενος τῶν τοιάτων, ἀλλ' ὅπως μὴ καταφρονεῖν δοκοῖη τῆ Περιάνδρα, μηδὲ ὑπερορᾶν τῆς
 Φιλο-

¹ Sic Xyl. legi voluit, & exhibent Turn. V. Bong. & dedit R. pro vulg. αἰωλοκρασία. Eandem vocem recepit W. consentientibus E. Voss. Jannot.

² Dedi sic e V. pro vulg. πρὸς δὲ τὸ συμπ. R. aut legi voluit, quod dedi, aut τὸ δὲ πρὸς συμπόταις ἑαυτὸν. W. in textu nil mutat, confusam esse adnotans inscriptionem vitiosam ex duabus mellioribus τὸ δὲ πρὸς συμπόταις & τὸ δὲ συμπόταις. Posterius firmat quoque Mez.

³ Turn. & V. καιρὸν, καὶ εἰ μὴ. R. susp. εἰ γὰρ μὴ πρὸς τὸ πίνειν καὶ ἠδυπαθεῖν, ἀλλὰ γὰρ πρὸς Φιλίαν; alias legendum esse postea, monet προτρέπόμενος καὶ παρακαλεῶν.

⁴ Turn. V. Bong. κατὰ τὴν ὁδόν.

⁵ Turn. V. Bong. ἀληλιμμίνοι γὰρ ἦμεν; V. quoque ἀληλαμμίνοι.

Φιλοτιμίας. τῶν δ' ἄλλων τὸν ἀλειψάμενον, ἢ λεσά-
 μενον, οἱ θεράποντες εἰσήγου εἰς τὸν ἀνδρῶνα διὰ ¹ τῆς
 σοῦς. ὁ δ' Ἀνάχαρσις ἐν τῇ σοφῇ καθεῖστο, καὶ παιδί-
 σκη προεἰσήκει τὴν κόμην ταῖς χερσὶ διακρίνεσθαι. ταύ-
 την Θάλης ἐλευθεριώτατά πως αὐτῷ προσδραμεῖσθαι ἐφι-
 λησε, καὶ γελᾶσθαι. Οὕτως (ἔφη) ποιεὶ καλὸν τὸν
 ξένον, ὅπως ἡμερώτατος ᾖν μὴ φοβερὸς ἢ τὴν ὄψιν
 ἡμῖν, μηδ' ἄγριος. ἐμῶ δ' ἐρομένε περι τῆς παιδός,
 ἥτις εἶη. Τὴν σοφῆν (ἔφη) καὶ περιβόητον ἀγριοεῖς
 Εὐμητιν; ἔτω γὰρ ταύτην ὁ πατὴρ αὐτὸς, οἱ δὲ πολ-
 λοὶ πατρόθεν ὀνομάζεσι Κλεοβελήνην ². καὶ ὁ Νει-
 λόξενος. Ἡ περὶ τὴν περὶ τὰ αἰνίγματα δεινότητα καὶ
 σοφίαν (ἔφη) τῆς κόρης ἐπαινεῖς. καὶ γὰρ εἰς Αἴγυ-
 πτον ἔνια τῶν προβαλλομένων ὑπ' αὐτῆς διήλαι. Οὐκ
 ἔγωγε. (εἶπε Θάλης) τέτοις γὰρ, ὡς περ ἀσραγάλοις ³,
 ὅταν τύχη, παίζεσθαι χρῆται, καὶ διαβάλλεται πρὸς τὰς
 ἐντυγχάνοντας, ἀλλὰ καὶ φρόνημα θαυμαστὸν καὶ νῆς
 ἔνεσι πολιτικὸς, καὶ Φιλάνθρωπον ἦθος, καὶ τὸν πα-
 τέρα τοῖς πολίταις πράκτερον ἄρχοντα παρέχει καὶ δη-
 μοτικώτερον. ἔοικεν ⁴, ὁ Νειλόξενος ἔφη, καὶ φαίνε-
 ται βλέποντι πρὸς τὴν λιτότητα καὶ ἀφέλειαν αὐτῆς.
 Ἀνάχαρσιν δὲ πόθεν ἔτω τημελεῖ φιλοσόφως; Ὅτι (ἔφη)
 σάφρων ἀνὴρ ἐστὶ καὶ πολυμαθής, καὶ τὴν δίαίταν αὐτῆ
 καὶ τὸν καθαρμὸν, ᾧ χρῶνται Σιῦθαι περὶ τὰς κί-
 μνον-

A 4

¹ abest διὰ a Turn. V. Bong. Mox Ald. & Bas. προεἰσήκει.

² Xyl. legit Κλεοβελίην, quale nomen extat in Praec. Con-
 jug. Vol. VII. pag. 429. Mox post Νειλόξ. inferunt Turn. V.
 & Bong. εἶπεν.

³ Ald. & Bas. ἀσρολόγοις. Xyl. correxit.

⁴ Dedi sic, W. praeunte, secundum Mez. Vulgo secun-
 dum Steph. παρέχαι. Καὶ δημοτικώτερον εἶναι ὁ N. εἶ. — Ald.
 Bas. Ven. Voff. Καὶ δημοτικώτερον ἔχαι ὁ N. εἶ. Xyl. ex con-
 jectura καὶ δημοτικώτερον. Εἶεν ὁ N. εἶ. R. locus sic consti-
 tuendus videtur: παρέχει καὶ δημοτικώτερον. τοιαύτη καὶ αὐτῆ εἶ-
 ναι, ὁ Νειλόξενος ἔφη, καὶ ἐμοὶ φαίνεται βλέποντι &c.

μνοντας, ἀφθύνως καὶ προθύμως παραδέδωκε· καὶ νῦν οἶμαι περιέπειν αὐτὴν τὴν ἀνδρα καὶ Φιλοφρονεῖσθαι, μανθάνεσάν τε ¹ καὶ προσδιαλεγόμενην. ἤδη δὲ πλεθρον ἔσιν ἡμῖν τῶ ἀνδρῶνος ἀπήνητησεν Ἀλεξίδημος, ὁ Μιλήσιος, (ἦν δὲ Ἰθρασυβέλης, τῶ τυράννου, νόθου) καὶ ἐξήκει τεταραγμένος, καὶ συν ὀργῇ τινι πρὸς αὐτὸν, ἐδὲν ἡμῖν γε σαφὲς διαλεγόμενος· ὡς δὲ τὸν Θάλην εἶδε, μικρὸν ἀνευεγκῶν, καὶ κατασάς· Οἶον ὕβριν (εἶπε) πρὸς ἡμᾶς Περιάνδρος ὕβριεν, ἐπλευῦσαι μὲν ἐκ ἰάσας ὠρμημένον, ἀλλὰ προσμεῖναι δεηθεῖς τῷ δαίτην ². ἔλθόντι δὲ νέμων κλισίην ἄτιμον, Αἰολεῖς δὲ καὶ νησιώτας, καὶ τίνας γὰρ ἐχὶ Ἰθρασυβέλης προτιμῶν. Ἰθρασύβηλον γὰρ ἐν ἐμοὶ τὸν πέμψαντα προπηλακίσαι βελόμενος, καὶ καταβαλεῖν ³, ὡς δὴ περιρῶν, δῆλός ἐστιν. Ἐἶτα (εἶφη) σὺ δέδιος, μὴ, κατὰπερ Αἰγύπτιοι τὰς ἀσέρας ὑψώματα καὶ ταπεινώματα λαμβάνοντας ἐν τοῖς τόποις, ὅς διεξίασι, γίνεσθαι βελτίονας ἢ χειρόνας ἐαυτῶν λέγεσθαι, ἔτωσι ⁴ περὶ σὲ διὰ τὸν τίπον ἀμαύρωσις, ἢ ταπεινώσις, γένηται; καὶ τῶ Λάκωνος ἔσθι Φαυλότερος, ὅς ἐν χορῶ τινι κατασαθεῖς εἰς τὴν ἐχάτην χώραν ὑπὸ τῶ ἔρχοντος· Εὐ γε, εἶπεν, ἐξεῦρες, ὡς καὶ αὐτὰ ἐντιμος γένηται. Οὐ καταλαβόντας (εἶφη) τόπον μετὰ τίνας κατακειμένα δεῖ ζητεῖν ⁵, μᾶλλον δὲ, ὅπως εὐάρμοσοι τοῖς συγκατακειμένοις ⁶ ὦμεν, ἀρχὴν καὶ λαβὴν Φιλίας εὐθὺς ἐν αὐτοῖς δηλῶντες ⁷, μᾶλλον

δ'

1 Pro τε exhibent τε Turn. V. & Bong.

2 Dedi sic e Turn. V. & Bong. probante R. Vulgo τὸ δαίτηνον.

3 Ald. & Bas. καταλαβεῖν. Xyl. correxit.

4 Dedi sic e R. mente pro vulg ἔτως ἢ. Alias pro ἢ legi voluit καὶ. Etiam W ἢ delendum censuit.

5 Haec, quae R. deesse censuit, addidit W. ex E. Sum eum fecutus. Vulgo deest δεῖ ζητεῖν.

6 Ald. & Bas. τοῖς κατακειμένοις.

7 R. maluit ζητῶντες, utpote quod melius respondeat sequenti

ti

δ' ἔχοντες, τὸ μὴ δυσκολαίνειν, ἀλλ' ἐπαινεῖν, ὅτι τοι-
 ἔτοις συγκατεκλίθημεν. ὡς ὄγε τόπῳ κλισίας¹ δυσ-
 χεραίνων, δυσχεραίνει τῷ συγκλιτῇ μᾶλλον, ἢ τῷ κε-
 κληκίῳ, καὶ πρὸς ἀμφοτέρους ἀπεχθάνεται. Λόγος,
 ἔφη, ταῦτα ἄλλως ἐσίν, ὁ Ἀλεξίδημος, ἔργῳ δὲ καὶ
 τὰς σιφῆς ὑμᾶς ὄρῳ τὸ τιμᾶσαι διώκοντας. καὶ ἅμα
 παραμειψάμενος ἡμᾶς ἀπῆλθε. καὶ ὁ Θάλης πρὸς ἡμᾶς
 τὴν ἀτοπίαν τῆ ἀνθρώπου θρυμάζοντας. Ἐμπληκίος
 (ἔφη) καὶ ἀλλόκοτος φύσει ἐπεὶ καὶ μεϊράκιον ἔτι,
 μόρα σπεδαίς θρασυβάλῳ κομιθέντος, εἰς ψυγῆρα κε-
 ράσας² μέγαν, καὶ προσεγχεῖας ἀκρατον, ἐξέπειν,
 ἔχθραν ἀντὶ Φιλίας διαπεπραγμένος³. ἐν τέττε περι-
 ελθῶν⁴ ὑπέρτης. Κελεύει σε Περιανδρος (ἔφη) καὶ
 Θάλην παραλαβόντα⁵ τῆτον ἐπισκέψασθαι τὸ κειομι-
 σμένον ἀρτίως αὐτῷ, πότερον ἄλλως γέγονεν, ἢ τι ση-
 μεῖον ἐστὶ καὶ τέρας. αὐτὸς μὲν γὰρ ἔοικε τεταράχθαι
 σφόδρα, μίσημα καὶ κηλῖδα τῆς θυσίας ἠγάμενος. ἅμα
 δ' ἀπῆγεν ἡμᾶς εἰς τι οἶκημα τῶν περὶ τὸν κῆπον. ἐν-
 ταῦθα νεανίσκος, ὡς ἐφαίνετο, νομειτικὸς, ἔπω γε-
 νεῖων, ἄλλως τε καὶ τὸ εἶδος ἐκ ἀγεννῆς, ἀναπλῦξας
 τινὰ διφθέραν, ἔδειξεν ἡμῖν βρέφος, ὡς ἔφη, γεγονὸς
 ἐξ ἵππε, τὰ μὲν ἄνω μέχρι τῆ τραχήλου καὶ τῶν χει-
 ρῶν ἀνθρωπόμορφον, τὰ λοιπὰ δ' ἔχον ἵππε, τῇ δὲ

A 5

Φωνῇ

ti ἔχοντες. Non opus esse, monet W. probans Xylandri ver-
 sionem: *statim in nobis ipsis principium ansamque amicitiae in-
 esse ostendamus.* In seq. teste W. fuit, qui τῷ μὴ δυσκολαί-
 νειν mallet.

1 Dedi sic e Turn. V. Bong. probante R. pro vulg. τοπο-
 κλισίας. In seq. R. mavult οὐ τῷ συγκ. μᾶλλον.

2 Turn. V. Bong. κατακεράσας.

3 Locus, W. iudice, vel affectus vel mutilus: certe obscu-
 rus. Post Φιλίας Turn. V. Bong. Anon inserunt θρασυβέλω.

4 R. mavult περιελθῶν, procedens in medium. In se allo-
 quitur Dioclem.

5 R. mavult παραλαβόντας. — τῆτον scil. Niloxenum.

Φωνῇ καθάπερ τὰ νεογνὰ παιδάρια κλαυθμυριζόμενον. ὁ μὲν ἔν Νειλόξενος· Ἀλεξίνακε, εἰπὼν, ἀπεσράφη τὴν ὄψιν. ὁ δὲ Θάλης προσέβλεψε ¹ τῷ νεανίσκῳ πολὺν χρόνον, εἶτα μειδιάσας· (εἰώθει δ' αἰεὶ παίζειν πρὸς ἐμέ περὶ τῆς τέχνης) Ἦ πε τὸν καθαρμὸν, ὦ Διόκλεις, (ἔφη) κινεῖν διανοῆ, καὶ παρέχειν πράγματα τοῖς τροπαίοις ², ὡς τινος δεινῆ καὶ μεγάλε συμβάντος; Τί δὲ (εἶπον) ἔ μέλλω; εἰσεως γὰρ, ὦ Θάλη, καὶ διαφορᾶς τὸ σημεῖόν ἐσι. καὶ δέδια, μὴ μέχρι γάμου καὶ γενεᾶς ἐξίκηται, πρηνὴ ³ τὸ πρῶτον ἐξίλησασθαι μῆνιμα, τῆς δεῦτερον, ὡς ὄρας, προφαινήσης. πρὸς τῆτο μηδὲν ἀποκρινόμενος ὁ Θάλης, ἀλλὰ γελῶν, ἀπηλλάχτετο. καὶ τῆ Περιάνδρῳ πρὸς τὰς θύρας ἀπαντήσαντος ἡμῖν, καὶ διαπυθόμενος, περὶ ὧν εἶδομεν, ἀφείδῃ ὁ Θάλης με, καὶ λαβόμενος τῆς ἐπεινῆς χειρὸς, ἔφη ⁴. Ἄ μὲν Διοκλῆς κελεύει, δράσεις καθ' ἡσυχίαν· ἐγὼ δὲ σοι παραινῶ νέοις ἔτω ⁵ μὴ χρῆθαι νομεῦσιν ἵππων, ἢ διδόναι γυναῖκας αὐτοῖς. ἔδοξε μὲν ἔν μοι τῶν λόγων ἀκέσας ὁ Περιάνδρῳς ἠδῆναι σφόδρα.

καὶ

¹ Dedi sic pro vulg. προσέβαλε cum W. qui id se sumfisse adnotat ex Voss. margine, A. Anon. Turn. V. Bong. Ex his tribus posterioribus enotatur προσέβλεπε. R. ad προσέβαλε subinteligi vult τὴν ὄψιν, quod paulo ante praecessit. Praefert tamen προσέβλεπε, cum προσβάλλειν sic nude positum pro προσβλέπειν sit insolentius.

² V. Salm. Anon. Mez. ἀποτροπαίοις, quod R. dari maluit. W. tuetur vulgatam, pro ἀποτροπ. poni solitam — *Diis averuncis.*

³ Sic dedi hanc vocem ex consensu edd. priorum. In Frst. & R. πρηνί. Turn. V. Bong. πρηνή. Comma dedi post μῆνιμα, R. jubente — *cum dea*, (Venus puta) *ponendum placata priori irac suae significatione, alteram addat.*

⁴ Dedi sic ex R. mente, quod Xyl. quoque expressit, & Mez. probavit. Idem recepit W. Vulgo χαρὸς· Ἐφ' α.

⁵ Dedi sic ex Turn. V. Bong. Idem W. recepit, consentientibus B. & Voss. Vulgo παραινῶν, ἐθίσω τὸ μὴ χρ. R. aut delendum τὸ censuit, aut leg. τὸ σύνολον, aut τὰ ἀπὸ τῆδε.

καὶ γὰρ ἐξεγέλασε, καὶ τὸν Θάλην περιλαβὼν ¹ κατ-
 ησπάσατο. κῆκεῖνος· Οἶμαι δὲ, (εἶπεν) ὦ Διόκλεις,
 καὶ πέρας ἔχει ² τὸ σημεῖον. ὄρᾳς γὰρ, ἡλίον κα-
 κὸν γέγονεν ἡμῖν, Ἀλεξιδῆμε συνδειπνεῖν μὴ θελήσαν-
 τος;

IV. Ἐπεὶ δ' εἰσήλθομεν, μεῖζον ἤδη ὁ Θάλης φθου-
 ρῶμενος· Πῦ δὲ (εἶπεν) ὁ ἀνὴρ κατακλινώμενος ἐδυσ-
 χέραινεν; ἀποδειχθείσης δὲ τῆς χώρας, περιελθὼν ἐκεῖ
 κατέκλιεν ἑαυτὸν καὶ ἡμᾶς· Ἀλλὰ κἄν ἐπριάμην (εἰ-
 πὼν) Ἀρδάλω κοινωνεῖν μίᾳς τραπέζης. ἦν δὲ Τροί-
 ζήνιος ὁ Ἀρδαλος, αὐλωδὸς καὶ ἱερεὺς τῶν Ἀρδαλίων
 Μισῶν, ἃς ὁ παλαιὸς Ἀρδαλος ἰδρύσατο, ὁ Τροίζήνιος.
 ὁ δ' Αἴσωπος· ἐτύγχανε γὰρ ὑπὸ Κροῖσε νεωστὶ πρὸς τε
 Περιάνδρον ἄμα καὶ πρὸς τὸν θεὸν εἰς Δελφᾶς ἀπεσαλ-
 μένος, καὶ παρῆν ἐπὶ δίφρῳ τινὸς χαμαιζήλα παρὰ
 τὸν ³ Σόλινα κατῆμενος κνω κατακείμενον) Ἡμίονος
 δ' (ἔφη) Λυδὸς, ἐν ποταμῷ τῆς ὄψεως ἑαυτῆ καταιδῶν
 εἰκόνα, καὶ θαυμάσας τὸ ἄλλος τε καὶ τὸ μέγεθος
 τῆ σώματος, ὥρμησε θεῖν, ὥσπερ ἵππος ἀναχαιτίσας.
 εἶτα μέντοι συμφρονήσας, ὡς ὄνε υἷος εἶη, κατέπαυσε
 ταχὺ τὸν δρόμον, καὶ ἀφῆκε τὸ φρύαγμα καὶ τὸν θυ-
 μόν. Ὁ δὲ Χίλων λακωνίσας τῇ Φωνῇ· Καὶ τύνη
 (ἔφη) βραδὺς καὶ τρέχεις ⁴ τὸν ἡμίονον. ἐκ τῆτε
 παρῆλθε μὲν ⁵ ἡ Μέλισσα, καὶ κατεκλίθη παρὰ τὸν
 Περιάνδρον· ἡ δ' Εὐμητις ἐκάθισε παρὰ τὸ δεῖπνεῖν·
 καὶ ὁ Θάλης ἐμὲ προσαγορεύσας ἐπάνω τῆ Βίαντος κα-
 τακείμενον· Τί δ' ἐν ἐφρασας, (εἶπεν) ὦ Διόκλεις,
 Βίαν-

¹ Turn. & V. περιβαλῶν.

² Turn. V. Bong. ἔχει. R. mavult καὶ σοὶ πέρας ἔχαν, exi-
 tum habuisse rotemum, quod futurum tu affirmabas.

³ Petav. ἐπὶ Σόλινα.

⁴ Elegans lectio, W. iudice, nec ex uno B. in ὡς ἡμίονος
 mutanda, aut κατὰ τὸν ἡμίονον cum Mez. & Reisk.

⁵ Pro παρῆλθε μὲν A. παρῆλθεν, quod W. praeflare cen-
 set. Mox Ald. Bas. & Petav. περί pro παρὰ.

Βίαντι ¹ τὸν Ναυκρατίτην ξένον ἦκοντα μετὰ προβλημάτων βασιλικῶν αὐτοῖς ἐπ' αὐτὸν, ὅπως νήφων καὶ προσέχων ἑαυτῷ τὸν λόγον δέχεται; καὶ ὁ Βίας· Ἄλλ' ἔτος μὲν (ἔφη) πάσαι δεδίτ'εται ταῦτα παρακινεούμενος· ἐγὼ δὲ τὸν ² Διόνυσον οἶδα τά τ' ἄλλα δεινὸν ὄντα, καὶ Λύσιον ὑπὸ σοφίας προσαγορευόμενον. ὥς ἔ ³ δέδια, τῆ θεῶ μετὰς γενόμενος, μὴ ἀθαρσέτερον ἀγωνίσωμαι. Τοιαῦτα μὲν ἐκεῖνοι πρὸς ἀλλήλους ἅμα δειπνῦντες ἔπαιζον. ἐμοὶ δὲ, τὸ δεῖπνον εὐτελέτερον *τι* τῶ συνήθους ὄρωντι, ἐννοεῖν ἐπήγει πρὸς ἑμαυτὸν, ὡς σοφῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὑποδοχῆ ⁴ καὶ κλησὶς ἔδεμίαν προστίθῃσι δαπάνην, ἀλλὰ συσέλλει μᾶλλον, ἀφαιρῶσα περιεργίας ὄψων, καὶ μύρα ξενικῆ καὶ πέμματα, καὶ πολυτελεῶν οἴνων διαχύσεις, οἷς καθ' ἡμέραν χρώμενος ἐπιεικῶς ὁ Περίανδρος ἐν τυραννίδι καὶ πλέτῳ καὶ πράγμασι, τότε πρὸς τὰς ⁵ ἑνδρας ἐναλλωπίζετο λιτότητι καὶ σωφροσύνη δαπάνης. ἔ γὰρ μόνων τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ τῆς γυναικὸς, ἀφελῶν καὶ ἀποκρύψας τὸν συνήθη κόσμον, ἐπεδείκνυε σὺν εὐτελείᾳ καὶ μετρίότητι ⁶ νεκοσμημένην.

V. Ἐπεὶ δ' ἐπήρθησαν αἱ τράπεζαι, καὶ σεφάων παρὰ τῆς Μελίσσης διαδοθέντων, ἡμεῖς μὲν ἐσπέισαμεν, ἡ δ' αὐλητρίς ⁷ ἐπιφθεγγαμένη μικρὰ ταῖς σπονδαῖς, ἐν μέσῃ μετέβη, προσαγορεύσας τὸν Ἀνάχαρσιν ὁ Ἄρδα-

¹ abest Βίαντι a Petav.

² abest τὸν a Petav.

³ Petav. ὡς ἔ. Id. mox εὐτελέτερον *τι* pro εὐτέλ. *τι*; & ἐποίησιν pro ἐπήγει.

⁴ Dedi sic, R. probante, e Petav. pro vulg. ἀποδοχῆ. Idem recepit W. consentiente Voff.

⁵ abest τὰς a Petav. Paulo ante idem περιεργίας; & mox ἐναλλωπίζετο; item μόνων pro μόνων.

⁶ A. Voff. κοσμιότητι, unde forte veram lectionem apparere susp. W. καθαριότητι.

⁷ Petav. ἡ δὲ αὐλητρίδες εἰσὶν. An forte desunt, quae interjacent inter ἡ δὲ & αὐλητρίδες εἰσὶν?

Ἄρδαλος, ἠρώτησεν, εἰ παρὰ Σκύθαις ἀύλητρίδες εἰσίν· ὁ δ' ἐν τῷ προστυχόντος· Οὐδ' ἀμπελοι, εἶπε. τῷ δ' Ἀρδάλας πάλιν εἰπόντος· Ἄλλὰ θεοὶ γε Σκύθαις εἰσίν· Πάνυ μὲν ἔν, (ἔφη¹) γλώσσης ἀνθρωπίνης συνιέντες, ἔχ ὡσπερ² οἱ Ἕλληνες οἴομενοι Σκυθῶν διαλέγεσθαι βέλτιον, ὅμως τὰς θεὰς ὀσέων καὶ ξύλων ἥδιον ἀκροῶσθαι νομίζουσιν. ὁ δ' Αἴσωπος· Εἶγε (εἶπεν) εἰδέης, ὡ ξένε, τὰς νῦν ἀύλοποιὰς, ὡς προέμενοι τὰ νεβρεῖα, χρώμενοι τοῖς ὀνειοῖς, βέλτιον ἤχεῖν λέγεσθαι. διδ καὶ Κλεόβελον ἢ πρὸς τὸν Φρύγιον αὐλὸν νεβρογόνος κνήμη κερασφόρον ἕας ἤξε θουμάζειν ἕνατι κρήσεως³ ὡσε θουμάζειν τὸν ὄνον, εἰ παχύτατος καὶ ἀμυστότατος ἂν τᾶλλα⁴, λεπτότατον καὶ μυσικότατον ὀσέον παρέχεται.

1 abest ἔφη a Petav.

2 Vulgo post h. v. datur δέ. Omittendam censui hanc particulam cum Petav. — R. susp. ἔχ ὡσπερ οἶδε οἱ Ἕλληνες.

3 Locus adeo vitiosus & corruptus, ut de ejus correctione plane desperandum esse videatur, cum ne codices quidem MSS. teste W. aliquid medicinae praebeant, neque pro ratione materiae formaque orationis ulla conjectura facilis aut probabilis esse possit. R. fatetur, se dithyrambicam hanc Pindari forsitan distichonem non capere, monens porro, non satis ex decoro Aesopo, Sermonis humillimi auctori, dithyrambicam affingi, & tanto antiquiori multo recentiorem. Turn. V. Bong. αὐλὸν ἤρξατο νεκρογόνος κνήμη αἶμα κερασφόρον ἕας ἐπλοκειώσεως τὴ θουμάζειν τὸν ὄνον. Petav. ita: αὐλὸν ἤρξατο κνήμη νεκρογόνος αἶμα κερασφόρῳ, ἕας ἔκ τι κρήσεως θουμάζειν. Cum posteriori consentiunt A. Voss. Venet. excepto ἔκ τι κρήσεως. Anon. & Mez. habent Κλεοβελίνην. Hinc W. susp. Κλεοβελίνη πρὸς τὸν Φρύγιον αὐλὸν εἶπε, Νεβρογόνος κνήμη κερασφόρου ἕας ἤσα ἕνατι κρήσεως ὡσε θουμάζειν τὸν ὄνον — *Cleobulina dixit de Phrygia tibia, Hinnulea tibia durae auri placuit propter ictum, seu crepitem* — monens, Cleobulinae dictum esse totum ad παρέχεται, & tragicum colorem Plutarchum addidisse videri ex Eurypidis Polydo. Petav. μοχ ἀμυστότατος.

4 Comma, quod vulgo ante τᾶλλα exstitit, dedi, R. jubente, cum W. post h. v. — *asinum, animal, si caetera species, crassissimum & stupidissimum.*

ται. καὶ ὁ Νειλόξενος· Ἀμέλει ταῦτα (ἔφη) καὶ ἡμῖν τοῖς Ναυκρατίταις ἐγυαλᾶσι Βασιρεῖται· χρώμεθα γὰρ ἤδη τοῖς ὀνείοις εἰς τὸν αὐλόν· ἐκείνοις δὲ καὶ σάλπιγγος ἀκῆειν ἀθέμιτον, ὡς ὄνω Φεγγομένης ὁμοιον· ὄνον δὲ ὑπ' Αἴγυπτίων ἴσε δὴ πρὸς διὰ Τυφῶνα προπηλακίζομενον.

VI. Γενομένης δὲ σιωπῆς, ὁ Περίανδρος περιορῶν ¹ βεβλόμενον μὲν, ὀνῆντα δ' ἄρξαθαι τῷ λόγῳ τὸν Νειλόξενον· Ἐγὼ τοι (εἶπεν) ὦ ἄνδρες, ἐπαινῶ καὶ πόλεις καὶ ἄρχοντας, ὅσοι ξένοις πρῶτον, εἶτα πολίταις χρηματίζεσι· καὶ νῦν δοκεῖ μοι τὰς μὲν ἡμετέρας λόγους οἷον ἐπιχωρίας καὶ συνήθεις βραχὺν χρόνον ἐπιχειν, πρόσοδον δ' ὡσπερ ἐν ἐκκλησίᾳ ² δεῖναι τοῖς Αἴγυπτίοις ἐκείνοις καὶ βασιλικοῖς, ἕς ὃ βέλτιστος ἦκει νομίζων Νειλόξενος Βίαντι, Βίαν δὲ βέλεται κοινῇ σκέψασθαι μεθ' ἡμῶν ³. καὶ ὁ Βίαν· Πᾶς γὰρ, ἢ μετὰ τίναν, (ἔφη ⁴) προθυμότερον ἂν τις ἀποκινδυνεύσειεν, εἰ δεῖ ⁵ πρὸς τοιαύτας ἀποκρίσεις, ἄλλως τε τῷ βασιλέως κελεύσαντος ἄρξαθαι ⁶ μὲν ἀπ' ἐμῆ, περιελθεῖν δ' εἰς ἅπαντας ὑμᾶς ⁷ τὸν λόγον; ἔτω δὲ παρεδίδοε μὲν αὐτῷ τὸ γραμματεῖον ὁ Νειλόξενος, αὐτὸν δὲ ⁸ ἐκέλευσε λύσαντα

(πάν-

¹ Bene monet R. minus commode dici περιορῶν, aptius censens συνορῶν. W. sup. ἔτι ὄρῶν. Equidem malim simplex ὄρῶν, cum περὶ ex praemisso male repetitum videatur.

² Dedi praepositionem ἐν, quae vulgo abest, ex Turn. V. Bong. Idem fecit W. Anon. consentiente. — ἐκκλησίαν Mez. Exempl. Turn.

³ Mez. μεθ' ὑμῶν; quod praefendum censet W.

⁴ abest ἔφη a Petav. & W. notante, a Venet.

⁵ Xyl. εἰ δεῖ, quasi in parenthesi dictum, vertit: *si ita usus ferat*. W. sup. fuisse ἔφη, quod vix in quibusdam omisissum fuit; aut etiam legendum πρὸς τοιαῦτα ἀποκρίνεσθαι.

⁶ Turn. & Bong. ἄρχεσθαι.

⁷ Sententia flagitante dedi ὑμᾶς, pro vulg. ἡμᾶς, ex codice, cujus nomen reticetur. Idem W. dedit ex B. Voss. Mez.

⁸ In his cum W. secutus sum Xyl. versionem, & editionem, codi-

(πάντα) πᾶσιν ἐς μέσον ἀναγνῶναι. δianoian δὲ τοιαύτην εἶχε τὰ γεγραμμένα· Βασιλεὺς Αἴγυπτίων, Ἄμασις, λέγει¹ Βίαντι, σοφωτάτῳ Ἑλλήνων. Βασιλεὺς Αἰθίοπων ἔχει πρὸς ἐμὲ σοφίας ἀμιλλαν· ἠγῶμενος δὲ τοῖς ἄλλοις, ἐπὶ πᾶσι συντέθεικεν ἄτοπον ἐπίταγμα καὶ δεινὸν, ἐκπιεῖν με κελεύων τὴν θάλασσαν. ἔστι δὲ λύσαντι μὲν, ἔχειν κώμας τε πολλὰς καὶ πύλεις τῶν ἐκείνων· μὴ λύσαντι δὲ, ἄσεων τῶν περὶ Ἐλεφαντίνην ἀποσῆναι. σιεψάμενος ἔν εὐθύς² ἀπόπεμπε Νειλόξενον. ἃ δὲ δεῖ Φίλοις σοῖς, ἢ πολίταις, γενέσθαι παρ' ἡμῶν, ἔ τὰμὰ κωλύσει. τέτων ἀναγνωθέντων, ἔ πολὺν χρόνον ἐπιχῶν ὁ Βίας, ἀλλὰ μικρὰ μὲν αὐτὸς πρὸς αὐτῶν γενόμενος, μικρὰ δὲ τῷ Κλεοβῆλῳ προσομιλήσας³, ἐγγὺς κατακειμένῳ· Τί λέγεις, (εἶπεν) ὦ Ναυκρατίτα, βασιλεύων τούτων ἀνθρώπων Ἄμασις, κελῆμένος δὲ χώραν ἀρίστην τσαούτην, ἐθελήσει ἐπὶ κώμας ἀδόξοις καὶ λυπραῖς ἐκπιεῖν θάλασσαν; καὶ⁴ ὁ Νειλόξενος
γελᾷ-

codicem B. & Mez. Vulgo γραμματεῖον, ὁ Νειλόξενος δ' αὐτὸν. R. sic distingui voluit & legi: tradebat ipse codicillos, τὸ γραμματεῖον ὁ Νειλόξενος, at ille, Bias puta, ὁ δ' αὐτὸν — επιπ, Niloxenum, solvere vincula litterarum jubebat. In seq. vulgo fuit λύσαντα παντάσιν. Cum nulla hujus vocis hoc in loco vis esse queat, R. legi voluit λύσαντα πᾶσιν ἐς μέσον. W. dedit λύσαντα, πάντα πᾶσιν. At ego nec hoc modo πάντα ferendum censeo, haud dubie ortum ex antecedentis vocis syllabis finalibus. Hinc uncis inclusi.

1 R. ex Frft. λέγειν. Correxī ex consensu priorum.

2 Turn. & Bong. ἐναγχος. Id. cum Petav. Ald. & Bas. ἀποπέμπε pro ἀπόπεμπε. Posterius jam Xyl. cum Turn. legit. Pariter Petav. Ald. & Bas. ἃ δεῖ, omisso δὲ.

3 Petav. προσμιλήσας; item mox βασιλευόντων pro βασιλεύων.

4 Dedi hoc καὶ cum W. ex Petav. Vulgo abest. R. fufp. ἐφ' οἷς ὁ N. Pro ὡς θελήσαντος, quod habent Stèph. Anon. Exempl. Turn. item Petav. non dissentientibus B. E. G. est in Ald. Bas. Xyl. A. Voff. ὡς θέλει αὐτὸς; in Venet. ὡς θέλει αὐτὸς; in Jamnot. ὡς θέλει αὐτὸς.

γελάσας· Ὡς θελήσαντος, (εἶπεν) ὦ Βία, σκόπει τὸ
 δυνατόν. Φραζέτω τοίνυν (εἶφη) τῷ Αἰθίοπι τὰς ἐμβάλ-
 λοντας εἰς τὴν πελάγη ποταμὸς ἐπιχεῖν, ἕως αὐτὸς ἐκ-
 πίνῃ ¹ τὴν νῦν ἔσαν θάλασσαν· περὶ ταύτης γὰρ τὸ
 ἐπίταγμα γέγονεν, ἐκ τῆς ὕσερον ἐσομένης. ὡς δὲ ταῦ-
 τα εἶπεν ὁ Βίας, ὁ μὲν Νειλόξενος ὑφ' ἠδονῆς ὤρμησε
 περιβάλλειν τὸν Βίαντα καὶ Φιλησαι· τῶν δ' ἄλλων
 ἐπαινεσάντων καὶ ἀποδεξαμένων, γελάσας ὁ Χίλων· Ὡς
 Ναυκρατίτα (εἶφη) ξένε, πρὶν ἀπολέσθαι ² τὴν θάλασ-
 σαν ἐκποθεῖσαν, ἀπάγγελε ³ πλεύσας Ἀμάσιδι, μὴ ζη-
 τεῖν, ὅπως ἄλμην ἀναλώσῃ ⁴ τσαύτην, ἀλλὰ μάλλον
 ὅπως πότιμον καὶ γλυκεῖαν τοῖς ὑπηκόοις παρέξῃ τὴν βα-
 σιλείαν. περὶ ταῦτα γὰρ ⁵ δεινότητος Βίας, καὶ διδά-
 σιαλος τέτων ἄριστος. ἃ μαθὼν Ἄμμασις ⁶ εἶδεν ἔτι τῆ
 χρυσῆ δεήσεται ποδονιπῆρος ἐπὶ τὰς Αἴγυπτιδας, ἀλλὰ
 θεραπεύσασσι πάντες αὐτὸν, καὶ ἀγαπήσασσι χρῆσόν ἐόν-
 τα, καὶν μυριάκις, ἢ νῦν, ἀναφανῆ δυσγενέστερος ⁷. Καὶ
 μὴν (εἶφη ὁ Περίανδρος) ἄξιόν γε τοιαύτας ἀπαρχὰς ⁸ τῷ
 βασι-

1 Cod. cujus nomen reticetur, ἐκπίναν.

2 Petav. Ald. & Basf. ἀπολύσασθαι.

3 W. ἀπαγγέλλε (sic in textu & nota) ex uno Voss. mo-
 nens, alios omnes ἀπαγγέλε. Accentu sic posito in nulla edi-
 tionum observo. Ex analogia accentuationis prius dandum fuisset
 ἀπάγγελλε. Antea Petav. ἐκδοποθεῖσαν.

4 Recepi, R. probante, e Turn. V. Bong. pro vulg. ἀνα-
 χύσῃ. Item W. consentientibus G. & Anon. Mox Petav.
 παρῆξα.

5 In Ald. & Basf. γὰρ legitur post Βίας.

6 Cf. Herodot. II, 172. Mox Turn. & Bong. ποδονιπῆρος.

7 Recepi hanc vocem ex R. mente, ignobilior, nascendi
 fortem humiliorem nactus. Vulgo δυσμενέστατος. Turn. δυσμε-
 νέστερος; G. Exempl. Turn. δυσγενέστατος, unde pariter W. ef-
 fecit & dedit δυσγενέστερος. Idem praemissum ἐόντα non ab au-
 ctore putat esse profectum.

8 Petav. ἀπ' ἀρχὰς. Mox Ald. & Basf. ἀνδρικός. Xyl. cor-
 rexerit, monens, alludi ad Hom. Odyss. 13, 13. Petav. εἶφην
 pro εἶφην, & ἐμπαρίας pro ἐμπορίας.

βασιλεῖ συνεισηνεγκεῖν ἅπαντας ἀνδρακὰς, ὡς περ ἔφησεν Ὀμηρος. ἐκεῖν' αὖτε γὰρ ἂν γένοιτο πλέονος ἀξία τῆς ἐμπορίας ἢ παρενθήκη, καὶ ἡμῖν ἀντὶ πάντων ὠφέλιμος.

VII. Εἰπόντος ἔν τῃ Χίλωνος ὡς Σόλων¹ κατάρχεσθαι τῷ λόγῳ δίκαιός ἐστιν, ἔ μιν αὖ ὅτι πάντων προήκει καθ' ἡλικίαν, καὶ τυγχάνει κατακείμενος πρῶτος, ἀλλ' ὅτι τὴν μεγίστην καὶ τελειοτάτην² ἀρχὴν ἀρχει νόμος Ἀθηναίοις δέμενος. ὃ ἔν Νειλόξενος ἡσυχῇ πρὸς ἐμέ. Πολλὰ γε, (εἶπεν) ὦ Διόυκλει, πισυέται ψευδῶς, καὶ χαίρουν οἱ πολλοί³ λόγους ἀνεπιτηδείας περὶ σοφῶν ἀνδρῶν αὐτοὶ τε⁴ πλάττοντες καὶ δεχόμενοι παρ' ἐτέρων ἔτοιμοι. οἷα καὶ πρὸς ἡμᾶς εἰς Αἴγυπτον ἀπηγγέλη περὶ Χίλωνος, ὡς ἄρα διαλύσασαί τὴν πρὸς Σόλωνα Φιλίαν καὶ Ξενίαν, ὅτι τὸς νόμος ὁ Σόλων ἔφη μετακινήτῃς⁵ εἶναι. καὶ ἐγώ. Γελοῖος (ἔφη) ὁ λόγος. ἔτω γὰρ δεῖ πρῶτον ἀποποιεῖσθαι τὸν Λυκεῖργον αὐτοῖς νόμοις ὄλην μετακινήσαντα τὴν Λακεδαιμονίαν πολιτείαν. μικρὸν ἔν ἐπιχᾶν ὁ Σόλων. Ἐμοὶ μὲν ἔν⁶ (ἔφη) δοκεῖ μάλισ' ἔνδοξος γενέσθαι καὶ βασιλεὺς καὶ τύραννος, εἰ δημοκρατίαν ἐν μοναρχίας κατασκευάσειε τοῖς πολίταις. δεύτερος δὲ ὁ Βίας εἶπεν. Εἰ πρῶτος χρῆτο τοῖς νόμοις τῆς πατρίδος. ἐπὶ τῷ τῷ δὲ Θά-
λης

¹ Recepi sic cum W. ex Turn. V. Bong. Anon. Vulgo ὁ Σόλων.

² Restitui hanc vocem ex edd. prioribus pro πλειοτάτην, quam lectionem R. e Frst. retinuit, monens quidem, πλειοτάτην idem esse cum τελειοτάτην, hoc tamen praeferens, cum sit usitatus, illud autem poetis frequentius.

³ Petav. Ald. Bas. χαίρουν πολλοί.

⁴ Turn. V. Bong. αὐτοῖς τε. In seq. Bas. πλάττον τοῖς νιτίοσε pro πλάττοντες. Mox Petav. ἀπαγγέλη.

⁵ R. mavult μετακινήτῃς, loco movendos; W. autem μηκινήτῃς. In suppl. V. L. Frst. enotatur ματακινήτῃς.

⁶ abest ἔν a Turn. V. Bong. sed ejus loco post μάλισ' inferunt iidem ἄν.

λης ¹ ἔφησεν, εὐδαιμονίαν ἀρχοντος νομίζειν, εἰ ἐτε-
 λεύτησεν γηράσας κατὰ φύσιν. τέταρτος Ἀνάχαρσις·
 εἰ μόνος εἶη Φρόνιμος. πέμπτος δὲ Κλεόβουλος· εἰ μη-
 δὲν πιεῦναι ² τῶν συνόντων. ἕκτος δὲ ὁ Πιττακός· εἰ
 τὰς ὑπηκόους ὁ ἀρχων παρασκευάσειε ³ φοβεῖσθαι μὴ αὐ-
 τόν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶ· μετὰ τῆτον ὁ Χίλων ἔφη, τὸν
 ἀρχοντα χρῆναι μηδὲν φρονεῖν θνητὸν, ἀλλὰ πάντα
 ἀθάνατα. ῥηθέντων δὲ τῶτων, ἤξιῶμεν ἡμεῖς καὶ αὐ-
 τὸν εἰπεῖν τι τὸν Περιάνδρον. ὁ δ', ἐ μάλιστ' αἰδώς,
 ἀλλὰ συστήσας τὸ πρόσωπον· Ἐγὼ τοίνυν (ἔφη) προσ-
 αποφαίνομαι, τὰς εἰρημένας γυνάμεις ἀπάσας σχεδὸν ἀφι-
 σάναι ⁴ τῷ ἀρχεῖν τὸν νῦν ἔχοντα. καὶ ὁ Αἰσωπος,
 οἷον ἐλεγμικὸς ⁵. Ἐδει τοίνυν (ἔφη) τῆτο κατ' ἑαυ-
 τὸς περαινέειν, καὶ μὴ, συμβάλλας φάσκοντας εἶναι καὶ
 φίλους, κατηγύρας γίνεσθαι τῶν ἀρχόντων ⁶. ἀψάμε-
 νος ἔν αὐτῷ τῆς κεφαλῆς ὁ Σόλων, καὶ μειδιάσας ⁷
 εἶπεν· Οὐκ ἂν δοκῆ σοι μετριώτερον ἀρχοντα ποιεῖν,
 καὶ τύραννον ἐπιεικέστερον, ὁ κείθων, ὡς ἄμεινον εἶη
 τὸ μὴ ἀρχεῖν, ἢ τὸ ἀρχεῖν; Τίς δ' ἂν (ἔφη) σοὶ
 τῆτο πειθεῖη ⁸, ἢ τῷ θεῷ φράσαντι κατὰ τὸν πρὸς
 σὲ χρησμόν·

Εὐδαι-

1 Turn. V. Bong. ὁ Θάλης. Mox Petav. γηράσας.

2 Petav. πιεῦσαι.

3 Codex, cujus nomen reticetur, κατασκευάσειε.

4 Dedi sic pro vulg. ἀφισάνας, sententia flagitante, nec du-
 bito, quin Petav. sic legendum exhibuerit, cum ex eo in ind.
 Var. id, quod vulgō legitur, enotatur. W. quoque rectius cen-
 suit ἀφισάνας. R. dubitat, vulgatam servet, sensu scilicet ἀφισά-
 νων, an hoc potius suadeat.

5 Turn. V. Bong. ἐλεγμικῶς.

6 Petav. ἀρχομένων.

7 Vulc. Turn. Bong. διαμειδιάσας. In seq. R. susp. ἐκ ἔν
 δοκῆ σοι; & pro ὁ κείθων Petav. ἡ κείθων.

8 Subaudiendum μάλλον. Pro seq. χρησμόν Turn. V. Bong.
 θεσμόν.

Εὐδαίμων πολλοῖσθρον ἐνὸς κήρυκος ἀκείειν ¹.

Καὶ ὁ Σόλων· Ἄλλὰ μὴν (ἔφη) καὶ νῦν Ἀθηναῖοι ἐνὸς κήρυκος ἀκροῦνται, καὶ ἄρχοντος τῷ νόμῳ, δημοκρατικῶν ἔχοντες. σὺ δὲ δεινὸς εἶ κοράκιων ἐπαίειν, καὶ κολοῖων, τῆς δὲ σὺ ² Φωνῆς ἐκ ἀκριβῶς ἐξακείεις, ἀλλὰ πόλιον μὲν οἶσι κατὰ θεὸν ἄριστα πράττειν τὴν ἐνὸς ἀκείεσσαν, συμποσίῃ δ' ἀρετὴν νομίζεις τὸ πάντα διαλέγεσθαι καὶ περὶ πάντων. Σὺ γὰρ (ἔφη ὁ Αἴσωπος) ἔπω γέγραφας, (ὅτι ὅμοιον ³) οἰκέτας μὴ μεθύειν ὡς ἔγραψας Ἀθήνησιν, οἰκέτας μὴ ἐρᾶν, μηδὲ ξηραλοιοφείν. γελάσαντος ἔν τῷ Σόλωνος, Κλεόδωρος ⁴, ὁ ἰατρός· Ἄλλ' ὅμοιον ⁵ (ἔφη) τὸ ξηραλοιοφείν τῷ λαλεῖν ἐν οἴνῳ βρεχόμενον· ἥδιον γὰρ ἐστὶ. καὶ ὁ Χίλων ὑπολαβὼν ἔφη· Διὰ τῆτό τοι μᾶλλον ἀφειθέον αὐτῷ, πάλιν δὲ ὁ Αἴσωπος· Καὶ μὴν (ἔφη) Θάλῃς ἔδοξεν εἰπεῖν, ὅτι τάχις α γηράσει ⁶.

VIII. Γελάσας ἔν ὁ Περιανδρός· Ἐχομεν, (εἰ-
B 2 πεν)

¹ Xyl. adnotat, ἀκείειν dictum esse constructionis causa: alias legi ἀκείων; quod R. maluit.

² R. mavult τῆς δὲ θεῶ Φωνῆς. Sic Kaltw. vertit: *jense göttlichen Worte*. Mox Turn. V. Bong. κατὰ τὸν θεόν; & Petav. πόλις pro πόλιον.

³ Quae uncls inclusi, delenda censuit R. Jam Xyl. vulgatum vitiosam censuit, suspicans, forte νόμον scriptum fuisse. W. eadem aut deleri voluit, aut aliquid in eo latere suspicatur, quod proximo Ἀθήνησιν opponatur, & ejusmodi fere sententiam habeat: *nondum profecto legem convivalem tulisti, ne servi inebrientur: prouti Athenis Civilem legem tulisti, ne amens nec sicca unctioe utantur*. Mez. corrigit ὅτι νόμιμον, quod, W. judice, friget.

⁴ Sic dare haud dubitavi pro Κλεόδωρος, quod in omnibus extat, Xylandro ita legi jubente & vertente. Etiam W. idem legendum censet.

⁵ W. susp. ἀνόμοιον.

⁶ Hujus distertii rationem non satis apparere, W. monet, & aliquid excidisse suspicatur.

πεν) Αἴσωπε, τὴν δλίην προσημόντας, (ὅτι ¹) πρηνὴ τὰς Ἀμάσιδος προειλόμεθα ² πάντα εἰσαγαγεῖν λόγος εἰς ἑτέρας ἐμπεισόντες. ὄρα δὴ, Νειλόξενε, τὰ λοιπὰ ³ τῆς ἐπισολῆς, καὶ χρῶ παρῆσιν ἐν ταύτῳ ⁴ τοῖς ἀνδράσιν. Ἀλλὰ μὴν (ὁ Νειλόξενος ἔφη) τὴν μὲν τῷ Αἰθίοπος ἐπίταξιν ἕδεν ἔν τις ἄλλο, πλὴν ἀγνυμένην ⁵ σκυτάλην προσείποι κατ' Ἀρχιλοχον. ὁ δὲ σὸς ξένος, Ἀμασις, ἡμερώτερος ἐν τοῖς τοιούτοις προβλήμασι καὶ μασιχώτερος γέγονεν. ἐκέλευσε γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν τὸ πρεσβύτατον, καὶ τὸ κάλλιστον, καὶ τὸ μέγιστον, καὶ τὸ σοφώτατον, καὶ τὸ κοινότατον ⁶. καὶ ναὶ μὰ Δία πρὸς τέτοις τὸ ἠφελιμώτατον καὶ βλαβερώτατον, καὶ τὸ ἰχυρότατον ⁷, καὶ τὸ ῥᾶσον. Ἄρ' ἔν, εἶπεν, ἀπεκρίνατο ⁸ καὶ διέλυσε τέτων ἕκασον; Οὕτως ὁ Νειλόξενος ἔφη, κρίνετε δὲ ὑμεῖς ἀνέσσαντες. περὶ πολλῶν γὰρ ὁ βασιλεὺς ποιεῖται, μήτε συκοφαντῶν ἀλῶναι τὰς ἀποκρίσεις, εἴτε τι σφάλλεται κατὰ ταύτας ἀποκρινάμενος, τῆτο μὴ διαφυγεῖν ἀνεξέλεγκτον ⁹. ἀναγνώσομαι δὲ ὑμῖν, ὡσπερ ἀπεκρίνατο. Τί πρεσβύτατον; χρόνος. Τί μέγιστον; κόσμος. Τί σοφώτατον; κλήθρεια. Τί κάλλιστον; Φῶς. Τί κοινότατον; θάνατος. Τί ἠφελιμώτατον; θεός. Τί βλαβερώτατον; δαίμων. Τί ῥωμαλεώτατον; τύχη. Τί ῥᾶσον; ἡδύ.

IX.

¹ ὅτι, quod cum R. delendum censeo, uncis inclusi. W. pariter id aut deleri vult, aut cum ἄτε mutari.

² W. Ἀμάσιδος, ἔς προειλόμ. recepto pronomine ex B.

³ Petav. ὄρα δὴ τὰ λοιπὰ, Νειλόξενε.

⁴ Dedi sic e R. & W. mente, in uno loco, pro vulg. τῶν.

⁵ fractam. Dedi sic e Xyl. conjectura, a R. probata. Vulgo ἀγνυμένην. Pro seq. προσείποι Ald. & Bas. προσείπη.

⁶ Turn. & Bong. καινότατον.

⁷ Turn. & V. καὶ ἰχυρ. omisso articulo.

⁸ Dedi sic, versionem Xyl. secutus, & W. conjecturam. Vulgo τὸ ῥᾶσον εἶπεῖν. Ἄρ' ἔν ἀπεκρίνατο.

⁹ Petav. ἀνεξέλεγκτον.

IX. Τάτων πάλιν ἀναγνωθέντων, ὦ Νίκαρχε, γενομένης σιωπῆς, Θάλης ἠρώτησε τὸν Νειλόξενον, εἰ προσήκατο τὰς λύσεις ὁ Ἄμασις. ἐκείνδ' εἰπόντος, ὅτι τὰς μὲν ἀπεδέξατο, ταῖς δ' ἐδυσκόλαινε. Καὶ μὴν ἔδεν ¹ (εἶπεν ὁ Θάλης) ἀνεπίληπτον ἔσιν, ἀλλ' ἔχει πάντα διαμαρτίας μεγάλας καὶ ἀγνοίας. οἷον εὐθύς, ὁ χρόνος πῶς ἂν εἴη πρεσβύτατον, εἰ τὸ μὲν αὐτῆ γεγυγὸς, τὸ δ' ἐνεσῶς ἔσι, τὸ δὲ μέλλον. ὁ γὰρ μεθ' ἡμᾶς ἐσόμενος χρόνος, καὶ πραγμάτων τῶν νῦν καὶ ἀνθρώπων νεώτερος ἂν Φανείη. τὸ δὲ τὴν ἀλήθειαν ἠγείθει σοφίαν, ἔδεν ἐμοὶ δοκεῖ διαφέρειν τῆ τὸ Φῶς ὀφθαλμὸν ἀποφαίνειν ². εἰ δὲ τὸ Φῶς, ὡσπερ ἔσι, καλὸν ἐνόμιζε ³, πῶς τὸν ἥλιον αὐτὸν παρεῖδε; τῶν δ' ἄλλων, ἡ μὲν περὶ θεῶν καὶ δαιμόνων ἀπόκρισις, θράσος ἔχει καὶ κίνδυνον. ἀλογίαν δὲ γε ⁴ πολλὴν ἢ περὶ τῆς τύχης. ἔ γὰρ ἂν μετέπιπτε ῥαδίως ἔτως ⁵, ἰσχυρίτατον ἔσα τῶν ὄντων καὶ ῥωμαλεώτατον. ἔ μὴν ἔδὲ θάνατος κοινότατον ⁶ ἔσιν. ἔ γὰρ ἔσι πρὸς τὰς ζῶντας. ἀλλ' ἵνα μὴ δοκῶμεν εὐθύνειν τὰς τῶν ἐτέρων, ἰδίως ἀποφάσεις ταῖς ἐσεῖνα παραβίβλωμεν. ἐμαυτὸν δὲ παρέχω πρῶτον, εἰ βέλεται Νειλόξενος, ἐρωτᾶν καθ' ἕκαστον. ὡς ἔν ⁷ ἐγένοντο τότε, καὶ γὰρ νῦν διηγῆσομαι τὰς ἀποκρίσεις καὶ τὰς ἐρωτήσεις. Τί πρεσβύτατον; θεός.

B 3

(ἔφη

¹ ab Ald. & Baf. abest ἔδεν; eadem mox ἀνεπίλησον pro ἀνεπίληπτον. In Suppl. V. L. Frft. mox enotatur ἐνεσῶς.

² Petav. ὀφθαλμῶν ἀποφαίνα.

³ Transposui vulgatam ὡσπερ καλὸν ἔσιν, ἐνόμιζε, ex R. mente. W. hunc ordinem voluit, καλόν, ὡσπερ ἔσιν, ἐνόμ.

⁴ Dedi sic, quod W. voluit, ex Exempl. Turn. Vulgo δὲ καὶ. V. Turn. Bong. ἀλογίαν γέ καὶ. R. susp. ἀλογίαν δέ, καὶ ταῦτα πολλὴν, aut ἀλογίαν δὲ καὶ πλάνην πολλήν.

⁵ Post h. v. dedi comma, quod vulgo ante eam datur, ex R. mente. Etiam a Xyl. cum praecedenti jungitur.

⁶ Petav. Ald. Baf. κοινόν ἔσιν.

⁷ abest ἔν a Turn.

(ἔφη Θάλης ¹) ἀγέννητον γάρ ἐστι. Τί μέγιστον; τόπος· τὰλλα μὲν γὰρ ὁ κόσμος, τὸν δὲ κόσμον ἔτος περιέχει. Τί κάλλιστον; κόσμος· πᾶν γὰρ τὸ κατὰ τάξιν, τέτε μέρος ἐστὶ. Τί σοφώτατον; χρόνος· τὰ μὲν γὰρ εὖρηκεν ἔτος ἤδη, τὰ δὲ εὐρήσει. Τί κοινώτατον; ἐλπίς· καὶ γὰρ οἷς ἄλλο μηθεὺν, αὕτη πάρεσι. Τί ὠφελιμώτατον; ἀρετή· καὶ γὰρ τὰλλα τῷ χρῆσθαι καλῶς ὠφέλιμα ποιεῖ. Τί βλαβερώτατον; κακία· καὶ γὰρ τὰ πλεῖστα βλάπτει παραγενομένη. Τί ἰχυρότατον; ἀνάγκη· μόνον γὰρ ἀνίκητον. Τί βῆσον; τὸ κατὰ φύσιν· ἐπεὶ πρὸς ἡδονάς γε πολλάνικς ἀπαγορεύεσιν.

X. Ἀποδεξαμένων δὲ πάντων τὸν Θάλην ², ὁ Κλεόδημος εἶπε· Τὸ ταῦτα ἐρωτᾶν καὶ ἀποκρίνασθαι βασιλεῦσιν, ὡ Νειλόξενε, προσῆκόν ἐστιν. ὁ δὲ προπίων τὴν θάλατταν Ἀμάσιδι βάρβαρος ἐδεῖτο τῆς Πιττακῆ βραχυλογίας, ἣ πρὸς Ἀλυάτην ἐχρήσατο, προστάτηντά τι καὶ γράφοντα Λεσβίοις ὑπερήφανον ³, ἀποκρινόμενος εἰδέν, ἀλλ' ἦ μόνον κελεύσας κρόμμυα καὶ θερμὸν ἄρτον ἐδίειν· ὑπολαβὼν ἔν ὁ Περίανδρος· Ἄλλὰ μὴν καὶ τοῖς παλαιοῖς Ἑλλήσιν ἔθος ἦν, ὡ Κλεόδημε, τοιαύτας ἀλλήλοισ ἀπορίας προβάλλειν. ἀκούομεν γὰρ, ὅτι καὶ πρὸς τὸς Ἀμφιδάμαντος ταφᾶς εἰς Χαλκίδα τῶν τότε σοφῶν οἱ δεικνύμενοι ποιηταὶ συνῆλθον· (ἦν δὲ ὁ Ἀμφιδάμας ἀνὴρ πολιτικός ⁴, καὶ πολλὰ πράγματα παραχῶν Ἐρετριεῦσιν ἐν ταῖς περὶ Λιλαυτα ⁵ μά-

¹ Turn. & Bong. ὁ Θάλης.

² Petav. Θάλης; & mox τοσαῦτα pro ταῦτα, cum Ald. Bas. Xyl. A. Voss. A Steph. prodiit ταῦτα. W. mavult τοιαῦτα. Xyl. vertit quoque *hujusmodi*.

³ Comma, quod vulgo ante h. v. extat, cum W. retraxi pone eam.

⁴ B. G. πολεμικός, quod verius susp. W.

⁵ R. ad hanc vocem ita: „de hoc nomine vid. Casaub. ad Strab. p. 686. & interpp. ad Aelian. V. H. VI, 1. Caeterum de certamine in Amphidamantis honorem instituto nihil reperio.

μάχαις ἔπεσεν) ἐπεὶ δὲ τὰ παρεσκευασμένα τοῖς ποιηταῖς ἔπη χαλεπὴν καὶ δύσκολον ἐποίησιν τὴν κρίσιν, διὰ τὸ ἐφάμιλλον, ἢ τε δόξα τῶν ἀγωνιστῶν, Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου, πολλὴν ἀπορίαν μετὰ αἰδῶς τοῖς κρίνουσι παρεῖχεν, ἐτρέποντο πρὸς τοιαύτας ἐρωτήσεις, καὶ πρῶτον μὲν ¹, ὡς Φησι Λέχης·

Μῆσά μοι ἔννεπ' ἐνεῖνα τὰ μῆτ' ἐγένοντο πάροιδεν,
Μῆτ' ἔσαι μετόπισθεν.

ἀπεκρίνατο δὲ Ἡσιόδος ἐν τῷ παρατυχόντος·

Ἄλλ' ὄταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἴπποι

Ἄρματα συντρίψωσιν ἐπειγόμενοι περὶ νύκτες

καὶ οἷα τῆτο λέγεται μάλισα θαυμαθεῖς τῷ τρίποδος τυχεῖν. Τί δὲ ταῦτα (ὁ Κλεόδημος εἶπε) διαφέρει τῶν Εὐμήτιδος αἰνιγμάτων, ἃ ταύτη μὲν ἴσως ἐν ἀπρεπῆς ἐσι παίρσσαν, καὶ διαπλέκσαν, ὡσπερ ἕτεραι ² ζώνια καὶ κενρυφάλαι, προσβάλλειν ταῖς γυναῖξιν, ἀνδρας δὲ νῦν ἔχοντας ἐν τινι σπαθῇ τίθεσθαι γελοῖον· ἢ μὲν ἔν Εὐμήτις ἠδέως ἂν εἰπῶσά τι πρὸς αὐτὸν, (ὡς ἐφαίνετο) κατέχεν ἑαυτὴν ὑπ' αἰδῶς, καὶ ἀνεπλήθη τὸ πρόσωπον ἐρυθῆματος. ὁ δ' Αἴσωπος, οἷον ἀμυνόμενος ὑπὲρ αὐτῆς. Οὐ γελοϊότερον ἔν, εἶπε, τὸ μὴ δύνασθαι ταῦτα διαλύειν, οἷον ἐστίν, ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν ἡμῖν τῷ δείπνῳ πρῶτον μὲν ³.

Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα.

B 4

τί

1 Dedi sic e R. mente, teste Lesche proponerant hanc quaestionem, pro vulg. πρῶτάλομεν, ὡς Φ. Λ. Etiam Xyl idem legit. W. leg. susp. πρῶταλ' Ὀμηρος, Φησι Λ. — V. λέσχας ὡς Φησι. Petav. προβάλομεν; μοχ μετ' ὄπισθεν & ἐπαγόμενοι.

2 Dedi sic, quod Xyl. legit, e Turn. V. Bong. Vulgo ἑταῖραι. Idem W. recepit, cum sensu flagitante, tum probantibus libris B. varia lectione in margine codd. A. & Voss. Anon. Thom. Mag.

3 Turn. πρῶταλον. In versu seq. Ald. & Bas. ἄνδρα & πυρὶ χαλκον. Xyl. correxit.

τί τῶτ' ἔσιν, ἔχοις ἂν εἰπεῖν; Ἄλλ' ἐδὲ μαθεῖν δέομαι (ἔφη ὁ Κλεόδημος.) Καὶ μὴν ἕδεις, ἔφη, σὲ ¹ τῶτο μάλλον οἶδεν, ἐδὲ ποιεῖ βέλτιον· εἰ δ' ἀρνήῃ, μάρτυρας ἔχω σικυωνίας. ὁ μὲν ἔν Κλεόδημος ἐγέλασε· καὶ γὰρ ἐχρήτο μάλις αὐταῖς σικυωνίαις τῶν κατ' αὐτὸν ἰατρῶν, καὶ δόξαν ἔχ ἤκιστα τὸ βοήθημα τῶτο δι' ἐκείνον ἔχηκε.

XI. Μνησίφίλος δὲ, ὁ Ἀθηναῖος, ἑταῖρος ὧν ² καὶ ζηλωτῆς Σόλωνος· Ἐγὼ τοι, (εἶπεν) ὦ Περικλῆ, τὸν λόγον ἀξιώ, καθάπερ τὸν οἶνον, μὴ πλατίνδην, μηδ' ἀρισίνδην, ἀλλ' ἐξίσσε πάσιν, ὥσπερ ἐν δημοκρατίᾳ, νέμεσθαι καὶ κοινὸν εἶναι. τῶν δ' ἄρτι περὶ ἀρχῆς καὶ βασιλείας εἰρημέναν ἐδὲν ἡμῖν τοῖς δημοτικοῖς μέτεσιν. ὅθεν οἰόμεθα δεῖν πάλιν ἕκαστον ὑμῶν περὶ πολιτείας ἰσονόμῃ γνώμῃ τινα συμβαλέσθαι, ἀρξαμένους αὐτοῖς ἀπὸ Σόλωνος. ἐδόκει δὴ ταῦτα ποιεῖν. καὶ πρῶτος ὁ Σόλων· Ἄλλ' ἀκήκασε μὲν, (εἶπεν) ὦ Μνησίφιλε, μετὰ τὰ πάντων Ἀθηναίων, ἣν ἔχω γνώμην περὶ πολιτείας· εἰ δὲ βέλει καὶ νῦν ἀκέειν, δοκεῖ μοι πόλις ἄριστα πράττειν καὶ μάλις σώζειν δημοκρατίαν, ἐν ἣ τὸν ἀδικήσαντα τῷ ἀδικηθέντος ἐδὲν ἦτορ οἱ μὴ ἀδικηθέντες προβάλλονται καὶ κολάζεσσι. δεύτερος ³ δὲ ὁ Βίαιος ἔφησε, κρατίστην εἶναι δημοκρατίαν, ἐν ἣ πάντες, ὡς τύραννοι, φοβῆνται τὸν νόμον. ἐπὶ τῷ τῷ Θάλη, τὴν μῆτε πλεσίεας ἄγαν, μῆτε πένητας, ἔχουσιν πολίτας. μετὰ δὲ τούτου ὁ Ἀνάχαρσις, ἐν ἣ, τῶν ἄλλων ἴσων ὀριζομένων ⁴, ἄρετῇ τὸ βέλτιον ὀρίζεται, καὶ κακίᾳ τὸ χεῖρον. πέμπτος ⁵ Κλεόβελος ἔφη, μάλις σωφρονεῖν δῆμον, ὅπερ τὸν

¹ W. sum secutus, qui ita dedit ex Anon. & Mez. pro vulg. ἔφησε τῶτο.

² Turn. V. Bong. ἦν pro ὧν. Mox Petav. πλατίνδην.

³ Petav. δεύτερον.

⁴ Turn. V. Bong. νομιζομένων.

⁵ Post h. v. Turn, inserit δὲ.

τὸν ψόγον μᾶλλον οἱ πολιτευόμενοι δεδοίκασι, ἢ τὸν νόμον. Ἐκτός δὲ Πιττακὸς, ὅπως τοῖς πονηροῖς ἐν ἔξεισι ἄρχειν, καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἐν ἔξεισι μὴ ἄρχειν¹. μετατραπεῖς δὲ ὁ Χίλων ἀπεφήνατο, τὴν μάλιστα νόμον, ἡμισα δὲ ῥητόρων, ἀπέκασαν πολιτεῖαν ἀρίστην εἶναι. τελευταῖος δὲ πάλιν ὁ Περιανδρὸς ἐπικρίτων ἔφη, δοκεῖν αὐτῷ πάντα² ἐπαινεῖν δημοκρατικὴν τὴν ὁμοιοτάτην ἀριστοκρατικῆν.

XII. Τέλος δὲ καὶ τέτρα³ τῶ λόγῳ λαβόντος, ἠξίαν ἐγὼ καὶ περὶ οἴκου, ἢ χρησέον, εἰπεῖν τὰς ἀνδρας ἡμῖν. βασιλείας μὲν γὰρ καὶ⁴ πόλεις ὀλίγοι κυβερνῶσιν, ἐσίας δὲ πᾶσιν ἡμῖν καὶ οἴκου μέτεσι. γελᾶσας ἔν ὁ Αἰσωπος. Οὐκ, εἶγε τῶν πάντων (ἔφη) καὶ Ἀνάχαρσιν ἀριθμεῖς. τέτρω γὰρ οἶκος ἐν ἐσιν· ἀλλὰ καὶ σεμνύνεται τῷ⁵ ἄοικος εἶναι, χρῆσθαι δ' ἀμάξῃ, καθάπερ τὸν ἥλιον ἐν ἄρμασι⁶ λέγασθαι περιπολεῖν, ἄλλοτε ἄλλην ἐπινεμόμενον τῶ ἕρανῶ χῶραν. καὶ ὁ Ἀνάχαρσις. Διὰ τῆτό τοι (εἶπεν) ἢ μόνος, ἢ μάλιστα τῶν θεῶν ἐλεύθερός ἐσι, καὶ αὐτόνομος, καὶ κρατεῖ πάντων, κρατεῖται δὲ ὑπ' ἑδενός· ἀλλὰ βασιλεύει καὶ ἡνιοχεύει. πλὴν σέ γε λέληθε τὸ ἄρμα αὐτῶ, ὡς ὑπερφυῆς κἀλλει καὶ μεγέθει θαυμάσιόν ἐσιν. ἐ γὰρ ἂν παίζων ἐπὶ γέλωτι παρέβαλες ἐκεῖνο⁷ τοῖς ἡμετέροις. οἶκον δὲ μοι

B 5

δοκεῖς,

1 W. *fum secutus*, qui sic dedit ex B. Vulgo τοῖς ἀγαθοῖς ἔξεισι ἄρχαν. G. ἔξεισι μὴ ἄρχαν.

2 Sic cum W. dedi ex Jannot. Vulgo πάντα. Loco hujus R. legi voluit aut πάνν, aut πάντα adjuncti ad ἐπικρίτων — *dieta omnia dijudicans, sententiam super omnibus pronuncians.*

3 abest τέτρα a Turn.

4 Addidi γὰρ e Mez. quod R. quoque inferi voluit.

5 Petav. τὸ. Post χρῆσθαι cum W. addidi δ' e B. quod R. addendum censuit.

6 Cum W. legendum suspicor ἄρματι.

7 Sic R. de suo correxisse videtur vulgatam ἐκεῖνο. Idem W. dedit ex Anon. — *vehiculum solis ruia.*

δοκεῖς, ὡς Αἴσωπε, ταυτὶ τὰ πῆλινα καὶ ξύλινα ¹ καὶ
 κεράμεια σεγάσματα νομίζεις, ὡσπερ εἰ κοχλίαν ἠγοῖς
 τὸ κέλυφος, ἀλλὰ μὴ τὸ ζῶον. εἰκότως ἔν σοι γέλω-
 τα παρέχεν ἰ Σίλων, ὅτι τῷ Κροίσῳ τὴν οἰκίαν κε-
 νοσημένην πολυτελῶς θασάμενος, ἐκ εὐθὺς ἀπεφῆνα-
 το τὸν κεκλήμενον εὐδαιμόνως οἰκεῖν καὶ μακαρίως, ἅτε
 δὴ τῶν ἐν αὐτῷ μᾶλλον ἀγαθῶν, ἢ τῶν παρ' αὐτῷ,
 βεβλόμενος γενέσθαι θατῆς. σὺ δ' ἔοικας ἐδὲ τῆς ἑαυ-
 τῷ ² μνημονεύειν ἀλώπεκος. ἐκείνη μὲν γὰρ εἰς ἀγῶ-
 να ποικιλίας καταστᾶσα πρὸς τὴν πάρδαλιν, ἤξει τὰ ἐν-
 τὸς αὐτῆς καταμαθεῖν τὸν δικαστήν. ποικιλώτερα ³ γὰρ
 ἐκίτθεν Φανείδιαι. σὺ δὲ τὰ τεκνίωνων καὶ λιθ. ξύλων ἔρ-
 γα περιουσεῖς ⁴, οἴκου ἠγόμενος ἐ τὰ ἐντὸς ἐκάστω καὶ
 οἰκείᾳ, καὶ ⁵ παιδας, καὶ γάμους, καὶ Φίλους, καὶ
 θαράποντας, οἷς καὶ ⁶ ἐν μυρμηκίᾳ τις, ἢ νεοτρίᾳ,
 νῦν ἔχουσι καὶ σωφρογῆσι κοινωνῆ τῶν ὑπαρχόντων,
 χρῆσθον ⁷ οἴκον οἰκεῖ καὶ μακίριον. Ἐγὼ μὲν ἔν (ἔφη)
 ταῦτα καὶ πρὸς Αἴσωπον ἀποκρίνομαι, καὶ πρὸς Διο-
 κλῆν συμβάλλομαι. τῶν δ' ἄλλων ἕκαστος ἀποφαίνεσθαι
 δίκαιός ἐστι τὴν ἑαυτῷ γνώμην. ἔτως ὁ Σίλων, ἄριστον
 αὐτῷ δοκεῖν ⁸ οἴκον, ὅπερ τὰ χρήματα μήτε κηωμένοις
 ἀδι-

1 absunt καὶ ξύλινα a Petav. Ald. Bas.

2 Petav. σεαυτῷ.

3 Dedi sic mutato accentu, R. probante, ut sit nomin. sing.
 pro vulg. ποικιλώτερα — futurum esse, ut multo magis va-
 ria & versicolor appareat ex ea parte.

4 R. susp. περιουσεῖς, circumspicis, contemplaris.

5 Hoc καὶ R. deleri vult.

6 Ald. Bas. Petav. pro καὶ habent καὶ. Xyl. correxit.
 Turn. V. Bong. εἰ καὶ.

7 Sic R. legit & distinxit, & dedi. Vulgo ὑπαρχ. χρῆσθων,
 οἴκον. Turn. & Bong. οἴκον χρῆσθων. Idem recepit W. ex B.
 G. maig. Voff. & Mez. Pro κοινωνῆ Petav. κοινωνῶν; pro ὑ-
 παρχόντων* Turn. V. Bong. ὑπόντων; mox iidem Διοκλῆ, uti
 Petav. ἀποκρίνωμαι.

8 Sic Xyl. legi voluit pro vulg. δοκεῖ, & dedi, praemisso
 com-

ἀδικία, μήτε Φυλάτῃσιν ἀπισία, μήτε δαπανῶσι μετά-
νοια πρόσεισι. ὁ δὲ Βίας, ἐν ᾧ τοιῦτός ἐστιν ὁ δεσπό-
της δι' αὐτὸν, οἷος ἔξω διὰ τὸν νόμον. ὁ δὲ Θάλῃς,
ἐν ᾧ πλείσῃν ἄγειν τῷ δεσπότῃ χολὴν ἔξεισι. ὁ δὲ
Κλεόβελος, εἰ πλείονας ἔχει τῶν Φοβημένων αὐτὸν τὰς
Φιλῶντας ὁ δεσπότης. ὁ δὲ Πιτῆανός εἶπεν, ὡς ἄριστος
οἶκός ἐστιν ὁ τῶν περισσῶν μηδενὸς δεόμενος ¹ καὶ τῶν
ἀναγκαίων μηδενὸς ἐνδεόμενος. ὁ δὲ Χίλων ἔφη. Δεῖ
μάλις βασιλευομένη πόλει προσεικέναι τὸν οἶκον. εἶ-
τα προσεῖπεν, ὅτι Λυκῆργος πρὸς τὸν κελεύοντα δη-
μοκρατίαν ἐν τῇ πόλει καταστῆσαι ². Πρῶτος (ἔφη)
ποίησον ἐν τῇ οἰκίᾳ σε δημοκρατίαν.

XIII. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἔτος ἔχεν ὁ λόγος τέλος,
ἢ μὲν Εὐμητις ἐξῆλθε μετὰ τῆς Μελίσσης· τῷ δὲ Πε-
ριάνδρῳ τῷ Χίλωνι προπιόντος εὐμεγέθη κύλικα, τῷ δὲ
Βίαντι τῷ Χίλωνος, Ἄρδαλος ἐπαναστὰς καὶ προσαγο-
ρεύσας τὸν Αἴσωπον· Σὺ δ' ἐκ ἂν (ἔφη) διαπέμψαιο
δεῦρο τὸ ποτήριον πρὸς ἡμᾶς, ὁρῶν τάτας ὡσπερ τὴν
Βαθυκλέας κύλικα ³ διαπεμπομένης ἀλλήλοις, ἐτέρῳ δὲ
μὴ μεταδιδόντας; καὶ ὁ Αἴσωπος, ἀλλ' ἂν ἐδὲ τῆτο ἔφη
τὸ

commate post Σόλων, quod vulgo deest. R. deesse censuit,
aut certe subaudiendum ἔφη, & legendum δοκεῖν, *ajebat, sibi
videri.* W. idem dedit ex Stob. G. Pol. Leonie. Schott. Mez.

¹ Duas has voces μηδ. δεόμε. quae vulgo absunt, recipiendo,
W. sum secutus, qui eas sumfit e Stob. Serm. LXXXIII. p. 484.
edit. Gesner. & Trincavell. Eisdem Xyl. expressit: *ut neque
requiruntur supervacanei, neque desiderantur necessaria.*

² Dedit sic, R. probante, e Petav. atque simul, lectionem
esse Ald. Bas. Steph. observo. E Frft. in R. transiit *καταστῆσαι*.
Unde & cur idem dederit W. qui Ald. & Steph. se sequi monet,
latet. Paulo ante Turn. V. Bong. *προσεῖπεν* pro *προσεῖπεν*.

³ R. ad haec: „De Bathycle statuario memorat Pausanias
p. 235. sed de ipsius poculo nihil invenio. Quisquis fuerit ille
Bathycles nostro Plutarcho dictus, Solone eum recentiore fuisse
nullus dubito; quare etiam hac in re incongrua temporum
rationibus finxit, Solonis aequales faciens res nominare multis
aetatibus post demum inventas.“

τὸ ποτήριον δημοτικὸν εἶναι ¹. Σόλωνι γὰρ ἐκπαλα παράκειται μόνω. τὸν ἔν Μνησίφιλον προσαγορεύσας ο Πιττακὸς ἠρώτησε, τί ἔ πίνει ὁ ² Σόλων, ἀλλὰ καταμαρτυρεῖ τῶν ποιημάτων, ἐν οἷς γέγραφε·

Ἔργα δὲ Κυπρογενῆς νῦν μοι Φίλα καὶ Διονύσε,

Καὶ Μασέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

ὑποφθάσας δ' Ἀνάχαρσις· Σὲ γὰρ, ὦ Πιττακὲ, καὶ τὸν σὸν ἐκείνου τὸν χαλεπὸν φοβεῖται νόμον, ἐν ᾧ γέγραφας· Ἐάν τις ὀτιῶν ³ μεθύων ἀμάρτη, διπλασίαν, ἢ τῷ νήφοντι, τὴν ζημίαν. καὶ ὁ Πιττακός· Σὺ δέ γε (εἶπεν) ἔτως ἐξέυβρισας εἰς τὸν νόμον, ὥς περυσὶ γὰρ καὶ νυνὶ μεθύσεις ⁴, ἄθλον αἰτεῖν καὶ σέφανον. Τί δ' ἐκ ἔμελλον, (εἶφη ὁ Ἀνάχαρσις) τῷ πλείον πίνοντι προκειμένων ἄθλων, πρῶτος μεθύσεις ἀπαιτεῖν τὸ νικητήριον, ἢ διδάξατέ με ὑμεῖς, τί τέλος ἐστὶ τῶ πολὺν πιεῖν ἄκρατον, ἢ τὸ μεθύσθηναι ⁵. τῷ δὲ Πιττακῷ γελάσαντος, ὁ Αἴσωπος λόγον εἶπε τοιῷτον· Λύκος ἰδὼν ποιμένας ἐθιόντας ἐν σκηνῇ πρόβατον, ἐγγὺς προσελθὼν· Ἥλιος ἂν ἦν ὑμῖν ὁ θόρυβος, εἰ ἐγὼ τῆτο ἐποίησα. καὶ ὁ Χίλων· Ὅρθως (εἶφη) Αἴσωπος ἡμύνατο,

1 R. aut legi vult ἐστὶ, aut paulo post παρακεῖσθαι.

2 abest ὁ a Turn. & mox sequens ἐν a Petav. In Ald. & Bas. κατὰ μαρτυρεῖ.

3 Petav. Ald. Bas. εἴαν τις ἔν; mox post ζημίαν adjiciunt εἶνα; Turn. V. Bong. Petav. item, W. notante, A. Venet. Voss. Anon.

4 Locus haud sanus. R. sup. ὥς περυσὶ (ἔ γὰρ καὶ νυνὶ) μεθύσεις, superiore anno inebriatus (nunc enim id non patieris.) Turn. V. Bong. post νυνὶ inserunt haec corrupta verba: πρὸ λίβυ τ' ἀδελφῶ; item Anon. excepto λίβυ pro λίβυ. A. περυσὶ γ. κ. ν. Venet. περὶ συ γ. κ. ν. W. sup. παρ' Ἀθηναίων ξένω μεθ. vel ὡς περυσὶ, καὶ νυνὶ μεθ. In seq. Turn. V. Bong. τί δαὶ pro τί δ'; item Petav. ἔμελλον pro ἔμελλον; Turn. & Bong. πλείστον pro πλείον. Bas. προκειμένων.

5 Ald. & Bas. item Turn. V. Bong. τῷ μεθύσθ. Xyl. correxit.

6 Ald. & Bas. ἡμῖν. Post θόρυβος R. addi vult εἶφη.

νατο, μικρὸν ἔμπροσθεν ¹ ἐπισομιθῆεις ὑφ' ἡμῶν, εἶτα
 νῦν ὄρων ἑτέρας τὸν Μνησιφίλου λόγον ὑΦηρηκίας·
 Μνησιφίλος γὰρ ἠτήθη ² τὴν ὑπὲρ Σόλωνος ἀπέκρισιν.
 καὶ λέγω ³, ὁ Μνησιφίλος εἶπεν, εἰδὼς, ὅτι Σόλωνι δο-
 κεῖ πάσης τέχνης καὶ δυνάμεως ἀνθρώπινης τε καὶ θείας
 ἔργον εἶναι τὸ γινόμενον μᾶλλον, ἢ δι' ἑ γίνεται, καὶ
 τὸ τέλος, ἢ τὰ πρὸς τὸ τέλος, ὑΦάντης γὰρ ἂν (οἶμαι)
 χλαμύδα ποιῆσαι μᾶλλον ἔργον αὐτῆ καὶ ἱμάτιον, ἢ κα-
 νόνων διάθεσιν καὶ ἀνέγεσιν ἀγνύθων. χαλκίους τε
 κὼλλησιν σιδήρεα καὶ σόμωσιν πελέκους, μᾶλλον, ἢ τι
 τῶν ἕνεκα τέτα γενομένων ἀναγκαίων, οἷον ἀνδράκων ἐκ-
 ζωπύρησιν, ἢ λατύπης παρασκευῆν. ἔτι δὲ μᾶλλον ἀρ-
 χιτέκλων μέμφαιτ' ἂν ἡμᾶς, ἔργον αὐτῆ μὴ ναῦν, μηδ'
 οἰκίαν, ἀποφαίνοντας, ἀλλὰ τρυπῆσαι ξύλα, καὶ ⁴ Φυ-
 ράσαι πηλόν. αἱ δὲ Μῆσαι καὶ παντάπασι, εἰ νομί-
 ζομεν ⁵ αὐτῶν ἔργον εἶναι κινῆσαν καὶ αὐλῆς, ἀλλὰ
 μὴ τὸ παιδεύειν τὰ ἠθῆ, καὶ παρηγορεῖν τὰ πάθη τῶν
 χρωμένων μέλεσι καὶ ἁρμονίαις. ἐκὼν ὑδὲ τῆς Ἄφρο-
 δίτης ἔργον ἐστὶ συνθεσία καὶ μίξις, ὑδὲ τῆ Διονύσε, με-
 θῆ καὶ οἶνος, ἀλλ' ἦν ἐμποιοῖσι διὰ τέτων Φιλοφροσύ-
 νην, καὶ πόθου, καὶ ὁμιλίαν ἡμῖν, καὶ συνήθειαν πρὸς
 ἀλλήλους. ταῦτα γὰρ ἔργα θεῖα καλεῖ Σόλων, καὶ ταῦ-
 τά Φησιν ἀγαπᾶν καὶ διώκειν μάλις πρεσβύτης γενό-
 μενος. ἔτι δὲ τῆς μὲν πρὸς γυναῖκας ἀνδρῶν ὁμοφρο-
 σύνης

1 Secutus sum W. qui sic dedit ex B. pro vulg. ὀπιθῆν.

2 Sic Xyl. legit pro vulg. ἠτήθη, & habent Turn. V. item Jannot. & Anon. dedique cum W.

3 W. secutus sum, qui sic leniter correxit lectionem codi- cum A. Venet. Anon. Turn. V. Bong. & Petav. καὶ λέγω. Vulgo (ἀπέκρισιν,) καὶ λόγον ὁ Μν. R. quaerit, num κατὰ λό- γον ὁ Μνησιφίλος εἶπεν, οἶμαι αὐτὸν εἶπεῖν, recte Solon mihi videtur ita dixisse, ajebat Mnesticus, cum sciam &c.

4 abest καὶ a Petav.

5 R. mavult νομίζομεν. Petav. ἐνομίζομεν, omisso εἶ. Idem proκ ἔργων pro ἔργον; μέθῃ pro μίθη; ποιοῖσι pro ἐμποιοῖσι; τῆτο pro τέτων; συντήνεσα pro συντήνεσα.

σύνης καὶ Φιλίας δημικργός ἢ Ἀφροδίτη, τοῖς σώμασιν ὑφ' ἡδονῆς ἅμα συμμιγνύμεσα καὶ συντήκμεσα τὰς ψυχάς. τοῖς δὲ πολλοῖς, καὶ μὴ πάνυ συνήθεσι, μηδ' ἄγαν γνωρίμοις, ὁ Διόνυσος ὡσπερ ἐν πυρὶ τῷ οἴνῳ μαλάσσων τὰ ἤθη καὶ ἀνυγραίνων ἀρχὴν τινα συγκράσεως πρὸς ἀλλήλους καὶ Φιλίας ἐνδίδωσιν. ὅταν δὲ τοιοῦτοι συνέλθωσιν ἄνδρες, οἷος ὁ Περίανδρος ὑμᾶς παρακέλευεν, ἔθεν ἔργον ἐσὶν (οἶμαι) κύλικος, ἐδ' οἰνοχόης, ἀλλ' αἱ Μῆσαι, κατὰ περ κρατῆρα νηφάλιον, ἐν μέσῳ προθέμεναι τὸν λόγον, ὧ πλείον ἡδονῆς ἅμα ¹ καὶ παιδείας καὶ σπαθῆς ἐνεσιν, ἐγείρασι τῆτω ² καὶ κατάρδασι καὶ διαχέουσι τὴν Φιλοφροσύνην, ἐῷσαι τὰ πολλὰ τὴν οἰνοχόην ἀτρέμα κείθαι κρατῆρος ὑπερθευ. ὅπερ ἀπηγόρευσε Ἡσίοδος ³ ἐν τοῖς πίνειν μᾶλλον, ἢ διαλέγεσθαι, δυναμένοισι·

Εἶπερ γὰρ τ' ἄλλοι γε κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλείον δέπας αἰεὶ
 Ἔσηκεν.

ἐπεὶ τὰς τε προπόσεις αὐτὰς (ἔφη) πυνθάνομαι λέγειν τοῖς παλαιοῖς, ἐνδεινον (ὡς Ὀμηρος ἔφη) καὶ μετρητὸν ἐκάστῃ πίνοντος, εἶτα, ὡσπερ Αἴας, μερίδας μεταδιδόντος αὐτῷ πλησίον ⁴. εἰπόντος δὲ ταῦτα τῷ Μνησιφίλῃ,

¹ Petav. ἀλλὰ pro ἅμα. Idem esse observo in Ald. & Bas. In Steph. datur ἅμα.

² Sic Xyl. legendum monuit, & datur a Steph. In Ald. Bas. Petav. τῆτω.

³ Op. & d. v. 742. Cf. Plut. de aud. poet. c. VIII. T. VII. p. 102.

⁴ Locus, W. notante, & mutilus & corruptus, nec e libris adhuc adhibitis sanandus, quippe nil medelae praebentibus. Versus sunt Homeri Iliad. IV, 261. sq. Adsentitur autem de istis W. Meziriaco, afferenti, eos non a Plutarcho, sed ab annotatore aliquo adjectos esse ad marginem libri, ut indicaret, ubi Poëta dixisset δαιτρὸν πίνειν. Idem Mez. pro ἐνδεινον corrigit δαιτρὸν. W. totum locum e sua conjectura sic constituit: ἐπὶ δὲ ταῖς προπό-

Φίλκ, Χερσίας, ὁ ποιητής· (ἀφείτο γὰρ ἤδη τῆς αἰτίας καὶ διήλλακτο τῷ Περιάνδρῳ νεωσί, Χίλωνος δεηθέντος) Ἄρ' ἔν (ἔφη) καὶ τοῖς θεοῖς ὁ Ζεὺς, ὡσπερ τοῖς ἀριεὔθοισιν ὁ ¹ Ἀγαμέμνων, μετρητὸν ἔχει τὸ ποτὸν, ὅτε ² πρᾶπινον ἀλλήλοισ ἐσιώμενοι παρ' αὐτῶ; καὶ ὁ Κλεύδημος· Σὺ δὲ, ὦ Χερσία, (εἶπεν) εἰ τὴν ἀμβροσίαν ³ τῷ Διὶ Πελειίδες τινὰς κομίζεσιν, (ὡς ὑμεῖς λέγετε) τὰς Πλαγυῖδας ὑπερπετόμεναι χαλεπῶς καὶ μίλιξ, ἢ νομίζεις, καὶ τὸ νέκταρ αὐτῶ ⁴ δυσπόρισον εἶναι καὶ σπάνιον, ὡσε φεῖδεσθαι καὶ παρέχειν ἐνάσῳ τεταμιευμένον;

XIV. Καὶ ἴσως ⁵, (εἶπεν ὁ Χερσίας) ἀλλ' εἴτε πάλιν οἰκονομίας λόγος γέγονε, τίς ἂν ὑμῶν φράσειεν ἡμῖν τὸ ἀπολειπόμενον; ἀπολείπεται δὲ, οἶμαι, κλήσεώς τι ⁶
λαβεῖν

σεσι αὐταῖς, ἔφη, πυνθάνομαι λέγειν τοῖς παλαιοῖς ἐν ἔθει εἶναι (vel τὰς παλαιὰς εἰωθῆναι)· καὶ δαιτρὸν τὸν οἶνον Ὅμηρος ἔφη, ὡς κρέως μερίδας, μετρητὸν ἐνάσῳ πίνοντος καὶ μεταδιδόντος αὐτῷ πλησίον — in ipsis uicem propinacationibus reperio, inquit Muesphilus, Veteres aliquid dixisse, sermonem habuisse: *Homerus ait vinum fuisse dαιτρὸν, i. e. dispensatum, ut portiones carnis, bibente uicique conuiva uini certam mensuram, ac tradente ei, qui proximus esset.* Xyl. in sua annotatione fatetur, se non assequi, ubi extet apud Homerum ἐνδειον πίνειν, nec intelligere, quid sit ὡσπερ Αἴας μερίδας μεταδιδόντος αὐτῷ (sic, αὐτῷ nimirum, est in Petav. nec non μεταδιδόντας in Ald. & Bas. μεταδιδόντα in Turn. V. Bong.) addens, totum locum non cohaerere. Pro ἐπεὶ τὰς τε Xyl. coniecerat ἐπεὶ τὰς γβ; Idem voluit R. nec non τὰς παλαιὰς.

¹ Turn. articulum ὁ omittit. Pro seq. ἔχα R. maluit ἐγχεῖ, infundit, aut ἐνέχα, infundebat. Est ἐνέχα vel ἐνέχων, quod W. notat, apud Turn. V. Bong. B. G. marg. A. Anon. ἔχων habet Petav. & E.

² Secutus sum W. sic dantem e Mez. pro vulg. ὅτε.

³ Petav. ἀβροσίαν; Mox Ald. & Bas. πλαγυῖδας. Xyl. correxit πλάγυις, & alludi ad Hom. Odyss. XII, 61. monet.

⁴ Ald. & Bas. αὐτὸ.

⁵ Pro καὶ ἴσως V. πότε; Turn. & Bong. ποτὲ ἴσως. Pro seq. ἀλλ' εἴτε R. susp. ἀλλ' ἐπεὶ.

⁶ Ald. & Bas. κλήσεώς τε.

λαβεῖν μέτρον αὐτάρκης καὶ ἰκανῆς ἐσομένης. καὶ ὁ Κλεόβελος· Ἄλλὰ τοῖς μὲν σοφοῖς (εἶπεν) τὸ μέτρον ο νόμος δέδωκε, πρὸς δὲ τὰς Φαύλας ἔρω λόγον τῆς ἐμῆς μητρὸς ¹, ἔν πρὸς τὸν ἀδελφὸν εἶπεν. εἶπεν γάρ, τὴν σελήνην δεῖσθαι τῆς ἑαυτῆς μητρὸς, ὅπως αὐτῇ χιτώνιον ὑφάνη σύμμετρον. τὴν δ εἶπεν· Καὶ πῶς σύμμετρον ὑφάνω· νῦν μὲν γὰρ ὄρω σε πανσέληνον, αὐθις δὲ μῆνοειδῆ, ποτὲ δ' ἀμφίκυρτον; ἔτω δὲ, ὦ Φίλε Χερσία, καὶ πρὸς ἀνδρωπον ἀνόητον καὶ Φαῦλον ἐδέν ἐσι μέτρον ἰσίας. ἄλλοτε γὰρ ἄλλος ἐσι ταῖς χρεαῖαις, διὰ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς τύχας, ὥσπερ ὁ Αἰσώπε κύων, ἐν ἄτοσί Φησιν ² ἐν τῷ χειμῶνι συσπείρομενον, καὶ συσπειρώμενον ³ διὰ τὸ ῥιγεῖν, οἰκίαν πειεῖν διανοεῖσθαι· Θέρους δ' αὖ πάλιν ἐπιτεταμένον καθεύδοντα, φαίνεσθαι μέγαν ἑαυτῷ, καὶ μήτ' ἀναγκαῖον ἠγεῖσθαι, μήτε μικρὸν ἔργου οἰκίαν περιβάλλεσθαι τοσαύτην. ἦ γὰρ ἔχ ὄρεα, (εἶπεν) ὦ Χερσία, καὶ τὰς μικρὰς ⁴ νῦν μὲν εἰς μικρὰ κομιδῆ συσέλλοντας ἑαυτὰς, ὡς τρογγύλως καὶ Λακωνικῶς βιωσομένους ⁵. νῦν δ', εἰ μὴ τὰ πάντων ἔχασιν ἰδιωτῶν ἅμα καὶ βασιλέων, ὑπ' ἐνδείας ἀπολειθῆναι νομίζοντας; ὡς ἔν ὁ Χερσίας ἀπεσιώπησεν, ὑπολαβὼν ὁ Κλεόδημος· Ἄλλὰ καὶ τὰς σοφὰς (εἶπεν) ὑμᾶς ὄρωμεν ἀνίσοις μέτροις τὰς κῆσεις νενεμημένους πρὸς ἀλλήλους ἔχοντας. καὶ ὁ Κλεόβελος· Ὁ γὰρ τοι νόμος, (εἶπεν) ὦ βέλτισε ἀνδρῶν, ὡς ὑφάντης ἐκίσω το πρέπον ὑμῶν ⁶ καὶ τὸ μέτριον καὶ ἀρμόττον ἀποδίδωσι.

1 G. θυγατρὸς: quod W. forte rectius censet.

2 Dedi sic e R. & W. mente — *quem hic Aesopus ait*. Vulgo ἔτωσὶ Φασι. Petav. χιμῶνι pro χαμ.

3 Sic R. correxit — a verbo συσπαρῶν, in spiram convolvere. Idem W. legendam censet, retinens tamēn vulgatam συσπαρόμενον.

4 W. μικρὰς vitiosum censet, susp. μωρὰς. Mez. πονηρὰς.

5 Petav. βιωσόμενα.

6 V. ὑμῶν; Turn. Bong. Petav. ἡμῶν. Quid ὑμῶν ad rem valeat, me nescire fateor. Ante ἀρμόττον repetit Petav. τὸ.

δίδωσι. καὶ σὺ, καθάπερ τῶ νόμῳ, τῷ λόγῳ ¹ τρέ-
 Φων καὶ δαιτῶν καὶ διαΦαρμακεύων ² τὰς κάμνοντας,
 ἐκ ἴσου ἐνάσω, τὸ δὲ προσῆκον ἀποπέμεις ἅπασιν. ὑπο-
 λαβάν δὲ ὁ Ἄρδαλος Ἄρ' ἔν (ἔφη) καὶ τὸν ἐταί-
 ρον ἡμῶν ³, Σόλωνος δὲ ξένον, Ἐπιμενίδην, νόμος τις
 ἀπέχεσθαι τῶν ἄλλων σιτίων κελεύει ⁴, τῆς δ' ἄλιμπε
 δυνάμεως, ἔν ἡδονῇ ⁵ αὐτὸς συντίθῃσι, μικρὸν εἰς τὸ
 εἶμα λαμβάνοντα διημερεύειν ἀνάρισον καὶ ἀδειπνον;
 ἐπισήσαντος δὲ τῆ λόγε τὸ συμπόσιον, ὁ μὲν Θάλης
 ἐπισκώπων, εὖ Φρονεῖν ἔφη τὸν Ἐπιμενίδην, ὅτι μὴ
 βέλεται πράγματα ἔχειν ἄλλῶν τὰ σιτία, καὶ πέτλων
 ἑαυτῶ, καθάπερ Πιτλαῖός. Ἐγὼ γὰρ (εἶπε) τῆς ξέ-
 νης ἡμεῖς ἀδόσης πρὸς τὴν μύλην, ἐν Λέσβῳ γενόμε-
 νος. Ἄλει, μύλα, ἄλει. καὶ γὰρ Πιτλαῖός ἀλεῖ με-
 γάλας Μιτυλήνας βασιλεύων. ὁ δὲ Σόλων ἔφη θαυ-
 μάζειν τὸν Ἄρδαλον, εἰ ⁶ τὸν νόμον ἐκ ἀνέγνωκε τῆς
 δαιτῆς τῆ ἀνδρὸς ἐν τοῖς ἐπεσι τῆ Ἡσιόδα γεγραμμέ-
 νον. ἐκεῖνος γὰρ ἔστιν ὁ πρῶτος Ἐπιμενίδῃ σπέρματα
 τῆς τροφῆς ταύτης παρασχών, καὶ ζητεῖν ὁ οἰδάξας,

— ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μεγ' ὄνειρα.

Οἷε γὰρ, (ὁ Περιανδρὸς εἶπε) τὸν Ἡσιόδου ἐνεχῆσαι ⁷
 τι τοῖόντο, ἐκ ἐπαινέτην ὄντα Φειδῶς αἰεὶ, καὶ πρὸς
 τὰ λιτότατα τῶν ὄψων ὡς ἡδιστα παρακαλεῖν ἡμᾶς; ἀγα-
 θῆ μὲν γὰρ ἡ μαλάχῃ βρωθῆναι, γλυκῆς δὲ ὁ ἀνθέ-
 ριμος· τὰ δ' ἄλιμα ταῦτα καὶ ἀδίψα Φάρμακα μάλ-
 λον,

1 Turn. V. Bong. τῷ νόμῳ τὸν λόγον.
 2 R. fufp. καὶ νῆ Δία Φαρμακεύων. Est Φαρμακεύων in Ald.
 Bas. Retav.
 3 Turn. V. Bong. Petav. ἡμῶν.
 4 Ald. & Bas. κελευαν. Xyl. correxit.
 5 Vox Reiskio fufcepta. W. fufp. ἰδίαν, aut ἢ δὴ αὐτὸς;
 Mez. ἰδ' α; deest in A. & B.
 6 Ald. & Bas. ἢ εἰ; Item mox Bas. ἐπιτ' pro ἐπιπὸς.
 7 Petav. ἐνεχῆσαι; & mox παρακαλεῖ pro παρακαλεῖν.

λον, ἢ σιτία, πυνθάνομαι καὶ μέλι καὶ τυρόν τινα βαρ-
βαρικὸν δέχεσθαι, καὶ σπέρματα πάμπολλα τῶν ἐκ εὐ-
πορίων ¹. πῶς ἔν ἐκ ἐν τῷ ² Ἡσίοδω τὸ πηδάλιον
υπερ καπνῆ κείμενον,

Ἔργα βεῶν δ' ἀπόλοιτο, καὶ ἡμίονων ταλαεργῶν,
εἰ τοσαύτης ³ δεήσει παρασκευῆς. Θαυμάζω δέ σε τὸν
ξένον, ὦ Σόλων, εἰ Δηλίοις ἐναγχος ποιησάμενος τὸν
μέγαν καθαρμόν, ἐχ' ἰσόρησε παρ' αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν
νομιζόμενα τῆς πρώτης ὑπομνήματα τροφῆς καὶ δειγμα-
τα, μετ' ἄλλων ⁴ εὐτελῶν καὶ αὐτοφυῶν, μαλάχην
καὶ ἀνθέριον ὧν εἰκός ἐσι καὶ τὸν Ἡσίοδον προξε-
νεῖν ἡμῖν τὴν λιτότητα καὶ ἀφέλειαν ⁵. Οὐ ταῦτα,
ἔφη, μόνα ὁ Ἀνάχαρσις, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑγίειαν ἐν
τοῖς μάλισα τῶν λαχόνων ἐκάτερον ἐπαινεῖται. καὶ ὁ
Κλεόδημος Ὀρθῶς (ἔφη) λέγεις. ἰατρικὸς ⁶ γὰρ
Ἡσίοδος ὧν δῆλός ἐστιν, ἐκ ἀμελῶς, ἐδ' ἀπειρως, περὶ
διαίτης, καὶ κρᾶσεως οἴνου, καὶ ἀρετῆς ὕδατος, καὶ λε-
τρῆ, καὶ γυναικῶν ⁷ διαλεγόμενος, καὶ συνασίας και-

¹ Dedi ἔκ, quod Xyl. deesse monuit, & W. recepit ex B.
& Mez. In Voff. super εὐ notatum est α.

² Xyl. maluit ἔ σὺν τῷ. W. susp. πῶς ἔν ἄν τῷ Ἡσ. *quomodo igitur Hesiodo (i. e. secundum Hesiodum) clavus supra fumum positus, & boum opera pervirent.* — Mez. dedit ἄν. Kaltw. ἔκ deleri vult.

³ R. susp. τοσαύτης ἔδεν δεήσει.

⁴ Ald. & Bas. μετ' ἄλλων καὶ αὐτοφυῶν. Idem e Petav. no-
tatur. Xyl. legit μετ' ἄλλων, omisso καὶ, & vertit: cum aliis
sponte sua nascentibus. Steph. retinuit μετ' ἄλλων, & addidit
εὐτελῶν. Recepti, e V. & Petav. aliam hanc adhuc lectionem exhibente,
probante R., μετ' ἄλλων. Idem dedit W. ex Anon. Mez. & rell. citatis.

⁵ Codex, cujus nomen reticetur καὶ τὴν ἀφελ.

⁶ Ald. Bas. Petav. ἰατρὸς. In seq. R. & W. conjecturam &
Xyl. versionem sum secutus, dando ὧν pro vulg. Ἡσίοδος, ὡς
d. ἔ. *Clarum enim est, Hesiodum rei medicae peritum fuisse.*
Ante Ἡσίοδ. R. voluit ὁ.

⁷ καὶ ante γυναικῶν abest in B. Perinde est, W. iudice,
utrum

ρῆ, καὶ βρεφῶν καθίστως ¹, ἀλλ' Ἡσιόδῳ μὲν ἐμοὶ δο-
κεῖ δικαιότερον Αἰσωπος αὐτὸν ἀποφαίνειν μαθητὴν, ἢ
²Ἐπιμενίδης ³. τῆτι γὰρ ἀρχὴν τῆς καλῆς ταύτης καὶ
ποικίλης καὶ πολυγλώσσε σοφίας ὁ πρὸς τὴν ἀηδονά λό-
γος τῆ Ἰέρακος παρέχθηεν. ἐγὼ δ' ἂν ἡδέως ἀκῆσαιμι
Σόλωνος· εἰκὸς γὰρ αὐτὸν πεπύθαι, πολὺν χρόνον
⁴Ἀθῆναισι Ἐπιμενίδῃ συγγενόμενον, ὃ τι δὴ παθῶν, ἢ
σοφίζόμενος, ἐπὶ τοιαύτην ἤλθε δίαίταν.

XV. Καὶ ὁ Σόλων ἔφη· Τί δὲ ⁵ τῆτο ἐκεῖνον
ἔρωτάν ἔδει; δῆλον γὰρ ἦν, ὅτι τῆ μεγίστη τῶν ἀγαθῶν
καὶ κρατίστη δευτέρον ἐστὶ τὸ δεῖσθαι τροφῆς βραχυτάτης,
εἰ γε τὸ μέγιστον εἶναι δοκεῖ ⁶, τὸ μηδὲ ὅλως τροφῆς
δεῖσθαι. Οὐδαμῶς, ὁ Κλεόδημος, ἐμοίγε, εἶπεν, εἰ δεῖ
τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, καὶ μάλιστα παρακειμένης τραπέ-
ζης, ἦν ⁷ ἀναϊρῶσι, αἰρομένης τροφῆς, Φιλίων θεῶν
βωμὸν ἔσαν καὶ ξενίων. ὡς δὲ Θάλης λέγει, τῆς γῆς

C 2

ἀναϊ-

utrum adfit, an desit, nam utrumque valet in Hesiodum, Op.
& D. 753.

¹ Hesiod. ibid. v. 747. unde patet, bene legi καθίστως, pro qua voce R. καθάρσεως conjecerat, quod etiam a correctoris manu in Voss. extat; male, W. iudice.

² Cod. cujus nomen reticetur, Ἐπιμενίδην.

³ Turn. V. Bong. τί δαι.

⁴ Vulgo βραχυτάτης· ἢ εἰ τὸ μέγιστον εὐδοκεῖ, τὸ &c. Xyl. legi voluit εἰ τὸ μέγιστον εὐδοκεῖ; R. εἰ vel ἐπεὶ τὸ μέγ. εἶ-
ναι δο. W. εἶγε τὸ μέγ. σοὶ δοκεῖ. Dedi ex his, quae mihi
arriferunt. Petav. τὸ μὴ δι' ὅλως.

⁵ Recepti hoc ἦν, quod vulgo deest, e Turn. V. & Bong. quod &
in Anon. datur, ne constructio sit prorsus manca, & ut aliquis sen-
sus prodeat — quam, alimento sublato, collunt, avam Diis, ami-
cisiae hospitique patronis, sacram. R. voluit ἀναϊρῶσι γὰρ, αἰρο-
μένης τροφῆς, Φιλίων θεῶν ἔσαν καὶ ξενίων. Mez. ἦν συναναϊρῶσι,
W. αἰρομένης τροφῆς reponendum censet post διάλυσις ἐστὶ — (ibi
tale quid subintelligendum vel suppleendum esse, patet) reliqua
autem sic corrigenda: τραπέζης, ἦν ἀιδῶμα Φιλίων θεῶν βωμὸν
ἔσαν καὶ ξενίων. A Petav. Ald. Bal. abest βωμὸν; pro ξενίων
Petav. ξενίων.

ἀναίρεθίσης, σύγχυσιν τὸν ὅλον ἔξειν κόσμον, ἕτως οἷα
 διάλυσις ἐστὶ ¹. συναναίρεται γὰρ αὐτῇ πῦρ ἐσιᾶχον,
 ἔσια, κρατῆρες, ὑποδοχαί, ξενισμοί, Φιλανθρωπότατα
 καὶ πρῶτα κοινωνήματα πρὸς ἀλλήλους, μᾶλλον δὲ σύμ-
 πας ὁ βίος, εἶγε ² διαγωγή τις ἐστὶν ἀνθρώπου πρά-
 ξων ³ ἔχουσα διέξοδον, ὣν ἡ τῆς τροφῆς χρεια καὶ
 παρασκευὴ τὰς πλείστας παρακαλεῖ. δεινὸν μὲν ἔν,
 ὡ ἐταῖρε, καὶ τὸ γεωργίας αὐτῆς ⁴. διαλυομένη γὰρ
 αὐτῆς, ἀπολείπει γῆν ἡμῖν ἄμορφον καὶ ἀνάταρτον,
 ὕλης ἀκάρπης καὶ ρευμάτων πλημμελῶς Φερομένων ὑπ'
 ἀργίας ἀνάπλεων· συναπόλλυσι δὲ καὶ σέχνας πάσας
 καὶ ἐργασίας, ὣν ἕξαρχός ἐστι, καὶ παρέχει βίαν πά-
 σαις ⁵ καὶ ὕλην· καὶ τὸ μηδὲν εἰσι, ταύτης ἐπιποδῶν
 γενομένης ⁶. καταλύονται καὶ τιμαὶ θεῶν, ἡλίω μὲν ⁷
 μικρὰν, ἔτι δ' ἐλάττω σελήνῃ χάριν αὐγῆς μόνον καὶ
 ἀλέας ἀνθρώπων ἔχόντων, ἄμβριω δὲ Διὶ, καὶ προη-
 ροσίᾳ Δήμητρι, καὶ Φυταλμῷ ⁸ Ποσειδῶνι πᾶ βωμός
 ἐστὶ ⁹; πᾶ δὲ θυσία; πῶς δὲ χαριτοδότης ὁ Διόνυσος,
 εἰ

¹ Xyl. subintelligi vult τροφῆς ἀναίρεσις; R. ἐστὶν ἡ τῆς τρα-
 πείσης ἀναίρεσις.

² Sic Xyl. & R. legi voluerunt, dedique cum W. ex Anon.
 & Mez.

³ Petav. πρᾶξιν.

⁴ Dedi sic ex Petav. probante R. pro vulg. αὐτῆς. Xylan-
 dro deesse videbatur ἔπειτα, aut quippiam tale, & legendum
 διαλυομένης γὰρ αὐτῆς. W. sic corrigendum putat: γεωργίαι.
 αὐτῆ γὰρ διαλ. αὐτῆ. Pro διαλ. Turn. V. Bong. διαλυμένη;
 μοχ pro ρευμάτων Petav. ρεῦμα, & ἀπὸ pro ὑπ'.

⁵ Petav. βίαν καὶ, ut πάσας abesse videatur, id quod pau-
 lo ante pro πάσας extat in Turn. V. Bong. Pro βίαν W. du-
 bius est an Plut. scripserit φύσιν.

⁶ In distinctione W. sum secutus. Vulgo post εἰσι fait pun-
 ctum, & post γενομένης comma.

⁷ Recepi μὲν, quod Mez. & R. voluerunt. Vulgo δὲ, unde
 W. etiam τε substitui posse monet. Pro αὐγῆς Petav. αὐτῆς.

⁸ Ald. & Bas. Φοιταλμῷ, quod corrigendum monuit Xyl.

⁹ R. & W. legi volunt ἔσαγ.

εἰ δεησόμεθα μηδενός, ἢν δίδωσι; τί δὲ θύσομεν, ἢ σπείσομεν, τίνος δὲ ἀπαρξόμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τῶν μεγίστων ἀνατροπὴν καὶ σύγχυσιν ἔχει πραγμάτων. ἡδονῆς δὲ πάσης μὲν περιέχεσθαι, καὶ πάντως ¹, ἀλόγιστόν ἐστι, πᾶσαν δὲ Φεύγειν, καὶ πάντως, ἀναίδητον. τὴν μὲν ἔν ψυχῇν ἐτέραις τισὶν ἡδοναῖς χρῆσθαι κρείττοσιν ὑπαρχέτω, τῷ δὲ σώματι λαβεῖν ἡδονὴν τῆς ἀπὸ τῆς τρέφεσθαι δικαιοτέραν ἐκ ἔσιν εὐρεῖν ². ὅπερ ἔθενά λελήθειν ἀνθρώπων· τροφὴν ³ γὰρ ἐν μέσῳ θέμενοι κοινωῶσιν ἀλλήλοις δείπνων καὶ τραπέζης· ἀφροδισίων δὲ νόστιμα ⁴ καὶ πολλοὶ προβάλλονται σιότος, ἡγάμενοι ταύτης ⁵ τὸ κοινωνεῖν ἀναίχυντον εἶναι καὶ θηριώδες, ὡς τὸ μὴ κοινωνεῖν ἐκείνης. ὑπολαβὼν ἔν ἐγὼ ⁶, τῆ Κλεοθήμῃ διαλιπόντας· Ἐκεῖνο δ' ἐ λέγεις, (εἶπον) ὅτι καὶ τὸν ὕπνον ἅμα τῇ τροφῇ συνεκβάλλομεν; ὕπνος δὲ μὴ θύτος, ἐδ' ὄνειρός ἐστιν, ἀλλ' οἴχεται τὸ πρεσβύτατον ⁷ ἡμῶν μαντεῖον· ἔσαι δὲ μονοειδῆς ὁ βίος, καὶ τρόπον τινὰ μάτην τὸ σῶμα περιεΐσεται τῇ ψυχῇ ⁸. τὰ πλεῖστα γὰρ αὐτῆ καὶ κυριώτατα τῶν μερῶν ἐπὶ τὴν τροφὴν ὄργανα παρεσκευάσται, γλῶττι, καὶ ὀδόντες, καὶ στόμαχος, καὶ ἦπαρ· ἀργὴν γὰρ ἐδὲν ἐστιν, ἐδὲ πρὸς ἄλλην συντεταγμένον χρεῖαν ⁹. ὥστε ὁ μὴ δεόμενος

C 3

τρο-

¹ Commata, post utrumque πάντως in Frst. omiffa, dedit R.

² W. fufp. λαβεῖν — ἐκ ἔσιν ἐδ' εὐρεῖν, vel λαβεῖν — ἐκ ἔσιν εἰπεῖν.

³ Dedi sic ex Anon. & Mez. pro vulg. ἢν γὰρ. R. voluit aut καὶ, aut τροφὴν γὰρ. Turn. V. & Exempl. Turn. ταύτην.

⁴ Ald. Bas. cum Petav. δεκτῶ. Xyl. legendum censuit, quod habent Turn. & V. deditque Steph. In Frst. καὶ νόστιμα.

⁵ R. maluit τάτων, ad ἀφροδισίων. Equidem subintelligo ἡδονῆς, uti ad sequens ἐκείνης.

⁶ Turn. V. Bong. ἐγὼ γὰρ ὑπολαβὼν τῆ κλ.

⁷ Recepti, quod Mez. Xyl. & R. voluerunt, & W. probavit, pro vulg. πρεσβύτερον.

⁸ Petav. τὴν ψυχῇν; mox idem παρασκευάσται.

⁹ R. subaudiendum monet ἢ τῆς τρέφεσθαι, vel ἢ ταύτην πρὸς ἢν συντέτακται καὶ ἢν ἀποτελεῖ.

τροφῆς, ἡ δὲ σῶματος δεῖται. τῆτο δ' ἦν αὐτὸν αὐ-
τῆ ¹ μὴ δεῖσθαι. σὺν σῶματι γὰρ ἡμῶν ἕκαστος. ἡμεῖς
μὲν ἔν (ἔφην ἐγὼ) ταύτας τῇ γαστρὶ συμβολὰς εἰς-
Φέρομεν. εἰ δὲ Σόλων, ἢ τις ἄλλος τί κατηγορεῖ,
ἀκασόμεθα.

XV. Πάνυ μὲν ἔν (ἔφη ὁ Σόλων) μὴ καὶ τῶν
Αἰγυπίων ἀκριτότεροι Φανῶμεν, οἱ τὸν νεκρὸν ἀνα-
τέμνοντες ἐδειξαν τῷ ἡλίῳ, εἴτ' αὐτὰ ² μὲν εἰς τὸν πο-
ταμὸν κατέβαλον. τῆ δ' ἄλλο σῶματος, ἥδη κατὰρξ
γεγονότος, ἐπιμέλονται. τῷ γὰρ ὄντι τῆτο ἐστὶ τὸ μί-
ασμα τῆς σαρκὸς ἡμῶν, καὶ ὁ τάρταρος, ὡς ἐν ἄλλο,
δεινῶν τινῶν ρευμάτων, καὶ πνεύματος ὁμοῦ καὶ πυρὸς
συμπεφυρμένον καὶ νεκρῶν περίπλευσιν. ζῶν γὰρ ³ ἀπ'
ἀδενὸς τρέφεται ζῶντος, ἀλλὰ θανατῶντες τὰ ἐμψυχα
καὶ τὰ φυόμενα ⁴ τῷ τρέφεσθαι καὶ αὐξεσθαι μετέχου-
τα τῆ ζῆν ἀπολλύντες ἀδικῶμεν. ἀπόλλυται γὰρ ἐξ ἕ
πέφυκε τὸ μεταβάλλον εἰς ἄλλο, καὶ πᾶσαν φθίρειται
φθορὰν, ὅπως ἂν θάτερος τροφή γένοιτο. τὸ δ' ἀπέ-
χεσθαι σαρκῶν ἐδώδης, (ὡσπερ Ὀρφθα τὸν παλαιὸν ἰσο-
ρῆσι) σόφισμα μάλλον, ἢ φυγὴ τῶν περὶ τὴν τροφήν ⁵
ἀδικημάτων, ἐστὶ. φυγὴ δὲ μία καὶ κατὰρξ εἰς δι-
καιοσύνην τελειοῖ ⁶ αὐτάρκη καὶ ἀπροσδεῖ γενέσθαι. ἦ
δ'

¹ Dedi, quod Mez. & R. legi voluerunt, & probat W. Vulgo αὐτὸ αὐτῆ; A. & Venet. αὐτὸ ἦν αὐτῆ μ. δ.

² Excidisse aliquid, facile patet. Xyl. τὰ σπλάγχνα adfuisse putat. Mez. inferit τὰ ἔντερα post ἐδειξαν; R. susp. εἴτα τὰ μὲν ἔγκατα, vel σπλάγχνα. W. καί τινος additum fuisse suspicatur. Petav. pro εἴτ' αὐτὰ dat corrupte εἰ ταῦτα, uti paulo ante ἀκροτότεροι, & ἦ, | pro ἀκριτ. & οἱ; & mox ἐπιμέλονται.

³ R. susp. ζῶν γὰρ ἀδενὸς ἀπ' αὐτοῦ.

⁴ Petav. Φαινόμενα.

⁵ Dedi, quod R. voluit, & habent G. & Mez. probatque W. pro vulg. τροφήν.

⁶ R. mavult τέλειος, aut τελείαν. Mox Petav. ἀνευδεῖ pro ἀπροσδεῖ; & προστέθηκεν.

δ' ἀνευ κακώσεως ἐτέρη τὴν αὐτῆ σατηρίων ἀμήχανον ὁ θεὸς πεποιήηκε, τάτω τὴν φύσιν ἀρχὴν ἀδικίας προστέθεικεν. ἄρ' ἔν ἐκ ¹ ἄξιον, ὦ φίλε, συνευτεμεῖν ἀδικία κοιλίαν καὶ σῶμαχον καὶ ἦπαρ; ἂ καλῶ μὲν ἔδενός αἰδέησιν ἡμῖν, ἐδ' ὄρεξιν ² ἐνδίδωσι, σκεύεσι δὲ μαγειρικοῖς, οἷα κοπίδες καὶ λέβητες, τὰ δὲ μυλωθρικοῖς καὶ καμίνοις καὶ φρεωρύχοις ³ καὶ μακλήριοις ἔοικεν. ἀτεχνῶς δὲ τῶν πολλῶν ἴδοι τις ἂν, ὥσπερ ἐν μύλωνι, τῷ σώματι τὴν ψυχὴν ἐγκεκαλυμμένην, ἀεὶ ⁴ περὶ τὴν τῆς ψυχῆς χρεῖαν κυλιέσθαι. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ἡμεῖς ἄρτι μὲν ἐδ' ἐρωῶμεν ⁵ ἀλλήλους, ἔτ' ἠκόμεν, ἀλλ' ἕκαστος ἐγκεκυφῶς ἐδάλευε τῇ περὶ τὴν τροφὴν χρεῖα, νυνὶ δὲ ἀπαρθεῖσάν ⁶ τῶν τραπεζῶν, ἐλεύθεροι γεγονότες (ὡς ὄρεξ) ἐσεφανωμένοι περὶ λόγους διατρίβομεν, καὶ ἀλλήλοις σύνεσμεν, καὶ χολὴν ἀγομεν ⁷, εἰς τὸ μὴ δεῖν θαι τροφῆς ἐλληλυθότες. ἄρ' ἔν, ἄνπερ ἡ νῦν ἔσα περὶ ἡμᾶς ἔξις, ἔπαυσος διαμένη παρὰ πάντα τὸν βίον, ἐκ ἀεὶ χολὴν ἔξομεν ἀλλήλοις, (ἵνα ⁸) μηδὲ δεδιότες

C 4

πε-

¹ ἄρ' ἐκ hic loci non interrogare, sed pronunciare: *non igitur oportet* — R. monet. Vulgo nimirum deest signum interrogandi, quod cum W. dedi.

² Petav. Ald. & Bas. ἔδενός, αἰδέησιν δὲ ὄρεξιν. Xyl. correxit δὲ in ἐδδ. Steph. dedit id, ἡμῖν simul inferens.

³ *cloacis*. Significat vias excrementis amovendis destinatas. R. — Turn. *χρεωρύχοις*.

⁴ Sic R. voluit, & dedi cum W. e var. left. marg. Voss. pro vulg. δεῖν. Turn. V. Anon. δεῖν. Xyl. legit καὶ, inferens ἑαυτήν.

⁵ Xyl. legit ἐκ ἐρωῶμεν.

⁶ Sic e W. conjectura dare non dubitavi. Vulgo παρατεθεσῶν. Mez. ἀφαιρεθεσῶν; R. ἀρθεσῶν susp. — *sublatiis, amovitis mensis*.

⁷ Petav. ἀγομεν, & mox διαμένες.

⁸ Uncis inclusi ἵνα, ut delendum hac vocum constitutione, nisi cum Xyl. subjunctivum verbum excidisse suspiceris. Omittitur idem a Turn. & Petav. qui simul pro μηδὲ dant μη. W. sic conjicit ἀλλήλοις συναῖνον, μηδὲ δεδιότες πενίαν, μηδὲ ἐνδέοντες πλάττα.

πενίαν, μηδ' εἰδότες πλεῖτον. ὁ γὰρ τῶν περισσῶν ζή-
 λος εὐθύς ἀκολουθεῖ, καὶ συνοικίζεται τῇ χρείᾳ τῶν ἀν-
 αγκαιῶν. ἄλλ' οἶεται δεῖν τροφήν εἶναι Κλεοδήμος, ὅπως
 τράπεζαι καὶ κρατῆρες ᾧσιν, ἔ Δήμητρι καὶ Κόρη θύεται
 ἔτι ¹. ἕτερος δὲ τις ἀξιότω, μάχας εἶναι καὶ πόλε-
 μον, ἵνα καὶ τείχη καὶ νεωσοίικες καὶ ὀπλοθήμας ἔχω-
 μεν, καὶ θύωμεν ἑκατομφόνια, καθάπερ Φασὶ νόμον εἶ-
 ναι Μεσσηνίσις. ἄλλου δὲ πρὸς τὴν ὑγίειαν οἶμαι χαλε-
 παίνειν. δεῖν γὰρ, εἰ, μηδενὸς νοσῆντος, ἔ τραμνῆς
 ἔτι μαλακῆς ὄφελος, ἔ κλίνης· ἐκ Ἀσιληπιῶ θύσομεν,
 ἐκ ἀποτροπαίοις· ἰατρικὴ δὲ μετὰ ὀργάνων καὶ Φαρμά-
 κων ὑποκείται τούτων ² ἀκλεῆς καὶ ἀπόδητος ³. ἢ
 τί ταῦτα ἐκείνων διαφέρει; καὶ γὰρ ἡ τροφή λιμῆ Φάρ-
 μακον προσάγεται, καὶ θεραπεύειν ἑαυτὸς λέγονται πάν-
 τες οἱ τρεφόμενοι διαίταν ⁴, ἐχ ὡς ἡδύ τι καὶ κεχαρι-
 σμένον, ἄλλ' ὡς ἀναγκαῖον τῷ τῇ φύσει πράττοντες.
 ἐπεὶ λύπας γε ⁵ πλείονας εἰν ἀπὸ τῆς τροφῆς τῶν ἡδο-
 νῶν γινομένης καταριθμηταί· μάλλον δὲ ἡ μὲν ἡδονὴ
 καὶ τόπον ἔχει βραχὺν ἐν τῷ σώματι, καὶ χρόνον ἔ-
 πολύν· ἡ δὲ περὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς ἐχολία καὶ δυσ-
 χέρεια, τί δεῖ λέγειν, ὅσων αἰχρῶν καὶ ὀδυνῶν ἡμᾶς
 ἐμπίπλησιν; οἶμαι γὰρ, εἰς τσαῦτα βλέψαντα τὸν Ὀμη-
 ρον

¹ R. supsr. ᾧσιν, ἐὰν Δήμητρι καὶ Κόρη θύεται τι, si quid
 Cereii & Proserpinae victimae loco offeritur. — W. autem
 καὶ Δήμητρι καὶ Κόρη θύεται ἔτι. Ego suppleo καὶ ἄλλα, ἔ
 &c. Petav. θύονται, μοχ νεσοίικες, & θύομεν; ὅμοιον pro νό-
 μον; θύσομεν pro θύσομεν.

² Petav. Ald. & Bas. τούτων.

³ *seposita* in locum solitarium, seorsim, ut res nulli usui ser-
 viens. R. cogitabat aliquando ἀπόδητος, non desiderata, sed
 vulgatam bene habere monet.

⁴ R. iudice, delendum διαίταν, aut cum νῆ Δία mutandum.
 Annon κατὰ subintelligi liceat, ut sit: certa ratione? Pro ἑαυ-
 τὰς Petav. Ald. & Bas. αὐτὰς.

⁵ Dedi hoc γε pro vulg. τε, R. & W. probantibus. Mox
 Petav. γινομένης pro γινομε.

ρον ἀποδείξει κεχρηῆσαι περί θεῶν τῶ μὴ ἀποθνήσκειν, τῶ μὴ τρέφεται.

Οὐ γὰρ ¹ σίτου ἔδασ', ἔ πίνας' αἴθοπα οἶνον.

Τένει' ἀναίμονές εἰσι· καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
ὡς μὴ μόνου τῶ ζῆν, ἀλλὰ καὶ τῶ ἀποθνήσκειν, τὴν ²
τροφὴν ἐφόδιον ἔσαν. ἐν ταύτης γὰρ αἱ νόσοι, συσρε-
φόμεναι ³ τοῖς σώματιν, ἐν ἑλαττον ἐνδείας κακὸν ἔχα-
σι τὴν πλήρωσιν· πολλὰκις δὲ καὶ μεῖζόν ἐσιν ἔργον τῶ
πορίσαι τροφὴν, καὶ συναγαγεῖν, τὸ ⁴ καταναλῶσαι,
καὶ τὸ διαφορῆσαι πάλιν εἰς τὸ σῶμα παραγενομένην.
ἄλλ' ὡσπερ εἰ διαποροῖεν αἱ Δαναίδες, τίνα βίον βιώ-
σονται, καὶ τί πράξουσιν ἀπαλλαγεῖσαι τῆς περὶ τὸν
πίθου λατρείας καὶ πληρώσεως ⁵. ἔτω διαπορῶμεν ἡμεῖς,
εἰ γένοιτο παύσασθαι φορῶντας εἰς τὴν σάρκα ⁶ τὴν ἀτρυ-
του ἐκ γῆς ἅμα καὶ θαλάττης τοσαῦτα, τί πράξομεν,
ἀπειρία τῶν καλῶν τὸν ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις εὐργοντες
βίον ⁷; ὡσπερ ἔν οἱ δελεύσαντες, ὅταν ἐλευθερωθῶσιν,
ἔ πάλαι τοῖς δεσπόταις ἔπραττον ὑπηρετῶντες, ταῦτα
πράττουσιν αὐτοῖς καὶ δι' αὐτές· ἔτως ἡ ψυχὴ νῦν μὲν
τρέφει τὸ σῶμα πολλοῖς κόνοις καὶ ἀχολίαις, εἰ δ'
ἀπαλλαγεῖ τῆς λατρείας, αὐτὴν ⁸ δῆκασθεν ἐλευθέραν
γενομένην θρέψει, καὶ βιώσεται εἰς αὐτὴν ὀρώσα καὶ
τὴν ἀλήθειαν, ἕδενός περισπῶντος, ἕδ' ἀπάγοντος. τὰ
μὲν ἔν ρηθέντα περὶ τροφῆς, ὦ Νίκαρχε, ταῦτ' ἦν.

C 5

XVII.

¹ Hom. II. V. 342. 343. Bas. ἔδαι καὶ πίνας. Petav. ἔδασιν.

² abest τὴν a Petav.

³ W. mavult συντρεφόμεναι.

⁴ Ald. & Bas. καὶ pro τὸ.

⁵ Petav. Ald. Bas. πληρότητος.

⁶ G. εἰς τὴν γαστέρα, quod W. melius censet. Pro φορῶντας
Ald. & Bas. φρονῶντας.

⁷ Post h. v. Petav. habet ταῦτα. An desunt, quae sequun-
tur usque ad ταῦτα?

⁸ Comma in Frst. post αὐτὴν fuit collocatum. R. correxit.
Petav. h. l. & mov αὐτὴν.

XVII. Ἔτι δὲ τῷ Σόλωνος λέγοντος, εἰσῆλθε Γοργίας, ὁ Περιάνδρου ἀδελφός· (ἐτύχχανε γὰρ εἰς Ταύναρον ἀπεβαλμένος ἐκ τινῶν χρησμάτων, τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν καὶ θεωρίαν ἀπάγων) ἀσπασαμένων δ' ἡμῶν αὐτὸν, καὶ τῷ Περιάνδρῳ προσαγαγομένῃ¹ καὶ Φιλήσαντος, καθίσας παρ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης, ἀπήγγειλεν ἅτλα δὴ πρὸς μόνον ἐκείνῳ. ὁ δ' ἠκροῶτο, πολλὰ κέχουσι πρὸς τὸν λόγον ὅμοιος ἄν· τὰ μὲν γὰρ ἀχθόμενος, τὰ δ' ἀγανακτῶν ἐφαίνετο, παλλάκις δ' ἀπιστῶν, εἴτα θαυμάζων· τέλος δὲ γελάσας πρὸς ἡμᾶς· Βάλομαι μὲν (ἔφη) πρὸς τὸ παρὸν² φράσαι τὸ προσηγγεμένον· οὐκ ἔστι δὲ, ἀνέσας Θάλεω ποτε εἰπόντος, ὅτι δεῖ τὰ μὲν εἰκότα λέγειν, τὰ δ' ἀμήχανα σιωπᾶν. ὑπολαβὼν ἔν ὁ Βίας· Ἄλλὰ καὶ τῶν (ἔφη) Θάλεω τὸ σοφόν ἐστίν, ὅτι δεῖ τοῖς ἐχθροῖς καὶ περὶ τῶν πιστῶν ἀπιστεῖν, τοῖς δὲ φίλοις καὶ τὰ ἀπιστὰ πιστεύειν· ἐχθρὸς μὲν, (ἐγὼ ἠγνοῦμαι) τὰς πονηρὰς καὶ ἀνοήτους, φίλος δὲ, τὰς χρηστὰς καὶ φρονίμους, αὐτῷ καλῆντος. Οὐκ ἔστιν (ἔφη) λεκτέον εἰς ἅπαντας, ὡς Γοργίας, μᾶλλον δ' ἀκλίον ἐπὶ³ τὰς νέας τέτας διδυράμβους ὑπερφθεγγόμενον ὃν ἤκεις λόγον⁴ ἡμῖν κομίζων.

XVIII. Ἐφη τοίνυν Γοργίας, ὅτι, τῆς θυσίας ἑφ' ἡμέρας τρεῖς συντελεσθείσης ὑπ' αὐτῷ, καὶ τῇ τελευ-

¹ Petav. προσαγομένῃ.

² R. subaudiendum monet πλῆθος aut συνέδριον, aut simile quid — ad hanc coronam.

³ Locum hunc se non intelligere, nec eum planiorem esse, si legat μᾶλλον δὲ λεκτέον ἐστὶ τὰς νέας. R. fatetur. At W. iudice, sanus est, sed subobscurus, magis interpretationem quam emendationem exspectans. Respici monet ad Dithyrambos recens ab Arione inventos, & sic vertit: *Dic rem, quam adfers, ad nos omnes praesentes: imo potius eam traducens ad novos illos dithyrambos* (i. e. ei adhibens novos illos dithyrambos: vel, more Dithyramborum illorum recens inventotum) εἰσατα voce εὐνησια

⁴ R. susp. ἄν ἤκεις λόγων. Ald. & Bas. ὃν ἤκεις λόγων.

λευταία παννυχίδος ἔσης, καὶ χορείας τινός καὶ παι-
 δίως πρὸς τὸν αἰγιαλὸν ¹, ἣ μὲν σελήνη κατέλαμπεν εἰς
 τὴν θάλατταν. ἐκ ὄντος δὲ πνεύματος, ἀλλὰ νημερίας
 καὶ γαλήνης, πόρρωθεν ἀφωρᾶτο Φρίκη κατιῶσα παρὰ
 τὴν ἄκραν, ἀφ' ἧν τινα καὶ ψόφον ἄγασα τῶ ῥοδίῳ πε-
 ρὶ αὐτὴν πολὺν, ὥσε πάντας ἐπὶ τὸν τόπον. ἔ προσ-
 ἔμελλε ², καταδραμεῖν θαυμάσοντας· πρὶν δ' εἰκόσαι
 τὸ προσφερόμενον ὑπὸ τάχως, δελφῖνες ὠφθησαν, οἱ μὲν
 ἄθροοι περίεξ κυλιέντες, οἱ δὲ ὑψηγόμενοι τῷ αἰγιαλῷ
 πρὸς τὸ λειότατον, ἄλλοι δ' ἐξίπιθον, οἷον περιέποντες,
 ἐν μέσῳ δ' ἀνεΐχεν ὑπὲρ τῆς θαλάσσης ὄγκος ἀσαφῆς
 καὶ ἄσημος, ὀχρῆμεν σώματος, μέχρις ἔ συναγούτες ³
 εἰς αὐτὸ καὶ συνεποκείλαντες, ἐξέθησαν ἐπὶ τὴν γῆν
 ἄνθρωπον ἔμπαν καὶ κινέμενον· αὐτοὶ δὲ πάλιν πρὸς
 τὴν ἄκραν ἀναφερόμενοι, μᾶλλον, ἢ πρότερον, ἐξήλον-
 το ⁴, παίζοντες ὑφ' ἡδουῆς τινος, ὡς ἔοικε, καὶ σιρι-
 τῶντες. Ἡμῶν δὲ (Γοργίας ⁵ ἔφη) πολλοὶ μὲν δια-
 ταραχθέντες ἔφυγον ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ὀλίγοι δὲ μετ'
 ἑμῶν θαρρήσαντες προσελθεῖν ἐγνώρισαν Ἀρίονα, τὸν κι-
 θαρῶδόν, αὐτὸν τένομα φθεγγόμενον αὐτῷ ⁶, καὶ τῇ
 σολῇ καταφανῇ γενόμενον· τὸν γὰρ ἐναγώνιον ἐτύχχα-
 νεν ἀμπεχόμενος κόσμον, ᾧ κιθαρῶδὸν ἐχρήσατο. κο-
 μίσαντες ἔν ἐπὶ σκηνῆς ⁷ αὐτὸν, ὡς ἔδεν εἶχε κακὸν,
 ἀλλ'.

1 R. mavult πρὸς τῷ αἰγιαλῷ, aut παρὰ τὸν αἰγιαλὸν. Pos-
 terius exhibent Turn. V. Bong.

2 R. susp. ἔ προσβάλλειν ἔμελλε; W. aut idem, aut προσ-
 εἶνα; ἔμελλε, aut simpliciter προσέβαλλε.

3 W. docente, congregantes se ad illud corpus: rariori usu
 verbi συναγαν pro συναγαν ἑαυτῶν; forte tamen nonnihil vitii
 subesse suspicatur, ut sit legendum συναγ. εἰσω αὐτὸ, illud in-
 tra ipsos incidentes.

4 R. mavult ἐξήλλοντο; Turn. & V. ἐξήλαντο.

5 Petav. ὁ Γοργίας.

6 Ald. & Bas. αὐτῷ; Turn. V. Bong. ἑαυτῷ.

7 R susp ἀπὸ τῆς; Turn. V. Bong. σκηνῆς. Sequens ὡς de-
 dit W. ex B. Eum sum secutus. Vnigo abest. R. dari voluit
 εἶδεν γὰρ εἶ. κ.

ἄλλ' ἢ διὰ τάχος καὶ ροῖζον ἐφαίνετο τῆς Φορᾶς ἐκλελυμένος καὶ κειμηλιός, ἠκέσασμεν λόγου ἄπιστον ἅπασι, πλὴν ἡμῶν τῶν θεασασμένων τὸ τέλος. ἔλεγε γὰρ Ἀρίαν, ὡς πάλαι μὲν ἐγναυίως ἐκ τῆς Ἰταλίας ἀπαίρειν, Περιάνδρην δὲ γράφαντος αὐτῷ προθυμότερος γενόμενος, ὀλιγάδος Κορινθίας παραφανείσης ¹ εὐθύς ἐπιβὰς κιαχθεῖη μετρίῳ δὲ πνεύματι χρωμένων, αἰδοίτο τὰς ναύτας ἐπιβελεύοντας ἀνελεῖν αὐτὸν, εἶτα καὶ παρὰ τῆ κυβερνήτης πύθοιτο λάθρα μηνύσαντος, ὡς τῇ νυκτὶ τῆτο ὄρου αὐτοῖς εἶη δεδογμένον. ἔρημος ἔν ἂν ² βοηθείας καὶ ἀπορῶν, ὄρητι τινι χρήσαιτο δαιμονίῳ, τὸ μὲν σῶμα κοσμήσαι, καὶ λαβεῖν ἐντάφιον αὐτῷ τὸν ἐναγώνιον ἐτιζῶν κόσμον, ἐξῆσαι δὲ καὶ τῷ βίῳ ³ τελευτῶν, καὶ μὴ γενέθαι κατὰ τῆτο τῶν κύνων ἀγενέστερος. ἐπισευασμένος ἔν, καὶ προσιπῶν, ὅτι προθυμία τις αὐτὸν ἔχει τὸν νόμον διαλθεῖν τὸν Πυθικὸν ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῆ καὶ τῆς νεῶς καὶ τῶν ἐμπλεόντων, καταστὰς παρὰ τὸν τοῖχον ἐν πρύμνῃ, καὶ τινα θεῶν πελαγίων ⁴ ἀνάλησιν προανακρεσάμενος, ἄδοι τὸν νόμον· καὶ ὅσον ἔπαυσεν αὐτῆ, καταδύοιτο μὲν ὁ ἥλιος εἰς τὴν θάλατταν, ἀναφαίνοιτο δὲ ἡ Πελοπόννησος. ἐκέτ' ἔν τῶν ναυτῶν τὴν νύκτα περιμενόντων, ἀλλὰ χωρέντων ἐπὶ τὸν Φόνον, ἰδὼν ξίφη γεγυμνωμένα, καὶ παρακαλυπτόμενον ἤδη τὸν κυβερνήτην, ἀναδραμὼν ῥίψειεν ἑαυτὸν ὡς δυνατόν ἦν μάλιχα πόρρω τῆς ὀλιάδος· πρὶν δὲ ὄλον καταδύναι τὸ σῶμα, δελφίνων ὑποδραμόντων ἀναφείροτο, μετὸς ἂν ἀπορίας καὶ ἀγνοίας καὶ ταραχῆς τοπρωτον. ἐπεὶ δὲ ῥασιῶν τῆς ὀχίσεως ἦν, καὶ πολλὰς ἐώρα ἀθροισόμενος περὶ αὐτὸν εὐμενῶς, καὶ διαδεχομένους

ὡς

¹ Turn. V. Bong. ἀναφανείσης. Pro δὲ post μετρίῳ Petav. καὶ; Turn. χρωμένῳ pro χρωμένων.

² abest ἂν a Petav. Mox idem αὐτῷ pro αὐτῷ.

³ R. mavult τὸν βίον.

⁴ R. mavult τῶν πελαγίων. Mox Petav. μετῶντος pro μετῶντος.

ὡς ἀναγκαιὸν ἐν μέρει λειτέργημα καὶ προσῆκον πᾶσιν, ἢ δὲ ὀλιγὰς ἀπολειφθεῖσα πόρρω τῆ τάχως αἴδησιν παρεῖχε· μήτε τοσῦτον ἔφη δέας πρὸς θάνατον αὐτῷ ¹, μήτ' ἐπιθυμίας τῆ ζῆν, ὅσον Φιλοτιμίας ἐγγενέσθαι πρὸς τὴν σωτηρίαν, ὡς Θεοφιλῆς ἀνὴρ Φανείη, καὶ λάβοι περὶ Θεῶν δόξαν βέβαιον. ἅμα δὲ καθορῶν τὸν ἕρανὸν ἀτέρων περίπλεων, καὶ τὴν σελήνην ἀνίχουσαν εὐφραγῆ καὶ καθαράν· ἐρώσης δὲ πάντη τῆς θαλάσσης ἀκύμονος, ὡσπερ τρίβον ἀναχιζόμενον τῷ δρόμῳ, διανοεῖσθαι πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐν ἔσιν εἰς ὃ τῆς δίκης ὀφθαλμὸς, ἀλλὰ πᾶσι τέτοις ² ἐπισιοπεῖ κύκλω ὃ Θεὸς τὰ πραττόμενα περὶ γῆν τε καὶ θάλατταν. τέτοις δὲ ³ δὴ τοῖς λογισμοῖς, ἔφη, τὸ κάμνον αὐτῷ καὶ βαρυνόμενον ἤδη τῆ σώματος ἠναφένεσθαι, καὶ τέλος, ἐπεὶ, τῆς ἄκρας ἀπαντώσης ἀποτόμῃ καὶ ὑψηλῆς, εὖ πως φυλαξάμενοι καὶ κάμψαντες, ἐν χρεῶ ἐνήχοντο τῆς γῆς ⁴, ὡσπερ εἰς λιμένα σιάφος ἀσφαλῶς κατάγοντες, παντάπασιν αἰδέσθαι, Θεῶ κυβερνήσει γεγονέναι τὴν νομιδίην. Ταῦτα (ὃ Γοργίας ἔφη) τῆ Ἀρίονος εἰπόντος, ἠρόμην αὐτὸν, ὅπε τὴν ναῦν οἶεται καταχῆσειν. ὃ δὲ, πάντως μέν

¹ Petav. Ald. Bas. αὐτὸν; mox ἐπιθυμίαν pro ἐπιθυμίας & ἦσσαν pro ὅσον. Pro περὶ Θεῶν R. mavult παρὰ Θεῶν. Item Ald. Bas. Xyl. Petav. Φανείη καὶ λάβη. Steph. & rell. edd. Φανείοι καὶ λάβοι. R. correctius dedit.

² R. subaudiendum monet τοῖς προφαινόμενοις, aut τοῖς δρωμένοις, aut ὑπογυίοις — *illis rebus omnibus. quae in conspectu nostro sunt, quae nostros in oculos incurruni, quae in pedibus versantur.*

³ V. τέτοις τε; Turn. Bong. τέτοις γε.

⁴ Vulgo κάμψαντες (ἐν χρεῶ γὰρ ἐνήχοντο) τὴν γῆν. Dedit τῆς γῆς ex V. Voss. Exempl. Turn. Parenthesin & γὰρ sustuli, ut aliquis nexus sit constructionis. R. voluisse videtur εἰς τὴν γῆν, & excidisse suspicatur ἀπέθηκάν αὐτὸν. Turn. παρὰ τῆς γῆς. W. in seq. pro κατάγοντες legendum censet κατάγειν. Sequens ἀσφαλῶς recepi e R. mente pro vulg. ἀσφαλῆ. De relatione ipsa cf. Herodot. I, 23, 24.

μὲν εἰς Κόρινθον, πολὺ μέντοι καθυσερεῖν¹. αὐτὸν γὰρ ἐσπέρας ἐκπεσόντα, πεντακοσίων ἢ μείων οἶεσθαι δρόμον σαδίων νομιθῆναι, καὶ γαλήνην εὐθὺς καταχεῖν. ἔμην ἄλλ' εἰ αὐτὸν ὁ Γοργίας ἔφη πυθόμενον τῆ τε ναυκλήρου τένομα καὶ τῆ κυβερνήτη, καὶ τῆς νεὸς τὸ παράσημον, ἐκπέμψαι πλοῖα καὶ στρατιώτας τὰς κατάρσεις παραφυλάσσοντας. τὸν δ' Ἀρίωνα μετ' αὐτῆ νομίζεω ἀποκεκρυμμένον, ὅπως μὴ προαιθόμενοι τὴν σωτηρίαν, διαφύγοιεν. οὕτως ἐν εἰκέναι θεῖα τύχη τὸ πρᾶγμα. παρεῖναι γὰρ αὐτὸς ἅμα δεῦρο, καὶ πυθάνεσθαι, τῆς νεὸς κειρατημένης ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, συνειληφθῆαι τὰς ἐμπόρας καὶ ναύτας. ὁ μὲν ἐν Περίανδρος ἐκέλευσεν εὐθὺς ἔξανασάντα τὸν Γοργίαν, εἰς Φυλακὴν ἀποδέδαι τὰς ἀνδρας, ἔμμηδεῖς αὐτοῖς πρόσεισι, μηδὲ φράσει² τὸν Ἀρίωνα σεσωσμένον.

XIX. Ὁ δ' Αἴσωπος· Ἄλλ' ὑμεῖς (ἔφη) χλευάζετε³ τὰς ἐμὰς κολοῖδας καὶ κόρακας, εἰ διαλέγονται· δελφῖνες δὲ τοιαῦτα νεανιεύονται; Ἄλλο τι λέγωμεν (ἔφη⁴) ὦ Αἴσωπε· τέτρω δὲ⁵ τῶ λόγῳ πισειομένῳ καὶ γραφομένῳ παρ' ἡμῖν πλέον, ἢ χίλια ἔτη, διαγέγονε, καὶ ἀπὸ⁶ τῶν Ἰνῶν καὶ Ἀθάμαντος χρόνον· ὁ δὲ Σόλων ὑπολαβῶν· Ἄλλὰ ταῦτα μὲν, ὦ Διόκλεις, ἐγγὺς θεῶν ἔσω καὶ ὑπὲρ ἡμῶν· ἀνθρώπινον δὲ καὶ πρὸς

¹ Petav. Voss. Venet. καθυσερήσαν.

² Petav. φράση. Idem in Ald. & Bas.⁷

³ Ald. & Bas. χλευάζεται; V. χλευάζεται τε.

⁴ Sic R. conjecerat, & dedi cum W. pro λέγομεν & ἔφη. λέγωμεν habent Petav. Venet. Voss. — ἔφη, quod etiam Xyl. legit, dant B. Anon. Turn. V. — nolim ista a se, o Aesope, audiri, ajebam. Verba sunt Dioclis.

⁵ V. Turn. τέτρω δὲ. Xyl. & Mez. locum hunc mutilum esse putant. Bene autem W. monet, τέτρω τῶ λόγῳ accipiendum pro huic traditioni, homines a delphinis fervari.

⁶ R. legi vult διαγέγονεν ἀπο, absque καὶ, monens, Plutarchum non satis exactos posuisse calculos in temporum ratione, ab Inone ad Solonem plus mille annos numerantem.

πρὸς ἡμᾶς τὸ τῆ, Ἡσιόδου πάθος ἀνήκοας γὰρ ἴσως τὸν λόγον. Οὐκ ἔγωγε· (εἶπον 1) Ἀλλὰ μὴν ἄξιον πυθέσθαι. Μιλησίαι γὰρ, ὡς εἴκεν, ἀνδρὸς, ὃ ξενίας ἐκοινωνεῖ Ἡσιόδου 2 καὶ διαίτης ἐν Λοκροῖς, τῇ τῷ ξένου θυγατρὶ κρύφα συγγενομένη καὶ Φωραθέντος, ὑποψίαν ἔχευ, ὡς γνῆς ἀπ' ἀρχῆς καὶ συνεπικρύψας τὸ ἀδίκημα, μηδενὸς ὦν αἴτιος, ὀργῆς δὲ καιρῶ καὶ διαβολῆ περιπεσῶν ἀδίκως. ἀπέκλεισαν 3 γὰρ αὐτὸν οἱ τῆς παιδίσκης ἀδελφοὶ περὶ τὸ Λοκρικὸν Νέμειον ἐνεδρεύσαντες, καὶ μετ' αὐτῆ τὸν ἀκόλαστον, ὃ Τρώϊλος ἦν ὄνομα. τῶν δὲ σωμάτων εἰς τὴν θάλασσαν ὠθέντων, τὸ μὲν τῆ Τρώϊλε εἰς τὸν Δάφνον 4 ποταμὸν ἔξω Φερόμενον, ἐπεχέδη περιλύσω χοιράδι μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλασσαν ἀνεχέσθαι 5. καὶ μέχρι νῦν Τρώϊλος ἢ χοιρὰς καλεῖται. τῆ δὲ Ἡσιόδου τὸν νεκρὸν εὐθύς ἀπὸ γῆς ὑπολαβῆσα δελφίνων ἀγέλη πρὸς τὸ Ῥίον ἐκόμιζε, καὶ τὴν Μολυκρίαν 6. ἐτύγχανε δὲ Λοκροῖς ἢ τῶν Ῥίων 7 καθεστῶσα θυσιά καὶ πανήγυρις, ἣν ἄγασιν ἔτι νῦν περιφανῶς περὶ 8 τὸν τόπον ἐκεῖνον. ὡς δ' ὠφθη προσφερόμενον τὸ σῶμα, θαυμάσαντες (ὡς εἰκὸς) ἐπὶ τὴν ἀκλὴν

κατ-

1 Sic R. de suo correxit vulgatam εἶπον, cum Diocles loquatur. Solon incipit a verbis ἀλλὰ μὴν. Idem W. legendum censet.

2 Turn. V. Bong. ὁ Ἡσιόδου.

3 Petav. ἀπέκλειαν.

4 Strabo & alii Δαφνῶντα appellant, & sic etiam hic legendum putat R. Pro seq. Φερόμα. Turn. V. Bong. Φερόμενον.

5 Sic Turn. V. & Anon. & dedi, R. & W. probantibus pro vulg. ἀπεχέσθαι. — ad scopulum paululum ex mari exstantem.

6 Turn. V. Μολυκρίων; Petav. Μολικρίαν. Palmer. Graec. Antiq. IV. 20. p. 485. corrigat κατὰ τὴν Μολυκρίαν, quoad praestare videtur W.

7 R. mavult τῶν Ῥείων, sacrificium ad Rhoium celebrandum. Probat id W.

8 R. sup. οἱ περὶ τ. τ. ἰ. In seq. Petav. προσφερόμενον; forte ex Ald. quae vitiose habet προσφερόμα.

κατέδραμον, καὶ γνωρίσαντες ἔτι πρόσφατον νεκρὸν ¹, ἅπαντα δεύτερα τῷ ζητεῖν τὸν Φόνον ἐποιεῖντο, διὰ τὴν δόξαν τῷ Ἡσιόδῳ. καὶ τῷτο μὲν ταχέως ἐπραξαν, εὐρόντες τὲς Φονεῖς· αὐτὲς τε γὰρ κατεπόντισαν ζῶντας, καὶ τὴν οἰκίαν κατέσκηψαν. ἐτάφη δὲ Ἡσιόδος ² πρὸς τῷ Νεμείῳ, τὸν δὲ τάφον οἱ πολλοὶ τῶν ξένων ἐκ Ἰσασσιν, ἀλλ' ἀποκένυρπται ζητέμενος ὑπ' Ὀρχομενίαν (ὡς Φασί) βελομένων κατὰ χρησιμὸν ἀνελέδαι τὰ λείψανα, καὶ θάψαι παρ' αὐτοῖς. Εἶπερ ἂν ἔτι εἴς τις ἔχουσι οἰκειῶς καὶ Φιλανθρώπως πρὸς τὲς ἀποθανόντας, ἔτι μᾶλλον εἰκός ἐστι τοῖς ζῶσι βοηθεῖν, καὶ μάλιστα κληθέντας ³ αὐλοῖς, ἢ τισι μέλεσι. τετὶ γὰρ ἤδη πάντες ἴσμεν, ὅτι μουσικῇ τὰ ⁴ ζῶα ταῦτα χαίρει καὶ διώνει, καὶ παρανήχεται τοῖς ἐλαυνομένοις πρὸς ᾧδὴν καὶ αὐλὸν ἐν ⁵ εὐδίᾳ πορείας τερπόμενα. χαίρει δὲ καὶ νήξεσι παιδίων, καὶ κολύμβοις ἀμιλλᾶται. διὰ καὶ νόμος ἀδείας ἀγραφός ἐστιν αὐτοῖς. θηρῶ γὰρ ἔδειξ, ἔτε λυμαίνεται, πλὴν ὅταν ἐν δικήσοις γενόμενοι κακουργᾶσι περὶ τὴν ἀγραν, πληγαῖς κολάζονται, καὶ ὡς παῖδες ἀμαρτάνοντες. μέμνημαι ⁶ δὲ καὶ παρὰ Λεσβίαν ἀνδρῶν ἀκέσας σωτηρίαν τινὰ ⁷ κόρης ὑπὸ δελφίνος ἐκ θαλάττης γενέσθαι, λεγόμενον ἀκριβῶς. ἀλλ' ὁ Πιττακὸς ἐπιγιγνώσκει. δίκαιον δ' ⁸ ἐστὶ περὶ τέτων διελεθεῖν.

XX.

¹ Turn. V. Bong. τὸν νεκρὸν, quod aliquanto melius censet W. Mox Petav. τὸν Φόνον pro τὸν Φόνον.

² Turn. V. Bong. Petav. ὁ Ἡσιόδ.

³ Petav. κληθέντες; mox cod. innominatus ἢ τι μέλεσι.

⁴ Pro τὰ Turn. V. Bong. καὶ. Ald. Bas. & Petav. χαίρειν, διώνειν & παρανήχεται. Hinc Xyl. praemissum ὅτι abun- dare monet, & conturbare sententiam.

⁵ abest ἐν a Turn. Pro seq. πορείας Turn. V. Bong. πορασῶν. W. susp. χορείαις. Mox Petav. ἀδίαις pro ἀδείαις.

⁶ Ald. & Bas. μέμνηται. Xyl. correxit.

⁷ Posse quidem ferri hanc vulgatam, R. monet, sed usitatus & planius ei videtur σωτηρίαν κόρης τινός.

⁸ R. susp. γενέσθαι. ἐγὼ μὲν ἐν κκ ἐτ' ἀκριβῶς οἶδα. ἀλλ'

XX. Ἐφη τοίνυν ὁ Πιττακὸς ἐνδοξον εἶναι καὶ μνημονευόμενον ὑπὸ πολλῶν τῶν λόγον. χρησμῶ γὰρ γενομένε τοῖς οἰκίεσσι, Λέσβον, ὅταν ἔρματι πλέοντες προστύχωσιν, ὃ καλεῖται Μεσόγειον, τότε ἔνταυθα Ποσειδῶνι μὲν ταῦρον, Ἀμφιτρίτῃ δὲ καὶ Νηρηΐσι ζῶσαν καθίεναι παρθένου. οὐτῶν ἐνάρχηγε τῶν ἐπὶ τῷ βασιλείῳ, ὁ γὰρ δὲ τῷ Ἐχελάῳ πυθοχρήσε τῆς ἀποικίας ἡγεμόνος, (ἔτος μὲν ἠΐθεος ἦν ἔτι) τῶν δὲ ἐπὶ τῷ κληρεμένων, ὅσοις ἁγαμοὶ παῖδες ἦσαν, καταλαμβάσει θυγατέρα Σμινθέως ὁ κληρὸς. ἦν ἐδίητι καὶ χρυσῶ κοσμήσαντες, ὡς ἐγένοντο κατὰ τὸν τόπον, ἐμελλαν εὐξάμενοι καθήσειν². ἔτυχε δὲ τις ἐρῶν αὐτῆς τῶν συμπλεόντων, ἦν ἀγεννῆς, ὡς εἶπε, νεανίας, ἔ καὶ τὸ ὄνομα διαμνημονεύουσιν Ἐναλον. ἔτος ἀμήχανόν τινα τῷ βοηθεῖν τῇ παρθένῳ προθυμίαν ἐν τῷ τότε πάθει λαβὼν, παρὰ τὸν καιρὸν ἄρμησε, καὶ περιπλακίεσ ὁμῶς συγκαθῆκεν³ ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. εὐθύς μὲν ἐν Φῆμῃ τις ἐκ ἔχασα τὸ βέβαιον, ἄλλως δὲ πείθεσα πολλὰς ἐν τῷ κρατοπέδῳ, διηνέχθη περὶ σωτηρίας αὐτῶν καὶ κομιδῆς. ὑσέρῳ δὲ χρόνῳ τὸν Ἐναλὸν Φασιν⁴ ἐν Λέσβῳ Φανῆσαι, καὶ λέγειν, ὡς ἐπὶ δελφίνων φορητοὶ διὰ θαλάττης ἐκπέσειεν⁵ ἀβλαβῶς εἰς τὴν ἡπειρον. εἶσι δ'

ὁ Πιττακὸς ἔτι γνώσκει. δίκαιος δ' εἶσι — οροντες igitur eum haec narrare. W. autem γενέσθαι λεγομένην ἀλλ' ὁ Πιττακὸς ἐπὶ γνώσκει ἀκριβῶς, δίκαιός ἐστι π. τ. δ. Verba ab ἐπιγνώσκει usque ad τοίνυν ὁ Πιττακός. absunt a Petav. Ald. Basf.

1 Petav. Ald. Basf. ὅσοι. Hinc ex Turn. & Bong. enotatum exstat ὅσοις. Ald. quoque & Basf. pro seq. θυγατέρα, quod Steph. dedit, Ald. & Basf. & cod. innominatus μητέρα. Ad hanc absurditatem tollendam Xyl. pro matre sororem posuit.

2 Petav. καθίσαι. Mox dedi ἀγεννῆς cum W. pro ἀγεννῆς, quod etiam e Petav. exhibetur ἀγεννῆς.

3 Turn. & V. καθῆκεν.

4 Petav. Φασί τὸν Ἐναλον. Mox pro ἐπὶ Turn. V. Bong. ὑπὸ.

5 Dedi sic ex Petav. & Xyl. versione probante W. pro vulg. ἀκπέσειεν.

δ' ἄλλα θειότερα τῶν, ἐκπλήττοντα καὶ κηλῦντα τὰς πολλὰς, διηγείσθαι, πάντων δὲ πίσει ἔργον παραχεῖν. κύματος γὰρ ἠλιβάτης ¹ περὶ τὴν νῆσον αἰρομένη, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπαντῆσαι δεδιότων μόνον θαλάτῃ ², ἔπεσθαι πολύποδας αὐτῷ πρὸς τὸ ἱερὸν τῆ Πόσειδῶνος, ὧν τῆ μεγίστη λίθον κομίζοντος, λαβεῖν τὸν Ἐναλον, καὶ ἀναθεῖναι ³, καὶ τῆτον Ἐναλον καλεῖμεν ⁴. κατόλθε δὲ (εἶπεν) εἴ τις ⁵ εἶδεν (ἢ) διαφορὰν ἀδυνάτη καὶ ἀσυνήθης καὶ παραλόγης καὶ παραδόξης, μάστιγα ἂν, ὧ Χίλων ⁶, εἴη μήτε πισεύων, ὡς ἔτυχεν, μήτ' ἀπιστῶν, καὶ τὸ Μηδᾶν ἄγαν, ὡς σὺ προσέταξας, διαφυλάττων.

XXI. Μετὰ δὲ τῆτον ὁ Ἀνάχαρσις εἶπεν, ὅτι, τῆ Θάλεω καλῶς ὑπολαμβάνοντος, ἐν πᾶσιν εἶναι τοῖς κυριωτάτοις μέρεσι τῆ κόσμος καὶ μεγίστοις ψυχῆν, ἐκ ἄξιόν

¹ Bas. καὶ pro γὰρ. Hinc Xyl. adnotat, καὶ abundare omnino, aut pro γὰρ esse obtrusum. Petav. αἰρῶμένη pro αἰρομένη.

² Sic R. distinxit, comma, quod vulgo post δεδιότων est positum, pone θαλάτῃ, promovens, ut sit sensus: hominibus periculis vel ad spectandum solummodo maris aestatem procedere. W. excidisse quaedam suspicatur, sic restituenda: μόνον ἐκβῆναι τῆς θαλάττης, καὶ ἔπεσθαι πολύποδας αὐτῷ.

³ Steph. & Frst. ἀναθήνοισι. R. dedit lectionem priorum edd.

⁴ Sic Steph. dedit, forte, ut W. notat, ex Exempl. Turn. in quo duae sunt lectiones; altera haec: altera τῆτον εἶ καλεῖμεν: forte utraque a correctore vulgatae, quam reliqui editi & scripti libri habent τῆτον εἶ καλεῖμεν. Enotatur sic in ind. Var. ex Ald. Bas. & Petav.

⁵ Petav. εἴ τι. Particulam ἢ, post εἶδεν sequens, uncis inclusi, ut delendam, nisi supponere malis, aliud fortasse verbum, cum εἶδεν conjungendum, excidisse. R. pro ista voluit ἂν. W. οἶδεν.

⁶ Dedi sic in Turn. probantibus R. & W. pro vulg. μάστιγα ἂν ὁ Χίλων. In seq. vulgo fuit καὶ μήτε πισ. E R. mente, qui voluit εἴη ὁ μ. π. dedi εἴη; καὶ autem inserui ante τὸ M. ἂ. R. voluit τὸ δὲ M. ἂ. W. delendum quoque censet καὶ, & pro διαφυλάττων legendum διαφυλάττοι.

ἄξιον ἐσι θαυμάζειν, εἰ τὰ κάλλιστα περαίνεται θεῶν γνώμη· ψυχῆς γάρ¹ ὄργανον τὸ σῶμα, θεῶν δὲ ἡ ψυχῆ· καὶ καθάπερ σῶμα πολλὰς μὲν ἐξ αὐτῆς κινήσεις ἔχει, τὰς δὲ πλείστας καὶ καλλίστας ὑπὸ ψυχῆς, ἕτως αὖ πάλιν ἡ ψυχῆ τὰ μὲν ὑφ' ἑαυτῆς κινημένη πράττει, τὰ δὲ τῶν θεῶν παρέχει· χρωμένω κατευθύνει καὶ τρέπειν ἑαυτὴν, ἢ βέλοιο, πάντων ὀργάνων εὐπρεπέστατον² ἔσα. δεινὸν γάρ, (εἶπεν) εἰ πῦρ μὲν ὄργανόν ἐσι θεῶν³, καὶ πνεῦμα, καὶ ὕδωρ, καὶ νέφη, καὶ ὄμβροι, δι' ὧν πολλὰ μὲν σώζει τε καὶ τρέφει, πολλὰ δ' ἀπόλλυσι καὶ ἀναιρεῖ· ζώοις δὲ χρῆται πρὸς ἐδὲν ἀπλῶς (ἠδὲ πω⁴) τῶν ὑπ' αὐτῆς γινομένων· ἀλλὰ μᾶλλον εἰκὸς ἐξηρητημένα⁵ τῆς τῆς θεῶν δυνάμεως ὑπεργεῖν, καὶ συμπαθεῖν ταῖς τῆς θεῶν κινήσεσιν, ἢ⁶ Σκύθαις τόξα, Λύραι δὲ Ἑλληνισί καὶ ἀλλοῖ συμπαθεῖσιν. ἐπὶ δὲ τέτοις ὁ ποιητῆς Χερσίας ἄλλων τε σωθέντων ἀνελπίσως ἐμύμητο, καὶ Κυψέλη, τὴν Περιάνδρου πατρός· ὃν οἱ πεμφθέντες ἀνελεῖν νεογνὸν ὄντα προσομιλήσαντα⁷ αὐτοῖς ἀπετραπούτο· καὶ πάλιν μετανοήσαντες, ἐζήτην, καὶ ἔχ' εὐρον, εἰς κυψέλην ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀποτεθέντα⁸. διὸ καὶ τὸν οἶκον⁹ ἐν Δελφοῖς κατεσκευάσεν ὁ Κύψελος.

D 2

ῶσ-

¹ Pro γάρ Bas. καί.

² W. probat εὐπρεπέστατον, *habillimum, maxime versatile, ranatissimum*, quod Mez. & R. conjecerunt.

³ abest θεῶν a Petav. Ald. Bas.

⁴ ἠδὲ πω, quod uncis inclusi, R. delendum censet, nec non W. ut forte ortum ex varietate duarum lectionum ἀπλῶς & ἠδαμῶς.

⁵ Recepti, quod R. legi voluit, & dedit W. ex Mez. & Turn. V. e quibus duobus codd. enotatur quidem ἐξηρητημένα corrupte. Vulgo ἐξηρητημένων. Xyl. ed. ἐξηρητημένον.

⁶ V. & Petav. ἢ.

⁷ R. leg. censet προσγελάσαντα, aut προσμαδιάσαντα. Posteriorius quoque conjicit W. Cf. Herodot. V. 92. 3.

⁸ Turn. V. Bong. ἀποσωθέντα.

⁹ Cf. Plut. de Pythiae oraculis.

ὡσπερ θεῶ τότε τὸν κλαυθμυρισμὸν ἐπιχόντος, ὅπως διαλάθοι τὰς ζητῦντας. καὶ ὁ Πιττακὸς προσαγορεύσας τὸν Περιάνδρον· Εὐγε, (ἔφη) Περιάνδρε, Χερσίας ἐποίησε μνηθεῖς τῷ οἴκῳ. πολλὰ γὰρ ἐβελόμην ἔρεθαι σε τὴν αἰτίαν τῶν βατράχων ἐκείνων, τί βέλονται περὶ τὸν πυθμένα τῷ Φοίνικος ἐντετορνευμένοι ¹ τοσῶτοι, καὶ τίνα πρὸς τὸν θεὸν, ἢ τὸν ἀναθέντα, λόγον ἔχουσι. Τῷ δὲ Περιάνδρῳ τὸν Χερσίαν ἐρωτᾶν κελεύσαντος, (εἰδέναι γὰρ ἐπεινον, καὶ παρεῖναι τῷ Κυψέλῳ καθιερέντι τὸν οἶκον) ὁ Χερσίας μειδιάσας· Ἄλλ' ἐν ᾧ (ἔφη) Φράσαιμι πρότερον, ἢ πυθέσθαι παρὰ τέτων, ὃ τι βέλεται τὸ Μηδὲν ἄγαν αὐτοῖς, καὶ τὸ Γνώθι σκυτόν, καὶ τῆτο δὲ ², τὸ πολλὰς μὲν ἀγάμεις, πολλὰς δὲ ἀπίστας ³, ἐνίς δὲ καὶ ἀφώνεις πεποιητὸς, ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. Τί δὲ (εἶπεν ὁ Πιττακὸς) ἡμῶν δέη ταῦτα Φραζόντων; πάλαι γὰρ Αἰσώπει λόγον εἰς ἑκάστων, ὡς ἔοικε, τέτων συντεθειμότητος ἐπαινεῖς. Καὶ ὁ Αἰσώπος· Ὅταν γε παίξῃ πρὸς ἐμὲ Χερσίας, εἶπε ⁴, σπεδάζων δὲ, τέτων Ὅμηρον εὐρετὴν ἀποδεικνύσει· καὶ φησι, τὸν μὲν Ἐπιλορα γινώσκειν ἑαυτὸν. τοῖς γὰρ ἄλλοις ἐπιτιθέμενος·

Αἶαντος ⁵ ἀλλεῖνε μάχην Τελαμωνιάδαο.
τὸν δ' Ὀδυσσεά, τῷ μηδὲν ἄγαν ἐπαινέτην, τῷ Διομήδει παρακελεύεσθαι·

Τυδείδῃ, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε, μήτε τι νείκει.

τῆν

¹ Petav. ἐντετορνευμένοι.

² Turn. V. Bong. Anon. pro δὲ exhibent δῆ. Utrumque, W. iudice, suo sensu & hoc loco bonum.

³ Sic est in V. & coniecit Xyl. dedique, probante R. pro vulg. πῖστας — diffidentes, suspicaces, mericulofas. Idem W. recepit, consentientibus Anon. & Mez. monens, forte melius esse ἀσπίστας.

⁴ R. tacite e superioribus repetitum ἐπαινεῖ λόγον ἐμῶ subaudiendum monet.

⁵ Hom. Il. XI, 542. Seq. vers. Il. X, 249. Petav. ἄρα με pro ἄρ με.

τὴν δ' ἐγγύην οἱ μὲν ἄλλοι λοιδορεῖν αὐτὸν, ὡς πρῶγμα
δειλαιον καὶ μάταιον, οἴονται, λέγοντα·

Δειλαί¹ τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάσασθαι.

Χερσίας δὲ ἄτοσι Φησι τὴν ἄτην ὑπὸ τῷ Δίῳ ῥιφῆναι²
τῇ ἐγγύῃ παραγινομένην, ἣν ἐγγυησάμενος ὁ Ζεὺς ἐσ-
Φαλῆ περὶ τῆς τῷ Ἡρακλέους γενέσεως. ὑπελαβὼν δὲ
ὁ Σάλακ· Οὐκῆν (έφη) καὶ τῷ σοφωτάτῳ πισευτέον³
Ὅμηρῳ·

Νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
σπίσαντες ἔν Μήσαις καὶ Ποσειδῶνι καὶ Ἀμφιτρίτῃ,
διαλύωμεν⁴ (εἰ δοκεῖ) τὸ συμπόσιον. τῆτο ἔχεν, ὧ
Νίκαρχε, πέρας ἢ τότε συνασία.

¹ Hom. Odyss. 8, 351. Pro δειλῶν γε Turn. V. Bong. δει-
λῶν τε. Pro ἐγγύαι Ald. & Bas. ἐγγύας. Petav. ἐγγυάσασθαι.

² R. quaerit, num ἐκ τῷ ἔρανῳ ῥιφῆναι?

³ Petav. πισευτέον καὶ τῷ σοφωτάτῳ Ὅμ. — il. VII, 293.

⁴ Petav. διαλύομεν. Pro seq. τῆτο R. mavult τοῖατο.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΣ ¹.

Τῆς περὶ Θεῶν ² ἀμαθίας καὶ ἀγνοίας εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δίχα ῥυεῖσθαι, τὸ μὲν, ὡς περ ἐν χωρίοις συληροῖς, τοῖς ἀντιτύποις ἤθεσι τὴν ἀθεοῖτητα, τὸ δὲ, ὡς περ ἐν ὑγροῖς, τοῖς ἀπαλοῖς ³ τὴν δεισιδαιμονίαν ἐμπεποίηκεν. ἅπαντα μὲν ἐν κρίσει ψευδῆς, ἄλλως τε ⁴ καὶ ἢ περὶ ταῦτα μοχθηρὸν, ἢ δὲ ⁵ καὶ πάθος πρόσσει, μοχθηρότερον. πᾶν γὰρ πάθος ἔοικεν ἀπάτη φλεγμαίνουσα εἶναι καὶ καθάπερ αἱ μετὰ τραύματος ἐμβολαὶ τῶν ἀνθρώπων ⁶, ἕτως αἱ μετὰ πάθος διασροφαὶ τῆς ψυχῆς χαλεπώτεραι. ἀτόμως τις οἶεται καὶ κενὸν ἀρχαῖς εἶναι

¹ Argumentum hujus libelli in solvenda quaestione versatur, *utrum sit deterius, falsas de diis habere opiniones, an omnino negare deos.*

² Usitatus dictum fuisse περὶ Θεῶν, monet Matth.

³ Vulgo haec ita leguntur: ἐν χωρίοις τισὶ συληροῖς καὶ ἀντιτύποις, ἤθεσι — ὑγροῖς καὶ ἀπαλοῖς. In corrigendo loco W. sum secutus, qui τισὶ delevit cum C. D. E. G. Mosq. 1. 2. Venet. & in reliquis ea recepit, quae Xyl. e suo ipse codice ediderat, & vesterat. Eundem quoque sequitur Kaltw. — Matth. post τισὶ comma dari voluit, ut συληροῖς cum reliquis ad ἤθεσι referatur; etiam ὑγροῖς καὶ ἀπαλοῖς de ἤθεσι, non de χωρίοις accepit.

⁴ τὸ omittit Mosq. 2.

⁵ Sic legit Xyl. pro vulg. τῆδε, monens, Jones quidem & poëtas praepositivo articulo uti pro relativo, auctorem autem hoc dicendi genus non fuisse secutum. Voluit simul μοχθηρότατον. MS. ejusdem firmavit ἢ δε (superne τῆ annotato) & μοχθηρότατον. Prius quoque R. probavit, & Matth. recepitque W. consentiente D. In Mosq. 2. τί δὲ, καὶ π. ε. Matth. pro ταῦτα maluit τοιαῦτα.

⁶ Ald. Basf. Mosq. 1. 2. τῶν ἀνθρώπων.

εἶναι τῶν ὄλων; ψευδοῦς ἢ ὑπόληψις, ἀλλὰ ἔλικος ἐ ποιεῖ, ἐδὲ σφυγμὸν, ἐδ' ἐδύνην ταράττεσαν ¹. ὑπολαμβάνει τις, τὸν πλετον ἀγαθὸν εἶναι μέγισον; τῆτο τὸ ψεῦδος ἶδον ἔχει, νέμεται τὴν ψυχὴν, ἐξίτησιν, ἐκ ἐὰ καθεύδειν, οἴτρων ἐμπίπλησιν, ὡθεῖ κατὰ τῶν πετρῶν, ἀγχει, τὴν παρρησίαν ἀφαιρεῖται. πάλιν, οἴονται τινες εἶναι σῶμα ² τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν; αἰχρὸν ἴσως τὸ ἀγνόημα ³, θρήνων δὲ καὶ ὀδυρμῶν ἐκ ἀξίον. ἀλλ' αἵτινες ⁴ εἰσι τοιαῦται κρίσεις καὶ ὑπολήψεις.

Ὡ τλήμον ἀρετῆ, λόγος ἀρ' ἦθ', ἐγὼ δὲ σε

Ὡς ἔργον ἦσκεν ⁵.

ἀφείδ τὴν πλετοποιὸν ἀδικίαν, καὶ τὴν γόνιμον ἀπάσης ἡδονῆς ἀκολασίαν. ταύτας ἀξίον ἐσιν οἰκτεῖρειν ⁶ ὁμᾶ καὶ δυσχεραίνειν, ὅτι πολλὰ νοσήματα καὶ πάθη, καθάπερ εὐλὰς καὶ σκώλημας, ἐντίκτεσι ταῖς ψυχαῖς παρεῖσαι.

D 4

II.

¹ Xyl. fufp. ὀδύνην σπαράττεσαν.

² Xyl. fufp excidisse πορὶ. Quorsum hoc fit referendum, dubius est Matth. Equidem Xyl. voluisse εἶναι περὶ σῶμα ex ipsius versione — corpori adsignant — colligo. Matth. verti vult corpora esse dicant, secundum ineptam veterum philosophorum quaestionem. Paulo ante pro πετρῶν Mosq. 2. πτερῶν.

³ In Xyl. MS. supra ἀγνόημα annotatum fuit ἐννόημα. Pro ἴσως Matth. mavuit ὄντως.

⁴ Sic R. legi voluit, & firmatur Mosq. 2. dedique cum W. pro vulg. ἀλλὰί τινες — at quae ejusmodi sunt judicia & opinioniones — Ald. & Bas. ὑπολείψας, quod evidens esse mendam Xyl. monuit.

⁵ Senarios hos esse Herculis, a Bruto moriente usurpatos, Xyl. monet. Eosdem sic legi voluit, quales nunc dantur, adjectis hisce: σὺ δ' ἀρ' ἐδάλευς τύχη. Pari modo dedit W. e Grot. Exc. incert. Trag. p. 467. & Dione Cass. 47, 49. Vulgo ἀρα ἦθα, ἐγὼ δὲ ὡς ἔργον ἦσκεν — o misera virtus, eras ergo meum nomen, ego vero te ut rem veram excolebam.

⁶ Mosq. 1. 2. οἰκτεῖραι. Idem est in Ald. & Bas. Mox Mosq. 2. σκώλικας, & ἐντίκτεσαι.

II. Οὐκὲν καὶ περὶ ὧν ὁ λόγος, ἡ μὲν ἀθεότης, κρίσεις ἔσα Φαύλη τῷ μηδὲν εἶναι μακάριον καὶ ἀφθαρτον, εἰς ἀπάρθειν τινα δοκεῖ τῇ ἀπιστίᾳ τῷ θεῷ περιφέρειν, καὶ τέλος ἐστὶν αὐτῇ τῷ μὴ νομίζειν θεός, τὸ μὴ φοβεῖσθαι. τὴν δὲ ¹ δεισιδαιμονίαν καὶ μηνύει τῷ νομα, δόξαν ἐμπαθῆ καὶ δέος ποιητικῆν ὑπόληψιν ἔσαν ἐταπεινῶντος καὶ συντριβόντος τὸν ἀνθρώπου, οἰόμενον μὲν ² εἶναι θεός, εἶναι δὲ λυπηρὸς καὶ βλαβερός. ἔοικε γὰρ ὁ μὲν ἀθεός ἀκίνητος εἶναι πρὸς τὸ θεῖον· ὁ δὲ δεισιδαίμων κινέμενος, ὡς ἢ προσήκει, διασρέφεται ³. ἡ γὰρ ἀγνοία τῷ μὲν ἀπίσταν τῷ ὠφελῶντος ἐμπεποίηκε, τῷ δὲ καὶ δόξαν, ὅτι βλάττει, προστέθειμεν. ὁθεν ἡ μὲν ἀθεότης λόγος ἐστὶ διεψευσμένος ⁴. ἡ δὲ δεισιδαιμονία πάθος ἐκ λόγου ψευδὸς ἐγγεγεννημένον.

III. Αἰχρὰ μὲν δὴ πάντα τὰ ψυχῆς νοσήματα καὶ πάθη· τὸ δὲ γαῦρον ἐνίοις ὁμως καὶ ὑψηλὸν καὶ διηρμένον ἔνεστιν ὑπὸ κηφότητος, δραστηρίᾳ δὲ ὀρυγῆς ἐδὲν (ὡς ἔπος εἰπεῖν) ἀπεσέρηται. ἀλλὰ τῆτο δὴ καὶ τὸ κοινὸν ἐγγύλημα παντὸς πάθος ἐστὶν, ὅτι ταῖς πρακτικαῖς ὀρυγαῖς ἐμβιαζόμενα, κατεπεύγει ⁵ καὶ συντείνει τὸν λογισμόν. μόνος δὲ ὁ φόβος, ἐχ ἧττον ὧν τὸ λημὸς ἐν-
δεῆς,

¹ ἢ omittit Mosq. 2. Pro praemisso θεός Ald. & Basf. θεόν.

² Recepi hoc μὲν e MS. Xyl. & V. probante R. Dedit idem W. adfentientibus D. Anon. Mez. Vulgo οἰόμενόν τ'. Matth. sic legi mavult ἐταπεινῶντος καὶ συντριβόντος αὐτὸν ἀνθρώπου, οἰόμενος τε vel οἰόμενος μὲν, hac de causa, quia non intelligat, quorsum genitivi ἐταπ. & συντριβ. referri possint, quodque in iis subiectum lateat. At, me iudice, commode ad δέος referuntur — timor, qui hominem deprimit & consternat.

³ scil. ἔοικε. Ad τῷ μὲν subint. ἀθέω; ad τῷ δὲ autem δεισιδαιμονι.

⁴ Mosq. 2. διαψευσμένος; item mox ἐγγεγεννημένε; Mosq. 1. ἐγγεγεννημένη.

⁵ κατεπεύγειν nostro respondere überheilen, (urget, praecipiat) Matth. monet; quid autem συντείνει valeat, se non capere fatetur. E. versione Xyl. circumscribunt, colligit, συν-
τίμα

δειξ, ἢ λογισμῶ 1, ἀπραγῆον ἔχει καὶ ἀπορον καὶ ἀμηχανον τὸ ἀλόγισον. ἢ καὶ 2 δείμα καὶ τάρβος αὐτῶ τὸ συνδέον ὁμῶ τὴν ψυχὴν καὶ ταράττον ἰνώμασαι. Φόβων δὲ πάντων ἀπραγῆστατος καὶ ἀπορώτατος ὁ τῆς δεισιδαιμονίας. ἔ φοβεῖται θάλασσαν ὁ μὴ πλέων, ἔδὲ πόλεμον ὁ μὴ στρατευόμενος, ἔδὲ ληστὰς ὁ οἰκερῶν, ἔδὲ συνοφάντην ὁ πένης, ἔδὲ Φθόνον ὁ ἰδιώτης, ἔδὲ σεισμὸν ὁ ἐν Γαλάταις, ἔδὲ κεραινὸν ὁ ἐν 3 Αἰθίοψιν. ὁ δὲ θεὸς δεδιῶς, πάντα δέδιε, γῆν, θάλατταν 4, ἄερα, ἔρανον, σκότος, φῶς, κληδόνα, σιωπῆν, ὄνειρον. οἱ δ' ἄλλοι τῶν δεσποτῶν 5 ἐπιλαυθάνονται καθεύδοντες, τοῖς πεδήταις ἐπελαφρύνει τὸν δασμὸν ὁ ὕπνος, φλεγμοναὶ περὶ τραύματα, καὶ νομαὶ σαρκὸς θηριώδεις, καὶ περιωδυνίαι κοιμημένων ἀφίστανται.

Ω φίλον ὕπνε θέληγητριν ἐπίκερον νόσκι,

Ὡς ἡδύ μοι προσῆλθεσ ἐν δέοντι γε 6.

τῆτο ἔ δίδωσιν εἰπεῖν ἢ δεισιδαιμονία. μόνη γὰρ ἔ σπένδεται πρὸς τὸν ὕπνον, ἔδὲ τῆ ψυχῆ ποτε γέν δίδωσιν ἀναπνεῦσαι καὶ ἀναθάρρησαι, τὸς πικρὰς καὶ βαρείας περὶ τῶ θεῶ δόξας ἀπωσαμένη 7. ἀλλ' ὡσπερ ἐν ἀσεβῶν

D 5

χάρων,

τέμνει in animo habuisse videri, addens, posse etiam conjici συναναρεῖ, nisi nimis recedat a συντείνεα. Meo sensu συντείνεα h. l. synonymon est τῶ κατεπείγεα, rariori fortassis usu. Mosq. 2. συντείνεα.

1 Xyl. vertit: cum non minus, quam audacia, rationis sit expers — contra sensum loci. Bene correxit W. cum non minus expers audaciae sit quam rationis. Mosq. 1. in seq. ἄπορον ἔχα καὶ ἀπραγῆον.

2 Ald. & Bas. ἢ pro ἦ.

3 abest hoc & proxime seq. loco ὁ a Mosq. 2. Pro Γαλάταις Ald. & Bas. γαλατταίς.

4 Pro γῆν, θάλατταν Turn. τὴν θάλασσαν.

5 Ald. Bas Mosq. 1. τῶν δεσποτικῶν. Mox Mosq. 2. πεδίταις.

6 Eurip. Orest. v. 211. 212. Pro ἐπίκερον νόσκι, ὡς Mosq. 2. μισός; nem te pro γε

7 Sic cum jot. subscr. dari voluit R. e V. ut redeat ad τῆ ψυχῆ. Idem W. dedit, adientiente Anon. Vulgo ἀπωσαμένη.

χώρῳ ¹, τῶ ὕπνῳ τῶν δεισιδαιμονῶν, εἶδωλα Φρικώδη καὶ τεράσια Φάσματα ², καὶ ποιὰς τινας, ἐγείρῃσα καὶ σροβῆσα ³ τὴν ἀθλίαν ψυχὴν, ἐκ τῶν ὕπνων ἐκδιώκει τοῖς ὀνείροις, μασιζομένην καὶ πολαζομένην αὐτὴν ὑΦ' αὐτῆς, ὡς ὑΦ' ἐτέρῃ ⁴, καὶ δεινὰ προστάγματα καὶ ἀλλόκοτα ⁵ λαμβάνουσιν. εἴτ' ἐξαναπάντες ἔκατεφρόνησαν, ἐδ' ἐγέλασαν, ἐδ' ἤδησαν ⁶, ὅτι τῶν παραξάντων ἐδὲν ἦν ἀληθινόν, ἀλλὰ σικὴν Φεύγοντες ἀπάτης ἐδὲν κικόν ἐχέσης, ὕπαρ ⁷ ἐξαπατῶσιν ἑαυτὰς καὶ δαπανῶσι καὶ ταρατῆσιν εἰς ἀγύρτας καὶ γόητας ἀνθρώπων ἐμπεσόντες, λέγοντας·

Ἄλλ·

¹ accipiendum, Matth. bene monente, de illis locis, quae post mortem improbis, secundum gentiliū opinionem, habitanda assignantur.

² W. sum secutus, recipiendo ex D. & Xyl. MS. Φάσματα pro vulg. Φαρμακῶν. Tuetur quidem hoc ipsum R. ut sit: *hominum impurorum, incantatorum* — species horridae & monstrosae, quales in conspectum adducere solent venefici. Vertendum, W. docente: sed, veluti in impiorum apud inferos regione, in somno superstitiosorum, superstitio excitans simulacra terribilia & monstrosa visa, & furias quasdam, excitans ac verfans miseram animam somniis somno exturbat. Mosq. 2. Φαρμάκων.

³ Sallier. T. III. Hist. Acad. reg. inscript. voluit σροβῆσα; & ἀγείρῃσα pro ἐγείρῃσα. R. tuetur σροβῆσα. Hesych. σροβεῖν· θορυβεῖν.

⁴ elegantius abfuisse ὡς ὑΦ' ἐτέρῃ, Matth. censet.

⁵ Mosq. 2. καὶ ἀλλόκοτα; mox id. cum 1. ἐξαναπάντες.

⁶ Reliqui, quod est in R. editione, & idem legi voluit, ab ἠδέσθαι, gaudere, cum Xyl. idem legerit, vertens: *aut deletantur eo*, nec non in Ald. & Bas. detur ἤδησαν. Steph. Frst. W. & Matth. ἤδησαν. An usitatum hoc ab αἰδιόνομα? seu unde derivandum?

⁷ Dedi sic, R. probante, e Xyl. MS. pro vulg. ὑπερεξαπατῶσιν. Idem dedit W. re ipsa postulante. Nondum tamen Matth. iudice, locus est sanus. Durior ei videtur verborum ordo καὶ δαπ. καὶ ταρα. quem Xyl. ipse mutavit, vertens: *reverta sese decipiunt, ac conturbant, sumtusque faciunt*.

Ἄλλ' εἴτ' ἔνυπνον Φάντασμα Φοβῆ,
 Χυλίας θ' Ἐκάτης κῶμον ἐδέξω ¹.
 τὴν περιμάκρην κἀλει γραῦν ², καὶ βᾶπλισον σεαυτοῦ
 εἰς θάλασσαν, καὶ καθίσας ἐν τῇ γῆ διημέρευσον.

Ὡ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακῆ ³.
 τῇ δεισιδαιμονίᾳ, πηλώσεις, καταβορβορώσεις ⁴, σαββα-
 τισμῶς, ῥίψεις ἐπὶ πρόσωπον αἰχρῶς, προσκαθίσεις ⁵,
 αἰσχροτάτες προσκυνήσεις. Δικαίῳ τῷ σόματι τὰς κηθα-
 ρωδῶς ἐκέλευον ἄδειν οἱ τὴν νόμιμον μαστιχὴν σῶζειν δο-
 κῆντες· ἡμεῖς δὲ τοῖς θεοῖς ἀξιώμεν ὀρθῶ τῷ σόματι
 καὶ δικαίῳ προσεύχεσθαι, καὶ μὴ τὴν ἐπὶ τῶν σπλάγχ-
 νων ⁶ μὲν γλῶτταν, εἰ καθαρὰ καὶ ὀρθῆ, σκοπεῖν, τὴν
 δὲ αὐτῶν διασρέφοντας καὶ μολύνοντας, ἀτόποις ὀνόμα-
 σι καὶ ῥήμασι βαρβαρικοῖς καταιχύνειν καὶ παρανομεῖν
 τὸ θεῖον καὶ πάτριον ἀξίωμα τῆς εὐσεβείας. Ἄλλ' ὄγε ⁷
 κωμι-

¹ Hos versus sic distinguendo, cum W. secutus sum Xylan-
 drum. W. comici esse Tragicum imitantis suspicatur.

² Xyl. vertit: vetulam voca, quae pristino adfidet. W. im-
 probat, corrigens *vetulam voca exphraisticam*.

³ Sic Ald. Bas. Xyl. Mosq. 1. 2. & restituit R. pro κατὰ,
 quod in Steph. & Frft. legitur. Idem recepit W. reliquis A. D.
 Colleg. Nov. Mez. adfentientibus. Versus est Euripidis Troad.
 759. Pro βάρβαρ' Mosq. 1. 2. βάρβαρα.

⁴ Matth. susp. respexisse Plut. ad morem Aegyptiorum & Ju-
 daeorum amputandi praepatii, & dedisse *πηρώσεις*, i. e. ἀκρω-
 τηριασμῶς, vulgatam saltim videri tautologicam. At W. mo-
 net, ne quis *πηρώσεις* corrigendum putet, addens, recte ver-
 tisse Xyl. — *κοῖνο κοινωτῆρι, desiderare in sterquilinio*; u-
 trumque solitum fuisse Barbaris in loctu; at *πήλωσι* fuisse Ae-
 gyptiorum, Herodot. II, 85. Sallier. tuetur *σαββατισμῶς* con-
 tra Anglum quendam, qui legi voluit *βαπτισμῶς*.

⁵ Subaud. monente R. *πρὸς τοῖς βωμοῖς καὶ ἀνδράσι θεῶν*.
 Ald. Bas. Xyl. A. C. D. E. G. Mosq. 2. *προκαθίσεις*, quod W.
 recepit, licet non improbet alteram lectionem.

⁶ abest μὲν a Mosq. 1. 2. Matth. Xylandrum *in hostia ver-*
rentem pro *σπλάγχων* coniecisse susp. *σφαγίων*. Durior vide-
 tur dictio τὴν ἐπὶ τῶν σπλάγχων γλῶτταν.

⁷ R. mavult ὁ μὲν κωμικός.

καμικὸς ἐκ ἀηδῶς εἰρηκῆ πρὸς τὰς καταχρυσῶντας
 τὰ κλινίδια καὶ καταργυρῶντας, ὅτι ¹ μόνον ἔδοσαν
 ἡμῖν οἱ θεοὶ πρῶτα, τὸν ὕπνον· τί καὶ ² τῆτο πολυτε-
 λές σεαυτῶ ποιεῖς; ἔτι δὲ καὶ πρὸς τὸν δεισιδαίμονα
 εἶπεῖν, ὅτι ³ τὸν ὕπνον οἱ θεοὶ λήθην κακῶν ἔδοσαν
 ἡμῖν, καὶ ἀνάγκυσιν, τί τῆτου ⁴ κολασήριον σεαυτῶ
 ποιεῖς ἐπίμονον καὶ ὀδυνηρὸν, τῆς ἀθλίας ψυχῆς εἰς
 ἄλλον ὕπνον ἀποδράναι μὴ δυναμένης; Ὁ Ἡράκλειτος
 Φησι, τοῖς ἐργηγορόσις ἕνα καὶ κοινὸν κόσμον εἶναι,
 τῶν δὲ κοιμωμένων ἕκαστον εἰς ἴδιον ἀποσρέφεται· τῶ
 δὲ δεισιδαίμονι κοινὸς ἕδεις ἔστι κόσμος ⁵. ἔτε γὰρ ἐργη-
 γορῶς τῶ φρονῶντι χρῆται, ἔτε κοιμώμενος ἀπαλλάττε-
 ται τῷ ταρατῆντος, ἀλλ' ὀνειρώτῃ μὲν ὁ λογισμὸς,
 ἐργήγορε δὲ ὁ φόβος αἰεὶ, Φυγὴ δ' ἐκ ἔστιν, ἔδὲ μετασασίς.

IV. Ἦν φοβερός ἐν Σάμῳ Πολυκράτης τύραν-
 νος, ἦν ἐν Κορίνθῳ Περίανδρος, ἀλλ' ἕδεις ἐφοβεῖτο ⁶
 τέττες μετασὰς εἰς πόλιν ἐλευθέραν καὶ δημοκρατεμέ-
 νην· ὁ δὲ τὴν τῶν θεῶν ἀρχὴν ὡς τυραννίδα φοβέμε-
 νος σκυθροπῆν καὶ ἀπαραίτητον, πῆ μετασῆ, πῆ φύγη ⁷,
 ποίαν

¹ Dedi duobus vocabulis e R. mente pfo vulg. ὅτι. — id, quod dii unicum gratis nobis indulgent, somnum pnta, quare sumtuosum tibi facis?

² abest καὶ a Mosq. 1. 2. Ald. & Bas.

³ R. susp. ὅτε vel ὅπκ.

⁴ Recepti τῆτον e V. & Turn. probante R. pro vulg. τῆτο, ut redeat ad ὕπνον. Etiam Mosq. 1. τῆτον.

⁵ Mosq. 2. ἔδὲ εἰς ἔ. κ. Mox idem ὀνειρώτῃ. Ut sententia aptius cohaereat, Matth. leg. susp. τῶ δὲ δεισιδαίμονι κοινὸς ἕδεις ἔδὲ ἰδιὸς ἔστι κόσμος: id quod sic explicat: „mundum κοινὸν non habere videtur ὁ δ. quia dum nondum dormit, ὁ λογισμὸς ejus tamen dormit: Rursus mundum ἰδιὸν non habere videtur, quia, dum dormire creditur, ὁ φόβος ejus vigilat. Ergo nec dormit nec vigilat, h. e. nec κοινὸν, nec ἰδιὸν κόσμον habet.“

⁶ Mosq. 2. φοβεῖτο.

⁷ R. sic ex Bas. restituisse videtur, cum Steph. & Frft. habeant

ποίαν γῆν ἄθεον εὔρη, ποίαν θάλασσαν; εἰς τί καταδύς τῷ κόσμῳ μέρος, καὶ ἀποκρύψας σεαυτὸν, ὡ ταλαίπωρε, πισεύσεις ¹, ὅτι τὸν θεὸν ἀποπέφευγας; ἔστι καὶ δέλοις νόμος ἐλευθερίαν ἀπογυῖσι, πρᾶσιν αἰτεῖσθαι, καὶ δεσπότην μεταβάλλειν ² ἐπιεικέστερον· ἢ δὲ δεισιδαιμονία θεῶν ἀλλαγήν ἐ δίδωσιν, ἐδ' ἔστιν εὐρεῖν, ὃν ἐ φοβήσεται θεὸν, ὁ φοβόμενος τὰς πατρῴας καὶ γενεθλίους, ὁ φρίττων τὰς σωτήρας καὶ τὰς μειλίχους ³, τρέμων καὶ δεδοικώς, παρ' ὧν αἰτέμεθα πλῆτον, εὐπορίαν, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, ὄρθωσιν ⁴ λόγων καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων. εἶτα ἔτοι τὸ δελεῦειν ἀτύχημα ἠγῶνται, καὶ λέγασιν

Δεινὴ τις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφορὰ

Δέλης γενέσθαι, δεσπότης ⁵ τε δυστυχεῖς

Λαβεῖν.

πόσω δὲ δεινότερον οἶεθε (πάσχων) αὐτὰς ⁶, ἀνεκφεύκτες,

beant φυγῆ, quod Matth. & W. retinent. Ald. Φύγη. Etiam Mosq. 1. 2. Φύγη, quod, Matth. monente, idem censendum est ac φύγη.

1 Mosq. 1. πισεύσεις.

2 Turn. μεταλαμβιάναν.

3 τὰς ante μελιχ. abest ab Ald. Bas. Mosq. 2. In seq. R. voluit ὁ τρέμων.

4 R. quaerit, num legendum κανόρθωσιν, cum ὄρθωσις simplex non sit in usu. Me iudice, non adeo ab omni usu abhorret vox ὄρθωσις, cum legatur apud Suidam in voce ὄρθωσία. At num bene significat id, quod auctor velle videtur, alia est quaestio. Eandem vocem laudat quoque Matth. ex Hermogene.

5 Mosq. 2. δὲ pro τε.

6 Senfum hujus loci saniozem dedisse mihi videor, partim includendo πάσχων, ut delendo, nisi malis cum λαβεῖν quod omnino ex praemissis subintelligi necesse est, mutare, partim recipiendo αὐτὰς pro vulgari αὐτῶς ex W. mente: quanto gravius putatis, se ipsos accipere dominos infelices, quos non evitare — licet. Si quis πάσχων retineri mavult, e W. conjectura leget, πόσω δεῖ δανότερον οἶεσθαι πάσχων αὐτὰς (λαβόντας δυστυχεῖς δεσπότης) quanto eum gravioza putemus pati, qui sibi ipse sit dominus infelix, a quo effugere, transfugere, discedere

κίς, ἀναποδράςς, ἀναποσάτας; ἐσι δέλω Φεύξιμος βω-
 μός, ἐσι καὶ λησαῖς ἀβέβηλα ¹ πολλὰ τῶν ἱερῶν· καὶ ²
 πολεμῖς Φεύγοντες, ἀν ἀγάλματος λάβωνται ἢ ναῖ,
 Ἰαφ-

dere nequeat. R. susp. aut πόσω δὲ δανότερος οἶδε ὑπάρχειν
 τὰς ἀνεκφεύκίς, scil. δεσπότης, quanto saeviores existimatis
 esse dominos illos, quos effugere datum non est; aut πόσω δὲ
 δανότερα οἶδε πάσχειν τὰς λαβόντας δεσπότης ἀνεκφ. quanto
 graviora pati existimabitis eos, quibus domini obrigere, a qui-
 bus aufugere non licet. Hanc posteriorem conjecturam sequi-
 tur Kaltw. A. W. in textu nil mutatur. αὐτὰς (vel αὐτὸς,
 quod dedi,) abest ab Ald. Bas. Xyl. A. C. Colleg. Nov. Mosq.
 1. 2. Pro οἶδε δὰρ οἶδαγ, W. adnotat, nullis tamen codici-
 bus memoratis. Exempl. Turn. πόσω δὲ δανότερον. Matth. susp.
 tria vocabula οἶδε πάσχειν αὐτὰς delenda esse, a scriba explican-
 di causa inserta, ut commode subintelligatur λαβεῖν δεσπότης.
 Mosq. 2. pro ἀνεκφ. dat ἀναφεύκίς. Bryan, porro pro ἀνα-
 ποσάτας reponi voluit ἀνποσάτας (ad vit. Plut. T. II. p. 567. 1.)
 at, W. iudice, nec necessarium est, nec salutare. Matth. in
 textu habet ἀνποσάτας, sed corrigendum monet & legendum
 ἀναπος. Coll. Nov. ἀναποσπίσας.

1 R. docente, significantur templa impuris hominibus & pro-
 fanis pura, quorum aditu tales homines excluduntur; — qua-
 si ἱερὰ λησαῖς ἄβυτα, templa, quorum communionem latrones,
 ut impuri, arcentur. Mosq. 2. pro ἱερῶν habet ἱατρῶν. Matth.
 e loci totius nexu, & imprimis vocabulis Φεύξιμος & Ἰαφῶσιν,
 nec non ex opposita sententia de superstitionum continuo timo-
 re, huiusmodi in his verbis mentem latere colligit: sunt &
 templa nonnulla, quae tanta sanctitate coluntur, ut & latrones,
 qui in ea se receperint, a poena & persequentibus tuti esse
 possint. Cum autem vox ἀβέβηλα hanc explicationem non ad-
 mittat, cogitavit de ἀβλαβῆ. Sic Kaltw. vertit: es giebt vie-
 le Tempel, wo selbst Räuber Sicherheit finden. Quid? si le-
 gas ἐδὲ λησαῖς ἀβέβηλα, vel λησαῖς ἐν ἀβέβηλα — multa
 sunt templa, quae adire ne latronibus quidem nefas est. (Suid.
 ἀβέβηλα τὰ μὴ βάσιμα χαρῖα; βέβηλα τὰ μὴ ὄσια, μηδὲ
 ἱερὰ, παντὶ δὲ βάσιμα. Cf. quoque nota ad vocem βέβηλον
 Hesych.) Sic quidem exit sensus, loco congruus, & ipsa vox
 ad singularem de sacris usum relata, a Plutarcho bene usurpa-
 ta videtur.

2 R. mavult καὶ οἱ πολ. Φεύγ.

Θαρρῶσιν· ὁ δὲ δεισιδαίμων ταῦτα μάλις Φρίττει καὶ
 Φοβεῖται καὶ δέδοικεν, ἐν οἷς οἱ Φοβέμενοι τὰ δεινότα-
 τα τὰς ἐλπίδας ἔχουσι. μὴ ἀπόσπα ¹ τὸν δεισιδαίμονα
 τῶν ἱερῶν· ἐνταῦθα κολάζεται καὶ τιμωρεῖται. τί δεῖ
 μακρὰ λέγειν; πέρασ ἐς τῆ βίε ² πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ
 Θάνατος· τῆς δὲ ³ δεισιδαιμονίας, ἐδ' ἔτος· ἀλλ' ὑπερ-
 βάλλει τὰς ὄρας ἐπέκεινα τῆ ζῆν, μακρότερον τῆ βίε
 ποιῶσα τὸν Φόβον, καὶ συνάπτεσα τῷ Θανάτῳ κακῶν
 ἐπίνοιαν ἀθανάτων· καὶ ὅτε παύεται πραγμάτων, ἄρ-
 χεσθαι ⁴ δοκῶσα μὴ παυομένου. ἄδε τινὲς ⁵ ἀνοίγον-
 ται κύλαι βαθεῖαι, καὶ ποταμοὶ πυρὸς ὁμῆ καὶ συγὸς
 ἀπορρῶγες ἀναπετάννυνται ⁶. καὶ σκότος ἐφήπλωται ⁷
 πολυφάντασον, εἰδώλων τινῶν χαλεπὰς μὲν ⁸ ὄψεις, οἰ-
 κλήρας δὲ ἐπιφερόντων, δικασαὶ δὲ καὶ κολασαὶ, καὶ χά-
 σματα καὶ μυχοὶ, κακῶν μυρίων γέμοντες. ἔτως ἡ κα-
 κοδαίμων δεισιδαιμονία, καὶ ὁ τῷ μὴ παθεῖν ἐκπέφευ-
 γεν, ἀφύλακτον τῷ προσδοκῶν αὐτῇ πεποίηκε ⁹.

V.

¹ Dedl, quod R. probavit, & Xyl. vertit, e V. pro vulg.
 ἀποσπᾶν; licet in hoc infinitivo subaudiri possit δεῖ vel χρῆ,
 & saepe infinitivus nudus loco imperativi ponatur. W. idem
 dedit, adsentiente D. & Anon. Suspiscatur Matth. μὴ ἀπόσπα
 αὐν. Pro τῶν ἱερῶν Mosq. 2. τῶν ἱερῶν.

² R. vitiose τῶν βίε. Restitui τῆ.

³ Ald. & Bas. τοῖς δὲ δεσ.

⁴ Mosq. 2. ἄρχεται.

⁵ W. ad hunc locum haec notat: „grandia verba, non ta-
 men ex aliquo poetæ loco sumta, sed quae Auctor suo ipse in-
 genio ad argumenti gravitatem accommodavit.“ Pro τινὲς Ald.
 Bas. Xyl. A. C. E. Colleg. Nov. Mosq. 1. 2. & Joh. Damasc.
 τινὸς. Mosq. 2. porro ἀνοίγωνται.

⁶ Maxim. Anton. & Joh. Damasc. qui locum hunc retulerunt,
 ἀναπεράννυνται.

⁷ Ald. Bas. Xyl. A. C. E. Colleg. Nov. Max. Anton. item
 Damasc. Mosq. 1. 2. ἐμπίπλωται.

⁸ Ald. Bas. Mosq. 1. 2. εἰδώλων μὲν χαλεπὰς ὄψ.

⁹ Locus hic vulgo sic extat: ἔτως ἡ κ. δ. καὶ θεῶ τὸ μὴ πα-
 θεῖν

V. Τέτων ἐδέν τῇ ἀθεότητι πρόσσειν· ἀλλ' ἡ μὲν ἀγνοια χαλεπή, καὶ τὸ παρορᾶν, καὶ τυφλώττειν περὶ τηλικαῦτα, συμφορὰ μεγάλη¹ ψυχῆς, ὥσπερ ὀμμάτων πολλῶν τὸ Φανώτατον καὶ κυριώτατον ἀπεσβεσμένης, τὴν τῆ θεῶ νόησιν· ταύτη δὲ τὸ ἐμπαθῆς², (ὥσπερ εἴρηται) καὶ ἐλκῶδες, καὶ ταρακλιδῶν, καὶ καταδε-

θεῖν ἐκπέφουγεν, ἀφυλάκτῳ προσδοκᾶν αὐτῇ πεποίηκε. Xyl. jam annotavit, haec verba nullam gignere sententiam, & id, quod nunc dedi, est suspicatus, a W. probatum, & a vulgato textu haud ita multum discrepans. Unum hoc observo, plerumque Xylandi conjecturam sic exhiberi, ut etiam pro ἕτως voluisse videatur ὄντως. At in edit. versionis Basil. 1572. perspicue datur ἕτως, quod in aliis male datur ὄντως. E scripto hanc, a librario haud dubie corruptae lectionis explicandae causae profectam, exhibet lectionem ἕτ. ἡ, κακ. δεισ. τῇ περιτῇ πρὸς ἅπαν τὸ δεινὸν δοκᾶν εὐλαβείᾳ λανθάνει αὐτὴν ὑποβάλλουσα παντοίοις δεινοῖς; in margine adscripta fuit vulgata. R. susp. καὶ θεῖν, τὸ μὴ (voluisse videtur τῷ μὴ) παθεῖν, ἐκπέφουγεν, ἀφυλάκτων τῷ προσδοκᾶν αὐτῇ αὐτῇ πεποίηκε, etiam si deum effugiat, ut ab eo mali nihil patiat, perpetua tamen poenarum expectatione ipsa sibi eum reperit deum, quem cavere esse effugere nequeat. Matth. susp. καὶ δεῖα τῆ μὴ παθεῖν, ἀπέφουγεν, ἀφυλάκτῳ (i. e. ἀφυκτῳ) προσδοκᾶν αὐτῇ πεποίηκε — ita misera superstitio prae metu, etiam, ne patiat, quae fugere solet, fecit, ut inevitanda (mala) expectet (& timeat). Kaltw. vertit: und so macht der unselige Aberglaube darjehige, dem man würde entgangen seyn, ohne es zu leiden, durch die Erwartung sich selbst unvermeidlich. Pro τὸ μὴ παθεῖν Mosq. 1. 2. τῷ μ. π. & pro προσδοκᾶν Mosq. 2. προσδοκᾶν. Cum vulgata lectione fere omnes codices consentire, W. notat, excepto D. Venet. Pol. Jannot. in quibus legitur, quod e Xyl. MS. jam allatum est. Utamque lectionem Venet. & Mez. jungunt.

1 Mosq. 2. συμφορᾶ μεγάλης; mox uterque Mosq. ἀπεσβεσμένη cum Ald. & Bas.

2 Dedi articulum, quem R. & Matth. voluerunt, & W. recepit ex D. & Jannot. Pro ταύτη δὲ R. susp. πάλιν δὲ — τὴν ἑαυτοῦ, ex altera parte. Ald. Bas. Xyl. A. C. Colleg. Nov. Mosq. 1. 2. τὸ δὲ ἐμπαθῆς, absque ταύτη.

ταδεδελαμένον, εὐθύς πρόσσει ¹ τῇ δόξῃ. μωσικὴν ² Φησιν ὁ Πλάτων, ἐμμελείας καὶ εὐρυθυμίας δημιουργόν, ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἐ τρυφῆς ἕνεκα καὶ κνήσεως ὧτων δοθῆναι, ἀλλὰ τὸ τῶν τῆς ψυχῆς ³ περιόδων καὶ ἀρμενιῶν ταραχῶδες καὶ πεπλανημένον ἐν σώματι, μύσης τε καὶ χάριτος ἐνδείξει πολλαχῆ δι' ἀκολασίαν καὶ πλημμέλειαν ἐξυβρίζον, αὐτοῖς εἰς τάξιν ἀνεπίτρεσσαν οἰκείως καὶ περιέργωσαν παρεῖναι ⁴.

Ὅσα γὰρ ⁵ μὴ πεφίληκε

Ζεὺς (ἔφη Πίνδαρος) ἀτύζονται βοᾶν

Πιερίδων ἄοντα.

καὶ γὰρ διαγριαίνεται καὶ ἀγανακτεῖ καὶ τὰς τίγρις Φασὶ περιτυμπανιζομένης ἐμμανεῖσθαι καὶ ταράττεσθαι, καὶ τέλος αὐτὰς διασπᾶν. ἐλαττον ἔν κενόν, οἷς διὰ καφότητα καὶ πῆρωςιν ἀκοῆς ἀπάθεια πρὸς μωσικὴν καὶ ἀναιδιθσία συμβέβηκεν. ὁ Τειρεσίας ἐχρητο δυστυχία, μὴ βλέπων τὰ τέμνα, μηδὲ τὰς συνήθειαι. ὁ δ' Ἀδάμας μείζονι, καὶ ἡ Ἀγαύη, βλέποντες ὡς λέοντας καὶ ἐλάφας. καὶ τῷ Ἡρακλεῖ δῆπε μανέντι τὰς υἱεῖς ἐλυσιτέλει μῆτ' ἰδεῖν, μῆτ' αἰδέσθαι παρόντας ⁶, ἢ χρῆσθαι τοῖς Φιλτάτοις ὡς πολεμίοις.

VI.

¹ Steph. & rell. edd. ἐ πρόσσει, quod habent Exempl. Turn. Pol. Leonie. Schott. Anon. At delevi cum W. auctoritate Ald. Bas. Xyl. A. C. D. D. G. Mosq. 1. 2. Colleg. Nov. ut sententia redeat ad *superstitionem*.

² Mosq. 1. μωσική φησιν.

³ Mosq. 1. omittit τῆς cum Ald. & Bas. In margine MS. Xyl. ἀλλὰ τὸ τὸν ψυχῆς, in textu ἀλλ' ὡσε τὸν. Mox Mosq. 2. ἐξυβρίζων. Locus est ex Timaeo Platonis.

⁴ MS. Xyl. καθεῖσθαι in textu, παρεῖναι in margine.

⁵ Ald. Bas. Mosq. 1. 2. δὲ pro γὰρ; Mosq. 2. φίληκε pro πεφίληκε. item βᾶν πιερίδων αἰεὶ ὄντα. Cf. Pind. Pyth. Od. I. v. 25. Mox Mosq. 2. τί γράφεις φησὶ pro τίγρις φασί. Ald. & Bas. τίγρις; Mosq. 1. αὐτοῖς pro αὐτὰς; καφότητα pro καφότητα; Mosq. 2. διασπᾶν pro διασπᾶν.

⁶ Subintell. μάλλον, R. monente. Mosq. 2. ἴσσεδαγ pro αἰεὶ.

VI. Τί ἔν; ἔ δοκεῖ σοι καὶ τὸ τῶν ἀθέων πρὸς τὰς δεισιδαίμονας πάθος ἔχειν τοιαύτην διαφορὰν; οἱ μὲν ἔν ἔχ ὀρῶσι τὰς θεὰς τοπαράπαν, οἱ δὲ ¹ ὑπάρχειν νομίζουσιν· οἱ μὲν παρρωῶσιν, οἱ δὲ δοξάζουσι φοβερὸν τὸ εὐμενές, καὶ τυραννικὸν τὸ πατριδὸν, καὶ βλαβερὸν τὸ κηδεμονικὸν, καὶ τὸ ἀμήνιτον ² ἄγριον εἶναι καὶ θηριῶδες. εἶτα χαλκοτύποις μὲν ³ πείθονται καὶ λιθοξόοις καὶ κηροπλάσταις, ἀνθρωπόμορφα τῶν θεῶν τὰ σώματα εἶναι, καὶ τοιαῦτα πλάττει καὶ κατασκευάζουσι καὶ προσκυνοῦσι· φιλοσόφων δὲ καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν καταφρονῶσιν, ἀποδεικνύντων τὴν τῶν θεῶν σεμνότητα μετὰ χρηστότητος καὶ μεγαλοφροσύνης, καὶ εὐμενεῖς ⁴ καὶ κηδεμονίας. περίεσιν ἔν τοῖς μὲν ἀναιδησία καὶ ἀπεία τῶν ὠφελόντων καλῶν ⁵, τοῖς δὲ ταραχὴ καὶ φόβος πρὸς τὰ ὠφελόντα. καὶ ὅπως ἢ μὲν ἀθεότης ἀπάθεια πρὸς τὸ θεῖον ἐστὶ, μὴ νοῦσα τὸ ἀγαθόν· ἢ δὲ δεισιδαιμονία, πολυπάθεια κακὸν τὸ ἀγαθόν ὑπονοῦσα· φοβῶνται τὰς θεὰς, καὶ καταφεύγουσιν ἐπὶ τὰς θεὰς· κολακεύουσι,

καὶ

¹ Post haec W. recepit ex D. κακῆς. R. susp. οἱ δὲ ἄλλας (vel ἄλλοίς vel ἔ τοιαῦται) ὑπάρχειν, hi vero existimant, deos esse non tales, quales reapse sunt, sed diversi generis. Matth. ante ὑπάρχειν excidisse conjicit οἷος ἔ χρη, vel ἔχ οἷος χρη five δεῖ; etiam κακῆς, κακοποιῆς, κακωτικῆς, nisi haec ob ea, quae sequuntur, tautologiam efficerent. Pro seq. οἱ μὲν Mosq. 2. οἱ δὲ.

² Recepti hanc vocem, Mez. R. & W. probantibus, e corrupta lectione Vulcobiana ἀμήνιτον, pro vulg. ἀμικλον — *si multatis injuriarum acceptarum memoris experts.* Ald. Bas. Mosq. 2. ἀμίμητον; idem in margine MS. Xyl. at in textu ἀμικλον. Matth. susp. εὐπέμικλον. Sallier. post ἀμικλον adjungi voluit τὸ ἡμερον; aut legi τὸ μὴ ἀμικλον, aut τὸ ἀμικλον mutari in τὸ μελίχιον.

³ abest μὲν ab Ald. Bas. Mosq. 1. 2. Pro λιθοξόοις Mosq. 2. λιξόοις.

⁴ Sic e MS. reponendum censuit Xyl. dedique cum W. adfentiente D. Idem voluit R. aut μεγαλοφροσύνην μετ' εὐνοίας κ. κηδ. Vulgo μετὰ βίας.

⁵ Mosq. 1. 2. κακῶν. Mox Mosq. 2. κακὸν τε ἀγαθόν.

καὶ λοιδορῶσιν· εὐχονται, καὶ καταμέμφονται. κοινὸν ἀνθρώπων τὸ μὴ πάντα διευτυχεῖν. Κεῖνοι ¹ γὰρ ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι, πόνων τε ἄπειροι, βαρυβόαν πορθμὸν πεφευγότες ² Ἀχέρωντος, ὃ Πίνδαρος θεὸς Φησι· τὰ δ' ἀνθρώπινα πάντα καὶ πράγματα μέμικται συντυχίαις ἄλλοτε ἄλλως ῥέεσσαις·

VII. Φέρε δὴ πρῶτον ἐν τοῖς ἀβελήτοις σκόπει τὸν θεόν ³, καὶ καταμάνθανε τὴν διάθεσιν, ἐὰν ἢ τὰλλα μέτριος, χρωμένε σιωπῇ τοῖς παῖσι, καὶ πορίζοντος αὐτῷ βοήθειας καὶ παρηγορίας. ἀν δὲ δυσφορῇ καὶ βαρυπαθῇ, πάντας ⁴ ἐπὶ τὴν τύχην καὶ τὸ αὐτόμαγον ἀπερειδομένε τῆς ὀδυρμῆς, καὶ βοῶντος, ὡς εἶδεν κατὰ δίκην, εἰδ' ἐν προνοίᾳ, ἀλλὰ πάντα συγκεχυμένως καὶ ἀκρίτως φέρεται, καὶ σπαθᾶται ⁵ τὰ τῶν ἀνθρώπων. τῆ δὲ δεισιδαίμονος ἐχέτος ὁ τρόπος, ἀλλ' εἰ καὶ ⁶ μι-

E 2

κρέ-

¹ Ald. Bas. κακῆνοι. In MS. Xyl. superpositum fuit κεῖνοι, quod praetulit Xyl. deditque Steph.

² Xyl. maluit πεφευγότες propter vocem θεός, in suo scripto omissam, & a correctore supra notatam. Hanc ipsam Matth. abesse mavult, aut legi περὶ θεῶν. Locus Pindari est e prima Pythiorum.

³ Matth. legendum censet σκόπει καὶ καταμάνθανε τὴν διάθεσιν τῆ ἀθέῃ, ut sit, quo genitivi participiorum sequentium referantur. Idem μέτριος, quod sequitur, accipiendum monet de homine mediocris fortunae & conditionis, qui nec inopia laborat nec divitiis abundat.

⁴ Mosq. 2. δυσφορεῖ καὶ βαρυπαθεῖ; Turn. V. Bong. πάντως. Mox Turn. ἀλλ' ὑπαντα; idem Mosq. 1. 2.

⁵ Xyl. MS. φέρεται καὶ πράττεται; in margine autem σπαθᾶται, quod praetulit. (Haec ita e Xylandro enotari solent, quasi idem in ulla editione legisset πράττεται, pro quo bene receperit σπαθ. at ubique legitur σπαθᾶται; & id Xylandrum noluisse indicare, apparet ex ejus nota in edit. Bas. ubi post scriptus comma datur, non quod vulgo affertur scriptus in margine.) τῶν post seq. τὰ omittunt Ald. Bas. Mosq. 2.

⁶ Legit sic Xyl. e scripto. Ald. & Bas. ἀλλὰ μικρ. omissis εἰ καὶ; idem Mosq. 2. In Mosq. 1. autem pro εἰ καὶ a manu secunda insertum εἶδε.

κρότατον αὐτῷ κακὸν τὸ συμπεπλωκὸς εἶναι, ἀλλὰ ἰ κέ-
 θηται πάθη χαλεπὰ καὶ μεγάλα καὶ δυσάπαλλακτα τῇ
 λυπη προσκοδομῶν, καὶ προσεμφωρῶν αὐτῷ δειμάτα 2
 καὶ Φόβος, καὶ ὑποψίας καὶ ταραχάς, παντὶ θρήνω
 καὶ παντὶ σεναγμῷ καθαρπόμενος 3. ἔτε γὰρ ἀνθρω-
 πον 4, ἔτε τύχην, ἔτε καιρὸν, ἔτ' αὐτὸν, ἀλλὰ πάν-
 των τὸν θεὸν αἰτιάται, πᾶκεῖθεν ἐπ' αὐτὸν ἤκειν 5 καὶ
 φέρεσθαι ρεῦμα δαιμόνιον ἀτης Φησί, καὶ, ὡς 6 ἐ δυσ-
 τυχῆς ὢν, ἀλλὰ θεομισῆς τις ἀνθρωπος, ὑπὸ τῶν θεῶν
 κολάζεσθαι, καὶ δίκην δίδόναι, καὶ πάντα πάσχειν προσ-
 ηκόντως δι' αὐτὸν οἶεται 7. νοσῶν τε ὁ ἄθεος ἐκλογί-
 ζεται καὶ ἀναμιμνήσκειται πλησμονὰς αὐτῆ, καὶ οἰνώσεις,
 καὶ ἀταξίας περὶ δίκαιαν, ἢ κόπας 8 ὑπερβάλλοντας, ἢ
 μετα-

1 Ald. Bas. Mosq. 1. 2. ἀλλὰ. Hinc R. idem deleri voluit,
 aut cum χαμαὶ mutari. At non opus est correptione, si ἄλλας
 legas, quod jam Xyl. legit, vertens: *alios sibi difficiles affe-*
ctus. Bene W. interpretatur: *sedet otiosus, alias calamita-*
tes ad tristitiam suam adjungens.

2 R. cum Frst. δειμάτα. Restitui lectionem edd. priorum,
 firmatam Mosq. 1. 2. Eandem voluit dari Matth. aut δή-
 γματα.

3 R. voluit aut καταδαπόμενος, aut εαυτῷ καθαρπόμενος.
 W. παντὸς θρήνω καὶ παντὸς σεναγμῷ καθαρπόμενος, *nil non*
cum ploratu accipiens, nil non cum gemitu.

4 Dedi sic ex Ald. & Bas. pro vulg. ἀνθρώπων. Idem W.
 recepit, adficientibus Xyl. Colleg. Nov. A. C. D. Vitiose
 Mosq. 2. ἀνθρώπων.

5 Ald. Bas. ἤκει καὶ φέρεσθαι.

6 abest ὡς ab Ald. Bas. Mosq. 1. 2.

7 W. sum secutus, qui sic dedit ex D. pro vulg. δι' αὐτὸν
 τὸν νῆν. Xyl. notat, a scripti textu τὸν νῆν abfuisse, notatum
 autem in margine pro varia lectione. R. legi voluit aut δι' αὐ-
 τῶν τὸ μῖσος, aut δι' αὐτῶν τὸ μισῆν, aut δι' αὐτὸν, *proprie*
semecipsum, absque τὸν νῆν. Matth. locum emendari posse pu-
 tavit, si omiffis ab initio καὶ ὡς, & in fine τὸν νῆν, pro δι'
 αὐτὸν legeretur δοκῶν. Pro seq. νοσῶν τε R. maluit νοσῶν μὲν
 ὁ ἄ.

8 Mosq. 2. σκίπες.

μεταβολὰς ἀέρων ἀήθεις καὶ ἀτόπας ¹, ἔπειτα προσκρή-
σας ἐν πολιτείαις, καὶ περιπεσῶν ἀδοξίαις πρὸς ὄχλον,
ἢ διαβολαῖς πρὸς ἡγεμόνα, τὴν αἰτίαν ἐξ αὐτῆ καὶ τῶν
περὶ αὐτὸν ἀνασκοπεῖ ².

Πῆ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέου ἐκ ἐτελέθη;
τῶ δὲ δεισιδαίμονι καὶ σώματος ἀρρώστια πᾶσα, καὶ χρη-
μάτων ἀποβολή, καὶ τέκνων θάνατοι, καὶ περὶ πολι-
τικὰς πράξεις δυσημερίαὶ καὶ ἀποτειχέεις, πληγαὶ θεῶ
καὶ προσβολαὶ δαίμονος λέγονται. ὁθεν ἕδὲ τομᾶ βοη-
θεῖν, ἕδὲ διαλύειν τὸ συμβεβηκός, ἕδὲ θεραπεύειν, ἕδ'
ἀντιτάττεσθαι, μὴ δόξη θεομαχεῖν καὶ ἀντιτείνειν κλα-
ζόμενος· ἀλλ' ὠθεῖται μὲν ἔξω νοσῶντος ὁ ἰατρός, ἀπο-
κλείεται δὲ πενθεῶντος ὁ νεθετῶν καὶ παραμυθόμενος
Φιλόσοφος. Ἐα με, (Φησὶν) ἀνθρώπε, δίδόναι δίκην,
τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐπάρατον, τὸν θεοῖς καὶ δαίμοσι με-
μισσημένον. ἔσιμ ἀνθρώπε μὴ πεπειτμένε ³ θεὸν εἶναι,
λυπεμένε δ' ἄλλως καὶ περιπαθεῶντος, ἀπομάξαι ⁴ δά-
κρυον, ἀποκείραι κόμην ⁵, ἀφελέσθαι τὰ ἱμάτιον· τὸν
δὲ δεισιδαίμονα πῶς ἀν προσείποις; ἢ πῆ βοηθήσεις ⁶;
ἔξω κάθηται σακκίου ἔχων, ἢ περιεζωσμένος ῥίκεσι βυ-
παροῖς· πολλάνις δὲ γυμνὸς ἐν πηλῷ καλινδόμενος, ἔξ-

E 3

αγο-

¹ Xyl. maluit & vertit καὶ τόπων, quod fuit in sui codicis
textu, notata in margine vulgata lectione. Mosq. 2. ante αἴ-
θρας addit καί.

² Mosq. 2. σκοπεῖ. Idem pro seq. πῆ δὲ τί; δὲ ἄρ' pro
θίον; περιπολιταὶ pro περὶ πολιτικὰς; ὠθεῖ pro ὠθεῖται; νομα-
θετῶν pro νεθετῶν; & omittit τὸν ante θεοῖς.

³ Sic Xyl. MS. legique voluit R. & dedi cum W. adfentien-
te D. Vulgo πεπειραμένε. De utroque vocabulo, an sanum sit,
Matth. dubitat. Etiam W. in tota hac enunciatione aliquid desi-
derat. Mosq. 2. pro θεὸν habet θεῖς.

⁴ Fabri ἀπομάξαι pro ἀπομάξαι non probat W.

⁵ quam in luctu alebant. Per ἱμάτιον intelligas squalidum
& luctuosum.

⁶ Mosq. 2. πᾶ. Mosq. 1. 2. βοηθήσεις. Pro ἔξω Turn. &
Mosq. 1. ἔξωθεν. Μοx Mosq. 2. καλινδόμενες.

αγορεύει τινὰς ἀμαρτίας αὐτῆ καὶ πλημμελείας, ὡς τό-
 δε ¹ Φαγύντος, ἢ πiónτος, ἢ βαδίσαντος ἰδδόν, ἢν ἐκ
 εἶα τὸ δαιμόνιον. ἂν δ' ἄριστα πράτῃ, καὶ συνῆ πρῶτον ²
 δεῖσθαι δαιμόνια, περιθυόμενος οἴκοι κάθηται καὶ ³ περιμα-
 τόμενος· αἱ δὲ γράες ⁴, καθ' ἅπερ πατ' ἄλλω, (Φησὶν ὁ
 Βίων) ὅτι ἂν τύχῳσιν, αὐτῷ περιάπῃσι φέρουσαι καὶ
 περιαρτῶσι.

VII. Τὸν Τηρίβαζον ⁵ Φασὶν, ὑπὸ τῶν Περσῶν
 συλλαμβανόμενον, σπάταθαί τε τὸν ἀκινάκην, εὖρωσον
 ὄντα, καὶ διαμάχεσθαι μαρτυρομένων δὲ, καὶ βιῶν-
 των, ὅτι συλλαμβάνουσιν αὐτὸν, βασιλέως κελεύσαντος,
 αὐτίκα τὸ ξίφος καταβαλεῖν ⁶, καὶ τῷ χεῖρι συνδῆσαι
 παραχεῖν. ἄρ' ἔν ἑχ ὁμοίον ἐστὶ τὸ γινόμενον; οἱ μὲν
 ἄλλοι διαμάχονται συμφοραῖς ⁷, καὶ διωθῆνται τὰ πρά-
 γματα, Φυγὰς ἑαυτοῖς ⁸ μηχανώμενοι, καὶ παρατροπὰς
 τῶν ἀβελήτων. ὁ δὲ δεῖσιδαίμων, ἐξενὸς ⁹ ἀκέσας, αὐ-
 τὸς

1 R. fufp. ὡς τόδε καὶ τόδε Φ.

2 R. mavult πράξει, cum πράξι non fit generis communis.

3 Hoc καὶ, quod facile ob finalem syllabam vocabuli κάθηται
 excidere potuit, ex R. mente haud dubitavi inferere. Loco
 περιθυόμενος Matth. monet conjici posse περικυκλέμενος; in fine
 autem hoc ei ipsi displicet.

4 Mosq. 2. οἱ δὲ γραεῖς. Bas. αἱ γὰρ γράες. Ante Φησὶν
 Matth. excidisse suspicatur ὡς.

5 Mosq. 2. Τηρίβηζον. R. fufp. respicere Plutarchum ad ca-
 sum, quem Diod. Sic. XV. 8. Tom. II. p. 10. 16. narrat.

6 Dedi sic e R. conjectura pro vulg. μεταβαλεῖν. Idem re-
 cepit W. ex D. & codice Xyl. (Ex eo quidem a Xylandro ni-
 hil annotatum lego; at ex ejus versione — abjecto ense, —
 ipse legisse videtur καταβ.) Matth. omiffis τὸ ξίφος, retineri
 posse censet μεταβαλεῖν, & accipi quasi mutatum esse, animum
 abjecisse. Sallier. fufp. ἀποβαλεῖν. Turn. post seq. συνδῆσαι
 inserit καὶ).

7 Matth. mavult ταῖς συμφ.

8 Mosq. 2. ἑαυτὰς. Matth. monente, Φυγή h. l. est κατα-
 Φυγή, ἐκθουξίς.

9 Mosq. 2. ἐξέν; mox idem ᾧ καθεδαίμων, nec non Μη-
 δας; & Μεσηνίων.

τὸς πρὸς αὐτὸν εἰπών· Ταῦτα πάχεις, ὦ κακὸδαιμον, ἐν προνοίᾳ καὶ θεῷ κελεύοντος· ἐρρίψε πᾶσαν ἐλπίδα, προήκατο ἑαυτὸν, ἐφυγε, διεκρέσατο τῆς βοηθέντας. Πολλὰ τῶν μετρίων κακῶν οὐδέτρια ποιῶσιν αἱ δεισιδαιμονίαι. Μίδας ὁ παλαιὸς, (ὡς εἶοικεν) ἐκ τινῶν ἐνυπνίων ἀθυμῶν καὶ ταραττόμενος, ἔτως κακῶς ἔχε τὴν ψυχὴν, ὥστε ἐκασίως ἀποθανεῖν, αἷμα ταύρε πίων. ὁ δὲ τῶν Μεσσηνίων βασιλεὺς, Ἄριστόδημος, ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίαις ¹ πολέμῳ, κυνῶν λύκοις ὠρουμένων ² ὅμοια, καὶ περὶ τὴν ἐσίαν αὐτῆ τὴν πατρώων ἀγρώσεως ἀναβλασανύσης, καὶ τῶν μάντεων τὰ σημεῖα φοβεμένων, ἐξαθυμήσας καὶ κατασβεθεῖς ταῖς ἐλπίσιν αὐτὸς ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν. Ἦν δ' ἴσως καὶ Νικίᾳ, τῷ ³ Ἀθηναίων στρατηγῷ, κράτισον ⁴ ἔτως ἀπαλλαγήναι τῆς δεισιδαιμονίας, ὡς Μίδας ἢ Ἄριστόδημος, ἢ φοβηθέντι τὴν σκιάν ἐκλιπέσης τῆς σελήνης, κατῆθαι περιτειχιζόμενον ὑπὸ τῶν πολεμίων· εἶτα ὁμῶς τέτλαρσι μυριάσιν ἀνθρώπων φονευθέντων, ἢ ζώντων ἀλόντων, ὑποχείριον γενέσθαι, καὶ δυσιλεῶς ἀποθανεῖν. ἔ γὰρ γῆς ἀντίφραξις ἐν μέσῳ γενομένης φοβερόν, ἐδὲ δεινὸν ἐν καιρῷ περιόδων ⁵

E 4

σκιάς

¹ Sic ex historia, a Pausania in Messeniensis copiose descripta, reponendum censuit & vertit Xyl. Idem dedit w. adficiente Mez. Vulgo πρὸς Μεσσηνίαις.

² Sic Steph. dedit, uti & seq. ἀγρώσεως, cum in Ald. & Bas. legi retur ὠρουμένων & ἀγρώσεως. Xyl. loco prioris voluit ὠρουσάμενων & nomen herbae correxit ἀγρώσεως. In scripto invenit ὠρουμένων & ἀγρώσεως. Mosq. 2. ἀγρώσεως.

³ Mosq. 2. νεκίᾳ τῶν; Mosq. 1. νεκίᾳ τῷ.

⁴ R. mavult κραῖττον ob seq. ἢ φοβηθ. Cf. Thucyd. VII. 50. Mosq. 2. ὁσμίδας pro ὡς Μίδας, & κατῆθαι pro κατῆθαι.

⁵ Dedi sic e Xyl. conjectura, pro vulg. ποδῶν, quod nullo modo est probandum. R. susp. πολλῶ post longum interjectum tempus. Xyl. citat interpretem, qui dedit: in belli opportunitate, quod Matth. haud absurde conjectum censet, legendo ἀγώνων, aut ἔργων, aut ἐφόδων. Sallier, probavit Xyl. conjecturam

σκιάς πρὸς σελήνην ἀπάντησις ¹. ἀλλὰ δεινὸν τὸ τῆς δεισιδαιμονίας σκότος, ἐμπεισὸν τὸν ² ἀνθρώπου συγχέαι καὶ τυφλῶσαι λογισμὸν ἐν πράγμασι μάλιστα λογισμῶ δεομένοις.

Γλαῦκε, ὄρα· βαθυὺς ³ γὰρ ἤδη κύμασι ταράσσεται Πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα γυρεῦον ⁴ ὄρθον ἴσεται νέφος, Σῆμα χειμῶνος ⁵.

τῆτο ἰδὼν κυβερνήτης εὐχεται μὲν ὑπεκφυγεῖν, καὶ θεὸς ἐπικαλεῖται σωτήρας, εὐχόμενος δὲ τὸν οἶακα προσάγει ⁶, τὴν κεραίαν ὑφίησι,

Φεύγει μέγα λαῖψος ὑπασολίστας ἐρεβώδεας ⁷ ἐκ θαλάσσης.

Anram περιόδων, loco praemissi *γνομένης* reponendum censens καμίνης. Vulgatam tuentur codices, praeter Exempl. Turn. unde enotatur *ἐμποδῶν*. Cogitavi, num haec vox omnem loci difficultatem tollat, si jungatur cum *γνομένης* loco ἐν μέσῳ, quod pro glossemate haberi posset, vel si alia quaedam fiat verborum apta transpositio. At nimirum fortasse jam sum ausus.

¹ W. sum secutus, qui sic dedit ex D. Venet. Jannot. pro vulg. ἀπαντησάσης. Mosq. 1. ἀπαντήσαν δὲ; Mosq. 2. ἀπατήσαν δὲ.

² Dedi sic ex R. mente, pro vulg. ἐμπεισόντος ἀνθρώπου, W. idem probante. Possis quoque cum Matth. conijcere ἐμπεισὸν τῆς ἀνθρώπου — λογισμῶς.

³ W. ad haec: „ita Stephanus dedit, credo admonitus a Theod. Cantero Var. Lect. II, 15. qui ita emendavit ex Heraclidis libello de Allegoriis: ubi hic locus, sanior, nomine Archilochi extat. Vulgo omnes libri Γλαυκοροάβδοις.“ Mosq. 2. γλαυκοροάβδοις. Xyl. adnotat, incertum esse, cujus sint hi verbus, & quomodo distinguendi.

⁴ Xyl. MS. γύρων, in margine πετρῶν; hinc Xyl. in nota memorat Gyras petras Ajacis Oilei exitio nobilitatas, Hom. Odyss. IV. 500. — Heraclides γύρεον, melius, W. iudice; D. γυρῶν; Mosq. 2. γυρεῶν. Pro ὄρθον R. quaerit, num ὄρθιον.

⁵ Dedi hunc ordinem cum W. firmatum codd. C. D. E. G. Mosq. 1. 2. Post seq. ἰδὼν Mosq. 2. addit μὲν.

⁶ Subaudi πρὸς ἑαυτὸν, R. moneute.

⁷ Mosq. 2. ἐρεῦδοις.

ὁ Ἡσίοδος κελεύει πρὸ ἀρότρων ¹ καὶ σπόρων τὸν γεωργὸν εὐχεσθαι Δίῃ τε χθονίῳ Διμήτερι ² ἀγνῆ τῆς ἐχάτης ἐχόμενον. Ὀμηρος δὲ τὸν Αἴαντά Φησι, τῷ Ἐκλιφρὶ μέλλοντα μονομαχεῖν, εὐχεσθαι κελεύειν ³ τὰς Ἑλληνας ὑπὲρ αὐτῆ τοῖς θεοῖς, εἶτα εὐχομένων ἐκείνων ὀπλίζεσθαι. καὶ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτε τοῖς μαχομένοις ⁴ προσέταξεν.

Εὖ μὲν τις δόρυ δηξάθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέθω ⁴.
τότε παρὰ τῆ Διὸς αἰτεῖ.

Δὸς με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον. ἀρετῆς γὰρ ἐλπίς ὁ θεός ἐστιν, ἢ δειλίας πρόφασις. ἀλλ' Ἰδαῖοι, σαββύτων ὄντων, ἐν ἀγνάμπροις ⁵ καθεζόμενοι, τῶν πολεμίων κλίμακας προστιθέντων, καὶ τὰ τεῖχη καταλαμβανόντων, ἐκ ἀνέστησαν, ἀλλ' ἔμειναν ὡσπερ ἐν σαγήνῃ μὴ τῇ δεισιδαιμονίᾳ συνδεδεμένοι.

VIII. Τοιαύτῃ μὲν ἐν τοῖς ἀβελήτοις καὶ περιεστικοῖς λεγομένοις πράγμασι καὶ καιροῖς ἡ δεισιδαιμονία, βελτίων δ' ἔδεν ⁶ ἔδεν ἐν τοῖς ἡδίοσι τῆς ἀθεότητος. ἤδιστα δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἔορται, καὶ εἰλαπίναι πρὸς ἱεροῖς, καὶ μύησεις ⁷ καὶ ὀργιασμοί, καὶ κατευχαὶ θεῶν καὶ προσκυνήσεις. ἐνταῦθα τοίνυν σκόπει τὸν ἄθεον, γε-

E 5

λῶν-

¹ R. mavult ἀρότρα. Cf. Op. & d. v. 463—445. Matth. de hoc ipso loco monet, se in tribus codd. Mosq. quos contulerit, invenisse ἀράτρα, in quarto ἀρότρα. Pro Δημήτερι Ald. & Baf. μητέρι.

² Ald. Baf. κελύει. In Mosq. 1. additum est ὕ a manu recentiori; in Mosq. 2. vocabulum prorsus deest. Pro τοῖς θεοῖς Mosq. 2. τὰς θεάς. Cf. Iliad. VII. 194.

³ in Mosq. 1. antea fuerat τοῖς μονομάχοις.

⁴ Iliad. II, 382. 414. Ald. & Baf. δός μοι, κ. πρ. item Mosq. 1. & 2. Pro βαλέειν Mosq. 2. βελέειν.

⁵ in vestibus sordidis, non recens rexus, neque creatis. R.

⁶ Dedi ἔδεν, quod W. ex D. recepit, magis tamen loquendi consuetudini congruum esse censens simplex ἔδεν. Pro δὲ δὲ antea in Mosq. 1. fuisse δὲ, monet Matth.

⁷ Ald. & Baf. μύησεις. Xyl. correxit e scripto.

λῶντα μὲν μανικὸν καὶ Σαρδάνιον γέλωτα τέτοις ποιημέ-
νοις, καὶ περ παραφθηγόμενον ἀτρέμα πρὸς τὰς συνή-
θεις, ὅτι τετυφῶνται καὶ δαιμονῶσιν οἱ θεοῖς ταῦτα
δραῖοθαι νομίζοντες, ἄλλο δ' ἔδεν ἔχοντα καιόν. ὁ δὲ
δεισιδαίμων βέλεται μὲν, ἔ δύναται δὲ χαίρειν, ἐδὲ ἡδε-
σθαι. πόλις δὲ ὁμῆ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμῆ δὲ παιά-
νων τε καὶ σεναγμάτων ¹, ἢ ψυχὴ τῆ δεισιδαίμονος.
ἔσεφαναμένος ὠχρῖα, θυεὶ καὶ φοβεῖται, εὐχεται Φω-
νῆ παλλομένη, καὶ χερσὶν ἐπιθυμῖα τρεμάσαις· καὶ
ἔλωσ ἀποδείκνυσι τὸν Πυθαγόρα λόγον Φλυαρὸν ², εἰ-
πόντος, ὅτι βέλτιοι γινόμεθα πρὸς τὰς θεὰς βαδίζου-
τες. τότε γὰρ ἀθλιώτατα καὶ κἀκίστα πράττειν οἱ δει-
σιδαίμονες, ὡσπερ ἄρκων Φωλεοῖς, ἢ χεριαῖς δρακον-
των, ἢ μυχοῖς κητῶν, τοῖς τῶν θεῶν μεγάροις, ἢ ἀνα-
κλήροις, προσιόντες.

IX. Ὅθεν ἔμοιγε καὶ θαυμάζειν ἔπεισι τὰς τῆν
ἀθεότητα φάσκοντας ἀσεβείαν εἶναι, μὴ φάσκοντας δὲ
τῆν δεισιδαιμονίαν. Καίτοι γε Ἀναξαγόρας δίκην ἔφυ-
γεν ἀσεβείας ἐπὶ τῷ λίθῳ ³ εἰπεῖν τὸν ἥλιον. Κιμμε-
ρίκις δ' ἔδεις εἶπεν ἀσεβεῖς, ὅτι τὸν ἥλιον ἐδ' εἶναι το-
παράπαν νομίζεσι. τί σὺ λέγεις; ὁ μὴ νομίζων θεὸς εἶ-
ναι, ἀνόσιός ἐστιν; ὁ δὲ τοιότεις νομίζων, οἷός οἱ δεισι-
δαίμονες, ἔ μακρῶ δόξαις ἀνοσιωτέραις σύνεσιν; ἔγωγ'
ἔν ⁴ ἂν ἐθέλοιμι μάλλον, τὰς ἀνθρώπους λέγειν περὶ
ἔμῃ, μῆτε γεγόνεσθαι τοπαράπαν, μῆδ' ⁵ εἶναι Πλάταρ-
χον, ἢ λέγειν, ὅτι Πλάταρχός ἐστιν ἀνθρώπος ἀβέβαιος,
εὐμετάβολος, εὐχερῆς πρὸς ἄργην, ἐπὶ τοῖς τυχεῖσι τι-
μωρη-

¹ Sophocli. Oedip. Tyr. v. 4. 5. Cf. Plut. T. VII. p. 294.
not. 3.

² Mosq. τ. Φλύαρον λόγον. Ald. quoque & Bas. Φλύαρον.

³ Mosq. τ. μύθρον, a manu recentiori supra scriptum λίθον.

⁴ Turn. ἔγω γέν. Ald. & Bas. omittunt τὰς ante ἀνθρώπους.

⁵ R. voluit aut utroque loco μῆτε aut μῆδ' legi, aut primo
loco simplex μῆ.

μωρητικὸς, μικρόλυπος· ἂν καλῶν ἐπὶ δεῖπνον ἑτέρας, παραλίπῃς ἐκεῖνον· ἂν, ἀχολίας σοι γενομένης, ἐπὶ θύραις ¹ μὴ ἔλθῃς, εἰ μὴ προσείπῃς, διέδεται σε τὸ σῶμα προσφῦς, καὶ συλλαβῶν ἀποτυμπανιεῖ τὸ παιδίον ἢ θήριον ἔχων τοῖς καρποῖς ἐφήσει, καὶ λυμανεῖται τὴν ἀπώραν. Τῶ Τιμοθέῃ ² τὴν Ἄρτεμιν ἔδοντας ἐν Ἀθήναις, καὶ λέγοντος· Θυάδα, Φοιβάδα, μαινάδα, λυσάδα· Κινησίαις, ὁ μελοποιὸς, ἐκ τῶν θεατῶν ἀνασάς· Τοιαύτη σοὶ (εἶπε) θυγάτηρ γένοιτο. καὶ μὴν ὅμοια τέτοις καὶ χείρονα περὶ Ἀρτέμιδος οἱ δεισιδαίμονες ὑπολαμβάνουσιν, αἳ τε καὶ ³ ἀπ' ἀγχόνας αἰζασα, αἳ τε καλεχόνα κινάσατε, αἳ τε καὶ ἐκκεκρος μαίσα ἂν πεφυρμένα ἐσῆλθες, αἳ τε καὶ ἐκ τριπόδων κατ' ἐρμάτευσεν ἐπισπώμενα τῷ παλαμναίῳ συμπλεχθεῖσα. ἂν δὲ δὲ τέτων ἐπιεικέστερα φρονήσῃς περὶ Ἀπόλλωνος, περὶ Ἥρας, περὶ Ἀφροδίτης. πάντας γὰρ τέτας τρέμεσι καὶ δεδοίκασι. καίτοι τί τοσῶτον ἢ Νιόβη περὶ τῆς Λητῆς

1 R. mavult ἐπὶ θύρας. Matth. pro seq. εἰ μὴ etiam legi posse monet ἢ μὴ. Pro διέδεται R. mavult διεδεῖται, in fut.

2 Cf. Plutarch. T. VII. p. 81.

3 Versus hi, de Diana ex aliquo poeta desumpti, R. & Xyl. iudicibus, adeo sunt corrupti, ut conjecturis vix emendari posse videantur. In Xyl. & Kaltw. versione omittuntur. Nec in libris aliquid esse medicinae, W. notat. Ei tamen ad hanc formam sententiamque revocandus videtur locus: "Ἦτ' ἐπ' ἀγχόνας αἰζασαν, ἥτε καὶ λεχῶ ἀνακαύσασαν, Ἦτε καὶ νεκρῶ μιανθεῖσα, Καὶ πεφυρμένα γ' ἐπεισῆλθεν, Ἦτε καὶ τριπόδω καθάρματα σεν Ἐμπετωμένα, παλαμναίῳ Συμπλέκει σέ — quae & ad suspendium rueniem foeminae, quae & puerperam inceudat: Quae & e domo funebri inquinata & conspurcata tibi superveniat: quae & in trivio purgamentis involans, piaculo te implicet. Xyl. e scripto nil enotat nisi αἴτε μὴν ἀμπεχόνας, & πεφοραμένης; in ind. Frst. absque nota codicis haec lectio varians citatur καὶ λεχῶ ἀνακαύσασα; item e Turn. & V. τριπόδων ἐκ νεκρῶν αἵματι καθάρματα συνεπισκοπημένα; & Matth. e Mosq. 1. affert ἐπιπλώμενα pro ἐπισπώμενα.

τὰς ἐβλασφήμησεν, οἷον ἡ δεισιδαιμονία πέπεικε ¹ περὶ
τῆς θεῆ τὰς ἀφρονάς; ὡς ἔρα λοιδορηθεῖσα κατετόξευ-
σε τῆς ἀθλίας γυναικὸς

Ἐξ μὲν θυγατέρας, ἐξ δ' υἱεῖς ἠβῶντας.

Ἔτως ἀπληστος ἀλλοτρίων κακῶν ἦν καὶ ἀνίλατος. εἰ γὰρ
ἀληθῶς ἡ θεὸς χολὴν εἶχε, καὶ μισοπόνηρος ἦν, καὶ
ἤλγει κακῶς ἀκέραια, καὶ μὴ κατεγέλα τῆς ἀνθρωπίνης
ἀμαθίας καὶ ἀγνοίας, ἀλλ' ἠγαυάνηι, τέτρε ἐδει τοξεύ-
σαι ² τὰς τοσαύτην ἀμώτητα καὶ πικρίαν καταψευδο-
μένεσ αὐτῆς, καὶ τοιαῦτα γράφοντας καὶ λέγοντας.
τῆς γὰρ Ἐκαβῆς προβαλλόμεθα τὴν πικρίαν, ὡς βάρβα-
ρον καὶ θηριώδη, λεγέσης.

— Τῆ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι ³

Ἐθέμεναι προσφῦσα.

τὴν δὲ Συρίαν θεὸν οἱ δεισιδαίμονες νομίζουσιν, ἂν μαινί-
δα ⁴ τις, ἡ ἀφύας, Φάγη, τὰ ἀντικνημία διεδίει, ἔλ-
κισι τὸ σῶμα πιμπλάναι ⁵, συντήκειν τὸ ἦπαρ.

X. Ἄρ' ἐν τὸ μὲν λέγειν τὰ Φαῦλα περὶ τῶν
θεῶν, ἀνόσιον, τὸ δὲ δοξάζειν, ἐκ ἀνόσιον ⁶; ἢ καὶ
τὴν Φωνὴν ἄτοπον ἡ δόξα ποιεῖ τῆ βλασφημιέντος; καὶ
γὰρ ἡμεῖς τὴν βλασφημίαν, ὅτι δυσμενεῖας ⁷ σημείων
εἶσι, προβαλλόμεθα. καὶ τὰς κακῶς ἡμᾶς λέγοντας,
ἐχθρὸς νομίζομεν, ὡς καὶ ἀπίστας καὶ κακῶς φρονούντας.

ὁρᾶς

¹ Ald. πέπεικε. Mox υἱεῖς Turn. & V. pro υἱεῖς; & Mosq. γ.
ἠβῶντας. Versus est ex Iliad. XXIV, 604.

² R. mavult κατατοξεῦσαι. Mosq. γ. ἠγαυάνηι ἂν πρὸς πᾶ-
τας, omiffis ἔδει τοξεῦσαι τὰς, & repetita voce ἠγαυάνηι, quod
Ald. quoque habet. Bas. femel tantum data voce ἠγαυάνηι.

³ Sic est in Hom. Il. XXIV, 212. & dari voluit R. pro vulg.
ἔδοιμι. Etiam W. id recepit ex D. Mez. Xyl.

⁴ R. mavult μαινίδας, ob seq. ἀφύας. Pro Φάγη Ald. Φάγη.

⁵ D. πιμπράναι; quod W. probat.

⁶ Dedi sic ex Bas. quod & Matth. exhibit. R. ἢ κανόσιον.
Sic Steph. & Frst. cujus vitii causa videtur esse Aldina, exhi-
bens operarum vitio ἢ κανόσιον. W. quoque correxit vulgatam.

⁷ Turn. δεισιδαιμονίας.

ἄρως δὲ ¹, οἷα περὶ τῶν θεῶν οἱ δεισιδαίμονες φρονῶσιν, ἐμπλήκεις, ἀπίστεις, εὐμεταβόλαις, τιμωρητικῆς, ὤμεις, μικρολύπαις ὑπολαμβάνοντες· ἐξ ὧν ἀνάγκη καὶ μισεῖν τὸν δεισιδαίμονα καὶ φοβεῖσθαι τὰς θεάς. πῶς γὰρ ἂ μέλει, τὰ μέγιστα τῶν κακῶν αὐτῶ δι' ἐπείνεος οἴομενος γεγονέναι, καὶ πάλιν γενήσεσθαι; μισῶν δὲ θεάς καὶ φοβόμενος, ἐχθρὸς ἐστὶ καίτοι προσκυνεῖ γε, καὶ θύει ², καὶ κἀθηται πρὸς ἱεροῖς; ἢ θαυμαστὸν ἐστὶ. καὶ γὰρ τὰς τυράνους ἀσπάζονται, περιέπαισι, χρυσοῦς ἀνισῶσιν, ἀλλὰ μισῶσι σιγῇ κάρτα θύοντες ³. Ἀλέξανδρον ⁴ Ἐρμόλαος ἐθεράπευσε ⁵, Πausανίας ἐδορυφόρει Φίλιππον, Χαι-

¹ Ald. & Bas. omittunt δὲ.

² Recepi hoc loco, quae W. ex D. annotat, ut sit ex animo objicientis sententia: *at adorari saltem, & sacris veneratur, & ad templa assidet?* Respondetur: *ne mireris, etenim &c. &c.* Vulgo καὶν δέδιε, καὶ προσκυνῆ, καὶ θύη, καὶ κἀθηται πρὸς ἱεροῖς, ἢ θαυμαστὸν ἐστὶ. R. δέδιε suspectum habuit, non solummodo, quia constructio conjunctivum postulat, sed etiam, idque magis, quia sententia requirit ἀσπάζονται, aut προσίη. — Prius impedimentum facile tolli potuisset, si ex δέδιε effecissas δεδίη. At posterius gravius mihi est visum. Hinc δέδιε omittere haud dubitavi, auctoritate codicis D. Pro καὶν Mosq. 2. καὶ, nec non προσκυνεῖ καὶ θύει, retento δέδιε. W. καὶν δέδιε καὶ προσκυνεῖ καὶ θύει &c. indicativum praeter codd. citatos firmante Coll. Nov. θαυμαστὸν denique recepi ex Turn.

³ κάρτα θύοντες suspectum fuit Xylandro. Hinc etiam R. quaerit, num κάρτα θεραπεύοντες? Matth. susp. τὰ (pro ἀλλὰ e Mosq. 2.) i. e. ἄτινα, μ. σ. κάρτα θήποντες aut τεθηπότες. W. retinet vulgatam, a Xyl. in versione omissam, & transfert *quibus sacrificantes*, monens, posse sanum esse, & partem loci poetici censerī; posse etiam veram esse, elegantem certe, lectionem G. & Colleg. Nov. κάρτα σείοντες. Habent quoque κάρτα C. & Mosq. 2.

⁴ Significat Alexandrum Pheraeum; at percussorem ejus non Hermolaum, sed Pytholaum, appellat ipse Plutarchus in Pelodida. Pausanias est, qui Philippum, Alexandri M. patrem, interemit. De Cassio Charea, qui Cajam Caesarem sustulit, vid. Dio Cassius. R.

⁵ Ald. Bas. ἐθεράπευσε; item Mosq. 2.

Χαιρέας Γάϊον· ἄλλ' ἕκαστος τέτων ἔλεγε παρακολλη-
θῶν.

Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρείη ¹.
Οὐκ οἶεται θεὸς εἶναι ὁ ἄθεος, ὁ δὲ δεισιδαίμων ἐ βέ-
λεται, πισεύει δ' ἄκων· ἀπισεῖν ² γὰρ φοβεῖται. καί-
τοι γε ὥσπερ ³ ὁ Τάνταλος ὑπεκδύναι τὸν λίθον ὑπαιω-
ρέμενος, ἔτω καὶ ἔτος τὸν φόβον, ὡς ἐχ' ἤτιον ὑπ'
αὐτῷ πιεζόμενος, ἀγαπήσειεν ἂν, καὶ μακαρίσειε τὴν
τῷ ἄθεῳ διάθεσιν, ὡς ἔλευθερίαν. νυνὶ δὲ τῷ μὲν ἄθεῳ
δεισιδαιμονίας ἐδὲν μέτεσιν· ὁ δὲ δεισιδαίμων τῇ προ-
αιρέσει ἄθεος ἦν, ἀθηνέστερός ἐστιν, τῷ δοξάζειν ⁴ περὶ
θεῶν, ὃ βέλεται.

XI. Καὶ μὴν ὁ ἄθεος δεισιδαιμονίας ἐδαμῆ συναί-
τιος· ἢ δὲ δεισιδαιμονία τῇ ἀθεότητι καὶ γενέσθαι παρ-
έχεν ἀρχὴν, καὶ γενομένη δίδωσιν ἀπολογίαν, ἐν ἀλη-
θῇ μὲν, ἐδὲ καλῆν ⁵, προφάσεως δὲ τινος ἐν ἄμοιρον
ἔσαν. ἐ γὰρ ἐν ἕρανῶ τι μεμπλῶν, ἐδ' ἐν ἄστροις, ἐδ'
ἐν

¹ Iliad. XXII, 20. Mosq. 2. ἢ σὲ ἀντισαίμην.

² Sic Xyl. e MS. legi maluit, & dedi. Etiam W. id rece-
pit ex uno D. Vulgo ἀποθαιεῖν.

³ Ald. Baf. Mosq. 1. 2. εἴ δὲ ὥσπερ. Vulgatam dedit Steph.
Consentiunt Pol. & Jannot. nec dissentit D. item Xyl. e MS.
affert. ὑπαιωρέμενος, est in Ald. Baf. Xyl. MS. Mosq. 1. 2.
pro qua voce Steph. ὑπαιωρέμενον. Restitui priorem lectionem
cum W. auctoritate quoque Mez. firmatam. R. voluit ὑπεραιω-
ρέμενον; Matth. ἐπαιωρέμενον conjici posse monet. ἔτω καὶ ἔτος
omittunt Mosq. 1. 2. Idem in seq. cum Ald. & Baf. τῷ φόβῳ
καὶ πιεζόμενος. Sic caeteros omnes habere, notat W. Ad
τὸν φόβον R. addendum susp. εὐχόμενος, vel βελλόμενος; Matth.
δυνάμενος. Pro καὶ μακαρίσειε Xyl. MS. καὶ ἀγαπήσειε.

⁴ Vulgo ἢ τῷ δοξάζαν. R. aut ἢ aut τῷ deleri voluit. De-
levi prius. W. ex D. ἢ ὡς δοξάζαν. In ind. Frft. affertur le-
ctio vulgata ἀθηνέστερος, quam, ut diversam lectionem ex Ald.
& Baf. laudare Xylandrum, Matth. monet. At mihi operarum
errore ea citata videtur pro ἀσθενέστερος, quod in Ald. & Baf. le-
gitur. In seq. Mosq. 2. ἄμοιρον pro ἄμοιρον.

⁵ Turn. ἐκ ἀληθῶς μὲν, ἐδὲ καλῶς.

ἐν ὥραις, ἢ περιόδοις σελήνης ¹, ἢ κινήσεσιν ἡλίου περι γῆν, ἡμέρας καὶ νυκτὸς δημικροῖς, ἢ τροφαῖς ζώων, ἢ καρπῶν γενέσεσι πλημμυλές καὶ ἄτακτον ἐνιδόντες ², ἕτως ἀθεότητα τῷ παντός κατέγνωσαν. ἀλλὰ τῆς δεισιδαιμονίας ἔργα καὶ πάθη καταγέλασα, καὶ ῥήματα, καὶ κινήματα, καὶ γοητεῖαι, καὶ μαγεῖαι, καὶ περιδρομαί, καὶ τυμπανισμοί, καὶ ἀνάστροι μὲν καθαρμοί, ῥυπαροὶ δὲ ἀγνεῖαι, βάρβαροι δὲ καὶ παράνομοι πρὸς ἱεροῖς ³ κολασμοὶ καὶ προπηλαιισμοί. ταῦτα δίδωσιν ἐνίοις λέγειν, ὡς μὴ εἶναι θεὸς ἄμεινον, ἢ εἶναι, τοιαῦτα μὲν δεχομένους, τοιούτοις δὲ ⁴ χαίροντας, ἕτω δὲ ὑβριστὰς, ἕτω δὲ μικρολόγους, καὶ μικρολύτους.

XII. Οὐκ ἄμεινον ἔν ⁵ ἦν Γαλάταις ἐπεῖνοις καὶ Σκύθαις, τοπαράπαν μὴτ' ἔννοιαν ἔχειν θεῶν, μήτε φαντασίαν, μήτε ἰσορίαν, ἢ θεὸς εἶναι νομίζειν, χαίροντας ἀνθρώπων σφαττομένων αἵμασι, καὶ τελεωτάτην θυσίαν καὶ ἱερουργίαν ταύτην νομίζοντας; τί δὲ Καρχηδονίοις ἐκ ἐλυσιτέλει, Κριτίαν ⁶ λαβῆσιν, ἢ Διαγόραν, νομοθέτην ἀπ' ἀρχῆς, μήτε τινὰ θεῶν, μήτε δαιμόνων ⁷, νομίζειν, ἢ τοιαῦτα θύειν, οἷα τῷ Κρόνῳ ἔθου ⁸;

ἔχ

¹ *Recepi σελήνης, quod W. ex uno D. dedit, postulante ipsa ratione ac sententia loci.*

² *Mosq. 2. ἐνιδόντες; item ἄτακτον, pro ἄτακτον, ex correctione; Matth. susp. forte voluisse aliquem corrigere ἄστατον. Pro seq. ἕτως W. susp. ὅμως, vulgatam tamen nonnihil defensionis habere monens.*

³ *Mosq. 2. πρὸς ἱερεῖς. Vulgatam non reddendam esse in templis, sed ante templa s. juxta templa, Matth. monet. Idem de voce κολασμοὶ dubius est. Conjicit κυλισμοί.*

⁴ *Mosq. 2. τοιαῦτα δὲ.*

⁵ *Mosq. 2. ἀλλ' ἐκ ἄμεινον, omisso ἔν. Idem est in Ald. & Bas.*

⁶ *Critiam* haud dubie putat, Socratis discipulum, de triginta tyrannorum numero. W. non probat Fabri correctionem Θεόδωρον. Diagorae Melii atheismus in vulgus notus est. Vid. Fabric. Bibl. Gr. T. I. p. 817. R.

⁷ *Mosq. 2. δαιμόνων μήτε θεῶν.*

⁸ *Diodor. Bibl. XX.*

ἔχ ὡσπερ ¹ Ἐμπεδοκλῆς Φησι, τῶν τὰ ζῶα θυόντων
καθαρτόμενος·

Μορφὴν δ' ἀλλάξαντα πατὴρ Φίλου υἱὸν αἰείρας.

Σφάζει, ἐπευχόμενος μέγα νήπιος.

ἄλλ' εἰδότες καὶ γινώσκοντες αὐτοὶ τὰ αὐτῶν τέκνα κα-
θιέρευον· οἱ δὲ ἀτενιοὶ παρὰ τῶν πενήτων ὠνάμενοι
παιδία κατέσφαζον ², καθάπερ ἄρνας, ἢ νεοσσάς. παρ-
ρισήκει δὲ ἡ μήτηρ ἀτεγκίλος καὶ ἀσένανθλος· εἰ δὲ σε-
νάξειεν, ἢ δαυρούσειεν, ἔδει τῆς τιμῆς εἶρεσθαι, τὸ δὲ
παιδίον ἐδέει ἤτιον ἐθύετο. κρότη ³ δὲ κατεπίμπλατο
πάντα πρὸ τῆ ἀγάλατος ἐπαυλάντων καὶ τυμπανίζόν-
των, ἕνεκα τῆ μὴ γενέσθαι τὴν βόησιν τῶν θρήνων ⁴
ἐξάκουσον. εἰ δὲ Τυφῶνές τινες, ἢ γίγαντες, ἤρχον
ἡμῶν ⁵, τὰς θεὰς ἐμβαλόντες, ποίαις ἂν ἤδοντο θυσίαις,
ἢ τίνας ἄλλας ἱερουργίας ἀπήτην; Ἄμηςρις δὲ, ἢ Χέρ-
ξος γυνὴ, δώδεκα ⁶ κατώρυξεν ἀνθρώπους ζῶντας ὑπὲρ
αὐτῆς τῷ ἄδη· ὃν ὁ Πλάτων Φησὶ Φιλάνθρωπον ὄντα
καὶ σοφὸν καὶ πλέσιον, πειθοῖ καὶ λόγῳ κατέχοντα
τὰς ψυχὰς, ἕδην ὠνομάσθαι. Ξενοφάνης δὲ, ὁ Φυσι-
κός, τὰς Αἰγυπτίους, κοπιόμενος ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ
θρηνηύοντας ὁρῶν, ὑπέμνησεν οἰκειῶς· Οὔτοι, (Φησὶν)
εἰ μὲν θεοὶ εἰσὶ, μὴ θρηνεῖτε αὐτάς· εἰ δ' ἀνθρώποι,
μὴ θύετε αὐτοῖς ⁷.

XIII.

¹ R. aut hoc loco voluit legi ἔ γὰρ ὡσπερ, aut postea, ser-
vata vulgata, καθιερεύοντες pro καθιέρευον. Pro αἰείρας Mosq. 2.
εἰείρας.

² deest κατέσφαζον in Ald. Bas. Mosq. 2. Idem hic mox
παρισήκει.

³ Ald. & Bas. ἔτι pro κρότη cum Mosq. 2. In iisdem abest
sequens πάντα.

⁴ absunt τῶν θρήνων a Mosq. 2. Ald. & Bas. Mox Mosq. 2.
τύφωνες.

⁵ Turn. ἡμῶν. Pro ἐμβαλόντες Mosq. 2. ἐκβάλλοντες. Ad
ποιάις ἂν subaudi, R. monente, μᾶλλον.

⁶ Quatuordecim nominat Herodot. VII, 14.

⁷ Turn. αὐτάς.

XIII. Ἄλλ' ἔδέν ἔτω πολυπλανές καὶ πολυπα-
θές νόσημα, καὶ μειγμένον ἐναντίαις δόξαις καὶ μα-
χομέναις μᾶλλον, ὡς τὸ τῆς δεισιδαιμονίας. Φευκίεον ἔν τ'
αὐτὴν ἀσφαλῶς τε καὶ συμφερόντως, ἔχ ὡσπερ οἱ λη-
στῶν, ἢ θηρίων, ἔφοδον, ἢ πῦρ, ἀπερισκέπτως ² καὶ
βαλογίως περιφεύγοντες, ἐμπίπτουσιν εἰς ἀνοδίας βίραθρα
καὶ κρημνές ἐχέσας. ἔτως γὰρ ἔνιοι φεύγοντες τὴν
δεισιδαιμονίαν, ἐμπίπτουσιν εἰς ἀθεότητα τραχεῖαν καὶ
ἀντίτυπον, ὑπερπηδήσαντες ἐν μέσῳ κειμένην τὴν εὐ-
σέβειαν.

1 Mosq. 2. δὲ pro ἔν, omiffis ἀσφαλῶς τε καὶ συμφερόντως.
Eadem lectio est in Ald. & Bas.

2 Sic ex scripto reposuit Xyl. pro περιφέροντες, quod est in
Ald. & Bas.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ ΤΡΑΙΑΝΩ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΕΤ ΠΡΑΤΤΕΙΝ¹.

Αρταξέρξης, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὃν μέγιστε αὐτοκράτορ, Καῖσαρ Τραϊανὸς, ἔχῃ ἤτλον οἰόμενος βασιλικὸν καὶ Φιλάνθρωπον εἶναι τῷ μεγάλῃ διδόναι τὸ μικρὰ λαμβάνειν εὐμενῶς καὶ προθύμως, ἐπέειπε, ἐλαύνεντος αὐτῷ καθ' ὁδὸν, αὐτεργὸς ἄνθρωπος καὶ ἰδιώτης, ἔδεν ἔχων ἕτερον, ἐκ τῷ ποταμῷ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις ὕδωρ ὑπολαβὼν προσήνεγκεν, ἠδέως ἐδέξατο, καὶ ἐμειδίασε, τῇ προθυμίᾳ τῷ δίδοντος, ἔ τῇ χρείᾳ τῷ δίδομένου, τὴν χάριν μετρήσας. ὁ δὲ Λυκῆργος εὐτελεστάτας ἐποίησεν ἐν Σπάρτῃ τὰς θυσίας, ἵνα αἰεὶ τὰς θεὰς τιμᾶν ἐτοιμῶς δύνωνται καὶ ῥαδίως ἀπὸ τῶν παρόντων. τοιαύτη δὲ τινι² γνώμη καὶ μὲν λιτὰ σοὶ δῶρα καὶ ξένια³ καὶ κοινὰς ἀπαρχὰς προσφέροντος ἀπὸ τῆς⁴ Φιλοσοφίας, ἅμα τῇ προθυμίᾳ καὶ τὴν χρεῖαν ἀπόδεξαι τῶν ἀπομνημονευμάτων, εἰ⁵ ὅρον ἔχει τινὰ πρὸς κατανοή-
σιν

¹ Verba, quibus Plutarchus Imperatori Traiano salutem precatur, desunt in cod. Petav. — W. iudice, hic & qui proxime sequuntur tres libri, videntur a posteriore quodam homine ex Plutarchi libris compilati esse. Etiam Xyl. adnotat: „Ego neque praefationem hanc, neque opus ipsum magni esse Plutarchi credere p. sum.“

² Sic Turn. & V. & dedi pro vulg. δέ τινι. Idem W. recepit, adficientibus Venet. Cent. Flor. Anon.

³ R. cum Frst. ξένα. Restitui priorem lectionem.

⁴ Dedi artic. τῆς, qui vulgo deest, e Turn. & Petav.

⁵ Turn. V. Bong. Petav. καὶ τῇ χρείᾳ ἀπόδεξαι τῶν ἀπομνημάτων, ἢ ὅρον ἔχει. A W. enotatur quoque ἢ e Pol. Schott. Leonie. Anon. At Jun. Cento Flor. εἰ πρόσφορον ἔχει τι.

σιν ἡδῶν καὶ προαιρέσεων ἡγεμονικῶν, ἐμφαινομένων τοῖς λόγοις μᾶλλον, ἢ ταῖς πράξεσιν αὐτῶν. καίτοι καὶ βίης ἔχει τὸ σύνταγμα¹ τῶν ἐπιφανεστάτων παρά τε Ῥωμαίοις καὶ παρ' Ἑλλήσιν ἡγεμίνων καὶ νομοθετῶν καὶ αὐτοκρατόρων. ἀλλὰ τῶν μὲν πράξεων αἱ πολλαὶ τύχην ἀναμεμιγμένην ἔχουσιν, αἱ δὲ γινόμεναι² παρὰ τα ἔργα, καὶ τὰ πάθη, καὶ τὰς τύχας, ἀποφάσεις καὶ ἀναφανήσεις, ὥσπερ ἐν κατόπλοις, καθαρῶς παρέχουσι τὴν ἐκάστη διάνοιαν ἀπεθεωρεῖν. καὶ Σειράμνης δὲ, ὁ Πέρσης, πρὸς τὰς Θαυμαζοντας, ἔτι, τῶν λόγων αὐτῆ νῦν ἔχόντων, αἱ πράξεις ἐκατορθεύονται, τῶν μὲν λόγων ἔφη κύριος αὐτὸς εἶναι, τῶν δὲ πράξεων τὴν τύχην μετὰ τῆ βασιλείας. ἐκεῖ μὲν ἔν ἅμα αἱ ἀποφάσεις³ τῶν ἀνδρῶν τὰς πράξεις παρακειμένας ἔχουσαι, χολίζουσαν Φιληλοῖαν περιμένουσιν. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὰς λόγους αὐτὰς κατ' αὐτὰς, ὥσπερ δείγματα τῶν βίαν καὶ σπέρματα, συνειλεγμένους, ἐδὲν οἶμαί σοι τὸν καιρὸν⁴ ἐνοχλήσειν, ἐν βραχεσί πολλῶν ἀναθεώρησιν ἀνδρῶν ἀξίων μνήμης γενομένων λαμβάνοντι.

Κυρὸς ἀποφθέγματα. Πέρσαι τῶν γρυπῶν ἐρώσι, καὶ καλλίσεσ ὑπολαμβάνουσι⁵, διὰ τὸ Κῦρον, ἀγαπηθέντα μάλιστα τῶν βασιλέων, γεγονέναι γρυπὸν τὸ εἶδος.

Ἐλεγε δὲ Κῦρος, ἑτέροις ἀναγκάζεσθαι τὰγαθὰ πορίζεν τὰς αὐτοῖς μὴ θέλοντας. ἄρχειν δὲ μηδὲν προσήκειν, ὅς ἐ κρείττων ἐστὶ τῶν ἀρχομένων.

Βελομένους δὲ τὰς Πέρσεσ ἀντὶ τῆσ ἑαυτῶν, ἔσης ὄρεινῆσ καὶ τραχείας, πεδῶδα καὶ μαλακὴν χώραν λα-

F 2

βούιν,

¹ Xyl. de hujus loci integritate dubius, susp. ἔστι τι ἡμέτερον σύνταγμα. W. judice, locus sanus, & perperam vitii suspectus.

² Turn. & Petav. γινόμεναι.

³ Turn. ταῖς ἀποφάσεις.

⁴ W. susp. τὸν κόρον, satietatem.

⁵ absunt a Petav. καὶ καλλίσεσ ἵππυλ.

βεῖν, ἐκ εἶασεν, εἰπὼν, ὅτι καὶ τῶν φυτῶν τὰ σπέρματα καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ βίαι ταῖς χώραις συνεξομοῦνται.

Δαρεῖς. Δαρεῖος, ὁ Ξέρξης πατὴρ, ἑαυτὸν ἐγκωμιάζων, ἔλεγεν, ἐν ταῖς μάχαις καὶ παρὰ τὰ δεινὰ γίνεσθαι Φρονιμώτερος.

Τὰς δὲ Φόρας τοῖς ὑπηκόοις τάξας, μετεπέμψατο τὰς πρώτας τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ περὶ τῶν Φόρων ἠρώτησε, μὴ βαρεῖς εἰσι. Φησάντων δὲ, μετρίως ἔχειν, ἐκέλευσε τελεῖν τὰς ἡμίσεις ἕκασον.

Ῥοιὰν δὲ μεγάλην ἀνοίξας, πυθομένους τινὸς, τί ἂν ἔχειν βάλοιτο τοσῶτον, ὅσον ἐσὶ τῶν κόκκων τὸ πλῆθος, εἶπε. Ζωπύρεος ἦν δ' ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ φίλος ὁ Ζώπυρος.

Ἐπεὶ δ' αὐτὸς ἑαυτὸν αἰκισάμενος ὁ Ζώπυρος, καὶ τὴν ρῖνα καὶ τὰ ὦτα περιόψας, ἐξηπάτησε Βαβυλωνίους, καὶ πεισυνθεῖς ὑπ' αὐτῶν παρέδωκε Δαρεῖω τὴν πόλιν, πολλάνους δὲ Δαρεῖος εἶπεν, ἐκ ἂν ἐβελῆσαι λαβεῖν ἑκατὸν Βαβυλωνίους ἐπὶ τῷ μὴ Ζώπυρον ἔχειν ὀλόκληρον.

Σεμιράμιδος. Σεμίραμις δὲ, ἑαυτῇ κατασκευάσασα τάφον, ἐπέγραψεν, ὅσις ἂν χρημάτων δεηθῆ βασιλεὺς, διελόντα τὸ μνημεῖον, ὅσα βάλεται, λαβεῖν. Δαρεῖος ἔν διελῶν, χρήματα μὲν ἔχ εὖρε, γράμμασι δὲ ἑτέροις ἐνέτυχεν τάδε Φράζουσιν. Εἰ μὴ κακὸς ἦθ' ἀνὴρ καὶ χρημάτων ἄπληθος, ἐκ ἂν νεκρῶν θῆκας ἐκίνεις.

Ξέρξης. Ξέρξης τῷ Δαρεῖε περὶ τῆς βασιλείας ἀμφισβητῶν ὁ ἀδελφὸς Ἀριμένης, κατέβαινε ἐκ τῆς Βακτριανῆς. ἐπεμψεν ἔν αὐτῷ δῶρα, Φράσαι κελεύσας τὰς διδόντας ¹. Τέτοις σε τιμᾷ νῦν Ξέρξης, ὁ ἀδελφός· εἰ δὲ βασιλεὺς ἀναγορευθῆ, πάντων ἔση παρ' αὐτῷ μέγιστος. ἀποδειχθέντος δὲ τῷ Ξέρξει βασιλέως, ὁ μὲν Ἀριμένης εὐθὺς προσεκύνησε, καὶ τὸ διάδημα περιέθιμεν.

¹ absunt a Petav. τὰς διδόντας.

θῆκεν· ο δὲ Ξέρξης ἐκαίνω τὴν δευτέραν μεθ' ἑαυτῶν ἔδωκε τάξιν.

Ὅργισθεὶς δὲ Βαβυλωνίοις ἀποσᾶσι, καὶ κρατήσας, προσέταξεν ἕπλα μὴ φέρειν, ἀλλὰ ψάλλειν καὶ αὐλεῖν καὶ πορνοβοσκεῖν καὶ καπηλεύειν, καὶ φορεῖν κολπωτῆς¹ χιτῶνας.

Ἀττικὸς δ' ἰχάδας ἐκ ἂν ἔφη φαγεῖν ὠνίας κομιθείσας, ἀλλ' ὅταν τὴν φέρουσαν κήσηται χώραν. Ἐλληνας δὲ κατασιόπης ἐν τῷ στρατοπέδῳ λαβῶν, ἠδὲν ἠδίκησεν, ἀλλὰ τὴν στρατιὰν ἀδεῶς ἐπίδειν κελεύσας διαφῆκεν.

Ἄρταξέρξης. Ἄρταξέρξης ὁ Ξέρξης, ὁ μακροχειρ προσαγορευθεὶς διὰ τὸ τὴν ἑτέραν χεῖρα μακροτέραν ἔχειν, ἔλεγεν, ὅτι τὸ προσθεῖναι τῷ ἀφελεῖν βασιλικώτερόν ἐστι.

Πρῶτος δὲ πρωτοβολεῖν ἐκέλευσε τῶν συγκυνηγετῶν τῆς δυναμένης καὶ βαλομένης².

Πρῶτος δὲ τοῖς ἀμαρτάνουσι τῶν ἡγεμονικῶν τιμωρίαν ἔταξεν, ἀντὶ τῆς τὸ σῶμα μασιγῆν, μασιγῆσαι μὲν ἀποδυσασμένων τὰ ἱμάτια, καὶ ἀντὶ τῆς τὴν κεφαλὴν ἀποτίλλεσθαι τὴν τίσραν³ ἀποθεμένων.

Σατιβαρζάνην δὲ, τὸν κατακοιμιστὴν, αἰτέμενόν τι παρ' αὐτῆς τῶν μὴ δικαίων, αἰδόμενος ἐπὶ τρισμυρίοις δαρεικοῖς τῆτο ποιεῖντα, προσέταξε τῷ ταμίᾳ τρισμυρίους δαρεικὰς κομίσαι· καὶ διδῶς⁴ αὐτῷ· Λάβε, (εἶπε) ὦ Σατιβαρζάνη. ταῦτα μὲν γὰρ δὲς ἐκ ἔσομαι πένετος· ἐκεῖνα δὲ πράξας, ἀδικιώτερος.

F 3

Κύρις

¹ Bas. κόλπω τῆς. Xyl. inepte id legi monuit. Ald. recte κολπωτῆς — nimirum quales ob laxitatem mollibus conveniunt.

² Tarn. βελευομένης.

³ Petav. ἱμάτια, τίλλεσθαι δὲ τὴν πᾶσαν ἀποθεμένων, reliquis intermediis omiffis.

⁴ Secutus sum W. sic dantem e Voff. & Mez. pro vulg. διὰ δῆς. Pro praemisso κομίσαι Ald. νομίσαι.

Κύρη τῷ νεωτέρῳ. Κύρος ὁ νεώτερος, τῆς Λακεδαιμονίης συμμαχεῖν αὐτῷ¹ παρακαλῶν, ἔλεγε, τῷ ἀδελφῷ καρδίαν ἔχειν βαρυτέραν· καὶ πλείονα πίνειν ἄκρατον αὐτῷ καὶ Φέρειν βέλτιον· ἐκεῖνον δὲ μόλις ἐν ταῖς θήραις ἐπὶ τῶν ἵππων μένειν, ἐν δὲ τοῖς δεινοῖς μὴδ' ἐπὶ τῷ θρόνῳ. παρεκάλει δ' ἀποστέλλειν ἄνδρας² πρὸς αὐτὸν, ἐπαγγελλόμενος τοῖς μὲν πεζοῖς ἵππας δάσσειν· τοῖς δὲ ἵππας ἔχουσιν, ἄρματα· τοῖς δὲ χωρία κεντημένοις, κώμας· τῶς δὲ κώμας ἔχοντας, πόλεον κυρίως ποιήσειν. ἀργυρία δὲ καὶ χρυσία ἐν ἀριθμὸν, ἀλλὰ σαθρὸν, ἔσεσθαι.

Ἄρταξέρξης τῷ Μνήμωνος. Ἄρταξέρξης, ὁ τότε μὲν ἀδελφὸς, Μνήμων³ δὲ καλέμενος, ἔ μόνον τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἑαυτὸν ἀνέδην παρεῖχεν, ἀλλὰ καὶ τὴν γυναῖκα τὴν γνησίαν ἐπέλευσε τῆς ἄρμαμάξης τὰς αὐλαίας περιελθεῖν, ὅπως οἱ δόμονοι κατὰ τὴν ὁδὸν ἐντυγχάνουσι.

Πένητος δ' ἀνθρώπου μῆλον ὑπερφυῆς μεγέθει προσεγγηαυτος αὐτῷ, δεξάμενος ἠδέως· Νῆ τὸν Μίθραν, (εἶπεν) ἔτός μοι δοκεῖ καὶ πόλιν ἂν ἐν μικρᾷ μεγάλην πεισευθεῖς ἀπεργάσασθαι. Ἐν δὲ Φυγῇ τινι τῆς ἀποσκευῆς αὐτῷ διαρπαγείσης, ξηρὰ σῦκα καταφαγῶν⁴ καὶ κρίθινον ἄρτυν· Οἶας (εἶπεν) ἠδονῆς ἄπειρος ἤμην.

Παρυσατίδος. Παρύσατις⁵, ἡ Κύρη καὶ Ἄρταξέρξης μήτηρ, ἐπέλευσε⁶ τὸν πρὸς βασιλέα μέλλον-

τα

1 Petav. item Ald. & Bas. αὐτῷ.

2 Petav. ἄνδρας ἀποστέλλαν.

3 Petav. Μνήμων; & mox ἀνέδαν.

4 Xyl. legit ἀπεργάσασθαι.

5 Ald. Bas. Petav. simplex φαγῶν. Sic quidem enotatur in ind. Frst. At in Ald. minime extat φαγῶν, sed ταφαγῶν, syllaba κα, e praecedenti voce iteranda, omissa.

6 Turn. & Petav. ἐπέλευσε. Porro Ald. & Bas. omittunt πρὸς ante βασιλέα. Steph. addidit. Xyl. jam de suo sic correxit,

&

τα μετὰ παρρησίας διαλέγεσθαι βυσσίοις χρῆσθαι ῥήμασι.

Ὀρόντις. Ὀρόντης, ὁ βασιλέως Ἀρταξέρξης γαμβρὸς, ἀτιμία περιπεσὼν δι' ὀργήν, καὶ καταγνωθεὶς, ἔφη, καθάπερ οἱ τῶν κριθμητικῶν δάκτυλοι νῦν μὲν μυριάδας, νῦν δὲ μονάδα ¹ τιθέναι δύνανται, τὸ αὐτὸ καὶ τὰς τῶν βασιλέων Φίλας νῦν μὲν τὸ πᾶν δύνανται, νῦν δὲ τὴν ἀλάχισον.

Μέμνονος. Μέμνων, ὁ ² Ἀλεξάνδρῳ πολεμῶν υπὲρ Δαρείας, τῆ βασιλέως, μισοφόρον τινὰ, πολλὰ βλάβος καὶ ἀσελγῆ περὶ Ἀλεξάνδρου λέγοντα, τῇ λόγῃ πατέρας. Ἐγὼ σε (εἶπε) τρέφω μαχόμενον, ἀλλ' ἐλοιδορούμενον, Ἀλεξάνδρῳ.

Αἴγυπτίων βασιλέων ἔθος. Οἱ Αἴγυπτίων βασιλεῖς κατὰ νόμον ἑαυτῶν τὰς δικαστὰς ἐξώρριζον, ὅτι, καὶ βασιλεὺς τι προστάξῃ κρῖναι τῶν μὴ δικαίων, ἐκρινῶσι.

Πόλυτος. Πόλυτος, ὁ Θρακῶν βασιλεὺς, ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ πρῆβουσαμένων πρὸς αὐτὸν ἅμα τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἀχαιῶν, ἐπέλευσε τὸν Ἀλέξανδρον, ἀποδόντα τὴν Ἑλένην, δύο παρ' αὐτῆ λαβεῖν καλὰς γυναῖκας.

Τήρης. Τήρης, ὁ Σιτάλικος πατήρ, ἔλεγεν, ὅποτε χολάζοι καὶ μὴ στρατεύοιτο, τῶν ἰπποκόμων οἶσθαι μηδὲν διαφέρειν.

Κότυς. Κότυς τῷ δωρησαμένῳ πάρδαλιν ἀντεδωρήσατο λέοντα. Φύσει δ' ἂν ὄξυς εἰς ὀργήν, καὶ πικρὸς τῶν ἀμαρτανόντων ἐν ταῖς διακονίαις κολαστῆς.

F 4 σιεύη

& in MS. invenit βασιλεῖ. Hinc error Erasmi est dijudicandus, qui verterat, ut rex palam & libere locutus. E V. & Petav. ad βυσσίοις enotatur: forsitan βυρσίοις. Pro Παρυσκίς Bas. παρέσατες, quod Xyl. improbat, quasi esset παρῶσα τις.

¹ Turn. & V. μονάδας.

² abest ὁ a Petav. Mox idem ἐξώριζον pro ἐξώρριζον.

σκεύη ποτὲ κερήμεα κομίσαντος ξένου¹ εὐθραυσα καὶ λεπλὰ, πιθανῶς δὲ καὶ περιτλῶς εἰργασμένα γλυφαῖς τισι καὶ τορφαῖς, τῷ μὲν ξένῳ ἔδωκε δῶρα, τὰ δὲ σκεύη πάντα συνέτριψεν. Ὅπως (εἶπε) μὴ δι' ὀργὴν πικρότερον κολάζω τὲς συντρίβοντας.

Ἰδαθύρσοι. Ἰδάθυρσος, ὁ Σκυθῶν βασιλεὺς, ἐφ' ὃν διέβη Δαρεῖος, ἔπειθε τὲς Ἴωνων τυράννους τὸ τῷ Ἴσρα ζεῦγμα λύσαντας ἀπαλλάττεσθαι· μὴ βεληθέντας δὲ, διὰ τὴν πρὸς Δαρεῖον πίσιν, ἀνδράποδα χρηστὰ καὶ ἄδραστα ἐκάλει.

Ἀτέας. Ἀτέας ἔγραφε πρὸς τὸν Φίλιππον· Σὺ μὲν ἄρχεις Μακεδόνων, ἀνθρώπων² μεμαθητότων πολεμεῖν. ἐγὼ δὲ Σκυθῶν, οἱ καὶ λιμῷ καὶ δίψει³ μάχεσθαι δύνανται. Τὰς δὲ πρέσβεις τῷ Φίλιππῳ, ψήχων τὸν ἵππον, ἠρώτησεν, εἰ τῆτο ποιεῖ Φίλιππος. Ἰσμηνίαν δὲ, τὸν ἄριστον αὐλητὴν, λαβὼν αἰχμαλώτου, ἐκέλευσεν αὐλῆσαι. θαυμαζόνταν δὲ τῶν ἄλλων, αὐτὸς ὤμοσεν ἡδίων⁴ ἀκίειν τῷ ἵππῳ χρεμετίζοντας.

Σιληρός. Σιληρος ὀγδοήκοντα παῖδας ἄρρενας ἀπολιπὼν, ἐπεὶ τελευτᾶν ἔμελλε, δέσμην ἀκοντίων ἐκίει πρῶτείνων, ἐκέλευσε⁵ καταθραῦσαι· πάντων δ' ἀπαγορευσάντων, καθ' ἐν αὐτὸς ἐξελεῖν ἀκόντιον, ἅπαντα ῥαδίως συνέλασε· διδάσκων ἐπειθεῖς, ὅτι συνεσῶτες ἰχυροὶ διαμενεῖσιν, ἀθηνεῖς δ' ἔσονται διαλυθέντες καὶ φασιάσαντες.

Γέλωνος. Γέλων, ὁ τύραννος, ὅτε Καρχηδονίαις πρὸς Ἰμέραν⁶ κατεπολέμησεν, εἰρήνην ποιούμενος πρὸς αὐ-

¹ Petav. ξίνε κομίσαντος.

² Bene monet W. legendum esse ἀνθρώποις.

³ Turn. & Petav. λοιμῷ καὶ δίψει.

⁴ Petav. Ald. & Baf. ἡδίων. Xyl. e MS. correxit. Idem observat, Ἀτέαν ab aliis dici Ἀντέαν; pro *Ismenia* legi alibi in Plut. *Aminian*, sicuti *Idathyrsum*, Ἰδάθυρσος, & apud Strabonem *Idanthyrsis*.

⁵ Turn. ἐκίεινε.

⁶ V. & Petav. πρὸς ἡμέρας.

αὐτὸς, ἠνάγκασεν ἐγγράψαι ταῖς ὁμολογίαις, ὅτι καὶ τὰ τέκνα παύσονται τῷ Κρόνω καταθύοντες.

Ἐξῆγε δὲ πολλάκις τὸς Συρακυσίαις ὡς ἐπὶ στρατείαν καὶ Φυτείαν, ἵπως ἢ τε χώρα βελτίων γένηται γεωργημένη, καὶ μὴ χεῖρονες αὐτοὶ χολάζοντες.

Αἰτῶν δὲ χρήματα τὸς πολίτας, ἐπεὶ ἐθορύβησαν, αἰτεῖν εἶπεν, ὡς ἀποδώσων, καὶ ἀπέδωκε μετὰ τὸν πόλεμον.

Ἐν δὲ συμποσίῳ λύρας περιφερομένης, ἀρμοζομένων τῶν ἄλλων ἐφεξῆς καὶ ἄδόντων, αὐτὸς τὸν ἵππον εἰσαγαγεῖν κελεύσας, ἐλαφρῶς καὶ βραδίως ἀνεπήδησεν ἐπ' αὐτόν.

Ἰέρωνος. Ἰέρων, ὁ μετὰ Γέλωνα τύραννος, ἔλεγε, μηδένα τῶν παρρησιαζομένων πρὸς αὐτὸν ἀκαιρον εἶναι.

Τὸς δ' ἀπόρρητον λόγον ἐκφέροντας ἀδικεῖν ζῆτο καὶ τὸς ἑπὶ πρὸς ἑς ἐκφέρουσι μισῶμεν γὰρ ἢ μόνον τὸς ἐκφέροντας, ἀλλὰ καὶ τὸς ἀκέσαντας, ἢ μὴ βελομέθρα.

Ποιδερηθεῖς δὲ ὑπὸ τινος εἰς τὴν δυσωδίαν τῆς σόματος, ἠγίατο τὴν αὐτῆς γυναῖκα μηδέποτε περὶ τέτε φράσασαν· ἢ δ' εἶπεν· Ὡμην γὰρ, τοῖστων ἄπαντας τὸς ἀνδρας ὄζειν.

Πρὸς δὲ Ξενοφάνην, τὸν Κολοφώνιον, εἰπόντα, μάλισ οἰκέτας δύο τρέφειν· Ἄλλ' Ὅμηρος, (εἶπεν) ὃν σὺ διασύρεις, πλείονας, ἢ μυρίας, τρέφει τεθνηκώς.

Ἐπίχαρμον δὲ, τὸν κωμωδοποιὸν, ὅτι, τῆς γυναίκος αὐτῆς παράσης, εἶπέ τι τῶν ἀπρεπῶν, ἐζημίωσε².

Διονυσίαι τῆς πρεσβυτέραι. Διονύσιος, ὁ πρεσβύτερος, κληροκλήτων κατὰ γράμμα³ τῶν δημηγορούντων,

F 5

ὡς

¹ abest vulgo τὰς. Dedit id W. ex I. & Venet. Idem haud dubie a V. & Turn. datum fuit, sed falso notatum καὶ πρὸς τὰς ἑς.

² Petav. ἐζημίωσαν.

³ Turn. & Petav. κατὰ γράμματα. Mox Petav. μοναρχήσασμεν pro μοναρχήσω μὲν.

ὡς ἔλαχε τὸ Μ, πρὸς τὸν εἰπόντα· Μωρολογεῖς, Διο-
 ρύσιε· Μοναρχήσω μὲν ἄν, εἶπε· καὶ δημηγορήσας,
 εὐθὺς ἠρέθη στρατηγὸς ὑπὸ τῶν Συρακυσίων.

Ἐπεὶ δ' ἐν ἀρχῇ τῆς τυραννίδος ἐπολιορκεῖτο, συ-
 σάντων ἐπ' αὐτὸν τῶν πολιτῶν, οἱ μὲν Φίλοι συνεβέ-
 λουον ἀπαλλαγῆναι τῆς ἀρχῆς, εἰ μὴ βάλεται κρατη-
 θεῖς ἀποθανεῖν· ὁ δὲ, βῆν ἰδὼν σφαττόμενον ὑπὸ μα-
 γείρα, καὶ πίπλοντα ταχέως· Εἶτ' ἐκ ἀηδὲς ¹ ἔειπεν,
 (εἶπεν) ἔτω βραχὺν ὄντα τὸν θάνατον φοβηθέντας ἡμᾶς
 ἀρχὴν ἐγκαταλιπεῖν τηλικαύτην ²;

Τὸν δὲ υἱὸν αἰδόμενος, ᾧ τὴν ἀρχὴν ἀπολιπεῖν ἔ-
 μελλεν, ἀνδρὸς ἐλευθέρου διαφθείραντα γύναιον, ἠρώτησε
 μετ' ἄργῆς, τί τοιῦτον αὐτῷ συνοῖδεν· εἰπόντος δὲ τῆ
 νεανίσκου· Σὺ γὰρ ἂν εἶχες πατέρα τύραννον· Οὐδέ
 σὺ (εἶπεν) υἱὸν ἔχεις, ἂν μὴ παύσῃ ταῦτα ποιῶν.

Πάλιν δὲ πρὸς αὐτὸν εἰσελθὼν, καὶ θεασάμενος
 ἐκπωμάτων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν πλήθος, ἀνεβόησεν·
 Οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ τύραννος· ὅς, ἀφ' ὧν λαμβάνεις ἀπ'
 ἐμῆ ποτηρίων τραπεζῶν, Φίλον ἠδένα σεαυτῷ πεποιή-
 κας.

Χρήματα δ' εἰσπράσσω τὰς Συρακυσίους, εἶνα ἄρῶν
 ὄδυρομένους καὶ δεομένους, καὶ λέγοντας, ὡς ἐκ ἔχουσιν,
 ἐκέλευσεν ἕτερα πράττειν· καὶ οἷς, ἢ τρεῖς, τῆτο ἐποίη-
 σεν· ἐπεὶ δὲ προστάξας πλείονα, γελᾶν ἤμασεν αὐτὰς
 καὶ σκώπτειν ἐν αγορᾷ περιιόντας, ἐκέλευσε παύσασθαι.
 Νῦν γὰρ ἠδὲν ἔχουσιν, (εἶπεν) ὅτε ³ καταφρουῶσιν
 ἡμῶν.

Τῆς δὲ μητρὸς αὐτῆ παρήλικος μὲν ἔσῃ, δοθῆναι
 δ' ἀνδρὶ βελομένης, ἔφη, τὰς μὲν τῆς πόλεως βιάσασ-
 θαι νόμος δύνασθαι, τὰς δὲ τῆς φύσεως μὴ δύνασθαι.

Π4-

¹ Bene monet W. corrigendum esse εὐηθὲς, vel αἰδῶς cum
 Mez. — Xyl. vertit *indignum*.

² Turn. & Petav. τραπεζῶν.

³ Turn. ὅτι.

Πικρῶς δὲ τὰς ἄλλας κακίργας κολύζων, ἐφείδετο τῶν λωποδυτῶν. ὅπως παύσωνται ¹ οἱ Συρακῆσιοι τῷ δεῖπνῆν καὶ μεθύσκεσθαι μετ' ἀλλήλων.

Ἔνευ δὲ τινος ἰδίᾳ Φράσειν ² Φάσκοντος αὐτῷ καὶ διδάξῃν, ὅπως προειδῆ τὰς ἐπιβυλεύοντας, ἐκέλευσεν εἰπεῖν. ἐπεὶ δὲ προσελθὼν. Δὸς (εἶπε) μοι τάλαντον, ἵνα δόξης ἀκηκοῦναι τὰ σημεῖα τῶν ἐπιβυλεύοντων. ἔδωκε προσποιούμενος ἀκηκοῦναι, καὶ ἐθαύμαζε τὴν μέθοδον ³ τῷ ἀνθρώπῳ.

Πρὸς δὲ τὸν πυθόμενον, εἰ χολάζοι. Μηδέποτε (εἶπεν) ἐμοὶ τῆτο συμβαίη.

Δύο δ' ἀκίστας νεανίσκας πολλὰ βλάσφημα περὶ αὐτῆ καὶ τῆς τυραννίδος εἰρηκέναι παρὰ πότον, ἀμφοτέρως ἐκάλεσεν ἐπὶ δεῖπνον. ὄρων δὲ τὸν μὲν παροινῦντα καὶ ληρῦντα ποτῖα, τὸν δὲ σπανίως καὶ μετ' αὐλαβείας ταῖς πόσεσι χρώμενον, ἐπειθὺν μὲν ἀπέλευσεν, ὡς φύσει παροινήσαντα καὶ διὰ μέθην κακολογήσαντα. τῆτον δ' ἀνεΐλεν, ὡς δύσμεν καὶ πολέμιον ἐκ προαιρέσεως.

Αἰτιωμένων δὲ τινῶν, ὅτι τιμᾶ καὶ προέγεται ποινὴν ἀνθρώπου καὶ δυσχεραίνόμενον ὑπὸ τῶν πολιτῶν. Ἄλλὰ καὶ βάλομαι (εἶπεν) εἶναι τὸν ἐμῆ ⁴ μᾶλλον μισέμενον.

Ἐπεὶ δὲ, Κορινθίων τοῖς πρέσβεσι δῶρα δίδοντας αὐτῆ, παρητῆντο διὰ τὸν νόμον, ὅς ἐστι εἶναι δῶρα λαμβάνειν παρὰ δυνάστη πρεσβεύοντος, δεινὸν ἔφη πρᾶγμα ποιεῖν αὐτῆς, ὃ μόνον αἱ τυραννίδες ἀγαθὸν ἔχουσιν ἀναιρῦντας ⁵, καὶ διδάσκοντας, ὅτι τὸ εὐπαθεῖν ὑπὸ τυράννου φοβερόν ἐστιν.

Ἄκί-

¹ Petav. παύσονται; & mox τὸ pro τῆ.

² abest Φράσαν a Petav.

³ Ald. & Val. τὴν μέθον. Xyl. correxit e MS. — μῦθον dant Turn. & Bong. Infra Petav. ταῖς πόλεσι pro ταῖς πόσεσι.

⁴ abfunt a Turn. & Petav. εἶπεν εἶναι τὸν ἐμῆ.

⁵ Verba δεινὸν ἔφ. pr. usque ad ἀναιρῦντας abfunt a Petav. Mox idem ὅτι καὶ τὸ pro ὅτι τὸ.

Ἀκίσας δὲ τῶν πολιτῶν χρυσίου ἔχειν οἴκοι κατωρυγμένον, ἐκέλευσεν ἀνενεγκεῖν πρὸς αὐτόν. ἐπεὶ δὲ παρακλέψας ὀλίγον ὁ ἀνθρώπος, καὶ μεταστὰς εἰς ἑτέραν πόλιν, ἐνήσατο χωρίον, μεταπεμφάμενος αὐτόν, ἐκέλευσε πᾶν ἀπολαβεῖν, κεχρημένον¹ τῷ πλῆτῳ, καὶ μηκέτι ποιῶντα τὸ χρήσιμον ἄχρησον.

Διονυσίῳ τῷ νεωτέρῳ. Ὁ δὲ νεώτερος Διονύσιος ἔλεγε, πολλὰς τρέφειν σοφιστὰς, ἔθαιμάζων ἐκείνης, ἀλλὰ δι' ἐκείνων² θαιμάζεσθαι βελομένους.

Πολυξένῳ δὲ, τῷ διαλεκτικῷ, Φήσαντος, αὐτὸν ἐξελέγχειν. Ἀμέλει τοῖς λόγοις, (εἶπεν) ἐγὼ δὲ σε τοῖς ἔργοις ἐλέγχω· τὰ γὰρ σεαυτῆ καταλιπὼν, ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ θεραπεύεις.

Ἐκπεσῶν δὲ³ τῆς ἀρχῆς, πρὸς μὲν τὸν εἰπόντα. Τί σε Πλάταν καὶ Φιλοσοφία ὠφέλησε; Τὸ τηλικαύτην (ἔφη) τύχης μεταβολὴν ῥαδίως ὑπομένειν.

Ἐρωτηθεὶς δὲ, πῶς ὁ μὲν πατὴρ αὐτῆ, πένης ὦν καὶ ἰδιώτης, ἐνήσατο τὴν Συρακυσίων ἀρχὴν, αὐτὸς δ' ἔχων, καὶ τυράννη παῖς ὦν, πῶς ἀπέβαλεν. Ὁ μὲν πατὴρ, (ἔφη) μισαμένης δημοκρατίας, ἐπέση τοῖς πράγμασιν· ἐγὼ δὲ, Φθουαμένης τυραννίδος.

Ἦπ' ἄλλο δὲ τὸ αὐτὸ τῆτο ἐρωτηθεὶς. Ὁ πατὴρ (ἔφη) μοι τὴν τυραννίδα τὴν ἑαυτῆ κατέλιπεν, ἔ τὴν τύχην.

Ἀγαθοκλέες. Ἀγαθοκλῆς υἱὸς ἦν κεραμέως γενόμενος δὲ κύριος Σικελίας, καὶ βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς, εἰώθει κεράμεια ποτήρια τιθέναι παρὰ τὰ χρυσᾶ, καὶ τοῖς νέοις ἐπιδεικνύμενος λέγειν, ὅτι τοιαῦτα ποιῶν πρότερον, νῦν ταῦτα ποιεῖ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀνδρίαν.

Πο-

1 Turn. & Petav. ἡργμαῖον χρῆσθαι.

2 Turn. δι' ἐκείνης.

3 Turn. & Petav. δ' ἐν τῆς ἀρχῆς. Mox Petav. μεταβολὴν τύχης πρὸ τύχ. μεταβ.

Πολιορκῆντος δὲ πόλιν αὐτῆ, τῶν ἀπὸ τῆ τείχους
τινὲς ἐλειδορῆντο, λέγοντες, ὅτι, Ὡ κεραμεῦ, τὸν μι-
θὸν πόθεν ¹ ἀποδώσεις τοῖς στρατιώταις; ὁ δὲ πρῶτος ²
καὶ μειδιῶν εἶπεν· Αἶκα ταύταν ἔλω. λαβὼν δὲ κατὰ
κράτος ³, ἐπίπρασκε τὰς αἰχμαλώτους, λέγων· Ἐάν
με πάλιν λοιδορῆτε ⁴, πρὸς τὰς κυρίας ὑμῶν ἔσαι μοι
ὁ λόγος.

Ἐγκαλέντων δὲ τοῖς νύκταις αὐτῆ τῶν Ἰθακησίων,
ὅτι τῇ νήσῳ προσβαλόντες, τῶν θρεμμάτων τινὰ ἀπέ-
σπασαν· Ὁ δὲ ὑμέτερος (ἔφη) βασιλεὺς ἐλθὼν πρὸς
ἡμᾶς, ἢ μόνον τὰ πρόβατα λαβὼν, ἀλλὰ καὶ τὸν ποι-
μένα προσεκτυφλώσας ἀπῆλθε.

Δίονος. Δίων, ὁ Διούσιον ἐμβαλὼν ἐκ τῆς τυ-
ρραννίδος, ἀνέσας, ἐπιβελεύειν αὐτῷ Κάλλιππον, ὃ μάλ-
ιστα τῶν φίλων καὶ ξένων ⁵ ἐπίσειεν, ἔχ ὑπέμεινεν
ἐλέγξαι, βέλτιον εἶναι φήσας ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν, μὴ
μόνον τὰς πολεμίας, ἀλλὰ καὶ τὰς φίλας, φυλατῆ-
μενον.

Ἀρχελάκ. Ἀρχέλαος, αἰτηθεὶς παρὰ πότου πο-
τήριον χρυσοῦν ὑπὸ τινος τῶν συνήθων, ἢ μὴν ἐπιεικῶν,
ἐκέλευσεν Εὐριπίδῃ τὸν παῖδα δῆναι. θανμάσαντος δὲ
τῆ ἀνθρώπου· Σὺ μὲν γὰρ (εἶπεν) αἰτεῖν, ἔτος δὲ λαμ-
βάνειν ἀξιόσ ἐσι καὶ μὴ αἰτῶν.

Ἀδολέχεε δὲ κερῆας ἐρωτήσαντος αὐτόν· Πῶς σε
κείρω; Σιωπῶν, ἔφη.

Τῆ δ' Εὐριπίδεε τὸν καλὸν Ἀγάθωνα περιλαμβά-
νοντος ἐν τῷ συμποσίῳ καὶ καταφιλήντος ἤδη γενειῶν-
τα,

¹ Turn. & Petav. πῶς. Sic & J. Venet. Voss. — W. susp.
veram esse leisionem πότε.

² Petav. πρῶτος. Mox idem ταῦτα pro ταύταν; Turn.
καύται.

³ R. cum Frst. absque κατὰ. Restitui e leisione priorum
edd.

⁴ Turn. & Petav. εἴάν μοι πάλιν λοιδορεῖται.

⁵ Petav. τῶν ξένων καὶ φίλων.

τα, πρὸς τὰς Φάλας εἶπε· Μὴ θαυμάσητε· τῶν γὰρ καλῶν καὶ τὸ μετόπισθεν καλόν ἐστιν.

Ἐπεὶ δὲ Τιμόθεος, ὁ κισσαρῶδης, ἐλπίσας πλεονα, λαβῶν δ' ἐλάττονα, δῆλος ἦν ἐγκυλιῶν αὐτῷ ¹, καὶ ποτε ἄδων τετὶ τὸ κομμάτιον· Σὺ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰνεῖς· ἀπεσήμανεν εἰς ἐκεῖνον· ὑπέκρυσεν ὁ Ἀρχέλαος αὐτῷ· Σὺ δὲ γ' αἰτεῖς.

Ἦδωρ δὲ τινος αὐτῷ κατασκευάσαντος, ὑπὸ τῶν Φιλων παροξυνόμενος ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον· Ἀλλ' ἐκ ἐμῆ, (Φησὶν) ἀλλ' ἐκεῖνος κατεσκευάσεν, ὃν ἐδοξεν ἐμὲ ² εἶναι.

Φιλίππη, τῷ Ἀλεξάνδρῳ πατρός· Φιλίππον, τὸν Ἀλεξάνδρῳ πατέρα, Θεόφραστος ἰσόρηκεν, τῶν μεταξὺ βασιλέων ἢ μόνον τῇ τύχῃ μείζονα, ἀλλὰ καὶ τῷ τρόπῳ γενέσθαι μετριώτερον ³.

Ἀθηναίος μὲν ἔν μακαρίζειν ⁴ ἔλεγεν, εἰ κατ' ἕκαστον

509

¹ Turn. αὐτόν. Mox id. cum Petav. ἀπεσήμανεν & ἀπέκρυσεν.

² adest ἐμὲ a Petav. Omisit etiam Philelphus: *sed illum, quem esse existimavit.*

³ Vulgo hic locus sic exstat: ἢ μόνον μεταξύ τῶν βασιλέων, ἀλλὰ καὶ τῇ τύχῃ καὶ τῷ τρόπῳ, μείζονα γενέσθαι καὶ μετριώτερον. Sola Henr. Steph. editio mutatum vocum ordinem sinit, post τῶν βασιλέων dans τῇ τύχῃ, & in seqq. haec habens ἀλλὰ καὶ τῷ τρόπῳ μείζονα γενέσθαι καὶ μετριώτερον. Hinc eo minus dubitavi, W. sequi, & ex ejus mente reliqua ordinare, quantam necesse videbatur. Xyl. de voce μεταξύ dubius, sententiam flagitare monet μεγαλειότητι, δόξη, δυνάμει, idque vertendo exprimit: non majestate modo regni aliis regibus praestitisse, sed fortuna etiam, moribusque & moderatione. Ad eundem fere modum Philelphus: non solum genere & dignitate regia, sed & fortuna & moribus majorem ceteris regibus moderatioremque extitisse: — nec non Raph. Regius: non solum dignitate, sed etiam prudentia & moribus aliis regibus praestitisse. Voss. pro μεταξύ in margine μὲν τάχα; & Mez. τῇ τάχα.

⁴ Ald. & Bas. μακαρίζων. Xyl. correxit.

σον ἐνιαυτὸν αἰρεῖσθαι δέκα στρατηγὸς εὐρίσκεισιν· αὐτὸς γὰρ ἐν πολλοῖς ἔτεσιν ἓνα μόνου στρατηγὸν εὐρηκέναι, Παρμενίωνα.

Πολλῶν δὲ κατορθωμάτων αὐτῷ καὶ καλῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ προσαγγελθέντων· Ὡς τύχη, (εἶπεν) μικρὸν τι μοι κακὸν ἀντὶ ¹ τούτων καὶ τηλικύτων ἀγαθῶν ποιήσον.

Ἐπεὶ δὲ νικήσαντι τὰς Ἑλλήνας αὐτῷ συνεβέλευον ἔνιοι Φρυγαῖς τὰς πόλεις κατέχειν, ἔφη, μάλλον πολὺν χρόνον ἐθέλειν χρῆσθαι, ἢ δεσπότης ὀλίγον, καλεῖσθαι.

Τὸν δὲ λοιδοροῦν ἐξελάσαι τῶν Φίλων κελευόντων, ἔφη ποιήσεις, ἵνα μὴ περιῶν ἐν πλείοσι κακῶς λέγῃ.

Σμικύθῃ δὲ Νικάνορα διαβέβηκτος ², ὡς αἰεὶ κακῶς λέγοντα τὸν Φίλιππον, καὶ τῶν ἐταίρων οἰομένων, δεῖν μεταπέμπεσθαι καὶ κολάζειν· Ἀλλὰ μὴν (ἔφη) Νικάνωρ ἐ Φαυλότατος ἐστὶ Μακεδόνων· ἐπισκεπήσει ἔν, μὴ τι γένηται παρ' ἡμῶς. ὡς ἔν ἐγνω τὸν Νικάνορα θλιβόμενον ἰχυρῶς ὑπὸ πενίας, ημελημένον δὲ ὑπ' αὐτῷ, προσέταξε δωρεάν τινα αὐτῷ δοθῆναι. Πάλιν ἔν τῷ Σμικύθῃ λέγοντος, ὅτι θαυμασὴ περὶ αὐτῷ πρὸς ἄπαντας ἐγκώμια λέγων ὁ Νικάνωρ διατελεῖ· Ὁρατε ἔν, (εἶπεν) ὅτι πρὸς ἡμῶς αὐτὸς ἐστὶ καὶ τὸ κακῶς ἐκείν.

Τοῖς δὲ τῶν Ἀθηναίων δημαγωγοῖς ἔφη χάριον ἔχειν, ὅτι λοιδοροῦντες αὐτὸν, βελτίονα ποιῶσι καὶ τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἡθεῖ. Πειρῶμαι γὰρ αὐτὸς ἅμα καὶ τοῖς λόγοις καὶ τοῖς ἔργοις ψευδομένως ἐλέγχειν.

Τῶν δ' Ἀθηναίων, ἔσοι περὶ Χαϊράνειαν ἐάλωσαν, ἀφελθέντων ὑπ' αὐτῷ δίχρα λύτρων, τὰ δὲ ἱμάτια καὶ σφώματα προσοπαιγνύτων, καὶ τοῖς Μακεδόσιν ἐγκαλάντων,

¹ Post ἀντὶ inferunt τῶν Turn. & Petav.

² Petav. διαβαλόντος; uti paulo ante τὸν Φίλον pro τῶν Φίλων; & mox γίνεσθαι pro γένηται.

των, γελᾶσας ὁ Φίλιππος εἶπεν· Οὐ δοκεῖσιν ὑμῖν Ἀθηναῖοι νομίζειν ἐν ἀσπραγάλοις ὑφ' ἡμῶν νενικῆθαι;

Τῆς δὲ κλειδὸς αὐτῷ κατεαγείσης ἐν πολέμῳ, καὶ τῷ θεραπεύοντος ἰατρῆ πάντως τι κατ' ἡμέραν αἰτῆντος· Λάμβανε ¹, (ἔφη) ὅσα βέλει· τὴν γὰρ κλεῖν ἔχεις.

Δυεῖν δ' ἀδελφοῖν, Ἀμφοτερῆ καὶ Ἐκατερῆ ², τὸν μὲν Ἐκατερόν ἐμφρονα καὶ πρακτικὸν ὄρων, τὸν δ' Ἀμφοτερόν εὐήθη καὶ ἀβέλτερον, ἔφη, τὸν μὲν Ἐκατερόν, Ἀμφότερον εἶναι, τὸν δ' Ἀμφοτερόν, ἑδέτερον.

Τὰς δὲ συμβουλευοντας αὐτῷ, πικρῶς χρῆσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, ἀτόπως ἔλεγεν εἶναι, κελεύοντας ἀνθρώπων ὑπὲρ δόξης πάντα ποιῆντα καὶ πύχοντα, ἀποβαλεῖν τὸ τῆς δόξης θεῖατρον.

Γενόμενος δὲ κριτῆς δυεῖν πονηροῖν ³, ἐκέλευσε τὸν μὲν φεύγειν ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ ἕτερον, διώκειν.

Μέλιων δὲ καταστρατοπεδεύειν ἐν χωρίῳ καλῷ, καὶ πυθόμενος, ἵππῳ χίρτος ἐκ ἐσι τοῖς ὑποζυγίοις· Οἷος (εἶπεν) ἡμῶν ὁ βίος ⁴ ἐστίν, εἰ καὶ πρὸς τὸν τῶν ὄνων καιρὸν ὀφείλομεν ζῆν.

Φρέριον δὲ τι βεβλόμενος λαβεῖν ὄχυρόν, ὡς ἀπήγγειλαν εἰ κατάσκοποι, χαλεπὸν εἶναι παντάπασι καὶ ἀνέλπτου, ἠρώτησεν, εἰ χαλεπὸν ἔστω ἐστίν, ὥστε μὴδ' ὄνον προσελθεῖν χρυσίου κομίζοντα;

Τῶν δὲ περὶ Λαθῆνην τὸν Ὀλύμπιον ἐγκαλέωντων καὶ ἀγανακτιζόντων, ὅτι προδότας αὐτὰς ἐνιοὶ τῶν περὶ τὸν

¹ Petav. post λάμβανε addit γὰρ.

² Turn. ἀδελφῶν ἀμφοτέρη καὶ κρατερῆ; Petav. ἑκατερῆ καὶ κρατερῆ. Etiam Xyl. notat, aliterum fratrum duorum in scripto constanter dici Κρατερός; sed praefert Ἐκατερός. Karh. Reg. retinet Craterus. Sic & Turn. mox τὸ μὲν κρατερόν. Quae post ἔφη sequuntur, desunt in cod. Petav.

³ Petav. πονηρῶν.

⁴ Petav. ὁ βίος ἡμῶν.

τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶσι, σκαιὸς ἔφη φύσει καὶ ἀγροί-
κος εἶναι Μακεδόνας, καὶ τὴν σκάφην, σκάφην ¹ λέ-
γοντας.

Τῶ δὲ υἱῷ παρῆνει πρὸς χάριν ὀμιλεῖν τοῖς Μα-
κεδόσι, κλῶμενον ἑαυτῷ τὴν παρὰ τῶν πολλῶν δύναμιν ²,
ὥς ἔξει, βασιλεύοντος ἄλλο, Φιλάνθρωπον εἶναι.

Συμβάλευε δὲ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι δυνατῶν ³ καὶ
τὰς ἀγαθὰς Φίλος κλῶσαι καὶ τὰς πονηρὰς, εἶτα οἷς
μὲν χρῆσθαι, οἷς δ' ἀποχρῆσθαι.

Πρὸς δὲ Φίλωνα, τὸν Θηβαῖον, εὐεργέτην αὐτῷ
γενόμενον καὶ ξένον, ὀπηνίκα διῆγεν ἐν Θηβαίαις, ὀμη-
ρεῦων, ὕπερον δὲ μηδεμίαν παρ' αὐτῷ δωρεὰν προσδεχό-
μενον. Μὴ με (εἶπεν) ἀφαιρῶ τὸ ἀνίκητον, εὐεργεσίας
καὶ χάριτος ἠτῶμενον.

Ληφθέντων δὲ ⁴ πολλῶν αἰχμαλώτων, ἐπίπρα-
σκεν αὐτὰς ἀνεσαλμέω τῷ χιτῶνι καθήμενος ἐν εὐπρε-
πῶς· εἰς ἐν τῶν πωληθέντων ἀνεβόησε· Φεῖσαι με,
Φίλιππε· πατριὸς ⁵ γὰρ εἰμί σε φίλος. ἐρατήσαντος
δὲ τῷ Φιλίππῳ· Πόθεν, ὦ ἄνδραπε, γενομένος, καὶ
πῶς; Ἐγγὺς (ἔφη) φράσαι σοι βέλομαι προσελθῶν.
ὥς ἐν προσήχῳ· Μικρὸν (ἔφη) κατωτέρω τὴν χλα-
μύδα ποίησον· ἀχρημονεῖς γὰρ ἔτω καθήμενος. καὶ ὁ
Φίλιππος· Ἄφετε αὐτὸν· (εἶπεν) ἀληθῶς γὰρ εὖνεκ
ῶν καὶ φίλος ἐλάνθανεν.

Ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τινος ξένου κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον, ἐν
ᾧ πολλὰς ἐπήγετο, καὶ τὸν ξένου ἑώρα θορυβέμενον,
(ἦν γὰρ ἐχ' ἱκανὰ τὰ παρεσκευασμένα) προπέμπων τὸν
Φίλων ἐκῆσεν, πλακῶντι χώραν ἐπέλευεν ἀπολιπεῖν. οἱ
δὲ

¹ Posterius σκαφην omittit W.

² W. susp. εὐμένειαν vel εὐνοίαν.

³ Petav. τῶν ἐν ταῖς πόλεσι δυνατῶν.

⁴ R. cum Frft. & Maitt. καὶ pro δὲ. Restitui hoc ex con-
sensu priorum edd.

⁵ Petav. πατριότης.

δὲ πειθόμενοι καὶ προσδοκῶντες, ἐκ ἡθίου πολλὰ, καὶ πᾶσιν ἔτως ἤρπασεν ¹.

Ἰππάρχου, τῆς Εὐβοέως, ἀποθανόντος, δῆλος ἦν βικρέως Φέρων· εἰπόντος δὲ τινος· Ἀλλὰ μὴν ἄραϊός ὢν ἐκεῖνος ἀποτέθνηκεν· Ἐαυτῷ γε, (εἶπεν) ἐμοὶ δὲ ταχέως. ἔφθη γὰρ τελευτῆσαι, πρὶν ἢ παρ' ἐμῆ χάριν ἀξίαν τῆς Φιλίας ἀπολαβεῖν.

Πυθόμενος δ' ἐγκαλεῖν αὐτῷ τὸν Ἀλέξανδρον, ὅτι παῖδας ἐκ πλειόνων ποιεῖται γυναικῶν· Οὐκᾶν (ἔφη) πολλὰς ἔχων περὶ τῆς βασιλείας ανταγωνιστὰς γένε καλὸς κἀγαθός, ἵνα μὴ δι' ἐμὲ τῆς βασιλείας τύχης, ἀλλὰ διὰ σεαυτὸν· ἐκέλευε ² δ' αὐτὸν Ἀριστοτέλει προσέχειν, καὶ φιλοσοφεῖν· Ὅπως (ἔφη) μὴ πολλὰ τοιαῦτα πράξης, ἐφ' οἷς ἐγὼ πεπραγμένοις μεταμέλομαι.

Τῶν δ' Ἀντιπάτρου Φίλων τινὰ κατατάξας εἰς τὰς δικαστὰς, εἶτα τὸν πάγωνα βαπτόμενον αἰδανόμενος καὶ τὴν κεφαλὴν, ἀνέστησεν, εἰπὼν, τὸν ἄπιστον ἐν θριξί, μὴ νομίζεις ἀξιόπιστον ἐν πράγμασι.

Μαχαίτῃ δὲ τινι κρινῶν δίκην καὶ ὑπερυσάζων, ἐπάνου προσεῖχε τοῖς δικαίσις, ἀλλὰ κατέκρινε. ἐκεῖνος δ' ἀναβοήσαντος ἐγκαλεῖσθαι τὴν κρίσιν, διοργισθεὶς· Ἐπὶ τίνα; εἶπε· καὶ ὁ Μαχαίτας· Ἐπὶ σε, βασιλεῦ, αὐτὸν, ἂν ἐγρηγόρωσ καὶ προσέχων ἀκέρως. τότε μὲν ἔν ἀνέστη. γενόμενος δὲ μᾶλλον ἐφ' ἑαυτῷ ³, καὶ γινέσ ἀδικέμενον τὸν Μαχαίταν, τὴν μὲν κρίσιν ἐκ ἔλυσε, τὸ δὲ τίμημα τῆς δίκης αὐτὸς ἐξέτισεν.

Ἐπεὶ δὲ Ἄρπαλος ὑπὲρ συγγενῆς καὶ οἰκείου Κράτητος, ἀδιμημάτων δίκην ἔχοντος, ἤξιε τὴν ζημίαν εἰσενεγκεῖν, ἀφεθῆναι δὲ τῆς κρίσεως, ἵνα μοι λοιδορηθῆ· Βέλτιόν ἐστιν (εἶπε) τῆτον αὐτὸν, ἢ ἡμᾶς διὰ τῆτον, κακῶς ἀκείνῃ.

Ἄγα-

¹ Turn. & Bong. ἤρπασεν; Ald. & Bas. ἤρπασεν.

² Turn. & Petav. ἐκέλευσε; Mox Petav. μεταμέλωμαι.

³ Sic e Turn. & Petav. dandum censui, quod α W. dedit, adsentientibus J. Venet. Voss. Jun. Mez. Vulgo ἐφ' ἑαυτον.

Ἄγανακίεντων δὲ τῶν Φίλων, ὅτι συρίττεσιν αὐ-
τὸν ἐν Ὀλυμπίοις εὖ πεπουθότας οἱ Πελοποννήσιοι· Τί
ἔν, (εἶπεν) εἰς κακῶς πάθωσι;

Κοιμηθεῖς δὲ πλείονα χρόνον ἐπὶ στρατείας, εἶτα
διανασάς· Ἀσφαλῶς (εἶπεν) ἐκάθευδον· Ἀντίπατρος
γὰρ ἐγρηγόρει.

Πάλιν δὲ ἡμέρας καθεύδοντας αὐτῆ, καὶ τῶν
ἠθροισμένων ἐπὶ θύραις Ἑλλήνων ἀγανακίεντων καὶ ἐγ-
καλέντων, ὁ Παρμενίων· Μὴ θαυμάσητε, (εἶπεν) εἰ ἱ
καθεύδει νῦν Φίλιππος· ὅτε γὰρ ἐκαθεύδετε ἡμεῖς, ἔτος
ἐγρηγόρει.

Ψάλτην δὲ τινὰ βελομένην παρὰ δεῖπνον ἐπανορα-
θῆν αὐτῆ καὶ λαλεῖν περὶ κρεμάτων, ὁ ψάλτης· Μὴ
γένοιτό σοι (εἶπεν) κακῶς ἔτως, ὡ βασιλεῦ ², ἵνα ταῦ-
τα ἐμὲ βέλτιον εἰδῆς.

Ἐπεὶ δὲ, διενεχθέντος αὐτῆ πρὸς Ὀλυμπιάδα,
τῆν γυναῖκα, καὶ τὸν υἱόν, ἦκε Δημάρατος ὁ Κορίν-
διος, ἐπυρθάνετο, πῶς πρὸς ἀλλήλους ἔχουσιν οἱ Ἑλ-
ληνες. καὶ ὁ Δημάρατος· Πάνυ γέν (εἶφη) σοὶ περὶ
τῆς τῶν Ἑλλήνων ὁμοιοῦς ὁ λόγος ἐστίν, ἔτω πρὸς σε
τῶν οἰκειοτάτων ἐχόντων· ὁ δὲ συμφρονήσας ἐπαυσά-
το τῆς ὀργῆς, καὶ διηλλάγη πρὸς αὐτῆς.

Πρεσβύτιδος δὲ πενιχρᾶς ἀξιώσης ἐπ' αὐτῆ κρι-
θῆναι, καὶ πολλακίς ἐνοχλήσης, εἶφη, μὴ χολάζειν. ἡ
δὲ πρεσβύτις ἐγγραψῆσα· Καὶ μὴ βασίλευε, εἶπεν. ὁ
δὲ θαυμάσας τὸ ῥηθῆν, ἔ μόνον ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ τῶν
ἄλλων, εὐθύς διήκωσεν.

Ἀλεξάνδρε. Ἀλέξανδρος, ἐτι παῖς ὢν, πολλα-
τῆ Φιλίππε κατορθῆντος, ἐκ ἐχαιρεν, ἀλλὰ πρὸς τῆς
συντρεφόμενης ἔλεγε παῖδας· Ἐμοὶ δὲ ὁ πατήρ ἐδὲν ³

G 2

ἀπο-

¹ abest hoc ei ab Ald. & Bas. Addidit Xyl. e MS.

² Petav. μὴ γένοιτό σοι, βασιλεῦ, κακῶς ἔτως.

³ Ald. & Bas. κῆρην; Mox Petav. ὅτι σοι ταῦτα; & ἔχομεν
pro ἔχω μιν; deinde idem cum Turn. μηδὲν pro ἐδὲν.

ἔπολείψει. τῶν δὲ παίδων λεγόντων, ὅτι Ταυτὰ σάι κλῆται· Τί δ' ἔφελος, (εἶπεν) εἰάν ἔχω μὲν ποδᾶ, πρᾶξω δὲ ἔδεν;

Ἐλαφρὸς δ' ἂν καὶ ποδώκης, καὶ παρακαλέμενος ὑπὸ τῷ πατρὸς Ὀλύμπια δραμεῖν σάδιον· Εἶγ', ἔφη, βασιλεῖς ἔξεν ἔμελλον ἀνταγωνισίας.

Ἀχθείσης δὲ παιδείκης πρὸς αὐτὸν, ὡς συναναπαύσομένης περὶ ἐσπέραν βαθεῖαν, ἠρώτησεν, ὅτι τηνικαῦτα. τῆς δ' εἰπάσης· Περιέμενον γὰρ τὸν κύνδρα κατακλῖναι· πικρῶς ἐπετίμησε τοῖς παισίν, ὡς μικρῶς δι' αὐτὰς μοιχῶς γενόμενος.

Ἐπιθυμῶντι δὲ τοῖς θεοῖς ἀφειδῶς αὐτῶ, καὶ ποδᾶνικ ἐπιδραττομένῳ¹ τῷ λιβανωτῆ, παρὼν Λεωνίδης, ὁ παιδαγωγός· Οὕτως, εἶπεν, ὦ παῖ, δαψιλῶς ἐπιθυμῖαις, ὅταν τῆς λιβανωτοφόρου κρατήσης. ὡς ἔν ἐκράτησεν, ἔπεμψεν ἐπισολὴν πρὸς αὐτόν· Ἐπέσαλκά σοι τάλαντα ἑκατὸν² λιβανωτῆ καὶ κασίας, ἵνα μηκέτι μικρολογῇ πρὸς τὰς θεὰς, εἰδὼς, ὅτι καὶ τῆς ἀρωματοφόρου κρατῆμεν.

Μέλλων δὲ τὴν ἐπὶ Γρανίκῳ μαχὴν μάχεσθαι, παρεκάλει τὰς Μακεδόνας ἀφθόνας δειπνεῖν, καὶ πάντα φέρειν εἰς μέσον, ὡς αὐριον δειπνήσοντας³ ἐν τῶν πολεμίων.

Περίλλε δὲ τινος τῶν φίλων αἰτήσαντος προῖκα τοῖς θυγατρίοις, ἐκέλευσε πεντήμοντα τάλαντα λαβεῖν. αὐτῶ δὲ φήσαντος, ἱκανὰ εἶναι δέκα. Σοί γε, ἔφη, λαβεῖν· ἐμοὶ δ' ἔχ ἱκανὰ δῆναι.

Ἀναξάρχῳ δὲ, τῷ φιλοσόφῳ, δῆναι τὸν διοικητὴν ἐκέλευσεν, ὅσον ἂν αἰτήσῃ. τῶ δὲ διοικητῆ φήσαντος, ὡς ἑκατὸν αἰτεῖται τάλαντα· Καλῶς, ἔφη, ποιεῖ, γινώ-

¹ Petav. ἐπιδραττομένα.

² abest ἑκατὸν a Petav. Mox idem μικρολογεῖ; Turn. περιπρὸ πρὸς.

³ Petav. δειπνίσαντας.

γινώσκων, ὅτι Φίλον ἔχει καὶ δυνάμενον ¹ τηλικαῦτα δωρεῖσθαι καὶ βυλόμενον.

Ἐν δὲ τῇ Μιλήτῳ πολλὰς ἀνδριάντας ἀθλητῶν θεασάμενος Ὀλύμπια καὶ Πύθια νευικηκόων. Καὶ πᾶ τὰ τηλικαῦτα ἦν σώματα, (ἔφη) ὅτε - οἱ βάρβαροι ὁμῶν τὴν πύλιν ἐπολιόρουν;

Τῆς δὲ τῶν Καρῶν βυσιλίσσης, Ἄδας, ἔφα καὶ πέμματα παρεσκευασμένα περιτῶς διὰ ὁμικρογῶν καὶ μαγείρων Φιλοτιμικμένης ἀεὶ πέμπειν πρὸς αὐτὸν, ἔφη, κρείττονας ἔχειν αὐτὸν ὄψοποιός, πρὸς μὲν ἄριστον τὴν νυκτοπορίαν. πρὸς δὲ δεῖπνον τὴν ὀλιγαρισίαν.

Ἐπεὶ δὲ, παρεσκευασμένων πάντων πρὸς μάχην, ἠρώτησαν οἱ στρατηγοί. Μὴ τι πρὸς τῆτοις ἕτερον. Οὐδὲν, (εἶπεν) ἢ ξυρᾶν τὰ γένεια τῶν Μακεδόνων. Συμάσαντος δὲ τῷ Παρμενίανος. Οὐκ οἶδας, εἶπεν, ὅτι βελτίων ἐκ ἔσιν ἐν μάχῃ λαβὴ πώγωνος;

Δαρεῖς διδόντος αὐτῷ μυρία τάλκντα καὶ τὴν Ἄσιαν νεύμασθαι πρὸς αὐτὸν ἐπίσης, καὶ Παρμενίανος εἰπόντος. Ἐλαβον ἂν, εἰ Ἄλέξανδρος ἤμην. Κἀγὰ, νῆ Δία, εἶπεν, εἰ Παρμενίαν ἤμην. ἀπειρίνατο δὲ Δαρεῖω, μήτε τὴν γῆν ἡλίως δύο, μήτε τὴν Ἄσιαν δύο βυσιλεῖς ὑπομένειν.

Μέλλουσι δ' αὐτῷ περὶ τῶν ὄλων ἐν Ἀρβήλοισιν κινδυνεύειν πρὸς ἑκατὸν μυριάδας ἀντιτεταγμένας, προσίσταν ³ οἱ Φίλοι, τῶν στρατιωτῶν κατηγορέντες, ὡς ἐν ταῖς σηκῶσι διαλαλῶντων καὶ συντιθεμένων, ὅπως μηδὲν τῶν λαφύρων εἰς τὸ βυσιλικὸν ἀνοίσωσιν, ἀλλ' αὐτοὶ κερᾶνῶσιν. ὁ δὲ μειδίχσας. Ἄγαθὰ, Φησὶν, ἀγυέλλετε, νικᾶν γὰρ ἀνδρῶν, ἐ Φεύγειν, παρεσκευασμένων ἀκῶ διαλογισμάς. Καὶ προσίοντες αὐτῷ πολλοὶ τῶν

¹ Ald. & Basf. δυνάμενοι.

² Petav. ἔφη, ἦν σώματα, ὅτε.

³ Petav. προσήσαν. Est in edit. peculiari H. Steph. προσήσαν.

στρατιωτῶν ἔλεγον· Ὡ βασιλεῦ, θάρρει, καὶ μὴ Φαβῆ τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων. αὐτὸν γὰρ ἡμῶν τὸν γράσσον ἔχ ὑπομενῶσι.

Παρατασσεμένε δὲ τῷ στρατεύματος, ἰδὼν τινα τῶν στρατιωτῶν τὸ ἀκόντιον ἐναγνυλάμενον, ἐξέωσε τῆς Φάλαγγος, ὡς ἄχρησον, ὅς παρασπνευάζεται δὴ νῦν, ὅτε δεῖ χρῆσθαι ¹ τοῖς ὅπλοις.

Ἐπισολὴν δὲ παρὰ τῆς μητρὸς ἀναγινώσκων ἀπορρήτης λόγος ² κατ' Ἀντιπάτρε καὶ διαβολὰς ἔχασαν, ἅμα τῷ Ἡφαιστίωνος (ὡσπερ εἴωθει) συναναγινώσκοντος ³, ἐκ ἐκώλυσεν. ὡς δ' ἀνέγνω, τὸν δακτύλιον ἀφελόμενος τὸν ἑαυτοῦ, τῷ σώματι τῷ ἐπέειπε τὴν σφραγίδα ἐπέδηκεν ⁴.

Ἐν δ' Ἀμμωνος ὑπὸ τῷ προφήτῃ παῖς Διὸς προσγορευθεὶς· Οὐδέν γε, ἔφη, θαυμαστόν. πάντων μὲν γὰρ ὁ Ζεὺς φύσει πικτήρ ἐστιν, ἑαυτοῦ δὲ ποιεῖται τὰς ἀρίστas.

Τοξεύματι δὲ πληγεὶς εἰς τὰ σκέλος, ὡς πολλοὶ συνέδραμον τῶν πολλάνικis εἰωθότων αὐτὸν θεὸν προσγορεύειν, διαχυθεὶς τῷ προσώπῳ· Τετὶ μὲν, αἶμα, εἶπεν, ὡς ὀρθτε, καὶ ἐκ ἰχώρ, — οἷόςπερ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.

Ἐπαινέντων δ' ἐνίων τῷ Ἀντιπάτρῃ τὴν εὐτέλειαν, ὡς ἀδρῦπῳως διαιταμένε καὶ αὐστηρῶς· Ἐξωθεν, εἶπεν, Ἀντίπατρος λευκοπάρυφος ἐστὶ, τὰ δ' ἐνδον ἰλοπόρφυρος.

Ἐν δὲ χειμῶνι καὶ ψύχει τῶν Φίλων τινὸς ἐσιῶντος αὐτὸν, ἐχάραυν δὲ μικρὰν καὶ πῦρ ὀλίγον εἰσενέγκαντος, ἢ ξύλα, ἢ λιβανωτὸν, εἰσνεγεκεῖν ἐκέλευεν.

Ἀντι-

1 Petav. ὅτε χρῆσθαι δεῖ.

2 ἀπορρήτης αἰτίας Turn. V. Petav. apud quem postremum tamen αἰτίας praeponitur voci ἀπορρήτης.

3 Petav. ἀναγινώσκοντος.

4 Turn. διεπέδηκεν.

Ἀντιπατρίδῃ δὲ καλὴν ψάλτριαν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἀγαγόντος, κινήσεις τῇ ὄψει ¹ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀλέξανδρος, ἠρώτησε τὸν Ἀντιπατρίδην, μή τι τυγχάνει τῆς γυναικὸς ἐρῶν· ἐκείνῃ δὲ ὁμολογήσαντος· Ὡς μίαν, εἶπεν, ἐκ ἀπάξις εὐδὺς ἐκ τῆ συμποσίῃ τὴν γυναῖκα;

Πάλιν δὲ Πύθωνα τὸν Εὐσία, τῆ αὐλητῆ, ἐρώμενον Κάσανδρος ἐβιάζετο Φιλιῆσαι· τὸν ἔν Εὐσίῳ ὄρῶν ἀχθόμενον, ἀνεπήδησε μετ' ὀργῆς ἐπὶ τὸν Κάσανδρον, κεκραγώς· Ἀλλ' ἔδ' ἐραδίηναι τινοσ ἐξῆσι δι' ὑμῶν ²;

Ἀποσέλλοντας δ' αὐτῆ τῶν Μακεδόνων τὰς νοσῶδεις καὶ ἀναπήρας ἐπὶ θάλασσαν, ἐνδείχθη τις εἰς τὰς νοσῶντας ἀπογεγραμμένος ἑαυτὸν ἐ νοσῶν. ἐπεὶ ἔν εἰς ὄψιν ἀχθεῖς καὶ ἀνακρινόμενος ὡμολόγησε προφασίζεσθαι δι' ἔρωτα Τελεσίππας ἀπίσης ἐπὶ θάλασσαν, ἠρώτησεν ὁ Ἀλέξανδρος, πρὸς τίνα δεῖ περὶ τῆς Τελεσίππης ³ διαλέγεσθαι. πυθόμενος δ' ἐλευθέρων ἔσαν· Οὐκ ἔν, (ἔφη) ὦ Ἀντιγένῃ, πειθόμεν τὴν Τελεσίππαν, ἵνα μένη μετ' ἡμῶν· βιάζεσθαι γὰρ ἐλευθέρων ἔσαν, ἐχ ἡμέτερον.

Τῶν δὲ μισθοφορέντων Ἑλλήνων παρὰ τοῖς πολεμίοις ὑποχειρίων γενομένων, τὰς μὲν Ἀθηναίους ἐκέλευσεν ἐν πέδασι φυλάττειν, ὅτι τροφὴν ἔχοντες ἐκ δημοσίῃς, μισθοφορεῖσι καὶ τὰς Θεσσαλὸς, ὅτι τὴν ἀρίστην κεκλήμενοι ἐ γεωργῶσι. τὰς δὲ Θηβαίους ἀφῆκεν, εἰπὼν, ὅτι Μόνοις τέτοις ἔτε πίλις, ἔτε χῶρα, δι' ἡμῶς ἀπολέλειπται.

Τῶν δ' Ἰνδῶν τὸν ἀριστα τοξεύειν ὀρεῶντα, καὶ λεγόμενον διὰ δακτυλίῃ τὸν οἴτον ἀφιέναι, λαβῶν αἰχμῆλωτον ἐκέλευσεν ἐπιδείξασθαι· καὶ μὴ βεβλόμενον ὀργιδεῖς ⁴ ἀνελεῖν προσέταξεν. ἐπεὶ δ' ἀγόμενος ὁ ἀν-

G 4

θρα-

¹ Turn. & Petav. τὴν ὄψιν.

² Ald. & Basf. δι' ἡμῶς.

³ Turn. Τελεσίππας; Mox Petav. μένη προ μένη.

⁴ abest ὀργιδεῖς a Petav. Idem mox εἰπέμανεν προ ὑπέμα.

Ἰρωπος ἔλεγε πρὸς τὰς ἄγοντας, ὅτι πολλῶν ἡμερῶν ἔμεμελέτηκε, καὶ ἐφοβήθη διαπεσεῖν, ἀκίσας ὁ Ἀλέξανδρος ἐθαύμασε, καὶ ἀπέλυσε μετὰ δύρων αὐτὸν, ὅτι μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπέμεινεν, ἢ τῆς δόξης ἀνάξιος φανῆναι.

Ἐπεὶ δὲ Ταξίλης, εἰς τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ὢν, ἀπαντήσας πρὸςκαλεῖτο μὴ μάχεσθαι, μηδὲ πολεμεῖν Ἀλέξανδρον, ἀλλ' εἰ μὲν ἐσιν ἤτων, εὖ πάχειν, εἰ δὲ βελτίων, εὖ ποιεῖν, ἀπεκρίνατο, περὶ αὐτῶν τότε μαχητέον εἶναι, πότερος εὖ ποιῶν περιγένηται.

Περὶ δὲ τῆς λεγομένης ἄρνε πέτρας ἐν Ἰνδοῖς ἀκίσας, ὅτι τὸ μὲν χωρίον δυσάλωτόν ἐστιν, ὁ δ' ἔχων αὐτὸ δειλὸς ἐστὶ. Νῦν (ἔφη) τὸ χωρίον εὐάλωτόν ἐστιν.

Ἐπεὶ δ' ἄλλος, ἔχων πέτραν ἀληπτον δοκῆσαν εἶναι, ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν μετὰ τῆς πέτρας τῷ Ἀλέξανδρῳ, καὶ τῆς δουλείας ἐκέλευσεν ἄρχειν, καὶ προσέθηκε χάραν, εἰπὼν, ὅτι Φρονεῖν μοι δοκεῖ ὁ ἀνδρῶπος, ἀνδρὶ μᾶλλον ἀγαθῷ πισεύσας ἑαυτὸν, ἢ ὀχυρῷ τόπῳ.

Μετὰ δὲ τὴν τῆς πέτρας ἄλωσιν τῶν Φίλων λεγόντων, ὑπερβαβληκέναι τὸν Ἡρακλέα ταῖς πράξεσιν. Ἀλλ' ἐγὼ (εἶπε) τὰς ἐμὰς πράξεις μετὰ τῆς ἡγεμονίας, ἐνὸς ἢ νομίζω ῥήματος ἀνταξίας εἶναι τῷ Ἡρακλέει.

Τῶν δὲ Φίλων τινὰς αἰδομένους ἐν τῷ κυβεύειν ἢ παίζοντας, ἐζημίωσε.

Τῶν δὲ πρώτων Φίλων καὶ κρατίστων τιμῶν μὲν ἐδόκει Κρατερόν μάλιστα πάντων, Φιλεῖν δὲ Ἡφαισίωνα. Κρατερός μὲν γὰρ (ἔφη) Φιλοβασιλεὺς ἐστίν. Ἡφαισίων δὲ Φιλαλέξανδρος.

Ξενοκράτη² δὲ, τῷ Φιλοσόφῳ, πενήτηντα τάλαντα

1 abest τῶν α Petav. Mox idem μαχητίον pro μαχητήριον; δυσάλωτον pro εὐάλωτον; ἄλλο pro ἄλλος; ἀντάξιος pro ἀνταξίας.

2 V. & Petav. Ξενοκράτης.

τα κέμψας, ὡς ἔκ ἐδέξατο, μὴ δεῖσθαι Φήσας, ἠρώ-
τησεν, εἰ μὴδὲ Φίλον ἔχει Ξενοκράτης. Ἐμοὶ μὲν γάρ
(ἔφη) μόλις ὁ Δαρεῖς πλῆτος εἰς τὰς Φίλας ἤρμεσεν.

Ἐπεὶ δὲ Πῶρος ἐρωτηθεὶς ὑπ' αὐτῆ μετὰ τὴν μά-
χην. Πῶς σοι χρῆσομαι; Βασιλικῶς, εἶπε. καὶ προσ-
ερωτηθεὶς, μὴ τι ἄλλο. Πάντα (εἶπεν) ἐν τῷ Βασι-
λικῶς ἔνεσι. Θαρμάσας καὶ τὴν σύνεσιν αὐτῆ καὶ τὴν
ἐνδραγαθίαν, πλείονα χώραν, ἢς πρότερον εἶχε, προσ-
έθηκε.

Πυθόμενος δὲ ὑπὸ τινος λαιδορεῖσθαι. Βασιλικὸν
(ἔφη) ἐστὶν εὖ ποιῆντα, κακῶς ἀκείειν.

Ἀποθνήσκων δὲ, πρὸς τὰς ἐταίρας ἰδὼν ¹, ἔφη.
Μέγαν ὄρω με τὸν ἐπιτάφιον ἐσόμενον.

Τελευτήσαντος δ' αὐτῆ, Δημάδης ὁ ῥήτωρ, ὅμοιον,
ἔφη, διὰ τὴν ἀναρχίαν ὄρασθαι τὸ στρατόπεδον τῶν Μακε-
δόγων ἐκτετευφλωμένῳ τῷ Κύκλωπι.

Πτολεμαῖος τῷ Λίγῃ. Πτολεμαῖος ὁ Λίγῃ τὰ
πολλὰ παρὰ τοῖς Φίλοις ἐδείπνει καὶ ἐκάρθουεν. εἰ δὲ
ποτε δειπνίξει, τοῖς ἐκείνων ἐχρήτο, μεταπειπτόμενος ἐκ-
πώματα καὶ εῤώματα καὶ τραπέζας. αὐτὸς δ' ἔκ ἐπέ-
κλητο ² πλείω τῶν ἀναγκαιῶν, ἀλλὰ τῷ πλατεῖν ἔλαγε
τὸ πλατίζειν εἶναι βασιλικώτερον.

Ἀντιγόνης. Ἀντίγονος εἰσέπραττε χρήματα συν-
τόνως· εἰπόντος δὲ τινος. Ἄλλ' ἔκ Ἀλέξανδρος ἦν
τοιοῦτος. Εἰκότως, εἶπεν. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἐξέριξε τὴν
Ἀσίαν, ἐγὼ δὲ καλαμῶμαι.

Τῶν δὲ στρατιωτῶν ἰδὼν τινος ἐν τοῖς θάραξι καὶ
τοῖς κρήνεσι σφαιρίζοντας, ἦδη· καὶ τὰς ἡγεμονίας αὐ-
τῶν μετεπέμπετο, ἐπαινέσαι βεβλόμενος. ὡς δ' ἤκαστεν,
ὅτι πίνεσιν, τὰς ἀκείνων ἡγεμονίας τοῖς στρατιώταις
ἔδωκε.

G 5

Θαυ.

1 Turc. & V. ἀπειλῶν.

2 Ρεταν. ἐκλήτο, & μοχ τῷ πλατίζειν πρὸ τὸ πλατίζ.

Θαυμαζόντων δὲ πάντων, ὅτι γέρων γενόμενος ἠπίως ἐχρήτο καὶ πράως τοῖς πράγμασι. Πρώτερον μὲν γὰρ (εἶπε) δυνάμει εἰσέδωμην, νῦν δὲ δόξης καὶ εὐνοίας.

Πρὸς δὲ τὸν υἱὸν Φίλιππον, πυθόμενον, πλειόνων παρόντων. Πότε μέλλομεν ἀναζευγνύναι; Τί δέδοικας, (εἶπε) μὴ ¹ μόνος τῆς σάλπιγγος ἐκ ἀκέσσης;

Σπυδάσαντος δὲ τῆ νεανίσκου λαβεῖν κατάλευσι παρὰ γυναικὶ χήρᾳ τρεῖς ἐχέσση θυγατέρας εὐπρεπεῖς, καλέσας τὸν ἐπὶ τῶν ξενίων, εἶπεν. Οὐκ ἐξάξεις με τὸν υἱὸν ἐκ ² τῆς σενοχωρίας;

Νοσήσας δὲ μακρὰν ³ νόσον, ὡς ἀνέβρωσεν. Οὐδὲν (ἔφη) χεῖρον. ὑπέμνησε γὰρ ἡμῶς ἡ νόσος, μὴ μέγα φρονεῖν, ὡς ὄντας θνητός.

Ἐρμოდότῃ ⁴ δ' αὐτὸν ἐν τοῖς ποιήμασιν Ἥλιε παῖδα γράψαντος. Οὐ ταῦτά μοι (ἔφη) σύνοιδεν ὁ λασανοφόρος.

Εἰπόντος δὲ τινος, ὅτι πάντα καλὰ καὶ δίκαια τοῖς βασιλεῦσι. Ναὶ μὰ Δία (εἶπε) τοῖς τῶν βαρβάρων ⁵. ἡμῖν δὲ μόνον καλὰ, τὰ καλὰ καὶ μόνον δίκαια, τὰ δίκαια.

Μαρσύᾳ, τῆ ἀδελφῆ, δίκην ἔχοντος, ἀξιῶντος δὲ τὴν κρίσιν αὐτῷ ⁶ γενέσθαι κατ' οἰκίαν. Ἔσαι μὲν ἔν (εἶπεν) ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ πάντων ἀκούοντων, εἰ μηδὲν ἀδικῶμεν.

Ἐπεὶ

¹ Turn. εἶπε μοι μόνος; Petav. εἶπέ μοι, μὴ μόνος; & ποx ἀκέσση pro ἀκέσσης.

² Turn. V. & Petav. ἀπὸ pro ἐκ.

³ Sic e Turn. V. & Petav. dedi, ut sententiae convenientius pro vulg. μακρὰν. Philelph. quoque vertit post longam aegrotationem; item Raph. Reg morbo diuturno. Dedit quoque W. μακρὰν ex J. Voff. Schott. Anon. Jun.

⁴ Turn. Ἐρμოდότῃ.

⁵ Petav. νῆ μὰ δ' α τοῖς τῶν βαρβάρων εἶπεν.

⁶ Turn. Petav. αὐτῶν.

Ἐπεὶ δὲ ποτε χειμῶνος ἐν τόποις σπανίζουσι τῶν ἐπιτηδείων ἠνάγκασε καταζεῦξαι, καὶ τῶν στρατιωτῶν τινες ἐλοιδοροῦν αὐτὸν, ἀγνοοῦντες, ὅτι πλησίον ἐστὶ τῇ βασιλῆϊα τὴν σκητὴν διασειλάσθαι. Οἰμῶξετε, (εἶπεν) εἰ μὴ μακρότερον ἀποσάντες λοιδορήσατε ¹ ἡμᾶς.

Ἄριστόδημος δὲ, τῶν φίλων τινός, ἐκ μαγεύου γεγενῆσθαι δοκῶντος, συμβαλεόμενος δ' αὐτῷ τῶν ἀναλωμάτων καὶ τῶν δωρεῶν ἀφαιρεῖν. Οἱ λόγοι σε, (εἶπεν) ὦ Ἄριστόδημε, περιζώματος ² ὄξυσιν.

Ἀθηναίων δὲ δῆλον αὐτῷ ³ τιμώμενον εἰς τὴν πολιτείαν, ὡς ἐλεύθερον, ἐγγραψάντων. Οὐκ ἂν (εἶπεν) ἐβηλόμην ἔνεα Ἀθηναίων ὑπ' ἐμῆ ματιγῆδα.

Νεανίσκος δὲ τινος τῶν Ἀναξιμένεος, τῆς ῥήτορος, μαθητῶν, λόγον ἐσκευμένον ἐκ παρασκευῆς εἰπόντος ἐπ' αὐτῷ, βεβηλόμενος τι μαθεῖν, ἠρώτησεν. ἀποσιωπήσαντος δὲ τῆς νεανίσκου. Τί λέγεις; εἶπεν. Ταῦτ' ἐστὶ τῶν ⁴ δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα;

Ἐτέρη δὲ ῥήτορος ἀνέκων λέγοντος, ὅτι χινοβοβόλος ἢ ὄρα γενομένη λειποβατανεῖν ⁵ ἐποίησε τὴν χώραν. Οὐ πάυση μοι (εἶπεν) ὡς ὄχλῳ χρώμενος;

Θρασύλλας δὲ, τῆς κυνικῆς, δραχμὴν αἰτήσαντος αὐτόν. Ἄλλ' ἐ βασιλικὴν, εἶπε ⁶, τὸ δόμα. τῆ δ' εἰπόντος. Οὐκ ἔνεα τάλαντον δός μοι. Ἄλλ' ἐ κυνικὴν, εἶπε, τὸ λῆμμα.

Πέμπων δὲ Δημήτριον, τοῦ υἱοῦ, μετὰ νεῶν πολλῶν

¹ Petav. λοιδορήσατε.

² Philelph. & Regius vertunt *jus*. Non probat hoc Xyl. qui intelligit *cinctum culinarium*, eines Kochs Seburzuech. Ejd. MS. male περί ζώματος.

³ Petav. αὐτῷ. Sic est in edit. H. Steph. peculiari. Post eis omittit idem τὴν. Mox Ἀθηναίων idem pro Ἀθηναίων.

⁴ Bas. τὰ. Hinc Xyl. e scripto notat τῶν. Turn. & V. τῶν.

⁵ H. Steph. in ed. pecul. λειποβατανεῖν, quod in Thesouro quoque reposuisse eam, monet Maitt. & probat.

⁶ Turn. εἶπε.

λῶν καὶ δυνάμεων ἐλευθερώσοντα τὰς Ἑλλήνας, ἔλεγεν, τὴν δόξαν ὡσπερ ἀπὸ σκοπῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν οἰκωμένην πυρσεύεσθαι.

Ἄνταγόρας ἱ δὲ, τῷ ποιητῷ, γόγγρον ἔψουτος, καὶ αὐτῷ τὴν λοπάδα σείοντος, ἐπιστὰς ἐξόπιθεν. Οἶει, (Φησί) τὸν Ὅμηρον, ὡς Ἄνταγόρα, γόγγρον ἔψειν τὰς τῷ Ἀγαμέμνονος γράφοντα πράξεις; καὶ ὁ Ἄνταγόρας· Σὺ δὲ, εἶπεν, ὡς βασιλεῦ, τὸν Ἀγαμέμνονα νομίζεις πρᾶττοντα τὰς πράξεις ἐκείνας πολυπραγμονεῖν, εἴ τις ἐν τῷ στρατοπέδῳ γόγγρον ἔψει;

Ἐπεὶ δ' ἄναρ ἰδὼν χρυσῶν θέρους ἑξαμῶντα Μιθριδάτην, ἐβλεύσατο κλεῖναι, καὶ Δημητρίῳ, τῷ υἱῷ, Φράσας ἄρνωσε σιωπῆσαι. ὁ δὲ παραλαβὼν τὸν Μιθριδάτην ὁ Δημήτριος, καὶ συμπεριπατῶν παρὰ ἑξ ἑτάσσαν, ἐν τῷ αἰγυαλῷ κατέγραψε τῷ σαυρωτῆρι τῷ δόρατος· Φεῦγε, Μιθριδάτα. ἐκεῖνος δὲ νοήσας, ἔφυγεν εἰς Πόντον, καὶ κεῖ βασιλεύων διετέλεσε.

Δημητρίῳ. Ῥοδίους δὲ πολιορκῶν ὁ Δημήτριος, ἔλαβεν ἐν τῷ προαεῖῳ πίνακα Πρωτογένους, τῷ ζωγράφῳ, τὸν Ἰάλυσον ἑ γράφοντος· ἐπισηρηνευσαμένων δὲ τῶν Ῥοδίων, καὶ Φείσασθαι τῷ πίνακος παρακαλόντων, ἔφη, μᾶλλον τὰς τῷ πατρὸς εἰδήσεις, ἢ τὴν γραφὴν ἐκείνην, διαφθεῖρειν⁴. Σπεισάμενος δὲ τοῖς Ῥοδίοις, τὴν ἐλέπολιν ἀπέλιπε παρ' αὐτοῖς, ὑπόδειγμα τῆς αὐτῷ μεγαλευρίας, ἐκείνων δ' ἀνδρίας ἐσομένην.

Ἀποσάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων, ἔλων τὴν πόλιν ἤδη κακῶς ὑπὸ σιτοδείας ἔχουσαν, εὐθύς ἐκυλησίας αὐτῷ συναχθεῖσης, ἐπέδωκε δωρεὰν σίτου αὐτοῖς.

δημη-
γορῶν

¹ Ald. Ἄνταγόρας; Baf. Ἄντιγόρας. Xyl. legendum monuit Ἄνταγόρας e scripto (licet falso ple umque nomen hoc ex eodem profertur) & sic habent Philolph. & Reg.

² Turn. περί.

³ Ald. τὸν Ἰάλυσον.

⁴ Turn. & Petav. διαφθεῖραι. Mox Petav. Ἐλίπολιν.

γορῶν δὲ περὶ τούτων, ἐβαρβάρισε· τῶν δὲ κατημένων
τινός, ὡς ἔδει τὸ ῥῆμα λεχθῆναι, παραφωνήσαντος· Οὐκ-
ἔν (ἔφη) καὶ τῆς ἐπανορθώσεως ταύτης ἄλλας ὑμῖν ¹
πεντακισχίλις ἐπιδίδωμι μεδίμνας.

Ἀντιγόνε τῷ δευτέρῳ. Ἀντίγονος ὁ δεύτερος,
Δημητρίε τῷ πατρὸς ἀλόντος, καὶ πέμψαντος τινὰ τῶν
Φίλων, κελεύοντος μὴ προσέχειν, ἂν τι γράφῃ, βια-
θεῖς ὑπὸ Σελεύκῃ, μὴδὲ παραχωρεῖν τῶν πόλεων, αὐ-
τὸς ἔγραψε πρὸς Σέλευκόν, ἐξισάμενος ² αὐτῷ τῆς ἀρ-
χῆς ἀπάσης, καὶ παραδίδας ὄμηρον ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τῶν
πατέρα Δημήτριον ἀπολυθῆναι.

Μέλλων δὲ ναυμαχεῖν πρὸς τὰς Πτολεμαῖα στρατη-
γὰς, εἰπόντος τῷ κυβερνήτῃ, πολὺ πλείονας εἶναι τὰς
τῶν πολεμιῶν ναῦς· Ἐμὲ δὲ (ἔφη) αὐτὸν παρέντα
πρὸς πόσας ἀντιτάττεις;

Ἵποχωρῶν δὲ ποτε τοῖς πολεμίοις ἐπερχομένοις,
ἐκ ἔφη Φεύγειν, ἀλλὰ διώκειν τὸ συμφέρον ὀπίσω κεί-
μενον.

Ἐπαὶ δὲ νεανίσκος ἀνδρείε πατρὸς, αὐτὸς δὲ μὴ
πάνυ δοκῶν ἀγαθὸς εἶναι στρατιώτης, ἤξιε τὰς τῷ πα-
τρὸς λαμβάνειν ἀποφοράς· Ἄλλ' ἐγὼ, εἶπεν, ὦ μει-
ράκιον, ἀνδραγαθίας, ἢ πατραγαθίας, μισθὸς καὶ δω-
ρεὰς δίδωμι.

Ζήνωνος δὲ, τῷ Κιτιέως ³ ἀποθανόντος, ὃν μά-
λισα τῶν Φιλοσόφων ἐθαύμασεν, ἔλεγε, τὸ θεάτρον αὐ-
τῷ τῶν πράξεων ἀνηρῆσαι.

Λυσιμάχε· Λυσίμαχος, ἐν Θράκῃ κρατηθεὶς
ὑπὸ Δρομιχαίτε ⁴, καὶ διὰ δίψαν ἑαυτὸν καὶ τὸ στρα-
τευμα παραδὸς, ὡς ἔπειν αἰχμάλωτος γενόμενος· Ὡς
ἦτοί,

¹ Petāv. ἡμῖν.

² Turn. & Petav. ἰξαισιάμενος.

³ Turn. & Petav. Κιτιέως.

⁴ Sic Xyl. legit, & est in Plut. Demetrio. Cf. T. IV. p. 65.
Vulgo Δρομαχίτα.

Ἰσοί, εἶπεν, ὡς μικρᾶς ἡδονῆς ἕνεκα ὄϊλον ἑμαυτὸν ἐκ βασιλείως πεποίηκα.

Πρὸς δὲ Φιλιππίδην, τὸν κωμωδοποιὸν ¹, Φίλον ὄντα καὶ συνήθη. Τίνος σοι, εἶπε, τῶν ἐμῶν μεταδῶ κικεῖνος. Οὐ βέλει; πλὴν τῶν ἀπορρήτων.

Ἀντιπάτρῃ. Ἀντίπατρος, ἀκέσας τὴν Παρμενίωνος ὑπ' Ἀλεξάνδρου τελευτήν, εἶπεν. Εἰ μὲν ἐπέβλευσε Παρμενίων Ἀλεξάνδρῳ ², τίνι πισειτεύον; εἰ δὲ μὴ, τί πρακίεον;

Δημάδῃ δὲ, τῷ ῥήτορος, ἤδη πρεσβύτε ³ γεγονότος, ἔφη, καθάπερ ἱερεῖς διαπεπραγμένως, καταλείπεσθαι μόνην τὴν γαστέρα καὶ τὴν γλῶτταν.

Ἀντιόχῃ τῷ τρίτῳ ⁴. Ἀντίοχος ὁ τρίτος ἐγραψέταις πόλεσιν, ἂν τι γράψῃ παρὰ τὰς νόμους κελεύων γενέσθαι, μὴ προσέχειν ὡς ἡγνοησῆσθαι.

Τὴν δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερείαν ἰδὼν ὑπερβολῇ καλὴν Φανεῖσαν ⁵, εὐθύς ἀνέστρεψε ἐξ Ἐφέσου, φοβόμενος, μὴ παρὰ γνώμην ἐμβιασθῆ πράξαι τι τῶν ἐχθρῶν.

Ἀντιόχῃ τῷ Ἰέρακος. Ἀντίοχος, ὁ ἐπικληθεὶς Ἰέραξ, ἐπολέμει περὶ ⁶ βασιλείας πρὸς τὸν ἀδελφὸν, Σέλευκον. ἐπεὶ δὲ ὁ Σέλευκος ἡγήθη ὑπὸ Γαλατῶν, ἐδαμῆ Φανερὸς ἦν, ἀλλ' ἐδόκει κατακενόφθαι, θεὸς τὴν πορφύραν ὁ Ἀντίοχος, Φαῖον ἱμάτιον ἀνέλαβε ⁷. Μετ' ὀλίγον δὲ πυθόμενος, τὸν ἀδελφὸν σώζεσθαι, εὐαγγελία τοῖς

¹ Ald. Bas. τὸν κωμωδοποιὸς Φίλον.

² Post hanc demum vocem Petav. habet εἶπε.

³ Turn. & Petav. πρεσβυτέρῃ.

⁴ Xyl. cum nulla fiat in historia *Antiochi tertii* mentio, susp. pro *tertios* reponendum *Γρυπὸς*, nisi fortassis ad *Antiochorum* successionem referatur, aut potius scribendum sit *Antigonis* pro *Antiochus*, facta paulo ante secundi mentione. Hoc postremum in versione est secutus.

⁵ Turn. ὑπερβολὴν καλὴν Φανεῖσαν; Petav. ὑπερβολὴν καλὴν ἔσαν.

⁶ Turn. & Petav. περὶ τῆς βασιλ.

⁷ Turn. & V. ἀντέλαβε.

τοῖς θεοῖς ἔδυσσε, καὶ τὰς πόλεις τὰς ὑφ' ἑαυτῆ¹ σε-
φανηφορεῖν ἐποίησεν.

Εὐμενεῖς. Εὐμενής, ἐπιβαλευθεὶς ὑπὸ Περσέως,
ἔδοξε τεθνήσκειν. τῆς δὲ Φήμης εἰς Πέργαμον κομιθεῖ-
σης, Ἀτλαδός, ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ, περιθέμενος τὸ διάδη-
μα, καὶ τὴν γυναῖκα γήμας, ἐβασίλευσε. πυθόμενος
δὲ, προσιόντα ζῶντα τὸν ἀδελφὸν, ἀπήντησεν, ὡσπερ
εἰώθει, μετὰ τῶν σωματοφυλάκων δοράτιον ἔχων. ὁ δ'
Εὐμενής, Φιλοφρόνως ἀσπασάμενος αὐτὸν, καὶ πρὸς τὸ
ἔς εἰπών. Μὴ σπεῦδε γῆμαι, πρὶν τελευτήσασθαι ἰδοῦς.
ἔδεν ἄλλο παρὰ πάντα τὸν βίον ἔτ' εἶπεν ὑποπλῶν,
ἔτ' ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ τελευτῶν ἐκείνῳ τὴν γυναῖκα
καὶ τὴν βασιλείαν ἀπέλιπεν. ἀνδ' ὧν ἐκεῖνος ἔδεν ἐξ
ἑαυτῆ τέκνον ἐθρεψε, πολλῶν γενομένων, ἀλλὰ τῷ Εὐ-
μενεῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν ἐτι ζῶν, ἐνηλίκῳ γενομένῳ,
παρέδωκε.

Πύρρος τῷ Ἡπειρώτῃ. Πύρρον οἱ υἱοὶ, παῖδες
δύτες, ἠρώτων, τίμη καταλείψει τὴν βασιλείαν. καὶ ὁ
Πύρρος εἶπεν². Ὅς ἂν ὑμῶν ὀξυτέραν ἔχη τὴν μά-
χαιραν.

Ἐρωτηθεὶς δὲ, πῖτερον Πύθων, ἢ Καφείσιος,
αὐλητῆς ἀμείνων. Πολυκέρχης³ (ἔφη) ὁ⁴ στρατηγός.

Ἐπεὶ δὲ σύμβαλῶν Ῥωμαίσις, δις ἐνίκησε, πολ-
λὰς τῶν φίλων καὶ τῶν ἡγεμόνων ἀπολέσας. Ἄν ἔτι
μίαν (ἔφη) μάχην⁵ Ῥωμαῖς νικήσωμεν, ἀπολώλαμεν.

Ἐπι

¹ Sic e Turh. & Petav recepi. quod W. quoque rectius cen-
sui, adfentiente Venet. Vulgo ὑφ' ἑαυτὸν.

² estunt a Petav. καὶ ὁ Πύ. εἶπ.

³ Pro Καφείσιος Xyl. MS. & Petav. Καφείσιος; Pro Πολυ-
κέρχης Petav. πολυσπέρχης; Xyl. legit Πολυσπέρχων, uti nota
innotat, voluisse autem Πολυσπέρχων, e versione patet.

⁴ abest ὁ a Petav. & J. Probare id videtur W. retinet ta-
men vulgatam.

⁵ Petav. ἂν μίαν ἔτι μάχην, ἔφη. Mox idem ἀπολίπομεν

Ἐπεὶ δὲ Σικελίας ἀποτυχῶν ἐξέπλει, μετὰ τῶν
Φίλων ὀπίσω πρὸς τὰς Φίλικας· Οἶον (ἔφη) Ῥωμαίοις καὶ
Καρχηδονίοις ἀπολείπομεν παλαιστραν.

Τῶν δὲ στρατιωτῶν Ἀστὸν αὐτὸν προσαγορευόντων·
Τί γὰρ (εἶπεν) ἐ μέλλω, τοῖς ὑμετέροισι ὄπλοις, ὥσπερ
ἀνυπέρροισι, αἰρόμενος;

Ἀκισῶς δὲ, ὅτι νεανίσκοι πολλὰ βλάβοςφμα¹ πε-
ρὶ αὐτῶν πίνοντες εἰρήκασιν, ἐκέλευσεν ἀχθῆναι μεθ' ἡμέ-
ραν πρὸς αὐτὸν ἅπαντας. ἀχθέντων δὲ, τὸν πρῶτον
ἠρώτησεν, εἰ ταῦτα εἰρήκασιν περὶ αὐτῶν· καὶ ὁ νεανίσκος·
Ταῦτα, (εἶπεν) ὦ βασιλεῦ. πλείονα δ' ἂν τῶν εἰρή-
κειμεν, εἰ πλείονα οἶνον² εἴχομεν.

Ἀντιόχου. Ἀντιόχος, ὁ στρατεύσας δεύτερον ἐπὶ
Πάρθου, ἐν τινι κυνηγεσίῳ καὶ διωγμῶ τῶν Φίλων καὶ
θεραπονητῶν ἀποπλουηθεὶς, εἰς ἔπαυλιν πενήτων ἀνθρώ-
πων³ ἀγνοούμενος εἰσηλθε· καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον ἐμ-
βαλὼν λόγον περὶ τῆ βασιλείας, ἤμισε, ὅτι τὰλλα χρη-
στός ἐστι, Φίλοις δὲ μοχθηροῖς⁴ ἐπιτρέπων τὰ πλείστα
παρορᾶ, καὶ πολλὰς ἀμαλεί τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸ λίαν
Φιλόδηρος εἶναι. τότε μὲν ἐν ἐσιώπῃσεν· ἅμα δὲ ἡμέ-
ρα τῶν δορυφόρων παραγενομένων ἐπὶ τὴν ἔπαυλιν, Φα-
ιστὸς γενόμενος, προσφερομένης τῆς πορφύρας αὐτῶ καὶ
τῆ διαδήματος· Ἀλλὰ ἀφ' ἧς (εἶπεν) ἡμέρας ὑμᾶς
ἀνεβληφα, πρῶτον ἐχθρὸς ἀληθινῶν λόγων⁵ ἤμισα πε-
ρὶ ἑμαυτῶν. Τῶν δ' Ἰεδαίων, πολιορκητὸς αὐτῶ τὰ
Ἱεροσόλυμα, πρὸς τὴν μεγίστην ἐορτὴν αἰτήσαμέναν ἐπὶ τῶ
ἡμερῶν ἀνοχὰς, ἐ μίνον ἔδωκε ταύτας, ἀλλὰ καὶ ταύ-
ρας χρυσοῦσως παρασκευασάμενος, καὶ θυμιαμάτων καὶ
αρωμάτων πληθῶς, ἄχρι τῶν πυλῶν ἐπόμπευσε· καὶ

παρκα-

¹ Petav. πολλὰ βλάβοςφμα νεανίσκοι. Idem mox ὁ νεανίσκος
εἶπεν, ταῦτα ὦ β.

² Ald. & Basf. πλείονα οἶον. Xyl. correxit.

³ Petav. ἀνθρώπων πενήτων, & mox παρὰ τῶ β. pro περὶ τῶ β.

⁴ Petav. μοχθηρῶς, & mox παρορῶν pro παρορᾶ.

⁵ Petav. ἀληθινῶν λόγων.

παραδὸς τοῖς ἐκείνων ἱερεῦσι τὴν θυσίαν, αὐτὸς ἐπανήλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον. οἱ δ' Ἰθαῖοι θαυμάσαντες, εὐθὺς ἑαυτὸς μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐνεχείρισαν.

Θεμισοκλέης. Θεμισοκλῆς, ἔτι μεῖράκιον ἂν, ἐν πότοις ἐκυλινδεῖτο καὶ γυναιξίν· ἐπεὶ δὲ Μιλτιάδης στρατηγῶν ἐνίκησεν ἐν Μαραθῶνι τὰς βαρβάρους, ἐκ ἔτι ἦν ἐντυχεῖν ἀτακτῆντι ¹ Θεμισοκλεῖ. πρὸς δὲ τὰς θαυμάζοντας τὴν μεταβολὴν ἔλεγεν ὡς, Οὐκ ἔα με μαθεύειν, ἀδὲ ῥα θυμῶν τὸ Μιλτιάδεος τρόπαιον.

Ἐρωτηθεὶς δὲ, πότερον Ἀχιλλεὺς ἐβίβλετ' ἂν, ἢ Ὀμηρος εἶναι. Σὺ δ' αὐτὸς (ἔφη) πότερον ἤθελες ὁ νικῶν ἐν Ὀλυμπιάσιν, ἢ ὁ ² κηρύσσαν τὰς νικῶντας εἶναι;

Ἐρέξα δὲ καταβαίνοντος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τῷ μεγάλῳ σὺλῳ, Φαβηθεὶς Ἐπιμόδην, τὸν δημαγωγὸν, αἰχροκερδῆ καὶ δειλὸν ὄντα, μὴ στρατηγὸς γενόμενος ἀπολέσῃ τὴν πόλιν, ἔπεισεν ἀργυρίῳ τῆς στρατηγίας ἀποσῆναι.

Ἀδεϊμάντε ³ δὲ, ναυμαχεῖν μὴ τολμῶντος, εἰπόντος πρὸς τὸν Θεμισοκλέα τὰς Ἑλλήνας παρακαλῶντα καὶ προτρέποντα. Ὡς Θεμισοκλείεις, τὰς ἐν τοῖς ἀγῶσι προσξανισαμένους μασιγῶσιν (ἀεὶ ⁴). Ναί, (εἶπεν) ὦ Ἀδεϊμάντε· τὰς δὲ λειπομένους ἐσεφανῶσιν.

Ἐπ-

¹ Turn. ἀγανακτῶντι. Mox restitui ὡς post ἔλεγον, quod abest a R.

² Nescio, cur in R. vulgata appareat mutata ἐν Ὀλυμπικοῖς, ἢ κηρύσσαν. Restitui priorem lectionem. Mox in eadem fuit ἀργυρία; Dedi ἀργυρίῳ.

³ V. Ἀδεϊμάντε δὲ Εὐρυβιάδε δὲ; Turn. & Bong. Εὐρυβιάδα δὲ. Sic & mox V. ὦ Εὐρυβιάδην; Turn. & Bong. Εὐρυβιάδης. Historia quoque flagitante *Eurybiadis* nomen praefendum est, quod, W. notante, in utroque loco ab Anou. datur. Cf. Plut. in Themist. Tom. I. pag. 291.

⁴ W. bene monet, hoc ἀεὶ delendum esse, ortum e sequenti Ναί, & recte abesse apud Plut. in Them. l. c. Bryanus ad eun-

Ἐπαρამένε δὲ τῷ Εὐρυβιάδῃ τὴν βασιλείαν ὡς πατάξουτος Πάταξον μὲν ἔν, εἶπεν, ἄκιστον δὲ.

Μὴ πείθων δὲ τὸν Εὐρυβιάδην ἐν τοῖς σκευοῖς ναυμαχῆσαι, κρύφα πρὸς τὸν βάρβαρον ἔπεμψε, παραινῶν, μὴ δεδιέναι τὸς Ἕλληνας ἀποδιδράσκοντας. ἐπεὶ δὲ πειθεῖς ἐκεῖνος ἠτήθη, ναυμαχήσας, ὅσα συνέφερε τοῖς Ἕλλησι, πάλιν ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν, κελεύων Φεύγειν ἐπὶ τὸν Ἐλλάσποντον τὴν ταχίστην, ὡς τῶν Ἑλλήνων διανοσμένων λύειν τὴν γέφυραν· ἵνα σώζων τὸς Ἕλληνας, ἐκεῖνον δοκῇ ἰ σώζειν.

Τῷ δὲ Σερίφῳ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὡς ἔ δι' αὐτὸν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν ἔνδοξός ἐστιν· Ἀληθῆ λέγεις· (εἶπεν) ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐγὼ Σερίφιος ὦν ἔγενόμην ἔνδοξος, ἔτε σὺ, Ἀθηναῖος.

Ἀντιφάτε δὲ, τῷ καλῷ, πρότερον μὲν ἔρῶντα τὸν Θεμισοκλέα Φεύγοντος καὶ καταφρονῆντος, ἐπεὶ δὲ δίδξαν ἔχε μεγάλην καὶ δύναμιν, προσερχομένε καὶ κολακεύουτος· Ὡ μειράκιον, (εἶπεν) ὀψέ μὲν ἀμφότεροι, ἀλλὰ νῦν ἐχήκαμεν.

Πρὸς δὲ Σιμωνίδην, ἐξαιτέμενον τινὰ κρίσιν ἔ δικαίαν, ἔφη, μήτ' ἂν ἐκεῖνον γενέσθαι ποιητὴν ἀγαθόν, ἄδοντα παρὰ μέλος· μήτ' αὐτὸν ἄρχοντα χρηστὸν, δικάζοντα παρὰ τὸν νόμον.

Τὸν δὲ υἱὸν, ἐντροφῶντα ἃ τῇ μητρὶ, πλείστον Ἑλλήνων ἔλεγε δύνασθαι. τῶν γὰρ Ἑλλήνων ἄρχειν Ἀθηναίος· Ἀθηναίων δὲ ἑαυτὸν· ἑαυτῷ δὲ τὴν ἐκείνεσ μητέρα· τῆσ δὲ μητρὸσ ἐκεῖνον.

Τῶν δὲ τὴν θυγατέρα μνωμένων αὐτῷ τὸν ἐπιεικῆ
τῷ.

dem locum observat, ἀεὶ h. l. esse delendum, aut cum καὶ mutandum, ut repetatur. Ald. & Bas. προσεξιταμίνεσ loco praeced. προσξανίσ.

1 Petav. δοκῇ. Mox idem Σερίφσ pro Σερίφίσ.

2 abest ὦν a Petav.

3 Ald. & Bas. ἐντροφῶντα. Mox Petav. πλείσων.

τῶ πλεσίε προτιμήσας, ἄνδρα ἔφη ζητεῖν χρημάτων δεόμενον μᾶλλον, ἢ χρήματα ἄνδρός.

Χωρίου δὲ παλῶν ¹, ἐκέλευσε κηρύττειν, ὅτι καὶ γείτονα χρῆσόν ἔχει.

Τῶν δ' Ἀθηναίων αὐτὸν προπηλακίζόντων· Τί κοπιᾶτε (εἶπεν) ὑπὸ τῶν αὐτῶν πολλάκις εὐχρησόμενοι; καὶ ταῖς πλατάνοις ² ἀπειμαζέειν αὐτὸν, αἷς ὑποτρέχεσσι χειμαζόμενοι, γενομένης δ' εὐδίας τίλλασσι παρερχόμενοι καὶ λοιδορεῖσι.

Τῆς δ' Ἐρετριεῖς ἐπισιῶπλων, ἔλεγεν, ὥσπερ τευθίδας μάχαιραν μὲν ἔχειν, καρδίαν δὲ μὴ ἔχειν.

Ἐπεὶ δ' ἐξέπεσε τῶν Ἀθηναίων τὸ πρῶτον, εἴτα καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀναβῆς πρὸς βασιλέα, καὶ κελευόμενος λέγειν, ἔφη, τὸν λόγον εἰκέναι τοῖς ποιητοῖς ἐρώμασιν. ὡς γὰρ ἐκεῖνα, καὶ τῶτον ἐκλεινόμενον μὲν, ἐπιδεικνύναι τὰ εἶδη· συσελλόμενον δὲ, κρύπτειν καὶ διαφθεῖρειν.

Ἦγήσατο δὲ καὶ χρόνον, ὅπως τὴν Περσικὴν διαλέκτου καταμαθῶν ³, ὡς βέλεται, καὶ μὴ δι' ἑτέρου, ποιῆσαι τὴν πρὸς αὐτὸν εὐδειξιν.

Πολλῶν δὲ δωρεῶν ἀξιώθεις, καὶ ταχὺ πλέσιος γενόμενος, πρὸς τῆς παιδᾶς εἶπεν· ὦ παῖδες, ἀπωλόμεθ' ἂν, εἰ μὴ ἀπολώλειμεν.

Μυρωνίδης. Μυρωνίδης παρήγγειλεν ἔξοδον Ἀθηναίοις ἐπὶ Βοιωτῆς στρατεύων· ἐνστάσης δὲ τῆς ὥρας, καὶ τῶν λοχαγῶν λεγόντων, μηδέπω πάντας παρεῖναι· Πάρεισιν (εἶπεν) οἱ μέλλοντες μάχεσθαι. καὶ χρησάμενος αὐτοῖς προθύμοις, ἐνίκησε τῆς πολεμίας.

Ἀρισείδης. Ἀρισείδης δὲ ὁ δίκαιος ἀεὶ κατ' αὐτὸν ἐπολιτεύετο, καὶ τὰς ἐταιρείας ἔφευγεν, ὡς τῆς ἀπὸ τῶν Φίλων δυνάμεως ἀδικεῖν ἐπαίρεσης.

H 2

Ἐπεὶ

¹ Petav. πολλῶν.

² Petav. τοῖς πλατάνοις. Mox Turn. V. Bong. καλᾶσι προλοιδορεῖσι. Collector variarum lectionum suff. κατιᾶσι.

³ Turn. & Petav. καταμαθεῖν.

Ἐπεὶ δὲ, τῶν Ἀθηναίων ὀρωμένων ἐπὶ τὸν ἐξο-
στρακισμόν, ἀνθρώπος ἀγράμματος καὶ ἀγροικὸς ὄστρακον
ἔχων προσῆλθεν αὐτῷ, κελεύων ἐγγράψαι τὸ ὄνομα τῷ
Ἄρισείδῃ. Γινώσκεις γὰρ (ἔφη) τὸν Ἄρισείδην; τῷ δ'
ἀνθρώπῳ γινώσκειν μὲν ἐφίσηστος, ἀχθεῖσθαι δὲ τῇ τῷ
δικαίᾳ προσηγορίᾳ, σιωπήσας ἐνέγραψε ¹ τὸ ὄνομα τῷ
ὄστρακῳ, καὶ ἀπέδωκεν.

Ἐχθρὸς δ' ὢν τῷ Θεμιστοκλέῳ, καὶ πρεσβευτῆς
ἐκπεμφθεὶς σὺν αὐτῷ. Βάλεϊ, (φησὶν) ὦ Θεμιστοκλεῖς,
ἐπὶ τῶν ὄρων τὴν ἔχθραν ἀπολίπωμεν; ἂν γὰρ δοκῇ ²,
πάλιν αὐτὴν ἐπανιόντες ληψόμεθα.

Τάξας δὲ τὰς Φόρξας τοῖς Ἑλλήσι, τοσῶτον ³ πλω-
χότερος ἐπανῆλθεν, ὅσον εἰς τὴν ἀποδημίαν ἀνήλωσεν.

Αἰχύλη δὲ ποιήσαντος εἰς Ἀμφιάραον.

Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι, θέλει,

Βαθειῶν ἄλοκα ⁴ διὰ Φρενὸς καρπόμενος,

Ἄφ' ἧς τὰ κεδυὰ βλασάνει βελεύματα.

καὶ λεγομένων τέτων, πάντες εἰς Ἄρισείδην ἀπέβλεψαν.

Περικλέης. Περικλῆς, ὁπότε μέλλοι στρατηγεῖν,
ἀναλαμβάνων τὴν χλαμύδα, πρὸς ἑαυτὸν ἔλεγε. Πρόσ-
εχε, Περίκλεις. ἐλευθέρων μέλλεις ἄρχειν, Ἑλλή-
νων ⁵ καὶ Ἀθηναίων.

Ἐκέλευσε δὲ τὰς Ἀθηναίους τὴν Αἴγινα ὡσπερ
λήμην ἀφαιρεῖν ⁶ τῷ Πειραιῶς.

Πρὸς δὲ Φίλον τινὰ μαρτυρίας ψευδῆς δεόμενον,
ἧ προσῆν καὶ ὄριμος, ἔφησε, μέχρι τῷ βαμῆ Φίλος
εἶναι.

Μέλλ-

¹ Turn. & Petav. ἀνέγραψε.

² Petav. δοκεῖ.

³ Turn. V. Petav. τοσάτω.

⁴ Ald. & Basf. ἄλωκα. Xyl. correxit, qui se non probare
monet αὐλακα, quod aliis reponendum videbatur.

⁵ Turn. & V. καὶ praeposunt ante Ἑλλήνων.

⁶ Petav. ἀφελεῖν; Ald. & Basf. ἀφαιρεῖν τῷ περαιῶς.

Μέλλων δ' ἀποθνήσκειν, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμακάρι-
 ζεν, ὅτι μηδεὶς Ἀθηναίων μέλαν ἰμάτιον δι' αὐτὸν ἐν-
 εὔσατο.

Ἀλκιβιάδης. Ἀλκιβιάδης ἔτι παῖς ὢν, ἐλήφθη
 λαβὴν ἐν παλαίστρᾳ· καὶ μὴ δυνάμενος διαφυγεῖν¹, ἔδα-
 κε τὴν χεῖρα τῷ καταπαλαίοντος. εἰπόντος δ' ἐνεῖνε·
 Δάκνεις, ὡς αἱ γυναῖκες· Οὐμενευ, (εἶπεν) ἀλλ' ὡς
 οἱ λέοντες.

Ἐχων δὲ² κύνα πάγμαλον ἐωνημένον ἐπλακισ-
 χιλίων δραχμῶν, ἀπέκοψεν αὐτῷ τὴν ἕραν· Ὅπως
 (ἔφη) τῷτο λέγωσιν Ἀθηναῖοι περὶ ἐμοῦ, καὶ μηδὲν
 ἄλλο πολυπραγμονῶσι.

Προσελθὼν δὲ διδασκαλεῖω, βραψωδῖαν Ἰλιάδος
 ἤτει· τῷ δὲ διδασκάλῳ μηδὲν ἔχειν Ὀμήρου φήσαντος,
 ἐντρίψας αὐτῷ³ κύνδυλον παρήλθεν.

Ἐλθὼν δ' ἐπὶ θύρας τῷ Περικλέει, καὶ πυθό-
 μενος, αὐτὸν μὴ χολάζειν, ἀλλὰ σκοπεῖν, ὅπως ἀπο-
 δώσει λόγους Ἀθηναίοις· Οὐ βέλτιον⁴ (ἔφη) σκοπεῖν
 ἦν, ὅπως μὴ ἐν ἀποδώσει;

Καλέμενος δ' ἐπὶ κρίσιν θανατικὴν ὑπὸ τῶν Ἀθη-
 ναίων ἀπὸ⁵ Σικελίας, ἔκρυψε ἑαυτὸν· εἰπὼν, εὐήθη
 εἶναι τὸν δίκην ἔχοντα, ζητεῖν ἀποφυγὴν⁶, ἐξὸν φυγεῖν.

Εἰπόντος δὲ τινος· Οὐ πιθεύεις τῇ πατρίδι τὴν
 περὶ σεαυτῷ κρίσιν; Ἐγὼ μὲν (ἔφη) ἰδὲ τῇ μητρὶ, μὴ
 πως ἀγνοήσασα τὴν μέλαιναν βάλῃ ψῆφον ἀντὶ τῆς
 λευκῆς.

Ἀπέσας δὲ, ὅτι θάνατος αὐτῷ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
 Η 3 κατ-

¹ Petav. καταφυγεῖν. Mox idem εἰ μὲν ἔν pro ἔμενευ.

² Turn. & Petav. post δὲ inferunt καὶ. Mox Petav. ἐωνη-
 μένων.

³ Turn. & Petav. τρίψας αὐτὸν.

⁴ Turn. & Petav. οὐ βέλτιον ἔχει.

⁵ Turn. & Petav. ἐπὶ.

⁶ Xyl. ob sensus concinnitatem & e MS. legit ἀποφυγεῖν.

Sic quoque Turn. V. Petav.

κατέγνωσαι· Δείξωμεν ¹ ἔν (εἶπεν) αὐτοῖς, ὅτι ζῶ-
μεν. καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους τρεψάμενος, τὸν Δεκε-
λικὸν ἠγειρεν ἐπὶ τὰς Ἀθηναίους πόλεμον.

Λαμάχης. Λάμαχος ἐπέτιμα τινὶ τῶν λοχαγῶν
αμαρτόντι ². τῷ δὲ Φήσαντος, μηκέτι τῆτο ποιήσεις·
Οὐκ ἔστιν (εἶπεν) ἐν πολέμῳ δις ἀμαρτεῖν.

Ἰφικράτης. Ἰφικράτης, δοκῶν υἱὸς εἶναι σκυ-
τοτόμος, κατεφρονεῖτο· δόξαν δὲ τότε πρῶτον ἔχει,
ὅτε τραυματίας ³ πολέμιον ἄνδρα μετὰ τῶν ὅπλων ζῶν-
τα συναρπάσας, εἰς τὴν ἑαυτῆ τριήρη μετήνεγκεν.

Ἐν δὲ Φιλίᾳ καὶ συμμαχῶν χώρα στρατοπεδεύων,
καὶ χάρακα βαλλόμενος, καὶ τάφρον ὀρύτλων ἐπιμε-
λῶς, πρὸς τὸν εἰπόντα· Τί γὰρ Φοβόμεθα; χειρίστην
ἔφησε στρατηγῆ Φωνὴν εἶναι, τὴν· Οὐκ ἂν προσεδόκησα.

Παραταττόμενος δὲ τοῖς βαρβάροις, ἔφη δεδιέναι,
μὴ τὸν Ἰφικράτην ἐκ ἴσασιν, ᾧ καταπλήττεται τὰς ἄλ-
λας πολεμίας.

Κρινόμενος δὲ Θανάτῃ, πρὸς τὸν σκυοφάντην· Οἶα
ποιεῖς, ᾧ ἄνθρωπε, εἶπε, πολέμῃ περιεσῶτος, τὴν πό-
λιν περὶ ἑμῆ πείθων βελεύεσθαι ⁴, καὶ μὴ μετ' ἑμῆ;

Πρὸς δὲ Ἀρμόδιον, τὸν τῷ παλαιῷ Ἀρμοδῖε ἀπό-
γονον, εἰς δυσγένειαν αὐτῷ λοιδορέμενον, ἔφη· Τὸ μὲν
ἑμὸν ἀπ' ἑμῆ γένος ἄρχεται, τὸ δὲ σὸν ἐν σοὶ παύεται.

Ῥήτορος δὲ τινος ἐπερωτῶντος αὐτὸν ἐν ἐκκλη-
σίᾳ· Τίς ὢν μέγα φρονεῖς; πότερον ἵππευς, ἢ τοξό-
της,

¹ Frst. Maitt. & R. δείξωμεν. Restitui lectionem priorem,
& Petav. quoque enotatam. Mox R. retinuit e Frst. vitiosam vo-
cem ἔγαγεν. Corroxi.

² Turn. ἀμαρτάνοντι.

³ Recepti, quod Xyl. Philelph. & Raph. Reg. legerunt, nec
non est in Xyl. MS. Turn. V. & Petav. & quod ipsa exhibet
Aldina, scriptione quidem abbreviata, &, ut videtur, male ab
aliis intellecta aut observata. Quod quidem ipsi W. accidisse,
miror. Vulgo τραυματίαν. Paulo ante Petav. hunc habet or-
dinem vocum υἱὸς εἶται δοκῶν.

⁴ Petav. βέλεισθαι.

της, ἢ πελτασῆς, ἢ πεζός ¹; Οὐδείς (ἔφη) τάτων, ἀλλ' ὁ πᾶσι τάτοις ἐπιστάμενος ἐπιτάττειν.

Τιμόθεος. Τιμόθεος εὐτυχῆς ἐνομιζέτο στρατηγός εἶναι καὶ Φθονῶντες αὐτῷ τινες ἐξωγράψαν τὰς πόλεις εἰς κύρτον αὐτομάτως, ἐκείνους καθεύδοντας, ἐνδυομένας· ἔλεγεν ἔν ὃ Τιμόθεος· Εἰ τηλικαύτας πόλεις λαμβάνω καθεύδων, τί με οἶσθε ποιήσῃν ἐργηγρότα;

Τῶν δὲ τολμηρῶν στρατηγῶν τινος τραῦμα τοῖς Ἀθηναίοις δεικνύουτος· Ἐγὼ δὲ (εἶπεν) ἠχύνθην, ὅτι με στρατηγῶντος ὑμῶν ἐν Σάμῳ καταπελτικὸν βέλος ἐγγὺς ἔπεσε.

Τῶν δὲ ῥητόρων τὸν Χάρητα προαγόντων ², καὶ τοιαῦτον ἀξιόκτων εἶναι τὸν Ἀθηναίων στρατηγόν· Οὐ τὸν στρατηγόν, (εἶπεν ὁ Τιμόθεος) ἀλλὰ τὸν τῷ στρατηγῷ τὰ σφάλματα νομίζοντα.

Χαβρίας. Χαβρίας ἔλεγε κίλλισα στρατηγεῖν τὲς μάλλισα γινώσκοντας τὰ τῶν πολεμίων.

Δίκην δὲ Φεύγων προδοσίας μετὰ ἼΦικράτες, ἐπιτιμῶντος αὐτῷ τῷ ἼΦικράτες, ὅτι κινδυνεύων εἰς τὸ γυμνάσιον βαδίζει ³ καὶ τὴν εἰωθυῖαν ὥραν ἀριστᾷ· Τοιγαρῆν (εἶπεν) ἂν ἄλλο τι γινῶσι περὶ ἡμῶν Ἀθηναῖοι, σὲ μὲν αὐχμῶντα καὶ ἄσιτον, ἐμὲ δ' ἠρισθηκότα καὶ ἀλληλιμμένου ἀποκτενεῖσιν.

Εἰώθει δὲ λέγειν, ὅτι φοβερώτερόν ἐστιν ἐλάφῳ στρατόπεδον, ἠγεμένους λέοντος, ἢ λεόντων, ἐλάφου.

Ἠγησίππης. Ἠγησίππης, τῷ Κρωβύλῳ προσαγορευομένη, παροξύνουτος τὲς Ἀθηναίους ἐπὶ Φίλιππον, ὑπεφώνησέ τις ἐκ τῆς ἐκκλησίας· Πόλεμον εἰσηγῆ; Ναὶ μὰ Δία (εἶπε) καὶ μέλανα ἱμάτια, καὶ δημοσίας

H 4

ἐκ-

¹ Petav. ordinem invertit ἢ πεζός, ἢ πελτασῆς.

² Dedi sic e Turn. pro vulg. προσαγόντων.

³ Turn. & Petav. βαδίζαν; Mox Petav. τί γὰρ ἂν pro τοιγαρῆν.

ἐκφοράς, καὶ λόγους ἐπιταφίας, εἰ μέλλομεν ¹ ἔλευθεροὶ βιώσασθαι, καὶ μὴ ποιήσῃν τὸ προσταττόμενον Μακεδόσι.

Πυθίας. Πυθίας, ἔτι μεϊράκιον ὢν, παρῆλθεν ἀντερῶν τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου γραφομένοις ψηφίσμασιν· εἰπόντος δέ τινος· Σὺ νέος ὢν τολμᾷς λέγειν περὶ τηλικύτων; Καὶ μὴν Ἀλέξανδρος, εἶπεν, ὃν ψηφίζεσθε ² θεὸν, ἐμῆ νεώτερός ἐστι.

Φωκίωνος τῆ Ἀθηναίκα. Φωκίων ὁ Ἀθηναῖος ὑπὸ ἕδενός ἔτε γελῶν ἰσφύη, ἔτε δαυρούων.

Ἐκκλησίας δὲ γενομένης ³, πρὸς τὸν εἰπόντα· Σκεπτομένῳ, ὦ Φωκίων, ἔοικας· Ὁρθῶς, ἔφη, τοπάξεισσι σκέπτομαι γὰρ, εἴ τι δύναμαι περιελεῖν, ὢν μέλλω λέγειν πρὸς Ἀθηναίους.

Μαντείας δὲ γενομένης Ἀθηναίοις, ὡς εἰς ἐστὶν ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει ταῖς πάντων ἐναντιόμενος γνώμαις, καὶ τῶν Ἀθηναίων ζητεῖν κελευόντων, ὅσις ἐστὶ, καὶ βοῶντων, Φωκίων ἑαυτὸν ἔφησε τῆτον εἶναι· μόνῳ γὰρ ἑαυτῷ μηδὲν ἀρέσκειν, ὢν οἱ πολλοὶ πράττῃσι καὶ λέγουσιν.

Ἐπεὶ δὲ λέγων ⁴ ποτὲ γνώμην, πρὸς τὸν δῆμον εὐδοκίμει, καὶ πάντας ὁμαλῶς εἴρα τὸν λόγον ἀποδοχομένους, ἐπιστραφεὶς πρὸς τὰς φίλους εἶπεν· Οὐ δὴ πᾶσιν κακόν τι λέγων ἑμαυτὸν λέληθα;

Πρὸς δὲ θυσίαν τινὰ τῶν Ἀθηναίων αἰτάντων ἐπίδοσεις, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιδιδόντων, κληθεὶς πολλάνους· Αἰχουνοίμην ἂν (εἶπεν) ὑμῖν ἐπιδίδας, τάτῳ δὲ μὴ ἀποδιδάς· ἄμα δεινύων τὸν δανεισῆν.

Δημοθένης δὲ τῆ ῥήτορος εἰπόντος· Ἀποκλενῶσι
σε

¹ Petav. μέλλωμεν; & in seq. Turn. & Petav. βιώσασθαι.

² Petav. ψηφίζεσθαι (sic).

³ Ald. & Bal. γενομένης. Mox Petav. μαντείας & εἰς ἀνὴρ ἐστὶν.

⁴ Turn. & Petav. λεγόντων.

σε Ἀθηναῖοι, ἐὰν μανῶσι· Ναί ¹ (εἶπεν) ἐμέ μὲν, ἂν μανῶσι· σὲ δὲ, ἂν σωφρονῶσιν.

Ἄριστογείτονος δὲ, τῷ συκοφάντῃ, μέλλοντος ἀποθνήσκειν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ κατακρίτε γεγονότος, καὶ δεομένῃ τὸν Φωκίωνα πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν, τῶν δὲ Φιλων ἐκ ἐώιτων πρὸς ἀνθρώπου πονηρὸν βαδίζειν· Καὶ πᾶσι (εἶπεν) ἡδίων Ἄριστογείτονι λαλήσειεν;

Ὅργιζομένῳ δὲ τοῖς Βυζαντίοις τῶν Ἀθηναίων, μὴ δεξαμένοις ² τῇ πόλει Χάρητα πεμφθέντα μετὰ δυνάμειος βοηθῶν αὐτοῖς πρὸς Φίλιππον, εἰπὼν ὁ Φωκίων, ὅτι δεῖ μὴ τοῖς ἀπιστοῖς τῶν συμμάχων, ἀλλὰ τοῖς ἀπιστημένοις τῶν στρατηγῶν, ὀργίζεσθαι ³, αὐτὸς ἤρῃ στρατηγός· καὶ πισευθεῖς ὑπὸ τῶν Βυζαντιῶν, ἐποίησε τὸν Φίλιππον ἀπελθεῖν ἀπρακίῳ.

Ἀλεξάνδρῳ δὲ, τῷ βασιλέως, ἑκατὸν τάλαντα δωρεὰν αὐτῷ πέμψαντος, ἠρώτησε τὸς κομίζοντας, τί δὴ ποτε, πολλῶν ὄντων Ἀθηναίων, αὐτῷ μόνῳ ταῦτα δίδωσιν Ἀλέξανδρος· εἰπόντων δ' ἐκείνων, ὡς μόνον αὐτὸν ἡγεῖται καλὸν κἀγαθὸν εἶναι· Οὐκὲν (εἶφη) εἰσάτω με καὶ δοκεῖν καὶ εἶναι τοιοῦτον.

Αἰτῶντος δ' Ἀλεξάνδρῳ τριήρεις, καὶ τῷ δήμῳ κελεύοντος ὀνομασί παριέναι τὸν Φωκίωνα καὶ συμβελεύειν, ἀναστὰς εἶφη· Συμβελεύω τοῖσιν ὑμῖν, ἢ κρατεῖν τοῖς ὅπλοις αὐτῆς, ἢ Φίλιππος εἶναι τῶν κρατάντων.

Λόγῳ δὲ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρῳ τελευτῆς ἐμπροσθέντος ἀδεσπότου, καὶ τῶν βητόρων ἀνακηδόντων ⁴ εὐθύς ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ μὴ μέλλειν, ἀλλὰ πολεμεῖν ἤδη κελεύοντων, ὁ Φωκίων ἤξις περιμεῖναι, καὶ γῶναι βεβαίως· Εἰ γὰρ τήμερον (εἶφη) τέθνηκε, καὶ αὐρίου ἐστὶ καὶ εἰσέτι τεθνηκώς·

H 5

T 8

¹ Basf. καὶ. Xyl. hinc probat ναί, quod Ald. habet, & fuit in ejus MS. Voces ἐμέ μὲν, ἂν μανῶσι, abfunt a Petav.

² Turn. & Petav. δεξαμένων.

³ Petav. ὀργίζεσθαι τῶν στρατηγῶν.

⁴ Petav. ἀνακηδόντων; idem omittit mox sequens καὶ.

Τῆ δὲ Ἰεωθένε εἰς τὸν πόλεμον ἰ ἐμβαλόντος τὴν πόλιν, ἐλπίσι λαμπραῖς πρὸς τὸ τῆς ἐλευθερίας ὄνομα καὶ τῆς ἡγεμονίας ἐπαιρομένην, τὰς λόγους αὐτῆ ταῖς κυπαρίττοις ἀπέκασε. Καλοὶ γὰρ ὄντες (ἔφη) καὶ ὑψηλοὶ ², καρπὸν ἐκ ἔχουσι. Κατωρθωμένων δὲ τῶν πρώτων, καὶ τῆς πόλεως εὐαγγέλια θύσης, ἐρωτηθεὶς, εἰ ταῦτα ἤθελεν ἔτι πεπράχθαι ³. Πεπράχθαι μὲν ἔν (ἔφη) ταῦτα, βεβηλεῦσθαι δ' ἐκεῖνα.

Τῇ δ' Ἀττικῇ τῶν Μακεδόνων προσβαλλόντων, καὶ πορθούντων τὴν παραλίαν, ἐξήγαγε τὰς ἐν ἡλικίᾳ. πολλῶν δὲ συντρεχόντων πρὸς αὐτὸν, καὶ παρεγκλειουμένων ⁴ ἐκεῖνον τὸν λόφον καταλαβεῖν, καὶ ἐνταῦθα τάξαι τὴν δύναμιν. Ὡς Ἡράκλεις, (εἶπεν) ὡς πολλὰς ὀρῶ στρατηγὰς, στρατιώτας δ' ὀλίγους. ἔ μὴν ἀλλὰ συμβαλὼν ἐκράτησε, καὶ διέφθειρε Νικίωνα, τὸν ἄρχοντα τῶν Μακεδόνων.

Μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τῷ πολέμῳ κρατηθέντες ἐδέξαντο Φερρᾶν ὑπ' Ἀντιπάτρου. Μετὰ ταῦτα δὲ, τῷ τῆς Φερρᾶς ἄρχοντος, χρήματα τῷ Φωκίῳ δίδοντας, ἀγανακτῆσας εἶπε, μὴτ' ἐκεῖνον Ἀλεξάνδρου βελτίονα εἶναι, καὶ χεῖρονα τὴν αἰτίαν, ἐφ' ἣ λήψεται ⁵ νῦν, τότε μὴ δεξάμενος.

Ἀντίπατρος δ' ἔφη, πῶς, οὐεῖν αὐτῷ Φίλων Ἀθηνησιν

1 Xyl. folsr. εἰς τὸν Λαμιακὸν πόλεμον.

2 Rarius enallages exemplum, his adjectivis generis masc. ad ταῖς κυπαρίττοις referendis, nisi dicas, τὰς λόγους simul iis involvi.

3 Assentior Wytttenbachio, legendum fulpicanti, αὐτῷ πεπράχθαι. Malim q idem αὐτῷ. Cf. Plut. Vol. II. p. 122. not. 4. & Vol. V. p. 124. not 5. Bas. in seq βεβηλεῦσθαι, vi. iose.

4 Codex, cujus nomen reticetur ἐγκλειουμένων. Pro praeced. συντρεχόντων Petav. συνεχόντων. In seq. restitui ex edd. prioribus ἐκεῖνον pro ἐκεῖνων, quod R. cum Frst. habet. W. dubie inter utramque lectionem ἐκεῖνον. Partic. καὶ ante ἐνταῦθα abest a Petav.

5 Petav. λείψεται.

νησιν ὄντων, ἔτε Φωκίωνα λαβεῖν πέπεικεν, ἔτε Δημάδην διδὸς ἐμπέπλημεν.

Ἄξιόντος δ' Ἀντιπάτρε, ποιῆσαι τι τῶν μὴ δικαίων αὐτόν. Οὐ δύνασαι, (εἶπεν) Ἀντίπατρε, καὶ Φίλω Φωκίωσι χρῆσθαι ¹, καὶ κόλακι.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀντιπάτρε τελευταίην δημοκρατίας Ἀθηναίοις γενομένης, κατεγνώθη ² θάνατος τῷ Φωκίωνος ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ τῶν Φίλων. οἱ μὲν ἔν ἄλλοι κλαίοντες ἤγοντο· τῷ δὲ Φωκίωσι σιωπῇ βαδίζοντι τῶν ἐχθρῶν τις ἐνέπυσεν ἀπαντήσας εἰς τὸ πρόσωπον. ὁ δὲ, πρὸς τὰς ἀρχοντας ἀποβλέψας· Οὐ παύσει τις (εἶπε) τῆτον ἀχρημονεῦντα;

Τῶν δὲ μελλόντων συναποθνήσκειν ἐνὸς ὀδυρομένου καὶ ἀγανακτοῦντος· Οὐκ ἀγαπᾷς, (εἶπεν) ὦ Θάδιππε ³, μετὰ Φωκίωνος ἀποθανέμενος; Ἦδη δὲ τῆς κύλικος αὐτῷ προσφερομένης, ἐρωτηθεὶς, εἴ τι λέγει πρὸς τὸν υἱόν· Ἐγὼ σοι ⁴ (εἶπεν) ἐντέλλομαι καὶ παρακαλῶ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακεῖν.

Πεισιστράτης. Πεισίστρατος, ὁ Ἀθηναίων τυραννος, ἐπεὶ τῶν Φίλων τινὲς ἀποσύντες αὐτῷ Φυλὴν κατέλαβον, ἤλθε πρὸς αὐτὰς ερωματοδέσμον αὐτὸς νομίζων. πυρθανομένων δ' ἐκείνων, τί βάλεται· Πείσας ὑμᾶς (εἶπεν) ἀπαγαγεῖν, ἢ μὴ πείσας, μένειν μεθ' ὑμῶν ⁵. καὶ διὰ τῆτο κφίγμαι συνεσνευασμένος.

Διαβληθείσης δὲ τῆς μητρὸς πρὸς αὐτόν, ὡς ἔρᾳ
τινος

¹ Petav. hoc ordine: Φίλω χρῆσθαι Φωκίωσι.

² W. observat, sic habere Ald. Bas. Xyl. Voss. κατεγνώθη autem Steph. & sequentes. In peculiari Steph. edit. huj. lib. est κατεγνώθη; hoc quoque R. dedit; & e Petav. in ind. Var. enotatur.

³ Sic cum W. recepi ex Turn. & Petav. Voss. Ven t. & est in Plut. vit. Phoc. Vol. V. p. 40. & apud Aelian. V. H. XIII.

41. Vulgo Ἐύκπε.

⁴ Turn. & Petav. σε.

⁵ Turn. & Petav. μεθ' ἡμῶν. Mox Petav. συνέση pro σύνεσι.

τινος νεανίσκου, καὶ κρύφα σύνοσι Φοβεμένω καὶ παρα-
τεμένω τὰ πολλὰ, καλέσας ἐπὶ δεῖπνον τὸν νεανίσκον
ἠρώτησε δειπνήσαντα, πῶς γέγονεν ἡδέως δὲ Φήταν-
τος· Ταῦτά σοι (εἶφη) καὶ ἡμέραν ἔσαι, ἐὰν τῇ μη-
τρὶ με ἀρέσκης.

Ἐπεὶ δὲ Θρασύβελος ἐρῶν αὐτῆ τῆς θυγατρὸς ἐφι-
λησεν ἀπαντήσας, παροξυνόμενος ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τῆς γυ-
ναικός· Ἄν τὰς Φιλῆντας (εἶπε ¹) μισῶμεν, τί ποιή-
σομεν τὰς μισῶντας; καὶ ἔδωκε γυναῖκα τῷ Θρασυβέ-
λῳ τὴν παρθένον.

Καμασῶν δὲ τινων περιτυχόντων αὐτῆ τῇ γυναι-
κί, καὶ πολλὰ πραξάντων ἀσελγῆ καὶ εἰπόντων, μεθ'
ἡμέραν δὲ τῆ Πεισιδράτῃ δεομένων καὶ δακρύνοντων· Ὑμεῖς
μὲν (εἶφη) πειρᾶθε σωφρονεῖν τὸ λοιπόν· ἢ δ' ἐμὴ γυ-
νὴ τοπαράπαν ἐχθρὸς ἄδαμῃ προῆλθε.

Τῶν παιδῶν ², αὐτῆ γαμεῖν ἑτέραν γυναῖκα μέλ-
λοντος, διαπυνθανομένων, μὴ τι μεμφόμενος αὐτὰς εἶη·
Ἦμισα, εἶπεν, ἀλλ' ἐπαινῶν, καὶ βεβλόμενος ἑτέρας μοι
παιδῆς τοιάτης γενέσθαι.

Δημητρίῃ τῆ Φαληρέως. Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς
Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ παρῆνει τὰ περὶ βασιλείας καὶ
ἡγεμονίας βιβλία κ' ἄσθαι καὶ ἀναγινώσκειν. ἃ γὰρ οἱ
Φίλοι τοῖς βασιλεῦσιν ἢ θάρρῃσι παραινεῖν, ταῦτα ἐν
τοῖς βιβλίοις γέγραπται.

Λυκέρῳ. Λυκῆργος ὁ Λακεδαιμόνιος εἶδισε τὰς
πολίτας κομῆν, λέγων, ὅτι τὰς μὲν καλὰς ἢ κόμη εὐ-
πρεπεσέρες ποιεῖ, τὰς δ' αἰχρὰς φοβερωτέρας.

Πρὸς δὲ τὸν κελεύοντα ποιεῖν ἐν τῇ πόλει δημο-
κρατίαν· Σὺ πρῶτος (εἶπεν) ἐν τῇ οἰκίᾳ σε ποιήσον δη-
μοκρατίαν.

Ἐκέλευε δὲ τὰς οἰκίας ποιεῖν ἀπὸ πελέκειος καὶ
πρίο-

¹ Codex haud nominatus εἶπεν ἂν τὰς Φιλῆντας μ. & ποιή-
σωμεν ῥγο ποιήσομεν.

² Turn. & Petav. τῶν δὲ παιδῶν.

πρίονος ¹ μόνον· αἰχύνεσθαι γὰρ εἰς οἰκίας λιτὰς ἐκ-
πάματα καὶ εἰσώματα καὶ τραπέζας πολυτελεῖς εἰσφέ-
ροντας.

Πυγμαῖον δὲ καὶ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι ἐνώλησεν,
ἵνα μηδὲ παίζοντες ἀπαυδῶν ἐθίζωνται. Στρατεύειν δὲ
πολλάνους ἐπὶ τὰς αὐτὰς ἐνώλησεν, ὅπως μὴ ποιῶσι μαχι-
μωτέρως. Ὑπερον ἔν τῃ Ἀγησιλάῳ τρωθέντος, ὁ Ἀν-
ταλιίδας εἶπε, καλὰ διδασκάλια παρὰ Θηβαίων λαμβά-
νειν αὐτὸν, ἐθίσαντα καὶ διδάξαντα πολεμεῖν ἄκοντας.

Χαρίλλος. Χάριλλος ὁ βασιλεὺς ἐρωτηθεὶς, διὰ
τί νόμος ὀλίγους ἔτω Λυκῆργος ἔθηνεν, ἀπεκρίνατο, τὰς
χρωμένους ὀλίγοις λόγοις μὴ δεῖσθαι νόμων πολλῶν.

Τῶν δὲ εἰλώτων τινὸς θρασύτερον αὐτῷ προσφερο-
μένε ². Νῆ τῷ Σιῶ (εἶπε) κατέκτανον τεῦ, εἰ μὴ
ἄργισθῆμαν.

Πρὸς δὲ τὸν πυθόμενον, διὰ τί κομῶσιν, εἶπεν,
ὅτι τῶν κόσμων ἀδαπανώτατος ἔτος ἐστίν.

Τηλέκλος. Τηλέκλος ³, ὁ βασιλεὺς, πρὸς τὸν
ἀδελφὸν ἐγκαλέντα τοῖς πολίταις, ὡς ἀγνωμονέστερον
αὐτῷ προσφερομένοις, ἢ ἐκείνῳ· Σὺ γὰρ, εἶπεν, ἐκ
οἶδας ἀδικεῖσθαι.

Θεόπομπος. Θεόπομπος ἔν τινι πόλει, πρὸς τὸν
ἐπιδεικνύμενον τὸ τεῖχος αὐτῷ, καὶ πυνθανόμενον, εἰ δο-
κεῖ καλὸν καὶ ὑψηλὸν εἶναι· Οὐδ' εἰ γυναικῶν ⁴, εἶπεν.

Ἀρχι-

¹ Petav. πρίονος καὶ πελέκως, uti paulo ante δαιμονοκρατίαν; & mox ἐθίζονται; & γὰρ pro ἔν.

² Petav. προσφερομένῳ. In seq. Frft. τῷ σκιδ, pro quo e Pet. enotatur τῷ σιῶ in ind. Var. Mox idem omittit ἔτος an- te ἐστίν.

³ Xyl. notante, in apophth. Lacon. legitur Τηλέκλος; At apud Pausan. in Lacon. rex Agidarum familiae Τηλέκλος legi- tur, & sic fuit in ejus MS

⁴ Dedi e Petav. MS. Xyl. quod W. quoque ex J. Voss. Pol. Jun. Mez. recepit, & a Philelph. Raph. Reg. & Xyl. vertitur pro vulgari & δεῖ γυναικῶν. Ad hanc vulgatam lesionem Xyl. notat

Ἀρχιδάμω. Ἀρχίδαμος ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, τῶν συμμάχων ἀξιόντων ὀρίσαι τὰς Φόβας αὐτοῖς, εἶπεν· Ὁ πόλεμος ἐ τεταγμένα σιτεῖται.

Βρασίδω. Βρασίδας ἐν ἰχάσι συλλαβῶν μῦν, καὶ δηχθεῖς, ἀφῆκεν· εἶτα πρὸς τὰς παρόντας· Οὐδὲν ἕτως, εἶφη, μικρὸν ἐσιν, ὃ μὴ σώζεται ¹, τολμῶν ἀμύνεσθαι τὰς ἐπιχειρῶντας.

Ἐν δὲ μάχῃ διὰ τῆς ἀσπίδος ἀκοντιθεῖς, καὶ τὸ δόρυ τῆ τραύματος ἐλύσας, αὐτῷ τέτρω τὸν πολέμιον ἀπέκτεινεν. ἐπερωτηθεῖς δὲ, πῶς ἐτρώθη· Προδόσης ² με τῆς ἀσπίδος, εἶπεν.

Ἐπεὶ δὲ συνέβη πεσεῖν αὐτὸν ἐλευθερῶντα τὰς ἐπὶ Θράκης Ἑλλήνας, οἱ δὲ πεμφθέντες εἰς Λακεδαίμονα πρέσβεις τῇ μητρὶ προσῆλθον αὐτῆ, πρῶτον μὲν ἠρώτησεν, εἰ καλῶς ³ ὁ Βρασίδας ἀπέθανεν· ἐγκωμιαζόντων δὲ τῶν Θρακῶν αὐτὸν, καὶ λεγόντων, ὡς ἐδεῖς ἄλλος ⁴ ἔσαι τοιοῦτος· Ἄγνοεῖτε, εἶπεν, ὦ ξένοι. Βρασίδας μὲν γὰρ ἦν ἀνὴρ ἀγαθός, ἃ δὲ Λακεδαιμόνων πολλὸς ἔχει τήνε κάρρονας ⁵.

Ἄγι-

notat, si vera sit, Theopompum contemnere eum, qui in muro praesidium & fiduciam locaret, & mulieres vocare tales viros; ad receptam autem, voluisse Theopompum, ne mulieres quidem certas de sua salute esse, muris tantam, non armis, & fortitudine virorum fretas: contra viris fortibus nihil opus esse muris. — Eadem sententia, forma paulo diversa, in Lacon. Apoph. aliquoties extat. Cod. Venet. iudice W. aliquanto melius οὐδ. εἰ γυναικῶν, εἶπεν, ἦν.

1 Petav. σώζεισθαι. Mox idem τῆτο pro τέτρω.

2 Bas. vitiose προσδοσης.

3 Turn. & Petav. κακῶς.

4 Non mutandam censui hanc vocem, auctoritate Aldinae & Basileensis firmatam, & a R. retentam, licet Steph. Maill. & Frst. habeant ἄλλως, quod W. servavit. In peculiari Steph. edit. est quoque ἄλλος.

5 Turn. & Petav. ἃ δὲ Λακεδαιμονίαν πολλὰς ἔχει τήνω κάρρονας.

Ἄγιδος. Ἄγις, ὁ βασιλεὺς, ἐκ ἔφη τὰς Λακεδαιμονίους ἐρωτᾶν, πόσοι εἰσὶν, ἀλλὰ πᾶς εἰσὶν οἱ πολέμιοι.

Ἐν δὲ Μαντινέᾳ ¹ κωλυόμενος διαμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις πλείοσιν ἔσιν, εἶπεν. Ἀνάγκη πολλοῖς μάχεσθαι τὸν ἄρχειν πολλῶν βεβλόμενον.

Ἐπαινεμένων δὲ τῶν Ἡλείων ἐπὶ τῷ τᾷ Ὀλύμπια καλῶς ἄγειν. Τί δὲ (εἶπε) ποιῆσι Θουμασὸν, εἰ δι' ἐτῶν τεσσάρων μιᾶ ἡμέρα χρῶνται τῇ δικαιοσύνῃ; ἐπιμενόντων δὲ τοῖς ἐπαινοῖς, ἔφη. Τί Θουμασὸν, εἰ πράγματι καλῶ καλῶς χρῶνται, τῇ δικαιοσύνῃ;

Πρὸς δ' ἄνθρωπον πονηρὸν, ἐρωτῶντα πολλάνικς, τίς ἄριστος εἴη Σπαρτιατῶν, εἶπεν. Ὁ τύνη ἀνομοιότατος.

Ἐτέρη δὲ πυρθανομένης, πόσοι εἰσὶν ² οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ὅσοι (εἶπεν) ἱκανοὶ τὰς κακὰς ἀπείργειν. καὶ τὸ αὐτὸ ἐτέρη πυρθανομένης. Πολλοὶ σοι (ἔφη) δόξεσιν εἶναι, ἐὰν αὐτὰς ἴδῃς μαχομένους.

Λυσάνδρου. Λύσανδρος, Διονυσίς, τῆς τυράννης, πέμψαντος ἱμάτια ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς ³ τῶν πολυτελῶν, ἐκ ἔλαβεν, εἰπὼν δεδιέναι, μὴ διὰ ταῦτα μᾶλλον αἰσχραὶ φανῶσι.

Πρὸς δὲ τὰς ψέγοντας αὐτὸν ἐπὶ τῷ δι' ἀπάτης τὰ πολλὰ πράσσειν, ὡς ἀνάξιον τῆς Ἡρακλέους, ἔλεγεν, ὅπερ μὴ ἐφικνεῖται ἡ λεουτῆ, προσραπῆσον εἶναι ἐκεῖ τὴν ἀλωπειῆν.

Πρὸς δ' Ἀργείας δικαιότερα τῶν Λακεδαιμονίων λέγειν περὶ τῆς ἀμφισβητημένης χώρας δοκῦντας ⁴, σπατάμε-

¹ Turn. & Petav. Μαντινεία.

² Petav. εἰσὶ Λακεδ. omisso οἱ. Mox idem πολλοὶ ἔσι.

³ In R. Frft. & Maitt. αὐτῆ. Correxii. Sequens τῶν omittit Petav.

⁴ Dedi sic ex Turn. V. Petav. & e consensu trium Interpp. loco vulgatae δοκῦντων.

σάμενος τὴν μάχαιραν· Ὁ ταύτης (ἔφη) κρατῶν, βέλτεια περι γῆς ὄρων διαλέγεται. Τῆς δὲ Λακεδαιμονίας ὄρων ὀνκῆντας προσμάχεσθαι τοῖς τείχεσι τῶν Κορινθίων, ὡς εἶδε λαγῶν ἐξαλλόμενον ἐκ τῆς τάφρου· Τοίστες (ἔφη) φοβεῖσθε πολεμίας, ὧν οἱ λαγοὶ δι' ἀργίαν ἐν τοῖς τείχεσιν ἐγκαθεύδουσιν;

Μεγάρως ¹ δ' ἀνδρὸς ἐν κοινῷ συλλόγῳ παρρησία χρησαμένε πρὸς αὐτόν· Οἱ λόγοι σε (εἶπε) πόλεως δέονται.

Ἀγησίλαος. Ἀγησίλαος ἔλεγε, τῆς τὴν Ἀσίαν κατοικῆντας, ἐλευθέρους μὲν καὶ εἶναι, δόλους δ' ἀγαθούς.

Εἰδισμένων δ' αὐτῶν τὸν Περσῶν βασιλέα μέγα προσαγορεύειν· Τί δ' ἐκεῖνος (εἶπεν) ἐμῆ μείζων, εἰ μὴ δικαιότερος καὶ σωφρονέστερος;

Περὶ ἀνδρείας καὶ δικαιοσύνης ἐρωτηθεῖς, ποτέρα βελτίων· Οὐδὲν ἀνδρείας (ἔφη) χρῆζόμεν ², ἐν πάντες ὦμεν δίκαιοι.

Νυκτὸς δὲ μέλλων κατὰ τάχος ἀναζευγνύειν ἐκ τῆς πολεμίας, καὶ τὸν ἐρώμενον ὄρων ἀπολειπόμενον δι' ἀθόνηιαν, καὶ δακρύοντα· Χαλεπὸν (εἶπεν) ἅμα ἐλεεῖν καὶ φρονεῖν.

Μενεκράτης δὲ, τῷ ἰατρῷ, Δίδος προσαγορευομένε, γράψαντος ἐπιτολὴν πρὸς αὐτόν· Μενεκράτης Ζεὺς βασιλεῖ Ἀγησίλαῳ χαίρειν· ἀντέγραψεν· Βασιλεὺς Ἀγησίλαος Μενεκράτει ὑγιαίνειν.

Λακεδαιμονίων δὲ νικησάντων Ἀθηναίους καὶ τῆς συμμαχίας ἐν Κορίνθῳ, πυθόμενος τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων νεκρῶν· Φεὺ τὰς Ἑλλάδος, (εἶπεν) ἃ τούτῃς ὑφ' ἑαυτῆς ³ ἀπολώλεκεν, ὅσοις ἀρκεῖ τῆς βαρβάρους νικῆν ἅπαντας.

Χρησ-

¹ Ald. & Bas. Μεγαρέας.

² Petav. χρῆζωμεν.

³ Petav. ὑφ' αὐταῖς.

Χρησμὸν δὲ λαβὼν ἐν Ὀλυμπίᾳ παρὰ τῷ Διὸς, ὃν ἤθελεν, εἶτα τῶν ἐφόρων κελεύοντων καὶ τὸν Πύθιον ἐρωτῆσαι περὶ τῶν αὐτῶν, εἰς Δελφὸς παραγενόμενος, ἠρώτησε τὸν θεόν, εἰ, ἅπερ τῷ πατρὶ, δοκεῖ καὶ αὐτῷ.

Παραιτέμενος δὲ τινὰ τῶν φίλων παρὰ τῷ Καρῷ Ἰκαριέως ¹, ἔγραψε πρὸς αὐτόν. Νικίας εἰ μὲν ἐκ ἀδικεῖ, ἄφες ². εἰ δ' ἀδικεῖ, ἡμῖν ἄφες, πάντως δ' ἄφες.

Τῷ δὲ μιμημένῳ τὴν τῆς ἀηδόνος Φωνὴν ἀκῆσαι παρακαλέμενος. Αὐτᾶς, εἶπεν, ἀκῆσα πολλαίαις.

Μετὰ δὲ τὴν ἐν Λεύκῃ μάχην, πάντας τὰς τρέσαντας ἀτίμους εἶναι τῷ νόμῳ κελεύοντος, ὁρῶντες οἱ ἔφοροι τὴν πόλιν ἀνδρῶν ἔρημον ἔσαν, ἐβέβηοντο τὴν ἀτιμίαν λῦσαι, καὶ νομοθέτην ἀπέδειξαν τὸν Ἀγησίλαον. ὃ δὲ προελθὼν εἰς τὸ μέσον, ἐκέλευσε τὰς νόμους ἀπὸ τῆς αὔριον κυρίως εἶναι.

Ἐπεὶ δὲ, πεμφθεὶς τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων σύμμαχος, ἐπολιορκεῖτο μετ' αὐτῆ, πολλαπλασιόωνων ὄντων τῶν πολεμίων, καὶ περιταφρευόντων τῷ στρατόπεδον, κελεύσαντος ἐπεξιέναι καὶ διαμάχεσθαι τῷ βασιλέως, ἐκ ἔφῃ διακωλύσειν τὰς πολεμίας ἰσχύς αὐτοῖς γενέσθαι βηλομένους. ἔτι δὲ μικρὸν ἀπολειπέσης ³ τῆς τάφρου συνάψαι, κατὰ τῆτο παρατάξας τὸ διαλείπον, καὶ πρὸς ἰσχύς ἴσοι ἀγωνισάμενοι ἐνίκησαν.

Ἀποδηγήσαν δὲ, τὰς φίλους ἐκέλευσε μηδεμίαν πλασὴν ⁴, μηδὲ μιμηλὰν ποιῆσασθαι, τὰς εἰκόνας ἔτιω προσαγορεύων. εἰ γὰρ τι καλὸν ἔργον πεποίηκα, τῷ

τὸ

¹ Xyl. Ἰδριέως legendum monet, uti est in vita Agefil. (Vol. IV. pag. 91. not. 4.) & in Laconicis.

² In MS. versionis Philelph. omittuntur εἰ δ' ἀδικεῖ, ἡμῖν ἄφες.

³ Petav. ἀπολειπέσης.

⁴ Sic Xyl. legit, & dedit Steph. In Ald. Bas. Petav. πλασάν. V. πλαγάν. Mox pariter Ald. Bas. Petav. εἰδ' εἰ πάντες; Xyl. e Laconicis legendum monuit, εἰδ' οἱ π. quod Steph. dedit.

τό με μνημεῖόν ἐστιν· εἰ δὲ μηδέν, ἐδ' οἱ πάντες ἀνδριάντες.

Ἀρχιδάμκ τῷ Ἀγησίλακ· Ἀρχίδαμος ὁ Ἀγησίλακ, καταπελτικὸν ἰδὼν βέλος τότε πρῶτον ἐκ Σικελίας νομιθεῖν, ἀνεβόησεν· Ὡ Ἡράκλεις, ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά.

Ἀγιδος τῷ νεωτέρκ· Ὁ δὲ νεώτερος Ἄγικ, Δημάκκ λέγοντος, ὅτι τὰ Λακωνικὰ ξίφη διὰ μικρότητα καταπίνεσιν οἱ θαυμαστοιοί· Καὶ μὴν (ἔφη) μάλισα οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν πολεμίων τοῖς ξίφεσιν ἐφικνεῖνται.

Τῷ δὲ προδότη παραδῆναι στρατιώτας τῶν ἐφόρων κελεύοντων, ἐκ ἔφη πισεύειν τὰς ἄλλοτρίας τῷ προδόντι τὰς ἰδίας.

Κλεομένης· Κλεομένης πρὸς τὸν ὑπικνεμένον αὐτῷ δῶσειν ἀλεηλυόνας ἀποθνήσκοντας ἐν τῷ μάχεσθαι· Μὴ σύ γε (εἶπεν) ἀλλὰ δός μοι τὰς κατακτείνοντας ἐν τῷ μάχεσθαι¹.

Παιδάρετκ· Παιδάρετος, ἐκ ἐγκριθεῖς εἰς τὰς τριακοσίας, ἥτις ἦν ἐν τῇ πόλει πρωτεύουσα τιμὴ τῇ τάξει, ἰλαρὸς καὶ μειδιῶν ἀπῆει, χαίρειν λέγων, εἰ τριακοσίας ἡ πόλις ἔχει πολίτας ἑαυτῷ βελτίονας.

Δαμονίδκ· Δαμονίδας δὲ ταχθεῖς εἰς τὴν τελευταίαν τῷ χορῷ τάξιν ὑπὸ τῷ τὸν χορὸν ἰσάντος· Εὖγε (εἶπεν) ἐξεῦρες, πῶς καὶ αὐτὸς ἐντιμος γένηται.

Νικοςράτκ· Νικόστρατος, ὁ τῶν Ἀργείων στρατηγός, ὑπὸ Ἀρχιδάμκ χωρίον τι προδῆναι παρακαλέμενος ἐπὶ χρήμασι πολλοῖς, καὶ γάμω Λακαίνης, ἣν βέλεται, δίχα τῶν βασιλιῶν, ἀπεκρίνατο, μὴ εἶναι τὸν Ἀρχίδαμον ἄφ' Ἡρακλέας· τὸν μὲν γὰρ Ἡρακλέα περιίοντα τὰς κακὰς κολάζειν, Ἀρχίδαμον δὲ τὰς ἀγαθὰς κακὰς ποιεῖν.

Εὐδαί-

¹ Ρετάν. αὐτῷ μάχεσθαι. Ald. & Bas. κατακτείνοντας.

Εὐδαιμονίδης. Εὐδαιμονίδας ¹ ἰδὼν ἐν ἀκαδημίᾳ Ξενοκράτην πρεσβύτερον ἤδη μετὰ τῶν μαθητῶν φιλοσοφῶντα, καὶ πυθόμενος, ὅτι τὴν ἀρετὴν ζητεῖ. Πότε ἂν (εἶπεν) αὐτῇ χρήσεται;

Πάλιν ἀκέσας φιλοσόφου διαλεχθέντος, ὅτι μόνος ἀγαθὸς στρατηγὸς ² ὁ σοφὸς ἐστίν. Ὁ μὲν λόγος (εἶφη) Σαυμασός, ὁ δὲ λέγων ἐπερισσεύαλπισται.

Ἀντιόχης. Ἀντιόχος ³ ἐφορεύων, ὡς ἤκησεν, ὅτι Μεσσηνίους Φίλιππος τὴν χώραν ἔδωκεν, ἠρώτησεν, εἰ καὶ τὸ κρατεῖν αὐτοῖς μαχομένοις περὶ τῆς χώρας ἔδωκεν.

Ἀνταλκίδης. Ἀνταλκίδας πρὸς τὸν Ἀθηναῖον ἀμαθεῖς ἀποκαλῶντα τὰς Λακεδαιμονίους. Μόνοι γὰρ (εἶπεν) ἡμεῖς ἐδὲν μεμαθήκαμεν κακὸν παρ' ὑμῶν.

Ἐτέρου δ' Ἀθηναίου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος. Ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς ἀπὸ τῶν Κηφισῶν ⁴ πολλὰς ὑμᾶς ἐδιώξαμεν. Ἡμεῖς δ' ἐδέποτε (εἶπεν) ὑμᾶς ἀπὸ τῶν Εὐρώτων.

Σοφιστὴ δὲ μέλλοντος ἀναγινώσκειν ἐγκώμιον Ἡρακλέους, εἶφη. Τίς γὰρ αὐτὸν ψέγει;

Ἐπαμινώνδης. Ἐπαμινώνδης τῶν Θηβαίων στρατηγῶντος, ἐδέποτε πανικὸς θόρυβος ἐπέπεσε ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.

Ἐλεγε δὲ, τὸν ἐν πολέμῳ θάνατον εἶναι κάλλιστον.

Τῶν δὲ ὀπλιτῶν δεῖν ἀπέφαινε εἶναι τὸ σῶμα γυμνασμένον ἐκ ἀθλητικῶς μόνον, ἀλλὰ καὶ στρατιωτικῶς.

I 2

¹ Non probat hoc nomen Xyl. Vertit *Eudamidas* e Laconic. apophth. Eum Kaltw. sequitur. Philephus habet *Eudamoniadas*.

² Hanc vocem, a Steph. & seqq. omnibus omisam, necesse duxi, ut ex Ald. Baf. Petav. & Interpp. tribus restituam, cum tota sententia eam flagitet.

³ Antiochi nomen in Lacone Xylandro est suspectum. MS. vers. Phil. habet *Antiblochus*. Petav. mox *Messeniis* pro *Messeniis*.

⁴ Ald. & Baf. Κηφισῶν.

κῶς· διὸ καὶ τοῖς πολυσάρκοις ἐπολέμει, καὶ τινα τοῖσ-
τον ἀπήλασε τῆς στρατίας· εἰπὼν ¹, ὅτι μόλις αὐτῆ
σιπέτασι τὴν γαστέρα ἀσπίδες τρεῖς, ἢ τέσσαρες, δι' ἣν
ἔχ' ἐώρακεν αὐτῆ τὸ αἰδοῖον.

Οὕτω δ' ἦν εὐτελής περὶ τὴν δίαιταν, ὥστε κληθεῖς
ἐπὶ δεῖκνον ὑπὸ γείτονος, εὐρῶν πεμμάτων καὶ ὄψαν
καὶ μύρων παρασκευῆν, ἀπήλασεν εὐθύς, εἰπών· Ἐγώ
σε θύειν ὤμην ², ἔχ' ὑβρίζειν.

Τῆ δὲ μαγεῖρε τοῖς συνάρχασιν ἡμερῶν τινων δα-
πάνην ἀπολογιζομένης, πρὸς μόνον ἠγανάκησε τὸ πλή-
θος τῆ ἐλαίε. θυμασάντων δὲ τῶν συναρχόντων, ἔ-
τὸ τῆς δαπάνης ἔφη λυπεῖν αὐτὸν, ἀλλ' εἰ τοσῶτον
ἔλαιον ἐντὸς παραδέδεκται τῆ σώματος.

Ἐορτὴν δὲ τῆς πόλεως ἀγάσης, καὶ πάντων ἐν
πότοις καὶ συνουσίαις ὄντων, ἀπήντησέ ³ τιμὴ τῶν συνή-
θων αὐχμηρὸς καὶ σύννεκς βαδίζων· θυμάζοντος δὲ,
καὶ κυνθανομένης, τί δὴ μόνος ἔτως ἔχων περίεισιν·
Ὅπως (εἶπεν) ἐξῆ πᾶσιν ὑμῖν μεθύειν καὶ ῥαθυμεῖν.

Ἄνθρωπον δὲ Φαῦλον, ἐξημαρτηκότα ⁴ τι τῶν
μετρίων, τῆ μὲν Πελοπίδε παρακαλῆντος, ἐκ ἀφῆκε
τῆς δ' ἐρωμένης δεηθείσης, ἀφῆκεν, εἰπών, ὅτι τοιαῦ-
τα πρέπει λαμβάνειν ἑταιριδίαις, ἀλλὰ μὴ στρατηγοῖς.

Ἐπεὶ δὲ, Λακεδαιμονίων ἐπιστρατευομένων, ἀνε-
φέροντο χρησιμοὶ τοῖς Θηβαίοις, οἱ μὲν ἦσαν, οἱ δὲ νέ-
κην φράζοντες, ἐκέλευε τὰς μὲν ἐπὶ δεξιᾷ ⁵ τῆ βήμα-
τος θῆναι, τὰς δ' ἐπ' ἀριστερᾷ. τεθέντων δὲ πάντων,
ἀνα-

¹ Petav. εἰπόντος; Mox idem τρεῖς, & Turn. ἐκ ἐωράκα-
σαν (sic).

² W. vitiose ὤμην. Ald. ὤμεν; Baf. ὤμην.

³ Ald. & Baf. ἀπήτησε.

⁴ In suppl. var. lect. Frst. notatur ἄμαρτηκότα. Mox Petav.
Πελοπίδα; Turn. Πελοπίδος.

⁵ Petav. δεξιᾷ, & mox θῆναι, & ἀριστερᾷ. Deinde Turn.
& Petav. τεθέντων πάντων, absque δὲ; & mox Petav. ἐτελήθη-
ται.

ἀνατὰς εἶπεν· Ἐὰν μὲν ἐθελήσητε τοῖς ἄρχεσι πείθεσθαι, καὶ τοῖς πολεμίοις ὁμόσε χωρεῖν, ἔτοι ὑμῖν εἰσιν οἱ χρησιμοί, δείξας τὰς βελτίονας· ἐὰν δ' ἀποδειλιάσητε πρὸς τὸν κίνδυνον, ἐκεῖνοι, πρὸς τὰς χείρονας ἰδών ¹.

Πάλιν δὲ προσάγων ² τοῖς πολεμίοις, βροντῆς γενομένης, καὶ τῶν περὶ αὐτὸν πυρθανομένων, τί σημαίνειν οἶεται τὸν θεόν, ἐμβεβροντῆσθαι τὰς πολεμίους εἶπεν, ὅτι, τοιούτων χωρίων ἐγγυὸς ὄντων, ἐν τοιούτοις στρατοπεδεύουσιν.

Ἦδισον δὲ πάντων αὐτῶ ³ τῶν γεγονότων καλῶν καὶ ἀγαθῶν εἶναι ἔλεγε, τὸ τῶν γενομένων αὐτὸν τῷ πατρὸς ζῶντος ἔτι καὶ τῆς μητρὸς, ἐν Λεύκτροις νικῆσαι Λακεδαιμονίους.

Εἰδὼς δὲ φαίνεσθαι τὸν ἄλλον χρόνον ἀηλιμμένος τὸ σῶμα, καὶ Φαίδρος τῷ προσώπῳ, μετὰ τὴν μάχην ἐκείνην τῇ ὑσεραίᾳ προῆλθεν ἀύχμηρός καὶ ταπεινός. τῶν δὲ φίλων ἐρωτῶντων, μή τι λυπηρὸν αὐτῷ συμπέπρωκεν· Οὐδὲν (εἶπεν)· ἀλλ' ἐχθρὸς ἠθόμην ἐμαυτῷ μείζον, ἢ καλῶς ἔχει, Φρονήσαντος· διὸ σήμερον κολάζω τὴν ἀμετρίαν τῆς χαρᾶς.

Εἰδὼς δὲ τὰς Σπαρτιάτας ἐπικρυπτομένους τὰ τοιαῦτα συμπλώματα, καὶ βεβλόμενος ἐξελέγξαι τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς αὐτῶν, ἔχ' ὁμῶ πᾶσι νεκρῶν ἀναίρεσιν, ἀλλ' ἐκάσους ⁴ κατὰ πόλιν ἔδωκεν, ὡς πλείονας, ἢ χιλίους; ὄντας ὀφθῆναι τὰς Λακεδαιμονίαν.

Ἰάσονος δὲ, τῷ Θεσσαλῶν μονάρχῃ, συμμάχῃ

I 3

μέν

¹ W, sum secutus, qui sic dedit ex J. Jun. & Raph. Regii versione. Vulgo εἰπών.

² Turn. προσαγαγών; Petav. corrupte προσαγάγων. Mox post πυρθανομ. uterque inserit μόνον; & deinde ἐμβεβροντῆσαι.

³ Petav. αὐτῷ. Ab eodem abest mox seq. εἶναι; dat porro γενομένων pro γενοαμ.

⁴ Petav. ἐκάσῃ; mox idem dat ὡς pro ὡς, & omittit ὄντας.

μὲν εἰς Θήβας παραγενομένῃ, διχίλις δὲ χρυσὸς τῷ Ἐπαμινώνδῃ πέμψαντος ἰχυρῶς πενομένῳ, τὸ μὲν χρυσοῦν ἐκ ἔλαβε, τὸν δ' Ἰάσονα θρασάμενος. Ἀδίκων (ἔφη) χειρῶν ἄρχεις· αὐτὸς δὲ πεντήκοντα δραχμὰς δανεισάμενος παρά τινος τῶν πολιτῶν, ἐφόδιον τῆς στρατιᾶς, ἐπέβαλεν εἰς Πελοπόννησον.

Ἀῤῥίς δὲ τῆ Περσῶν βασιλείῃς τρισμυρίας δαρκινῆς ἀποσειλάντος αὐτῷ ¹, καθήψατο πικρῶς Διομέδοντος, ὃς εἰς τοσαῦτον πλῆν πέπλευσε διαφθερῶν Ἐπαμινώδαν. πρὸς δὲ τὸν βασιλέα λέγειν ἐκέλευσεν, ὅτι τὰ συμφέροντα ² Θηβαίοις Φροῦν, ἔξει προῖκα Φίλου Ἐπαμινώδαν· τὰ δὲ μὴ συμφέροντα, πολέμιον.

Ἐπεὶ δ' Ἀργεῖοι μὲν ἐγένοντο σύμμαχοι Θηβαίων, Ἀθηναίων δὲ πρέσβεις εἰς Ἀρναδίαν παραγενόμενοι κατηγόρεον ἀμφοτέρων, καὶ Καλλίστρατος, ὁ ῥήτωρ, ὠνείδισε τὸν Ὀρέστην καὶ τὸν Οἰδίποδα ταῖς πόλεσιν, ἐπαναστὰς ὁ ³ Ἐπαμινώδης. Ὁμολογῶμεν (ἔφη) καὶ παρ' ἡμῖν πατροῦσιν γενέθαι, καὶ παρ' Ἀργείοις μητροῦσιν· ἀλλὰ τὰς ταῦτα δράσαντας ἡμεῖς μὲν ἐξέβαλομεν ⁴, Ἀθηναῖοι δὲ ὑπεδέξαντο.

Πρὸς δὲ τὰς Σπαρτιάτας πολλὰ καὶ μεγάλα τῶν Θηβαίων ⁵ κατηγορήσαντας· Οὔτοι μέντοι (εἶπεν) ὑμῶς βραχυλογῶντας ἔπαυσαν.

Ἐπεὶ δ' Ἀλέξανδρον, τὸν Φεραιῶν τύραννον, πολέμιον ὄντα Θηβαίων, Ἀθηναῖοι Φίλου ἐποίησαντο καὶ σύμμαχον, ὑποχόμενον αὐτοῖς ἡμιβολίῃ τὴν μῶν κρεῶν ὄντων παρέξειν· Ἡμεῖς δὲ (ἔφη ὁ Ἐπαμινώδης) ξύλλα προῖκα παρέξομεν Ἀθηναίοις ἐπὶ τὰ κρέα ταῦτα· τὴν γὰρ ⁶ χάραν αὐτῶν τεμῶμεν, ἂν πολυπραγμονῶσι.

Τὰς

¹ Petav. αὐτῷ. Partic. δὲ ante τὸν βασ. omittit idem.

² Turn. & Petav. συμβαίνοντα, & mox Φροῦν.

³ abest ὁ a Petav. item mox sequens παρ'.

⁴ Petav. ἐξεβάλλομεν.

⁵ Turn. & Petav. τὰς Θηβαίας.

⁶ γὰρ dedi cum w, e Turn. Voff. Mez. versionibus Philelphi & Raph. Regii. Vulgo τὴν δὲ.

Τὸς δὲ Βοιωτὸς ὑπὸ χολῆς ἐκλυομένους ἀεὶ βε-
λόμενος ¹ ἐν τοῖς ὅπλοις συνέχειν ², ὁπότε Βοιωτάρ-
χος αἰρεθεῖν, παραινῶν ἔλεγε· Ἔτι βελεύσαθε, ἀν-
δρες. εἰ γὰρ ἐγὼ στρατηγῶ, στρατευτέον ἐστὶν ὑμῖν. καὶ
τὴν χώραν ὑπὲρ ἔσαν καὶ ἀναπεπλημένην, πολέμου ὀρ-
χῆσαν προσηγόρευεν, ὡς μὴ δυναμένους κρατεῖν αὐτῆς,
ἂν μὴ τὴν χεῖρα διὰ πόρπακος ἔχωσι.

Τὸ δὲ Χαβρίε περι Κόρινθον ὀλίγους τινὰς τῶν
Θηβαίων ὑπὸ τὰ τεῖχη Φιλομαχῶντας καταβαλόντος,
καὶ σῆσαντος τρόπαιον, ὁ Ἐπαμινώνδας καταγελαῶν ἔφη,
ἐνταῦθα δὴ ³ ἔ τρόπαιον, ἀλλὰ Ἐνατήσιον, ἐσάναι.
τὴν γὰρ Ἐκάτην ἐπιεικῶς ἐν ταῖς πρὸ τῶν πυλῶν ἰδρύνου-
το τριόδους.

Ἀπαγγείλαντος δὲ τινος, ὡς Ἀθηναῖοι στρατευμα-
καιοῖς κηκοσμημένοι ὅπλοις εἰς Πελοπόννησον ἀπεσάλ-
κασιν. Τί ἐν (εἶπεν) Ἀντιγενίδας ἐνεῖ καινὰς Τέλλι-
νος αὐλὰς ἔχοντας; ἦν δ' αὐλητῆς ὁ μὲν Τέλλιος, κά-
κισος· ὁ δ' Ἀντιγενίδας, κάλλιτος.

Τὸν δὲ ὑπασπιστὴν αἰθόμενος εἰληφότα χρήματα
πολλὰ παρ' ἀνδρὸς αἰχμαλώτου γεγονότος· Ἐμοὶ μὲν
(εἶπεν) ἀπίδος τὴν ἀσπίδα, σεαυτῶ δὲ πρῶ ⁴ καπηλεῖον,
ἐν ᾧ καταζήσεις. ἐκέτι γὰρ ἐθέλεις κινδυνεύειν ὁμοίως,
εἰς τῶν πλεσίων γεγονῶς καὶ μακαρίων.

Ἐρωτηθεὶς δὲ, πότερον ἑαυτὸν ἡγεῖται βελτίονα
στρατηγόν, ἢ Χαβρίαν, ἢ Ἰφικράτην· Δύσκριτον, (εἶ-
πεν) ἕως ζῶμεν.

Ἐπεὶ δ' ἐκ τῆς Λακωνικῆς ὑποσρέψας ἔφευγε θα-
νάτου δίκην μετὰ τῶν συστρατηγῶν, ὡς ἐπιβαλὼν τῇ Βοιω-
ταρ-

I 4

¹ Sic dedi cum W. e Turn. Petav. Voss. Venet. & versioni-
bus Phil. Raph. & Xyl. Vulgo βελεύομενος.

² Turn. & Petav. αἰέχων. Id. mox ἡμῖν pro ὑμῖν.

³ Turn. Petav. δεῖ. Idem legisse videntur Philelph. & Raph.
Regius.

⁴ Petav. πρῶ. Sic quoque Ald.

ταρχία παρὰ τὸν νόμον τέσσαρας μῆνας, τὰς μὲν συν-
 ἄρχοντας ¹ ἐκέλευεν εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν,
 ὡς ἐκβιασθέντας, αὐτὸς δ' ἐν ἔψῃ βελτίονας ἔχειν τῶν
 ἔργων λόγους. εἰ δὲ δεῖ τι πάντως εἰπεῖν πρὸς τὰς δι-
 κασὰς, ἀξιῶν, ἂν ἀποκλείωσιν αὐτὸν, ἐπιγράψαι τῇ
 εἴλῃ τὴν καταδίηην, ὅπως οἱ Ἕλληνας εἰδῶσιν, ὅτι μὴ
 βελομένους Θηβαίους Ἐπαμινώνδας ἠνάγκασε τὴν Λακωνι-
 κὴν πυρπολῆσαι, πεντακοσίοις ἐνικυτοῖς ἀδύωτον ἔσαν-
 οῖνῃσαι ² δὲ Μεσσηνὴν δι' ἐτῶν τριάκοντα καὶ διακοσίων
 συντάξαι ³ δὲ καὶ συναγαγεῖν εἰς ταυτὸν Ἀρκάδας
 ἀποδῆναι δὲ τοῖς Ἕλλησι τὴν αὐτονομίαν. ταῦτα γὰρ
 ἐπράχθη κατ' ἐκείνην τὴν στρατείαν. ἐξῆλθον ἔν οι δι-
 κασαὶ σὺν πολλῷ γέλωτι, μηδὲ τὰς ψήφους ἐπ' αὐτὰν
 ἀναλαβόντες.

Ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ μάχῃ τρωθεῖς καὶ κομιθεῖς
 ἐπὶ σινηνῇ, ἐκάλει Δαίφραυτον, εἶτα μετ' ἐκείνον Ἰολλί-
 λιδαν· τεθνήσκει δὲ τὰς ἀνδρας πυθόμενος, ἐκέλευε δια-
 λύεσθαι πρὸς τὰς πολεμίας, ὡς ἐν ὄντος αὐτοῖς στρατηγῶν
 καὶ τῶ λόγῳ τὸ ἔργον ἐμαρτύρησεν, ὡς εἰδότες ἄριστοι
 τὰς πολίτας.

Πελοπίδης. Πελοπίδας ὁ συστράτηγος Ἐπαμινών-
 δας ⁴, τῶν Φίλων αὐτὸν ἀμελεῖν λεγόντων πράγματος
 ἀναγκαῖα, χρημάτων συναγωγῆς ⁵. Ἀναγκαῖα τὰ χρή-
 ματα νῆ Δία (εἶπε) τέτρω Νικομήδει, δείξας χωλὸν καὶ
 ἀνάπηρον ἀνθρώπον.

Τῆς δὲ γυναικὸς, ἐπὶ μάχην ἐξιόντος αὐτῆ, δεο-
 μένης

¹ Vulgatam τὰς μὲν ἐν ἄρχοντας sic corrigere non dubitavi.
 Vidit idem Mez. reddiderunt interpp. Philelph. Raphael. Amiot.
 & probavit W. Pro ἐκέλευεν Turn. & Pet. ἐκέλευσεν.

² W. mavult αἰκίσσας, incolis frequentare.

³ Turn. & Pet. συνάξαι; iid. pro Ἀρκάδας dant ἀνδρας.
 Pro ἐξῆλθον Turn. ἐξήλων. Petav. Εὐολλίδαν pro Ἰολλίδαν;
 MS. Xyi. Ἰολλίδαν.

⁴ Turn. & Petav. Ἐπαμινώνδας.

⁵ Petav. πρᾶγματτος πραγμάτων συναγωγῆς.

μένης σώζειν ἑαυτὸν, ἄλλοις ἔφη δεῖν τῶτο παραινεῖν, ἔρχονται δὲ καὶ στρατηγῶν, σώζειν τὰς πολίτας.

Εἰπόντος δὲ τινος τῶν στρατιωτῶν· Ἐμπεπλώκαμεν εἰς τὰς πολεμίας· Τί μᾶλλον, (εἶπεν) ἢ εἰς ἡμᾶς ἐκείνοι;

Ἐπεὶ δὲ παρασπονδηθεῖς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, τῷ Φεραίων τυράννῃ, καὶ δεθεῖς ¹, καθῶς αὐτὸν ἔλεγεν, εἰπόντος ἐκείνου· Σπεύδεις ἀποθανεῖν; Πάνυ μὲν ἔν (εἶπεν) ἵνα μᾶλλον ἐπὶ σε ² παροξυνθῶσι Θηβαῖοι, καὶ σὺ δίκην δῶς τάχιον.

Θήβης δὲ, τῆς τῷ τυράννῃ γυναικὸς, ἐλθέσης πρὸς Πελοπίδαν, καὶ λεγέσης θαυμάζειν, ὅτι ἔτως ἱλαρὸς ἐστὶ δεδεμένος, αὐτὸς ἔφη μᾶλλον θαυμάζειν ἐκείνην, ὅτι μὴ δεδεμένη ὑπομένει Ἀλέξανδρον.

Κομισαμένε δ' αὐτὸν τῷ Ἐπαμινώνδῃ, χάριν, εἶπεν, ἔχειν Ἀλεξάνδρῳ. πεπειράθαι ³ γὰρ ἑαυτῆ νῦν μάλικα ἐ μόνον πρὸς πόλεμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς θάνατον εὐθαρσῶς ἔχοντος.

ΡΩΜΑΙΩΝ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

Μ. Κέρριε. Μάνιος Κέρριος ⁴, ἐγκαλέντων αὐτῶν τινων, ὅτι τῆς αἰχμαλώτε χώρας ὀλίγον ἐκάστω μέρος διένειμε, τὴν δὲ πολλὴν ⁵ ἐποίησε δημοσίαν, ἐπηύξατο, μηδένα γενέσθαι Ῥωμαίων, ὃς ὀλίγην ἠγήσεται γῆν τὴν τρέφουσιν.

Σαυνιτῶν δὲ μετὰ τὴν ἤτλαν ἀφικομένων πρὸς αὐτὸν,

I 5

¹ Turn. & Pet. δεηθεῖς.

² absunt a Petav. ἐπὶ σε.

³ Petav. πεπειράται. Sic est in Ald. & Bas. item in peculi Steph. edit. Mox inferui μόνον, quod vulgo deest, auctoritate suppl. var. lect. in ed. Frft. Idem dedisse video W. nulla tamen allata ratione, sive codicis auctoritate.

⁴ Turn. & Petav. Κέρριος. Sic est quoque in Ald.

⁵ Ald. & Bas. τὴν δὲ πόλιν. Xyl. e MS. correxit.

τὸν, καὶ χρυσίον δίδόντων, ἔτυχεν ἐν χύτραις ἔψων γογγυλίδας· ἀπεκρίνατο δὲ τοῖς Σαυνίταις μηδὲν χρυσίον δεῖσθαι τοιαύτου δεῖπνου δειπῶν· αὐτῷ δὲ βέλτιον εἶναι τῷ χρυσίῳ ¹ ἔχειν τὸ κρατεῖν τῶν ἐχόντων.

Γ. Φαβρίκις. Γάιος Φαβρίκιος, τὴν ὑπὸ Πύρρον Ῥωμαίων ἤγλαν πυθόμενος, Λαβιήνω ² εἶπεν· Πύρρος, ἢ Ἡπειρῶται Ῥωμαῖες νενικηκασιν.

Ἐλθὼν δὲ πρὸς Πύρρον περὶ λύσεως αἰχμαλώτων, χρυσίον μὲν πολὺ δίδοντας, ἢ ἔλαβε· τῇ δ' ὑσεραία τὸν μέγιστον ἐλέφαντα, τῷ Πύρρῳ παρακελεύσαντος ³ ἐξόπιθεν ἀγνοῦντι τῷ Φαβρικίῳ ῥήξαντα Φωνὴν ἐπιφανῆσαι· καὶ τότε γενομένη, ἐπιστραφεὶς ὁ Φαβρίκιος καὶ μειδιάσας· Ἐμὲ ⁴ μὲν (εἶπεν) ἄτε τὸ χρυσίον ἐχθές, ἔτε σήμερον τὸ θηρίον ἐπέπληξε.

Τῷ δὲ Πύρρῳ παρακαλῶντος αὐτὸν εἶναι σὺν αὐτῷ καὶ τὴν μετ' αὐτὸν ἔχειν ἡγεμονίαν· Οὐδέ σοι ⁵ (εἶφη) τῆτο λυσιτελές ἐσιν. Ἡπειρῶται γὰρ, εἰάν ἀμφοτέρως γνῶσιν ἡμᾶς, ὑπ' ἐμῶ βασιλεύεσθαι μᾶλλον, ἢ σὺ, ἐθελήσασιν.

Ἵπατεύοντι δὲ τῷ Φαβρικίῳ προσέπεμψεν ἐπιστολὴν ὁ τῷ Πύρρῳ ἰατρός, ἐπαγγελλόμενος, εἰάν κελεύῃ, Φαρμάκοις τὸν Πύρρον ἀποκτενεῖν. ὁ δὲ Φαβρίκιος τὴν ἐπιστολὴν πρὸς Πύρρον ἔπεμψεν, αἰδέσθαι κελεύσας, ὅτι ⁶ καὶ Φιλων ἰακισθός ἐστὶ κριτῆς καὶ πολεμίων. Ἐπεὶ δὲ Φωράσας τὴν ἐπιβεβλην ⁷ ὁ Πύρρος, τὸν μὲν ἰατρὸν ἐκρέμασε, τῷ δὲ Φαβρικίῳ τὸς αἰχμαλώτας ἄνευ λύτρων ἀπέδωκεν, ἢ ἐδέξατο δωρεάν, ἀλλ' ἴσως ἀντέδωκε, μὴ δόξῃ λαμβάνειν μισθόν. ἐδὲ γὰρ χάριτι Πύρροσ

¹ Petav. χρυσία.

² Xyl. legit vertitque *Lacvino*.

³ Turn. & Petav. παρασκευάσαντος.

⁴ Turn. & Pet. εἰ πρὸ ἐμῆ; Seq. μὲν abest ab Ald. & Bas.

⁵ Petav. ἐδέ σου; & mox θελήσασιν.

⁶ E Turn. recepit ὅτι, pro vulg. διότι.

⁷ Turn. & Pet. τὴν ἐπιστολὴν. Sic & infra iidem.

ρη μεμηνυμένοι τὴν ἐπιβελὴν, ἀλλ' ὅπως μὴ δοῦσι Ῥωμαῖοι δόλω κλένειν, ὡς Φανερώς ¹ νικῶν ἐδυνάμενοι.

Φαβίος Μαξιμ. Φάβιος Μάξιμος, Ἀντίβα μάχεσθαι μὴ βεβλόμενος, ἀλλὰ τρίβειν χρόνῳ τὴν δύναμιν αὐτῆ, καὶ χρημάτων ἐνδεᾶ καὶ σιτίων ἔσταν, ἐπηκολέθει διὰ τῶν τραχέων καὶ ὄρειων ἀντιπαρεξίων. καταγελώντων δὲ τῶν πολλῶν, καὶ παιδαγωγὸν Ἀντίβα κἀλέντων, μικρὰ φροντίζων ἐχρήτο τοῖς αὐτῆ λογισμοῖς· καὶ πρὸς τὰς Φίλας ἔλεγεν, ὅτι τὸν σκώμματα φοβέμενοι καὶ λοιδορίας δειλότερον ἡγεῖται τῆ Φεύγοντος τὰς πολεμίας.

Ἐπεὶ δὲ, τῆ συνάρχοντος Μικηλῆ καταβαλόντος τινὰς τῶν πολεμίων, πολὺς ἦν λόγος, ὡς ἀνδρὸς ἀξίε τῆς Ῥώμης, μᾶλλον ἔφη τὴν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἀτυχίαν, τῆ Μικηλῆ φοβεῖσθαι. καὶ μετὰ μικρὸν ἐνέδρα περιπεσόντος ², κινδυνεύοντος ἀπολέσθαι μετὰ τῆς ἐαυτῆ δυνάμεως, ἐπιβοηθῆσας, τῶν τε πολεμίων πολλὰς διέφθειρε, κἀκεῖνον ἔσωσεν. Ὁ μὲν ἔν Ἀντίβας εἶπε πρὸς τὰς Φίλας· Οὐ πολλὰς ὑμῖν πρῆλεγον ἐγὼ τὴν ἀπὸ τῶν ὄρων νεφέλην, ὅτι χεიმῶσει ποτὲ ἐφ' ἡμᾶς;

Μετὰ δὲ τὴν ἐν Κάνναις ἀτυχίαν τῆς πόλεως, ἄρχων κατασθεῖς μετὰ Κλαυδῆ Μικηλῆς τόλμαν ἔχοντος ἀνδρὸς, καὶ Φιλομαχέντος αἰεὶ πρὸς τὸν Ἀντίβαν, αὐτὸς ἠλπίζεν, εἰ μηδεὶς μάχοιτο, ταχὺ τὴν δύναμιν τῆ Ἀντίβα παρατεινομένην ἀπαγορεύσειν. ἔλεγεν ἔν ὁ Ἀντίβας, ὅτι μᾶλλον φοβεῖται Μικηλῆ μαχομένους Φάβιον μὴ μαχομένον.

Στρατιώται δὲ τινος Λευκανῆ κατηγορηθέντος πρὸς αὐτὸν, ὡς νύκτωρ ἀπὸ τῆ στρατοπέδεσ πλανῶτο πολλὰς ἐρῶν γυναικὸς, τὰ δ' ἄλλα θαυμαστὸν ἐν τοῖς ὅπλοις πυν-
θανό-

¹ Petav. Φανεροί.

² Petav. πεσόντος. Pro κινδυνεύοντος idem cum Turn. κινδυνεύσαντος. Mox Turn. τὰς πολλὰς pro πολλὰς; & Petav. ἡμῖν pro vulg. ὑμῖν; & in seq. Κάνναις pro Κάνν.

θανόμενος εἶναι τον ἄνδρα, συλλαβεῖν ἐκέλευσε τὴν ἔρω-
μένην αὐτῷ κρύφα, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀγαγεῖν. ὡς δ'
ἤχθη, μεταπεμφάμενος τὸν ἄνθρωπον. Οὐ λέληθας,
ἔφη, παρὰ τὸν νόμον ἀπενυκτερεύων· ἀλλ' ἔδὲ χρηστὸς
ὢν πρότερον ἐλελήθεις. τὰ μὲν ἔν ἡμαρτημένα λελύθω
τοῖς ἠνδραγαθημένοις, τὸ δὲ λοιπὸν ἔσθ' ἡμῶν· ἔχω
γὰρ ἐγγυητήν. καὶ προαγαγὼν συνέστησεν αὐτῷ τὸ γύ-
ναιον.

Ταραντίνος δὲ κατέχοντα Φερρῶ τὸν Ἄννιβαν,
πλὴν τῆς ἀκροπόλεως, ἀπαγαγὼν πορρωτάτω δι' ἀπάτης,
καὶ τὴν πόλιν ἐλὼν καὶ διαρπάσας, τῷ γραμματέως
ἐπερωτήσαντος, τί περὶ τῶν ἱερῶν ἔγνωκεν ἀγαλμάτων
Ἄπολείπωμεν¹ (ἔφη) Ταραντίνους τὸς θεὸς κεχολω-
μένους. Μάρκος δὲ Λιβίος, τῷ τὴν ἀκρόπολιν Φερρῶντος,
δι' ἑαυτὸν ἐαλωκέναι τὴν πόλιν λέγοντος, οἱ μὲν ἄλλοι
κατεγέλων, ὁ δὲ Φάβιος εἶπεν· Ἄληθῆ λέγεις. εἰ γὰρ
μὴ σὺ τὴν πόλιν ἀπέβαλες, ἔτι ἂν ἐγὼ ἀνέλαβον.

Ἦδη δὲ πρεσβύτερος ὢν, ὑπατεύοντος τῷ υἱῷ, καὶ
χρηματίζοντος ἐν δημοσίῳ, πολλῶν παρόντων, ἀναβάς
ἐφ' ἵππε προσῆει². πέμψαντος δὲ τῷ νεανίσκῳ ῥαβ-
δῶχον, καὶ καταβῆναι κελεύσαντος, οἱ μὲν ἄλλοι διε-
τράπησαν, αὐτὸς δὲ ὁ Φάβιος ἀποπηδήσας τῷ ἵππῃ προσ-
έδραμε παρ' ἡλικίαν, καὶ περιβαλὼν τὸν υἱόν· Εὐγε,
(εἶπεν) ὦ παῖ, Φρονεῖς, αἰδόμενος, τίνων ἀρχεῖς, καὶ
πηλίκης ἀρχῆς μέγεθος παρείληφας.

Σικιπίωνος τῷ πρεσβυτέρῳ. Σικιπίων δὲ ὁ πρεσβύ-
τερος, τὴν ἀπὸ τῶν στρατηγῶν³ καὶ τῆς πολιτείας χολ-
λὴν ἐν γράμμασι διατριβὴν ποιόμενος, ἔλθεγεν, ὅποτε
χολάζοι, πλείονα πράττειν.

Ἐπεὶ

¹ Sic Steph. dedit, & e Petav. enotatur. Ald. & Basf. ἀπο-
λείπομεν. Frft. & R. ἀπολίπομεν.

² Sic W. legendum censuit, & dedi e Vita Fab. Max. Vol. I.
p. 469. Vulgo προῆει.

³ Turn. & Petav. στρατιῶν. Seq. χολὴν abest a Petav.

Ἐπεὶ δὲ Καρχηδόνα κατὰ κράτος εἶλε, καὶ τῶν στρατιωτῶν τινες αἰχμάλωτον λαβόντες εὐπρεπῆ παρθέ-
νον, ἥκον κομίζοντες, αὐτῶ τ' ἐδίδοσαν. Ἡδέως ἂν
(ἔφη) ἔλαβον, εἴπερ ἦν ἰδιώτης, καὶ μὴ¹ ἄρχων.

Πολιορκῶν δὲ πόλιν Βαθεΐαν², ἧς ὑπερεφαίνετο
ναὸς Ἀφροδίτης, ἐκέλευσεν³ ἐκεῖ τὰς ἐγγύας ὁμολο-
γεῖν, ὡς εἰς τρίτην ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀφροδίτης ἀκασόμε-
νος τῶν διαδικέντων, καὶ τῆτ' ἐποίησεν, ὡς προεῖπε,
τῆς πόλεως ἀλύσης.

Πυνθανομένε δὲ τινος ἐν Σικελίᾳ, τίνι πεποιθῶς⁴
ἐπὶ Καρχηδόνα μέλλει τὸν εὐλον περαιεῖν, δείξας αὐ-
τῷ ἐνόπλιε ἄνδρα τριακοσίε γυμναζόμενε, καὶ πύρ-
ργον ὑψηλὸν ὑπὲρ θαλάττης. Οὐδεὶς τέτων (ἔφη) ἐστίν,
ὅστις ἐπὶ τὸν πύργον ἀναβὰς τῆτον, ἐκ ἂν ἑαυτὸν ῥι-
ψεῖν ἐπὶ κεφαλὴν, ἐμὲ κελεύσαντος.

Ἐπεὶ δὲ διαβὰς τῆς τε γῆς ἐκράτει, καὶ τὰ στρα-
τόπεδα τῶν πολεμίων κατέκαυσεν⁵, οἱ δὲ Καρχηδόνιαι
πέμψαντες ἐποιεῦτο συνθήμας, τὰ τε θηρία καὶ τὰς
ναῦς καὶ τὰ χρήματα δώσειν ὁμολογήσαντες. Ἀννίβη
δὲ καταπλεύσαντος ἐξ Ἰταλίας, μετεμέλοντο ταῖς ὁμο-
λογίαις⁶ διὰ τὸ θαρσεῖν. πυθόμενος δὲ ὁ Σικελίων ἔφη,
μηδὲ βελομένοισι αὐτοῖς ἔτι τὰς σπονδὰς φυλάξειν, ἂν
μὴ τάλαντα πεντακίχλια προσεκήισωσι, ὅτι μετεπέμ-
ψαντο τὸν Ἀννίβαν.

Ἐπεὶ

1 Turn. & Petav. καὶ ἐκ ἄ.

2 Xyl. monet, oppidum Badiam Hispaniae, cujus apud Va-
lerium fiat mentio, esse intelligendum, contra priores interpre-
tes, qui vocem βαθεΐαν pro adjectivo sumserant. Simul monet,
quae Scipioni tribuantur, promiscue de utroque dicta esse hic
confusa.

3 A'd. ἐκέλευεν. Petav. omittit, quae sunt inter Ἀφροδίτης
& ἀκασόμενος.

4 Petav. πεποιθῶς; & ποχ οὐδεὶς, ἔφη, τῆτον ἐστίν.

5 Petav. κατέκαυσε φῶν πολεμίων. Proximo sequens δὲ ma-
lim abesse.

6 Petav. μετεμελέτο (sic) τῆς ὁμολογίας; & ποχ μεταπέριματα.

Ἐπεὶ δὲ νικηθέντες οἱ Καρχηδόνιοι κατὰ κράτος, περὶ σπονδῶν καὶ εἰρήνης πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, ἐκέλευσεν, εὐθὺς ἀπιέναι ¹ τὰς ἡμετέρας, ὡς ἐκ ἀνεσόμενος πρότερον αὐτῶν, ἢ Λεύκιον Τερέντιον ἀγάγωσιν. ἦν δὲ Ῥωμαῖος ὁ Τερέντιος, ἐπιεικὴς ἀνὴρ, γεγονὼς αἰχμάλωτος ὑπὸ Καρχηδονίων. ἐπεὶ δὲ ἤκουον ἄγοντες τὸν ἄνδρα, καθίσας ἐν τῷ συμβεβλήω παρ' αὐτὸν ἐπὶ τῷ βήματι, ἕτως ἐχρημάτισε τοῖς Καρχηδονίοις, καὶ κατέλυσε τὸν πόλεμον.

Ὁ δὲ Τερέντιος ἐπηκολέθησεν αὐτῷ Θριαμβεύοντι πῆλιον ἔχων, ὡσπερ ἀπελεύθερος. ἀποθανόντες δὲ, τοῖς ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν παραγινόμενοις ἐνέχει πίνειν οἶνόμελι, καὶ τὰ ἄλλα περὶ τὴν ταφὴν ἐφιλοτιμήθη. ταῦτα μὲν ἔν ὕστερον.

Ἀντιόχῃ δὲ, τῆ βασιλείᾳ, μετὰ τὸ διαβῆναι Ῥωμαῖκῃς ἐπ' αὐτὸν, εἰς Ἀσίαν πέμψαντος πρὸς Σκιπίωνα ² περὶ διαλύσεως. Ἔδει πρότερον, (εἶπεν) ἀλλὰ μὴ νῦν, ὅποτε καὶ τὸν χαλινὸν καὶ τὸν ἀναβατην προσδέδεξαι.

Χρήματα δὲ τῆς συγκλήτης λαβεῖν αὐτὸν ἐκ τῆ ταμίης ψηφισαμένης, τῶν δὲ ταμιῶν ἢ βελομένων ἀνοῖξαι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, αὐτὸς ἀνοῖξεν ἔφη. καὶ γὰρ κλειεσθαι δι' αὐτὸν, πλήσικτα χρημάτων τούτων τὸ ταμίειον ³.

Παιτιλίῃ δὲ καὶ Κοίντῃ ⁴ πολλὰ πρὸς τὸν δῆμον αὐτῆ κατηγορησάντων, εἰπῶν, ὅτι τῇ σήμερον ἡμέρᾳ Καρχηδονίαις καὶ Ἀννίβαν ἐνίκησεν, αὐτὸς μὲν ἔφη σεφανωσάμενος ἀναβαίνειν εἰς τὸ Καπετώλιον θύσων, τὸν δὲ

¹ Petav. ἀπιέναι; Mox idem cum Turn. ἐγείρωσιν pro ἀγάγωσιν.

² Turn. πρὸς τὸν Σκιπ. Petav. Σκηπίωνα, & sic passim.

³ Petav. τὸ ταμίειον.

⁴ Xyl. ad haec ita: „Duos fuisse Petillios, liquet cum ex aliis, tum abundantissime ex duodequadragesimo Livii libro. Quinti praeuomen hic exstat: alterius nondum inveni.“

δὲ βεβλόμενον τὴν ψῆφον ἐπέλευσε Φάρειν περὶ αὐτῶ· καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀνέβαινεν. ὁ δὲ δῆμος ἐπηκολέθησε τὰς κατηγόρους ἀπολιπὼν λέγοντας.

Τίτῳ Κοίντῳ. Τίτος Κοίντος¹ ἔτις ἦν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐπιφανῆς, ὥστε πρὸ δημαρχίας καὶ στρατηγίας καὶ ἀγορανομίας ὑπατος αἰρεθῆναι. πεμφθεὶς δὲ στρατηγὸς ἐπὶ Φίλιππον, εἰς λόγους ἐπέσθη συνελθεῖν αὐτῷ. τῷ δὲ Φιλίππῳ λαβεῖν ὁμήρους ἀξιῶντος, εὐεῖνον μὲν γὰρ εἶναι μετὰ πολλῶν Ῥωμαίοις², ἑαυτὸν δὲ μόνου Μακεδόσι· Σὺ γὰρ μόνου (ὁ Κοίντος ἔφη) ἑαυτὸν ἐποίησας, ἀποκλείνας τὰς φίλους καὶ συγγενεῖς.

Νικήσας δὲ μάχῃ τὸν Φίλιππον, ἐκήρυξεν ἐν Ἰθμίσι, ὅτι τὰς Ἑλλήνας ἐλευθέρους καὶ αὐτονόμους ἀφίησιν. Ὅσοι δὲ Ῥωμαίων αἰχμάλωτοι γενόμενοι ἐν τοῖς κατ' Ἀννίβαν χρόνοις ἐδάλευον παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, τῶντων ἕκαστον οἱ Ἑλληνες³ ἐξωνησάμενοι δραχμῶν πεντακοσίων, δωρεὰν ἔδωκαν αὐτῶ, κἀκεῖνοι θριαμβεύοντι συνηκολέθησαν ἐν Ῥώμῃ, πῆλια⁴ περὶ ταῖς κεφαλαῖς ἔχοντες, ὥσπερ ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐλευθερωθεῖσι.

Τὰς δ' Ἀχαιὸς ἐπὶ τὴν Ζακυνθίων νῆσον διανοσμένης στρατεύειν ἐπέλευσε φυλάττεσθαι, μὴ, καθάπερ αἰχελῶναι, τὴν κεφαλὴν προτείναντες ἔξω τῆς Πελοποννήσου κινδυνεύσωσιν.

Ἀντιόχῳ δὲ, τῷ βασιλέως, μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἦκοντος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πάντων ἐκπεπληγμένων τὰ πλήθη καὶ τὰς ὀπλισμὸς, λόγον εἶπε τοῖσιν πρὸς
τὰς

¹ W. melius esse monet Κοίντῳ, & mox Κοίντιος, cum Mez. Κίντος pro *Quintio* dictum esse, adnotat quoque Xyl.

² Petav. Ald. Bal. Ῥωμαίων. Eandem lectionem retinet Steph. in peculiari editione. Hinc versio Xyl. est censenda: *illum multis stipatum Romanis, se cum paucis adesse Macedonibus*. Melius ad sensum loci Raph. Regius: *ipsum multosque alios Romanis esse duces: se vero Macedonibus solum*.

³ Xyl. monet, historiam habere Achaeos.

⁴ Petav. πηλία.

τὰς Ἀχαιῖς. ἔφη γὰρ, ἐν Χαλκίδι παρὰ τῷ ξένῳ δειπνῶν ¹ θαυμάζειν τὸ τῶν κρεῶν πλήθος· εἰπεῖν δὲ τὸν ξένον, ὅτι ταῦτα πάντα χοίρειά ἐσιν, ἡδύσμασι καὶ σκευασίαις διαφέροντα. Μὴ τοίνυν μηδὲ υμεῖς (ἔφη) θαυμάζετε τὴν βασιλικὴν δύναμιν, λογχοφόρους καὶ καταφράκτας καὶ πεζετέρας καὶ ἀφιπποτοξότας ² ἀκούετε. πάντες γὰρ εἰσιν ἄστοι Σύροι ὀπλαριοὶ ἀλλήλων διαφέροντες.

Φιλοποίμενι δὲ, τῷ στρατηγῷ τῶν Ἀχαιῶν, ἰκπεῖς μὲν πολλὰς καὶ ὀπλίτας ἔχοντι, χρημάτων δ' ἐκ εὐπορέντι, προσπαίζων ἔλεγεν, ὅτι χεῖρας ἔχει Φιλοποίμην καὶ σκέλη, γαστέρα δ' ἐκ ἔχει. καὶ γὰρ καὶ τῇ φύσει τῆ σώματος ἦν ὁ Φιλοποίμην τοιοῦτος.

Γαίης ³ Δομιτίης. Γαίος Δομίτιος, ὃν Σικελίων ὁ μέγας ἀνθ' ἑαυτῆ τῷ ἀδελφῷ, Λευκίῳ, παρακατέστησεν ἐν τῷ πρὸς Ἀντίοχον πολέμῳ, καταστειψάμενος ⁴ τὴν τῶν πολεμίων Φάλαγγα, καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ ἡγεμονικῶν εὐθὺς ἐπιχειρεῖν κελευόντων, ἔφη, τὴν ὥραν ἐκ ἐπαρκεῖν, ἵνα τοσαύτας μυριάδας κατακλύψαντες, καὶ διαρπάσαντες τὴν ἀποσκευὴν ⁵, ἐπανελθόντες εἰς τὸ στρατόπεδον, ἑαυτῶν ἐπιμεληθῶσι, τὸ δὲ αὐτὸ ποιήσῃεν αὐριον καθ' ὥραν καὶ συμβαλῶν τῇ ὑπεραίᾳ πεντακισμυρίας τῶν πολεμίων ἀνεῖλεν.

Ποπλίης

¹ Ald. & Bas. δειπνῶ. Turn. Bong. Petav. δειπνεῖν.

² Sic est in Suppl. var. lect. ed. Frft. & dedi, ut aptius ad sensum & usitatus pro vulg. ἀφιπποτοξότας. Idem valere videtur, quod e Petav. (reliqua sic habente: λογχοφόρους, καταφράκτας omisso καὶ, & πεζεταίρας) corrupte enotatur ἀφιπποξότας. Dedit quoque W. nulla tamen auctoritate allata.

³ W. melius censet Γναίης, & mox Γναίος, cum Mez. Idem Xyl. monet ex Appiani Syriaco.

⁴ Ald. & Bas. καταστειψάμενον, sine praecedente commate. Hinc sine dubio Xyl. monuit, ante τῶν ἡγεμονικῶν deesse καὶ, nisi forte mendosus sit locus. Philelph. & Raphaël in nominativo legērunt.

⁵ Dedi sic e Turn. & Petav. pro vulg. παρασκευῆν. Idem W. dedit, adfentiente Voff.

Ποπλίης Λικινίης. Πίπλιος Λικίνιος ὕπατος στρατηγός, ἡγήθη εἰς ὑπὸ Περσέως, τῆ Μακεδόνων βασιλείας, ἐπιπομαχίᾳ, διχίλις δὴλοισίης ἀπέβαλε, τῆς μὲν πεσόντας, τῆς δὲ ἀλόντας· ἐπεὶ δὲ μετὰ τὴν μάχην ἐπέμψεν ὁ Περσεὺς πρέσβεις περὶ σπονδῶν καὶ εἰρήνης, ἐκέλευεν ὁ νενικημένος τὸν νενικητότα Ῥωμαίοις ἐπιτρέπειν τὰ κατ' αὐτόν.

Παῦλος Αἰμυλίας. Παῦλος Αἰμύλιος ¹, δευτέρων ὑπατεῖαν μετελθὼν, ἀπέτυχεν· ἐπεὶ δὲ, τῆ πρὸς Περσέα καὶ Μακεδόνας πολέμῳ μῆμος λαμβάνοντας, ἀπειρία καὶ μαλακία τῶν στρατηγῶν, ἐκείνῳ ὑπατοῦ ἀπέδειξαν, ἐκ ἐφῆ χάριν ἔχειν αὐτοῖς· ἐ γὰρ αὐτὸς ἀρχῆς δεόμενος, ὡς ἐκείνοι ἀρχοντος, ἠρῆσαι στρατηγός.

Ἐλθὼν δ' εἰς οἶκον ἐξ ἀγορᾶς, καὶ τὴν Τερτίαν, τὸ θυγάτριον εὐρῶν δεδακρυμένον, ἐπυθάνετο τὴν αἰτίαν· εἰπάσης δὲ, ὅτι Περσεὺς τέθνηκεν ἡμῖν· (κυνίδιον δ' ἦν ἔτις ὀνομαζόμενον) Ἀγαθῇ τύχῃ, (εἶπεν) ὦ θυγατερ, καὶ δέχομαι τὸν οἶανόν.

Εὐρῶν δ' ἐπὶ στρατοπέδῳ παλῆν θρασύτητα καὶ λαλιὰν παραστρατηγόντων ² καὶ πολυπραγμονούντων, ἐκέλευεν ἡσυχίαν ἔχειν, καὶ ποιεῖν ὕξειας τὰς μαχαίρας μόνου, αὐτῷ δὲ τῶν ἄλλων μελήσειν.

Τὰς δὲ νυκτερινὰς Φυλακὰς ἐκέλευεν ³ Φυλάσσειν ἕνευ λόγχης καὶ ξίφους, ὅπως ἀμύνασαι τὰς πολεμίας ἀπεγνωκότας, μᾶλλον διαμαχῆνται πρὸς τὸν ὕπνον.

Ἐμβαλὼν δὲ διὰ τῶν ἄκρων εἰς Μακεδονίαν, καὶ συντεταγμένους ἰδὼν τὰς πολεμίας, τῆ Νασιῶ παρακαλῆντος αὐτὸν εὐθὺς ἐπιχειρεῖν ⁴. Εἶγε τὴν σὴν (εἶπεν)

¹ Petav. Αἰμύλιος, & sic saepius. Idem mox ὑπατίαν.

² Petav. παραστρατηγόντων.

³ Turn. ἐκέλευσεν.

⁴ Frst. ἐπιχειρεῖν. Hinc e Petav. enotatur ἐπιχειρεῖν; In seq. idem πορίαι.

πεν) ἡλικίαν εἶχον· αἱ δὲ πολλαὶ με πείραι κωλύουσιν ἐκ πορείας πρὸς Φάλαγγα συντεταγμένην μάχεσθαι.

Νικήσας δὲ τὸν Περσέα, καὶ τὰς ἐπισημίας ποιήσας ἐσίαισιν, ἔλεγε τῆς αὐτῆς ἐμπειρίας¹ εἶναι στρατευμα Φοβερώτατον² πολεμοῖς, καὶ συμπόσιον ἡδίστον φίλοις παραχεῖν.

Τῷ δὲ Περσέως αἰχμαλώτῳ γενομένῳ, καὶ παρακρουμένῳ τὸν Θριάμβον· Ἐπί³ σοί (εἶπε) τῶν ἐσιν. ἔξασίαν διδὼς αὐτῷ ἑαυτὸν ἀνελεῖν.

Χρημάτων δ' ἀπειρῶν εὐρεθέντων, αὐτὸς μὲν ἐκ ἔλαβε· τῷ δὲ γαμβρῷ, Ταβέρωνι, Φιάλῃ ἀργυρᾶν, ὀκτὴς πέντε λιτρῶν, ἀρισεῖον ἔδωκε. καὶ τῷ τῷ Φασί πρῶτον εἰς τὸν Αἰμυλίῳ οἴκῳ εἰσελθεῖν κειμήλιον ἀργυρῶν.

Τεσσάρων δὲ παίδων ἀρρένων αὐτῷ γεγονότων, δύο μὲν πρότερον ἐτύγχανεν ἐκδεδωκὼς ἑτέροις δέσθαι. δυοῖν δ' ὄντων ἐπὶ τῆς οἰκίας, ὁ μὲν ἡμέραις πέντε πρὸ τῆς Θριάμβου, τεσσαρεσθαιδεκάτη γενομένης ἔτη, ἀπέθανεν, ὁ δὲ ὑπερον πέντε τῆς Θριάμβου, δωδεκαετηῆς⁴. προσελθὼν δὲ, τῷ δήμῳ συναλγῆντος αὐτῷ καὶ συμπευθῆντος, οὖν ἔφη περὶ τῆς πατρίδος ἀδεῆς γεγονέναι καὶ ἀνιδυνοῦς, ὁπότε, τῶν εὐτυχημάτων τὴν νέμεσιν εἰς τὸν οἶκον ἀπερειαμένης τῆς τύχης, ὑπὲρ πάντων αὐτὸς ἀναδέδεικαί.

Κάτω-

¹ αὐτῆς, quod vulgo deest, addendum monuit Xyl. ex fen-
su & vita Aemilii. (Vid. Vol. II. pag. 208.) Ego dedi e Turn.
& Petav. Raphaelē Regio idem vertente. Recepit quoque W.
ex Voss. Mez. Jun. T. P. — Philelphus a fenſu loci multum
abhorret.

² Sic quoque legi voluit Xyl. dedique e Turn. & Petav. con-
sentiente simul Aemilii vita l. c. pro vulg. Φοβερώτερον.

³ Restitui hanc vocem, a Frft. & R. male datam ἐπί, ex
edd. prioribus & Petav.

⁴ Petav. δωδεκαετης, & mox ἀπερειαμένης.

Κάτωνος τῆ πρεσβυτέρῃ. Κάτων ὁ πρεσβύτερος ἐν τῷ δήμῳ τῆς ασωτίας καὶ πολυτελείας καταπτόμενος εἶπεν· Ὡς χαλεπὸν ἐστὶ λέγειν πρὸς γαστέρα ὧτα μὴ ἔχουσαν.

Θαυμάζειν δέ, πῶς σώζεται πόλις, ἐν ἣ πωλεῖται πλείονος ἰχθῦς, ἢ βῆς.

Λοιδορῶν δέ ποτε τὴν ἐπιτολάζεσαν γυναικοκρατίαν ¹. Πάντες (εἶπεν) ἄνθρωποι τῶν γυναικῶν ἄρχουσιν, ἡμεῖς δέ πάντων ἀνθρώπων, ἡμῶν δέ αἱ γυναῖκες.

Ἐφη δέ, βέλεθαι μᾶλλον εὐεργετήσας μὴ κομίσασθαι χάριν, ἢ μὴ ὑποχεῖν κόλασιν ἀδικήσας, καὶ πᾶσιν αἰετὸς τοῖς ἀμαρτάνουσι χωρὶς ἑαυτῆ δύναι συγγνώμην.

Παρορμῶν δέ τὰς ἄρχοντας ἐπιτιμῶν τοῖς ἀμαρτάνουσι, ἔλεγε, τὰς δυναμένους κωλύειν τὰς κακῶς ποιῶντας, εἴαν μὴ κωλύωσι, κατακελεύειν ².

Τῶν δέ νέων ἔφη χαίρειν τοῖς ἐρυσθῆσι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὠχρῆσι. Στρατιώτην δέ μισεῖν, ὅς ἐν τῷ περιπατεῖν τὰς χεῖρας, ἐν δέ τῷ μάχεσθαι τὰς πόδας κινεῖ, βέγγχει δέ μεῖζον, ἢ ἀλαλάζει ³.

Κάκισον δ' ἔλεγε ἀρχοντα εἶναι, τὸν ἄρχειν ἑαυτῆ μὴ δυνάμενον.

Μάλιστα δ' ἐνόμιζε δεῖν ἕκαστον αὐτὸν αἰδεῖσθαι· μηδένα γὰρ ἑαυτῆ μηδέποτε χωρὶς εἶναι.

Πολλῶν δέ ἱρῶν ἀνισαμένους ἀνδριάντας· Ἐμῆ δέ (ἔφη) ἐρωτᾶν βέλομαι ⁴ μᾶλλον τὰς ἀνθρώπους, διὰ τί ἀνδρίας ἐκεῖται Κάτωνος, ἢ διὰ τί κεῖται.

K 2

Φεί-

¹ Petav. γυναικοκράτιαν.

² Sic e Steph. prodiit. Ald. Bas. Petav. καταλείειν, quam vocem in edit pecul. adhuc retinuit Steph. & Raph. Regius cum Philépho vertit: lapidibus esse obruendos. Xyl. de ea dubius, susp. καταλείειν. ut intelligatur tacito consensu flagitia probare, & facinorosis quasi nutu subscribere, qui quae possunt flagitia, non coërcent.

³ Petav. ἀλαλάζειν. Ab eodem abest mox seq. ἔλεγον.

⁴ Petav. βέλομαι ἱρωτᾶν.

Φεῖσθαι δὲ τῆς ἐξουσίας παρεκάλει τὰς δυναμένους, ὅπως αἰεὶ παραμένῃ ¹ τὸ ἐξεῖναι. Τὰς δὲ τῆς ἀρετῆς τὴν τιμὴν ἀφαιρῶντας, ἔλεγε τὴν ἀρετὴν ἀφαιρεῖν τῆς νεότητος. Τὸν δ' ἄρχοντα, ἢ κριτὴν, ἔλεγε δεῖν μήτε ὑπὲρ τῶν δικαίων λιπαρεῖσθαι, μηδὲ ὑπὲρ τῶν ἀδικῶν ἐκλιπαρεῖσθαι. Τὴν δ' ἀδικίαν ἔλεγε, τοῖς ἀδικῶσι κἂν μὴ Φέρῃ ² κίνδυνον, ἅπασιν Φέρειν. Τῶ δὲ γήρα πολλῶν ³ παρόντων κακῶν, ἤξιε μὴ προστιδέσθαι τὴν ἀπὸ τῆς κακίας αἰχλῦν. τὸν δ' ὀργιζόμενον ἐνόμιζε τῷ μαινομένῳ χρόνῳ διαφέρειν. "Ἦμισα δὲ Φθονεῖσθαι τὰς τῇ τύχῃ χρωμένους ἐπιεικῶς καὶ μετρίως. ἔ γὰρ ἡμῖν, ἀλλὰ τοῖς περὶ ἡμῶς Φθονῆσι. Τὰς δὲ σπαδάζοντας ἐν τοῖς γελοίοις ἔλεγεν ἐν τοῖς σπαδαίοις ἔσεσθαι καταγελάστας. Τὰς καλὰς πράξεις ἔλεγε δεῖν καταλαμβάνειν λόγους καλὰς ⁴, ἵνα μὴ τῆς δόξης ἀπορρέωσιν.

Ἐπετίμα δὲ τοῖς πολίταις αἰεὶ τὰς αὐτὰς αἰρημάτων ⁵ ἄρχοντας. Δίξετε γὰρ (εἶπε) μὴ πολλὰ τὸ ἄρχειν ἄξιον, ἢ μὴ πολλὰς τὰς ἄρχειν ἀξίως ἡγεῖσθαι.

Τὸν δὲ τὰς παραλίς ἀγρὰς πεπρακίῳτα προσεποιεῖτο θαυμάζειν, ὡς ἰσχυρότερον τῆς θαλάσσης. ἃ γὰρ ἐκεῖνη μόλις ἐπικλύζει ⁶, ἄτος ῥαδίως καταπέπῳκε.

Τιμη

¹ Petav. παραμένονοι. In seq. ab eod. abest τὴν ante τιμὴν.

² Bene monet W. subesse quid labis. Raphael & Mez. habent δοκῆ pro Φέρῃ.

³ Post πολλῶν Turn. & Bong. inserunt αἰχλῶν. Philadelphus idem legit. Ald. & Basf. omittunt mox seq. κακῶν.

⁴ Xyl. MS. pro λόγους καλὰς habet πράξεις καλαῖς, quod in versione sequitur: honestas actiones — confirmandas esse aliis honestis actionibus. Eandem lectionem habent Turn. & Petav. simulque vertit Philadelphus: pulchras actiones pulcherrimis actionibus esse occupandas. W. susp. legendum λόγοις καλοῖς, ut sit sententia: pulchrae actiones vinciendae sunt pulchra oratione, ne a gloria defluant.

⁵ Petav. αἰρημένους. Pro seq. εἶπε Turn. εἰπεῖν.

⁶ Petav. ἐπικλύζει. In seq. vulgata habet ἄτος. Ego restitui lectionem Ald. & Basf. e Petav. quoque notatam, & in Cat. maj. (Vol. II. pag. 396.) ab ipso Plutarcho datam.

Τιμητῖαν δὲ μετιών, καὶ τὰς ἄλλας ὁρῶν δεομένους τῶν πολλῶν καὶ κολακνεύοντας, αὐτὸς ἐβόα, τὸν δῆμον αποτίμῃ χρεῖαν ἔχειν ἰατρῶ καὶ μεγάλα κατάρμῃ· δεῖν ἔν μὴ τὸν ἡδισον, ἀλλὰ τὸν ἀπαραίτητον, κίρεισθαι. καὶ ταῦτα λέγων, ἤρέθη πρὸ πάντων.

Διδάσκων δὲ τὰς νέας εὐθαρσῶς μάχεσθαι, πολλὰκις ἔλεγε τῷ ξίφει τὸν λόγον μάλλον, καὶ τὴν Φωνὴν τῆς χειρὸς, τρέπειν καὶ καταπλήττειν τὰς πολεμίους.

Ἐπεὶ δὲ πολεμῶν τοῖς περὶ τὸν Βαίτιν ποταμὸν οἰκῆσαι, εἰς κίνδυνον ὑπὸ πλήθους τῶν πολεμίων κατέστη, τῶν μὲν Κελτιβήρων ἐπὶ διακοσίοις ταλάντοις βελομένων βοηθεῖν, τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐν ἐόντων ὁμολογεῖν μισθὸν ἀνθρώποις βαρβάρους, ἀμαρτάνειν ἔφησεν αὐτάς. νικῶντας μὲν γὰρ ἀποδώσειν ἔπαρ' αὐτῶν, ἀλλὰ παρὰ τῶν πολεμίων ἠτλημένων δὲ μήτε τὰς ἀπητημένους, μήτε τὰς ἀπαιτῶντας ἔσεσθαι.

Πλείονας δὲ πόλεις ἐλὼν (ὡς Φησί) τῶν ἡμερῶν, ἃς διέτριψεν ἐν τοῖς πολεμίοις, ἐδὲν αὐτὸς πλέον ἔλαβεν ¹, ὧν ἔπιε καὶ ἔφαγεν, ἐκ τῆς πολεμίας.

Τῶν δὲ στρατιωτῶν ἐκάσῳ λίτραν ἀργύρου διανείμας, Φησί, βέλτιον εἶναι, πολλὰς ἔχοντας ἀργύριον, ἢ ὀλίγους χρυσίου, ἀπὸ τῆς στρατείας ἐπανελθεῖν. τῶν γὰρ ἀρχόντων ἐδὲν ἄλλο δεῖν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἢ τὴν δόξαν, αὐξάνεσθαι.

Πέντε δ' οἰκέτας εἶχεν ἐπὶ τῆς στρατείας, ὧν εἰς αἰχμάλωτα τρία σώματα πριάμενος, ὡς ἐκ ἔλαθε τὸν Κάτωννα, πρὶν εἰς ὄψιν ἐλθεῖν, ἀπήγατο.

Παρακληθεὶς δὲ ὑπὸ Σικελίανος Ἀφρικανῶ τοῖς Ἀχαιῶν συλλαβέσθαι Φυγάσι, ὅπως εἰς τὰς πατρίδας κατέλθασιν, προσαποιεῖτο μηδὲν αὐτῷ μέλειν τῶ πρᾶγματός. ἐν δὲ τῇ συγλήτῳ πολλῶν γινομένων λόγων, ἀναστάς· Ὡσπερ ἐκ ἔχοντες, (εἶπεν) ὁ πρᾶτλωμεν ², κατάρμ

K 3

μεθα

¹ Reserpi sic e W. conjectura pro vulg. λαβεῖν, quippe quod constructioni haud convenit. In seq. Petav. ὧν ἔφαγε καὶ ἔπιε.
² Petav. πρᾶτλωμεν. Sic Ald. quoque & Val.

μεθα περὶ Γραικῶν γεροντίων ζητῶντες, πότερον ὑπὸ τῶν παρ' ἡμῖν, ἢ ὑπὸ τῶν ἐκεῖ, νεκροφόρων ἐξενεχθῶσι.

Ποσεμίε δὲ Ἀλβίνε ¹ γράψαντος ἰστορίας Ἑλληνισί, καὶ συγγνώμην παρὰ τῶν ἀπρωμένων αἰτῶντος, εἰρωνευόμενος ὁ Κάτων ἔφη, δοτέον εἶναι συγγνώμην, εἰ τῶν Ἀμφικλυόνων ψηφισαμένων ἀναγκασθεὶς ἔγραψε.

Σκιπίωνος τῆ νεωτέρου. Σκιπίωνα τὸν νεώτερον λέγουσιν ἔτεσι πενήκοντα καὶ τέσσαρσιν ², οἷς ἐβίωσε, μηδὲν πρίασθαι, μηδὲν ἀποδόσθαι, μηδὲν οἰκοδομῆσαι, λίτρας δ' ἀργύρου τρεῖς καὶ τριήκοντα μόνας ἐν ἑσὶα μεγάλῃ, δύο δὲ χρυσίε καταλιπεῖν· καὶ ταῦτα, Καρχηδόνος κύριον ἔντα, καὶ μάλισα τῶν στρατηγῶν πλετίσαντα τὰς στρατιώτας.

Τὸ δὲ Πολυβίε παράγγελμα διαφυλάττων, ἐπειρήτο μὴ πρότερον ἐξ ἀγορᾶς ἀπελθεῖν, ἢ ποιήσασθαι τινα συνήθη καὶ φίλον ἀμωσγέπως τῶν ἐντυγχανόντων.

Ἔτι δὲ νέος ἦν, τσαύτην εἶχε δόξαν ἀνδρείας καὶ συνέσεως, ὥστε Κάτων καὶ τὸν πρεσβύτερον εἰπεῖν, ἐρωτηθέντα περὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι στρατευομένων, ἐν οἷς καὶ Σκιπίων ἦν.

Οἷος ³ πέπνυται, τοὶ δὲ σικαὶ κίσσεσιν.

Εἰς δὲ τὴν Ῥώμην ἐλθόντος ἀπὸ στρατείας, ἐνάλην αὐτὸν, ἐν ἐκείνῳ χαριζόμενοι, ἀλλ' ὡς Καρχηδόνια δι' ἐκεῖνε ταχὺ καὶ ῥαδίως ληψόμενοι.

Ἐπεὶ δὲ παρελθὼν εἰς τὸ τεῖχος, τῶν Καρχηδονίων

¹ Recepi Ἀλβίνε e Turn. sic cum Xyl. & Mez. corrigendum monente W. Est ita quoque in Cat. Maj. l. c. pag. 403. Vulgo Λαβιήνε, pro quo Petav. Λαβιήνε.

² Ald. Basf. τετράσιν. Mox Petav. τρεῖς pro τρεῖς.

³ Cod. cujus nomen reticetur οἷος ποι πεπν. Voluisse videtur, me iudice, collector, quod in Ald. & Basf. legitur οἷος τοσπί. Versus est Hom. Odyss. 10, 495.

νίων ἐκ τῆς ἄκρας ἀμυνομένων, εἰς ἰ τὴν διὰ μέσση θάλασσαν ἐ πάνυ βαθεῖαν ἔσαν, τῆ. Πολυβίος συμβεβη-
 οντος αὐτῶ κατασπεῖραι τριβίβλος σιδηρῆς, ἡ σανίδας ἐμ-
 βάλλειν κεντρῶτας, ἕπως μὴ διαβαίνοντες οἱ πολέμιοι
 προσμάχωνται τοῖς χώμασιν· ἔφη γελοῖον εἶναι, κατ-
 ελληφότας τὰ τεῖχη, καὶ τῆς πόλεως ἐντὸς ὄντας, εἶ-
 τα πράττειν, ὅπως ἐ μαχῶνται τοῖς πολεμίοις.

Εὐρών δὲ τὴν πόλιν ἀνδριάντων Ἐλληνικῶν καὶ
 ἀναθημάτων ἀπὸ Σικελίας μεσῆν ἔσαν, ἐκήρυξε τὰς ἀπὸ
 τῶν πόλεων παρόντας ἐπιγινάσκειν καὶ νομίζεσθαι.

Τῶν δὲ χρημάτων ἔτε ὄσλον, ἔτ' ἀπελεύθερον,
 εἶα λαβεῖν ἐδένα, ἀλλ' ἐδὲ πρίασθαι, πάντων ἀγόντων
 καὶ φερόντων.

Γαίῳ δὲ Λαίλιῳ, τῷ Φιλτάτῳ τῶν ἐταίρων, ὑπατεῖαν
 μετιόντι, συμπράττων ἐπηρώτησε Πομπήϊον ², εἰ καὶ αὐ-
 τὸς ὑπατεῖαν μέτεισιν· (ἐδόκει δὲ ὁ Πομπήϊος υἱὸς ἀύλητῆ
 γεγονέναι) τῆ δὲ Φήσαντος μὴ μετιέναι, ἀλλὰ καὶ τὸν
 Λαίλιον ἐπαγγελλόμενος συμπεριάζειν καὶ συναρχαιρεσιάζ-
 σειν, πισεύσαντες καὶ περιμένοντες ἐκεῖνον ³, ἐξηπατήθησαν.
 ἀπηγγέλλετο γὰρ αὐτὸς ἐν ἀγορᾷ περιῶν καὶ δεξιέμε-

K 4

vos

¹ Vulgo pro εἰς legitur μὴ σὺ, quod jam Xylandro sus-
 pectum fuit, ut locum mutilum esse censeret. W. iudice, vetus
 & sana lectio fuisse videtur εἰς, quam expulit hoc μὴ σὺ ortum
 quomodocumque ex proximo μέσση. In meo Basil. exemplari,
 ad voces μὴ σὺ in margine, haud dubie manu Mart. Crusii,
 qui olim libri fuit possessor, adscriptum lego: forte ἡσύχα: εἰς.
 De priori voce, quid valeat, dubius, nisi positam censeas pro
 ἡσυχῆ, posteriorem recipere non dubitavi. Eandem firmat
 Raph. Regii versio; Vulgatam mire supplet Philadelphus: *ne tu
 mare istuc munies*: id autem jacebat inter utrosque nec admo-
 dum erat profundum dicente Polybio atque consulente, ut tri-
 bulos spargeret ferreos &c.

² Restitui hoc nomen, jubente Xyl. hoc & seq. loco. Vul-
 go Πόμπειν, Πόμπιος. Intelligitur Q. Pompejus Nepos, qui
 consul fuit anno V. C. 613. cum Cn. Servilio Caepione, anno
 ante Laelii consulatum. Sic quoque Philolph. & Raph. vertunt.

³ Turn. ἐκεῖνον.

υος τὰς πολίτας. ἀγανακίοντων δὲ τῶν ἄλλων, ὁ Σικεπίων γελάσας· Ἄβελτηρία γε ¹ (εἶπεν) ἡμῶν, καθάπερ ἐκ ἀνθρώπων μέλλουτες, ἀλλὰ θεός, παρακαλεῖν, πάσαι διατρίβουσι αὐλητὴν ἀναμένοντες.

Ἄπτις δὲ ² Κλαυδία περὶ τῆς τιμητικῆς ἀρχῆς ἀμιλλωμένη πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγοντος, ὅτι πάντας ὀνομασί Ῥωμαίους αὐτὸς ἀσπάζεται, Σικεπίωνος ὀλίγη δαῖψ ἀγνοῦντος ἄπαντας· Ἀληθῆ λέγεις, εἶπεν. ἐμοὶ γὰρ ἐκ εἰδέναι πολλὰς, ἀλλ' ὑπὸ μηδενὸς ἀγνοεῖσθαι μεμέλημεν.

Ἐκέλευε δὲ τὰς πολίτας, ἐπειδὴ ἐτύχχανον πολεμῶντες ³ Κελτίβηρσιν, ἀμφοτέρως ἐπὶ τὴν στρατείαν ἐπιπέμψαντας, ἢ πρεσβευτὰς, ἢ χιλιάρχους, μάρτυρας λαμβάνειν καὶ κριτὰς τῆς ἐκάστη ἀρετῆς τὰς πολεμῶντας.

Ἀποδειχθεὶς δὲ τιμητῆς, νεανίσκῳ μὲν ἀφελετο τὸν ἵππον, ὅτι δειπῶν πολυτελῶς ἐν ᾧ χρόνῳ Καρχηδῶν ἐπολεμεῖτο, μελίπηγιον εἰς χῆμα τῆς πόλεως διαπλάσας, καὶ τῆτο Καρχηδόνα προσειπὼν, πρᾶθης διαρπάσαι τοῖς παρῶσι· καὶ πυνθασομένης τῆ νεανίσκου τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀφῆρηται τὸν ἵππον· Ἐμὲ γὰρ (εἶπεν) πρότερος Καρχηδόνα διήρπασας.

Γάϊον δὲ Λιίνιον ἰδὼν παρερχόμενον· Οἶδα (εἶπεν) τῆτον ἀπιωρηκτότα τῶν ἀνδρῶν· μηδεὶος δὲ κατηγοροῦντος, ἐ δύναμαι κατήγορος αὐτὸς εἶναι καὶ δικαστής.

Ἐπικεμφθέντα δ' αὐτὸν ὑπὸ τῆς βελῆς τρίτον, ὡς Φησι Κλειτόμαχος ⁴,

Ἀνθρώπων πολεῶν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντα,
πόλεων,

¹ Dedi sic e W. conjectura. Vulgo ἀβελτηρία δὲ.

² Post δὲ Turn. & Petav. inserunt καί.

³ Petav. πολεμῶντας. Mox idem στρατίαν.

⁴ Petav. Λειτόμαχος. Ad τρίτον Xyl. monet, si intelligas tertium, sensum esse: post duos triumphos & consulatus; si autem τρίτον intelligas cum duobus, intelligendum esse Metellum & Mummium. Versum ipsum porro notat, munda non carere, & alludi ad Homer. Odyss. XVII. 488. Mox Petav. Ἄλλ' ἄνδρειαν. Accentu sic posito extat in omnibus edd. praeis.

πολεων, ἐθνῶν, βασιλείαν ἐπίσκοπον, ὡς εἰς Ἀλεξανδρείαν ἦκε, καὶ τῆς νεῶς ἀποβάς, ἐβάδιζε κατὰ τῆς κελυφαλῆς ἔχων τὸ ἱμάτιον, ἠξίεν ἀποκαλύψασθαι περιθέοντες οἱ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ δεῖξαι ποθεῖσιν αὐτοῖς τὸ πρόσωπον. ἀποκαλυψαμένους, κραυγὴν καὶ κρότον ἐποίησαν. τῷ δὲ βασιλέως μόλις ἀμιλλωμένους βαδίζουσιν αὐτοῖς δι' ἀργίαν καὶ τρυφὴν τῷ σώματος, ὁ Σκιπίων ἀτρέμα πρὸς τὸν Παναίτιον ψιθυρίσας εἶπεν. Ἦδη τί τῆς ἐπιδημίας ἡμῶν Ἀλεξανδρεῖς ἀπολελεύουσι. δι' ἡμᾶς γὰρ ἐωράκασι τὸν βασιλέα περιπατεῦτα.

Συναπεδήμει δ' αὐτῷ Φίλος μὲν εἰς Φιλόσοφος, Παναίτιος, οἰκέται δὲ πάντες. καὶ τῷ ἐνὸς ἀποθανόντος ἐπὶ τῆς ξένης, ἄλλον μὴ βεβλόμενος πρίασθαι, ἀπὸ τῆς Ῥώμης μετεπέμψατο.

Τῶν δὲ Νομαντίνων ἀμάχων εἶναι δοκούντων, καὶ πολλῶς νενικηκότων στρατηγός, ὑπατοῦ ἀπέδειξε Σκιπίωνα τὸ δεύτερον ὁ δῆμος ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὠρμημένον δὲ πολλῶν ἐπὶ τὴν στρατείαν, καὶ τῷτο διεκώλυσεν ἡ σύγκλητος, ὡς ἐρήμει τῆς Ἰταλίας ἐσομένης. καὶ χρήματα λαβεῖν τῶν ἐτοίμων ἐκ εἴασαν, ἀλλὰ τὰς τελωνιακὰς προσόδους ἀπέταξαν, ἔπω χρόνου ἐχέσας. ὁ δὲ Σκιπίων χρημάτων μὲν ἐκ ἔφθη δεῖσθαι, τὰ γὰρ ἑαυτῷ καὶ τῶν Φίλων ἐξαρηέσειν. περὶ δὲ τῶν στρατιωτῶν ἐμέμψατο. χαλεπὸν γὰρ εἶναι τὸν πόλεμον, εἰ μὲν δι' ἀναδρείαν τῶν πολεμίων ἠτήνται τοσαυτάκις, ὅτι πρὸς τοιάτους. εἰ δὲ δι' ἀναυδρίαν τῶν πολιτῶν, ὅτι μετὰ τοιούτων.

Ἐπεὶ δ' ἔλθων εἰς τὸ στρατόπεδον, πολλὴν ἀταξίαν καὶ ἀκολασίαν καὶ δεισιδαιμονίαν καὶ τρυφὴν κατέλαβε, μάντις μὲν εὐθὺς ἐξήλασε καὶ θύτας καὶ πορνοβοσκὰς², σκευὴ δὲ προσέταξεν ἐποπέμπειν ἅπαντα, πλὴν

K 5

χού-

¹ Turb. τὰς λακωνικὰς; Petav. τὰς τε λακωνικὰς ἀπέταξε, ὀμίσσο προσόδους.

² Ald. & Bas. πορνοβοσκὰς.

χύτρας, ὀβελίσκη, καὶ ποτηρία κερραμεῖ. τῶν δ' ἀργυρέων ἔπιωμα ἢ μεῖζον δύο λιτρῶν συνεχώρησε τοῖς βυλομένοις ἔχειν, λέεθαι δ' ἠπέϊπε, τῶν δ' ἀλειφομένων τρίβειν ἑαυτὸν. τὰ γὰρ ὑποζύγια χεῖρας ἐν¹ ἔχοντα, ἑτέρη τρίψοντος δεῖδαι. προσέταξε δ' ἀριεῖν μὲν ἐσῶτας ἄπυρον ὄψον, δειπνεῖν δὲ κατακειμένους ἄρτον, ἢ πολτόν, ἀπλῶς, καὶ κρέας ὀπλόν, ἢ ἐφθόν. αὐτὸς δὲ σάγον ἐμπεπορημένους μέλανα περὶ ῥήει, πενθεῖν τὴν τῆ στρατεύματος αἰχρύνην λέγων.

Μεμῖς δὲ τινος χιλιάρχου λαβίων ὑποζύγια, ψυκλήρας διαλίθου παρανομίζοντα καὶ Θηρικλείας². Ἐμοὶ μὲν (εἶπεν) ἡμέρας τριάκοντα καὶ τῇ πατρίδι, σαυτῷ δὲ τὸν βίον ἅπαντα, τοιῶτος ὦν, ἀχρηστον πεποίησας σεαυτὸν.

Ἐτέρη δὲ θυρεὸν ἐπιδείξαντος εὖ κενουσημένον. Ὁ μὲν θυρεὸς, (εἶπεν) ὦ νεανία, καλός· πρέπει δὲ Ῥωμαῖον ἄνδρα μᾶλλον ἐν τῇ δεξιᾷ τὰς ἐλπίδας ἔχειν, ἢ τῇ ἀριστερᾷ.

Τῆ δὲ τὸν χάρακα κερρατος, σφόδρα πιέζεσθαι Φάσκουτος. Εἰκότως, εἶπεν· τῷ γὰρ ξύλῳ τέτρω μᾶλλον, ἢ τῇ μαχαίρᾳ, πιτεύεις.

Ὅρων δὲ τὴν ἀπύνοϊαν τῶν πολεμίων, ἔλεγεν ἠνεῖσθαι τῆ χρόνῃ τὴν ἀσφάλειαν· τὸν γὰρ ἀγαθὸν στρατηγὸν, ὡσπερ ἰατρὸν, ἐχάτης δεῖδαι τῆς διὰ τῆ σιδήρου θεραπείας. ἢ μὴν ἀλλ' ἐπιθέμενος ἐν καιρῷ τὰς Νομαντίνους ἐτρέψατο. Τῶν δὲ πρεσβυτέρων τὰς ἠτλημένους³ κενιζόντων, τί πεφεύγατιν, ὅς τοσαυτάκις ἐδίωξαν, εἰπεῖν τινα λέγεται τῶν Νομαντίνων, ὡς τὰ πρόβατα ταυτὰ καὶ νῦν ἐσιν, ὁ δὲ ποιμὴν ἄλλος.

Ἐπεὶ δὲ τὴν Νομαντίαν ἐλὼν, καὶ θριαμβεύσας τὸ
δεύ-

1 Turn. Petav. χεῖρας μὴ ἔχ.

2 Turn. Θηρικλεία. Pocula, nomine inventoris, figuli Corinthii, insignita. Cf. Plin. H. N. 18, 40.

3 Turn. & Petav. τὰς ἠτλωμένους.

δεύτερον, πρὸς ¹ Γάϊον Γρέικχον ὑπὲρ τε τῆς βελῆς καὶ τῶν συμμάχων κατέστη διαφορά, καὶ λυπόμενος ὁ δῆμος ἐθροῦβησεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ βήματος. Ἐμὲ (εἶπεν) ἐδέποτε στρατοπέδων ἀλαλαγμὸς ἐθροῦβησεν, ἔτιγε συγκλύδων ἀνθρώπων ², ὧν ὁ μητέρα τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ μητριά, ἔσαν ἐπίσταμαι. Τῶν δὲ περὶ τὸν Γάϊον βοῶντων κηϊναι τὸν τύραννον· Εἰκότως (εἶπεν) οἱ τῇ πατριδι πολεμῶντες ἐμὲ βάλονται προανελεῖν. ὁ γὰρ οἶόν τε ³ τὴν Ῥώμην πεσεῖν, Σιπιάνος ἐσῶτος, ἀδὲ ζῆν Σιπιάνα, τῆς Ῥώμης πεσέσης.

Καικιλίς Μετέλλος. Καικιλίος Μέτελλος ⁴ ὁ χωρῶ χωρῶ βελευόμενος προσαγαγεῖν, εἰπόντος ἑκατοντάρχη πρὸς ἑαυτὸν, ὡς, ἐὰν δέκα μόνος ἀποβάλλῃ, λήψεται τὸ χωρίον, ἠρώτησεν αὐτὸν, εἰ βάλοιτο εἰς τῶν δέκα γενέσθαι.

Τῶν δὲ νεωτέρων τινὸς χιλιάρχη πυνθαινομένη, τί μέλλει ποιεῖν· Εἰ τῆτον ⁵ (εἶφη) συνειδέναι μοι τὸν χιτωνίστιον ἐνόμιζον, ἀποδυσάμενος ἂν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πῦρ ἐπέδηκα.

Σιπιάνω δὲ ζῶντι πολεμῶν, ἀποθανόντος ⁶ ἠχθῆδη, καὶ τὰς μὲν υἱὸς ἐκέλευσεν ὑποδύντας ἔρασθαι τὸ λέχος, τοῖς δὲ θεοῖς εἶφη χάριν ἔχειν ὑπὲρ τῆς Ῥώμης, ὅτι παρ' ἄλλοις ἐν ἐγένετο Σιπιάνω.

Γαῖος Μάριος. Γάιος Μάριος, ἐν γένεσ ἀδόξε προῖαν εἰς πολιτείαν διὰ τῶν στρατιωτῶν ⁷, ἀγορανομίαν
τὴν

¹ Turn. πρὸς τὸν Γ.

² Intellige alienigenas multos, in civitatem Romanam receptos.

³ Turn. & Petav. οἶονταί pro αἶόν τε.

⁴ Petav. Καικιλλίος Μέτελλος. Id. in seq. χωρίον, adjecto statim ἠρώτησεν, quasi abessent, quae interjacent.

⁵ W. mavult τῆτο.

⁶ Ald. Bas. ἀποθανόντος. Mox utraque ἰκὴ ἐγένετο.

⁷ Dedit sic e Turn. & Petav. pro vulg. στρατιῶν. Firmant receptam lectionem Venet. & Bodl. probatque W. & vertit Philéplus.

τὴν μείζονα παρήγγειλεν. αἰθόμενος δὲ, ὅτι λείπεται, τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπὶ τὴν ἐλάχιστον μετῆλθε· κηκίτης ἀποτυχῶν, ὅμως ἐκ ἀπέγνω τῆ πρωτεύσειν ¹ Ῥωμαίων.

Ἰξίας δ' ἔχων ἐν ἀμφοτέροις τοῖς σιέλεσι, παρέχευεν ἄδετος ἐπιτεμεῖν τῷ ἰατρῷ, καὶ μὴ σενάξας, μηδὲ τὰς ὀφρῦς συναγαγῶν, ἐνεκαρτέρησε τῇ χειρουργίᾳ· τῆ δ' ἰατρῆ μεταβαίνοντος ἐπὶ θάτερον, ἐκ ἠθέλησεν, εἰπὼν, ἐκ εἶναι τὸ θερμὸν πνεῦμα τῆς ἀλγηδόνος ἄξιον.

Ἐπεὶ δὲ Λάσιος, ὁ ἀδελφιδῶς, αὐτῆ τὸ δεύτερον ὑπατεύοντος, ἐβιάζετο τῶν ἐν ὄρα στρατευομένων τινῶν, οὐδρατι Τρεβώνιον, ὁ δ' ἀπέλειπεν αὐτὸν, καὶ πολλῶν κατηγορούντων, ἐκ ἠρόησατο κτεῖναι τὸν ἄρχοντα, τὴν δ' αἰτίαν εἶπε καὶ ἀπέδειξε· κελύσας ἔν ὁ Μάριος τὸν ἐπὶ ταῖς ἀριστείαις διδόμενον σέφανον νομιθῆναι, τῷ Τρεβωνίῳ ² περιέθηκε.

Τοῖς δὲ Τεύτοσι παραστρατοπεδεύσας ³ ἐν χαρῶν ὀλίγον ὕδωρ ἔχοντι, τῶν στρατιωτῶν διψῆν λεγόντων, δεῖξας αὐτοῖς ποταμὸν ἐγγὺς παραρρέοντα τῷ χάρακι τῶν πολεμίων· Ἐπειθεν ὑμῖν ἔστιν (εἶπε) ποτὸν ἄνιον αἵματος. αἱ δ' ἄγειν παρεκάλειν, ἕως ὑγρὸν ἔχῃσι ⁴ τὸ αἷμα, καὶ μήπω πᾶν ὑπὸ τῆ διψῆν ἐπιπεπηγός.

Ἐν δὲ τοῖς Κιμβρικοῖς πολέμοις Καμαρίων χιλίας ἄνδρας ἀγαθῶς γενομένους, ἐμῆ Ῥωμαῖος ἐπίησε, κατ' ἀδένα νόμον· πρὸς δὲ τὰς ἐγκαλῆντας ἔλεγε, τῶν νέμων ἐκ ἐξακῆσαι διὰ τὸν ⁵ τῶν ὄπλων ψέφου.

Ἐν δὲ τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ περιταφρευόμενος ⁶ καὶ
πολιε

¹ Petav. πρωτεύειν.

² Petav. τριβωνίῳ. Sic quoque Ald. & Bas.

³ Ald. & Bas. Ταῖς δὲ Τεύτοσι στρατοπεδεύσας.

⁴ Petav. ἔχῃσι. Paulo ante idem παραρρέοντα; & mox Κιμβρικοῖς.

⁵ Petav. διὰ τὴν.

⁶ Petav. περιταφρευόμενος.

πολιορκήμενος ἑκαρτέρει, τὸν οἰκεῖον ἀναμένων καιρὸν. εἰπόντος δὲ τῷ Ποπεδίε ¹ Σίλωνος πρὸς αὐτόν· Εἰ μέγας εἶ στρατηγός, ὦ Μάριε, καταβάς διαγώνισαι· Σὺ μὲν ἔν (εἶπεν) εἰ μέγας εἶ στρατηγός, ἀνάγκασόν με διαγώνισαθαι καὶ μὴ βεβλόμενον.

Κάτλα Λατατίε. Κάτλος Λατάτιος ², ἐν τῷ Κιμβρικῷ πολέμῳ παρὰ τὸν Ἀτίσωνα ³ ποταμὸν στρατοπεδεύων, ἐπεὶ τὰς βαρβάρους ὄρωντες οἱ Ῥωμαῖοι διαβαίνειν ἐπιχειροῦντας, ἀνεχώρουν, μὴ δυνάμενος αὐτὰς καταχεῖν, ὤρμησεν εἰς τὰς πρώτας τῶν ἀποτρεχόντων, ὅπως δοκῶσι μὴ Φεύγειν τὰς πολεμίας, ἀλλὰ τῷ στρατηγῷ κατακολεθεῖν.

Σύλλας. Σύλλας, ὁ εὐτυχῆς ἀναγορευθεὶς, τῶν μεγίστων εὐτυχιῶν ἐποιεῖτο δύο, τὴν Πίε Μετέλλε Φιλίαν, καὶ τὸ μὴ κατασκάψαι τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ Φεῖσασθαι τῆς πόλεως.

Γαίος Ποπίλλιος. Γαίος Ποπίλλιος ἐπέμφθη ⁴ πρὸς Ἀντίοχον ἐπισολὴν παρὰ τῆς συγκλήτης κομίζων κελεύσασαν ἀπάγειν ἐξ Αἰγύπτου τὸ εὐαγγέλιον, καὶ μὴ σφετερίζεσθαι τῶν Πτολεμαίων τέκνων, ὀρφανῶν ὄντων, τὴν βασιλείαν ⁵. προσιόντα δ' αὐτόν διὰ τῷ στρατοπέδῳ πόρρωθεν ἀσπασαμένῳ τῷ Ἀντίοχῳ Φιλοφρόνως, ἐκ ἀντασπασάμενος τὸ γραμματεῖον ἐπέδωκεν· ἐπεὶ δ' ἀναγνὼς, εἶφη βεβλεύσασθαι ⁶ καὶ δώσειν τὴν ἀπόκρισιν, τῷ κλη-

¹ absunt δὲ τῷ a Petav. Mox idem ὦ μάριε. Dedl, Xyl. jubente, Ποπεδίε pro vulg. Πομπία.

² Ald. & Bas. Λατάτιος, & mox Κιμβρικῷ. De utroque corrigendo jam Xyl. monuit. In Steph. ed. pecul. est Λαλιάτιος.

³ Sic Xyl. legit, dedique cum Turn. pro vulg. Ἀτίσωνα. Correxerit quoque W. adficientibus Venet. Voss. — Petav. Ἀτίσωνα. Philolph. vertit *Astyonem*, W. notante: in MS. Norimb. clare extat *Astyonem*.

⁴ Petav. ἐπέμφθη. Mox idem κελεύσας pro κελεύσαν.

⁵ R. τῆς βασιλείας. Restitui priorem lectionem.

⁶ Petav. βεβλεύσασθαι. Sic Ald. & Bas.

κλήματι γύρον περί αὐτὸν ὁ Ποπίλλιος περιέγραψεν, εἰ-
πών· Ἐνταῦθα τοίνυν ἐσὼς βέλευσαι καὶ ἀπόκριναι.
πάντων δὲ τὸ Φρόνημα τῷ ἀνδρὸς καταπλαγέντων, τῷ
τ' Ἀντιόχῃ ποιήσῃν ὁμολογῆντος τὰ δοκῆντα Ῥω-
μαίοις, ἔτως ἡσπάσατο καὶ περιέπυξεν αὐτὸν ὁ Πο-
πίλλιος.

Λευκέλλη. Λεύκελλος ἐν Ἀρμενίᾳ μετὰ μυρίων
ὀπλιτῶν καὶ χιλίων ἰππέων ἐπὶ Τιγράνην ἐχώρει πεν-
τεκαίδεκα μυριάδας στρατῶς ἔχοντα, τῇ πρὸ μίᾳς νῶ-
νων ¹ Ὀκτωβρίων· ἐν ἣ πρώτερον ὑπὸ Κίμβρων ἢ με-
τὰ Καϊπίωνος ² διεφθάρη δύναμις. εἰπόντος δὲ τινος,
ὅτι Ῥωμαῖοι τὴν ἡμέραν ἀφοσιῶνται καὶ δεδοίκασιν· Οὐκ-
ἔν (ἔφη) σήμερον ἀγωνισώμεθα προσθύμως, ἵνα καὶ ταύ-
την ἐξ ἀποφράδος καὶ σκυθρωπῆς ποιήσωμεν ἰλαρὰν καὶ
προσφιλῆ Ῥωμαίοις.

Τὸς δὲ καταφράκτας ³ μάλις φοβημένων τῶν στρα-
τιωτῶν, ἐκέλευσε θάρσει· πλείον γὰρ ἔργον εἶναι τῷ
νικῆσαι τὸ τέρας σκυλευσάει. Προσβάς δὲ τῷ λόφῳ πρώ-
τος, καὶ τὸ κίνημα τῶν βαρβάρων θεασάμενος, ἀνεβόη-
σε· Νενικήκαμεν, ὡ συστρατιῶται· καὶ μηδεὸς ὑποσύν-
τος, δῶκων, πέντε Ῥωμαίων ἀπέβαλε πεσόντας, τῶν
δὲ πολεμίων ὑπὲρ δέκα μυριάδας ἀπέκλειψε.

Γναίος Πομπηίης. Γναῖος ⁴ Πομπηῖος ὑπὸ Ῥω-
μαίων ἡγαπηθῆ τούτων, ὅσου ὁ πατὴρ ἑμισήθη. νέος
δ' ὢν, παντάπασι τῇ Σύλλᾳ μερίδι προσέδηκεν αὐτόν·
καὶ μὴτ' ⁵ ἄρχων, μήτε βελεύων, πολλὰς ἐκ τῆς Ἰτα-
λίας ἐστρατολόγησε. καὶ Σύλλᾳ καλῆντος, ἐκ ἔφη δίχα
λαφύ-

¹ Petav. νάνων; Habet idem & Ὀκτωβρίων & Ὀκτωβρίων;
nisi paulo ante μετὰ κορίων pro μετὰ μυρίων.

² Dedi sic cum Xyl. historiae auctoritate pro vulg. Σκιπίωνος.

³ Petav. τὰς δὲ καταφρ. Mox idem προσβάς pro προσβάτ.

⁴ Turn. Μάγνος. E. Petav. vitiose enotatur Μάγος.

⁵ Petav. μὴ. Mox Ald. & Baf. ἐπιδειξαι (non autem simul
ἀναίματον, quod in ind. Var. notatur) Turn. & Petav. ἀπο-
δειξαι.

λαφύρων, ἐδ' ἀναίμακτον, ἐπιδείξειν τῷ αὐτοκράτορι τὴν δύναμιν. ἐδ' ἤλθε πρότερον, πρὶν ἢ πολλαῖς μάχαις νικῆσαι τὰς στρατηγὰς τῶν πολεμίων.

Ἐπεὶ δὲ πεμφθεὶς εἰς Σικελίαν ὑπὸ Σύλλα στρατηγὸς, ἐπυρθάνετο, τὰς στρατιώτας ἐν ταῖς ὁδοπορίαις ἐκλρεπομένους βιάζεσθαι καὶ ἀρπάζειν, τὰς μὲν ἄλλως ¹ πλανωμένους καὶ περιθρόντας ἐκόλασε, τῶν δὲ πεμπομένων ὑπ' αὐτῆ σφραγίδας ἐπέβαλε ταῖς μαχαίραις.

Μαμερτίνους δὲ τῆς ἐναντίας γενομένους μερίδος αἰὸς τ' ἦν ἀποσφάττειν ἅπαντας. Σθένεις ² δὲ, τῆ δημογῶν, Φήσαντος, ἐ δίκαια ποιεῖν αὐτὸν, ἔνθ' ἐνὸς αἰτίας πολλὰς ἀναιτίους κολάζοντα. τῆτον δ' αὐτὸν εἶναι τὰς μὲν φίλους πείσαντα, τὰς δ' ἐχθρὰς βιασάμενον ἐλέσθαι τὰ Μαρίου. Θαυμάσας ὁ Πομπήϊος ἔφη συγγνώμην ἔχειν Μαμερτίνοις, ὑπὸ τοιαῦτα πειθεῖσιν ἀνδρὸς, ὅς τὴν πατρίδα τῆς ἑαυτῆ ψυχῆς προτιμᾷ, καὶ τὴν τε πόλιν καὶ τὸν Σθένιον ἀπέλυσε.

Εἰς δὲ ³ Λιβύην διαβὰς ἐπὶ Δομίτιον, καὶ μάχην μεγάλην κρατήσας, ἀσπασαμένων αὐτὸν αὐτοκράτορα τῶν στρατιωτῶν, ἔφη μὴ δέχεσθαι τὴν τιμὴν, ἕως ὁρθῶς ἔσηκεν ὁ χάραξ τῶν πολεμίων. οἱ δὲ, καίπερ ὄμβρα πολλῆ ⁴ κατέχοντος, ὀρμήσαντες διεπόρθησαν τὸ στρατόπεδον.

Ἐπανελθόντα δ' αὐτὸν ὁ Σύλλας ταῖς μὲν ἄλλαις τιμαῖς ἐδέξατο Φιλοφρόνως, καὶ Μάγνον προσηγόρευσε πρῶτος ⁵ αὐτόν. θριαμβεῦσαι δὲ βεβλόμενον ἢ εἶα, μηδέπω μετέχοντα βελῆς. εἰπόντος δὲ τῆ Πομπηίῳ πρὸς τὰς παρόντας, ἀγνοεῖν τὸν Σύλλαν, ὅτι καὶ τὸν ἥλιον

¹ Petav. ἄλλως; & mox simpl. θέντας; item ἐπ' αἰτῆ πρὸ ὑπ' αὐτῆ, ἐπέβαλλε pro ἐπέβαλε.

² Petav. Σθένιος; item deinceps Σθένιον.

³ Petav. Εἰ δὲ; mox idem ὀρθῶς pro ὀρθῆς.

⁴ abeit πολλῆ a Petav.

⁵ Turu. & Petav. πρῶτον.

ἤλιον ἀνατέλλοντα πλεονες, ἢ δύνοντα ¹, προσκυνῶσιν, ὁ μὲν Σύλλας ἀνεβόησε· Θριαμβευέτω.

Σερσήλιος δέ, ἀνὴρ ἀριστοκρατικὸς, ἠγανῆλει, καὶ τῶν στρατιωτῶν ἐνίσταντο πολλοὶ τῷ Θριάμβῳ, δωρεὰς τινας ἀπαιτῶντες. ἐπεὶ δὲ ὁ Πομπηϊὸς ἔφη, μᾶλλον ἀφῆσειν τὸν Θριάμβον, ἢ κολακεύσειν ἐκείνους, νῦν ἔφη καὶ μέγαν ἀληθῶς ὄραν καὶ ἀξιὸν τῷ Θριάμβῳ τὸν Πομπηϊόν.

*Ἐξες δ' ὄντος ἐν Ῥώμῃ τοῖς ἵππευσι, ὅταν στρατεύσανται τὸν νόμιμον χρόνον, ἀγειν τὸν ἵππον εἰς ἀγορὴν ἐπὶ τὰς δύο ἀνδρας, ἕς τιμητὰς καλῆσι, καὶ καταριθμισαμένους ² τὰς στρατείας καὶ τὰς στρατηγὰς, ὑφ' ἕς ἐστρατεύσαντο, τυγχάνειν ἐπαίνων, ἢ ψόγων, τῶν προσηκόντων, ὑπατεύων ὁ Πομπηϊὸς, κατήγαγεν αὐτὸς τὸν ἵππον ἐπὶ τὰς τιμητὰς, Γέλλιον ³ καὶ Λέντλον, ἐκείνων δὲ, ὥσπερ ἕδος ἐστὶ, κυδομένων, εἰ πάσας ἐστρατεύεται τὰς στρατείας· Πάσας (εἶπεν) ὑπ' ἑμαυτῶ ἀυτοκράτορι.

Τῶν δὲ Σερτωρίε γραμμῶν κρατήσας ἐν Ἰβηρίᾳ, ἐν οἷς ἦσαν ἐπισολαὶ πολλῶν ἡγεμόνων ἐπὶ νεωτερισμῷ καὶ μεταβολῇ τῆς πολιτείας τὸν Σερτώριον εἰς Ῥώμην καλόντων, κατέκασε πάσας, διδὼς μετανοῆσαι καὶ βελτίονας γενέθαι τὰς πονηράς.

*Ἐπεὶ δὲ Φράκτης, ὁ Πάρθων βασιλεὺς, ἐπεμψεν πρὸς αὐτὸν, ἀξιῶν ὄρω χρῆθαι τῷ Εὐφράτῃ, μᾶλλον ἔφη χρῆθαι ⁴ Ῥωμαίους ὄρω πρὸς Πάρθους τῷ δικαίῳ.

Λευ-

¹ Petav. δύνοντα; Mox idem ἀπαιτῶντας pro ἀπαιτῶντες.

² Turn. & Petav. καταριθμῆσι; Ald. & Bas. τὰς στρατίας; Mox Petav. ἐστρατεύσατο pro ἐστρατεύσαντο.

³ Sic Xyl. legit ex aliis historicis & ipso Plutarcho. Sic quoque Raph. & Philolph. vertunt; dedique pro vulg. Στέλλιον. Correxuit etiam W. adficiente Mez. — Τέλλιον habent Venet. Voss. Petav. & MS. Xyl.

⁴ Enotatur in ind. Var. e Turn. & Bong. „forſan χρίσειδάγ.“ An male datum est pro χρήσειδάγ?

Λευκίς δὲ Λευκέλλας μετὰ τὰς στρατείας ἀφεικό-
τος ¹ αὐτὸν εἰς ἡδονὰς καὶ πολυτελῶς ζῶντος, τὸν δὲ
Πομπήϊον, ὡς παρ' ἡλικίαν τῆ πολλὰ πράσσειν ὀρεγό-
μενον, ψέγοντος, μᾶλλον, ἔφη, γέροντι τὸ τρυφᾶν, ἢ
τὸ ἄρχειν, εἶναι παρ' ἡλικίαν.

Νοσῶντι δ' αὐτῶν κίχλην ὁ ἰατρὸς λαβεῖν προσέτα-
ξεν. οἱ δὲ ζητῶντες ἔχ' εὖρον, (ἦν γὰρ παρ' ὄραν)
ἔφη δὲ τις, εὐρεθῆσθαι παρὰ Λευκέλλῳ δι' ἕτας τρε-
φομένης. Εἶτα (ἔφη) εἰ μὴ Λεύκελλος ἐτύφα, Πομ-
πήϊος ἐκ ἂν ἔζησες καὶ χαίρειν εἰσας τὸν ἰατρὸν, ἔλα-
βε τῶν εὐπορίων.

Ἰχυρᾶς δὲ σιτοδείας ² ἐν Ῥώμῃ γενομένης, ἀπο-
δειχθεὶς λόγῳ μὲν ἀγορᾶς ἐπιμελητῆς, ἔργῳ δὲ γῆς καὶ
θαλάσσης κύριος, ἐπλευσεν εἰς Λιβύην καὶ Σαρδόνα καὶ
Σικελίαν καὶ πολὺν ἀθροίσας σίτον, ἔσπευθεν ³ εἰς
τὴν Ῥώμην. μεγάλη δὲ τῆ χειμῶνος γενομένη, καὶ τῶν
κυβερνητῶν ὀκνήτων, πρῶτος ἐμβάς, καὶ τὴν ἀγκυραν
ἄραι κελεύσας, ἀνεβίησε. Πλεῖν ἀναγκάζῃ ⁴, ζῆν ἐκ
ἀναγκάζῃ.

Τῆς δὲ πρὸς τὸν Καίσαρα διαφορᾶς ἀποκαλυπτο-
μένης, καὶ Μαρκελλῖνε τινὸς τῶν ὑπὸ Πομπήϊα προ-
ῆχθαι δοκούντων, μεταβεβλημένε δὲ πρὸς Καίσαρα, πολ-
λὰ πρὸς αὐτὸν ἐν συγκλήτῳ λέγοντος. Οὐκ αἰχύνῃ,
Μαρκελλῖνε, (εἶπεν) ἐμοὶ λοιδορέμενος, δι' ὃν ἐξ ἀφῶνε
λόγιος, ἐν δὲ πεινατικῆ ἐμετικὸς γέγονας;

Πρὸς δὲ Κάτωνα, πικρῶς καθαψάμενον, ὅτι πολ-
λάκις αὐτῆ προσαγορεύοντος τὴν Καίσαρος δύναμιν καὶ
αὕξη-

¹ Petav. ἀφεικότως; mox idem omittit καὶ post ἡδονὰς.

² Petav. σιτοδείας; mox idem Λυβίην.

³ Turn. ἐσπείδασεν.

⁴ Bene W. monet, melius esse ἀνάγκη — ἀνάγκη, quod est in
Jun. Mez. Xyl. & Raph. Versione, nec non in ipsa Pompeji vi-
ta, Vol. IV. pag. 205.

αὐξήσιν, ἐκ ἐπ' ἀγαθῶ τῆς δημοκρατίας γενομένην ¹, ἀπεκρίνατο· Τὰ μὲν σὲ μαντικώτερα, τὰ δ' ἐμὰ Φιλικώτερα.

Περὶ δὲ αὐτῆ ² παρρησιαζόμενος εἶπεν, ὡς πᾶσαν ἀρχὴν καὶ ἔλαβε θάσσον, ἢ προσεδόκησε, καὶ καταδοῖτο θάσσον, ἢ προσεδοκήθη ³.

Μετὰ δὲ τὴν ἐν Φαρσάλῳ μάχην Φεύγων εἰς Αἴγυπτον, ὡς ἔμελλε διαβαίνειν ἐν τῆς τριήρης εἰς ἄλιευτικὸν πλοῖον, ἀποσεύλαντος τῆ βασιλέως, ἐπιστραφείς πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν, ἕδὲν ἕτερον, ἢ τὸ τῆ Σοφοκλέης, εἶπεν·

Ὅστις δὲ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται,

Κεῖνε' ⁴ εἰ δέσλος, καὶ ἐλεύθερος μὴ.

μεταβὰς δὲ, καὶ πληγείς ξίφει, καὶ ζενάξας ἄπαξ, εἰπὼν δὲ μηδὲν, ἀλλ' ἐγκαλυψάμενος, παρέδωκεν ἑαυτόν.

Κικέρωνος. Κικέρων, ὁ ῥήτωρ, εἰς τῆνομα σκωπτόμενος, καὶ τῶν Φίλων μεταθέσθαι κελευόντων, εἶφη, τὸν Κικέρωνα ποιήσῃ τῶν Κατῶνων καὶ τῶν Κάτλων καὶ τῶν Σκαύρων ἐνδοξότερον.

Ἐκπαμα δ' ἀργυρῶν τοῖς θεοῖς ἀνατιθείς, τὰ μὲν πρῶτα τῶν ὀνομάτων γράμμασιν ἐσήμανεν ⁵, ἀντὶ δὲ τῆ Κικέρωνος ἐρέβινθον ἐτόρευσε.

Τῶν δὲ ῥητόρων τὰς μέγα βοῶντας ἔλεγε δι' ἀθέλειαν ἐπὶ τὴν κραυγὴν, ὡς χωλὰς ἀναβαίνειν ἐφ' ἵππον ⁶.

Οὐδέ-

¹ Petav. *γενομένην*. Sic Ald. Bas. & Steph. edit. pec. Loco huic aliquid deesse, quod ad ὅτι referatur, facile patet. Xyl. addit: *non advertisset animum*; Raph. Regius: *Pompejus vero illum contra juvisset*.

² Petav. *αὐτῆ*. Sic Ald. quoque & Bas.

³ a Petav. *abesse videntur προσεδόκησε, καὶ καταδοῖτο θάσσον, ἢ*.

⁴ Petav. *ἐκείνε ἐσί*.

⁵ Turn. & Petav. *ἐσήμαιναν*.

⁶ Steph. Frft. Maitt. & R. *ἐφ' ἵππων*. Restitui ex Ald. & Bas. *ἵππον*. Turn. & Petav. *ἐπὶ τὸν ἵππον*.

Ουέρρε¹ δὲ υἷον ἔχοντας ἐκ εὐ κεχρημένον ἐφ' ἑρα τῷ σώματι, τὸν δὲ Κικέρωνα λοιδορῶντος εἰς μαλακίαν, καὶ κίναιδον ἀποκαλῦντος· Ἄγνοεῖς, (εἶπεν) ὅτι προσήκει τοῖς τέκνοις ἐντὸς θυρῶν λοιδορεῖσθαι;

Μετέλλε² δὲ Νέπωτος εἰπόντος πρὸς αὐτὸν, ὅτι Πλείονας μαρτυρῶν ἀπέκλινας, ἢ συνηγορῶν σέσωκας· Καὶ γὰρ ἐσιν (ἔφη) πλείον³ ἔμοι πίσεως, ἢ λογιότητος.

Ἐρωτῶντος δὲ τῷ Μετέλλε, τίς αὐτῷ πατήρ ἐσι. Ταύτην (ἔφη) τὴν ἀπίκρισιν χαλεπωτέραν ἢ σὴ μήτηρ πεποίηκεν. ἦν γὰρ ἡ³ τῷ Μετέλλε ἀκόλαστος· ὁ δὲ Μέτελλος αὐτὸς, ὑπόκειτος καὶ ἀβέβαιος καὶ φερόμενος ταῖς ὁρμαῖς.

Διοδότῳ δὲ, τῷ διδασκάλῳ τῶν ῥητορικῶν⁴, ἀποθανόντι κόρακα λίθινον ἐπισήσαντος αὐτῷ, δικαίαν ἔφη τὴν ἀμοιβὴν γεγυῆναι· πέτεσθαι γὰρ τῆτον, ἢ λέγειν, ἐδίδαξεν.

Βατίμιον⁵ δὲ, ἄνθρωπον ἑαυτῷ διάφορον καὶ μοχθηρὸν ἄλλως, ἀπέσας, ὅτι τέθνηκεν, εἶτα γνῆς ὕσερον, ὅτι ζῆ· Κικῶς (εἶπεν) ἀπόλοιτο⁶ κακῶς ὁ ψευδής.

L 2

Πρὸς

1 Petav. Ουέρρε. Sic Ald. quoque & Bas.

2 Sic R. correxit pro vulg. πλεῖτον, quod dedit Ald. Steph. & rell. Etiam W. id recepit ex Bas. Xyl. & vita Cic. Vol. V. cap. 16. Vertit idem Raph. Reg. & Philelph. & enotatur e Turn.

3 abest ἢ a Petav.

4 Verius putat W. quod refertur in Vit. Cic. l. c.

5 Ald. Bas. Petav. Xyl. Voff. Ουάριον. Steph. primus dedit Βατίμιον, & habent Coll. Muret. Schott. Jannot. Jun. Iplē Xyl. legendum monuit & vertit Ουατίμιον ex vita Ciceronis, quod e Turn. enotatur; Etiam Philelph. & Raph. Regius reddunt *Vatiniium*.

6 abest ἀπόλοιτο ab Ald. Bas. Petav. & Steph. edit. pecul. Id e Vit. Cic. inferendum monuit Xyl. & dedit Steph. in edit. univ. opp. W. legi vult κακῶς, εἶπεν, ἀπόλ. κακῶς, uti est in vi. Cic. l. c. Cf. quae ibidem adnotantur. Mez. & Xyl. ὁ κακῶς

Πρὸς δὲ τὸν δοκῦντα Λίβυν ἀπὸ γένεος εἶναι, Φήσαντα δ' αὐτῷ μὴ ἀκείναι λέγοντος· Καὶ μὴν ἐκ ἀτρώπητου ἔχεις τὸ ἔς, εἶπε.

Κάσον δὲ Ποπίλλιον ¹, νομικὸν εἶναι βεβλόμενον, ὄντα δ' ἀμαθῆ ² καὶ ἀφυῆ, προσεκαλεῖτο μάρτυρα πρὸς τινα δίκην· εἰπόντος δ' ἐκείνου, μηδὲν γινώσκειν· Οἷαι γὰρ ἴσως (εἶπε) περὶ τῶν νομίμων ἐπερωτᾶσθαι;

Ὀρτησίς δὲ, τῷ ῥήτορος, λαβόντος μισθὸν ἀργυρῶν σφίγγα παρὰ τῷ Βέρβει ³, καὶ πρὸς τὸν Κικέρωνα, πλαγίως τι εἰπόντα, Φήσαντος, αἰνιγμάτων λύσεως ἀπίστω ἔχειν· Καὶ μὴν ἡ σφίγξ (εἶφη) παρὰ σοὶ ἐστίν.

Οὐοικωνίω δ' ἀπαντήσας μετὰ τριῶν θυγατέρων ἀμορφοτάτων ⁴ τὴν ὄψιν, ἀτρέμα πρὸς τὴν Φίλιν εἶπε· Φοίβε ποτ' ἐκ ἐῶντος ἔσπειρε τέκνα.

Φάυσε δὲ, τῷ Σύλλᾳ παιδός, διὰ πληθὸς δανείων ἐκάρτιον προγράψαντος· Ταύτην μᾶλλον (εἶφη) τὴν προγραφήν ἀσπάζομαι ⁵, ἢ τὴν πατρίαν αὐτῆ.

Πομπηίῃ δὲ καὶ Καίσαρος διασάντων, εἶφη· Γινώσκω, ὃν Φύγω, μὴ γινώσκω, πρὸς ὃν Φύγω.

Καὶ Πομπηίου ἐμέμφατο τὴν πόλιν ἐκλιπόντα, καὶ Θεμισουλέα μᾶλλον, ἢ Περικλέα, μιμησάμενον, ἐκ ἐκείνοις τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ τέτοις ὁμοίω ὄντων.

Γενό-

ψευσάμενος. Consentiant Philleph. & Raph. Reg. & sequitur Kaltw. E. Turn. enotatur κακῶς ὄλοιτο εἶπεν ὁ κακῶς ἐψευσ. Hoc ipsum ἐψευσάμενος male in ind. Var. & R. nota tribuitur Aldinae & Basileensi.

¹ In Cic. l. c. est Πόπλιον Κώνσαν. Vid. ibidem notata. In Turn. legitur Κάσσιον pro Κάσον. Cod. Paris. J. Πόπλιον δὲ Γάϊο; cod. A. in vit. Cic. Πόπλιον δὲ Κότταν, quod melius censet W. & vertit Xyl.

² Turn. & Petav. ἀπαθῆ.

³ Ald. & Bas. Βερβ.

⁴ Ald. & Bas. εὐμορφοτάτων, quod Xyl. corrigendum monuit. Mox Turn. & Petav. Φίλις pro Φοίβη.

⁵ Petav. ἀσπάζομαι τὴν προγραφήν.

Γενόμενος δ' ἔν παρὲ Πομπηίῳ, καὶ πάλιν μετανοῶν, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Πομπηίης, πῶ Πίσωνα ¹ τὸν γαμβρὸν ἀπολέλοιπεν, ἔφη· Παρὰ τῷ σῶ πενθερῷ.

Μεταβαλλόμενος δέ τινος ἀπὸ Καίσαρος πρὸς τὸν Πομπηίον, λέγοντος, ὑπὸ σπευδῆς καὶ προθυμίας ἀπολελοίπεται τὸν ἵππον, βέλτιον ἔφη αὐτὸν περὶ τῆ ἵππε βεβηλευῖσθαι.

Πρὸς δὲ τὸν ἀπαγγέλλοντα τῷ ² Καίσαρος φίλος σκυθρωπὸς εἶναι· Λέγεις, (ἔφη) δυσνοεῖν ³ αὐτὸς Καίσαρι.

Μετὰ δὲ τὴν ἐν Φαρσάλῳ μάχην Πομπηίης μὲν Φυγόντος, Νουίς ⁴ δὲ τινος ἔτι παρ' αὐτοῖς ἀετὸς ἐπ' ἄλκῃ Φήσαντος εἶναι, καὶ διὰ τῆτο Θαύρειν παρακαλῆντος· Καλῶς ἂν παρήνεις, (εἶπεν) εἰ κολοιοῖς ἐπολεμᾶμεν.

Ἐπεὶ δὲ Καῖσαρ κρατήσας τὰς Πομπηίης καταβεβλημένας εἰκόνας ἀνέστησε μετὰ τιμῆς, ἔφη περὶ αὐτῆ λέγων ὁ Κικέρων, ὅτι τῆ Πομπηίης Καῖσαρ ἰσὰς ἀνδρῶντας, τὰς ἑαυτῆ πήγνυσιν.

Οὕτω δὲ πολλὰ τὸ καλῶς λέγειν ἐτίμα τε, καὶ περὶ τῆτο μάχης ἡγωνία, ὡσε, προκειμένης δίκης ἐπὶ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν, ὡς ἐπικειμένης τῆς ἡμέρας Ἐρωτα ἀπαγγελλαντα αὐτῷ οἰκέτην εἰς τὴν ἐπιῆσαν ὑπερτεθῆναι τὴν δίκην, ἡλευθέρωσε ⁵.

L 3

Γαίης

¹ Petav. Πείσωνα.

² abest τῷ a Petav.

³ Xyl. legit & vertit εὐ νοεῖν, ut pro benevolentia in eum solliciti ac cogitabundi fuisse intelligantur. Melius quidem hoc esse censet W. nec tamen acumen satis apparere bene monet. δυσνοεῖν quidem, Xyl. pergīt, fortasse hic esse *dissentire*, ut sensus sit, Caesare laeto & hilari ob successus & spem, diversum sensisse ejus amicos, qui tristiores essent. Maittaire sententiam interrogative vult sumi cum Raph. Regio.

⁴ Petav. Νουίς. Mox idem κολιοῖ pro κολοιοῖς.

⁵ Ald. & Bas. ἡλευθέρωσε. Locus ipse mihi non videtur esse sanus. Saltim ὡς ante ἐπικειμ. vix probandum censeo.

Γαίος Καίσαρος. Γάιος Καίσαρ, ὅτε Σύλλαν ἐφευγεν ἔτι μειράκιον ὦν, περιέπεσε πειραταῖς· καὶ πρῶτον μὲν αἰτηθεὶς ἀργυρίαι πλήθος, κατεγέλασε τῶν ληστῶν, ὡς ἀγνοούντων, ὃν ἔχασι, καὶ διπλάσιον ὠμολόγησε δάσειν. ἔπειτα Φρερέμενος, ὡς συνῆγε τὰ χρήματα, προσέτατ' ἑν ἡσυχίαν αὐτῷ παρέχειν κοιμωμένῳ καὶ σιωπᾶν. λόγους δὲ καὶ ποιήματα γράφων ¹ ἀνεγίνωσκεν αὐτοῖς, καὶ τὰς μὴ λίαν ἐπαινούντας ἀναιδίητες καὶ βαρβάρους ἀπεκάλει, καὶ μετὰ γέλωτος ἠπέλλει κρεμῆν αὐτῆς. ὃ καὶ μετ' ὀλίγον ἐποίησε. τῶν γὰρ λυτρωσὶ κομιθέντων, ἀπολυθεὶς καὶ συναγαγῶν ἀνδρας ἐξ Ἀσίας καὶ πλοῖα, συνήρπασε τὰς ληστὰς καὶ προσήλωσεν.

Ἐν δὲ Ῥώμῃ, πρὸς Κάτλον, πρωτεύοντα Ῥωμαίων, εἰς ἄμιλλαν ὑπὲρ τῆς ἀρχιερωσύνης καταστάς, καὶ προπεμπόμενος ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐπὶ ² τὰς θύρας. Σήμερον, (εἶπεν) ὦ μήτερ, ἀρχιερέα τὸν υἱόν, ἢ Φυγάδα, ἕξεις.

Πομπηίαν ³ δὲ, τὴν γυναῖκα, κακῶς ἀνέσασαν ἐπὶ Κλωδίῳ παραιτησάμενος, εἶτα τῆ Κλωδίᾳ Φεύγοντος ἐπὶ τέτρω δίκην, μάρτυς εἰσαχθεὶς, ἐδὲν εἶπε ⁴ Φαῦλον περὶ τῆς γυναικὸς. ἐρομένους δὲ τῆ κατηγορίας. Διὰ τί τοίνυν ἐξέβαλες αὐτήν. Ὅτι τὴν Καίσαρος (ἔφη) γυναῖκα καὶ διαβολῆς δεῖ καθαρὰν εἶναι.

Τὰς δ' Ἀλεξάνδρῳ πράξεις ἀναγινώσκων ἐδάκρυσεν, καὶ πρὸς τὰς Φίλας εἶπεν, ὅτι Ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχων ἐνίκησε Δαρσίον· ἐμοὶ δὲ μέχρι νῦν ἐδὲν ⁵ πέπρακται.

Πολίχνιον δ' αὐτῆ λυτρὸν ἐν ταῖς Ἄλπεσι περιερχομένους, καὶ τῶν Φίλων διαπορέντων, εἰ καὶ ἐνταῦθα

¹ Petav. γραφῶν.

² Turn. ὑπὸ.

³ Petav. Πομπίαν. Sic Ald. quoque & Bas.

⁴ Petav. εἰσαχθεὶς εἶπεν ἐδὲν φ. Mox idem καθαρὰν pro καθαρὰν.

⁵ Turn. & Petav. μηδέν.

Ἰὰ τινες εἰσὶ καὶ ἄμιλλαι περὶ πρωτείων, ἐπι-
 τὰς καὶ σύννης γενόμενος· Μᾶλλον ἂν (εἶφη) ἐβυλόμην
 πρῶτος ἐνταῦθα εἶναι, ἢ δεύτερος ἐν Ῥώμῃ.

Τῶν δὲ τολμημάτων τὰ παράβολα καὶ μεγάλα
 πράττειν εἶφη δεῖν, ἀλλὰ μὴ βελεύεσθαι.

Καὶ διέβη τὸν Ῥεβίνωνα ¹ ποταμὸν ἐκ τῆς Γα-
 λατιπῆς ἐπαρχίας ἐπὶ Πομπήιον, εἰπών· Πᾶς ἀνερ-
 ρίφθω κῦβος.

Ἐπεὶ δὲ, Πομπήιος Φεύγοντος ἐπὶ Θαλάσσαν ἐκ
 τῆς Ῥώμης, καὶ Μέτελλος, ἐπαρχος ὦν τῶ ταμίει,
 βυλόμενον αὐτὸν χρήματα λαβεῖν ἐκώλυε, καὶ τὸ τα-
 μεῖον ἀπέκλεισεν, ἠπειλήσεν ἀποκτενεῖν αὐτόν· κατα-
 πλαγέοντας δὲ τῶ Μετέλλε· Τῆτο (εἶπεν) ὦ νεανίσκε,
 Φῆσαι μοι ² χαλεπώτερον ἦν, ἢ ποιῆσαι.

Τῶν δὲ στρατιωτῶν αὐτῶ βραδέως εἰς Δυρράχιον ³
 ἐκ Βρεντεσιε κομιζομένων, λαθῶν ἅπαντας εἰς πλοῖον
 μικρὸν ἐμβὰς ἐπεχείρησε διαπλεῖν τὸ πέλαγος· συγ-
 κλυζομένε δὲ τῶ πλοῖε, ποιήσας τῶ κυβερνήτῃ Φανερόν
 ἑαυτὸν, ἀνεβόησε· Πίστευε τῇ τύχῃ, γνῆς, ὅτι Καί-
 σαρα κομίζεις. Τότε μὲν ἔν ἐκωλύθη, τῶ χειμῶνος
 ἰχυρῶ γενόμενα, καὶ τῶν στρατιωτῶν συνδραμόντων, καὶ
 περιπαθόντων, εἰ περιμένει δύναμιν ἄλλην, ὡς ἀπιστῶν
 αὐτοῖς. ἐπεὶ δὲ, μάχης γενομένης, νικῶν ⁴ ὁ Πομ-
 πήιος ἐκ ἐπεξῆλθεν, ἀλλ' ἀνεχώρησεν εἰς τὸ στρατόπε-
 δον· Τήμερον (εἶπεν) ἡ νίκη ⁵ παρὰ τοῖς πολεμίοις,
 ἀλλὰ τὸν εἰδότα νικᾶν ἐκ ἔχουσιν.

Ἐν δὲ Φαρσάλῳ Πομπήιος παρατεταγμένην τὴν
 Φάλαγγα κατὰ χώραν ἐσάναι καὶ προσδέχεσθαι τὰς πο-
 λεμίας

I. 4

¹ Ald. & Bas. Οὐβρῶνα, & μοx γαλακτικῆς; Petav. Οὐ-
 βρονα.

² Ald. & Bas. Φεῖσαι μοι.

³ Petav. Δυράχιον; Mox idem Βρεντησιε; Turn. ἐν Βρεντησιε.

⁴ Petav. νικῶν.

⁵ W. suscr. ἦν ἡ νίκη.

λεμίς παρεγγυήσαντος, ἁμαρτεῖν αὐτὸν ἔλεγε τον ἐξ ἐπίδρομῆς μετ' ἐνθεσιασμῆ τόνου καὶ ροῖζου ἐκλύσαντα τῶν στρατιωτῶν.

Φαρνάκην ¹ νικήσας, τὸν Ποντικὸν, ἐξ ἐφόδε, πρὸς τὰς Φίλικας ἔγραψεν. Ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα.

Μετὰ δὲ τὴν ἐν Διβύη τῶν περὶ τὸν Σκιπίωνα Φυγὴν καὶ ἤγλαν Κάτωνος αὐτὸν ἀνελόντος. Φθονῶ σοι, Κάτων, (εἶπε) τῆ θανάτε· καὶ γὰρ σὺ ἐμοὶ τῆς σῆς σωτηρίας ἐφθόνησας.

Ἀντώνιον δὲ καὶ Δολοβέλλαν ² ὑφορωμένων ἐνίων, καὶ Φυλάγθεσαι κελευόντων, ἃ τέτες ἔφη δεδιέναι τὰς βαναύσους καὶ λιπῶντας, ἀλλὰ τὰς ἰχθύας καὶ ὠχρὸς ἐκείνας· δείξας Βρῆτου καὶ Κάσιον.

Λόγῃ δὲ παρὰ δεῖπνον ἐμπροσθέντος περὶ θανάτε, ποῖος ἄριστος· Ὁ ἀπροσδόκητος, εἶπε.

Καῖσαρος τῆ Σεβασῆ. Καῖσαρ, ὁ πρῶτος ἐπικληθεὶς Σεβασῆς, ἔτι μειράκιον ὢν, Ἀντώνιον ἀπήγει δισχιλίαις πεντακοσίαις μυριάδας τῆ πρώτῃ Καῖσαρος ἀναίρεθέντος, ἐκ τῆς οἰκίας, ἃς πρὸς αὐτὸν ³ ὁ Ἀντώνιος μετήνεγκεν· ἀποδῆναι Ῥωμαίοις βεβλόμενος τὸ καταληφθῆν ὑπὸ Καῖσαρος, ἐκάσῃ δραχμῆς ἐβδομήκοντα πέντε· τῆ δ' Ἀντανίς τὰ μὲν χρήματα κατέχουτος, ἐκείνον δὲ τῆς ἀπαιτήσεως ἀμελεῖν, εἰ σωφροεῖ, κελεύοντος, ἐκήρυξε τὰ πατρῶα καὶ ἐπίπρασις· καὶ τὴν δωρεὰν ἀποδῆς, εὐνοίαι μὲν αὐτῷ, μῖσος δ' ἐκείνῳ παρὰ τῶν πολιτῶν περιεποίησεν.

Ἐπεὶ δὲ Ῥυμετάλης ⁴, ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς, ἄπ'

¹ Post Φαρνάκην inserit Turn. δὲ.

² Petav. Δολοβίλλαν, uti paulo ante αὐτὸν pro αὐτὸν; & μοχ ὑφορκεῖνων.

³ Petav. αὐτὸν; μοχ idem καταληφθῆν pro καταλαφθῆν, & ἀπαιτήσεως pro ἀπαιτήσ. & αὐτῷ pro αὐτῷ. In Ald. & Bas. est quoque αὐτῷ.

⁴ Petav. Ῥυτάλης. Idem omittit proxime sequens τῶν, & dat porro μεταβυλόμενος.

ἂπ' Ἀντωνίᾳ μεταβαλλόμενος πρὸς αὐτὸν, ἐκ ἐμετρία-
ζε παρὰ τὰς πότας, ἀλλ' ἦν ἐπαχθῆς ¹, ὀνειδίζων τὴν
συμμαχίαν, προπιών τινι τῶν ἄλλων βασιλέων ὁ Καί-
σαρ εἶπεν· Ἐγὼ προδοσίαν Φιλῶ, προδάτας δ' ἐκ
ἐπαινώ.

Τῶν δ' Ἀλεξανδρέων μετὰ τὴν ἄλωσιν τὰ δεινό-
τατα πείσεσθαι προσδοκῶντων, ἀναβάς ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ
παρασησάμενος Ἄρειον, τὸν Ἀλεξανδρέα, Φεῖδεσθαι ²
μὲν τῆς πόλεως ἔφη πρῶτον διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλ-
λος, ἔπειτα διὰ τὸν κλισην, Ἀλέξανδρον, τρίτον δι'
Ἄρειον, τὸν Φίλον.

Ἄκεσας δέ, ὅτι Ἐρως, ὁ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ διοι-
κῶν, ὄρτυγα τὸν κρατῆντα πάντων ἐν τῷ μάχεσθαι καὶ
ἀήτητητον ὄντα πριάμενος, ὀπλήσας κατέφαγε, μετεπέμ-
ψατο αὐτὸν καὶ ἀνέκρινεν· ὁμολογήσαντα δὲ ἐκέλευσεν
ἰσῶ νηὸς προσηλωθῆναι.

Ἐν δὲ Σικελίᾳ Ἄρειον ἀντὶ Θεοδώρου κατέστησε δι-
οικητὴν ³. ἐπιδόντος δέ τινος αὐτῷ βιβλίον, ἐν ᾧ γε-
γραμμένον ἦν· Φαλακρὸς, ἢ κλέπτης, Θεόδωρος ὁ
Ταρσεύς. τί σοι δοκεῖ; ἀναγνὼς Καῖσαρ ὑπέγραψε·
Δοκεῖ.

Παρὰ δὲ Μαικήνα ⁴, τῆ συμβιωτῆ, καθ' ἑκάστον
ἑνιαυτὸν ἐν τοῖς γενεθλίοις δῶρον ἐλάμβανε Φιάλην.

Ἀθηνοδώρῳ δέ, τῷ Φιλοσόφῳ, διὰ γῆρας εἰς οἴ-
κον ἀφεθῆναι δεηθέντι συνεχώρησεν. ἐπεὶ δ' ἀσπασά-
μενος ⁵ αὐτὸν ὁ Ἀθηνόδωρος εἶπεν· Ὅταν ὀργισθῆς,
Καῖσαρ, μὴδὲν εἶπης, μὴδὲ ποιήσης, πρότερον, ἢ τὰ εἴ-
κοσι καὶ τέτταρα γράμματα διελθεῖν πρὸς ἑαυτὸν· ἐπι-
λαβόμενος αὐτῆ τῆς χειρός· Ἐτι σε παρόντος (ἔφη)
χρεῖαν

L 5

1 Turn. ἀπαχθῆς.

2 Petav. Φεῖδεσθε.

3 Petav. διοικητὴν.

4 Turn. & Petav. Καικήνα.

5 Petav. σπασάμενος.

χρεῖαν ἔχω· καὶ κατέχευεν αὐτὸν ὄλον ἐνιαυτὸν, εἰ-
πὼν, ὅτι ἐπὶ καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας ¹.

Ἀκίσας δὲ, ὅτι Ἀλέξανδρος δύο καὶ τριάκοντα
γεγονῶς ἔτη κατεστραμμένος ² τὰ πλεῖστα, διηπόρει, τί
ποιήσει τὸν λοιπὸν χρόνον, ἐθαύμαζεν, εἰ μὴ μεῖζον
Ἀλέξανδρος ἔργον ἠγεῖτο τῆ κλήσασθαι μεγάλην ἡγεμο-
νίαν, τὸ διατάξαι τὴν ὑπάρχουσαν.

Γράψας ³ τὸν περὶ τῶν μοιχῶν νόμον, ἐν ᾧ διώ-
ρισται, πῶς δεῖ κρῖνεσθαι τὰς ἐν αἰτίαις γενομένους, καὶ
πῶς δεῖ κολάζεσθαι τὰς ἀλόντας, εἶτα προσπεσῶν ⁴ ὑπὸ
ἔργῆς τὸν ἐπὶ Ἰελλίᾳ, τῇ θυγατρὶ, διαβεβλημένον νεα-
νίσκον ἔτυπτε ταῖς χερσίν· ἐκείνῃ δ' ἀναβοῶντος· Νό-
μον ἔθηκας, ᾧ Καῖσαρ· ἔτω μετενόησεν, ὥστε τὴν ἡμέ-
ραν ἐκείνην παραιτήσασθαι τὸ δεῖπνον.

Γάϊον δὲ, τὸν θυγατριδῆν, εἰς Ἀρμενίαν ἀποσέλ-
λων ἠτεῖτο παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν αὐτῶ τὴν Πομπήϊα,
τόλμαν δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου, τύχην δὲ τὴν ἑαυτῆ παρα-
κολαθῆσαι.

Ῥωμαίοις δὲ τῆς ἀρχῆς ἔλεγεν ἀπολείψειν διάδο-
χον, ὃς ἐδέποτε περὶ τῆ αὐτῆ πράγματος δις ἐβηλεύ-
σατο· Τιβέριον λέγων.

Θορυβῆντας δὲ τὰς ἐν ἀξιώμασι ⁵ νέας κατασεῖ-
λαι βελόμενος, ὡς ἔ προσεῖχον, ἀλλ' ἐθορύβεν· Ἀκί-
σατε, (εἶπεν) νέοι, γέροντος, ἢ νέες γέροντες ἦκεον.

Τῆ δ' Ἀθηναίων δῆμα ἐξημαρτηκέναι τι δόξαντος,
ἔγραψεν ἀπ' Αἰγίνης, οὔειδαι μὴ λανθάνειν αὐτὰς ὀρ-
γιζόμενος. ἔ γὰρ ἂν ἐν Αἰγίνῃ διαχειμάσειν ⁶. ἄλλο
δ' ἐδὲν ἔτ' εἶπεν αὐτὰς, ἔτ' ἐποίησε.

Τῶν

¹ Turn. γῆρας; & in seq. ἀκίσαν.

² Codex innominatus κατευτραμμένος.

³ Post γράψας Turn. & Petav. inferunt δδ.

⁴ Ald. & Bal. προσπεσῶν. Idem Steph. in edit. pecul.

⁵ Turn. & Petav. ἐν ἀξιώματι.

⁶ Turn. & Petav. διαμαχήσαν.

Τῶν δ' Εὐρυκλέας ¹ κατηγορῶν ἐνὸς ἀΦειδῶς καὶ κατακόρως παρρησιαζομένης, καὶ προαχθέντος εἰπεῖν τι τοῖστων· Εἰ ταῦτά σοι, Καῖσαρ, ἔ φαίνεται μεγάλα, κέλευσον αὐτὸν ἀποδῆναί μοι Θεκυδίδε τὴν ἐβδόμην· διὸ ὀργισθεῖς ἀπάγειν ἐπέλευσε· πυθόμενος δὲ, ὅτι τῶν ἀπὸ Βρασιδῆ γεγονότων ὑπόλοιπος ἔτιός ἐστι, μετεπέμψατο, καὶ μέτρια νεφετήσας, ἀπέλυσε.

Πείσωνος δὲ τὴν οἰκίαν ἐν Θεμελίῳν ἄχρι πάσης τέγης ἐπιμελῶς οἰοδομῆντος· Εὐθυμον ² (ἔφη) με ποιεῖς, ἔτως οἰοδομῶν, ὡς αἰδίε τῆς Ῥώμης ἐσομένης.

¹ Ald. & Bas. Εὐκυκλέας, quod Xyl. ex MS. corrigendum monuit. Philelph. quoque & Raph. Reg. vertunt *Euryclis*.

² Petav. εὐθυμον.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΛΑΚΩΝΙΚΑ.

Αγασικλῆς, ὁ Λακεδαιμονίων ¹ βασιλεὺς, θανού-
ζοντός τινος, ὅτι Φιλήκοος ἂν ἔ προσδέχεται Φι-
λοφάνην τὸν σοφιστὴν, ἔφη· Τέτων χρήζω μαθητῆς εἶ-
ναι, ὧν εἶμι καὶ υἱός.

Πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα, πῶς ἂν τις ἀδορυφόρητος ἂν
ἄρχειν ἀσφαλῶς δύναιτο· Ἐὰν ἔτως (ἔφη) αὐτῶν ἄρ-
χη, ὥσπερ οἱ πατέρες τῶν υἱῶν.

Ἀγισιλᾶς τῆ μεγάλα. Ἀγισίλαος ὁ μέγας,
παρὰ πότον ποτὲ λαχὼν συμποσίαρχος, ἐρωτηθεὶς ²
ὑπὸ τῆ οἰνοχόου, πόσον ἐκάστω προσφέρει· Εἰ μὲν πο-
λὺς οἶνός ἐστι παρασκευασμένος ³, ὅσον ἕκαστος αἰτεῖ· εἰ
δ' ὀλίγος, (Φησὶν) ἐξ ἴσου δίδω πᾶσι.

Καιέργος δὲ τινος ἐμμόνως ⁴ ὑπομείναντος βασιά-
νεος· Ὡς σφόδρα πονηρὸς (εἶπεν) ἄνθρωπος, εἰς μο-
χθηρὰ καὶ αἰχρὰ πράγματα τὴν ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν
κατατιθέμενος.

Ἐπαινεύτος δὲ τινος ῥήτορα ἐπὶ τὸ δυνατῶς ⁵
αὔξειν τὰ μικρὰ πράγματα· Οὐδὲ στυτοτόμον (ἔφη-
σεν) ἡγεῖμαι σπαδαῖον, ὅς μικρῶ ποδὶ ὑποδήματα μεγά-
λα περιτίθῃσι.

Φαμένος δὲ τινός ποτε πρὸς αὐτόν· Ὡμολόγημας
καὶ πολλάνικς τὸ αὐτὸ λέγοντος· Ναὶ δῆτα, εἴ γ' ὁ
ἔστι

¹ Petav. Λακαιδαιμονίων; mox idem δύναιτος & ἂν, pro δύ-
ραιντο & ἔαν.

² Ald. & Bas. ἐρωτᾶται. Mox W. dedit προσφέρει e Venet.

³ Ald. & Bas. παρασκευασμένος.

⁴ Turn. ἐμμόνος. Petav. ἐμμόνος.

⁵ Turn. & Petav. ἐπὶ τῷ δυνατῶς αὔξαν.

⁶ Vulgo εἰ δ'. Turn. εἰ γ' ἔστι vel εἰ δῆ ἔστι. Prius quo-
que e Petav. notatur; & dedi cum W. adfentientibus Venet.
Voff. Mez.

ἔστι δίκαιον· (ἔφη) εἰ δὲ μὴ, ἔλεξα μὲν, ὠμολόγησα δ' ἔ. ἐπειπόντος δὲ· Ἄλλὰ μὴν δεῖ τὰς βασιλεῖς ἐπιτελεῖν, ὅ ττι κεν κεφαλῇ κατανεύσωσιν¹. Οὐ μᾶλλον, (ἔφη) ἢ τὰς προσιόντας τοῖς βασιλεῦσιν αἰτεῖσθαι δεῖ τὰ δίκαια καὶ λέγειν, σοχαζομένους τε τῷ καιρῷ καὶ τῷ ἀρμόζοντος τοῖς βασιλεῦσιν.

Ὅποτε δὲ² ψευδόντων, ἢ ἐπαινεύτων τινῶν ἀκόοι, ἔχ ἤτιον ἦετο δεῖν καταμανθάνειν τὰς τῶν λεγόντων τρόπους, ἢ περὶ ὧν λέγοιεν.

Ἔτι δὲ παῖδα αὐτὸν ὄντα, γυμνοπαιδίας ἀγομένης, ὁ χοροποιὸς ἔσησεν εἰς ἄσημον τόπον· ὁ δ' ἐπεισθῆ, καίπερ ἤδη βασιλεὺς ἀποδεδειγμένος, καὶ εἶπεν· Εὐγε· δείξω γὰρ, ὅτι ἔχ οἱ τόποι τὰς ἀνδρας ἐντίμως, ἀλλ' οἱ ἀνδρες τὰς τόπους ἐπιδεικνύουσι.

Προστάτηντος δὲ τινος αὐτῷ ἰατρῷ περιεργότεραν θεραπείαν, καὶ ἔχ ἀπλήν· Νῆ τῷ θεῷ, (φησὶν) εἰ ἔ πάντως μοι πρόκειται ζῆν, ἔδὲ³ πάντα ἀναδέχομαι.

Ἐφεςὼς δὲ ποτε τῷ βωμῷ τῆς Χαλκιοῖκε βεβυτῶν, ἐπειδὴ φθεῖρ αὐτὸν ἔδακεν, ἔ διετράπη· λαβῶν δὲ περιφανῶς ἐναντίον πάντων ἀπέκλιε, προσειπών· Νῆ τὰς θεὰς ἠδέως τὸν ἐπίβελον καὶ ἐπὶ τῷ βωμῷ⁴.

Ἄλλοτε ἰδὼν μὺν ἐλκόμενον ἐκ θυρίδος ὑπὸ παιδαρίας κρατῆντος, ἐπεὶ ὁ μῦς ἐπιστραφεὶς ἔδακε τὴν χεῖρα τῷ κρατῆντος, καὶ ἔφυγεν, ἐπιδείξας τοῖς παρῶσιν, εἶπεν·

¹ Homer. Iliad. I. 527. Petav. ὅτι κεν.

² abest δὲ a Petav. Idem mox ἀκόοι pro ἀκόοι. Sic quoque Ald. & Bas.

³ Amplexus sum lesionem, quam W. ex cod. Paris. J. profert & probat, pro vulg. ἐδ' εἰ. W. simul cum eod. cod prius εἰ delendum suspicatur, ut sit sensus: nec quamvis conditione vivere velim, nec omnia remedia accipio. Nec Raph. Reg. prius εἰ legisse videtur, vertens: non omnino mihi vivere datum est. Petav. τῷ θεῷ; & Turn. post ἀναδίχομαι addit ζῆσω δῆ.

⁴ Post βωμῷ Turn. addit ἀποκλείουμαι δῆ. Paulo ante Frst. vitiose ἐναντίων.

πεν· Ὅταν τὸ ἐλάχισον ζῶον ἔτω ἀμύνηται τὰς ἀδικήντας, τί τὰς ἀνδρας προσήκει ποιεῖν λογίζεσθαι ¹;

Βεβλόμενος δὲ τὸν πρὸς τὸν Πέρσην συγῆσθαι πόλεμον, ἔνεκα τῷ ἐλευθερῶσαι τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἑλληνας, τῷ κατὰ Δαδώνην ² Διὸς ἐχρήσατο μαντεῖω. κελεύσαντος δὲ ὅπερ ἐστὶν ³ ὡς δοκεῖ στρατεύεσθαι, τὸ χρηθὲν ἀνήγγειλε τοῖς ἐφόροις. οἱ δὲ ⁴ ἐκέλευσαν αὐτὸν καὶ εἰς Δελφὸς ἀφικόμενον περὶ τῶν αὐτῶν πυρδάνεσθαι. πορευθεὶς ἔν εἰς ⁵ τὸ μαντεῖον, ἐπρώτησεν ἔτως· Ἀπολλων, ἡ ⁶ δοκεῖ σοι, ὃ καὶ τῷ πατρί; συναινέσαντος δὲ, αἰρεθεὶς ἔτως ἐστρατεύσατο.

Ἐπεὶ δὲ Τισσαφέρης ⁷ ἐν ἀρχῇ μὲν Φοβηθεὶς τὸν Ἀγησίλαον, ἐποίησατο σπονδὰς, τὰς πόλεις αὐτῷ ⁸ τὰς Ἑλληνικὰς ἀφῆσεν αὐτονόμος, μεταπεμψάμενος δὲ παρὰ τῷ βασιλέως πολὺ εὐρύτευμα, πόλεμον κατήγγειλεν αὐτῷ, εἰ μὴ ἀπίοι τῆς Ἀσίας· ἄσμενος τὴν παράβασιν δεξιόμενος, ὤρμησε μὲν ὡς ⁹ ἐπὶ Καρίαν προἄξων· ἐκεῖ δὲ

¹ Turn. & Petav. λογίζεσθαι.

² In apophth. Princip. est ἐν Ὀλυμπίᾳ. Petav. ἐλευθερῶσαι ἐχρήσατο, omiffis. ut videtur, quae interjacent; & μαντεῖον pro μαντεῖω.

³ Quid sibi velit ὅπερ ἐστὶν, nescire se fatetur Xyl. Nec ego video, quid haec distio valeat. An in ea latet ἀπερισπᾶσως, omiffa omni alia cura, vel simile quid?

⁴ R. e Frft. male οἱ καὶ; Restitui δὲ.

⁵ Petav. omittit εἰς.

⁶ Petav. A'd. Bas. εἰ.

⁷ Petav. Τισσαφέρης, & ita saepius.

⁸ Turn αὐτῷ. Post αὐτονόμος vulgo fuit βασιλεύεσθαι, quod vitiosum esse, nemo non concedet. Ego id omisi, auctoritate codicum J. Venet. Jun. & Raph. Reg. version. In aliis, nimirum H. Voff. Turn. Petav. est βασιλέα, quod Xyl. exprimit. W. susp. πολιτεύεσθαι.

⁹ Vulgo καὶ ἐπὶ K. quod Xyl. jam corrigendum monuit, notis compendiorum affinis mendo ansam praebentibus. Est quoque ὡς in cod. Par. J. & Vit. Agafil. Vol. IV. pag. 83. Recepi cum W.

δὲ τὴν δύναμιν τῆ Τισσαφέρνεος ἀφροίσαντος, ἕρας εἰς Φρυγίαν ἐνέβαλε· καὶ λαβῶν πόλεις πλείστας καὶ χρημάτων πλῆθος, ἔφη τοῖς Φίλοις· ἐπισπεισάμενον μὲν ἀδικεῖν¹, ἀσεβές· τὰς δὲ πολεμικὰς παραλογίζεσθαι, ἢ μόνον δίκαιον καὶ ἐπίδοξον, ἀλλὰ καὶ ἡδὺ καὶ κερδαλέον.

Τοῖς δ' ἵππεῦσιν ἐλαττωθεῖς, ἀνεχώρησιν εἰς Ἐφέσον, καὶ τοῖς εὐπόροις προεῖπε παρέχειν ἵππον ἄνδ'· ἑαυτῆ καὶ ἄνδρα, καὶ ἀπολύεσθαι² τῆς στρατείας. ὥστε ταχὺ συνήχθησαν καὶ ἵπποι καὶ ἄνδρες ἐπιτήδειοι ἀντὶ δειλῶν καὶ πλεσίων· καὶ τὸν³ Ἀγαμέμνονα ἔφη ζήλῃν· καὶ γὰρ ἐπεῖνον Θήλειαν ἵππον ἀγαθὴν λαβόντα, κακὸν ἄνδρα καὶ πλείσιον τῆς στρατείας ἀπολύσαι.

Ἐπεὶ δὲ, κλεύσαντος αὐτῆ τὰς αἰχμαλώτους γυμνὰς παλεῖν, ἐπίπρασκον οἱ λαφυροποιῶναι· καὶ τῆς μὲν ἐδῆτος ἦσαν ὠνηταὶ πολλοί, τῶν δὲ σωματῶν λευκῶν καὶ ἰπαλῶν παντάπασι διὰ τὰς σιατραφίας κατεγέλων ὡς ἀχρήστων καὶ μηδενὸς ἀξίων· ἐπίσας δ' Ἀγησίλαος· Ταῦτα μὲν, (εἶπεν) ὑπὲρ ὧν μάχεσθε, ἔτοι δὲ, οἷς μαχεῖσθε⁴. Τρεψάμενος δὲ περὶ Λυδῖαν Τισσαφέρνην, καὶ πλείστας ἀνελῶν, κατέτρεχε τῆς βασιλέως χώρας. τέτε δὲ χρήματα αὐτῷ προσπέμψαντος⁵

καὶ

1 Vulgo ἀποσπεισάμενον μὲν ἀδικῶς. Xyl. legi voluit ἀποσπείσαι, aut potius παρασπείσαι. Sic quoque vertit: impium esse injuste fidem datam violare. Mihi praeferendum videbatur ἐπισπεισάμ. ex J. & Jun. nec non ἀδικεῖν e Turn. ut fit sensus, eum, qui foedera iniit, injuste agere, nefas esse. In Vit. Agefil. l. c. τὸ μὲν σπεισάμενον ἀδικεῖν τῶν θεῶν ἐσι καταφρονεῖν.

2 Aut sic legi voluit Xyl. pro vulg. ἀπολύόμενον, aut deleri καὶ. Dedi ἀπολύεσθαι e Turn. pro καὶ ἄνδρα simul exhibente κατ' ἄνδρα. Malim tamen post παρέχων inferi ἕκασον.

3 A Petav. abest hoc καὶ.

4 Petav. ἔτοι μὲν ἔν, εἶπεν, οἷς μάχεσθε, ταῦτα δὲ εἶπεν, ὑπὲρ ὧν μάχεσθε.

5 Sic omnino dandum fuit e Vit. Agef. l. c. pag. 86. pro vulg. προσπέμψαντος. Recepit idem W. ex J.

καὶ ἀξιῶντος διαλύσασθαι τὸν πόλεμον, ὁ Ἀγησίλαος τῆς μὲν εἰρήνης ἔφη τὴν πόλιν εἶναι κυρίαν, τὰς δὲ στρατιώτας πλατίζων ἤδεσθαι μᾶλλον, ἢ αὐτὰς πλατῶν. καλὸν δὲ νομίζειν Ἑλληνας ἐ δῶρα λαμβάνειν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἀλλὰ λάφυρα κτῆσθαι.

Μεγαβάτε¹ δὲ, τῷ Σπιθριδάτε παιδὸς, ὅς ἦν κάλλιστος τὴν μορφήν, προσελθόντος αὐτῷ ὡς ἀσπασσομένε καὶ Φιλήσοντος διὰ τὸ σφόδρα δοκεῖν ἀγαπᾶσθαι, ἐξέκλινεν· ὡς δ' ἐπαύσατο ἐκεῖνος προσιῶν, ἐπεζήτησεν αὐτὸν ὁ Ἀγησίλαος. τῶν δὲ φίλων Φαμένων, ὡς αὐτὸς εἶη αἴτιος, τρέσας τὸ τῷ καλῷ Φίλημα· καὶ νῦν ἀνελθεῖν πειθόντα ἐκεῖνον ἐντὸς Φιλήματος, αὐτῷ μὴ ἀποδειλιάσαντος². χρόνον ἐκ ὀλίγον πρὸς αὐτῷ³ γυνόμενος ὁ Ἀγησίλαος καὶ διασιωπήσας· Οὐδὲν (ἔφη) δεῖ⁴ πείθειν ἐκεῖνον ὑμᾶς· ἐγὼ γάρ μοι δοκῶ τῶν τοιούτων

¹ Sic e Petav. dedi pro vulg. Μεγαβάτε. Cf. Vit. Agef. l. c. p. 87. Idem W. ex H. J. Voff. dedit. Turn. Μεγαβήτε. A Petav. abest seq. artic. τῷ.

² Locus hic vulgo sic exhibetur: τρέσας τὸ τῷ καλῷ Φιλήματος, καὶ μὴ ἀπὸ δαλίας (Ald. Baf. Steph. ed. min. una voce ἀποδαλίας) ἤξαν ἐκεῖνον. Turn. Φίλημα καὶ νῦν ἀνελθεῖν καὶ μὴ ἀποδειλιάσαντος ἐκεῖνον ἐλθεῖν καὶ μὴ ἀπὸ δειλίας ἤξαν ἐκεῖνον. Petav. Φίλημα ἐλθεῖν καὶ νῦν ἀν ἐλθεῖν μὴ ἀποδειλιάσαντος ἐκεῖνον ἐλθεῖν. Ex his, confuse datis, & cum Vita Agef. l. c. collatis, reponere & supplere haud dubitavi, quae necessario legenda videbantur. πειθόντα quidem ob ea, quae respondet Agefilaus, vix omitti posse credo. Meliori tamen iudicio facile cedo. Fortasse sic quoque locus corrigendus esset: τὸ τῷ καλῷ ἐντὸς Φιλήματος ἐλθεῖν, καὶ μὴ ἀπὸ δειλίας ἤξαν ἐκεῖνον, ἀνελθεῖν δὲ πειθόντα. W. adnotat, excidisse quaedam supplenda ex Plut. Vit. Agef. forte ita: τὸ τῷ καλῷ Φίλημα· καὶ νῦν ἔτι ἐντὸς Φιλήματος, εἰ μὴ αὐτὸς ἀποδειλιά, ἤξαν ἐκεῖνον.

³ Petav. πρὸς αὐτὸν. Ald. & Baf. αὐτῷ.

⁴ Petav. δεῖν. Sic Ald. quoque & Baf. Vix probo, quod R. in Vit. Agef. l. c. inde effecerit δανόν. Mox Petav. cum Ald. & Baf. ἡμᾶς pro ὑμᾶς. Hinc quoque Xyl. nihil attinet, cum a nobis adduci persuadendo. Raph. Reg. legit ὑμᾶς.

των βέλεσθαι ἐπάνω εἶναι, ἢ τὴν εὐανδροτάτην τῶν ἀντιτεταγμένων πόλιν κατὰ κράτος ἐλεῖν. ἀμείνον γὰρ ἑαυτῷ Φυλάτῃειν τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἑτέρων ἀΦαιρεῖσθαι.

Τὰ δ' ἄλλα ἀκριβῆς ἂν ¹ καὶ νόμιμος, ἐν τοῖς Φιλικοίς πράγμασιν ἐνόμιζε πρόΦασιν εἶναι τὸ λίαν δίκαιον (πρὸς αὐτὰς ²). Φέρεται γὰρ ἐπιστόλιον αὐτῆς περὶ αἰτημένῃ τῶν Φίλων πρὸς Ἰδριέα τὸν Κᾶρα ³, ἔτω Νικίας εἰ μὲν ἐν ἀδικεῖ, ἄΦες· εἰ δὲ ἀδικεῖ, ἔμοι ἄΦες· πάντως δὲ ἄΦες.

Ἐν μὲν ἂν τοῖς πλείοσις ὑπὲρ τῶν Φίλων τοιοῦτος Ἀγῆσιλαος. ἐσι δὲ ἔπε πρὸς τὸ συμφέρον ἐχρήτο τῷ καιρῷ μάλλον. ἀναζυγῆς γὰρ ποτε γενομένης Σαρβαθιδεσέρας, ἀδενῆντα καταλιπὼν τὸν ἐρώμενον, ἐπεινή δεομένης καὶ ἀνακαλῆντος μετὰ δακρύων αὐτὸν ⁴, ἐπιτραφεὶς εἶπεν· Ὡς χαλεπὸν ἐστὶν ἐλεεῖν ἄμα καὶ Φρονεῖν.

Διαιταν δὲ τὴν περὶ τὸ σῶμα ἕδεν ἀμείνονα τῶν συνόντων εἶχε· νόρε μὲν καὶ μέθης τοπαράπον ἀπεχόμενος, ὑπὼ δ' ἔδ δεσπότη, ἀλλ' ἀρχομένῳ ὑπὸ τῶν πράξεων χρώμενος. πρὸς δὲ θάλλος ἔτω καὶ ψύχος εἶχεν, ὥστε μόνος αἰεὶ χρῆσθαι ταῖς ὥραις ⁵, ἐν μέσοις δὲ τοῖς στρατιώταις σκηνῶν, ἕδενος ἀμείνονα κοίτην εἶχε.

Διε-

¹ Petav. τὰ ἀκριβῆς ὡν.

² Delenda censeo, quae uncis inclusi. Nam deest, ad quod referatur commode αὐτὰς; absunt quoque in Vit. Agel. l. c. p. 91. Distinctionem vulgatam, comma post πράγμασιν dantem, cum W. mutandam censul, loco in Vit. Agelil. & versione Raph. Reg. & Xyl. ductus. Kaltw. minus apte ad sententiam loci vertit: In Ansehung der Freundschaftspflichten war er sehr strenge und gewissenhaft, und glaubte, dass eine solche Genauigkeit ihn berechtere von seinen Freunden ein gleiches zu fordern.

³ Petav. Ἰδριέα τὸν κᾶρα.

⁴ abest αὐτὸν a Petav.

⁵ Xyl. locum hunc mutilum censuit, dubius, quid Raph. Reg. legerit vertens: ut solus eadem veste quatuor anni temporis.

Διετέλει δὲ λέγων, τὸν ἄρχοντα προσήκειν ἢ μάλα
λακίᾳ καὶ τρυφῇ ¹, καρτερίᾳ δὲ καὶ ἀνδρίᾳ τῶν ἰδιω-
τῶν περιεῖναι.

Πυθόμενος γὰρ ² τινος, τί περιεποίησαν οἱ Λυκέρ-
γες νόμοι τῇ Σπάρτῃ· Καταφρονεῖν (ἔφη) τῶν ἡδονῶν·

Πρὸς δὲ τὸν ἐπιθαυμάζοντα τὴν μετριότητα τῆς
ἐδῆτος καὶ τῆς τροφῆς αὐτῆ καὶ τῶν ἄλλων Λακεδαι-
μονίων· Ἀντὶ ταύτης (ἔφη) τῆς διαίτης, ᾧ ξένε, τὴν
ἐλευθερίαν ἀμώμεθα ³.

Ἄλλα δὲ προτρεπομένους ἀνέειπαι, καὶ λέγοντος,
διὰ τὸ τῆς τύχης ἀδελον, μήποτε καιρὸς τάτα γένηται·
Ἄλλ' ἐγὼ (εἶπεν) ἑμαυτὸν ἐδίξω λέγων ⁴, ὡς ἐν μη-
δεμιᾷ μεταβολῇ μεταβολὴν ζητεῖν.

Καὶ πρεσβύτης δὲ γενόμενος, τῇ αὐτῇ ⁵ ἀγωγῇ
ἐχρῆτο. πρὸς ἔν τὸν πυθόμενον, διότι, σφοδρῶ χει-
μῶνος ἔντος, ἀχίτων ⁶ περιέρχεται, εἰς τὸτο τῆς ἡλι-
κίας ἡμῶν· Ἴνα (ἔφη ⁷) οἱ νέοι μιμῶνται παρὰδειγμά
ἔχοντες τὸς πρεσβυτάτας καὶ ἄρχοντας.

Θάσιοι δὲ τὴν χώραν αὐτῶν διαπορευομένῳ μετὰ
τῆς στρατεύματος, ἀλφίτα καὶ χῆνας καὶ τραγήματα καὶ
μελίπηκλα καὶ ἄλλα παντοδαπὰ βρώματά τε καὶ πόματα
πολυ-

poribus semper uteretur — & simul monens, in scripto esse
μόνος, non μόνοις, quod dant A d. & Bas. At W. bene do-
cente, sententia in brevius est redacta a compilatore e Vit. Agel.
l. c. pag. 93. sana tamen, & sic interpretanda: ut ipse unus
quavis anni tempestate ad res agendas uti possit.

1 absunt a Petav. καὶ τρυφῇ. Idem cum Turn. post ἀνδρίᾳ
addit δεῖν.

2 Turn. & Petav. ἔν.

3 Sic omnes libri. At, W. notante, Valckenar, ad Theocr.
p. 274. μώμεθα legendum pronunciat.

4 Superflua censet Xyl. εἶπεν & λέγων, non Plutarchi, sed
librarii culpa.

5 Turn. & Petav. τῇ αὐτῇ ἀγ.

6 Pro ὄντος ἀχίτων Turn. & Petav. ἐχ ἤτων.

7 Petav. φησίν.

πολυτελή¹ ἔπεμψαν· μόνα δὲ τὰ ἄλφιστα δεξάμενος, τὰ λοιπὰ ἀπάγειν ἐκέλευσεν² ὀπίσω τὰς κλομικότητας, ὡς ἔδεν αὐτοῖς ὄντα χρήσιμα. λιπαρέντων δὲ καὶ δεομένων πάντως λαβεῖν, ἐκέλευσεν αὐτοῖς³ τοῖς εἰλωσι διαδῶναι. πυθομένων δὲ τὴν αἰτίαν, ἔφη· Τὰς ἀνδραγαθίαν ἀσκῶντας τὰς τοιαύτας λιχνείας ἔχ' ἀρμόζει προσέθαι. τὰ γὰρ δελεάζοντα τὰς ἀνδραποδώδεις, τῶν ἐλευθέρων ἀλλότρια.

Πάλιν δὲ τῶν Θασίων, διὰ τὸ δοκεῖν⁴ μέγα ὑπ' αὐτῶν εὐεργετεῖσθαι, ναοὺς αὐτὸν καὶ ἀποθεώσεσι τιμησάντων, καὶ περὶ τέττα πρεσβείαν ἀποσειλάντων, ἀναγνὼς τὰς τιμὰς, ἃς αὐτῶν προσήνεγκαν οἱ πρέσβεις, ἠρώτησεν, εἰ ἢ πατρὶς αὐτῶν ἀποθεῖν ἀνθρώπους δύναται. Φαμένων δὲ· Ἄγετ' (ἔφη) ποιήσατε πρώτους ἑαυτῆς· καὶ τῆτ' ἂν πράξῃτε, τότε πισεύσω ὑμῖν, ὅτι καὶ με ἐνύησαθε θεὸν ποιῆσαι.

Τῶν δ' ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἑλληνικῶν ἐθνῶν ψηφισαμένων ἐν ταῖς ἐπιφανεστάταις πόλεσιν εἰκόνας ἀνισῶν αὐτῶν, προσέγραψεν· Ἐμῆ μηδεμίᾳ εἰκῶν ἔσω, μηδὲ γραπῆ, μηδὲ πλασῆ, μηδὲ κατασκευασῆ.

Θεασάμενος δ' ἐπὶ τῆς Ἀσίας οἰκίαν τετραγώνοις ὠροφωμένην δοκοῖς, ἠρώτησε τὸν κειμήλιον, εἰ τετράγωνον παρ' αὐτοῖς φύεται ξύλα. Φαμένον δὲ ἔ, ἀλλὰ σρογγύλα· Τί ἔν; (εἶπεν) εἰ τετράγωνον ἦν, σρογγύλα ἐτελεῖτε;

Ἐρωτηθεὶς δὲ ποτε, ἄχρι τίνος εἰσὶν οἱ τῆς Λακωνικῆς ὄροι, τὸ δόρυ κραδύνας, εἶπεν· Ἄχρις ἔ τῆτο Φθανοί.

M 2

Ἄλλ.

1 Turn. παντελή; idem Petav. & πώματα.

2 Petav. ἐκέλευσεν ἀπάγειν.

3 Turn. αὐτὰ; idem Petav. & διαδῶνα.

4 Petav. δοκεῖ; inox idem inverso vocum ordine πρεσβείαν περὶ τέττα; item ἀνισῶν pro ἀνισῶν; οἰκίας pro οἰκίαν; δοκοῖς pro δοκοῖς.

Ἄλλ' δ' ἐπιζητῶντος, διὰ τί ἀτείχιος ἡ Σπάρτη, ἐπιδείξας τὰς πολίτας ἐξωπλισμένας. Ταῦτά ἐστιν (εἶπε) τὰ Λακεδαιμονίων τείχη.

Ἄλλ' δὲ τὸ αὐτὸ ἐπιζητῶντος. Οὐ λίθοις δεῖ καὶ ξύλοις τετειχίδαι τὰς πόλεις, (εἶφη) ταῖς δὲ τῶν ἐν-οικέντων ἀρεταῖς.

Τοῖς δὲ αὐτῶν ἱ Φλοῖς παρήγγειλε, μὴ χρήμασιν, ἀνδρεία δὲ καὶ ἀρετῇ σπευδάζειν πλετεῖν.

Ὅποτε δὲ βέλοιοτο ἔργον τι ταχέως ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν γενέσθαι, αὐτὸς πρῶτος ἐφήπτετο ἐν ὄψει ἰαπάντων.

Ἐμεγαλύνετο δ' ἐπὶ τῷ μηδεὸς ἤτλον ποιεῖν ², καὶ ἐπὶ τῷ ἄρχειν ἑαυτῶ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τῷ βασιλεύειν.

Θεωρήσαντος δὲ τινος Λάκωνα χαλὸν ἐπὶ πόλεμον ἐξιόντα καὶ ἵππον ζητῶντος ³. Οὐκ αἰθάνη (εἶφη) ὅτι ἐφευγόντων, ἀλλὰ μενόντων, ὁ πόλεμος χρεῖαν ἔχει;

Ἐρωτώμενος δὲ, πῶς μεγάλην δόξαν περιεποιήσατο. Θανάτῃ καταφρονήσας, εἶφη.

Ἐπιζητῶντος δὲ τινος, διὰ τί Σπαρτιάται μετ' αὐτῶν ἀγωνίζονται, εἶφη. Ἴν', ὅταν πρὸς θυμὸν βαίνωσιν, οἳ τε δειλοὶ καὶ οἳ ἀνδρεῖοι φανεροὶ ᾧσι.

Μακαρίζοντος δὲ τινος τὸν Περσῶν βασιλέα νέαν, κομιδῇ ὄντα, εἶπεν. Ἄλλ' ἐδὲ Πρίαμοα ταύτην ἔχων τὴν ἡλικίαν ἠτύχησε ⁴.

Πολλῶν δὲ τῆς Ἀσίας ὑφ' ἑαυτῷ ποιησάμενος, διέγνω χωρεῖν ἐπ' αὐτὸν βασιλέα, ὅπως παύσῃ χολῆν αὐτὸν

¹ Petav. αὐτῶ; Sic quoque Ald. & Bas. Mox Petav. σπευδάζειν.

² Turn. & Petav. ποιεῖν.

³ Turn. & Petav. ζητῶντα. Discrepat a textu Kaltw. ver-tendo: Da er sahe, daß ein lahmer Lacedämonier, der mit zu Felde ziehen sollte, ein Pferd suchte, sagte er: &c.

⁴ Turn. ἠτύχησε. Mox idem cum Petav. ἐφ' ἑαυτῷ.

αὐτὸν ἄγοντα καὶ διαφθεύοντα ¹ τὰς τῶν Ἑλλήνων
δημαγωγός. μεταπεμφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν ἐφόρων ἔνευκα
τῆς τῆ ² περιεσηκόςτος τὴν Σπάρτην Ἑλληνικῆ πολέμου
αἰτίας, διὰ τὰ ὑπὸ Πέρσας διαπεμφθέντα χρήματα, εἰ-
πῶν, τὸν ἀγαθὸν ἄρχοντα δεῖν ὑπὸ τῶν νόμων ἄρχε-
σθαι, ἀπέπλευσε τῆς Ἀσίας, πολλὸν ἑαυτῆ πόσον τοῖς
ἑνταῦθα Ἑλλησι καταλιπών.

Τῆ δὲ Περσικῆ νομίσματος χύραγμα τοξότην ἔχον-
τος, ἀναζειγνύων ἔφη τρισμυρίοις τοξόταις ὑπὸ βασι-
λέως ἐξελαύνεσθαι τῆς Ἀσίας. τούτων ³ γὰρ εἰς Ἀθή-
νας καὶ Θήβας νομιθέντων διὰ Τιμοκράτης χρυσῶν δα-
ρεικῶν καὶ διαδοθέντων τοῖς δημαγωγοῖς, ἐξεπολεμώθη-
σαν οἱ δῆμοι πρὸς τὰς Σπαρτιάτας ⁴.

Καὶ ἀντέγραψε τοῖς ἐφόροις ἐπισολὴν τήνδε· Ἀγη-
σθλαος τοῖς ἐφόροις χαίρειν. Τὰν πολλὰν τὰς Ἀσίας
κατεσρεψάμεθα, καὶ τὼς βαρβάρως ἐλάσαμες, καὶ ἐν
τῷ Ἰωνίᾳ ὄπλα ἐποιήσαμες πολλὰ. ἐπεὶ δὲ ⁵ κέλεσθί
με κατὰ τὴν προδεσμίαν παραγίνεσθαι, ἔρομαι τῷ ἐπι-
σολῶ, χεδὸν δ' αὐτὰν καὶ φθάσω. ἄρχω γὰρ ἐν ἐμ-
κυτῷ ἀρχάν, ἀλλὰ τῷ πόλει καὶ τοῖς συμμάχοις. καὶ
τότε ἄρχων ⁶ ἄρχει ἀλαδέως κατὰ δίκαν, ὅταν καὶ

M 3

ἀρ-

¹ Kaltw. vertit: damit er ihm alle Gelegenheit benahm, die
griechischen Redner durch Bettechung auf seine Seite zu brin-
gen.

² abest τῆ a Petav.

³ Ald. & Bas. τούτων. Xyl. corrigendum esse monuit, &
e MS. legendum τούτων, quod quoque e Petav. enotatur, a
reliquis receptum, & jam a Raph. Reg. versum.

⁴ Sic Xyl. legendum duxit, & habet Turn. dedique pro
vulg. στρατιώτας. Idem vertit Raph. Reg. & distincte legitur
in Vit. Ages. l. c. pag. 95. Receptit quoque W. adfentiente
Schott. & Mez.

⁵ Ald. & Bas. ἐπειδὴ. Petav. mox τῇ ἐπισολῇ, & in seq.
καὶ αὐτὰν pro αὐτὰν καὶ.

⁶ Vitiose R. cum Frit. ἄρχω pro ἄρχων. Correxi. Petav.
ἀλλὰ θίως pro ἀλαδέως.

ἄρχηται ὑπὸ τε νόμων καὶ ἐφόρων, ἢ οἳτοι ἂν ἄλλοι ἐν πόλει ἄρχοντες ὦσιν.

Ὡς δὲ διαβάς τὸν Ἑλλάσποντον, ἐβάδιζε διὰ τῆς Θράκης, ἐδείθη μὲν ἀδενὸς τῶν βαρβάρων, πέμπων δὲ πρὸς ἐκάστας, ἐπυθάνετο, πότερον ὡς Φιλίαν, ἢ ὡς πολεμίαν, διαπορεύηται τὴν χώραν. οἱ μὲν ἂν ἄλλοι Φιλικῶς ἐδέχοντο, καὶ παρέπεμπον· οἱ δὲ καλέμενοι Τρωαδεῖς (οἷς καὶ Ξέρξης, ὡς λέγεται, ἔδωκε ἰ δῶρα) τῆς διόδου μισθὸν ἤτην τὸν Ἀγησίλαον, ἐκατὸν ἀργυρίαις τέλαντα, καὶ γυναῖκας τοσαύτας· ὃ δὲ κατειρωνευσόμενος² αὐτῶν, καὶ Φήσας· Τί ἂν ἐκ εὐθῆς ἦλθον ληψόμενοι· προσῆγε, καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς παρατεταγμένοις, τρεψόμενος καὶ διαφθείρας πολλὰς διῆλθε.

Τῶν δὲ τῶν Μακεδόνων βασιλεῖ τὸ αὐτὸ ἐρώτημα προσέπεμψε· Φήσαντος δ' ἐκεῖνα βελεύεσθαι³. Βεβλεύεθω τοίνυν, (εἶπεν) ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα. Θαυμάσας ἂν τὴν τόλμαν καὶ δεισας, ἐκέλευσεν ὡς Φίλου προάγειν⁴.

Τῶν δὲ Θετταλῶν τοῖς πολεμίοις συμμαχόντων, ἐπόρθησε τὴν χώραν, εἰς δὲ Λάρισσαν ἐπέμψε Ξενοκλέα καὶ Σκύθην περὶ Φιλίας, συλληφθέντων δὲ τέτων καὶ παραφειλαττομένων, οἱ μὲν ἄλλοι βαρέως φέρουτες, ᾤοντο δεῖν τὸν Ἀγησίλαον περιτρατοπεδεύσαντα πολιορκεῖν τὴν Λάρισσαν· ὁ δὲ, Φήσας ἐκ αὐτῶν δεῖλαι Θεσσαλίαν ὅλην λαβεῖν ἀπολέσας τῶν ἀνδρῶν τὸν ἕτερον, ὑποσπόνδους αὐτὰς ἀπέλαβε.

Πυθό-

1 Turn. & Petav. δέδωκε. De nomine gentis Τρωαδεῖς monet Kaltw. suspectum id esse. Cf. Vit. Ages. pag. 96. not. 2. W. rectius censet Τρωαδεῖς, quod ibi legitur.

2 Petav. κατειρωνευσόμενος. Max Ald. παρατεταραγμένοις.

3 Petav. βελεύεσθαι. Sic Ald. quoque & Basf.

4 Dedi pro vulg. προαίρειν, quod in Vit. Ages. l. c. not. 4. receptum fuit (Vulgo ibi legeratur προαίρειν, quod W. probat, consentientibus Coll Mur. Jannot. Mez.) Vertit Raph. Reg. *jussit ut amicum esse alloquendum.*

Πυθόμενος δὲ, μάχην γεγονέναι περὶ Κόρινθον, καὶ Σπαρτιατῶν μὲν παντάπασιν ὀλίγως τεθνήσκειναι, Κορινθίων δὲ καὶ Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων αὐτοῖς παμπόλλως, ἐκ ἄφθρη περιχαρῆς, ἐδ' ἐπὶ ἡμέρας τῆς νύκτος, ἀλλὰ καὶ πάνυ βαρὺ σενάξας· Φεῦ τῆς Ἑλλάδος· (ἔφη ¹) τοσούτως ὑφ' αὐτὰς ἀπολώλεκεν, ἵσοις ἀρκεῖ τὰς βαρβάρους νικᾶν ἅπαντας.

Φαρσαλίων δὲ προσκειμένων καὶ κακουργούντων ² αὐτῶν τὸ εὐράτευμα πεντακοσίοις ἵππεῦσι, τρεψάμενος αὐτὰς, τρόπαιον ἔστησεν ὑπὸ τῷ Ναρθακίῳ ³. καὶ τὴν νύκτιν ἐνείλην πάντων ὑπερηγάπησεν, ὅτι συνησάμενος τὸ ἵππιον αὐτὸς δι' ἑαυτῶν, τέτρω μόνω ⁴ τὰς μέγιστον ἐφ' ἵππιον Φρονῶντας ἐκράτησε.

Διφρίδα δ' οἴκοθεν ἀπαγγειλαντος αὐτῷ, εὐθύς ἐκ παρόδου ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Βοιωτίαν, καίτοι ἐκ μείζονος παρασκευῆς τέτα ποιῆσαι ὕπερον διανοόμενος, ἐκπέδησας τοῖς ἀρχαῖσι, δύο μυριάδας ⁵ τῶν περὶ Κόρινθον στρατευομένων μεταπεμψάμενος, ἐπέβη τῆς Βοιωτίας· καὶ συμβαλὼν ἐν Κορωνεῖα Θεβαίοις, Ἀθηναίοις, Ἀργείοις, Κορινθίοις, Λοκροῖς ἀμφοτέροις, ἐνίκησε ⁶, (καίτοι ὑπὸ πολλῶν τραυμάτων κακῶς τὸ σῶμα διχνησόμενος) τὴν μεγίστην μάχην (ὡς φησι Ξενοφῶν) τῶν κατ' ἑαυτὸν γενομένων.

M 4

Οὐδέν

¹ Turn. & Petav. Φεῦ τῆς Ἑλλάδος, εἶπεν, ἢ τοσ. Μοχ Turn. ὅστι.

² Turn. κακόντων. Sic in Vit. Agel. pag. 97.

³ Sic est in Vit. Agel. l. c. & habent Turn. Petav. & MS. Xyl. dedique cum W. pro vulg. ὑπὸ τῶν Ναρθακίων, adfentientibus J. Venet. Voff. Mez. Cf. Xenoph. Hist. Gr. IV. 3, 4. Agel. 2, 5.

⁴ Ald. & Bas. τέτρω μόνον. Xyl. e MS. correxit.

⁵ Bene W. monet, cum Turn. Schott. & Vit. Agel. l. c. legendum esse μόρας. Petav. ἀπιδήσους pro ἀπαθ. paulo ante.

⁶ Petav. Ald. Bas. & Steph. ed. min. Κορινθίαις, ἀμφοτέρως ἐνίκησε. Ad seq. καίτοι W. adnotat, excidisse quaedam suppleta ex Vit. Agel.

Οὐδὲν δὲ ¹ τῶν περὶ τὸν βίου καὶ τὴν δίκαιαν, διὸ τὰς τοσαύτας εὐτυχίας καὶ νίκας, ἤλλαξαν οἴκαδ' ἐπανελθῶν.

Ὅρων δ' ἓνεις τῶν πολιτῶν ἀπὸ ἰκποτροφίας δακνῶντας εἶναί τινας καὶ μεγαλοφρονῶντας, ἔπεισε τὴν ἀδελφὴν Κουρίσταν εἰς ἄρμα καθίσασαν, Ὀλυμπίῳ ἀγωνίσασθαι. βεβλῆμενος ἐνδείξασθαι τοῖς Ἑλλήσιν, ὡς ἑδεμῖα εἰσὶν ἀρετῆς, πλέτε δὲ καὶ δαπάνης, τὰ τοιαῦτα.

Ξενοφῶντα δὲ τὸν σοφὸν ἔχων μετ' ἑαυτῷ σπεύδοντα, ἐκέλευε τὰς παῖδας ἐν Λαιμεδαίμονι τρέφειν, μεταπεμφθῆμενον, τὸ κἀλλίον τῶν μαθημάτων παιδεύθησομένους, ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι.

Ἄλλοτε δ' ἐρωτώμενος, διὰ τί μάλιστα παρὰ τὰς ἄλλας εὐδαιμονῶσιν ² οἱ Σπαρτιῖται. Διότι (εἶπε) παρὰ τὰς ἄλλας ἀσπῆσθαι ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι.

Λύσανδρος δὲ τελευτήσας, εὐρῶν ἑταιρείαν πολλὴν συνεῶσαν, ἣν ἐκεῖνος εὐθύς ἐπανελθῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας συνέστησεν ἐπὶ τὸν Ἀγησίλαον, ᾧρμησεν αὐτὸν ἐξελέγχειν, οἷος ἦν ζῶν πολίτης· καὶ λόγον ἀναγνὼς ἐν βιβλίῳ ³ ἀπολελειμμένον, ἐν ἔγραψε μὲν Κλέων ὁ Ἀλικαρνησσεύς, ἔμελλε δὲ λέγειν ἀναλαβῶν ὁ Λύσανδρος ἐν τῷ δήμῳ περὶ πρᾶγματων κινῶν καὶ μεταστάσεως τῆ πολιτεύματος, ἠθέλησεν εἰς μέσον ἐξενεγκεῖν· ἐπεὶ δὲ τις τῶν γερόντων τὸν λόγον ἐπελθῶν καὶ Φοβηθεῖς τὴν δεινότητα, συνεβύλευσε μὴ τὸν Λύσανδρον ἀνορύτ-

¹ W. adnotat, Xyl. vertendo & edendo ex duobus locis (hoc nimirum & praecedente) unum fecisse, & δὲ omisisse. Neque tamen hoc in Xyl. so'o observatur, sed in Ald. quoque & Bas. sic legitur. Steph. dedit δὲ, quod a Petav. abesse notatur, uti mox ἤλαζεν pro ἤλλ. ex eod.

² Turn. & Petav. εὐδοκίμησιν.

³ absunt a Petav. ἐν βιβλίῳ; item μὲν post ἔγραψε. Dedit Κλέων pro vulg. Κρέων, e Vit. Agel. pag. 101. & Xyl. versione, probante W. Sic quoque nominatur a Nepote in Lyfandro.

ρύττειν, ἀλλὰ τὸν λόγον μᾶλλον αὐτῷ συγκατορύττειν ¹, ἐπειδή καὶ ἠσύχασε.

Τὸς δὲ ὑπεναυτιμένους αὐτῶ Φανερώς μὲν ἐκ ἐτάρατ' εἰ διαπραττόμενος δ' ἐπεδαι, τινὰς ² στρατηγὰς καὶ ἄρχοντας ἐξ αὐτῶν ἀπεδείκνυε γινομένους ἐν ταῖς ἐξουσίαις πονηρὰς καὶ πλεονέκτας. εἶτα κρινομένοις πάλιν ἐν ³ βοηθῶν καὶ συναγωνιζόμενος, οἰκείους ἐποίηστο καὶ μεθίστη πρὸς ἑαυτὸν, ὥστε μηδένα ἀντίπαλον εἶναι.

Ἐδεήθη τις αὐτῷ γράψαι πρὸς τὸς ἐπ' Ἀσίας ξένους, ὅπως τύχοι τῶ δίκαια. Ἄλλ' οἱ ἐμοὶ ξένοι (εἶπε) τὰ δίκαια δι' ἑαυτῶν ⁴, κἂν ἐγὼ μὴ γράψω, πείσονται.

Ἐπεδείκνυέ τις αὐτῷ τῆς πόλεως τὸ τεῖχος ὀχυρὸν καὶ καρτερώς ἄγαν ἐξωκοδομημένον, καὶ ἠρώτα, εἰ καλὸν αὐτῷ φαίνεται. Νῆ Δία (εἶφη) καλὸν, ἐχ ὡς ἀνδράσι δέ, ἀλλ' ὡς γυναιξίν ἐνοικεῖν.

Μεγαρέως δέ τις περὶ τῆς πόλεως πρὸς αὐτὸν μεγαλαυχόμενος. Μειράκιον, (εἶφη) οἱ λόγοι σε πολλῆς δυνάμεως δέονται.

Ἄ δὲ τὸς ἄλλους ἐώρα θαυμάζοντας, ἐδόκει μηδὲ γινώσκειν. Καί ποτε Καλλιππίδης, ὁ τῶν τραγωδοποιῶν ⁵ ἐποικριτής, ὄνομα καὶ δόξαν ἔχων ἐν τοῖς Ἑλλησι, καὶ σπεδάζόμενος ὑπὸ πάντων, πρῶτον μὲν ἀπήντησεν αὐτῷ, καὶ προσεῖπεν, ἔπειτα σοβαρῶς εἰς τὸς συμπερι-

M 5

πατῶν

¹ absunt ἀλλὰ τ. λ. μ. ἄ. συγκατορύττειν a Petav. Ald. Bas. & Steph. ed. min.

² Turn. Bong. & Petav. πέμπειδαι τινὰς αἰ' στρατ. Iid. mox γενομένους pro γινομ.

³ abest ἐν a Turn.; a Petav. abesse videntur, quae sequuntur post κρινομένους usque ad μεθίστη. Pro οἰκείους Ald. & Bas. οἰκέτους; Pro seq. μηδένα Turn. & Petav. ἄδυνα.

⁴ Ald. δ' ἑαυτῶν, quod in ind. var. falso quoque Bas. tribuitur. Petav. ἐμμευτῶν (sic) uti mox μειράκειον pro μειράκιον.

⁵ Mavult W. τραγωδιῶν, ut Venet. & Vit. Agef. p. 103.

πατῆντας ¹ ἐμβαλὼν ἑαυτὸν, ἐπεδείκνυτο, νομίζων ἐκεῖνον ἄρξαι τινὸς Φιλοφρονήσεως. τέλος δ' εἶπεν. Οὐκ ἐπιγνώσκεις με, ὦ βασιλεῦ, ἐδ' ἤκησας, ὅσις εἶμι; ὁ δ' Ἀγησίλαος ἀποβλέψας εἰς αὐτόν. Ἄλλ' ἐ τί ἐσσι Κάλλιππίδας ὁ δεικλιήλας; ἔτω δὲ Λακεδαιμόνιοι τὰς μίμης καλῶσι.

Τῷ δὲ μιμημένῃ ² τὴν τῆς ἀηδόνος Φωνὴν ἀκῶσαι παρακαλέμενος, παρητήσατο, Φήσας. Αὐτὰς ἀκῆκας πολλὰς.

Μενεράτης δὲ, τῷ ἰατρῷ, ἐπεὶ κατατυχῶν ἐν τισιν ἀπεγνωσμέναις θεραπεύειαι, Ζεὺς ἐπεκλήθη, φορτικῶς ταυτὴ χρωμένῃ τῇ προσωυμίᾳ, καὶ δὴ πρὸς τοῦ Ἀγησίλαου ἐπισεῖλαι τολμήσαντος ἔτω. Μενεράτης Ζεὺς βασιλεῖ Ἀγησίλαῳ χαίρειν. ἐκ ἀναγνῆς τὰ λοιπὰ, ἀντέγραψε. Βασιλεὺς Ἀγησίλαος Μενεράτῃ ὑγιαίνειν.

Ἐπεὶ δὲ Κόνων καὶ Φαρνάβζος τῷ βασιλέως ναυτικῷ θαλαττορατῆντες ἐπολιόρκεν τὰ παράλια τῆς Λακωνικῆς, εἰειχίδθη δὲ τὸ ἄστυ τῶν Ἀθηναίων, Φαρναβέζος χρήματα δόντος, εἰρήνην ἐποίησαντο Λακεδαιμόνιοι πρὸς βασιλέα. καὶ πέμπασιν πολίτην Ἀνταλκίδαν πρὸς Τηρίβζον, τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἑλλήνας, ὑπὲρ ἧν ἐπολέμησεν Ἀγησίλαος, βασιλεῖ παραδιδόντες. ὅθεν δὴ ἤκησα ³ συνέβη τῆς κακοδοξίας ταύτης Ἀγησίλαῳ μεταχεῖν. ὁ γὰρ Ἀνταλκίδας ἐχθρὸς ἦν αὐτῷ, καὶ τὴν εἰρήνην ἐξ ἄπαντος ἔπραττεν, ὡς τῷ πολέμῳ τὸν Ἀγησίλαου αὔξουτος καὶ ποῖοντος ἐνδοξότατον καὶ μέγιστον.

Οὐ

¹ Turn. & Petav. συμπαρόντος. Sic notatum extat, vitiose forsitan pro συμπαρόντας.

² Aid. & Bas. μιμομένη. Seq. τῆς abest a Petav.

³ Aid. Bas. Steph. ed. min. Petav. κῆκισα, quod vertunt quoque Xyl. & Raph. Reg. & habent Codd. J. H. Venet. Voss. At W. iudice, recte ἤκησα, quod Steph. in ed. opp. univ. recepit, consentiente Plut. in Vit. Ages. pag. 105. item Jannot. Schott. & Turn.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν εἰπόντα, μηδίζειν τὰς Λακεδαιμονίαις, ἀπεκρίθη, μᾶλλον τὰς Μήδους λακωνίζειν.

*Ερωτηθεῖς δὲ ποτε, ὁποτέρᾳ βελτίων τῶν ἀρετῶν, ἀνδρεία, καὶ δικαιοσύνη, ἕδεν ὄφελος ἀνδρείας ἔφασκεν εἶναι, μὴ παρέσης δικαιοσύνης· εἰ δὲ δίκαιοι πάντες γένοιοντο. μηδὲν ἀνδρείας δεηθῆσθαι.

Εἰθισμένω δὲ τῶν τὴν Ἀσίαν κατοικούντων τὸν ἱ Περσῶν βασιλέα μέγαν προσαγορεύειν· Τί δ' ἐκείνος ἐμὲ μείζων, εἰ μὴ ἑ δικαιοῦτερος καὶ σωφρονέστερος;

Ἐλεγε δὲ, τὰς τὴν Ἀσίαν κατοικούντας, ἔλευθέρους μὲν κακῆς, δέλεος δ' ἀγαθῆς εἶναι.

Ἐρωτηθεῖς δὲ ἅ, πῶς ἂν τις μάλις παρ' ἀνθρώπων εὐδοκίμοι· Εἰ λέγει (εἶπε) τὰ ἄριστα, πρῶτοι δὲ τὰ κάλλιστα.

Τὸν δὲ στρατηγὸν δεῖν ἔφασκε πρὸς ἅ μὲν τὰς ἐναντίας τόλμαν, πρὸς δὲ τὰς ὑπογεταγμένους εὐνοίαν ἔχειν.

Ἐπιζητῶντος δὲ τινος, τίνα δεῖ μανθάνειν τὰς παιδίας· Ταῦτ', (εἶπεν) οἷς καὶ ἄνδρες γενόμενοι χρήσονται.

Δικάζοντος δὲ τίνα δίκην αὐτῆ, καὶ τῆ μὲν κατηγορῆ εὖ εἰρηκότος, τῆ δ' ἀπολογουμένου, Φαύλως, λέγοντος δὲ ἅ πρὸς ἕκαστα· Ἀγησίλας, δεῖ τὸν βασιλέα τοῖς νόμοις βοηθεῖν· Καὶ τὴν οἰκίαν (ἔφη) εἴ τις σοι ἅ διέσκαπτε, καὶ τὸ ἱμάτιον εἰ ἀφῆρεῖτο, προσεδέχεσθαι ἂν, τὸν οἰκοδόμον, ἢ τὸν τὸ ἱμάτιον ὑφάναντα, ἐπικερῆσειν σοι;

Ἐπι-

1 Petav. τῶν Περσῶν.

2 Turn. εἰ μὴ καὶ δικ.

3 abest δὲ a Petav.

4 Turn. & Petav. παρὰ πρὸ πρὸς.

5 abest δὲ a Petav.

6 Petav. εἴ τις; & ποτὶ προσδέχεσθαι; nec non cum Turn. ἔφάντα πρὸ ὑφάναντα.

Ἐπιστολῆς ¹ δ' αὐτῷ παρὰ τῆ Περσῶν βασιλέωσ
 νομιθείσης, τῆς εἰρήνης γενομένης, ἦν ὁ μετὰ Καλλίε
 τῆ Λακεδαιμονίε Πέρσης ἤνεγκε, περὶ ξενίας καὶ Φι-
 λίας, ἐκ ἔλαβεν, εἰπὼν ἀπαγγεῖλαι ² βασιλεῖ, ὡς ἰδίω
 μὲν πρὸς αὐτὸν ἐδὲν δεοί ἐπιστολὰς πέμπειν· ἦν δὲ Φί-
 λος τῇ Λακεδαίμονι καὶ τῇ Ἑλλάδι εὖνεσ ἂν φαίνηται,
 ὅτι καὶ αὐτὸς Φίλος αὐτῷ κατὰ κράτος ἔσοιτο· ἐὰν
 μέντοι ἐπιβελούων ἀλίσκηται, μὴδ' ἂν πάνυ πολλὰς δέ-
 χωμαι ³ ἐπιστολὰς, πισεύετω, Φίλον με ἔξειν.

Φιλοτεκνύτατος δ' ἂν διαφερόντως, λέγεται, ὅτι
 μικροῖς τοῖς παιδίοις, κάλαμον περιβεβηκῶς ⁴, ὥσπερ
 ἵππον, οἴκοι συνέπαιζεν· ὁφθαλμοὶ δὲ ὑπὸ τινος τῶν Φί-
 λων, παρεκάλει μηδενὶ φράζειν, πρὶν καὶ αὐτὰς πατὴρ
 παίδων γένηται.

Συνεχῶς δ' αὐτῆ τοῖς Θηβαίοις πολεμῶντος, καὶ
 τρωθέντος ἐν τῇ μάχῃ, Φασί, τὸν Ἀνταλκίδαυ εἰπεῖν·
 Καλὰ τὰ διδασκάλια παρὰ Θηβαίων ⁵ ἀπολαμβάνεις,
 μὴ βελομένους αὐτὰς, μὴδ' ἐπισαμένους μάχεσθαι διδάξας.
 τῷ γὰρ ὄντι Θηβαίως αὐτὰς ἑαυτῶν πολεμικωτάτας τό-
 τε Φασί γενέσθαι ταῖς πολλαῖς στρατείαις τῶν Λακεδαιμο-
 νίων ἐπ' αὐτὰς. διὸ καὶ Λυκῆργος ὁ παλαιὸς ἐν ταῖς
 καλεσμέναις Ῥήτραις ἀπέειπε, πολλὰς ἐπὶ τῆς αὐτῆς
 στρατεύειν, ἵπως πολεμεῖν μὴ μανθάνωσιν.

Ἐπεὶ δ' ἤνεκε δυσχερῆναί τι ⁶ τὰς συμμάχους διὰ
 τὰς συνεχεῖς στρατείας, ὀλίγους ἔσι ταῖς Λακεδαιμονίοις
 πολ-

¹ Ald. εὐλοῖε, quod & in scripto fuisse initio, monet Xyl.

² Petav. ἀπάγγειλε; Ald. & Bas. ἀπάγγειλαι.

³ Turn. & Petav. δέχεται.

⁴ Dedi sic cum W. e Vit. Ages. pag. 110. pro vulg. ἐπιβε-
 βηκῶς, firmante id cod. Venet.

⁵ Turn. & Petav. παρ' Ἀθηναίων; In altera lectione Petava
 Θηβαίων; item λαμβάνεις pro ἀπολ.

⁶ Fuit vulgo post h. v. τε, quod cum τε mutavi. Xyl. aut
 sic legi voluit, aut τε prorsus tolli. Ex ejusdem mente dedi
 in seq. πολλὰς ἀκολοθῆντας pro vulg. πολλοὶ ἀκολοθῆντες. Turn.
 & Petav. πολλοῖς ἀκολ.

πολλὰς ἀκίλεθῆντας, ἐλέγξαι βελόμενος αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἐκέλευσεν ἅπαντας τὰς συμμάχους καθίσαι ¹ μετ' ἀλλήλων ἀναμειγμένους, ἰδίᾳ δὲ τὰς Λακεδαιμονίους ἐφ' ἑαυτῶν· εἶτα ἐκήρυττε τὰς κερამεῖς ἀνίστασθαι πρώτους, ὡς δὲ ² ἀνέστησαν ἔτσι, δευτέρως ἐκήρυττε τὰς χαλκείους, εἶτα τέκνονας ἐφεξῆς καὶ οἰκοδόμους, καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐνάστην. πάντες ἔν ³ ὀλίγα δεῖν ἀνέστησαν οἱ σύμμαχοι, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἕδεις. ἀπείρητο γὰρ αὐτοῖς τέχνην ἐργάζεσθαι, ἢ μανθάνειν βάνουσον. ἔτω δὴ γελάσας ὁ Ἀγησίλαος· Ὅρατε, (εἶπεν) ὦ ἄνδρες, ὅσῳ πλείονας ὑμῶν στρατιώτας ἐπέμπομεν ἡμεῖς;

Ἐν δὲ τῇ περὶ Λεῦκτρα μάχῃ, πολλῶν Λακεδαιμονίων Φυγόντων, καὶ τέτων ταῖς ὑπὸ τῶ νόμῳ αἰτίαις ⁴ ὑπευθύνων ὄντων, οἱ ἔφοροι ἔρημον ἀνδρῶν τὴν πόλιν ὀρῶντες ⁵, δεομένην στρατιωτῶν, ἐβέβηοντο τὴν ἀτιμίαν λῦσαι, καὶ τὰς νόμους τηρεῖν. αἰρῶνται ἔν νομοθέτῃ τὸν Ἀγησίλαον· ὁ δὲ, προσελθὼν εἰς τὸ δημόσιον· Νομοθέτης μὲν ἐκ ἂν γενοίμην ἐτέρων νόμων· (εἶπε) τοῖς γὰρ ἔσιν ἔτ' ἂν προδείην τι, ἔτ' ἂν ἀφέλοισι, ἔτε μεταποιήσασι· τὰς δ' ὄντας ἡμῖν ⁶ νόμους καλῶς ἔχον ἐστὶ κυρίως ἀπὸ τῆς αἰῶν εἶναι.

Τὸν δ' Ἐπαμινώνδαν ἐπελθόντα μετὰ τοσάδε ρεύματος καὶ κλύδωνος, τῶν Θηβαίων καὶ συμμάχων μεγάλαυχεμένων ἐπὶ τῇ νίκῃ, ὄμως εἶρξε ⁷ τῆς πίστεως καὶ ἀνασρέψαι ἐποίησεν, ὀλίγων ἔντων τῶν ἐν τῇ πόλει.

Ἐν δὲ τῇ περὶ Μαντίνειαν μάχῃ παρεκελεύσατο τοῖς Λακεδαιμονίοις, τὰς ἄλλους ἐάσαντας πάντας Ἐπαμινών-

¹ Petav. καθῆσαι. In seq. Turn. & Petav. ἐφ' ἑαυτ. pro ἐφ' ἑαυτ.

² R. cum Frft. ὡς καὶ. Restitui δὲ ex edd. prioribus.

³ abest ἔν a Petav.

⁴ Xyl. legit vertitque ἀτιμίαις.

⁵ Turn & Petav. ὑρόντες.

⁶ Ald. & Bas. ὄντων. Sic quoque Steph. In edit. min.

⁷ Ald. & Bas. ἦρξε.

μινῶνδ᾽ μάχεσθαι, μόνες λέγαν¹ τὰς ἔμφρονας ἀνδρείας εἶναι, καὶ μόνες νίκης αἰτίας ὑπάρχειν· εἰ ἔν τῆτου ἀνέλοιμεν, ῥᾶτα τὰς ἄλλας ὑποχειρίας ποιήσῃν. ἄφρονας γὰρ εἶναι καὶ ἄδενός ἀξίους· ὃ καὶ συνέβη. τῆς γὰρ νίκης σὺν Ἐπαμινῶνδ᾽ ἔσσης, καὶ Φυγῆς γενομένης, ἐπιστραφέντα αὐτὸν καὶ ἀνακαλέμενον τὰς ἰδίους, τῶν Λακεδαιμονίων τις καιρίως ἐπάταξε², καὶ πεσόντος, ἀνασρέψαντες ἀπὸ τῆς Φυγῆς οἱ σὺν Ἀγησίλαῳ, Ἐφάμιλλον τὴν νίκην ἐποίησαν παρὰ πολὺ μὲν τῶν Θηβαίων χειρόνων, παρὰ πολὺ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων ἀμεινόνων Φανέντων.

Χρημάτων δὲ δεομένης τῆς Σπάρτης πρὸς πόλεμον καὶ ξενοτροφείας, ἐπορεύθη ὁ Ἀγησίλαος εἰς Αἴγυπτον μεταπεμφθεὶς ὑπὸ τῆ βασιλέως Αἴγυπτίαν ἐπὶ μισθῷ· διὰ δὲ τὸ λιτὸν τῆς ἐδῆτος εἰς καταφρόνησιν ἦλθε τοῖς ἐγχωριοῖς. προσεδόκων γὰρ τὸν Σπάρτης βασιλέα, καθάπερ τὸν³ Περσῶν, κεκοσμημένον ὄψεσθαι διαπρεπῶς τὸ σῶμα, Φαύλην ἔχοντες περὶ βασιλέων δόξαν. ἔδειξε γὰρ αὐτοῖς μεταξὺ, ὡς τὸ μεγαλεῖον καὶ ἀξιόλογον οἴσει⁴ καὶ ἀνδρεία κῆρᾶσαι προσήκει.

Ἐπεὶ δὲ τὰς παρ' αὐτῷ παρασῆσθαι⁵ μέλλοντας ἐώρα δεδιότας τὸν ἐπίοντα κίνδυνον διὰ τὸ τῶν πολεμίων πλήθος, (εἴησιν γὰρ ἦσαν μυριάδες) καὶ τὴν τῶν περὶ αὐτὸν ὀλιγότητα, πρὸ τῆς παρατάξεως ἔγνω προθύσσειν⁶ καὶ ἀσυνειδότης τοῖς ἄλλοις⁶ ἐπὶ τὴν ἀριστερὰν
ὑπ-

1 Petav. λίγα. Paulo ante Turn. & Petav. Ἐπαμινῶνδαν.

2 Turn. ἐπίταξε; idem Petav. nec non mox αἰ σὺν Ἀγησ.

3 R. cum Fift. τῶν. Restitui leſionem priorem.

4 W. legi vult φρονήσας.

5 Turn. & Petav. simpl. εἴσειδαι.

6 Vulgo ἔγνω προθύμειν ἀσυνειδίτως τοῖς ἄλλοις· καὶ &c. Secutus sum potissimum Raph. Reg. versionem: decrevit, priusquam confugeret, sacrificium facere, ac aliis insciis in sinistrae manus palma &c. ex parte firmatam codd. Turn. & Petav. πρὸ τῆς προτάξεως ἔγνω προθύσειν ἀσυνειδίτως, & a Maitt. probatam.

ὑπερωμένη τῇ χειρὶ νίκην προσέγραψε. λαβὼν δὲ παρὰ τῆ μάντεως τὸ ἦπαρ, ἐπέδηκε μὲν ἐπὶ τὴν ¹ ὑπογεγραμμένην χεῖρα· κρατῶν δὲ ἐφ' ἱκανὸν χρόνον, ὑπέφαινε, δισταγμὸν καὶ προσποίησιν ἔχειν ἀπορῦντος, μέχρι τῷ ἦπατι συναναληφθέντες ἐτυπώθησαν οἱ τῶν γραμμάτων χαρακτῆρες. καὶ τότε τοῖς συναγωνιζέσθαι μέλλουσιν ἐπεδείκνυε ², φάμενος τὸς θεὸς διὰ τῶν γεγραμμένων ἐμφάναι νίκην. ἀσφαλὲς ἔν τεκμήριον δόξαντες ἔχειν τῆ κρατῆσαι, ἐθάρρῃσαν πρὸς τὴν μάχην.

Περιταφρευόντων δὲ τῶν πολεμίων τὸ στρατόπεδον αὐτῆ διὰ τὸ πλήθος, καὶ Νεκλιαναβίς ³, ᾧ συνεμάχει, ἀξιῶντος ἐπεξιέναι καὶ διαμάχεσθαι, ἐκ ἔφη διακωλύειν τὸς πολεμίους ἴσως αὐτοῖς γενέσθαι βελομένους. ἔτι δὲ μικρὸν ἀπολιπέσης τῆς τάφρου συνάψαι, κατὰ τῆτο παρατάξας τὸ διαλείπον, καὶ πρὸς ἴσως ἴσοις ἀγωνισάμενος, τροπὴν ἐποίησατο καὶ πολὺν φόνον τῶν πολεμίων ὀλίγοις τοῖς περὶ αὐτὸν στρατιώταις, καὶ χρήματα πολλὰ τῇ πόλει διεπέμψατο. Κατὰ δὲ τὸν Αἰγύπτῃ ἀπόπλευν ἀποδηήσκων, ἐνετείλατο τοῖς περὶ αὐτὸν, μὴτε πλάσαν, μὴτε μιμηλὰν τῆ σώματος εἰκόνα ποιήσασθαι. Εἰ γὰρ τι ⁴ καλὸν ἔργον πεποίηκα, τῆτό με μνημεῖον εἶσαι· εἰ δὲ μὴ, ἐδ' οἱ πάντες ἀνδριάντες, βαναύσων ἕδενός ἀξίων ἔργα ὄντες.

Ἀγησιπόλιδος τῆ Κλεομβρότε. Ἀγησιπόλις ὁ Κλεομβρότε, εἰπόντος τινός, ὅτι Φίλιππος ἐν ἡλίαις ἡμέραις Ὀλυμπόν κατέσκαψε. Μὰ τὸς θεὸς (εἶπεν) ἄλλην τοιαύτην ἐν πολλαπλασίονι χρόνῳ ἐκ οἰκοδομήσει.

Ἄλλε δ' εἰπόντος, ὅτι μετὰ τῶν ἀκμαζόντων βασιλεύων ὠμήρευσε, καὶ ἔχ οἱ παῖδες, ἐδ' αἱ γυναῖκες αὐτῶν·

¹ Turn. ὑπὸ τὴν.

² R. cum Frst. ἐδείκνυε. Restitui lectionem priorem.

³ Correxi hoc nomen ex Xyl. mente. Vulgo Νεκλιανβίς.

⁴ Turn. εἰ γὰρ τοι.

αὐτῶν· Δικαίως, εἶπεν· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς καλῶς ἔχον
ἐστὶ τὰς αὐτῶν ἀμαρτίας Φέρειν.

Βελομένη δ' αὐτῆ σκύλακας οἴκοθεν μεταπέμψα-
σαι, ὡς τις εἶπεν· Οὐκ ἔστιν ἐξαγωγή παρ' αὐτῶν· Οὐ-
δὲ γὰρ ἀνδρῶν (ἔφη) πρόθεν, ἀλλὰ νῦν ἐγένετο.

Ἀγισιπόλιδος τῆ Παυσανίε. Ἀγισίπολις ὁ Παυ-
σανίε, Ἀθηναίων πρὸς αὐτὸν περὶ ὧν εἶχον πρὸς ἑλλη-
νας ἐγκλημάτων, τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν ἔκκλητον¹
λαμβάνοντων· Αἰχρὸν, (ἔφη) ὧ Ἀθηναῖοι, τὰς ἀφ-
ῆγησάμενες τῶν Ἑλλήνων ἤσσειν² εἰδέναί Μεγαρέων τὸ
δίκαιον.

Ἀγιδος τῆ Ἀρχιδάμει. Ἄγις ὁ Ἀρχιδάμει, τῶν
ἐφόρων ποτὲ εἰπόντων· Βάδιζε τὰς ἡβῶντας ἔχων ἐπὶ
τὴν τέτα πατρίδα· ἠγήσεται δέ σοι αὐτὸς ἕτος ἐπὶ τὴν
ἀκρόπολιν· Καὶ πᾶς (εἶπε) καλῶς ἔχον ἔστιν, ὧ ἔφο-
ροι, τοσάττε νέες πισεύειν τῷ τὴν ἑαυτῆ πατρίδα προ-
εἰδόντι;

Ἐρωτηθεὶς δὲ³, τί μάθημα μάλιτα ἐν Σπάρτῃ
ἀσκειῖται· Τὸ γινώσκειν (εἶπεν) ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι.
Οὐκ ἔφη δὲ τὰς Λακεδαιμονίους ἐρωτᾶν, πόσοι εἰ-
σὶν οἱ πολέμιοι, ἀλλὰ πᾶ εἰσιν.

Ἐν δὲ Μαντινείᾳ κωλυόμενος διαμύχεσθαι τοῖς πο-
λεμίοις πλείοσι εἰσιν, εἶπεν· Ἀνάγκη πολλοῖς μάχε-
σθαι τὸν ἄρχειν πολλῶν βελομένον.

Πυνθανομένους δὲ τίνος, πόσοι εἰσὶν οἱ Λακεδαιμόνιοι·
Ὅσοι ἱκανοὶ (εἶπε) τὰς κακὰς ἀπερύκειν.

Διερχόμενος δὲ τὰ τῶν Κορινθίων τεῖχη, καὶ θεα-
σάμενος ὑψηλά τε καὶ ὄχυρά, ἐπὶ πολὺ τε παρατείνου-
τα· Τίνες, (εἶπεν) αἱ τὸν τόπον κατοικοῦσι γυναῖκες;

Σοφι-

¹ Sic scriptam dat hanc vocem Ald. Bas. & Steph. edit. min. & restitui pro ἐγκλητον, quod est in rell. Cf. de utraque voce Suid. & Hesych. Etiam W. retinuit ἐκκλητον, consentientibus Xyl. H. J. Venet. Voss;

² Petav. ἤσσειν.

³ abest δὲ a Petav.

Σοφιστῶ δὲ τινος εἰπόντος· Πάντων λόγος ἐστὶ κρά-
τιστον· Οὐκὲν (ἔφη) σὺ ἐὰν σιωπᾷς, ἄδενός ἀξίος εἶ.

Ὡς δ' Ἀργεῖοι μετὰ τὴν ἠτλῶν ἀπῆντων αὐτῶ
παλιν θρασύτερον, ταρασσομένους ὄρων τῶν συμμαχῶν
τὰς πλείους· Θαρσέετε ¹, (εἶπεν) ὦ ἄνδρες. ὅπως γὰρ
ἡμεῖς οἱ νικῶντες ὀρρωδῶμεν, τί δοκεῖτε ποιεῖν τὰς ὑφ'
ἡμῶν νενικημένους; Πρὸς δὲ τὸν ἐν τῶν Ἀβδήρων ² πρε-
σβευτὴν, ὅτε κατεπαύσατο πολλὰ εἰπὼν, ἐρωτῶντα, τί
τοῖς πολίταις ἀπαγγεῖλαι ³. Ὅτι (ἔφη) ὅσον σὺ χρόνον
λέγειν ἐχρησῆς, τοσῶτον ἐγὼ σιωπᾶν ἤμικον.

Ἐπαινέντων δὲ τινῶν Ἠλείους, ὅτι δικαιοτάτοι εἶ-
σι περὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπίων· Καὶ τί μέγα, (εἶ-
πεν) ἢ θυμασὸν ποιᾶσιν, εἰ ἐν ἔτεσι πέντε μίᾳ μόνον
ἡμέρᾳ τῇ δικαιοσύνῃ χρῶνται ⁴; Πρὸς δὲ τὰς Φάσηον-
τας, ὅτι Φθονῶσι τινὰς αὐτῶ τῶν ἐν τῆς ἐτέρας οἰκίας·
Οὐκὲν (ἔφη) τὰ ἴδια αὐτὰς κακὰ λυπήσει, καὶ πρὸς
τέτοις τὰ τ' ἐμὰ καὶ τῶν ⁵ Φίλων ἀγαθὰ.

Συμβιβλεύοντος δὲ τινος, ὅτι δεῖ τοῖς Φεύγασι τῶν
πολεμίων δίδόναι δίοδον· Καὶ πῶς (ἔφη) τοῖς διὰ δει-
λίαν Φεύγασι μὴ μαχόμενοι, τοῖς δὲ ἀνδρείαν μένε-
σι μαχησόμεθα;

Προσφερομένους δὲ τινος περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων
ἐλευθερίας λόγον ⁶ ἐκ ἀγεννῆ μὲν, δυσχερῆ δ' ἐπιτελε-
σθῆναι.

¹ Petav. Tharēite.

² Ald. & Bas. Αὐδήρων. Xyl. correxit.

³ Dedi sic de meo. Infra idem occurrit. Ἀπαγγεῖλοι sal-
tim, quod vulgo legitur, ab analogia abhorrere videtur. Petav.
ἀπαγγέλοι, & mox τοσῶτων pro τοσῶτον.

⁴ Artic. τῇ e Turn. & Petav. recepi, unde sic enotatur μίᾳ
ἡμέρᾳ χρῶνται τῇ δικαιοσύνῃ.

⁵ Turn. & Petav. καὶ τὰ τῶν.

⁶ Ald. Bas. Petav. omittunt λόγον. Petav. mox ἀγεννῆ. Turn.
* δυσχερῆ δέ. In Ald. & Bas. vniōse εὐχερῆ, quod e MS. Xyl.
correxit.

θῆναι· Προσδέονται σε, ὦ ξένε, (ἔφη) οἱ λόγοι δυνάμειος καὶ χρημάτων.

Λέγοντος δέ τινος, ὅτι Φίλιππος αὐτοῖς ἀνεπίβαστον τὴν Ἑλλάδα ποιήσει· Ἰκανὴ ἡμῖν, (ἔφη) ὦ ξένε, ἢ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀναστροφῇ.

Πρεσβευτῆς ἐκ Περίνθε παραγενόμενος εἰς Λακεδαίμονα, ἐμακρηγόρει· ὡς δ' ἐπαύσατο λέγων, καὶ ἠρώτα τὸν Ἄγιον, τί δὴ τοῖς Περινηθίοις ἀπαγγεῖλαι· Τί δ' ἄλλο, (ἔφη) ἢ ὅτι σὺ μὲν ² μόλις ἐπαύσω λέγειν, ἐγὼ δ' ἐσιώπων;

Πρεσβέων δὲ μόνος ἦκε πρὸς Φίλιππον· εἰπόντος δ' ἐκείνου· Τί τῆτο; μόνος ἦκεις; ἔφη· Καὶ γὰρ πρὸς ἕνα.

Φῆσαντος δέ τινος τῶν πρεσβυτέρων πρὸς αὐτὸν γηραιὸν ὄντα, ἐπειδὴ τὰ ἀρχαῖα νόμιμα ἐκλυόμενα ἐώρα, ἄλλα δὲ παρεισδύμενα μοχθηρὰ, διότι τὰ ἀνω κάτω γίνεται ἐν τῇ Σπάρτῃ, παίζων εἶπε· Κατὰ λόγον ἔτω προβαίνει τὰ πράγματα, εἰ τῆτο γίνεται. καὶ γὰρ ἐγὼ παῖς ὢν ἤμκου παρὰ τῷ πατρὸς, ὅτι τὰ ἀνω κάτω γέγονε παρ' αὐτοῖς. ἔφη δὲ καὶ τὸν πατέρα αὐτῷ παιδὶ ὄντι τῆτο εἰρηκέναι. ὡς' ἢ χρὴ θαυμάζειν, εἰ χεῖρω τὰ ³ μετὰ ταῦτα τῶν προτέρων, ἄλλ' εἴ πε βελτίω καὶ παραπλήσια γένοιτο.

Ἐρωτηθεὶς δὲ, πῶς ἂν τις ἐλεύθερος διακέναι· Θανάτῃ καταφρονῶν, ἔφη.

Ἄγιδος τῷ νεωτέρῃ. Ἄγις ὁ νεώτερος, Δημάδης λέγοντος, ὅτι τὰ Λακωνικὰ ξίφη διὰ μικρότητα καταπίνεσιν οἱ θαυματοποιοί· Καὶ μὴν (ἔφη) οἱ Λαικεδαιμόνιοι τῶν πολεμίων τοῖς ξίφεσιν ἐφικνῶνται.

Πρὸς

¹ abest καὶ a Turn. & Petav. In seq. iidem τί δεῖ τοῖς Π. λέγων. Ald. & Bas. τί δεῖ τ. Π. ἀπαγγεῖλαι, quod retinet Steph. in edit. pecul.

² abest μὲν a Turn. Idem mox ἐγὼ δὲ σιωπῶν.

³ abest τὰ a Petav.

Πρὸς δ' ἄνθρωπον πονηρὸν, ἐρωτῶντα πολλαίς, τίς ἄριστος εἴη Σπαρτιάτης· Ὁ σοὶ ἀνομοιώτατος.

Ἄγιδος τῆ τελευταία. Ἄγισ, ὁ τελευταῖος τῶν Λακεδαιμονίων βασιλέων, ἐξ ἐνέδρας συλληφθεὶς καὶ καταδικασθεὶς ὑπὸ τῶν ἐφόρων χωρὶς δίκης, ἀπαγόμενος ἐπὶ τὸν βρόχον, ἰδὼν τινα τῶν ὑπηρετῶν κλαίοντα Παῦσαι, (εἶπεν) ὦ ἄνθρωπε, ἐπ' ἐμοὶ κλαίειν. καὶ γὰρ ἔγω παρανόμως καὶ ἀδίκως ἀπολλύμενος, κρείσσω εἰμὶ¹ τῶν ἀναιρέντων. καὶ ταῦτα εἰπὼν παρέδωκε τῷ βρόχῳ τὸν τρέχηνον ἐκκσίως.

Ἀκροτάτης. Ἀκρότατος, ἐπεὶ οἱ γονεῖς αὐτὸν ἀδίκον τι συμπρᾶξαι αὐτοῖς ἤξιεν, μέχρι τινὸς ἀντέλεγεν. ὡς δ' ἐνέκειντο, εἶπεν· Ἔως μὲν παρ' ὑμῖν ἦν, ἔκ ἡπιστάμην δικαιοσύνης ἀδεμίαν ἔννοϊαν· ἐπεὶ δέ με τῇ πατρίδι παρέδοτε καὶ τοῖς ταύτης νόμοις, ἔτι δέ δικαιοσύνη καὶ καλοκαγαθία ἐπαιδεύσατε, ὡς ἠδύναθε, τέτοις πειράσομαι, ἢ ὑμῖν, ἔπεδαι². καὶ ἐπεὶ θέλετε ἄριστα πράττειν, ἄριστα δὲ τὰ δίκαιά ἐσι καὶ ἰδιώτη καὶ πολὺ μᾶλλον ἄρχοντι, πράξω, ἢ θέλετε· ἂ δὲ λέγετε, παραιτήσομαι.

Ἀλκαμένους τῆ Τηλέκλε³. Ἀλκαμένους ὁ Τηλέκλε, πυθομένους τινὸς, πῶς ἂν τις ἄριστα βασιλείαν διατηροίη· Εἰ περὶ πλείονος (εἶφη) τὸ κέρδος μὴ ποιοῖτο.

Ἐτέρου δ' ἐπιζητήεντος, διὰ τί παρὰ Μεσσηνίων δῶρα ἐκ ἐδέξατο· Ὅτι λαβόντος μα, (εἶφη) πρὸς τὰς νόμους εἰρήνην ἄγειν ἀδύνατον.

Λέγοντος δὲ τινος, ὅτι συνεσαλμένους ζῆ ἱκανὴν ἔσταν

N 2

¹ Male R. cum Frst. κρείσσω, εἰ μὴ. Restitui εἰμὶ.

² Petav. ὑμῖν ἦν ἔπεδαι.

³ Ald. Bas. Steph. utraque ed. w. Τηλέκλε. Maitt. & R. cum Frst. Τηλέκλε, quod retinendum censui cum Xyl. qui sic legit ex Pausania. Petav. Τηλέκλε. Idem mox Μεσσηνίων pro Μεσσην.

ἔσιαν κειημένος· Καλὸν γὰρ (ἔφη) πολλὰ κειημέ-
νον ζῆν κατὰ λογισμὸν καὶ μὴ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν.

Ἀναξανδρίδης ¹. Ἀναξανδρίδας ὁ Λέοντος πρὸς
τῶν δυσφορέντων διὰ τὴν ἐκ τῆς πόλεως αὐτῷ γενομέ-
νην Φυγὴν· Ὡς ἴωσεν, (ἔφη) μὴ τὴν πόλιν Φεύγων
δρῶδει, ἀλλὰ τὴν δικαιοσύνην.

Τῷ δὲ τοῖς ἐφόροις τὰ δέοντα μὲν ² λέγουσι,
πλείω δὲ τῶν ἱκανῶν· Ὡς ξένης, (ἔφη) ἢ ἐν δέοντι
τῷ δέοντι χρῆ.

Πυνθανομένη δὲ τινος, διὰ τί τοῖς εἴλωσι τὰς ἀγρὰς
ἐγχειρίζουσι, καὶ ἢ αὐτοὶ ἐπιμελῆνται· Ὅτι (ἔφη) ἔ-
τέτων ἐπιμελέμενοι ³, ἀλλ' ἐαυτῶν, αὐτὰς ἐπηγάμεθα.

Ἐτέρου δὲ τινος λέγοντος, ὅτι βλάπτουσι αἱ δό-
ξαι, καὶ ὅτι τέτων ὁ ἀπαλλαγεῖς εὐδαιμονήσει ⁴. Οὐκ-
ἔν οἱ τὰ ἀδίκῃ (ἔφη) ποιῶντες, κατὰ τὸν σὸν λόγον εὐ-
δαιμονες ἂν εἴεν. πῶς γὰρ ἂν τις ἱεροσυλῶν, ἢ ἀδι-
κῶν, δόξης ἐπιμελοῖτο;

Ἄλλου δ' ἐρωτῶντος, διὰ τί ἐν τοῖς πολέμοις Σπαρ-
τιάται θάρραλέως κινδυνεύουσιν· Ὅτι (ἔφη) αἰδεῖσθαι ⁵
περὶ βίης μελετῶμεν, ἔχ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, φοβεῖσθαι.

Ἐρωτῶντος δὲ τινος αὐτὸν, διὰ τί τὰς περὶ τῶν
θανάτου δίκας πλείουσιν ἡμέραις οἱ γέροντες κρίνουσι, καὶ
ἀπο-

¹ Sic Xyl. e Pausania legit, vertitque cum Raph. Reg. & dedi pro vulg. Ἀλεξανδρίδης.

² Dedi, quod Xyl. e MS. legit, & Raph. Reg. vertit, e Turn. & Petav. pro vulg. μὴ λέγουσι. Recepit idem W. e H. J. Venet. Voff. Collat. Mur. Mez.

³ Petav. ἐπιμελέμενοι. Idem mox cum Turn. ἀλλ' αὐτῶν.

⁴ Sic e Petav. dedi pro vulg. εὐδαιμονήσεν. Idem W. recepit ex H. J. Voff.

⁵ Dedi sic cum W. e Turn. & Petav. adfentiente Mez. & vertente idem Raph. Reg. — quia nobis studio est, ut verecundi simus de vita, non, ut alii, timidi. Sic, W. notante, corrigendum monuit Leopard. Emend. IX, 7. & post eum Lennep. ad Phalar. p. 249. Cf. quae infra a Polydoro ad eandem respondentur quaestionem.

ἀποφύγη τις, ὅτι ¹ ἕδεν ἦσόν ἐσιν ὑπόδικος ². Πολλαῖς μὲν, ἔφη, ἡμέραις κρίνεσιν, ὅτι περὶ θανάτου τοῖς διαμαρτάνουσιν ἐκ ἐπι μεταβλεύσασθαι νόμων δὲ ὑπόδικον δεήσει εἶναι, ὅτι κατὰ τῆτον τὸν νόμον ἂν εἶη καὶ τὸ κρείττονα βελεύσασθαι.

Ἄναξάνδρου τῆ Εὐρυκράτους. Ἄναξανδρος ὁ Εὐρυκράτους, πυρθανομένους τινὲς, διὰ τί χρήματα ἐσυνάγασιν εἰς τὸ δημόσιον. Ὅπως, ἔφη, μὴ οἱ Φύλακες αὐτῶν γινόμενοι διαφθείρωνται.

Ἄναξίλου. Ἄναξίλου πρὸς τὸν Θαυμάζοντα, διὰ τί οἱ ἔφοροι τοῖς βασιλεῦσιν ἐχέουσανται, καὶ ταῦτα ὑπὸ τῶν βασιλέων καθιστάμενοι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, ἔφη, δι' ἣν ³ ἔφορεύουσιν.

Ἄνδρουκλίδου. Ἄνδρουκλίδου ⁴ ὁ Λάκων πηρωθεὶς το σκέλος, κατέταξεν αὐτὸν εἰς τὰς πολεμιστάς. ὡς δὲ ἴσαντο τινὲς διακαλύοντες, ὅτι ἐπεπῆρωτο. Ἄλλ' ἐφεύγοντα, εἶπε, μένοντα δὲ δεῖ τοῖς ἀντιτεταγμένοις μάχεσθαι.

Ἄνταλκίδου. Ἄνταλκίδου ἐν Σαμοθράκιη μυσμένος, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῆς ἱερέως, τί δεινότερον δέδρακεν ἐν τῷ βίῳ. Εἴ τι μοι πέπρακῆται τοιούτου, εἶπονται, εἶπεν, αὐτοὶ οἱ θεοί.

Πρὸς δὲ τὸν ἀμαθεὶς καλεῖντα τὰς Λακεδαιμονίους Ἀθηναίων. Μόνοι γὰρ, εἶπεν, ἡμεῖς ἕδεν μεμαθήκαμεν παρ' ὑμῶν κακόν.

Ἐτέρου δ' Ἀθηναίου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος. Ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς ἀπὸ τῆς Κηφισσοῦ ⁵ ποταμίου ὑμᾶς ἐδιώξαμεν. Ἡμεῖς δὲ, ἔφη, ἀδέποτε ὑμᾶς ἀπὸ τῆς Εὐρώτα.

N 3

Ἄλλ.

¹ abest ὅτι a Turn. pro quo Petav. dat ἔτι.

² Petav. ὑπὸ δίης; Turn. ὑποδίκης. Petav. in seq. πολ. μ. ἡμέραις ἔφη; & infra κρείτονα.

³ Post h. v. Petav. inserit καί. Est idem in Ald. Baf. & Steph. ed. min.

⁴ Petav. Ἄνδρουκλίδου. Mox Ald. & Baf. αὐτὸν pro αὐτὸν.

⁵ Petav. Κηφισσοῦ. Mox idem φέγειν pro φέγα; hoc autem in altera lectione retento, addit ἔλεγε δὲ ἄνω.

Ἄλλε δ' ἐρωτήσαντος, πῶς ἂν τις μάλιστ' ἀρέσκει τοῖς ἀνθρώποις· Εἰ ἦδιστα μὲν, ἔφη, αὐτοῖς διαλέγοιτο, ὠφελιμώτατα δὲ προσφέροιτο.

Σοφιστῆ δέ τινος μέλλοντος ἀναγινώσκειν ἐγνώμιον Ἑρακλέως· Τίς γὰρ αὐτὸν ἔφη, ψέγει;

Πρὸς Ἀγησίλαον, πληγέντα ἐν μάχῃ ὑπὸ Θηβαίων· Ἀπέχεις, εἶπε, τὰ διδασκάλια, μὴ βελομένους αὐτὰς, μηδ' ἐπισαμένους μάχεσθαι διδάξας. ἐδόκειν γὰρ ταῖς συνεχέσιν ἐπ' αὐτὰς τῷ Ἀγησίλαῳ ¹ στρατείαις μάχιμοι γεγυῖναι.

Ἐλεγε δὲ ἄτος τείχη εἶναι τῆς Σπάρτης, τὰς νέας· ὄρια δὲ, τὰς ἐπιδορατίδας.

Πρὸς δὲ τὸν ἐπιζητῶντα, ὅτι ἐγχειριδίῳ βραχέσι κατὰ πόλεμον χρῶνται Λακεδαιμόνιοι· Διότι, εἶπε, πλησίον τοῖς πολεμοῖς μαχόμεθα.

Ἀντιόχου. Ἀντίοχος ἐφορεύων ², ὡς ἤκεσεν, ὅτι Μεσηνίοις Φίλιππος τὴν χώραν ἔδωκεν, ἠρώτησεν, εἰ καὶ δύναμιν αὐτοῖς παρέχετο, ὥστε μαχομένους ³ περὶ τῆς χώρας κρατεῖν.

Ἀριγέως. Ἀριγεὺς ⁴, ἐπαινέτων τινῶν ἐκ ἰδίας, ἀλλὰ τινὰς τῶν ἀλλοτρίων γυναικῶν· Μὰ τὰς θεὰς (εἶπε) περὶ τῶν κελῶν κἀγαθῶν γυναικῶν ἐδένα δεῖ λόγου εἰκῆ λέγεσθαι, ἀγνοεῖσθαι δ' αὐτὰς τὸ παράπαν, ὁποῖα τυγχάνουσι, πλὴν μόνοις τοῖς συμβιῶσι.

Διὰ Σελινῆντος δὲ ποτε τῆς Σικελίας πορευόμενος, ἰδὼν ἐπὶ μνήματος ἐλεγείον ἐπιγεγραμμένον·

Σβεννύντας ποτὲ τέσδ'ε τυραννίδα χάλκεος Ἄρης
Εἶλε· Σελινῆντος δ' ἀμφὶ πύλαις ἔθανον.

Δι-

¹ R. τῶν Ἀγησίλαου. Correxī.

² Hoc vocum ordine reposui cum W. ex Petav. Vnet. Voff. Vulgo Ἐφορεύων Ἀντιόχος. Petav. deinde Μεσηνίοις pro Μεσσ.

³ Sic omnino, quod W. adnotat, corrigendum fuit, aut ὥστε tollendum. Vulgo ὥστε μαχομένοις. Turn. paulo ante εἰ καὶ δύναμις.

⁴ Petav. Ἀριγεύς; Turn. Ἀριγεύς.

Δικαίως, ἔφη, ἀπεθάνετε ¹ τυραννίδα καιομένην ἀποσβεννύουσι ἐπιχειρήσαντες. ταναυτίον γὰρ ἔδει ὄλην αὐτὴν ἀφείναι κατακαῆναι.

Ἀρίστωνος. Ἀρίστων, ἐπαινῶντός τινος τὴν τῷ Κλεομένεος χρείαν, ὅτι ἐρωτηθεὶς, τί δεῖ τὸν ἀγαθὸν βασιλέα ποιεῖν, εἶπε, τὸς μὲν φίλος εὐεργετεῖν, τὸς δ' ἐχθρὸς κακῶς ποιεῖν. Καὶ πόσω κρείσσον, (ἔφη) ὦ ² λῆσε, τὸς μὲν φίλος εὐεργετεῖν, τὸς δ' ἐχθρὸς φίλος ποιεῖν; αὕτη Σωκράτης ὁμολογημένη πρὸς πάντων ³ χρεία ἔσα, καὶ εἰς αὐτὸν ἀναφέρεται.

Πυνθανομένους δέ τινος, πόσοι Σπαρτιάται τὸ πλήθος. Ὅσοι ἱκανοὶ (εἶπε) τὸς ἐχθρὸς ἀπερύκειν.

Τῶν Ἀθηναίων δέ τινος ἐπαινοῦ ἐπιτάφιον ἀναγινώσκοντος τῶν πεσόντων ὑπὸ Λακεδαιμονίων. Ποδαπὸς ἔν (ἔφη) εἶναι νομίζεις ⁴ τὸς ἡμετέρας νικήσαντας τέτες;

Ἀρχιδαμίδε. Ἀρχιδαμίδας πρὸς τὸν ἐπαινῶντα Χαρίλαν, ὅτι πρὸς ἅπαντας ὁμοίως πρῶτος ἦν. Καὶ πῶς τις (ἔφη) δικαίως ἂν ἐπαινοῖτο, εἰ καὶ πρὸς τὸς πονηρὸς πρῶτος εἴη;

Μεμφομένους δέ τινος Ἐκαταῖου τὸν σοφιστὴν, ὅτι παραληφθεὶς εἰς τὸ συσίτιον ⁵ αὐτῶν, ἄδεν ἔλεγεν. Ἄγνωεῖν μοι δοκεῖς, εἶπεν, ὅτι ὁ εἰδὼς λόγον, καὶ τὸν τῷ λέγειν καιρὸν οἶδεν.

Ἀρχιδάμης τῷ Ζευξιδάμης. Ἀρχιδάμης ὁ Ζευξιδάμης ⁶, πυθομένους τινὸς αὐτὸν, τίνες προεσήμασι τῆς

N 4

Σπάρ-

¹ Turn. post h. v. addit ὅτι; Petav. ἀπέθανε ὅτι τυρ.

² a Petav. absunt ἔφη ὦ.

³ Ald. Bas. πρὸ πάντων; Turn. Petav. πρὸς πάντας. Locus proxime sequens a Petav. plane omittitur, supra jam memoratus de Agide Archidami.

⁴ Turn. & Petav. ποδαπὸς ἔν εἶναι νομίζεις εἴγω τὰς ἡμ.

⁵ Petav. συσίτιον.

⁶ Turn. & Petav. ὁ Ζευξιδάμης. lid. mox αὐτῷ pro αὐτὸν.

Σπάρτης· Οἱ νόμοι καὶ τὰ ἀρχεῖα (ἔφη) κατὰ τὰς νόμους.

Πρὸς δὲ τὸν ἐπαινῶντα κισθαρωδὸν καὶ θαυμάζοντα τὴν δόναμιν αὐτῷ· Ὡς ἄρα (ἔφη) ποῖον γέρας παρά σε τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι ἐσσι, ὅταν κισθαρωδὸν ἔτως ἐπαινῆς ¹;

Ἐπεὶ δὲ τις αὐτῷ ² συνιστὰς ψάλτην, εἶπεν· Οὗτος ἀγαθὸς ψάλτης ἐσίν· Παρ' ἡμῖν δὲ γε ἔτος ³ ἀγαθὸς ζαμοποιός· ὡς ἐδὲν διαφέρου ἢ δι' ὀργάνων Φωνὴ ⁴ ἠδονὴν ἐμποιεῖν, τῆς δι' ὄψων καὶ ζωμῶ σκευασίας· Ὑπικνεμένε δὲ τινος αὐτῷ τὸν οἶνον ἠδὺν ποιήσῃς ⁵· Πρὸς τί; ἔφη· καὶ γὰρ δαπανηθήσεται πλείων, καὶ ποιήσει τὰ ἀνδρεία ἀχρηστότερα.

Στρατοπεδεύων δὲ περὶ Κίρινθον, εἶδεν ἐκ τῆ περι τὸ τεῖχος τόπος λαγῶδες ἀνασχύτας· εἶπεν ἔν πρὸς τὰς συστρατιώτας· Εὐάλωτοι ἡμῶν οἱ πολέμοι εἰσι.

Δύο δὲ τινῶν διαιτητῆν αὐτὸν λαβόντων ⁶, ἀγαθῶν εἰς τὸ τῆς Χαλκιοῖκε τέμενος, ἐξώρρισεν ἐμμεῖναι τοῖς κριθεῖσιν αὐτές· ὁμοσάντων δ' ἐκεῖνων· Κρίνω ταῖνυν, (ἔφη) μὴ πρότερον ἀπελθεῖν ὑμᾶς ἐκ τῆ τέμενος, πρὶν ἂν τὰ πρὸς ἀλλήλους διαλύσῃθε.

Ταῖς δὲ θυγατράσι αὐτῷ ἱματισμὸν πολυτελεῆ Διονυσίε τῆ τυράννε Σικελίας πέμψαντος, ἐκ ἐδέξατο, εἰπών· Φοβῶμαι, μὴ περιθήμεναι αἱ κόραι Φανῶσι μοι αἰχραί.

Θεασάμενος δὲ τὸν υἱὸν προπετῶς μαχόμενον Ἀθηναίοις· Ἦ τῆ δυνάμει πρόδες, ἔφη, ἢ τῆ Φρονήματος ὕφες.

Ἀρχι-

¹ Petav. ὅταν ἔτως ἐπαινῆς, omisso κισθαρωδόν.

² abest αὐτῷ a Petav.

³ Recepi ετος e MS. Xyl. & Turn. Vulgo abest. Vertit id quoque Raphl. Reg. Post ἀγαθὸς Turn. addit ἐσίν.

⁴ Turn. τῆ δ' ὀργάνων Φωνῆ.

⁵ Addidi ποιησεν e Xyl. MS. Turn. & Petav. Vulgo abest.

⁶ Turn. & Petav. λαμβανόντων.

Ἀρχιδάμῳ τῷ Ἀγησίλαῳ. Ἀρχίδαμος δ' Ἀγησίλαῳ, Φιλίππῳ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ¹ μάχην σκληροτέραν αὐτῷ ἐπισολὴν γράψαντος, ἀντέγραψεν. Εἰ μετρήσεις τὴν σεαυτῷ σκιάν, ἢ ἂν εὖροις αὐτὴν μείζονα γεγενημένην, ἢ πρὶν νικᾶν.

Ἐρωτηθεὶς δὲ, πόσης χώρας κρατῶσι Σπαρτιάται.² Ὅσης ἂν (ἔφη) τῷ δόρατι ἐφίπωνται.

Περικλῆς τῷ ἰατρῷ ἀξιολόγῳ κατὰ τέχνην ὄντος, καὶ ἐπαινεμένου ἐς³ τὰ μέγιστα, Φαῦλα δὲ ποιήματα γράφοντος. Τί δὴ ποτε, ὦ Περικλῆ, (εἶπεν) ἀντιχαριέντος ἰατρῷ κακὸς ποιητῆς καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖς;

Ἐν δὲ τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ συμβεβηκότων τιῶν, ὅτι πόρρω τῆς οἰκείας τὴν μάχην συνάπτειν δεῖ. Ἄλλ' ἐτέτο, ἔφη, ὄρῳ δεῖ, ἄλλ' εἰ μαχόμενοι⁴, κρείσσονες τῶν πολεμίων ἐσόμεθα.

Πρὸς δὲ τὰς ἐπαινεύσας αὐτὸν, ὅτι τὴν πρὸς τὰς⁵ Ἀρκάδας μάχην ἐνίκησε. Βέλτιον ἂν ἦν, εἰ τῇ Φρονήσει, ἔφη, αὐτὰς ἐνικῶμεν μάλλον, ἢ τῇ ἰσχύϊ.

Ὅτε δ' εἰς Ἀρκαδίαν ἐπέβαλε, πυθόμενος βοήθειν αὐτοῖς Ἠλείοις, ἐπέσειλεν⁶ αὐτοῖς. Ἀρχίδαμος Ἠλείοις. Καλὸν ἡσυχία.

Τῶν δὲ συμμάχων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ

N 5

ἐπι-

¹ Petav. Χαιρωνεία. Mox idem cum Turn. πόσοις χώρας.

² Quae post h. v. sequuntur, omittit Petav. usque ad locum seq.

³ E. Petav. recepi ἐς pro vulg. δε. Idem mox χαριέντος.

⁴ Ald. & Bas. ἀλλ' εὐμαχόμενοι. Steph. id mutavit ἀλλ' εἰ εὖ μαχ. quod seqq. edd. retinuerunt. Xyl. e MS. legit, quod cum W. recepi, consentientibus H. J. Venet. Voss. & Raph. Reg. versione. E. Turn. enotatur εἰ μαχόμενοι, vel εἰ ἀμαχόμενοι. W. veram esse lesionem putat ἀλλ' εἰ μαχόμεν. sed ἡμὶν pugναιυρι.

⁵ abest τὰς a Petav.

⁶ Dedi sic cum W. e Turn. & Petav. pro vulg. ἀπέβαλεν. Idem, W. notante, monuit Valcken. ad Theocr. p. 258. qui ad Laconicam dialectum etiam ἡσυχία corrigit.

ἐπιζητούντων, πόσα χρήματα ἀρκέσει, καὶ ἀξιούντων ὀρίσαι τὰς Φόρας ¹. Ὁ πόλεμος, ἔφη, ἐ τεταγμένα σιτεῖται.

Καταπελτικὸν δὲ βέλος ἰδὼν τότε πρώτως ² ἐκ Σικελίας νομιθεὶν, ἀνεβίησεν. Ἡράκλεις, ἀπόλωλεν, ἀνδρὸς ἀρετά.

Ἐπεὶ δ' ἐκ ἐβέλοντο Ἕλληνες πείθεσθαι αὐτῷ, καὶ λῦσαι τὰς πρὸς Ἀντίγονον καὶ Κρατερὸν τὰς Μακεδόνας ὁμολογίας, καὶ ἐλεύθεροι εἶναι, ὡς χαλεπωτέρων ἐσομένων Λακεδαιμονίων, ἢ Μακεδονων, εἶπε. Πρόβατον μὲν αἰεὶ τὴν αὐτὴν φθέγγεται Φωνὴν, ἀνδραπος δὲ πολλὰς καὶ ποικίλας. Ἔως ἂν τὸ δόξαν ἐπιτελέσῃ.

Ἀσυκρατίδης. Ἀσυκρατίδας, εἰπόντος τινὸς αὐτῷ, μετὰ τὸ ἡγήσθηναι Ἄγιον τὸν βασιλέα ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἀντίπατρον ³ μάχῃ περὶ μεγάλην πόλιν. Τί ποιήσετε, ὦ Λακεδαιμόνιοι; ἢ ⁴ δελεύσετε Μακεδόσιν; εἶπε. Τί δὲ; κωλύσαι ἂν δύναίτο Ἀντίπατρος μαχομένης ἡμᾶς ἀποθανεῖν ὑπὲρ τῆς Σπάρτης;

Βίαντος. Βίαν ἐνεδρευθεῖς ὑπὸ Ἰφικράτης, τῷ Ἀθηναίων στρατηγῷ, καὶ ἐρωτώμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, τί δεῖ ποιεῖν. Τί γὰρ ἄλλο, ἔφη, ἢ ⁵ ὑμᾶς μὲν σώζεσθαι, ἐμὲ δὲ μαχομένον ἀποθανεῖν;

Βρασί-

¹ Turn. Bong. Petav. τὰς ἐφόρας. Ibid. mox siue pro σιτεῖται. E Petav. simul enotatur ζητεῖ.

² Turn. & Petav. τό γε πρότερον.

³ Sic ex historiae auctoritate, & ipso contextu loci rependum censui pro vulg. Ἀντίγονον. Hoc nomen Raph. Reg. utroque loco exprimit. Xyl. autem, quod mirer, annotat: „In Astycratida Ἀστυραῖνο nihil est loci, sed Ἀντιγόνο.“

⁴ Petav. ἢ. Sic quoque Ald. & Bas. Mox Petav. δύνετο.

⁵ abest ἢ a Petav. Pro eo Ald. & Bas. εἶ habere notatur in ind. Var. & R. nota. At equidem in edit. utraque lego ἢ. Pro ὑμᾶς Ald. Bas. Petav. ἡμᾶς, nec non Steph. in ed. min. Pro μαχόμε. Turn. μαχόμενον.

Βρασίδα. Βρασίδας ἐν ἰχάσι συλλαβίων μῦν, καὶ δηχθεῖς, ἀφῆμεν· εἶτα πρὸς τὰς παρόντας· Οὐδὲν ἔσται, ἔφη, μικρὸν ἔστιν, ὃ ἐ δύναται σώζεσθαι τολμῶν ἀμύνεσθαι τὰς ἐπιχειρῶντας.

Ἐν δέ τινι μάχῃ διὰ τῆς ἀσπίδος ἀκοντιθεῖς, καὶ τὸ δόρυ τῆ τραύματος ἐξελευσας ¹, αὐτῶ τὰ τῶν τὸν πολέμιον ἀπέπεινε. καὶ, πῶς ἐτρώθη, ἐρωτηθεῖς· Προδέσης με, ἔφη, τῆς ἀσπίδος.

Ἐξελευσὼν δ' ἐπὶ πόλεμον ἔγραψε τοῖς ἐφόροις· Ἄσσα δηλώμαί ², πράξω ποτὶ τὸν πόλεμον, ἢ τεθναξέμαι.

Ἐπεὶ δὲ συνέβη πεσεῖν αὐτὸν ἐλευθερῶντα τὰς ἐπὶ Θράκης Ἑλλήνας, οἱ δὲ πεμφθέντες εἰς Λακεδαίμονα πρέσβεις τῇ μητρὶ αὐτῆ, Ἀργιλεωνίδι ³, προσήλθον· πρῶτον μὲν ἠρώτησεν, εἰ καλῶς ὁ Βρασίδας ἐτελεύτησεν. ἐγνωμιαζόντων δὲ τῶν Θρακῶν, καὶ λεγόντων, ὡς ἐδείξαι ἄλλος ἐστὶ τοιοῦτος· Ἀγνοεῖτε, εἶπεν, ὧ ξένοι. Βρασίδας γὰρ ἦν μὲν ἀνὴρ ἀγαθός, πολλοὶ δ' ἐκείνη κρείσσονες ἐν τῇ Σπάρτῃ.

Δαμωνίδα. Δαμωνίδα ταχθεῖς ἕκαστος τῆ χορῆ ὑπὸ τῆ τὸν χορὸν ἰσῶντος· Εὐγε, εἶπεν, ὧ χοραγέ,

¹ Petav. ἐλευσας.

² Quid sit δηλώμαί, ignorare se fatetur Xyl. & legendum suspicatur δύνωμαι, ut sit sententia: pro viribus omnia, quae ad bellum gerendum pertinent, faciam. Raph. Reg. vertit: quaecunque belli nocumenta aut repellam, aut moriar, & e Maitt. conjectura legisse videtur ἄσσα δηλῶντα, a δηλέω, id est βλάπτω. Maitt. ipse vertit, quaecunque voluero, ut sit δηλώμαί, a δήλωμαί, quod, Hesych. teste, idem est ac βέλεδαι. Hunc sensum sequitur W. in corrigenda Xyl. versione: in bello omnia, quae voluero, recte geram, aut moriar.

³ Sic Xyl. legi voluit, dedique cum W. adfentiente J. In Ald. & Steph. ed. peccat. Ἀρχιλεωνίδῃ, quod simul e Petav. enotatur. Bas. & Steph. ed. opp. univ. Ἀρχιλεωνίδι. Frft. Maitt. & R. Ἀργιλεωνίδι.

γέ, ἐξεῦρες, πῶς καὶ αὕτη ¹ ἢ χώρα ἀτιμος ἕσα ἐν-
τιμος γένηται.

Δάμιδος. Δάμις πρὸς τὰ ἐπισαλέυτα παρὰ τῷ
Ἀλεξάνδρῳ, θεὸν εἶναι ψηφίσασθαι. Συγχωρῶμεν, ἔφη,
Ἀλεξάνδρῳ, εἰν θέλη, θεὸς καλεῖσθαι.

Δαμίνδου. Δαμίνδου, Φιλίππου ἐμβαλόντος εἰς Πε-
λοπόννησον, καὶ εἰπόντος τινός· Κινδυνεύουσι δεινὰ πα-
θεῖν Λακεδαιμόνιοι, εἰ μὴ τὰς πρὸς αὐτὸν διαλλαγὰς
ποιήσονται· Ἀνδρόγυνε ², εἶπε, τί δ' ἂν πάθοιμεν δει-
νὸν θανάτε καταφρονήσαντες;

Δερκυλλίδου. Δερκυλλίδου ³, Πύρρου τὴν στρατείαν
ἐπὶ τῆς Σπαρτιατίδος ἔχοντος, πεμφθεὶς πρὸς αὐτὸν
πρεσβευτής, τῷ Πύρρῳ προστάτηντος καταδέχεσθαι τὴν
βασιλέα αὐτῶν, Κλεώνυμον, ἢ γινώσκειν, ὡς ἕδενός ⁴
τῶν ἄλλων ἀνδριότεροι τυγχάνουσιν, ὑποτυχῶν εἶπεν·
Εἰ μὲν θεὸς ἐσίν, ἔ φοβέμεθα τῆτον. (ἕδεν γὰρ ἀδι-
κῶμεν) εἰ δ' ἄνθρωπος, ἔχ ἡμῶν γε κρείσσων.

Δημαράτου. Δημάρατος, Ὀρόντα πρὸς αὐτὸν
σκληρότερον ὁμιλήσαντος, καὶ εἰπόντος τινός· Σκληρῶς
σοι κέχρηται Ὀρόντης, ὦ Δημάρατε· Οὐδὲν ἡμαρτεν
εἰς ἐμέ· (εἶπεν) οἱ γὰρ πρὸς χάριν ὁμιλῶντες, βλάβη-
σιν, ἔχ οἱ μετ' ἀπεχθείας.

Ἐρωτήσαντος δέ τις, διὰ τί τὰς μὲν τὰς ἀσπί-
δας παρ' αὐτοῖς ἀποβαλόντας ἀτιμῶσι, τὰς δὲ τὰ κρά-
νη καὶ τὰς θώρακας, ἐκ ἔτι· Ὅτι ⁵, ἔφη, ταῦτα
μὲν χάριν ἑαυτῶν περιτίθενται· τὴν δ' ἀσπίδα, τῆς
κοινῆς τάξεως ἕνεκα.

Ψάλτου δ' ἀκρωμένους· Οὐ κακῶς, εἶπε, φαίνε-
ται μοι Φλυαρεῖν.

Ἐν

1 Petav. αὕτη. Sic quoque Ald. & Bas.

2 Petav. Ald. Bas. ἀνδρόγυναι; item Steph. ed. min.

3 Ald. Bas. Steph. ed. min. Δερκυλλίδου.

4 Turn. ἕδεν.

5 abest ὅτι a Petav.

Ἐν δέ τινι συνεδρίῳ ἐρωτώμενος, πότερον δια μωρίαν, ἢ δι' ἀπορίαν ¹ λόγων, σιωπᾶν. Ἄλλ' ὄγε μωρὸς ἐκ ἂν δύναίτο σιωπᾶν, ἔφη.

Πυθομένε δέ τινος, διὰ τί Φεύγει τὴν Σπάρτην βασιλεὺς ὢν. Ὅτι, ἔφη, κρείσσονες αὐτῆς οἱ νόμοι εἰσὶ.

Τῶν δὲ Περσῶν τινος διὰ τὸ συνεχὲς τῆς δωροδοκίας τὸν ἐράμενον αὐτῆ ἀπαγαγόντος, καὶ λέγοντος· Ὡς Λάκων, τεθήρευκά ² σε τὸν ἐράμενον. Μὰ τὰς θεῶς, ἔφη, ἔχι σύ γε, ἀλλ' ἠγόρακας.

Ἀποσάντος δέ τινος τῶν Περσῶν τῆ βασιλείως, καὶ μεταπειθέντος ὑπὸ Δημαράτῃ ἐπανελθεῖν, καὶ μέλλοντος τῆ βασιλείως τὸν Πέρσῃ διαχειρίζεσθαι. Αἰσχρὸν, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὅτε μὲν ἐχθρὸς ἦν σοι, μὴ δύνασθαι δίκην τῆς ἀπιστίας παρ' αὐτῆ λαβεῖν, ὅτε δὲ φίλος γέγονεν, ἀποκλείνειν.

Πρὸς δὲ τὸν παρασιτῆντα τῷ βασιλεῖ, καὶ περὶ τῆς Φυγῆς πολλὰκις ἐπισιυῖπλοντα αὐτόν. Οὐ μαχθῆμαί σοι, ἔφη, ὦ ξένε. κατανάλωκα ³ γὰρ τὴν τῆ βίβη τάξιν.

Ἐμμηρεπῆς. Ἐμμηρεπῆς ⁴ ἔφορος Φρύνιδος τῆ μασικῆ σκεπάρνῳ τὰς δύο τῶν ἐννέα ⁵ ἐξέτεμεν, εἰπών. Μὴ κακέργει τὴν μασικὴν.

Ἐπαινέτης. Ἐπαινέτος πάντων ἔφη τὰς ψεύσας τῶν ἀμαρτημάτων καὶ τῶν ἀδικημάτων αἰτίαι εἶναι.

Εὐβοΐδης. Εὐβοΐδας ἀνέων τινῶν ἐπαινέντων γυναικὰ ἀλλοτρίαν, ἐκ ἀπεδέχετο, φήσας. Ὅπως περὶ γυναικείας φύσεως παρὰ τοῖς ἔξω λόγον εἶναι ἐδένα δεῖ ⁶.

Εὐδα-

¹ Petav. ἢ ἀπορίαν ἢ μορίαν (sic).

² Turn. τεθήρακα; Petav. τεθήρακα. Idem mox μεταπειθίντος.

³ W. susp. κατανάλωκας.

⁴ In Agide Plut. (T. V. pag. 142.) nominatur Ἐκρηπῆς, quod Xyl. hoc quoque loco recepit.

⁵ Post h. v. Turn. addit χορδῶν, quod legitur in Agid. l. c.

⁶ Turn. δεῖν.

Εὐδαμίδε τῆ Ἀρχιδάμει. Εὐδαμίδας δ' Ἀρχιδάμει, ἀδελφός δ' Ἀγίδος, ἰδὼν Ξενοκράτην ἐν Ἀκαδημία πρεσβύτερον¹ ἤδη μετὰ τῶν γνωρίμων Φιλοσοφῆντα, ἐπόρευτο, τίς δ' πρεσβευτής· Φαμένε δέ τινος, ὅτι σοφός ἀνὴρ καὶ τῶν ζητούντων τὴν ἀρετὴν· Καὶ πότε, ἔφη, χρήσεται, ἐὰν ἄρτι ζητῇ;

Ἀκῆσας δὲ Φιλοσόφει διαλεχθέντος, ὅτι μόνος ἀγαθός στρατηγός δ' σοφός ἐσιν· Ὁ μὲν λόγος, ἔφη, θαυμαστός· ὁ δὲ λέγων, ἄπιστος· ἔ γὰρ περισεσάλπισαι.

Τὴν θέσειν δὲ Ξενοκράτης εἰρηκότος, καὶ καταπαυομένου, παρῆν ὁ Εὐδαμίδας· ὡς δ' εἶπέ τις τῶν μετ' αὐτῶν· Ὅτε πάρεσμεν ἡμεῖς, τότε πέπαυται· Καλῶς γε², ἔφη, εἴπερ ἤδη ἔλεξε ταῦτα, ἔ ἔχρηξε· τῆ δ' εἰπόντος· Καλὸν ἦν ἀκῆσαι· Ἡ καὶ πρὸς δεδειπνηκότα μολόντες, εἶπεν, ἤξιῶμεν πάλιν αὐτὸν δειπνεῖν;

Πυνθανομένη δέ τινος, διὰ τί, τῶν πολιτῶν αἰρεμένων τὸν πρὸς Μακεδόνας πόλεμον, αὐτὸς ἡσυχίαν ἀγειν δοκιμάζει· Ὅτι, ἔφη, ἔ χρήζω ψευδομένους αὐτὸς ἐλέγξαι.

Ἐτέρη δὲ προσφερομένη τὰ κατὰ Περσῶν ἀριστεία, καὶ προτρέπουτος ἐπὶ τὸν πόλεμον· Ἀγνοεῖν, ἔφη, μοι δοκεῖς γε, ὅτι ταυτόν ἐστι χιλίων προβάτων κρατήσαντα, πεντήκοντα λύκοις μάχεσθαι.

Ψάλτε δὲ τινος εὐημερήσαντος, ἠρώτησαν αὐτὸν, ποδαπός τις³ αὐτῶν δοκεῖ εἶναι· Μέγας, ἔφη, κηληκλῆς ἐν μικρῶ πράγματι.

Ἐπαινεύοντος δὲ τινος τὰς Ἀθήνας, ἔφη· Καὶ τίς ἂν ταύτην τὴν πύλιν δεόντως ἐπαινοίη, ἣν ἀδεῖς ἔσερξε γενόμενος βελτίων;

Ἄρ-

¹ Turn. & Petav. addunt post h. v. ὄντα. Iid. mox ὁ πρεσβύτερος pro ὁ πρεσβύτερος; Petav. simul male τῆς pro τίς. Idem omittit τῶν ante ζητούντων.

² Dedi γε pro vulg. δὲ, W. probante.

³ Petav. ποδαπὸς τις.

Ἄργεῖς δὲ τίνος λέγοντος, ὡς Φαυλότεροι γίνονται κατὰ τὰς ἀποδημίας οἱ Λάκωνες, ἐξιστάμενοι ¹ τῶν πατριῶν νόμων. Ἀλλ' ἐχ' ὑμεῖς, ἔφη, εἰς τὴν Σπάρτην ἐλθόντες, χείρονες, ἀλλὰ βελτίονες γίνεσθε.

Ἄλεξάνδρῳ δὲ κηρύξαντος ἐν Ὀλυμπίᾳ κατιέναι τὰς Φυγάδας ἅπαντας εἰς τὴν ἰδίαν, πλὴν Θηβαίων. Ἄτυχός μὲν, ἔφη, ὦ Θηβαῖοι, τὸ κήρυγμα, ἀλλ' ἔνδοξον. μόνος γὰρ ὑμᾶς φοβεῖται Ἄλεξάνδρος.

Ἐρωτηθεῖς δὲ, τίνος ἕνεκα πρὸ τῶν κινδύνων ταῖς Μύσαις σφαγιάζεσιν. Ὅπως, ἔφη, αἱ πράξεις λόγων ἀγαθῶν τυγχάνωσιν.

Εὐρυκρατίδῃ τῷ Ἀναξανδρίδῃ. Εὐρυκρατίδης ὁ Ἀναξανδρίδης, πυθόμενος τινός, διὰ τί περὶ ² τὰ τῶν συμβολαίων δίκαια ἐνάσης ἡμέρας κρίνεσιν εἰ ἔφοροι. Ὅπως, ἔφη, καὶ ἐν τοῖς πολεμίοις πισειύωμεν ³ ἀλλήλοις.

Ζευξιδάμῃ. Ζευξιδάμος, πυθόμενος τινός, διὰ τί τὰς περὶ ἀνδρείας ⁴ νόμους ἀγράφως τηροῦσι, καὶ τοῖς νέοις ἀπογραψάμενοι ἢ διδάσιν ἀναγινώσκουσιν. Ὅτι, ἔφη, συνεδίξεσθαι δεῖ ταῖς ἀνδραγαθίαις κρεῖττον, ἢ ταῖς γραφαῖς, προσέχειν.

Αἰτωλῷ δὲ τίνος λέγοντος, ὅτι τοῖς ἀνδραγαθεῖν βυλομένοις κρεῖσσων τῆς εἰρήνης ὁ πόλεμος ⁵. Ὅ μὰ τὰς θεάς, ἔφη, ἀλλὰ τέτοις κρεῖσσων ὁ θάνατος τῆς ζωῆς.

Ἡρώνδῃ. Ἡρώνδης, Ἀθήνησιν ἀλόντος τινός γραφῆν ἀργίας, παρῶν καὶ πυθόμενος, ἐκέλευσεν ἐπιδειξαι αὐτῷ τὸν τὴν ἐλευθερίαν ⁶ δίκην ἡττηθέντα.

Θεα-

1 Turn. & Petav. ἐξανιστάμενοι.

2 W. notante, abest περὶ ab H. J. Venet. Voss. Sed eodem monente, retinendum est, & transponendum τὰ περὶ τ. σ.

3 Petav. πισειύωμεν.

4 Petav. ἀνδρείας.

5 Xyl. a textu recedit, vertens: virtutem affectanti commo-
dioriem bello pacem esse. Mox seq. ἔφη abest a Turn. & Pet,

6 Turn. τῆς ἐλευθερίας.

Θεαρίδης. Θεαρίδας ξίφος ακονῶν, ἠρωτήθη, εἰ ὀξύ ἐστί. Καὶ ¹, εἶπεν, ὀξύτερον διαβολῆς.

Θεμισέας. Θεμισέας προεῖπε μὲν Λεωνίδα, τῷ βασιλεῖ, τὴν γενησομένην ἀπώλειαν περὶ Θερμοπύλας αὐτῷ τε καὶ τῶν συστρατευομένων αὐτῷ, μάντις ὢν. ἀποπεμπόμενος δὲ ὑπὸ ² τῷ Λεωνίδῃ εἰς τὴν Λακεδαιμόνα προφάσει τῷ ἀπαγγεῖλαι τὰ συμβησόμενα, ταῖς δ' ἀληθείαις, ἵνα μὴ παραπόληται, ἐκ ἠνέχετο ³, ἀλλ' εἶπε. Μαχητῆς ἐπέμφθη, ἐκ ἀγγελιαφόρος.

Θεοπόμπης. Θεοπόμπος πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, πῶς ἂν τις ἀσφαλῶς τηροῖ τὴν βασιλείαν. Εἰ τοῖς μὲν φίλοις, ἔφη, μεταδοίη παρρησίας δικαίας, τὰς δ' ἀρχομένους κατὰ δύναμιν μὴ περιορῶη ἀδικημένους.

Πρὸς δὲ τὸν ξένον, τὸν λέγοντα, ὅτι παρὰ τοῖς ⁴ ἑαυτῷ πολίταις καλεῖται Φιλολάκων. Κρεῖσσον, ἔφη, ἦν, σε Φιλοπολίτην, ἢ Φιλολάκωνα, καλεῖσθαι.

Τῷ δ' ἐκ τῆς Ἡλίδος πρεσβευτῷ εἰπόντος, ὅτι διὰ τῆς αὐτὸν ἐξαπέσειλαν οἱ πολῖται, ὅτι μόνος τὸν Λακωνικὸν ἐζήλωσε βίον. Καὶ πότερον, ἔφη, ὁ σὸς, ἢ ὁ τῶν ἄλλων πολιτῶν βίος βελτίων ἐστί; τῷ δ' εἰπόντος, τὸν αὐτῷ. Πῶς ἔν ἂν, ἔφη, αὕτη ἢ πόλις σώζοιτο, ἐν ἣ πολλῶν ὄντων, εἰς μόνος ἀγκυρῶς ἐστί;

Λέγοντος δὲ τινος, ὅτι ἡ Σπάρτη σώζεται διὰ τὰς βασιλεῖς ἀρχικὰς ὄντας. Οὐκ, ἔφη, ἀλλὰ διὰ τὰς πολίτας πειθαρχικὰς ὄντας.

Πυλίων δ' αὐτῷ μείζονας τιμὰς ψηφισαμένων, ἐνεγράψεν ⁵, ὅτι τὰς μὲν μετρίας ὁ χρόνος αὖξει, τὰς δ' ὑπεραιρέσας ἀφανίζει.

Θηρυκίωνος. Θηρυκίων ⁶ ἐκ Δελφῶν παραγευόμενος,

¹ Turn. γαί pro καί.

² Turn. & Petav. ἀπὸ.

³ Turn. ἠχύνετο. Ald. & Bas. ἠνέχετο.

⁴ Turn. & Petav. παρὰ τῷ αὐτῷ.

⁵ W. corrigendum putat ἔγραψεν, vel ἀντέγραψεν.

⁶ Turn. & Petav. Θωρυκίων.

μενος, ἰδὼν τὸ Φιλίππου στρατόπεδον ἐν Ἰθμῷ τὰ γεννα κατελιηφότος· Κακῆς, ἔφη, πυλωρὸς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι, ἢ Πελοπόννησος ἔχει.

Θειταμένεος. Θεϊταμένης, καταγνόντων αὐτῆ θάνατον τῶν ἐφόρων, ἀπῆει ¹ μειδιῶν· καὶ τινος τῶν παρόντων ἐρωτήσαντος, εἰ καὶ καταφροεῖ τῶν τῆς Σπάρτης νομίμων· Οὐχί, εἶπεν, ἀλλὰ γέγηθα, ὅτι δεῖ με τὴν ζημίαν ἐκίσειαι ταύτην, παρ' ἑδενὸς ἔτε διαιτήσαντά με, ἔτε δανεισάμενον.

Ἰπποδάμικ. Ἰππόδαμος, ὅτε Ἄγις Ἀρχιδάμω ² παρετάσσετο, συμπεμφθεῖς τῷ Ἄγιδι εἰς Σπάρτην ἐκεῖ τὰς χρεῖας παρέχεσθαι· Ἄλλ' ἔτος, (ἔφη) ἔτοι καλλίω ³ θάνατον ἀποθανῆμαι ὑπὲρ Σπάρτης ἀνδραγαθῶν; ἦν δὲ βεβιωκῶς ὑπὲρ τὰ οὐδοήκοντα ⁴ ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα λαβὼν τὰ ὄπλα, καὶ εἰς ἐν δεξιᾷ τῆ βασιλείως, μαχόμενος ἀποθνήσκει.

Ἰπποκρατιδικ. Ἰπποκρατίδας πρὸς τὸν τῆς Καραίας σατράπην, ἐπισειλанта, διότι Λακεδαιμόνιος ⁵ ἀνὴρ, ἐπιβηλεύοντων τινῶν συνειδῶς, τὴν ἐπιβελήν κατεσιώπησε, καὶ προσθέντος, πῶς χρήσεται αὐτῷ, ἀντέγραψεν· Εἰ μὲν μέγα τι αὐτὸν ἀγαθὸν πεποίηκας, κατὰ κλαυ· εἰ δὲ μὴ, ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλε, δειλὸν πρὸς ἀρετὴν ἄντα.

Ἀπαντήσαντες δὲ ποτε αὐτῷ μεираκίς, ὦ ἡμιόλι-
θαι

¹ Petav. ἀπῆκε. Mox Turn. ἔτε τι αἰτήσ.

² W. bene susp. Ἀντιπάτρῳ. Raph. Reg. vertit: *comite Archidamum aciem instruebat.* Mox W. pro συμπεμφθ. *ma-*
vult πεμφθει, missus ab Agide.

³ *Recepi καλλίω, retentis reliquis, e W. conjectura, quā sic legi vult ἀλλ' αὐτός, ἔφη, αὐτόθι καλλίω θάνατον — at ipse, inquit, hac in loco benefactorum obibo mortem.* Vulgo καλλίων.

⁴ Turn. & Petav. πενήκοντα.

⁵ R. cum Fbst. Λακεδαιμόνιος. Correxi. Observa in h. l. participia ἀκαταλλήτως posita, nisi necum malis προσθέντα μετα-
ταρε cum προσθέντα.

Ἰει ἐραστὴς τις, καὶ διατραπέυτος· Μετὰ τοιούτων (ἔφη) βαδίζειν δεῖ, μετ' ὧν ὀφθαίς τὴν αὐτὴν χρόαν τηρήσεις.

Καλλικρατίδης. Καλλικρατίδας ναύαρχος, τῶν Λυσάνδρου Φίλων ἀξιέντων ἐπιτρέψαι αὐτοῖς ἕνα τινὰ τῶν ἐχθρῶν ἀνελεῖν, καὶ λαβεῖν πεντήκοντα τάλαντα, καίτοι σφόδρα δεόμενος χρημάτων εἰς ὀψώνια τοῖς ναύταις, ἔσυνεχώρησε. Κλέανδρος δὲ, σύμβελος ὧν· Ἄλλ' ἔγωγ' ἂν ἔλαβον, (εἶπεν) εἰ σὺ ἤμην. Καὶ γὰρ αὐτὸς, (εἶπεν) εἰ σὺ ἦν.

Παραγενόμενος δὲ πρὸς Κύρον τὸν νεώτερον εἰς Σάρδεϊς, σύμμαχον ὄντα Λακεδαιμονίοις, ἐπὶ χρήματα τῷ ναυτικῷ, τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἐκέλευσεν εἰσαγαγεῖλαι, ὅτι βέλεται Κύρῳ ἐντυχεῖν· ὡς δ' ἤκασε πίνειν· Προσμένω ¹, (εἶπεν) ἕως ἂν πῆ. καὶ τότε μὲν ἀπηλλάγη, ὡς ἔγνω ἔχ' οἶόν τ' εἶναι συμβαλεῖν αὐτῷ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, δόξας ἀγροικότερος εἶναι. τῇ δ' ἐχομένη, ὡς πάλιν αὐτὸν πίνειν ἤκασε, καὶ ἔπροϊόντα, φήσας, ἔχ' ἔτω σπεδασέον χρήματα λαβεῖν, ὡς μηδὲν ἀνάξιον τῆς Σπάρτης ποιεῖν, ἀπηλλάγη εἰς Ἐφεσον, πολλὰ μὲν ἐπαρώμενος κακὰ τοῖς πρώτοις ἐντροφηθεῖσιν ὑπὸ βαρβάρων, καὶ διδάξασιν αὐτὸς ὑβρίζειν διὰ πλῆθυν. ὦμνυέ τε πρὸς τὰς παρόντας, ὡς, ὅταν πρῶτον εἰς Σπάρτην παραγένηται ², πάντα ποιήσει ὑπὲρ τῆς διαλλάξαι τὰς Ἐλλήνας, ὡς φοβερώτεροι τοῖς βαρβάροις εἶεν, καὶ παύσαιντο τῆς ἐπειρῶν ἐπ' ἀλλήλους δεόμενοι δυνάμεως.

Ἐρωτηθεὶς δὲ, ὑποῖοι ἄνδρες εἰσὶν οἱ Ἴωνες· Ἐλεύθεροι μὲν (ἔφη) κακοί, δῆλοι δ' ἀγαθοί.

Τῆ δὲ Κύρου τὸν μισθὸν προπέμψαντος τοῖς στρατιώταις καὶ ξένια αὐτῷ, μόνου ἔλαβε τὸν μισθόν, τὰ δὲ ξένια ἀντέπεμψε· φήσας, μὴ δεῖν Φίλιαν αὐτῷ ἰδίαν

πρὸς

¹ Petav. προσμεινῶ. Sic quoque Ald. Bas. Steph. ed. min.

² Turn. simplex γένηται. Mox Petav. Ald. Bas. Steph. ed. min. ποιήσαν προ ποιήσα.

πρὸς αὐτῶν εἶναι, ἀλλὰ τὴν κοινὴν πρὸς ἅπαντας Λακεδαιμονίους γεγонуῖαν, καὶ αὐτῶ ὑπάρχειν ¹.

Μέλλων δὲ περὶ τὰς Ἀργινέσας ναυμαχεῖν, Ἐρμῆνος τῷ κυβερνήτῃ εἰπόντος, ὅτι καλῶς ² ἔχει ἀποπλεῦσαι, αἱ γὰρ τριήρεις τῶν Ἀθηναίων πολλῶ πλείους εἰσίν, εἶπε· Καὶ τί τῦτο; ἀλλὰ Φεύγειν αἰχρὸν καὶ βλαβερόν τῇ Σπάρτῃ· μένοντα δὲ ἢ ἀποθανεῖν, ἢ νικᾶν, ἄρισον.

Προφυσάμενος δὲ, ὡς ἦκεσε τῷ μάντεως σημαίνεσθαι διὰ τῶν ἐμπύρων τῶ μὲν στρατῶ νίκην, τῶ δὲ στρατηγῶντι θάνατον· ἔδὲν καταπλαγεὶς εἶπεν· Οὐ παρ' ἓνα τῶ Σπάρτα· ἀποθανόντος γάρ με, ἔδὲν ἢ πατρίς ἐλατῶθήσεται· εἴξαντος δὲ τοῖς πολεμίοις, ἐλατῶθήσεται· ἀποδείξας ἔν ἑαυτῷ Κλέανδρον ἡγεμόνα, ὤρμησεν ἐπὶ τὴν ναυμαχίαν, καὶ μαχόμενος τελευτᾶ.

Κλεομβρότε τῷ Παιυσανίε. Κλεόμβροτος ὁ Παιυσανίε, ξένε τινὸς διαφερομένη πρὸς τὸν πατέρα περὶ ἀρετῆς· Μέχρι τῆς (εἶπε) κρείσσω σε εἰς ὁ πατήρ, μέχρις ἂν καὶ σὺ γεννήσης.

Κλεομένεσ τῷ Ἀναξανδρίδεω. Κλεομένης ὁ Ἀναξανδρίδεω τὸν μὲν Ὅμηρον Λακεδαιμονίῳν εἶναι ποιητὴν ἔφη, τὸν δὲ Ἡσίοδον, τῶν εἰλώτων· τὸν μὲν γάρ, ὡς χρὴ πολεμεῖν, τὸν δὲ, ὡς χρὴ γεωργεῖν, παρηγγελκέναι.

Ἄνοχᾶς δὲ ἐφθήμερεσ ³ πρὸς Ἀργεῖεσ ποιησάμενος, Φυλάξεσ αὐτῆσ τῇ τρίτῃ νυκτὶ κοιμωμένεσ, διὰ τὸ πεποιδέναι ταῖσ σπονδαῖσ, ἐπέθετο· καὶ τῆσ μὲν ἀπέκλεινε, τῆσ δ' αἰχμαλώτεσ ἔλαβεν· ὀνειδίζόμενοσ δ' ἐπὶ τῇ παραβάσει τῶν ὄρκιων, ἐκ ἔφῃ προσομωμοκέναι

O 2

ταῖσ

¹ Bas. ὑπάρχον. Idem in ind. Var. Aldinae male tribuitur, haud dubie abbreviationis signo non intelleso.

² Turn. & Petav. κακῶσ.

³ Ald. & Bas. ἐφθήμερεσ. Hinc Xyl. aliquot dierum inducias.

ταῖς ἡμέραις τὰς νύκτας· ἄλλως τε καὶ ὅτι ἂν κακὸν τις ποιῇ τὰς πολεμίας, τῆτο καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώποις ¹ δίκης ὑπέρτερον νομίζεσθαι.

Συνέβη δ' αὐτῷ τῆ μὲν Ἄργεος, δι' ὃ παρσπόνδησεν, ἀποπεσεῖν διὰ τὸ τὰς γυναῖκας τὰ ἀπὸ τῶν ἱερῶν καθελέσας ὄπλα, τέτοις αὐτὸν ἀμύνασθαι ². καὶ ὑπερον δὲ τῶν Φρειῶν ἔξω γενόμενον δράξασθαι τινὸς μαχαιρίᾳ, καὶ αὐτὸν ἀνατεμεῖν, ἀπὸ τῶν σφυρῶν ἕως ἐπὶ τὰς καιρῖκας τόπες, καὶ ἔτιωσ ἐκλιπεῖν τὸν βίον γελῶντα καὶ σεσηρότα.

Τῆ δὲ μάντεως ἀποτρέποντος μὴ ἄγειν ἐπὶ τὴν τῶν Ἀργείων πόλιν σράτευμα ³. τὴν γὰρ ἐπάνοδον αἰχρὰν γενήσεσθαι· προσελθὼν τῇ πόλει τὰς μὲν πύλας κεκλεισμένας εἶδε, τὰς δὲ γυναῖκας ἐπὶ τῶν τειχῶν· Αὐτῇ σοι (ἔφη) ἡ ἐπάνοδος αἰχρὰ φαίνεται εἶναι, ἐν ἣ τῶν ἀνδρῶν τεθνηκότων αἱ γυναῖκες τὰς πύλας κεκλείουσι;

Πρὸς δὲ τὰς λοιδορεῦντας αὐτὸν τῶν Ἀργείων, ὡς ἐπίσκοπον καὶ ἀσεβῆ· Τῆ μὲν κακῶς λέγειν (ἔφη) ὑμεῖς κύριοι, τῆ δὲ κακῶς ὑμᾶς ποιεῖν ⁴, ἐγώ.

Τοῖς δ' ἀπὸ τῆς Σάμης πρέσβεσι παρακαλῆσιν αὐτὸν Πολυκράτει τῷ τυράννῳ πολεμεῖν, καὶ διὰ τῆτο μακρολογῆσιν· Ὡν εἰρήκατε (ἔφη) τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐ μέμνημαι, διὰ τῆτο δὲ καὶ τὰ μέσα ἐ συνήμι· τὰ δ' ἐπὶ πᾶσιν ἐ δοιμίζω.

Πειρατῆ δὲ καταδραμόντος τὴν χώραν, καὶ ὡς ἐάλω, λέγοντος· Ὅτι τροφὴν ἐκ εἶχον τοῖς στρατιώταις παρέχειν, πρὸς τὰς ἔχοντας ἐν, ἐιοντί δ' ἐκ ἂν δόντας, βία ληψόμενος ἦλθον· ἔφη· Σύντομος ἡ πονηρία.

Φαυ-

¹ Turn. & Petav. παρὰ θεοῖς καὶ ἀνθρ.

² Turn. & Petav. ἀμύνασθαι. Mox lid. γινόμεσι pro γενόμενον.

³ Turn. & Petav. τὸ σράτευμα.

⁴ Ald. ποιεῖν. Mox Turn. αὐτῷ pro αὐτὸν.

Φαύλα δέ τις κακῶς αὐτὸν λέγοντος· Ἄρα διὰ τῆτο (ἔφη) πάντα σύ κακῶς λέγεις, ἵνα ἀπολογώμενοι μὴ εὐκαιρῶμεν περὶ τῆς σῆς κακίας λέγειν.

Τῶν δὲ πολιτῶν τις λέγοντος, ὅτι τὸν ἀγαθὸν βασιλέα πάντη παντως ¹ πρῶτον εἶναι δεῖ· Οὐκὲν (ἔφη) ἄχρι τῆ μη εὐκαταφρόνητον εἶναι.

Ἐλυθεισὶ δὲ νόσῳ μακρᾷ, ἐπεὶ καθάρταις καὶ μάντεσι προσεῖχε, τὸ πρὶν ἐ προσέχων, θαυμάζοντις τις· Τί θαυμάζεις; (ἔφη) ἐ γάρ εἰμι ὁ αὐτὸς νῦν καὶ τότε· ἐκ ὧν δὲ ὁ αὐτὸς, ἐδὲ τὰ αὐτὰ δοιμάζω.

Σοφιστῆ δὲ τις περὶ ἀνδρείας ² λέγοντος, πλείω ἐγέλασε· τῆ δ' εἰπόντος· Τί γελάς, Κλεόμενες, περὶ ἀνδρείας λέγοντος ἀπέων, καὶ ταῦτα βασιλεὺς ὧν; Ὅτι, (ἔφη) ὧ ξένε, καὶ ἡ χελιδὼν εἰ περὶ αὐτῆς ἀν ³ ἐλεγε, τὸ αὐτὸ ἀν ἐποίησεν· εἰ δ' ἀετὸς, πολλὴν ⁴ ἀν εἶχον ἡρεμίαν.

Τῶν δ' Ἀργείων τὴν προτέραν ἤτλαν Φασιδόντων ἀναμαχεῖσθαι· Θαυμάζω, ἔφη, εἰ δύο συλλαβῶν προσθήκη νῦν κρείσσονες ἐγένεθε, ἢ πρόσθεν ἦτε.

Λοιδορῶντος δὲ τις αὐτὸν, καὶ Φήσαντος· Θρυπτικὸς εἶ ⁵, ὧ Κλεόμενες· Ἀλλὰ κρείσσον ἔφη, ἢ ἀδικον εἶναι· σύ δὲ Φιλοχρήματος, καίτοι περισσὰ ⁶ κηλημένος.

Ψάλτην δὲ τις αὐτῷ βελομένοιο συζησαι, τὰ τ' ἄλλα τὸν ἄνδρα ἐπῆνει, καὶ ψάλτην αὐτὸν ἔφη κράτι-

Ο 3

509

¹ abest πάντως a Petav.

² Petav. hoc loco & sequenti ἀνδρείας.

³ R. cum Frst. vitiose ὧν. Correxī.

⁴ Petav. πολὺν, adjectis hisce: forte χρόνον cum praepositione κατὰ subaudiendo.

⁵ Pro εἶ Petav. ἦ.

⁶ A'd. Bas. Steph. ed. min. καὶ περὶ κακὰ; Turn. & Petav. καίπερ ἱκανὰ. Sic Xyl. legit e MS. Proxime sequentem locum Petav. omittit.

σον εἶναι τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ δείξας τινὰ τῶν πλησίων·
 Νῆ τὰς θεὰς (ἔφη) ἔτος παρ' ἐμοὶ ψωμοποιός ¹.

Μαιάνδρῳ δὲ, τῆ τῆς Σάμης τυράννης, διὰ τὴν Περ-
 σῶν ἔφοδον εἰς Σπάρτην φυγόντος, καὶ ἐπιδείξαντος,
 ὅσα κεκομῖνει χρήματα, χαριζόμενος τε, ὅσα βέλεται,
 ἔλαβε μὲν ἑδὲν, εὐλαβέμενος δέ, μὴ ἑτέροις τισὶ τῶν
 ἀσῶν διαδῶ, πορευθεὶς ἐπὶ τὰς ἐφόρους, ἄμεινον ἔφη εἶ-
 ναι τῇ Σπάρτῃ, τὸν ξένου ἑαυτῷ Σάμιον ἀπαλλάττε-
 θαι τῆς Πελοποννήσου, ἵνα μὴ πέσῃ τινὰ τῶν Σπαρτια-
 τῶν κακῶν ² γενέσθαι. οἱ δὲ ὑπακέσαντες ἐξεκήρυξαν
 τὸν Μαιάνδρου αὐτῆς ἡμέρας.

Εἰπόντος δὲ τινος· Διὰ τί πολεμῶντας ὑμῖν Ἀρ-
 γεῖς πολλαίσις κρητήσαντες ἐκ ἀνηρήνατε· Οὐδ' ³ ἀνέ-
 λοιμεν, ἔφη, ὡς ἂν γυμναστὰς τοῖς νέοισιν ἔχοιμεν.

Πυνθαξιόμενος δὲ τινος αὐτῷ, διὰ τί Σπαρτιάται
 τοῖς θεοῖς ἐκ ἀνατιθέασι τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων σκῦλα·
 Ὅτι, ἔφη, ἀπὸ δειλῶν ἐσι. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν κελημέ-
 νων διὰ δειλίαν θηραθέντα, ἔτε τὰς νέας ὄραν καλῶν,
 ἔτε τοῖς θεοῖς ἀνατιθέναι.

Κλεομένεος τῷ Κλεομβρότῳ. Κλεομένης ὁ Κλεομ-
 βρότῳ, δίδόντος αὐτῷ τινος μαχίμεος ἀλεϊφρούνας, καὶ
 λέγοντος, ὅτι μαχόμενοι ἀποθνήσκουσι περὶ νίκης· Τῶν
 κατακλεινόντων τοίνυν αὐτὸς τινος ⁴ δός μοι. ἐπεῖνοι
 γὰρ τέτων ἀμείνεος.

Λαβώτῳ. Λάβωτος ⁵, μακρολογῶντος τινος, εἶ-
 πε· Τί μοι μικρῶν ⁶ περὶ μεγάλα Φροϊμιιάζῃ; ὅσου γὰρ
 εἶη πρᾶγμα, τοσούτου καὶ ὁ λόγος, ᾧ χρῆσαι.

Λεω-

¹ Turn. ζωμοποιός.

² Petav. κακῶν.

³ Petav. Ald. Basf. post h. v. inferunt ἂν.

⁴ Restitui τινος, quod a Frst. & R. abest, e Petav. enota-
 tum.

⁵ Xyl. e Pausan. legit Λαβώτας.

⁶ Sic e MS. legendum monuit Xyl. pro μικρῶν, quod est in
 Ald. & Basf.

Λεωτυχίδα. Λεωτυχίδας ὁ πρῶτος, λέγοντός τι-
νος, ὡς ἐστὶν εὐμετάβολος· Διὰ τὰς καιρὰς, ἔφη, ἔχ
ὡς ὑμεῖς, διὰ τὴν αὐτῶν κακίαν.

Πρὸς δὲ τὸν ἐρωτῶντα, πῶς ἂν τις μάλισα δια-
Φυλάσσοι ἢ τὰ παρίντα τῶν ἀγαθῶν, εἶπεν· Εἰ μὴ
πάντα τῇ τύχῃ πιεῦσοι.

Ἐρωτηθεὶς δὲ, τί δεῖ μάλισα μανθάνειν τὰς ἐλευ-
θέρους παῖδας· Ταῦτ', ἔφη, ὅσ' ἂν² αὐτὰς ὠφελήσειαν
ἀνδρας γενομένους.

Πυνθανομένους δὲ τινος, διὰ τίνα αἰτίαν ολιγοπο-
τῆσιν οἱ Σπαρτιάται, ἔφη· Ἴνα μὴ ἄλλοι ὑπὲρ ἡμῶν
βεβελύωνται, ἀλλ' ἡμεῖς ὑπὲρ ἄλλων.

Λεωτυχίδα τῷ Ἀρίσωνος. Λεωτυχίδας ὁ Ἀρί-
σωνος, πρὸς τὸν εἰπόντα, ὅτι Κακῶς σε οἱ τῷ Δημαρχ-
τα λέγουσι· Μὴ τὰς θεὰς, ἔφη, ἔθουμάζω· καλῶς
γὰρ λέγουσιν ἕδεις ἂν αὐτῶν δυνηθεῖη.

Τῇ δ' ἐγγυτέρω πύλῃ³ δρόκοντος περὶ τὴν κλειῖν
ἐλιχθέντος, καὶ τῶν μάντεων τέρας ἀποφαινομένων εἶ-
ναι· Οὐ τι ἔμοιγ', ἔφη, δοκεῖ, ἀλλ' εἰ ἢ⁴ κλειῖς τῶ
ἐράκοντι περιελίχθη, τέρας ἂν ᾔη.

Πρὸς Φίλιππον, τὸν ὀρφεωτελεσῆν, παντελῶς πτω-
χον ὄντα, λέγοντα δ', ὅτι οἱ παρ' αὐτῷ μνηθέντες⁵
μετὰ τὴν τῆ βίβη τελευτῆν εὐδαιμονῆσι· Τί ἔν, ὦ ἀνόη-
τε, εἶπεν, ἔ τὴν ταχίστην ἀπεθνήσκεις, ἵνα ἀναπαύσῃ
κακοδαιμονίαν τε⁶ καὶ πενίαν κλαίαν;

Ο 4

Λέον-

1 Petav. διαφυλάσση; uti paulo ante αὐτῶν pro αὐτῶν.

2 Petav. ταῦτ' ἐφ' ὅσα ἂν.

3 Xyl. ad haec: „quid sit ἢ ἐγγυτέρω πύλῃ, non facile
dixerim.“ Simile est apud Tollium de divinatione.

4 abest ἢ a Petav. Idem mox ὀρφεωτελεσῆνα.

5 Turn. & Peiav. παρ' αὐτὸν μνηθέντες.

6 abest τε a Petav. item ab Ald. & Bas. Pro praeced. ἀνα-
παύσῃ W. mavult παύσῃ.

Λέοντος τῆ Εὐρυκρατίδα ¹. Λέων ὁ Εὐρυκρατί-
δα, ἐρωτηθεὶς, ποίαν τις ἂν πόλιν οἰκήσας ἀσφαλῶς αἰ-
κοίη. "Ὅπως, ἔφη, μήτε πλείω, μήτ' ἐλάσσονα, κε-
κλήσονται οἱ ἐνοικῆντες· καὶ ὅπως τὸ μὲν δίκαιον ἰσχύ-
σει, τὸ δ' ἄδικον ἀθηνὲς ἔσται.

'Ὀρῶν δὲ τὰς ἐν Ὀλυμπίᾳ δρομεῖς σπευδόμενος πε-
ρὶ τὴν ἄφρασιν, ἵνα πλεονεκτήσωσιν. "Ὅσῳ μᾶλλον, ἔφη,
οἱ δρομεῖς σπευδόμενοι περὶ τῆς ταχυτήτος, ἢ περὶ τῆς
δικαιοσύνης;

'Ακαίρως δὲ τινος περὶ πραγμάτων ἐκ ἀχρήστων
διαλεχθέντος. "ὦ ξένε, εἶπεν, ἐκ ἐν δέοντι χρῆ ²
τῷ δέοντι.

Λεωνίδης τῆ Ἀναξανδρίδα. Λεωνίδας ὁ Ἀναξαν-
δρίδα, ἀδελφὸς δὲ ³ Κλεομένης, πρὸς τινα εἰπόντα·
Πλὴν τῆ βασιλεύειν ἡμῶν ἐδὲν διαφέρεις. 'Ἄλλ' ἐκ ἀπ,
(ἔφη) εἰ μὴ βελτίων ὑμῶν ἤμην, ἐβασίλευον.

Τῆς δὲ γυναικὸς αὐτῆ, Γοργῆς, πυθανομένης, ὅτε
εἰς Θερμοπύλας ἐξῆει τῷ Πέρσῃ μαχόμενος, εἴ τι αὐ-
τῇ ἐντέλλεται, ἔφη. 'Ἀγαθοῖς γαμεῖσθαι καὶ ἀγαθὰ
τίθειν.

Λεγόντων δὲ τῶν ἐφόρων, ἕλιγες ἄγειν αὐτὸν εἰς
Θερμοπύλας, ἔφη. Πολλοὶ ⁴ πρὸς ἣν βαδίζομεν πρᾶξι.

Πάλιν δ' αὐτῶν εἰπόντων. Μήτι ἕτερόν τι ⁵ δι-
έγνωσας ποιεῖν; Τὰς παρόδους τῶν βαρβάρων κεύθειν,
τῷ λόγῳ, ἔφη, τῷ δ' ἔργῳ, ἀποθανέμενος ὑπὲρ τῶν
'Ἐλλήνων.

Γε=

¹ Ald. Steph. Frst. Εὐρυκρατίδας. E Petav. enotatur Εὐρυ-
κρατίδα. Bas. Εὐρυκρατίδα. W. receptam dedisse se monet ex
Venet. & P. quam tamen jam Maist. & R. habuerunt.

² Petav. χρῆ.

³ abest δὲ a Petav. Mox idem ἐξ' α pro ἐξ' η; nec non ἐν-
τέλλεται. & ἀγαθεῖς pro ἐνέλλ. & ἀγαθοῖς.

⁴ πολλοὶ a Petav. Ald. Bas. Steph. ed. min. abest. Turn.
πολλὰς.

⁵ abest τι a Petav.

Γενόμενος δ' ἐν Θερμοπύλαις, πρὸς τὰς συστρατίωντας εἶπε· Λέγοντι, τὸν βάρβαρον ἐγγὺς γενόμενον, ἄμμε δὲ χρονοτριβέειν· ἤδη γὰρ ἤκαμες ¹ τὰς βαρβάρους, ἢ αὐτοὶ τεθνάναι μέλλομεν.

Λέγοντος δὲ τινος· Ἀπὸ τῶν ὀϊνευμάτων τῶν βαρβάρων ἐδὲ τὸν ἥλιον ἰδεῖν ἔστιν· Οὐκῆν, εἶφη, χάριεν, εἰ ὑπὸ σκιάν αὐτοῖς μαχεσόμεθα ².

Ἄλλος δ' εἰπόντος· Πάρεστιν ἐγγὺς ἡμῶν ³. Οὐκῆν, εἶφη, καὶ ἡμεῖς αὐτῶν ἐγγὺς.

Εἰπόντος δὲ τινος· Πρὸς πολλὰς, ὦ Λαωνίδα, μετ' ὀλίγων διακινδυνεύσων ἔτιω πάρεϊ ⁴; Εἰ μὲν οἶεθέ με, εἶφη, τῷ πλήθει, ἐδὲ ἢ πᾶσα Ἑλλάς ἀρκεῖ. βραχεῖα γὰρ μοῖρα τῆ ἀκείνου πλήθους ἐστίν· εἰ δὲ ταῖς κρεταῖς, καὶ ἔτος ὁ ἀριθμὸς ἰκανός.

Ἄλλος δὲ τὰ αὐτὰ λέγοντος· Καὶ μὴν, εἶπε, πολλὰς ἐπάγομαι ὡς ἀποθανεμένους ⁵.

Ξέρξης δὲ γράψαντος αὐτῷ· Ἐξέσι σοι, μὴ θεομαχεῦντι, μετ' ἐμῆ δὲ τασσομένω ⁶, τῆς Ἑλλάδος μοναρχεῖν· ἀντέγραψεν· Εἰ τὰ καλὰ τῆ βίης γινώσκοις, ἀπέσης ἀν τῆς τῶν ἄλλοτρῶν ἐπιθυμίας. ἐμοὶ δὲ κρείσσων ὁ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος θάνατος τῆ μοναρχεῖν τῶν ὀμοφύλων.

Πάλιν δὲ τῷ Ξέρξει γράψαντος· Πέμψον τὰ ἔπλα, ἀντέγραψε· Μολὼν λάβε.

O 5

Βελο-

1 Hunc locum Raph. Rog. non vertit. Xyl. eum mutilum censet, & susp. aut legendum ἤδη γὰρ ἢ κλιανίαν live κλιανειν (interficere) τὰς βαρβάρους, aut ἤκουις ὡς τὰς δε. nunc iam prope ad barbaros accessimus, ut eo simus loco, quo moriendum est. Turn. pro ἤκαμες dat ἠτέμεν. Pro ἢ edd. priores omnes ἢ; Maitt. W. & R. ἦ.

2 Turn. μαχεσόμεθα.

3 abst ἡμῶν a Petav.

4 Omititur Petav. quae sequuntur usque ad βραχεῖα. Pro μοῖρα idem μεῖρα.

5 Petav. ἀποθανομένους.

6 Turn. τασσαμένους; Petav. τασσομένους.

Βελομένε δ' αὐτῆ ἤδη τοῖς πολεμίοις ἐπιτίθεσθαι, οἱ πολέμαρχοι πρὸς αὐτὸν ἔφασαν, ὅτι δεῖ προσμένειν αὐτὸν τὰς ἄλλας συμμάχας. Οὐ γὰρ (ἔφη) πάρεσιν οἱ μάχεσθαι μέλλοντες; ἢ ἐκ ἴσε, ὅτι μόνοι πρὸς τὰς πολεμίας μάχονται οἱ τὰς βασιλέας αἰδόμενοι καὶ φοβούμενοι; Τοῖς δὲ σφατιώταις παρήγγειλεν ἀριστοποιεῖσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις δειπνοποιησομένους ¹. Ἐρωτηθεῖς δὲ, διὰ τί οἱ ἀριστοὶ τὸν ἔνδοξον θάνατον τῆς ἀδόξης προκρίνεσι ζωῆς· Ὅτι, ἔφη, τὸ μὲν τῆς φύσεως ἴδιον, τὸ δὲ αὐτῶν ² εἶναι νομίζουσιν.

Τὰς δ' ἠϊθέας βελόμενος σῶσαι, καὶ ἐπιστάμενος ἀντιπυρρὸν ἐκ ἀνεξεσόμενης, σκυτάλας δὲ κατ' ἓνα αὐτῶν πρὸς τὰς ἐφόρους ἔπεμψε. καὶ τῶν τελείων δὲ τρεῖς ἐβεβλήθη διασῶσαι· οἱ δὲ συνοήσαντες ἐκ ἠνέχοντο λαβεῖν τὰς σκυτάλας. ἄν ³ ὁ μὲν εἶπεν· Οὐ κήρυξ, ἀλλὰ μαχητὰς, ἀκολέθησα. ὁ δὲ δεύτερος· Αὐτῆ μένων, κρείστων ἂν εἶην ⁴. ὁ δὲ τρίτος· Οὐχ ὕπερος τέτων, πρῶτος δὲ μαχήσομαι.

Λοχαγεῖ. Λοχαγὸς, ὁ Πολυανίδου καὶ Σείρωνος πατήρ, ἀπαγγεῖλαι τὸς τινος αὐτῶ, ὅτι τῶν υἱῶν τεθνήκει ὁ ἕτερος· Πάλαι ἤδειν, ἔφη, ὅτι ἀποθανεῖν αὐτὸν ἔδει.

Λυκίργου. Λυκίργος, ὁ νομοθέτης, βελόμενος ἐκ τῆς προὔπαρχίας διαίτης τῆς πολιτικῆς εἰς σωφρονεύσαν ⁵ βίαν τάξιν μετὰγειν, καὶ καλοκαγαθικὰς ἀπεργάζεσθαι, (ἀβροδίατοι γὰρ ἦσαν) δύο σκύλακας ἀνέθρεψε τῆ αὐτῆ πατρὸς καὶ μητρὸς γενομένους· καὶ τὸν μὲν εἶδισε περὶ λιχνηίας, οἴκοι ἐάσας· τὸν δ' ἐπαγόμενος ἤσκησε περὶ κυνηγῆσια. ἔπειτ' ἀγαγὼν εἰς τὴν ἐκκλη-

1 Turn. & Petav. δαπνησομένους.

2 Petav. αὐτὸν. Idem mox συνοήσαντες pro συνοήσ.

3 Turn. ἢ ὁ μὲν; idem mox μαχαιτὰς pro μαχητὰς.

4 Ald. Bas. Petav. εἶη.

5 Petav. σωφρονεύσαν. Mox idem cum Turn. εἶδισε pro εἶδ.

ἐκκλησίαν, ἔθνηεν ἀκάνθας καὶ λιχνείας τινὰς ¹, ἀφῆ-
κε δὲ καὶ λαγῶν· ἐπὶ τὰ συνήθη δ' ἐπατέρη ὀρμήσαν-
τος, καὶ πατέρη τὸν λαγῶν χειρωσαμένω, εἶπεν· Ὁρᾶ-
τε, ὦ πολῖται, ὅτι ταυτὰ γένεωσ ὑπάρχοντες, ἐν τῇ τῆ
βία ἀγωγῇ παρὰ πολὺ ἀλλήλων διάφοροι ἀπέβησαν. καὶ
ποιητικώτερα τῆς φύσεωσ ἢ ἀσκησις πρὸς τὰ καλὰ τυγ-
χάνει; Τινὲσ δέ ² Φασιν, ὡσ ἐ παρῆγε σιύλακασ, οἱ
ἐκ τῶν αὐτῶν γεγονότεσ ἐτύχαιον, ἀλλ' ὁ μὲν ἐξ οἰ-
κηρῶν, ἕτεροσ δὲ κυνηγετῶν ³. κῆπειτα τὸν μὲν ἐκ
τῆ χείρονοσ γένεωσ πρὸς τὰ κυνηγεσία ἤστησε, τὸν δ'
ἐκ τῆ ἀμείνονοσ περὶ λιχνείασ μόνον ἤστησεν· εἶθ' ἐκα-
τέρη ⁴, ἐφ' ἃ εἶδισο, ἐρμήσαντοσ, Φανερόν ποιήσασ,
ὅσων ἡ ἀγωγή πρὸς τὰ ἀμείνω καὶ χείρω συλλαμβάνε-
ται, εἶπεν· Οὐκὲν καὶ ἡμῶσ, ὦ πολῖται, ἐδὲν ἡ πα-
ρὰ τοῖσ πολλοῖσ θαυμαζομένη εὐγένεια, καὶ τὸ ἀφ' Ἑρα-
κλέωσ εἶναι, ὀνίνησιν, εἰ μὴ πράττομεν, δι' ἃ ἐκεῖνοσ
ἀπάντων ἀνθρώπων ἐπιδοξότεροσ καὶ εὐγενέτεροσ ἐφάνη,
ἀσκάμενοι καὶ μανθάνοντεσ καλὰ δι' ὅλα τῆ βία.

Ἀναδασμόν δὲ τῆσ γῆσ ποιήσασ, καὶ ἅπασιν ἴσων
κλῆρον τοῖσ πολῖταισ νείμασ, λέγεταί ὑπερόν ποτε χρό-
νω τὴν χώραν διερχόμενοσ ἐξ ἀποδημίας ἄρτι τεθερισ-
μένην ⁵, ἰδὼν τῶσ σωρῶσ κειμένωσ παρ' ἀλλήλωσ καὶ
ὀμαλῶσ, ἠδῆναι, καὶ μειδιάσαντα εἰπεῖν πρὸς τῶσ παρ-
όντασ,

¹ Xyl. vertit: *quibusdam gulae irritamentis*, adnotans se
nondum didicisse, quibus carduis spinisve libenter vescerentur
canes. Raph. Reg. exprimit *spinas*. Si quid suspicari licet,
in voce ἀκάνθας latere mihi videtur vox *τενθεία*, loco huic ma-
xime conveniens. Suid. *τενθεία*. συναμωρία. λιχνότησ — γα-
σριμαργία. Cf. quoque Hesych. in v. *τένθαι*, *τένθα*. In libello de
edific. lib. (Vol. VII. pag. 9.) τὸν μὲν ἀπέφηνε λίχνον καὶ σινά-
μωρον. Lego hinc: ἔθνηε τὰ σive τινὰ τῆσ *τενθείασ* καὶ *λιχνείασ*.

² abest δὲ a Petav. nec non ab eod. Ald. Bas. mox seq. αἱ.

³ Rectius, W. *judice*, δ' ἐκ *κυνηγετικῶν*, quorum illud ad-
dit Venet. hoc habet Jun.

⁴ Sic cum W. dedi e Voss. Turn. Petav. Vulgo *ἐκείνα*.

⁵ Ald. Bas. *θερισμένην*.

έντας, ὡς ἡ Λακωνικὴ φαίνεται πᾶσα πολλῶν ἀδελφῶν εἶναι νεωσὶ νενεμημένων. *

Καὶ τῶν χρεῶν δ' ἀποκοπὰς εἰσηγησάμενος, ἐπεχείρησε καὶ τὰ κατ' οἶκον ἔντα πάντα ¹ ἐξ ἴσας διαίρειν, ὅπως παντάπασιν ἐξέλοι τὸ ἄνισον καὶ ἀνώμαλον. ἐπεὶ δὲ χαλεπῶς ἑώρα προσδεζομένους τὴν ἀντιπυρὸς ἀφαιρέσιν, τὸ τε χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν νόμισμα ἠκύρωσε, μόνω δὲ τῷ σιδηρῷ ² προσέταξε χρῆσθαι· καὶ μέχρις ἃ δεῖ ἔχειν τὴν ὅλην ὑπαρξιν πρὸς ἰμοιβὴν τότε, περιώρισε. τότε δὲ γενομένη, ἐξέπεσε τῆς Λακεδαιμόνος ἀδικία πᾶσα. ἔτε γὰρ κλέπειν, ἔτε δωροδοκεῖν, ἔτ' ἀποσερεῖν, ἢ ἀρπάζειν, ἔτι ἠδύνατό τις, ὃ μῆτε κατακρύψαι δυνατόν ἦν, μῆτε κήσασθαι ζηλωτῶν, μῆτε χρῆσασθαι ἀκίνδυνον, μῆτ' ἐξάγειν, ἢ ἐπάγειν ἀσφαλές. Πρὸς δὲ τέτοις καὶ ἀπόντων τῶν περισσῶν ξενηλασίαν ἐποίησατο. διὸ ἔτ' εὐπορος, ἔτε σοφιστῆς, ἔτε μάντις, ἢ ἀγύρτης, ἔτε τῶν κατασκευασμάτων δημιουργὸς εἰσῆει εἰς τὴν Σπάρτην. ἐδὲ γὰρ νόμισμα παρ' αὐτοῖς εὐχρησον εἶασε, μόνον δὲ τὸ σιδηρῶν εἰσηγήσατο, ὃ ἐστὶ μὲν ὀλιγὴ ³ Αἰγυπία, δυνάμει δὲ χαλκοὶ τέσσαρες.

Ἐπιθέσθαι δὲ τῇ τροφῇ καὶ τὸν ζῆλον ἀφελέσθαι τῷ πλάττε διανοηθεῖς, τὰ συσσίτια εἰσηγήσατο. πρὸς γὰρ τὰς ἐπιζητῶντας, διὰ τί ταῦτα συνεσήσατο, καὶ μεθ' ὅπλων κατ' ὀλίγους τὰς πολίτας διήρηκεν. Ὅπως (εἶπεν) ἐξ ἑτοίμης τὰ παραγγελλόμενα δέχωνται· καὶ ἐάν τι νεωτερίζωσιν, ἐν ὀλίγοις ἢ τὸ ἀμπλόκημα· ἰσομοιρία τε τῆς τροφῆς καὶ πόσεως ἦ, καὶ μῆτε πόσει
τινί,

1 Restituti πάντα ex Ald. Bas. Steph. ed. min. simul e Petav. enotatum, pro vulg. πάντα; quod ex Steph. ed. opp. univ. in rell. transit. Etiam W. id dedisse se monet ex H. J. Voss. P.

2 Accentu sic posito dedi e Petav. Sic quoque in Vit. Lyc. T. I. p. 105. Vulgo σιδήρω. Steph. ed. min. dubie inter utrumque σιδήρω.

3 Petav. Ald. Bas. ὀλιγή.

τινί, ἢ βρώσει, ἀλλὰ μηδὲ ερωμνῆ¹, ἢ σιεύεσιν, ἢ ἄλλω τινί τὸ σύνολον, πλέον ἔχῃ ὁ πλέσιος τῆ πένη-
τος.

Ἀζήλον δὲ ποιήσας τὸν πλῆτον, ἀδενός ἐδὲ² χρῆ-
σθαι, ἐδὲ ἐπιδείξαι δυναμένε, ἔλεγε πρὸς τὰς συνήθεις·
Ὡς καλίν ἐσιν, ὧ ἑταῖροι, διὰ τῶν ἔργων ἐπιδείξαι τὸν
πλῆτον, ὁποῖός ἐσι τῇ ἀληθείᾳ, ὅτι τυφλός.

Παρεφύλαξε δὲ, ὡσε μῆδ' οἴοι προδειπνήσαντας
ἐξεῖναι βαδίζεσιν ἐπὶ τὰ συσσίτια, πεπληρωμένε ἐτέρων
ἐδεσμάτων, ἢ πομάτων. ἐκίκισον δὲ οἱ λοιποὶ τὸν μῆ
πίοντα, ἢ φαγόντα μετ' αὐτῶν, ὡς ἀκρατῆ καὶ πρὸς
τὴν κοινῆν ἀπομαλακίζόμενον δίαιταν. ἐζημιῶτο δὲ καὶ
ὁ Φανερός γενόμενος. Ἄγιδος ἔν μετὰ πολὺν χρόνον
τῆ βασιλέως ἐπανελθόντος³ ἀπὸ στρατείας (καταπεπο-
λεμήκει δ' Ἀθηναίοις) βελομένε παρὰ τῇ γυναικί μιᾷ
ἡμέρᾳ δειπνήσαι, καὶ μεταπεμπομένε τὰς μερίδας, ἐκ
ἐπεμψαν οἱ πολέμαρχοι μετ' ἡμέραν δὲ Φανερῶ γενο-
μένε τοῖς ἐφόροις, ἐζημιώθη ὑπ' αὐτῶν.

Πρὸς ἔν τὰ τοιαῦτα τῶν νομοθετημάτων χαλεπή-
ναντεσ οἱ εὐποροὶ⁴, ἐπισυνέσθησαν, καὶ ἐβλασφήμεν αὐ-
τὸν, καὶ ἔβαλον, καταλεῦσθι βελομενοὶ. διωκόμενοσ
δὲ⁵ διέπεσε διὰ τῆσ ἀγορᾶσ καὶ τὰσ μὲν ἄλλασ ἐφθα-
σεν εἰς τὸ ἱερὸν τῆσ χαλκιοῖκε Ἀθηνᾶσ καταφυγών·
Ἄλκανδρος δ' ἐπιστραφέντοσ αὐτῆ διώκων, τῇ βασιληίᾳ
τὸν ὀφθαλμὸν ἐξέκοψεν αὐτῆ. τῆτοσ δὲ κοινῶ δόγμα-
τι παραλαβὼν ἐπὶ τιμωρίᾳ, ἔτε κακῶσ διέδηκεν, ἔτ'
ἐμέμ-

1 Petav. ερωμνῆν, & mox ἄλλο.

2 Petav. ἀδενός ἐδὲ χρ.

3 Tu n & Petav. ἐπελθόντοσ. Mox Petav. Ἀθηναίοισ cum
Ald. & Bas.

4 Recepi sic cum W. ex Lyc. Vit. l c. p. 108. adfentien-
tibus J. Collat. Mur. Mez Raph. & Xyl. versionibus. E. Turu.
porro pro ἐπισυνέσθησαν. notatur: forsitan ἐπεισυνέσθησαν. Pto ἔβαλλον
Petav. ἔβαλλον cum Ald. & Bas.

5 abest δὲ a Turu.

ἐμέμφατο, συνδικαιώμενον δ' ἔχων, ἀπέδειξεν ¹ ἐπαι-
νέτην αὐτῷ τε καὶ τῆς διαίτης, ἣν εἶχε σὺν αὐτῷ, καὶ
καθόλα τῆς ἀγωγῆς ἑρασὴν. τῷ δὲ πάθας ὑπόμνημα
ιδρύσατο ἐν τῷ τῆς χαλκιοίκου τεμένει ἱερὸν Ἀθηνᾶς,
ἐπιλέγειν προσαγορεύσας ². τὰς γὰρ ὀφθαλμοὺς ὀπί-
λλας οἱ τῆδε Δωριεῖς λέγουσιν.

Ἐρωτηθεὶς δὲ, διὰ τί ἔκ ἐχρήσατο νόμοις ἐγγρά-
φοις. Ὅτι (ἔφη) οἱ πεπαιδευμένοι καὶ ἀχθέντες τῇ
προσηκῶσιν ἀγωγῇ τὸ τῷ καιρῷ χρήσιμοι δοκιμάζουσι.

Πάλιν δ' ἐπιζητούντων τινῶν, διὰ τί ὀροφὴν ἀπὸ
πελέκειος ταῖς οἰκίαις ἐπιτιθέναι προσέταξε, θύραν δ'
ἀπο πρίονος μόνον καὶ μηδενὸς τῶν ἄλλων ἐργαλείων.
Ὅπως ἂν, ἔφη, μετριάξωσι οἱ πολῖται περὶ πάντα,
ὅσα εἰς τὴν οἰκίαν εἰσάγουσι, καὶ μηδὲν τῶν παρ' ἄλ-
λοις ³ ζηλευμένων ἔχωσιν.

Ἐκ δὲ ταύτης τῆς συνηθείας Φασὶ καὶ Λεωτυχι-
δην τὸν πρῶτον βασιλέα δειπνεῦντα παρὰ τινι, καὶ θεα-
σάμενον ⁴ τῆς σέβης τῷ οἴκῃ τὴν παρασκευὴν πολυτελῆ
καὶ Φατωματικὴν, ἐρωτῆσαι ⁵ τὸν ξένον, εἰ τετράγω-
να παρ' αὐτοῖς ξύλα φύεται.

Ἐρωτηθεὶς δὲ, διὰ τί ἐκάλυπεν ἐπὶ τὰς αὐτὰς
πολεμίας πολλαῖς στρατεύεσθαι, ἔφη. Ἵνα μὴ πολλὰ-
κις ἀμύνεσθαι συνεθίζόμενοι, ἔμπειροι πολέμου γίνωνται.
Διὸ καὶ Ἀγησιλάου ⁶ ἐγκλημα ἔβραχυ ἔδοξεν εἶναι,
ταῖς εἰς τὴν Βοιωτίαν συνεχέσθαι εἰσβολαῖς καὶ στρατείαις
τὰς

¹ Dedi sic cum W. e Turn. Petav. Voss. Xyl. MS. pro vulg.
ἐπίδαξιν.

² Petav. προσηγορεύσας, & mox ὀπίλλας pro ὀπίλλας.

³ Turn. & Petav. παρ' ἄλλων.

⁴ Turn. & Petav. θεασάμενος.

⁵ Petav. Ald. Bas. ἠρώτησε. Xyl. corrigendum monuit.

⁶ Petav. Ald. Bas. Ἀγησιλάου. Idem habet ed. min. Steph.
simultamen κατασκευάσαντι in fine loci. In versione Raph. Re-
gii repetuntur hoc loco, quae jam supra ab Antalcida hanc in
rem dicta sunt commemorata.

τὰς Θηβαίους ἀντιπάλους Λακεδαιμονίοις κατασκευάσαν-
τος.

Ἄλλε δ' ἐπιζητῆντος, διὰ τί σώματα τῶν παρθέ-
νων δρόμοις καὶ πάλαις καὶ βολαῖς δίσκων καὶ ἀκοντιῶν
διεπόνησεν. Ἴν' (ἔφη) ἢ τῶν γεννωμένων ¹ ῥίψωσις,
ἰχυράν ἐν ἰχυροῖς σώμασιν ἀρχὴν λαβῆσα, καλῶς βλα-
στῆνη· αὐταὶ τε μετὰ ῥώμης τὰς τόκους ὑπομένεσαι, ῥα-
δίως τε ἅμα καὶ καλῶς ἀγωνίζονται πρὸς τὰς ὠδύνας·
καὶ εἴ τις ἀνάγκη γένοιτο, δύνωνται ὑπὲρ αὐτῶν καὶ
τένων καὶ τῆς πατρίδος μάχεσθαι.

Μεμφομένων δέ τινων τὴν γύμνασιν τῶν παρθέ-
νων ἐν ταῖς πομπαῖς, καὶ τὴν αἰτίαν ζητῆντων. Ἴν'
(ἔφη) τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνδράσι ἐπιτηδεύεσαι, μηδὲν μείον
ἔχωσι μῆτε κατὰ σώματος ἰχὺν καὶ ὑγείαν, μῆτε κα-
τὰ ψυχῆς φιλοτιμίαν καὶ ἀρετὴν· δόξης δὲ τῆς παρὰ
τοῖς πολλοῖς ὑπερφρονῶσιν. ὅθεν καὶ περὶ Γοργῆς ἰσο-
ρεῖται, τῆς Λεωνίδε γυναικὸς, τοιῶτον. εἰπέσθης γάρ
τινος (ὡς ἔοικε) ξένης πρὸς αὐτὴν, ὡς Μῖναι τῶν ἀν-
δρῶν ἀρχετέ ὑμεῖς αἱ Λάκωναι, ἀπεκρίνατο· Μῖναι
γὰρ ἡμεῖς ἀνδρας τίημεν.

Εἰρξας δὲ τὰς ἀγάμας τῆς ἐν ταῖς γυμνοπαγιδίαις
θέας, καὶ ἀτιμίαν προθεῖς, πολλὴν πρόνοιαν ἐποιήσατο
τῆς παιδοποιίας· τιμῆς δὲ καὶ θεραπείας, ἣν νέοι πρε-
σβυτέροις παρεῖχον, ἐσέρησε ². Καὶ τὸ πρὸς Δερκυλλί-
δαν ῥηθὲν ἔδειξέ μ' ἐμέμψατο, καίπερ εὐδόκιμον ἔντα στρα-
τηγόν· ἐπίοντι γὰρ αὐτῷ τῶν νεωτέρων τις ἔδρας ἔχ
ὑπεῖξεν, εἰπών· Οὐδὲ γὰρ ἐμοὶ σὺ ³ τὸν ὑπεῖξοντα
ἐγέννησας.

Πυνθανομένους δέ τινος, διὰ τί τὰς κίρας ἐνομο-
θέτησεν ἀπροίκως ἐκδίδοθαι. Ὅπως, ἔφη, μῆτε δι-
ἐν-

¹ Petav. γενωμένων. Ροβτ seq. ἰχυράν Turn. & Petav. infe-
runt καὶ. Infra Petav. ἀγωνίζονται, & ὑπὲρ αὐτῶν.

² Deesse τὰς ἀγάμας, aut tale quid, Xyl. monet.

³ Petav. σε, & μοχ σπεκάζοντα.

ἔνδειαν ἀγαμοὶ τινες ἐαθῶσι, μήτε διὰ περιστάην σπευδά-
ζωνται, ἕκαστος δ' εἰς τὴν τρίπον τῆς παιδὸς ἀφορῶν,
ἀρετῇ τὴν αἴρεσιν ποιῶνται. διὰ τῆτο δὲ καὶ τὸν καλ-
λωπισμὸν τῆς πόλεως ἀπήλασεν.

Ὅρισαντος δ' αὐτῆ καὶ τὸν χρόνον τῶν τε γαμη-
μένων καὶ τῶν γαμέντων, πρὸς τὸν ζητῆντα ¹. Ἴν'
(ἔφη) τὰ γεννώμενα ἰχυρὰ ἢ ἐκ τελείων γεννώμενα.

Πρὸς δὲ τὸν θαυμάζοντα, διότι τὸν γεγαμηκίτα
ἀπεῖρξε μὴ συγκοιμᾶσθαι τῇ γεγαμημένῃ, προσέταξε δὲ
τὸ πλείστον τῆς ἡμέρας συνεῖναι τοῖς ἡλικιώταις, καὶ τὰς
νύκτας ὅλας συναναπαύεσθαι, τῇ δὲ νύμφῃ κρύφα καὶ
μετ' εὐλαβείας συνεῖναι. Ὅπως, ἔφη, καὶ τοῖς σώμα-
σιν ἰχυροὶ ᾖσι, διακροεῖς μὴ γενόμενοι, καὶ τῶ Φιλεῖν
ἀεὶ καινοὶ ὑπάρχωσι, καὶ τὰ ἔγγονα ² ἐρῶμενέστερα
παρέχωσι.

Καὶ τὸ μὲν μύρον ἐξήλασεν ³, ὡς τῆ ἐλαίᾳ φθο-
ρὰν καὶ ὄλεθρον. τὴν δὲ βαφικὴν, ὡς κολακείαν αἰ-
δήσεως.

Πᾶσι δὲ τοῖς περὶ τὸν τῆ σώματος καλλωπισμὸν
δημιουργοῖς ἀνεπίσβατον ἐποίησε τὴν Σπάρτην, ὡς διὰ τῆς
καιοτεχνίας τὰς τέχνας λυμαινομένοις.

Τοσαύτη δ' ἦν κατ' ἐκείνας τὰς χρόνας σωφροσύ-
νη τῶν γυναικῶν, καὶ τοσούτον ἀπέειχε τῆς ὕπερον περὶ
αὐτὰς εὐχερείας, ὡς πρότερον ἄπιστον εἶναι τὸ τῆς μοι-
χείας παρ' αὐταῖς. καὶ λόγος ἀπομνημονεύεται Γερα-
δάτα τινὸς Σπαρτιάτη τῶν σφίδρα παλαιῶν, ὃς ἐρωτη-
θεὶς ὑπὸ ξένου, τί πάχυσιν οἱ μοιχοὶ παρ' αὐτοῖς, ἠδὲν
γὰρ ὄραν περὶ τέτων ⁴ νενομοθετημένον ὑπὸ Λυκίργου
εἶπεν.

¹ Etiam hoc loco deesse τὴν αἰτίαν, Xyl. monet. Pro seq.
γεννώμ. Petav. γενόμενα. Voluisse videtur γενόμενα, quod est
in Ald. & Baf.

² Petav. A d Baf. ἔγγονα.

³ Ald. Baf. Steph. ed. min. Frst. ἐξήλασεν. Hinc in ind.
Var. e Turn. enotatur ἐξήλασεν.

⁴ Ald. Baf. Steph. utraque Petav. τέτα. Frst. dedi τέτων,
quod ipse W. retinuit.

εἶπεν· Οὐδεὶς, ὡς ξένης, γίνεται μοιχὸς παρ' ἡμῖν. ἐκεί-
νε δὲ ὑπολαβόντος· Ἄν ἔν γένηται, ταυτὸν ¹ ἔφη
ὁ Γεραδάτας· Πῶς ἄν, ἔφη, μοιχὸς ἐν Σπάρτῃ γένοι-
το, ἐν ἣ πλῆτος μὲν καὶ τρυφὴ καὶ καλλωπισμὸς ἀτι-
μάζονται ², αἰδῶς δὲ καὶ εὐνοσμία καὶ τῶν ἡγαμένων
πειθῶ πρὸςβεύονται;

Πρὸς δὲ τὸν ἀξιῶντα δημοκρατίαν ἐν τῇ πόλει
καταστήσασθαι ὁ Λυκῆργος εἶπε· Σὺ πρῶτος ἐν τῇ οἴκῳ
σε ποίησον δημοκρατίαν.

Πυνθανομένους δὲ τινος, διὰ τί μικρὸς ἔτω καὶ εὐ-
τελεῖς ἔταξε τὰς θυσίας· Ὅπως (ἔφη) μηδέποτε τι-
μῶντες τὸ θεῖον διαλείπωμεν ³. Μόνα δὲ ταῦτα τῶν
ἀθλημάτων ἐφέτος αὐτῶ τοῖς πολίταις ἀγωνίζεσθαι, ὅπερ
ἢ χεὶρ ἔν ἀνατείνεται, ἐκύθητό τις τὴν αἰτίαν· ὁ δὲ
Ὅπως, εἶπε, μηδεὶς αὐτῶν ἐν τῷ πονεῖν ἀπαυδαῖν ἐθι-
σθῆται.

Ἐρωτῶντος δὲ τινος, διὰ τί πυκνὰ μετακρατοπε-
δεύειν κελεύει· Ὅπως, εἶπε, πλείω τῆς ἐχθρῆς βλά-
πτοιμεν ⁴.

Ἄλλος δ' ἐπιζητῶντος, διὰ τί πυργουαχῶν ἀπεῖπε
ἴνα, ἔφη, μὴ ὑπὸ γυναικὸς, ἢ παιδὸς, ἢ τινος παρα-
πλησίε ἀνδρώπε, οἱ ἀμείνονες ἀποθνήσκωσιν.

Τοῖς δὲ συμβουλευομένοις τῶν Θηβαίων περὶ τῆς
ιερευγίας καὶ τῆς πένθους, ἣν ποιῶνται τῇ Λευκοθέᾳ,
συνεβέβλευσεν, εἰ μὲν θεὸν ἡγῶνται, μὴ θρηνεῖν· εἰ δ'
ἀνδρῶπον, μὴ ἱερευγεῖν ὡς θεῷ.

Πρὸς δὲ τῆς ἐπιζητῶντας τῶν πολιτῶν Πῶς ἄν
πολε-

¹ Bene W. monet, ταῦρον ἔφη veram esse lesionem, & re-
liquam disti partem excidisse, obviam in Lyc. Vit. l. c. p. 119.
& a Xyl. hic loci in versione receptam. Paulo ante pro ἐκείνῳ
Turn. & Petav. ἐκείνω.

² Turn. & Petav. ἀτιμάζονται.

³ Petav. διαλείπωμεν. Mox id. ἐν τῷ πον. pro ἐν τῷ π.

⁴ Turn. & Petav. βλάπτουεν.

πολεμίων ἐφοδον ἀλεξοίμεθα; Ἐὰν πλωχοί, ἔφη, ἦτε, καὶ μὴ μείζον ἄτερος θάτερος ἐρεείνη ¹.

Καὶ πάλιν ἐπιζητήτων περὶ τειχῶν, ἐν ἔφη πόλιν εἶναι ἀτειχισον, ἣτις ἀνδράσι καὶ ἐπλύνθοις ἐσεφάνωται.

Ἐπεμέλουτο ² δὲ οἱ Σπαρτιάται καὶ τῆς κόμης, ἀπομνημονεύοντες τινὰ Λυκέρως λόγον περὶ τέτε, ὅτι τὲς μὲν καλὰς εὐπρεπεσέρας ποιεῖ, τὰς δ' αἰχρὰς φοβερωτέρας.

Παρήγγειλε δ' ἐν τοῖς πολέμοις τρεψαμένους καὶ νικῆσαντας μέχρι τῆ βεβαιώσαθαι τὸ νίκημα, ἐπιδιώκειν, εἶτα εὐθὺς ἀναχωρεῖν. ἔτε ³ Ἑλληνικὸν φονεύειν τὰς παρακεχωρητότας φάσκων, ἀλλὰ καὶ χρήσιμον. εἰδόμενος γὰρ τὰς μαχομένους πρὸς αὐτὰς ⁴, ὅτι φείδονται μὲν τῶν ἐνδιδόντων, ἀναιρᾶσι δὲ τὰς ὑφισταμένους, τῆ μένειν τὸ φεύγειν ὠφελιμώτερον ἠγήσασθαι. Πυρρανομένη δὲ τινος, διὰ τί τὰς τῶν πολεμίων νεκρὰς ἀπηγόρευσε συλλεῦειν. Ὅπως, ἔφη, μὴ κυπλάζοντες ⁵ περὶ τὰ σκῦλα, τῆς μάχης ἀμελῶσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν πενίαν ἅμα τῇ τάξει διασώζωσι.

Λυσάνδρος. Λύσανδρος, προσπέμφαντος ⁶ αὐτῶ τῆ Διονυσίᾳ δύο σολὰς, καὶ κελεύσαντος ἦν βάλειται

¹ Petav. ἐρεείνει. Sic quoque Ald. & Bas.

² Petav. ἐπεμέλλοντο. Mox id. τὰς αἰχρὰς absque δ'.

³ Turn. ἔ γε. Mox post χρήσιμον subaud. Xyl. monente, τὸ φείδεσθαι. W. mutilum (enfer distum parte supplenda ex Vit. Lyc. ἦν δὲ ἔ μόνον καλὸν τῆτο καὶ μεγαλόψυχον, ἀλλὰ καὶ χρήσιμον. Turn. καὶ ἔ χρήσιμον.

⁴ Petav. πρὸς αὐτὰς. Sic Ald. quoque & Bas. & Steph. ed. pecul. Mox Ald. & Bas. ἠγείσαθαι. Steph. ed. pec. & Petav. ἠγήσαθαι, pro quo Xyl. reponi voluit ἠγήσεσθαι, quod dedit Steph. in ed. opp. univ.

⁵ Turn. & Petav. σκυπλάζοντες.

⁶ Turn. & Petav. δὲ πέμφαντος. Iid. mox κομίζοντα pro κομίζαν.

ται ἐλέσθαι τῇ θυγατρὶ κομίζειν, αὐτὴν ἐπιθυνομένην ἔφη βέλτιον αἰρήσεσθαι· καὶ λαβὼν ἀμφοτέρας, ἀπῆλθεν.

Ὁ δὲ Λύσανδρος, δεινὸς σοφιστῆς γενόμενος, καὶ ἀπάταις τὰ πολλὰ ποιιῶν, τὸ δίκαιον ἐν μόνῳ ἰ τῷ λυσιτελεῖ τιθέμενος, καὶ τὸ καλὸν ἐν τῷ συμφέροντι, τὸ ἀληθές ἔλεγε τῆ ψεύδους κρείττον εἶναι, ἐκατέρω δὲ τῇ χρεῖα τὴν ἀξίαν καὶ τὴν τιμὴν ἐρίζεσθαι.

Πρὸς δὲ τὸς ψέγοντας αὐτὸν ἐπὶ τῷ δι' ἀπάτης τὰ πλείστα πράττειν, ὡς ἀνάξιον τῆ Ἡρακλέους, καὶ δόλω ἐκ ἀντιπυρρῶν κατορθῶντα, γελῶν ἔλεγεν, ὅτι μὴ ἔφικνεῖται ἢ λεοντῇ ², προσραπτεῖν εἶναι τὴν ἀλωπεκίην.

Ἀπομεμφομένων δ' ἐτέρων αὐτὸν ἐπὶ ταῖς παραβάσεσι τῶν ὄρκων, ὅς ἐν Μιλήτῳ ἐπέσκησατο, ἔλεγεν. Τὸς μὲν παῖδας ἀσραγάλεις δεῖ ἐξαπατᾶν, τὸς δ' ἀνδρας ὄρκους.

Νικήσας δὲ τὸς Ἀθηναίους ἐξ ἐνέδρας περὶ Αἰγὸς ποταμῶς, καὶ λιμῶν πιέσας αὐτὰς, παρεσήσατο τὴν πόλιν, καὶ ἔγραψε τοῖς ἐφόροις· Ἐαλώνανται ταὶ Ἀθά-
ναιαι ³.

Πρὸς Ἀργεῖους δὲ περὶ γῆς ὄρων ἀμφισβητῶντας πρὸς Λακεδαιμονίους, καὶ δικαιότερα λέγειν αὐτῶν φασκόντας, σπασάμενος τὴν μάχαιραν. Ὁ ταύτης (ἔφη) κρατῶν, βέλτιον περὶ γῆς ὄρων διαλέγεται.

Τὸς δὲ Βοιωτῶν ἐπαμφοτερίζοντας, ὅτε διήκει τὴν χώραν, ὄρων, προσέπεμψε, πυνθανόμενος, πότερον ὀρθοῖς τοῖς δόρασι, ἢ κεκλιμένοις, διαπορεύηται τὴν χώραν αὐτῶν.

Μεγαρέως ⁴ δ' ἀνδρὸς ἐν τῷ κοινῷ συλλόγῳ παρήρησιν χρησαμένῳ πρὸς αὐτόν· Οἱ λόγοι σε, (εἶπεν) ὡς ξένης, πάλεως δέονται.

P 2

Ἐπεὶ

1 Turn. & Petav. ἐν νόμῳ.

2 Ald. Basf. & Steph. ed. min. τῇ λεοντῇ.

3 Turn. & Petav. Ἀθῆναι.

4 Turn. & Petav. Μεγαρίων.

Ἐπεὶ δὲ, Κορινθίαν ἀφειώτων ¹, διερχόμενος παρὰ τὰ τεῖχη τὰς Λακεδαιμονίαις εἰσὶν προσβάλλειν οὐκ αἰχλύνεθε, (εἶπεν) ὦ Σπαρτιάται, τοιάτῃς φοβόμενοι πολεμίαις, ἢν δι' ἀργίαν οἱ λαγωὶ τοῖς τείχεσιν ἐγκαθιδεύουσιν;

Ἐν δὲ Σαμοθράκη χρησηριαζομένῳ αὐτῷ ὁ ἱερεὺς ἐκέλευσεν εἶπειν, ὅτι ² ἀνομώτατον ἔργον αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ πέπρακται. Πότερον ἔν σὲ τῶτο κελεύσαντος, ἢ τῶν θεῶν, τῶτο δεῖ ποιεῖν, ἐπηρώτησε. Φαμένε δὲ τῶν θεῶν. Σὺ τοίνυν (εἶφη) ἐμποδῶν μοι κατὰσηθι, καὶ κείνοις ἐρῶ, εἰάν πυνθάνωνται.

Πέρσε δ' ἐρωτήσαντος, ποίαν μάλιστ' ἐπαινεῖ πολυτελείαν. Ἦτις (εἶφη) τοῖς ἀνδρείοις καὶ δειλοῖς τὰ προσήκοντα ἀποδίδωσι.

Πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα, ὅτι ἐπαινοῖ αὐτὸν καὶ ὑπερασπάζοιτο ³. Δύο βῆς (εἶφη) ἐν ἀγρῷ ἔχω· σιγῶντων δ' ἀμφοτέρων, ἀκριβῶς ἐπίσταμαι τὸν τ' ἀργὸν καὶ τὸν ἐργαζόμενον.

Λοιδοραμένε δὲ τινος αὐτῷ, εἶπε. Λέγε πυνκῶς, ὦ ξενύχλιον, λέγε μηδὲν ἐλλείπων, ἢν σε δύνῃ τὰν ψυχὰν κενῶσαι κακῶν, ἢν ἕοικας πλήρης εἶναι.

Χρόνῳ δ' ἕξερου μετὰ τὴν τελευταίαν ἀντιλογίαν ⁴ συμμαχικῆς γενομένης, Ἀγησίλαος ἦλθεν ἐπὶ τὴν τῆς Λυσάνδρου οἴκταν, ὅπως τὰ περὶ αὐτῆς γράμματα διασπέσῃται. Ταῦτα γὰρ παρ' αὐτῷ ⁵ κατέχευεν ὁ Λύσανδρος. εὔρε δὲ καὶ βιβλίον γεγραμμένον τῷ Λυσάνδρῳ περὶ

¹ Dedi sic pro vulg. ἀφειώτων e vers. Raph. Reg. & Xyl. a cujus MS. tota haec periodus abfuit, nec non a Petav.

² Pro ὅτι in cod. Pet. passim esse ὅτι, enotatur in ind. Var. Idem mox ἐμποδῶν; nec non ἀνδρείοις.

³ Dedi sic cum W. e Voff. & Turni pro vulg. ὑπερασπίζοιτο.

⁴ Turn. & Petav. ἀναλογίας.

⁵ Petav. αὐτῷ. Sic quoque Ald. & Baf.

περὶ τῆς πολιτείας, ὡς χρὴ τῶν Εὐρυπρωτιδῶν καὶ Ἀγιδῶν¹ τὴν βασιλείαν ἀφελομένους, εἰς μέσον θείναι, καὶ ποιεῖσθαι τὴν αἵρεσιν ἐκ τῶν ἀρίστων, ἵνα μὴ τῶν ἀφ' Ἡρακλέους, ἀλλ' οἷος Ἡρακλῆος τῇ ἀρετῇ, κρινομένων² τὸ γέρας ᾗ, ἢ ἡ κἀκείνος εἰς θεῶν τιμὰς ἀνήχθῃ. καὶ τῆτον τὸν λέγον ᾤρησε μὲν εἰς τὰς πολίτας ἐξενεγκεῖν, καὶ παραδεικνύουσι τὸν Λύσανδρον, οἷος ὢν πολίτης διελάνθανε³, καὶ ἐπὶ διαβολῇ τῶν Λυσάνδρου Φίλων. Κρατίδην δὲ Φασὶ τότε προσεῶτα⁴ τῶν ἐφόρων, εὐλαβηθέντα, μὴ πείσῃ ἀναγνωθεὶς ὁ λόγος, ἐπιλαβέσθαι τῶν Ἀγησιλάου, καὶ εἰπεῖν, ὡς ἔδει ἀνορύττειν τὸν Λύσανδρον, ἀλλὰ καὶ τὸν λόγον αὐτῷ συγκατορύττειν, πανέργως⁵ καὶ πιθανῶς συντεταγμένον.

Τὰς δὲ μνηθεύσαντας αὐτῶν τὰς θυγατέρας, εἶτα μετὰ τὴν τελευταίην πένητος εὐρεθέντος ἀπειπαμένους, ἐζημιώσαν⁶ οἱ ἐφοροί, ὅτι πλέσιον μὲν νομίζοντες ἐξέρχοντο, δίκαιον δὲ καὶ χρηστὸν ἐκ τῆς πενίας ἐπιγινόντες, ὑπερεῖδον.

Ναμέρτης. Ναμέρτης πρεσβευτῆς ἀποσαλαίς, μακαρίζοντός τινος αὐτὸν τῶν ἐκεῖθεν, διότι πολὺ φίλος εἶη, ἠρώτησεν, εἰ δοκίμιον ἔχει, τίνι τρόπῳ πειράζεται ὁ πολὺ φίλος· ἐπιζητηθέντος δὲ πατέρου μαθεῖν· Ἀτυχία⁷, εἶπε.

P 3

Νικάν-

¹ Vera vocabula Xyl. restituit, vertendo, *Eurytionidarum* & *Agidarum*. W. verum esse censet *Εὐρυποντιδῶν*. Cf. Lyl. Vit. T. III. pag. 173.

² Dedi sic cum W. e Turn. & Venet. Vulgo κρινόμενον.

³ Petav. A d. Bas. Steph. ed. min. *διαλανθάνοι*. Mox Turn. & Petav. *Φύλων* pro *Φίλων*.

⁴ Turn. *παρσεῶτα*. Mox id. *ἐπιβαλέσθαι* pro *ἐπιλαβ*.

⁵ Petav. *πανέργως*.

⁶ Petav. *ἐζημιώθησαν*.

⁷ Ald. & Bas. *εὐτυχία*. Hinc Xyl. vertit: *rebus secundis*. Raph. Reg. *fortuna adversa*.

Νικάνδρου. Νικάνδρος, εἰπόντος τινός, ὅτι κακῶς αὐτὸν λέγουσιν οἱ Ἀργεῖοι. Οὐκᾶν (ἔφη) δίκην τίνεσι τὰς ἀγαθὰς κακῶς λέγοντες.

Πυθομένε δέ τινος, διὰ τί κομῶσι καὶ πωγωνοτροφῶσιν, ὅτι (ἔφη) πάντων κάλλιστος καὶ ἀδαπανώτατος ἀνδρὶ ὁ ἴδιος κόσμος.

Τῶν Ἀθηναίων δ' εἰπόντος τινός. Πῶς ἀντέχεθε ¹, ὦ Νικάνδρε, τῆ χολάζειν. Ἀληθίζεις, (ἔφη) ἄλλ' ἔχ, ἄσπερ ὑμεῖς, ὅπως τύχοι, σπαδάζομεν.

Πανθοῖδε. Πανθοῖδας πρεσβεύων εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐπιδεικνύοντων αὐτῷ τεῖχος ἔχυρον, εἶπε. Νῆ τὰς θεὰς, ὦ ξένοι, καλὴ γυναικωνίτις.

Ἐν Ἀκαδημία δὲ τῶν Φιλοσόφων διαλεγόμενων πολλὰ καὶ σπαδαῖα, ἐπερωτῶντων δὲ τὸν Πανθοῖδαν μετὰ ταῦτα ², τί δοκῶσιν αὐτῷ οἱ λόγοι ἔτοι εἶναι. Τί δ' ἄλλο (ἔφη) ἢ σπαδαῖοι; ὄφελος δ' ἕδεν, μὴ χρωμένων ὑμῶν αὐτοῖς.

Παυσανίε τῆ Κλεομβρότε. Παυσανίας ὁ Κλεομβρότε, Δηλίων δικαιολογημένων περὶ τῆς νήσε πρὸς Ἀθηναίεσ, καὶ λεγόντων, ὅτι κατὰ τὸν νόμον τὸν ³ παρ' αὐτοῖς ἔτε αἱ γυναῖκες ἐν τῇ νήσῳ τίλκσιν, ἕτε οἱ τελευτήσαντες θάπτονται. Πῶς ἔν (ἔφη) αὕτη πατρίς ὑμῶν εἶη, ἐν ἣ ἕτε γέγονέ τις ὑμῶν, ἔτ' ἔσαι;

Τῶν δὲ Φυγάδων αὐτὸν προτρεπομένων ἐπὶ τὰς Ἀθηναίεσ ἄγεω τὴν στρατιάν, λεγόντων τε, ὅτι τοῖς Ὀλυμπίοις ἀνακηρυττομένη αὐτῆ, ἐσύριττον αὐτὸν μόνοι. Τί ἔν οἶδε (ἔφη) τὰς, ὅτε εὖ ἐπαχον, συρίττοντας, παθόντας κακῶς, ποιήσῃ;

Πυνθανομένε δέ τινος, διὰ τί Τυρταῖον τὸν ποιητὴν ἐποίησαντο πολίτην. Ὅπως (ἔφη) μηδέποτε ξένος φαίνεται ἡμῶν ἡγεμῶν.

Πρὸς

¹ Petav. ἀντέχεδαμ.

² absunt a Turn. μετὰ ταῦτα.

³ Hoc posterius τὸν abest a Petav.

Πρὸς δὲ τὸν ἀθηνῆ μὲν τῷ σώματι, συμβελεύοντα δὲ πρὸς τὰς πολεμικὰς κατὰ γῆν καὶ θάλατταν διακινδυνεύειν. Θέλεις ἔν (ἔφη) δεῖξαι σεαυτὸν ἐκδὸς, οἷος ἂν ἡμῖν μάχεσθαι συμβελεύεις;

Θαυμαζόντων δὲ τινῶν ἐν τοῖς λαφύροις τῶν βαρβάρων τὴν πολυτέλειαν τῆς ἐδῆτος, κρείσσον ἔφη αὐτὰς εἶναι πολλὰ ἄξις, ἢ κεκλήσθαι πολλὰ ἄξια.

Μετὰ δὲ τὴν ἐν Πλαταιαῖς κατὰ Μήδων γενομένην νίκην τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐκέλευσε τὸ προητοιμασμένον Περσικὸν δεῖπνον παραθεῖναι. τότε δὲ Θαυμαστὴν πολυτέλειαν ἔχοντας. Νῆ τὰς θεὰς (ἔφη) λίχνος ἦν Πέρσης ¹, ὅτι τοσαῦτα ἔχων ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἦλθε μάζαν.

Παυσανίς τῷ Πλειάνακτος. Παυσανίας ὁ Πλειάνακος ², πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, διὰ τί τῶν ἀρχαίων νόμων ἐδένα κινεῖν ἔξεσι παρ' αὐτοῖς. "Ὅτι τὰς νόμους (ἔφη) τῶν ἀνδρῶν, ἢ τὰς ἀνδρας τῶν νόμων κυρίες εἶναι δεῖ.

Ἐπαινῶντος δ' αὐτῶ ἐν Τεγέα μετὰ τὴν Φυγὴν τὰς Λακεδαιμονίας, εἶπέ τις. Διὰ τί ἔν ἐν ἔμενες ἐν Σπάρτῃ, ἀλλ' ἔφυγες; "Ὅτι ἐδ' ἰατροὶ ³ (ἔφη) παρὰ τοῖς ὑγιαίνεσιν, ὕπερ δὲ οἱ νοσῶντες, διατρίβειν εἰώθησαν.

Πυθομένε δὲ τινος αὐτῶ, πῶς ἂν δυνηθεῖεν τὰς Θερσικὰς νικῆσαι. Εἰ τὸν ἄριστον (εἶπε) στρατηγὸν καταστήσομεν.

Ἰατρῶ δ' ἐπισκεπτομένης αὐτὴν, καὶ εἰπόντος. Οὐδὲν καιρὸν ἔχεις. Οὐ γὰρ σοι ἰατρῶ (ἔφη) χρῶμαι.

Μεμφομένης δὲ τινος αὐτὸν τῶν Φίλων, διότι ἰατρόν τινα καιρῶς λέγει, πείραν ἐκ ἔχων αὐτῶ, ἐδ' ἀδικηθεῖς τι. "Ὅτι, (εἶπεν) εἰ ἔλαβον ⁴ αὐτῶ πείραν, ἐκ ἂν ἔζων.

P 4

T 3

¹ Turn. ἦν ὁ Πέρσ. Mox Ald. & Basf. εἴλθε: pro ἦλθε.

² Petav. Πλειάνακος.

³ Turn. & Petav. ἐδ' οἱ ἰατροὶ.

⁴ Petav. ἔλαβεν.

Τῆ δ' ἰατρῆ εἰπόντος αὐτῷ· Γέρων γέγονας· Διό-
τι (εἶπεν) ἐκ ἐχρησάμην σοὶ ἰατρῷ.

Κράτισον δ' ἔλεγε τῶτον ἰατρὸν εἶναι τὸν μὴ κα-
τασῆποντα τὰς ἀρρώστιας, ἀλλὰ τάχιςα θάπτοντα.

Παιδαρχία. Παιδάρχης, λέγοντός τινος, ὅτι
πολλοὶ εἰσιν οἱ πολέμιοι· Οὐκᾶν (ἔφη) ἡμεῖς εὐκλεέε-
ροι ἐσόμεθα· πλείς γὰρ ἀποκλενῶμεν.

Ἰδὼν δέ τινα τῇ μὲν φύσει μαλακὸν, δι' ἐπιεί-
κειαν δ' ἐπανέμενον ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἔφη· Οὐτ' ἄν-
δρας γυναιξίν ὁμοίως ὄντας ἐπαινέειν δεῖ, ἔτε γυναῖκας
ἀνδράσιν, ἐὰν μὴ τὴν γυναῖκα χρεῖα τις καταλάβῃ¹.

Οὐκ ἐγκριθεῖς δ' εἰς τὰς τριακοσίας (ἦτις ἐν τῇ
πόλει πρωτεύουσα² τιμῇ τῇ τάξει ἦν) ἰσχυρὸς καὶ μει-
διῶν ἀπῆε· ἀνακαλεσαμένων δ' αὐτὸν τῶν ἐφόρων καὶ
πυνθανομένων, διότι γελᾷ, εἶπε· Διότι συγχαίρω τῇ
πόλει τριακοσίας κρείττονάς με πολίτας ἐχέσθαι.

Πλεισάρχη. Πλεισάρχος Λεωνίδα, πρὸς τὸν ἐπ-
ερωτήσαντα, διὰ τίνα αἰτίαν ἐκ ἀπὸ τῶν πρώτων βα-
σιλέων προσαγορεύονται· Ὅτι (ἔφη) ἐκεῖνοι μὲν ἀγειν,
ἢ βασιλεύειν³, ἐχρηζόν, οἱ δ' ἐκεῖνων ὕπερον, ἐδαμῶς.

Συνηγόρευε δέ τινος γελοῖα λέγοντος· Οὐ φυλάξῃ
(ἔφη⁴) ὧ ξένη, συνεχῶς γελοιάζων, ὅπως μὴ γελοῖος
γένῃ, ὡς περ καὶ οἱ συνεχῶς παλαιότες, παλαιαί;

Λέ-

¹ Obscure haec sunt dicta aut corrupte, ab interpp. varie translata. Xyl. vertit: nisi earum aliquis usus incidat; Raph. Reg. nisi mulier aliqua necessitate cogatur; Kaltw. autem; wenn nicht besondere Umstände darzwischen kommen.

² Turn. & Petav. στρατεύουσα.

³ Xyl. monente, hoc dicere voluit, primos reges necessitate regnum tenuisse, reliquos autem ob virtutem ei praeesse. Raph. Reg. vertit: quia magis duces esse, quam regnare volebant. Hinc Xyl. adnotat, aut aliud eum legisse, aut locum suspectum habuisse secum videri. In Petav. & MS, Xyl. abest mox seq. ἑδαμῶς.

⁴ abest ἔφη a Petav. Omittit idem, quae sequuntur post ξένη usque ad alterum συνεχῶς.

Λέγοντος δέ τινος, ὅτι καιολόγος τις αὐτὸν ἐπήνει. Θαυμάζω, (εἶπεν) εἰ μὴ τις αὐτῷ ἔφη, ὅτι ἀπέθανον. Ζῶντα γὰρ ἐκεῖνος ἐδέξα καλῶς λέξει δύναται.

Πλεισιωνακτος. Πλεισιώναξ ὁ Πausanίς, Ἄττικὸς τις ῥήτορος ἀμαθεὶς ἀποκαλῶντος τὰς Λακεδαιμονίας. Ὁρῶς (ἔφη) λέγεις. ἡμεῖς γὰρ Ἑλλήνων μόνου ἐδὲν κικόν μεμαθήκαμεν παρ' ὑμῶν.

Πολύδωρος. Πολύδωρος ὁ Ἀλικαμένεος, ἀπειλῶν τὸς τινος τοῖς ἐχθροῖς συχνά. Οὐ συνίης (ἔφη) τὸ πλεῖστον καταναλίσκων τῆς τιμωρίας;

Ἐξάγοντος δ' αὐτῆ τὸ σράτευμα ἐπὶ Μεσσήνην, ἤρετό τις, εἰ τοῖς ἀδελφοῖς μάχεσθαι μέλει. Οὐκ, ἔφη, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀκλήρωτον τῆς χώρας βαδίζειν ¹.

Ἀργείων δὲ πάλιν μετὰ τὴν τῶν τριακοσίων μάχην ἐν παρατάξεως πανδημεὶ κρατηθέντων, τὸν Πολύδωρον οἱ σύμμαχοι παρενελεύοντο μὴ παρεῖναι τὸν καιρὸν, ἀλλ' ἐπελθόντα τῷ τείχει τῶν πολεμίων, τὴν πόλιν αἰρεῖν. ῥᾶισον γὰρ ἔσεσθαι, τῶν μὲν ἀνδρῶν ἀπολωλῶτων, τῶν γυναικῶν δ' ἀπολελειμμένων. ἔφη πρὸς αὐτάς. Τὸ μὲν ἐν τῷ ἴσθι μαχόμενον νικᾶν τὰς ἐναντικμένους, ἔστι μοι καλόν. τὸ δ' ἐπὲρ τῶν ὄρων τῆς χώρας μεμαχημένον ² τὴν πόλιν ἐπιθυμεῖν λαβεῖν ἢ δίκαιον τίθεμαι εἶναι. ἦλθον γὰρ χώραν ἀπολαβεῖν, ἢ καταλαβέσθαι πόλιν.

Ἐρωτηθεὶς δὲ ³, διὰ τί Σπαρτιάται κατὰ πόλεμον κινδυνεύουσιν ἀνδρείως. Ὅτι (ἔφη) αἰδεῖσθαι τὰς ἠγεμόνας ἔμαθον, ἢ φοβεῖσθαι.

Πολυκρατίδης. Πολυκρατίδης πρεσβεύων πρὸς τὰς τῆ βασιλέως κρατηγὰς μεθ' ἑτέρων, ἐρομένων αὐτῶν ⁴,

P 5

πότε-

1 Recepi, quod est in Bas. & Steph. ed. pecul. Vulgo βαδίζει. Pro τοῖς ἀδελφοῖς Raph. Reg. vertit *adversus Delphos*.

2 Petav. *μεμαχημένων*.

3 Post δὲ Tu. n. & Petav. addunt *ἡσθ*.

4 Ald. & Bas. αὐτὸν. Mox Petav. *αἴκειν*.

πότερον ἰδίᾳ πάρεισιν, ἢ δημοσίᾳ ἐπέμφθησαν. Αἴνε
τύχωμεν, δημοσίᾳ. (εἶπεν) εἰ δὲ μὴ, ἰδίᾳ.

Φοιβίδᾳ. Φοιβίδας ¹, πρὸ τῶ κινδύου τῶ Λευκήρικῶ
λεγόντων τιῶν δείξειν τὴν ἡμέραν ταύτην τὸν ἀγαθόν,
πολλῶ τὴν ἡμέραν, ἔφησεν, ἀξίαν εἶναι δυναμένην τὸν
ἀγαθὸν δείξαι.

Σόα. Σόου ² λέγεται ἐν χωρίῳ χαλεπῷ καὶ ἀνύ-
δρῳ πολιορκούμενον ὑπὸ Κλειτορίων ³, ὁμολογήσαι τὴν
δορύνητον αὐτοῖς ἀφείναι γῆν, εἰ πίοιεν ⁴ μετ' αὐτῶ
πάντες ἀπὸ τῆς πλησίον πηγῆς. ἐφάρραν δ' αὐτὴν οἱ
πολέμιοι γενομένων δὲ τῶν ὄρων, συναγαγόντα τῆς
μεθ' ἑαυτῶ, δίδουσι τῶ μὴ πίοντι τὴν βασιλείαν, ἔδε-
νός δὲ καρτερήσαντος, ἀλλὰ πύκτων πίοντων, αὐτὸν
ἐπὶ πᾶσι καταβάντα καὶ περιβρῶνάμενον, ἔτι τῶν πολε-
μίων παρόντων, ἀπελθεῖν ⁵, καὶ τὴν χώραν καταχεῖν,
ὡς μὴ πίοντα.

Τηλέκλᾳ. Τηλέκλος ⁶ πρὸς τὸν εἰπόντα, ἔτι ὁ
πα-

¹ Dedi hoc nomen e Xyl. mente, exhibitum quoque in J. Anon. Voss. a correctore. Vulgo Σοιβίδας. Recte Xyl. obser-
vat, in historia illorum locorum & temporum nullum memora-
ri Soebidam, at Phoebidam nobilem. Turbatus quidem ordo
literarum, quo haec conscripta sunt, videtur. Sed facillime,
quod Xyl. observat, fieri potuit, ut homo non accuratissimus
literam ϕ literae συσείχω (τῶ π nimirum) subjungeret.

² Etiam hoc loco Xylandrum sequi haud dubitavi, siue po-
tius restituere, quae distincte leguntur in Vita Lycurgi Vol. I.
pag. 93. Vulgo nimirum hic locus ad eundem Soebidam re-
fertur, & in fine praecedentis loci ad δείξαι male subjungitur
σῶων, quod vertit quoque Raph. Reg. *multi faciendum diem,*
qui virum fortem solum monstrare possit.

³ Petav. Κλειτορείων. Sic quoque Ald. & Bas.

⁴ Post πίοιεν Turn addit οἱ, quod W. probat.

⁵ Dedi ἀπελθεῖν e Turn. quod etiam est in Lyc. Vit. I. c.
Vulgo ἐπελθεῖν. In fine dicti aliquid labi subesse, W. suspicatur.

⁶ Etiam hic loci nomen dedi e mente Xyl. mutatum, qua-
le est pag. 125. h. V. Vulgo Τηλέκρος.

πατήρ λέγει καιῶς αὐτόν· Εἰ μὴ αὐτῷ (ἔφη) λεκτὸν ἦν, ἐκ ἂν ἔλεγεν.

Εἰπόντος δὲ τῷ ἀδελφῷ, ὅτι ἐχὼ ὁμοίως αὐτῷ προσφέρνται οἱ πολῖται, ὡς ἐκείνῳ, ὄντι ἐκ¹ τῶν αὐτῶν, ἀγνωμονέσερον δὲ, εἶπεν· Σὺ γὰρ ἐκ οἴδας ἀδικεῖσθαι, ἐγὼ δέ.

Ἐρωτηθεὶς δὲ, διὰ τί ἔθος παρ' αὐτοῖς ἐστὶ² τὰς νεωτέρους τοῖς πρεσβυτέροις ἐξανίστασθαι· Ὅπως (ἔφη) περὶ τὰς μὴ προσήκουστας ἔτιώς ἔχοντες τιμῆς, μᾶλλον τιμῶσι τὰς γονέας.

Πυθομένε δὲ τινος, πόσῃν κέκλιται³ ἕσταν, ἔφη· Οὐ πλείω τῆς ἰκανῆς.

Χαρίλλος. Χαρίλλος⁴ ἐρωτηθεὶς, διὰ τί τὰς νόμους ὁ Λυκῆργος ἔτιώς ὀλίγους ἔθηκεν· Ὅτι (ἔφη) τοῖς ὀλίγα λέγεσθαι ὀλίγων καὶ νόμων ἐστὶ χρεία.

Πυθομένε δὲ τινος, διὰ τί τὰς μὲν πόρας ἀκαλύπτει, τὰς δὲ γυναῖκας ἐγνεκαλυμμένας εἰς τὸ μφανέες ἄγεσθαι· Ὅτι (ἔφη) τὰς μὲν πόρας, ἀνδρας εὐρεῖν δεῖ· τὰς δὲ γυναῖκας, σώζειν τὰς ἔχοντας.

Τῶν δὲ εἰλωτῶν τινὸς θρασύτερον αὐτῷ προσφερόμενε· Εἰ μὴ ἄργιζόμην, (εἶπε) κατέκτανον ἂν σε.

Ἐρωτηθεὶς δὲ, τίνα νομίζει πολιτεῖαν ἀρίστην, ἔφη· Ἐν ἧ ἂν περὶ ἀρετῆς πλείους πολιτευόμενοι πρὸς ἀλλήλους ἀνευ εἰσεως ἀγωνίζωνται.

Πυθομένε δὲ τινος, διὰ τί πάντα τὰ τῶν θεῶν ξόανα μετ' ὀπλων ἰδρυται παρ' αὐτοῖς· Ὅπως (ἔφη) μήτε τὰ κατὰ τῶν ἀνθρώπων οὐεῖδη λεγόμενα διὰ τὴν δειλίαν ἐπὶ τὰς θεὰς ἀναφέρωμεν, μήτε οἱ νέοι τοῖς θεοῖς ἀνοπλοὶ εὐχωνται.

ΔΙΑ-

1 R. cum Frst. ὄντι καὶ τ. α'. Restitui ἐκ.

2 abest ἐστὶ a Petav.

3 Turn. κέκλιται.

4 Restius esse Χαρίλλος, bene monet W.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΛΑΚΩΣΙΝ
ΑΔΟΞΩΝ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ¹.

Σαμίων πρεσβευταῖς μακρολογῆσιν ἔφασαν οἱ Σπαρτιάται· Τὰ μὲν πρῶτα ἐπιλελάδαμεν ², τὰ δὲ ὕστερα ἔ συνήκαμεν, διὰ τὸ τὰ πρῶτα ἐπιλελᾶσθαι.

Πρὸς Θηβαίους ³ περὶ τινων ἀντιλέγοντας· Ἡ Φρομεῖν (εἶπον) δεῖ ἔλασσον, ἢ δύνανθαι μεῖζον.

Λάκων ἐρωτηθεῖς, δι' ἣν αἰτίαν τὰς τῆ πώγωνος τρίχας ἐπὶ πολὺ κομώσας ἔχει ⁴, εἶπεν· Ἵνα βλέπων τὰς πολιὰς, μὴδὲν ἀνάξιον αὐτῶν πράτῃσ.

Ἐπανῆντός τινος τὰς ἀρίστες μαχητὰς, Λάκων ἀκέσας εἶπεν· Ἐν Τροίᾳ.

Ἐτερός ἀκέσας δειπνήσαντάς τινας βιάζεσθαι πίνειν· Μὴ καὶ ἐδίειν (εἶπε) βιάζονται;

Πινδάρου γράψαντος· Ἐλλάδος ἔρεισμα Ἀθηναίων Λάκων ἔφη, καταπεσεῖν αὐτὴν Ἐλλάδα ὀχραμένην ἐρείσματι τοιούτῳ.

Ἐπεὶ δ' ἰδὼν τις ἐν πίνακι γραπτῷ Λάκωνας ὑπ' Ἀθηναίων σφαττομένους, ἔλεγεν· Ἀνδρεῖοί γ' Ἀθηναῖοι· Λάκων ὑποτυχῶν· Ἐν τῷ πίνακι, εἶπεν.

Πρὸς δὲ τινὰ, προστιέμενον τὰς ἐκ διαβολῆς βλασφημίας, Λάκων εἶπε· Παῦσαι κατ' ἐμὲ τὰ ὤτα χορηγῶν.

Πρὸς δὲ τὸν κολαζόμενον, καὶ λέγοντα· Ἄκων ἡμαρτον ⁵. εἶπέ τις· Ἄκων τοίνυν καὶ κολάζε.

Ἰδὼν τις ἐν ἀποχωρήσει θακέοντα ⁶ ἐπὶ δίφρῳ ἀνδρώ-

¹ abest haec inscriptio a c. MS. Petav. nec non ab Ald. Bas. Xyl. Venet. Voff.

² Turn. ἐπιλελάσμεθα.

³ Turn. & Petav. Θηβαῖον, & statim ἀντιλέγοντα. Hunc locum omittit Raph. Reg.

⁴ Petav. ἔχας. Sic quoque Ald. Bas. Steph. ed. min.

⁵ Petav. ἄκρον ἡμαρτον.

⁶ Turn. θακέντας.

ἀνθρώπους· Μὴ γένοιτο (εἶπεν) ἐνταῦθα καθίσαι, ὅθεν ἐκ ἔσιν ἐξαναστῆναι πρεσβυτέρῳ.

Χίων ποτὲ κατ' ἐπιδημίαν ἀπὸ δειπνα ἐμεσάντων ἐν τῷ ἔφορείῳ, καὶ χεσάντων ἐπὶ τῶν δίφρων, ἔνθα οἱ ἔφοροι ἐκάθηντο, τὸ μὲν πρῶτον ἰχυρῶς ἀνεζήτην τὰς ποιήσαντας, μὴ πολίται τυγχάνωσιν· ὡς δ' ἤθουτο, ὅτι Χίοι εἶσαν, ἐκήρυξαν, τοῖς¹ Χίοις ἐφίῳσιν ἀσελγαίνειν.

Ἐπεὶ δέ τις τὰς ἀμυγδαλὰς τῶν σκληρῶν ἑώρα διπλασίῳ² πωλεμένας· Μὴ σπάνιοι (ἔφη) οἱ λίθοι;

Τίλας τις ἀηδίνῃ, καὶ βραχεῖαν πίνυ σάρκα εὐρῶν, εἶπε· Φωνά τυ τίς ἐσσί, καὶ ἐδὲν ἄλλο.

Ἰδὼν τις Λάκων Διογένην τὸν κύνᾳ περιλαμβάνοντα ἀνδριάντα χάλκεον, ψύχας ὄντος σφοδρῆ, ἐπύθετο, εἰ ῥιγίῳ ἀρησαμένῃ δέ· Τί ἐν (ἔφη) μέγα ποιεῖς;

Ἵονειδιθεῖς τις τῶν Μεταποντίων εἰς δειλίαν ὑπὸ Λάκωνος· Ἄλλὰ μὴν (ἔφη) ἐκ ὀλίγα τῆς ἀλλοτρίας ἔχομεν· ὁ δέ· Οὐ μόνον ἄρα (ἔφη) δεῖλοι, ἀλλὰ καὶ ἄδικοι ἐσέ.

Κατ' ἐπιδημίαν τις ἐν Σπάρτῃ κρηπιδέμενος ὄρθος ἐπὶ θατέρῃ σιέλας, εἶπε πρὸς Λάκωνα· Οὐκ ἂν οἶμαί σε, ὦ Λάκων, τοσῶτου χρίνον ἐπὶ τῆ ποδὸς, ὅσον ἐγὼ, σῆναι· καὶ ὅς ὑπολαβών· Οὐ γὰρ, ἔφη τῶν μέντοι χηνῶν ἐκ ἔσιν, ὅσις ἔ.

Μεγαλυνομένη τιδὸς ἐπὶ τῇ ῥητορικῇ τέχνῃ, εἶπέ τις Λάκων· Ἄλλὰ νῆ τῷ Σιῶ, τέχνη ἀνευ τῆ ἀληθείας ἤφθαι, ἔτε ἐσίν, ἔτε μὴ ποτε γένηται.

Ἄργεῖς ποτ' εἰπόντος· Πολλοὶ τάφοι παρ' ἡμῖν εἰσι Σπαρτιατῶν· Λάκων εἶπεν· Ἄλλὰ μὴν παρ' ἡμῖν Ἄργείων ἐδὲ εἰς· ὡς αὐτῶν μὲν πολλάνικς Ἄργεας ἐπιβεβηότων, Ἄργείων δέ τῆς Σπάρτης ἐδέποτε.

Λάκων

¹ Turn. ὅτι τοῖς Χ.

² Turn. & Petav. διπλασίως.

Λάκων αἰχμαλωτιθεὶς καὶ πιπρασιόμενος, τὸ κήρυκος λέγοντος· Λάκωνα πωλῶ· ἐπεσόμισεν, εἰπὼν· Αἰχμάλωτον κήρυσσε.

Τῶν παρὰ Λυσιμάχῳ στρατευομένων ἐρωτηθεὶς τις ὑπ' αὐτῶ, μή τις τῶν εἰλώτων ἐστί· Σὺ δ' οἶε (ἔφη) ἐπὶ τὸ παρὰ σὲ τετράβολον ¹ Λάκωνα ἤξειν;

Ὅτε Θηβαῖοι νικήσαντες τὰς Λάκωνας ἐν Λεύκῃροις πρὸς αὐτὸν παρήσαν τὸν Εὐρώταν, καὶ τις μεταλαυχῶν εἶπε· Πῶ νῦν εἰσιν οἱ Λάκωνες· Σπαρτιάτης ληφθεὶς ὑπ' αὐτῶν· Οὐ πάρεισιν, ἔφη· ἔ γὰρ ἂν ὑμεῖς δεῦρο ἤλθετε.

Ἀθηναίων ἀξιόντων, ὅτε παρέδωκαν τὸ ἄστυ, Σάμων αὐτοῖς μόνον εἶσαι ², εἶπον· Ὅταν αὐτῶν ἐκ ἦτε, τότε καὶ ἄλλως ἔχειν ζητεῖτε; Ἀφ' ἔ καὶ ἡ παροιμία· Ὅς αὐτὸς αὐτὸν ³ ἐκ ἔχει, Σάμων θέλει.

Πόλιον τινὰ κατὰ κράτος ἐλόντων ⁴ Λακεδαιμονίων, οἱ ἔφοροι εἶπον· Οἴχεται τὸ πάλαισμα τῶν νέων· ἐκ ἐτι ἐξασιν ἀνταγωνιστάς.

Ἄλλην πόλιον ὑπικνεμένε βασιλέως ⁵ αὐτῶν τέλεον ἀφανιεῖν, ἣν συμβεβήκει πράγματα πολλάνις παρεσχῆθαι τοῖς Λάκωσιν, ἐκ ἐπέτρεψαν, Φάμενοι· Μηδαμῶς ἀφανίσῃς, μηδ' ἀνέλῃς, τὰν ἀκόναυ τῶν νέων.

Τοῖς παλαίεσι παιδοτρέβας ἐκ ἐφίσανον, ἵνα μὴ τέχνης, ἀλλ' ἀρετῆς, ἣ φιλοτιμία γένηται. διὸ καὶ Λύσανδρος ⁶ ἐρωτώμενος, ὅπως ὁ Χάρων ἐνίκησεν αὐτὸν· Τῶ πολυμηχανία, εἶπε.

Φιλίππε γράφοντος, ὅτε εἰς τὴν χώραν αὐτῶν παρεγένε-

1 Turn. πεβετρώβολον (sic). Mox Petav. Λάκων.

2 Turn. & Petav. αὐτοῖς μόνην εἶσαι.

3 A'ld. & Bal. αὐτῶν.

4 Petav. ἔλοντα.

5 Turn. & Petav. τῶ βασιλέως.

6 Kaltw. appellandum esse monet Λυσανορίδης. Cf. Plut. in Vit. Pelopid. Vol. VII. pag. 244. not. 4.

εγένετο ¹, πότερον βέλονται Φίλον ἐλθεῖν, ἢ πολέμιον, αὐτὸν, ἀντεφώνησαν· Οὐδέτερον.

• Πρεσβευτὴν τινα πέμψαντες πρὸς Ἀντίγονον τὸν Δημητρίε, πυθόμενοι, ὅτι ἐνάλεσεν αὐτὸν βασιλέα, ἐζημίωσαν, καίτοι μέδιμνον πυρῶν ἐκάστω παρ' αὐτῆ σιτοδείας ² ἕσης κομίζοντα.

Ἐνέγκαντός τινος ἀρίστην γνώμην μοχθηρῆ, ταύτην μὲν ἀπεδέξαντο, περιελόμενοι δὲ τέττα, περιέδημαν ἐτέρῳ καλῶς βεβιωκότι.

Ἄδελφῶν ³ πρὸς ἀλλήλους διαφερομένων, τὸν κατέρα ἐζημίωσαν, ὅτι τὰς υἱεῖς τασιάζοντας περιορᾷ.

Ψάλτην ἐπιδημήσαντα ⁴ ἐζημίωσαν, ὅτι δακτύλοις κισθαρίζει.

Δύο παῖδες ἐμάχοντο, ἄτερος δ' αὐτῶν τὸν ἕτερον ἔτρωσε δρεπάνῳ, πληγῇ θανασίμῳ· τῶν δὲ συνήθων παίδων, ἐπεὶ διαλύεσθαι ἔμελλεν ⁵, ἐπαγγελλομένων ἀμυνεῖσθαι καὶ ἀναιρήσειν τὸν πλῆξαντα· Μηδὰ μῶς εἶπε πρὸς Θεῶν· ἐ γὰρ δίμαιον· καὶ γὰρ ἂν ἐγὼ ἐποίησα ⁶ τῆτο, εἰ ἔφθασα καὶ ἀγαθὸς ἐγενόμην.

Ἐτερον παιδάριον, ἐπεὶ παρῆν ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ κλέπειν νενόμισο τὰς ἐλευθέρους παῖδας, ὅτι τις δύναιτο, καὶ μὴ λαθεῖν αἰχρὸν ἦν, ὡς οἱ σὺν αὐτῷ παῖδες ζῶν ἐκλεψαν ⁷ ἀλωπέριον, καὶ ἔδοσαν αὐτῷ φυλάττειν· παραγενομένων τῶν ἀπολωλεκότων ἐπὶ ζήτησιν, ἔτυχε μὲν ὑπολαβὼν τὸ ἀλωπέριον ὑπὸ τὸ αὐτῆ ἱμάτιον· ἀγριαίνοντος δὲ τῆ θηρίε, καὶ τὴν πλευρὰν αὐτῆ κατεδίοντος μέχρι τῶν σπλήγχων, ἠρέμει, ἵνα μὴ γένηται

1 Turn. & Petav. παρεγίνετο.

2 Turn. & Petav. σιτοδοσίαι.

3 Turn. & Petav. addunt δὲ post ἀδελφῶν.

4 Petav. ἐπιδημήσαντα, & mox κισθαρίζει.

5 Xyl. vertit: qui pacis componendae gratia intervenerant. Legit nimirum ἔμελλον e scripto. Observat idem, διαλύεσθαι, μορι, esse alieno sensu. Sic Raph. Reg. vertit.

6 Turn. ἔπαθον.

7 Petav. ἐκλεψεν; nec non mox ὑποβαλὼν pro ὑπολαβὼν.

ται καταΦανής. ὡς δὲ ὕπερον, ἐκείνων ἀπελθόντων, ἐθεάσαντο τὸ γεγονός αἱ παῖδες καὶ ἐμέμφοντο, λέγοντες, ἄμεινον εἶναι Φανερόν ποιῆσαι τὸ ἀλωπέκιον, ἢ μέχρι θανάτου κρύπτειν. Οὐ μὲν γὰρ, (εἶπεν) ἀλλὰ κρεῖττον ταῖς ἀληθόσι τελευτᾶν, ἢ περιφωρον γενόμενον, διὰ μαλακίαν τὸ ζῆν αἰχρῶς περιποιήσασθαι.

Περιτυχόντες τινὲς Λάκωσι κατ' ὁδόν, εἶπον. Εὐτυχῆκατε, ἀρτίως ἐντεῦθεν λησῶν ἀπίοντων. οἱ δὲ Οὐ μὰ τὸν Ἐνυάλιον, ἀλλ' ἐκεῖνοι, μὴ περιτυχόντες ἡμῖν.

Λάκων ἐρωτηθεὶς, τί ἐπίσταται, εἶπεν. Ἐλεύθερος εἶναι.

Παῖς Σπαρτιάτης αἰχμαλωτιθεὶς ὑπ' Ἀντιγόνης τῆ βασιλέως καὶ πραθείς, τὰ μὲν ἄλλα πάντα ὑπήκουος ἦν τῷ πριαμένῳ, ὅσα φετο προσήκειν ἐλευθέρῳ ποιεῖν. ὡς δὲ προσέταξεν ἀμίδα κομίζειν, ἐκ ἠνέχετο, εἰπὼν. Οὐ δελεύσω. ἐνισαμένε δ' ἐκείνε, ἀναβάς ἐπὶ τὸν κέραμον, καὶ εἰπὼν. Εἴση¹ τῆς ἀνῆς, ἔβαλεν ἑαυτὸν κᾶτω, καὶ ἐτελεύτα.

Ἄλλος πωλῆμενος, εἰπόντος τινός. Χρήσιμος ἔσῃ, εἰ ἀγοράσω σε; Κᾶν μὴ ἀγοράσης, εἶπεν.

Ἄλλος αἰχμάλωτος πιπρασιόμενος, τῆ κήρυκος ἐπιλέγοντος ἀνδράποδον πωλεῖν. Κατάρατε, (εἶπεν) ἐκ ἐρεῖς αἰχμάλωτον;

Λάκων ἐπὶ τῆς ἀσπίδος μυῖαν ἔχων ἐπίσημον, καὶ ταύτην ἐ μείζω τῆς ἀληθινῆς, ὡς καταγελῶντες τινὲς ἔλεγον, ὅτι² ὑπὲρ τῆ λαυθάειν τῆτο πεποιήκει. Ἴνα μὲν ἔν (εἶπε) Φανερός ὦ ἔτω γὰρ τοῖς πολεμοῖς πλησίον προσέρχομαι, ὥσε τὸ ἐπίσημον, ἠλίκου ἐσίν, ὑπ' αὐτῶν ὀραῖται.

Ἄτε-

1 W. susp. ἀνήση τῆς ἀνῆς, *fructus emtionis*. Mez. οἰμά-
ξῃ, quo recepto delendum est τῆς ἀνῆς. Paulo ante Turn.
ἐνισαμένε pro ἐνισαμ.

2 Recepi ὅτι ex Turn. Vulgo deest.

Ἄτερος, ἐν συμπόσιῳ προσευχθεῖσης λύρας· Οὐ Λακωνικὸν (εἶπε ¹) τὸ Φλυαρεῖν.

Σπαρτιάτης ἐρωτηθεὶς, εἰ ἀσφαλὴς ἢ εἰς Σπάρτην ὁδὸς, εἶπεν· Ὅποιος καθίσσεις. οἱ μὲν γὰρ λέοντες βαδίζοντες ἀποκλαίοντι ², τὰς δὲ λαγῶς ἐπὶ τῷ σιγῆν ἄδηρεύομες.

Ἐν χειραψίᾳ ³ περιιρόντος τῷ προσραχηλίζοντος κενοσπάδως, καὶ κατασπῶντος ἐπὶ τὴν γῆν, ἐπειδὴ τῷ σώματι ἐλείπετο ὁ προσπεσὼν, ἔδακε τὸν βραχίονα. καὶ ὁ ἄτερος εἶπε· Δάκνεις, ὦ Λάκων, ἀσπερ αἱ γυναῖκες· Οὐ μὲνεν, (εἶπεν ἄτερος) ἀλλ' ὥσπερ οἱ λέοντες.

Χαλῶς ἐπὶ πόλεμον ἐξῶν καὶ διαγελάμενος, εἶπεν· Οὐ Φευγόντων δεῖ, ἀλλ' ἰσαμένων καὶ τὴν τάξιν ⁴ τηρέντων.

Ἄτερος τοξευθεὶς καὶ τὸν βίον ἐκλείπων, ἔλεγεν· Οὐ μέλει μοι τῆτο, ὅτι ἀποθανῆμαι, ἀλλ' ὅτι ὑπὸ γυνιδος τοξίτη καὶ μηδὲν πράξας.

Εἰς

¹ Turn. & Petav. ἡ λακωνικὸν ἔφη.

² Frst. & R. ἀποκλαίοντι. Restitui lesionem priorem. Locus quidem ipse corruptus, & aegre restituentus. Pro καθίσσεις Xyl. legit καθίσσεις, descendes, quod tamen futurum, eo ipso monente, in communi lingua negant usurpari Grammatici. Pro ἀποκλαίοντι legit ἀποκλαιόντι, & hanc inde elicit sententiam: Lacones eunt venatum contra leones; adeo sunt magnanimi: lepores si Spartam veniant, capiuntur. In scripto addit pro λέοντες esse λίγοντες. W. susp. καθίζεις, a καθίω, descendo, & ἀποκλείονται. J. καθίσης — ἀποκλαίοντι. E Turn. & Petav. pro βαδίζοντες enotatur βαδίζεσι & βαδίζουσιν. Kaitw. vertit: es kommst darauf aus, wie du hingehst. Denn Löwen geben daselbst ihres Weges fort, die Hasen aber fangen wir im Lager.

³ Alibi hoc a Plut. tribuitur Alcibiadi, hic loci satis perplexe prolatum.

⁴ Turn. & Petav. μετὰ τάξιν.

Εἰς πανδοκειῶν τις καταλύσας καὶ δὲς ὄψον τῶ
πανδοκεῖ σκευάσαι, ὡς ἄτερος τυρὸν ἤτει καὶ ἔλαιον ¹.
Τί, (ἔφη) εἰ τυρὸν εἶχον, ἔτι ἂν ἐδεόμην ὄψα;

Πρὸς δὲ τὸν μακαρίζοντα Λάμπιν τὸν Αἰγινίτην,
διότι ἐδόκει πλεσιώτερος εἶναι ² ναυκλήρια πολλὰ ἔχων,
Λάκιων εἶπεν· Οὐ προσέχω εὐδαιμονία ἐν χοιρίων ἀπ-
ηρημένῃ.

Εἰπόντος δὲ τινος Λάκιωνι, ὅτι ψεύδεται, ἀπε-
κρίνατο· Ἐλεύθεροι γὰρ εἰμές. οἱ δ' ἄλλοι, αἴψα μὴ
τὰ ἀληθῆ λέγουσι, οἰμῶζονται.

Προθέμενός τις νεκρὸν εἶσαι ὄρθιον, ὡς πάντα ποιῶν
ἐν ἡρόνατο· Νῆ Δία (εἶπεν) ἔνδον τί εἶναι δεῖ.

Τύννιχος ³, Θρασυβέλες τῆ παιδὸς ἀποθανόντος,
εὐρώσως ἠνεγκε· καὶ ἐπίγραμμα εἰς τῆτον ἐγένετο·

Τὰν Πιτάναν Θρασύβελος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνευς,

Ἐπ' ἅ πρὸς Ἀργείων τραύματα δεξίμενος,

Δεινὸς ἀντία πάντα, τὸν αἱματόευντα δ' ὁ πρέσβυς

Θεὸς ἐπὶ πυρκαϊῆν Τύννιχος εἶπε τὰδε·

Δειλοὶ κλαιέθωσαν· ἐγὼ δὲ σε, τέκνον, ἀδακρυς

Θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον.

Ἄλκιβιάδῃ, τῷ Ἀθηναίῳ, βαλανέως ἐπὶ πλείστον
παρέχοντος ⁴ ὕδαρ· Λάκιων εἶπε· Τί τῆτο ὡς ἐ καθα-
ρῶ, σφόδρα δὲ ὡς ῥυπαρῶ πλείον· παρέχει;

Φίλιππος, ὅτε ἐνέβαλεν εἰς τὴν Λακωνικὴν, καὶ
ἐδόκειν ἅπαντες ἀπολεῖσθαι, εἶπε πρὸς τινὰ τῶν Σπαρ-
τιατῶν· Τί νῦν ποιήσετε, ὦ Λάκιωνες; Τί γὰρ (ἔφη)
ἄλλο, ἢ ἀνδρείως ἀποθανέμεθα; μόνοι γὰρ ἡμεῖς Ἑλ-
λήνων ἐλεύθεροι εἶναι καὶ μὴ ὑπακίειν ἄλλοις ἐμάχομεν.

Μετκ

¹ Raph. Reg. addit ὄσ acetum, καὶ ὄζον.

² Post εἶναι Turn. & Petav. addunt καὶ. Mox Petav. εὐ-
δαιμονίαν.

³ Petav. h. l. & infra Τύννιχος. Mox idem εἰς τῆτο.

⁴ W. recepit ex Voff. Turn. Petav. παραχέοντος. & deinde
παράχει. Priori loco idem legisse videtur Raph. Reg. vertens:
infinderes. Dicti sententia haud satis expedita.

Μετὰ δὲ τὴν Ἁγίδος ἤγλαν ὁμήρου αἰεῦτος Ἀντιπάτρως πεντήκοντα παῖδας, Ἐτεσιλῆς ἐφορευῶν εἶπε, παῖδας μὲν ἔδωσειν, ἵνα μὴ ἀπαίδευτοι γένωνται, τῆς πατρὸς ἀγωγῆς ¹ ἀτακίησαντες· ἐδὲ πολῖται γὰρ ἂν ² εἴησαν· πρεσβύτας δ' ἢ γυναῖκας, εἰ βέλοιο, διπλασίους δώσειν. Ἀπειλῶντος δ' αὐτῆ δεινὰ, εἰ μὴ λάβοι, ἀπεκρίναντο ³ κοινῇ· Ἐὰν χαλεπώτερα θανάτε ἐπιτάτῃς, εὐκολώτερον ἀποθανέμεθα.

Πρεσβύτης ἐν Ὀλυμπίᾳ ⁴ συντελεσθέντες τῆ ἀγῶνος προθυμέμενος θεάσασθαι, καθέδρας ἠπέρει· πολλὰς δ' ἐπιπορευόμενος τόπας, ὑβρίζετο καὶ ἐσκώπτετο, μηδενὸς αὐτὸν παραδεχομένως· ὡς δὲ κατὰ τὰς Λακεδαιμονίους ἦεν, ἀνέστησαν πάντες οἱ παῖδες καὶ πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν, τῆ τόπῃ ἐκχωρῶντες· τῶν δὲ Πανελλήνων ἐπισημειωσαμένων κρῖτω τὸ ἦθος καὶ ὑπερεπαινεύτων, ὁ πρεσβύτης κινήσας πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον, καὶ δακρύσας· Οἴμοι τῶν κακῶν, (Φησὶν) ὡς ἅπαντες μὲν οἱ Ἕλληνες ἐπίσανται τὰ καλὰ, χρῶνται δ' αὐτοῖς μόνοι Λακεδαιμόνιοι. Φασὶ δὲ τινες, ὅτι καὶ Ἀθήνησι τὸ αὐτὸ ἐγένετο. Παναθηναίων ⁵ γὰρ οὕτων, οἱ Ἀττικοὶ γέροντα προεπηλάκιζον, προσκαλέμενοι μὲν ὡς παραδεξόμενοι, εἰ δὲ παραγένοιτο, ἔ προσδεχόμενοι· ὡς δὲ διεξιῶν σχεδὸν ἅπαντας ἐγένετο κατὰ τὰς τῶν Λακεδαιμονίων θεωρὰς, ἅπαντες τῶν βάρβρων ἀνασάντες, τῆ τόπῃ παρεχώρην· ἀγαθεὶς δὲ ὁ ὄχλος ἐπὶ τῷ γεγονότι, ἐκρότησε μετὰ πολλῆς ἐπισημασίας. καὶ τις εἶ-

Q 2

πε

¹ Turn. & Petav. τῆς πατρίδος ἀγωγῆς. Pro ἀτακίησαντες W. licet satis bonum esse moneat, melius & forte verum esse suspicatur ἀτυχήσαντες; J. Venet. ἀτενκίησαντες; Voss. ἀτακίησαντες.

² Turn. pro γὰρ ἂν dat γ' ἂν.

³ Petav. ἀπεκρίνατο.

⁴ Turn. ἐν Ὀλυμπίῳ.

⁵ Ald. & Bas. παναθηνηίων. Mox Turn. & Petav. προσεπηλάκιζον.

πε τῶν Σπαρτιατῶν· Νῆ τῷ Σιῶ, ἴσασι μὲν οἱ Ἀθη-
ναῖοι τὰ καλὰ, ἔπρασσασι δέ.

Ἐπαίτης ἤτησε Λάκωνα· Ἀλλὰ εἰ δόμην ¹ σοι,
(εἶφη) μᾶλλον πῶχεύσεις. τῆς δ' ἀχημισύνης σε ταύ-
της, ὁ πρῶτος μεταδὲς, αἴτιος, ἀργόν σε ποιήσας.

Λάκων ἰδὼν ἀγείροντά τινα θεοῖς, ἐδέν, εἶπε, Φρον-
τίζειν θεῶν ² πῶχοτέρων ἑαυτῆ.

Λαβῶν τις μοιχὸν ἐπ' αἰχρῆ γυναικί· Ἀθλιε
(εἶπε) τίς τοι ἀνάγκη;

Ἄλλος ἀνέων ῥήτορος μεγάλας σρέφοντος περιό-
δου· Ἀλλὰ νῆ τῷ Σιῶ (εἶπεν) ἀνδρεῖός γε ὁ ἀνθρω-
πος πρὸς ἐδέν ὑποκείμενον εὖ σροβίλοι ³ τὴν γλῶσσαν.

Εἰς Λακεδαιμόνα παραγενόμενός τις, καὶ τὴν πρὸς
τῆς πρεσβύτας τῶν νέων τιμὴν θεασάμενος· Ἐν Σπάρ-
τη μόνῃ (εἶπε) λυσιτελεῖ γηράσκειν.

Ἐρωτηθεὶς Λάκων, ὁποῖός ἐστι Τυρταῖος ὁ ποιητής·
Ἄγαθός (εἶπε) κακανεῖν ⁴ νέων ψυχάς.

Ἐτερος ἀλγῶν τὰς ὀφθαλμοὺς ἐξήει ἐπὶ πόλεμον·
λεγόντων δ' αὐτῷ τινῶν· Πῶ ἄπει ἔτιωσ ἔχων, ἢ τί
ποιήσων; Κἄν μηδὲν ἕτερον πράξω, (εἶφη) πολεμίε γε ⁵
μάχαιραν ἀμβλυῶ.

Βῆρις καὶ Σπέρτις ⁶ Λακεδαιμόνιοι πορευθέντες ἐθε-
λον-

¹ Turn. & Petav. δόμην.

² Petav. Φροντίζα; Turn. & Bong. θεῶν.

³ Turn. & Petav. σροβίλοι.

⁴ Raph. Reg. vertit: *excitare*; alius interp. *contumelia im-
buere* & *stultitia*; Xyl. *blande ducere*, *suspiciens καλλύουσαν*.
quod est *ornare*, *eleganties reddere*, & ap. Plut. Soleit animal.
legitur. In Cleomene Plut. Vol. V. pag. 156. est αἰκάλλαν.
Vide, quae ibi not. 3. de verbo κακανεῖν e R. mente afferun-
tur. Hoc loco Venet. κακύνειν. Mez. κακιοεῖν, *acnere*, quod
W. verum censet, aut proximum vero. E Turn. notatur:
forsan εἶπεν ἀκοεῖν.

⁵ Dedi γε pro vulg. δέ e Mez. probante W. A Voil. plā-
ne abest.

⁶ Turn. Πάρτις.

λουταί πρὸς Ξέρξην, τῶν Περσῶν βασιλέα, ἐπὶ τιμα-
 ρία, ἣν ᾤφειλεν ἡ Λακεδαιμῶν κατὰ χρησμόν, διότι
 κήρυκας πεμφθέντας ¹ ἀπὸ τῆ Πέρσῃ ὡς αὐτὰς, ἀπέ-
 κείναν. ἐλθόντες πρὸς τὸν Ξέρξην, ἐκέλευον ὧ βίβλε-
 ται τρόπῳ διαχρήσασθαι αὐτὰς ὑπὲρ Λακεδαιμονίων. ὡς
 δ' ἐκεῖνος ἀγαθoίς ἀπέλυσε τὰς ἀνδρας, καὶ ἤξιε μέ-
 νειν παρ' αὐτῶ. Καὶ πῶς ἂν (ἔφασαν) δυναίμεθα ζῆν
 ἐνταῦθα, πατρίδα καταλιπόντες καὶ νόμους, καὶ τέτας
 τὰς ἀνδρας, ὑπὲρ ὧν τοσαύτην ἠλάθμεν ὁδὸν ἀποθανέ-
 μενοι; Ἰνδάρων δὲ, τῆ στρατηγῆ, ἐπὶ πλέον δεομένα, καὶ
 λέγοντος τεύξεσθαι αὐτὰς τῆς ἴσης τιμῆς τοῖς μέλισα ἐν
 προαγωγῇ Φίλοις τῆ βασιλείας, ἔφασαν. Ἄγνοεῖν ἡμεῖν
 δικεῖς, ἡλίον ἐστὶ τὸ τῆς ἐλευθερίας, ἧς οὐκ ἂν ἀλλά-
 ξαιτό τις νῦν ἔχων τὴν Περσῶν βασιλείαν.

Λάκων, ἐπεὶ τῇ μὲν προτέρᾳ ἡμέρᾳ ὁ ξένος αὐ-
 τὸν ἐξέκλινε, τῇ δ' ἐξῆς εὐώματα χρησάμενος δαψιλῶς
 ἐπεδέχετο, ἐπιβάς τοῖς εὐώμασι, κατεπάτει, ἐπιλέγων,
 διὰ ταῦτα ἐχθρὸς ἐδ' ἐπὶ ψιάθῃ ὑπνωσέναι.

Ἔτερος ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας, καὶ ὁρῶν τὰς Ἀθη-
 ναίους τὸ τάριχος ἀποκηρύττοντας ² καὶ τὸ ὄψον, καὶ τε-
 λωνῶντας, καὶ κορνοβοσιῶντας, καὶ ἕτερα ἔργα ἀχρήμα-
 να πράττοντας, καὶ μηδὲν αἰσχρὸν ἡγμένους. ὅτε ἐπ-
 ανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα, τῶν πολιῶν πυθανομέναν
 αὐτῆ, ποῖα τινα τὰ ἐν Ἀθήναις. Πάντα (εἶπε) καλὰ·
 εἰρωνευόμενος, καὶ παρισῆς, ὅτι πάντα παρὰ τοῖς Ἀθη-
 ναίοις καλὰ νομίζεται, αἰσχρὸν δ' ἔδεν.

Ἄλλος ³ ἐρωτώμενος περὶ τινος, ἀπεκρίνατο. Οὐ.
 ὡς δὲ ὁ ἐρωτήσας ἀπεκρίνατο, ὅτι Ψεύδῃ. Ὅρθῃ δὲ,
 (ἔφη) ὅτι μάταιος εἰ περὶ ὧν ἐπίσασσι ἐρωτῶν.

Ἦκέν ποτε κατὰ πρεσβείαν Λάκωνες πρὸς Λύγ-
 δαμιν

Q 3

¹ Petav. πεμφθέντας. Mox Turn. ἔφασαν pro ἔφασαν. Pe-
 tav. πορρο Ἰνδάρων pro Ἰνδάρων.

² Turn. ἀποκηρύττοντος.

³ Turn. ἄλλῃ; idem infra cum Petav. ἐρωτῶν pro ἐρωτῶν.

δαμιν τὸν τύραννον· ὡς δ' ἐκείνος ὑπερτιθέμενος πολ-
λάκις συντυχεῖν ἀνεβάλλετο, τὸ δ' ἐπὶ πᾶσι μαλακῶς
ἔχειν αὐτὸν ἔφασαν, οἱ πρέσβεις· Λέγε αὐτῶ, (εἶπον)
ὅτι μὰ τὰς θεῶς ἔ παλαισόμενοι πρὸς αὐτὸν ἐηλύθα-
μεν, ἀλλὰ διαλεχθῆσόμενοι.

Λακωνά τινά τις μυσαγωγῶν ἠρώτα, τί πράξας
ἐαυτῷ σύνοιδεν ἀσεβέσατον¹. ὁ δὲ Γινώσκεις οἱ θεοί,
ἔφη. ἐπικειμένε δὲ μᾶλλον, καὶ λέγοντος· Πάντως σε
δεῖ εἰπεῖν· ὁ Λάκων ἀντηρώτησε· Τίμι με δεῖ εἰπεῖν;
σοί, ἢ τῷ θεῷ; τῆ δ' εἰπόντος· Τῷ θεῷ· Σὺ τοί-
νυν (ἔφη) ἀποχώρησον.

Ἄλλος νυκτὸς μῆμα παριῶν καὶ Φαντασιωθεὶς
δαιμόνιον τι, ἐπέδραμε τῇ λόγχῃ διαφράμενος· καὶ²
ἐναπερείδων, εἶπε· Πῆ με Φεύγεις δις ἀποθανεμένη
ψυχῇ³;

Ἄλλος εὐξάμενος ἀπὸ τῆ Λευκάδα⁴ ῥίπτειν ἐαυ-
τὸν, ἀνέβη, καὶ ὑπέσρεψεν, ἰδὼν τὸ ὕψος· ὀνειδίζό-
μενος δ' εἶπεν· Οὐκ ᾤμην τὰν εὐχὰν ἄλλας μείζονος
εὐχᾶς δεῖδαι.

Ἄλλος ἐπὶ παρατάξεως τῷ πολέμῳ τὸ ξίφος κα-
ταφέρειν μέλλων, ἐπεὶ τὸ ἀνακλήτικόν ἐσήμηνεν, ἐν ἔτι
κατήνεγκε· πυθομένη δέ τινος, διὰ τί τὸν ἐχθρὸν ἔχων
ὑποχείριον, ἐν ἀπέπεινε⁵. Ὅτι (ἔφη) βέλτιόν ἐσι τῆ
Φονεύειν τὸ πείθεσθαι τῷ ἄρχοντι.

Λακωνί τινι ἠτίλωμένῳ ἐν Ὀλυμπίᾳ εἶπέ τις· Ὁ
ἀνταγωνιστὴς, ὦ Λάκων, ἐγένετό σε κρείστων· Οὐ μὲνεν
(ἔφη) ἀλλὰ καββαλικώτερος.

ΤΑ

1 Turn. Petav. ἀσεβαστον.

2 R. τῇ λόγχῃ διαφράμενος δὲ ἐναπ. Frst. distinguit post δε-
φράμι. at pro καὶ male habet δε. Restitui lectionem priorem.

3 Turn. ἀποθανομένα ψυχῇ; Petav. ἀποθανομένα ψ.

4 Turn. Bong. Λευκάδα. Mox iid. cum Petav. ἔ ᾤμην.

5 Turn. Petav. ἀπέπαινας.

ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΑ ¹.

Τῶν δ' εἰσιόντων εἰς τὰ συσσίτια ² ἐκάσῳ δεινύων ὁ
πρεσβυτάτος τὰς θύρας· Διὰ τῶν (Φησὶν) ἰδεῖς
ἐξέρχεται λόγος.

Δοιμαζομένη μάλισα παρ' αὐτοῖς τῆ μέλανος λε-
γομένη ζῶμῃ, ὥστε μὴ κρεαδίς δεῖσθαι τὰς πρεσβυτέρους,
παραχωρεῖν δὲ τοῖς νεκνίσκοις ³, λέγεται Διονύσιος ὁ
τῆς Σικελίας τύραννος τέτα χάριν Λακωνικὸν μάγειρον
πρίασθαι καὶ προστάξαι σκευάσαι αὐτῷ μηδενὸς Φειδέ-
μενον ἀναλώματος· ἔπειτα γευσάμενον καὶ δυσχεράναν-
τα ἀποπίσαι, καὶ τὸν μάγειρον εἰπεῖν· ὦ βασιλεῦ,
τέτον δεῖ τὸν ζῶμὸν γυμνασάμενον Λακωνικῶς, ἐν τε ⁴
τῷ Εὐρώτῃ λελεχμένον ἐποψάσθαι.

Πίνυτες οἱ Λάκωνες ἐν τοῖς συσσιτίοις μετρίως,
ἀπίασι δίχα λαμπάδος· ἐ γὰρ ἔξει πρὸς Φῶς βαδί-
ζειν ὅτε ταύτην, ἢτ' ἄλλην ὁδὸν, ὅπως ἐθίζονται ⁵ σκό-
τες καὶ νυκτὸς εὐθαρσῶς καὶ ἀδεῶς ὀδεύειν. Γράμμα-
τα ἕνεκα τῆς χρείας ἐμάνθανον· τῶν δ' ἄλλων παιδευ-
μάτων ξενηλασίαν ἐποιῶντο, ἐ μᾶλλον ἀνδρώπων, ἢ
λόγων· ἢ δὲ παιδεία ἦν αὐτοῖς πρὸς τὸ ἀρχεσθαι κα-
λῶς, καὶ καρτερεῖν πονῆντα, καὶ μαχόμενον νικᾶν, ἢ
ἀποθνήσκειν.

Διετέλεον δὲ καὶ ἄνευ χιτῶνος ⁶, ἐν ἰμάτιον εἰς

Q 4

τὸν

¹ abest inscriptio ab Ald. Bas. Voff. At Xyl. habet inscrip-
tionem Νόμιμα Λακῶνων.

² Ald. συσσία.

³ Dedi hoc casu, Xyl. & Steph. iuventibus, e Turn. & Ly-
curg. Vit. Vol. I. p. 111. Vulgo τὰς νεκνίσκους.

⁴ Dedi sic e mente H. Steph. Vulgo deest ἐν τε. Turn. &
Petav. καὶ τῷ Εὐρώτῃ.

⁵ Petav. ἐθίζονται.

⁶ H. Steph. docente, idem est ac si dixisset διετέλεον ἀχιτῶνους.

τὸν ἐνἑαυτὸν λαμβάνοντες, ἀνχημῆροί τὰ σώματα, καὶ
λατρῶν καὶ ἀλειμμάτων κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπεχόμενοι.

Ἐνάθενδον δὲ οἱ νέοι ὁμῆ κατ' Ἴλην καὶ κατὰ ἀγέ-
λην ἐπὶ σιβάδων, ἅς αὐτοὶ συνεφόρευ, τῆ παρὰ τῶν
Εὐρώτα¹ πεφυκότος καλάμα τὰ ἄκρα ταῖς χερσίν ἄνευ
σιδήρου ματακλάσαντες. ἐν δὲ τῶ χειμῶνι τὰς λεγομέ-
νας λυκοφῶνας² ὑπεβάλλουτο καὶ κατεμίγνυσαν ταῖς σι-
βάσι, θερμαντικὸν ἔχειν τι τῆς ὕλης δοκίμασις.

Ἐρῶν τῶν τὴν ψυχὴν σπαδαίων παιδῶν ἐφίετο· τὸ
δὲ πλησιάζειν, αἰχρὸν νερόμισο, ὡς τῆ σώματος ἐρῶν-
τας³, ἀλλ' ἔ τῆς ψυχῆς· ὃ δὲ ἐγυληθεῖς ὡς ἐπ' αἰ-
χύνη πλησιάζων, ἄτιμος διὰ βία ἦν.

Ἔθος ἦν καὶ τὰς νεωτέρους ὑπὸ τῶν πρεσβυτέ-
ρων ἐρωτᾶσθαι, πῶ πορεύονται, καὶ ἐπὶ τί· καὶ τὸν
μὴ ἀποκρινόμενον, ἢ προφάσεις πλέκοντα, ἐπιπλήττειν,
ὃ δὲ μὴ ἐπιπλήττων⁴ παρόντος αὐτῆ ἀμαρτάνοντα, ἐνο-
χος ἦν τῶ ἴσῳ ἐπιτιμῶν ὡσπερ καὶ ὃ ἀμαρτιῶν. καὶ ὃ
δυσχεραίνων δὲ, εἰ ἐπιτιμῶτο, ἐν μεγάλῳ ὄνειδι ἦν.

Εἴ τις Φωραθεῖη ἀμαρτάνων, ἔδει τέτον βωμόν τι-
να τῶν ἐν τῇ πόλει κύκλῳ περιϊέναι, ψόγον ἄδοντα πε-
ποιημένου εἰς ἑαυτὸν· ὅπερ ἦν ἕδεν ἕτερον, ἢ ἐπιπλήτ-
τειν αὐτὸν ἑαυτῶ.

Καὶ τὰς νέας δὲ, ἔ μόνον τὰς ἰδίαις αἰδεῖσθαι πα-
τέρας, καὶ ὑπηγάς τέτοις εἶναι, ἀλλὰ πάντας τὰς
πρεσβυτέρας ἐντρέπεσθαι, καὶ ὁδοῦ ὑποχωρῆντας καὶ
καθέδρας⁵ ὑπεξισαμένους, καὶ παρόντων ἡσυχάζοντας.
διὰ

1 Petav. κατὰ τῆ Εὐρότα.

2 Turn. λυκοφῶνας. Planta haud nota, cujus nomen varie
datur.

3 Turn. & Petav. ἐρῶντος.

4 Quae interjacent inter hanc vocem, & ἔτα in loco sequen-
ti, absunt a Petav.

5 Sic dari voluit Steph. dedique e Turn. & Petav. pro vulg.
καὶ ἔδρας. Recepit idem W. adficientibus J. & Voss. Dedī

διὸ καὶ ἦρχεν ἕκαστος, ἔχ ὡσπερ ἐν ταῖς ἑλλαις πόλε-
αι, τῶν αὐτῶν¹ τέκνων καὶ δάλων καὶ κημάτων, ἀλλ'²
ὡσπερ τῶν αὐτῶν, καὶ τῶν τῶ πλησίον, ὅπως ὅτι μάλι-
σα κοινωνῶσι καὶ φροντίζουσιν ὡς ἰδίων.

Παῖς δὲ ὑπὸ τινος κολαθεῖς, εἰ τῷ πατρὶ ἐξήγ-
γειλεν, αἰσχρὸν ἦν τῷ πατρὶ μὴ προσεντεῖναι ἀνάσσαντα,
πάλιν ἐτέρας³. ἐπίστευον γὰρ αὐτοῖς⁴ ἐν τῆς πατρίσ
ἀγωγῆς μηδὲν αἰσχρὸν προστάξαι τοῖς τέκνοις.

Κλέπτεισι δὲ οἱ νέοι καὶ τῶν σιτίων ὃ τι ἂν δύ-
νωνται, μανθάνοντες εὐφυῶς ἐπιτίθεσθαι⁵ τοῖς καθεύδα-
σιν, ἢ ῥαθύμως φυλάσσειν τῷ δὲ ἀλόντι ζημία πλη-
γαί καὶ τὸ πεινῆν. γλιχρον γὰρ αὐτοῖς ἐστὶ δεῖπνον, ὅπως
δι' αὐτῶν ἀμυνόμενοι τὴν ἐνδειαν ἀναγκάζονται τολμᾶν
καὶ πανεργεῖν.

Τὸ δὲ ἔργον τῆς σιταθείας διὰ τε ταῦτα γλιχρον
ἦν, καὶ ἴν'⁶ ἐδίξωνται μηδέποτε γίνεσθαι πλήρεις, δύνα-
σθαι δὲ πεινῆν. ἔτω γὰρ ῥοντο⁷ καὶ ἐν πολέμῳ χρη-
σιμωτέρας ἔσεσθαι, εἰ δύναιντο καὶ ἀσιτήσαντες ἐπιπο-
νῆσαι καὶ ἐγγρατεσέρας⁸ δὲ καὶ εὐτελεσέρας, εἰ πλείω
χρένον διάγοιεν ἀπὸ μικρῆς δαπάνης. τὴν δ' ἀνοψίαν

Q 5

αὐ

porro parόντων, Xyl. versione ductus pro vulg. παριόντων. Idem
w. dedit, nulla tamen ratione allata. Cum infinitivis subau-
diendum est ex antecedenti ἔδος ἦν.

1 Sic Ald. Bas. Steph. utraque ed. Maitt. & Petav. & resti-
tuendum censui pro αὐτῶν, quod est in Fist. & R. Etiam W.
habet αὐτῶν; quamam ratione, latet.

2 Turn. & Petav. ἀλλ' ὅπως τ. αὐ.

3 Subaud. πληγὰς.

4 Sic cum w. dedi e Turn. & Petav. pro vulg. ἑαυτοῖς

5 Turn. μανθάνει (Petav. μανθάνειν) εὐφυῶς ὑποτίθεσθαι.
Etiam ὑποτίθ. habet Petav. nec non δι' αὐτῶν pro δι' αὐτ. δε
ἀναγκάζονται.

6 Partic. καὶ e Turn. & Petav. addendam censui.

7 Ald. & Bas. ῥοντοα.

8 Ald. & Bas. ἀκρατεσέρας contra loci sententiam. Xyl. e
scripto correxit.

αὐτὸ φέρειν ¹, ὡς βρωμα τὸ τυχὸν προσφέρεσθαι, ῥοντο ὑγιεινότερα τὰ σώματα ἀπὸ τῆς ἐλλειπίσης ποιεῖν τροφῆς, καὶ μὴ αὔξειν εἰς βλάβος καὶ πλάτος πιεζόμενον, ἐπαίρειν δὲ εἰς ὕψος τὰ σώματα· καὶ καλὰ δὲ ποιεῖν τὰς γὰρ ἰχθῆς καὶ διακένος ἕξεις ὑπαίρειν πρὸς τὴν διάρθρωσιν, τὰς δὲ πολυτρόφας ² διὰ βάρους ἀντιβαίνειν.

Ἐσπέδαζον δὲ καὶ περὶ τὰ μέλη καὶ τὰς ῥάδας ἔδεν ἤτλον. κέντρον δ' εἶχε ταῦτα ἐγερτικὸν θυμῶ καὶ φρονήματος, καὶ παρασατικὸν ὀρμῆς ἐνθεσιώδους καὶ πρακτικῆς. καὶ ἡ λέξις ἦν ἀφελῆς καὶ ἀδρυπτος· ἔδεν δ' ἕτερον εἶχεν, ἡ ἐπαίρειν τῶν γεννητικῶς ³ ζήσαντων, καὶ ὑπὲρ τῆς σπάρτης ἀποθανόντων καὶ εὐδαιμονιζομένων· καὶ ψόγος τῶν τρεσάντων, ὡς ἀλγεινὸν καὶ κακοδαίμονα βίου· ἐπαγγελία τε καὶ μεγαλαυχία πρὸς ἀρετὴν πρέπασα ταῖς ἡλικίαις.

Τριῶν

1 In his fecutus sum Wyttenbachii conjecturam. Vulgo ita extant: τὴν δ' ἀνοσίαν ἀποφέρειν, ὡ βρωμα τὸ τυχὸν προσφέρεσθαι ῥοντο ὑγ. τ. σ. α. τ. ε. π. τροφῆς, καὶ αὔξειν ε. β. κ. πλάτος, μὴ πιεζόμενον ἐπαίρειν εἰς ὕψ. τὰ σώμ. Pro ὡ βρωμα Xyl. & H. Steph. reponi voluerunt τῷ βρ. ut sit τῷ προσφέρεσθαι pro διὰ τῆ προσφ. Raph. Reg. vertit: absque oblatio degendo & cibum quemlibet ac vulgarem sumendo. E Turn. notatur: forsitan ὑποφέρειν τὸ βρωμα. Locus ipse compilatus est ex Vit. Lycurg. Vol. I. p. 122. unde reliquae emendationes facile sese probant. In Ald. & Bas. legitur καὶ αὔξειν ante ἀπὸ τῆς ἑλλ. Steph. reposuit post τροφῆς. Turn. porro pro πιεζόμενον dat πιεζόμενα. Raph. Reg. plane omittit, quae sequuntur post τροφῆς usque ad posterius σώματα, vertendo: putabant corpora cibi paucitate reddi & saniora & pulchriora.

2 Sic Xyl. & Steph. legendum monuerunt pro πολυτρόφας, quod in Ald. & Bas. extat. Enotatur simul e Turn. Bong. Petav.

3 Pro hac voce legi voluit Xyl. γενναίως. At Hesychio teste idem valet. W. γενικῶς, quod quidem a Suida per ἰχυρῶς & γενναίως explicatur, sed in notis ad Hesych. sub voce γενικαί & γενικῶς improbat, utpote male a Kustero retentum, & cum γενικῶς mutandum. Pro ζήσαντων Turn. ζητησάντων.

Τριῶν ἔν χορῶν ὄντων κατὰ τὰς ¹ τρεῖς ἡλικίας, καὶ συνισαμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν νεύτων, ἀρχόμενος ἦδεν. Ἄμες ποτ' ἤμες ἄλκιμοι νεανίαι· εἶτα ὁ τῶν ἀκμαζόντων ἀνδρῶν, ἀμειβόμενος. Ἄμες δὲ γ' εἰσμέν· αἱ δὲ λῆς, ἀγύασθεο· ὁ δὲ τρίτος ὁ τῶν παιδῶν. Ἄμες δὲ γ' εἰσόμεθα ² πολλῶ κάρρονες.

Καὶ οἱ ἐμβατήριοι ³ δὲ βυθμοὶ παρορμητικοὶ πρὸς ἀνδρείαν καὶ θαρραλεότητα καὶ ὑπερφρόνησιν θανάτε, οἷς ἐχρῶντο ἐν τε χοροῖς καὶ πρὸς αὐλὸν ἐπάγοντες τοῖς πολεμίοις. ὁ γὰρ Λυκῆργος παρέζευξε τῇ κατὰ πόλεμον ἀσιήσει τὴν Φιλομυσίαν, ὅπως τὸ ἄγαν πολεμικὸν τῷ ἐμμελεῖ κεραιδὲν, συμφωνίαν καὶ ἀρμονίαν ἐχηδὶο καὶ ἐν ταῖς μάχαις προεθύετο ταῖς μέσαις ὁ βασιλεὺς, ἵνα λόγῃ ἀξίας παρέχωσι τὰς πράξεις οἱ μαχόμενοι καὶ μνήμῃς εὐκλεῆς.

Εἰ δὲ τις παραβαίνοι τι τῆς ἀρχαίας μεσιτικῆς, ἐκ ἐπέτρεπον· ἀλλὰ καὶ τὸν Τέρπανδρον ἀρχαιώτερον ὄντα καὶ ἄριστον τῶν καθ' ἑαυτὸν κινθαρῶδων, καὶ τῶν ἡρωϊκῶν πράξεων ἐπαινέτην, ὅμως οἱ ἐφόροι ἐζημίωσαν, καὶ τὴν κινθάραν αὐτῷ προσεπατάλευσαν φέροντες· ὅτι μίαν μόνην ⁴ χορδὴν ἐνέτεινε περισσοτέραν, τῆ ποιικίλε τῆς Φωνῆς χάριν. μόνον γὰρ τὰ ἀπλέτερα τῶν μελῶν ἐδοκίμαζον. Τιμοθέες δὲ ἀγωνιζόμενα τὰ Κάρνεια ⁵, εἰς τῶν ἐφόρων μάχαιραν λαβῶν ἠρώτησεν αὐτὸν, ἐκ ποτέρου τῶν μερῶν ἀποτέμοι τὰς πλείους τῶν ἐπὶ χορδῶν.

Τῶν δὲ τάφων ἀνεῖλε τὴν δεισιδαιμονίαν ἄπασαν ὁ Λυκῆργος, ἐν τῇ πύλει θάπτειν τὰς νεκρὰς, καὶ πλησίον

1 Petav. omittit τὰς.

2 Ald. & Basf. εἰσόμεθα. Petav. εἰσόμεθα.

3 Sic Xyl. e Lyc. Vita legendum monuit, pro ἐμβατήριοι, quod est in Ald. Basf. Steph. ed. min. Mox Petav. ἀνδρίαν.

4 Petav. inverso ordine μόνην μίαν.

5 Festum Apollini sacrum.

σίον ἔχειν ¹ τὰ μνημεῖα τῶν ἱερῶν συγχωρήσας. Περι-
εῖλε δὲ καὶ τὰς μισμὰς, συνθάπτειν δὲ ἐδὲν ἐπέτρε-
ψεν, ἀλλ' ἐν Φοινικίῳ καὶ Φύλλοις ἐλαίας θέντας, τὸ
σῶμα περιέλλειν κατ' ἴσον ἅπαντας. ἀνεῖλε δὲ καὶ τὰς
ἐπιγραφὰς τὰς ἐπὶ τῶν μνημείων, πλὴν τῶν ἐν πολέμῳ
πεσόντων, καὶ τὰ πένθη καὶ τὰς ὀδυρμῆς.

Ἀποδημεῖν δὲ ² ἐκ ἐξῆν αὐτοῖς, ἵνα μὴ ξενικῶν
ἕθῶν καὶ βίῳν ἀπαιδευτῶν μετὰχῶσι.

Καὶ ξενηλασίας δὲ εἰσηγήσατο, ὅπως οἱ παρεισ-
ρέοντες μὴ διδάσκαλοι κακῆ τινος τοῖς πολίταις ὑπάρ-
χῶσι.

Τῶν πολιτῶν ὅς ἂν μὴ ὑπομείνῃ τὴν τῶν παιδῶν
ἀγωγὴν, ἐ μετεῖχε τῶν τῆς πόλεως δικαίων.

Ἔνιοι δ' ἔφασαν, ὅτι καὶ τῶν ξένων ὅς ἂν ὑπο-
μείνῃ ταύτην τὴν ἀσκησιν τῆς πολιτείας, κατὰ τὸ βέ-
λημα τῆ Λυκέρως μετεῖχε τῆς ἀρχῆθεν διατεταγμένης ³
μοίρας· παλεῖν δ' ἐκ ἐξῆν.

Τοῖς τῶν πλησίον οἰκέταις ὡς ἰδίοις χρῆσθαι ἔθος
ἦν, εἶπε δέοντο, καὶ κισὶ καὶ ἵπποις, εἰ μὴ οἱ δεσπά-
ται χρῆζοιεν. καὶ ἐν ἀγρῶν δὲ εἴ τις τινὸς ἐλλίπης γε-
νόμενος δεηθεῖη, ἀνοίξας καὶ βασιλάσας τὰ ἐπιτήδεια τῶ
ἔχοντος, τὰ ταμεῖα σημηνάμενος κατέλειπεν.

Ἐν τοῖς πολέμοις Φοινικίσιν ἐχρῶντο. ἅμα μὲν
γὰρ ἡ χρῶα ἐδόκει ⁴ αὐτοῖς ἀνδρικὴ εἶναι, ἅμα δὲ τὰ
αἱματῶδες τῆ χρώματος πλείονα τοῖς ἀπείροις Φάβου
παρέχειν. καὶ τὸ μὴ εὐπερίφωρον ⁵ δὲ τοῖς πολεμίοις
εἶναι,

¹ Petav. ἔχειν.

² Ald. δεῖ pro δέ. Turn. ἡθῶν pro ἕθῶν. Locum sequen-
tem omittit Petav.

³ Petav. διατεταγμένης. Mox idem πλησίον pro πλησίον.
Ad παλεῖν δ' ἐκ ἐξῆν W. adnotat, videri, ut peculiare Insti-
tutum, a proximis disjungendum.

⁴ Ald. & Basf. δοκεῖ; Petav. δοκῆ, & mox παρέχειν.

⁵ Restitui cum W. pro εὐπερίφωρον, quod ex Steph. edd. in
rell. transiit. Ipse Steph. in adnott. corrigendum monuit.

εἶναι, εἴαν τις αὐτῶν πληγῇ, ἀλλὰ διαλανθάνειν ¹ διὰ τὸ ὁμόχρεον, χρήσιμον.

Ὅταν στρατηγήματι τὰς πολεμίας νικήσωσι, βῆν τῷ Ἄρει θύεσιν· ὅταν δ' ἐκ τῆ Φανερεῖ, ἀλεκτρυόνα· ἐθίζοντες τὰς ἡγεμένους ἐ μόνον πολεμικὰς, ἀλλὰ καὶ στρατηγικὰς εἶναι.

Ταῖς εὐχαῖς ² προστιθέασι τὸ ἀδικεῖσθαι δύνασθαι εὐχῇ δ' αὐτῶν, διδόναι τὰ καλὰ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ πλέον ἐδέν.

Ἄφροδίτην σέβουσι τὴν ἐνόπλιον· καὶ πάντας δὲ τὰς θεὰς θήλειαι καὶ ἄρρενας λόγχας ἔχοντας ποιεῦνται, ὡς ἀπάντων τὴν πολεμικὴν ἀρετὴν ἔχόντων.

Ἐπιλέγουσι δὲ καὶ ³ παροιμιαζόμενοι, τὰν χεῖρα ποτιφέροντα τὰν τύχην καλεῖν· ὡς δέν ἐπικαλεῖσθαι τὰς θεὰς μετὰ τῆ ἐγχειρεῖν τι καὶ πράττειν, ἄλλως δὲ μή.

Τοῖς παισὶν ἐπεδεικνυσον τὰς εἰλωτας μεθύσαντας, εἰς ἀποτροπὴν πολυονίας.

Ἔθος ἦν αὐτοῖς μηδὲ κόπτειν τὰς αὐλείας θύρας ⁴ ἀλλ' ἐξῶθεν βοῆν.

Στλεγγίσιον ἐ σιδηραῖς, ἀλλὰ καλαμίαις, ἐχρῶντο.

Κωμωδίας καὶ τραγωδίας ἐκ ἡρωῶντο, ὅπως μήτε ἐν σπεδῇ, μήτε ἐν παιδιᾷ ἀκέωσι τῶν ἀντιλεγόντων τοῖς νόμοις.

Ἀρχίλοχον τὸν ποιητὴν ἐν Λακεδαίμονι γενόμενον, αὐτῆς ὥρας ἐδίωξαν, διότι ἐπέγνωσαν αὐτὸν πεποικηκότα,

¹ Petav. λανθάναν.

² Ald. Bas. & Turn. ἀχαῖς, quod Xyl. e MS. corrigi iussit, jam a Raph. Reg. bene translaturum. Steph. dedit εὐχαῖς, adnotans simul, male quosdam ἀρχαῖς reponendum censuisse.

³ Post καὶ vulgo fuit οἱ, quod ex mente Xyl. delevi. In seq. Turn. & Petav. τὴν χεῖρα ποτιφέρουσα. Ibid. postea ἐπιχειρεῖν pro ἐγχειρεῖν.

⁴ abest θύρας a Petav.

κῆρα, ὡς κρεῖττον ἐστὶν ἀποβαλεῖν ¹ τὰ ὄπλα, ἢ ἀπο-
θανεῖν.

Ἄσπιδι μὲν Σαίων ² τις ἀγάλλεται, ἣν περὶ θάμνω
Ἐντὸς ἀμώμητον κάλλιπον ἐκ ἐθέλων.

— ἄσπις ³ ἐκείνη

Ἐρρέτω· ἐξαῦθις κήσομαι ἐ κακίω.

Κόραις καὶ κόροις κοινὰ τὰ ἱερά.

Συραφίδαν ἐζημίωσαν οἱ ἔφοροι, ὅτι ὑπὸ πολλῶν
ἠδικεῖτο.

Σακκοφόρον ἀνεῖλον, διότι παρυφῆν εἰς τὸν σάκ-
κον ἐνέβαλε ⁴.

Τὸν ἐκ τῆς γυμνασίης νεανίσκου ἐπέτιμων, ὅτι τῆς
εἰς Πυλαίαν ⁵ ὁδὸν ἠπίσατο.

Κηφισοφῶντα, εἰπόντα περὶ τῆς τυχόντος δύναθαι
ἄλλην τὴν ἡμέραν λέγειν, ἐξέβαλον, Φάμενοι τὸν ἀγαθὸν
μυθῆτάν δεῖν τοῖς πράγμασιν ἴσον τὸν λόγον ἔχειν.

Οἱ παῖδες παρ' αὐτοῖς ξαινόμενοι μάξιξι δι' ὅλης
τῆς ἡμέρας ἐπὶ τῆ βωμῆ τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος, μέ-
χρι θανάτου πολλὰς διακαρτερήσιν, ἰλαροὶ καὶ γαῦροι,
ἀμιλλώμενοι περὶ νίκης πρὸς ἀλλήλους, ὅσις αὐτῶν ἐπι-
πλέον τε καὶ μᾶλλον καρτερήσειε τυτῶμενος· καὶ ὁ πε-
ριγενόμενος, ἐν τοῖς μάλις ἐπίδοξός ἐστι. καλεῖται δὲ
ἡ ἀμιλλα διαμασίγασις. γίνεται δὲ κατ' ἑκάστου ἔτος.

Ἐν δὲ τι τῶν καλῶν καὶ μακαρίων ἐδόκει παρε-
σκευα-

¹ Restitui ἀποβαλεῖν ex Ald. Bas. Steph. utraque & Petav. pro ἀπολαβεῖν, quod Frst. & R. habent. Hoc ipsum quoque retineri in W. miror.

² Saji Thracēs erant. Strabon. L. X.

³ Versus integer a Stephano sic affertur αὐτὸς δ' ἐξίφυγον θανάτου τέλος —; a Mez. autem ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα Φυγῶν. — Mox Petav. ἐρίτω.

⁴ Ald. & Bas. σάκκον & ἀνέβαλε. Hinc in ind. Var. e Turn. enotatum esse videtur ἐνέβ.

⁵ Xyl. vertendo sic explicat: quod viam nosset, quae ducit ad portam, ubi in trivio colloqui homines solebant. Pro νεανίσκου, quod praecessit, Turn. νεανίσκων.

σκευακέναι τοῖς πολίταις ὁ Λυκέρως, ἀφ' Ἰωνίαν ¹ χα-
 λῆς. τέχνης μὲν γὰρ ἄψαθαι βαναύσει τὸ παράπαν
 ἔτι ἔξει. χρηματισμῶ δὲ συναγωγὴν ἔχοντας ἐργώδη
 καὶ πραγματείας, ἐδ' ὅτιν ἐδει ², διὰ τὸ κοιμῆ τὸν
 πλετον ἀζήλον πεποιημένοι καὶ ἄτιμον. οἱ δὲ εἴλωτες
 αὐτοῖς εἰργάζοντο τὴν γῆν, ἀποφέροντες ³ ἀποφορὰν τὴν
 ἄνωθεν ἰσαμένην. Ἐπάρατον δ' ἦν πλείονός τινα μιθῶ-
 σαι, ἵνα ἐκεῖνοι μὲν κερδαίνοντες, ἡδέως ὑπηρετῶσιν.
 ἔτσι δὲ μὴ πλεον ἐπιζητῶσιν.

Ἀπειρητο δ' αὐτοῖς ναύταις εἶναι καὶ ναυμαχεῖν.
 ὕπερον μέντοι ἐναυμάχησαν, καὶ τῆς θαλάσσης κρατή-
 σαντες, πάλιν ἀπέρησαν, διαφθειρόμενα τὰ ἦδη τῶν πο-
 λιτῶν θερῶντες. ἀλλὰ πάλιν μετεβύλλοντο ⁴, καθάπερ
 ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι. καὶ γὰρ χρημάτων συναχθέντων
 τοῖς Λακεδαιμονίοις, οἱ συναγαγόντες θανάτῳ κατεδικά-
 θησαν. Ἀλκαμέλει γὰρ καὶ ⁵ Θεοπόμπῳ τοῖς βασι-
 λεῦσι χρησμός ἐδόθη. Ἀφιλοχρηματία ⁶ Σπάρταν
 ὄλεῖ. ἀλλ' ὅμως Λύσανδρος ἐλὼν Ἀθηναίως, πολὺν
 χρυσὸν καὶ ἄργυρον εἰσήγαγε, καὶ παρδέξαυτο καὶ ἐτί-
 μησαν τὸν ἄνδρα.

Τοῖς μὲν ἔν Λυκέρως χρωμένη νόμοις ἡ πόλις,
 καὶ τοῖς ὄρκοις ἐμμείνασα, ἐπρώταυ τῆς Ἑλλάδος,
 εὐνο-

¹ Turn. ἀφ' Ἰονίας.

² Turn. & Petav. ἰδοῦκα pro ἰθα.

³ Recepti hoc participium, quod vulgo deest, e Turn. a quo quidem omissam est ἀποφορὰν. Locum id habere posse, Steph. monuit. In Vita Lyc. datur τελῶντες (Vol. I. pag. 132.) quod Br. in hoc loco reponi voluit, aut corrigi ἰσαμένοι. Cum W. porro dedi ἰσαμένην ex E. pro vulg. ἐσαμένην; & in seq. ἐπάρατον e Turn. Petav. E. Voss. Venet. pro vulg. ἀπάρατον. Scrip- tum etiam fuisse poterat, W. monente, ἀπόρρητον, vetitum.

⁴ Petav. μετεβάλλοντο.

⁵ Absit hoc καὶ ab Ald. & Bas. quod inferendum monuit Xyl. e MS.

⁶ Erst. & R. una voce ἀφιλοχρηματία, quod etiam e Petav. notatur.

εὐνομίᾳ καὶ δόξῃ, χρόνου ¹ ἐτῶν πεντακοσίων· κατ' ὀλίγον δὲ παραβαινομένων, καὶ Φιλοπλετίας καὶ πλεονεξίας παρεισδουμένης, καὶ τὰ τῆς δυνάμεως ἡλαττώτο· καὶ οἱ σύμμαχοι διὰ ταῦτα δυσμενῶς εἶχον πρὸς αὐτάς. ἀλλ' ὅμως ἔτι εἶχοντες μετὰ τὴν Φιλίππῃ τῷ Μακεδόνοσιν ἐν Χαιρωνείᾳ νίκην, πάντων αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνα κατὰ τὴν ² γῆν καὶ θαλάσσαν ἀναγορευσάντων, καὶ μεταξὺ δ' Ἀλέξανδρον τὸν υἱὸν μετὰ τὴν Θηβαίων καταστροφὴν, μόνοι Λακεδαιμόνιοι (καίπερ ἀτείχιστον πόλιν ἔχοντες, καὶ ὀλίγοι πάνυ ὄντες, διὰ τὰς συνεχεῖς πολέμους, καὶ πολὺ ἀδυνάτεροι, καὶ εὐχείρωται γενόμενοι) πάνυ βραχέα τινὰ ζώπυρα διασώζοντες τῆς Λυκέρως νομοθεσίας, ἔτε συνεσπράτευσαν ἔτε τέτοις, ἔτε τοῖς μεταξὺ Μακεδονικοῖς βασιλεῦσιν, ἔτ' εἰς συνέδριον κοινὸν εἰσῆλθον, ἐδὲ Φόρον ἠνεγκαν· ἕως δὲ παντάπασιν ὑπεριδόντες τὴν Λυκέρως νομοθεσίαν, ὑπὸ τῶν ἰδίων πολιτῶν ἐτυραννεύθησαν, μηδὲν ἔτι σώζοντες τῆς πατρίδος ἀγωγῆς· καὶ παραπλήσιοι τοῖς ἄλλοις γενόμενοι, τὴν πρόθεσιν εὐκλείαν καὶ παρρησίαν ἀπέθεντο καὶ εἰς δελείαν μετέστησαν, καὶ νῦν ὑπὸ Ῥωμαίοις, καθάπερ οἱ ἄλλοι Ἕλληνας, ἐγένοντο.

¹ Ald. & Bas. χρόνων.

² Ald. & Bas. μετὰ τὴν γῆν.

ΔΑΚΑΙΝΩΝ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ¹.

Αργιλεωνίδος. Ἀργιλεωνίς ἡ Βρασιδὸς μήτηρ, τελευτήσαντος αὐτῇ τῆ υἱῆ, ὡς παραγνώμενοί τινες τῶν Ἀμφικολιτῶν εἰς Σπάρτην, ἦγον πρὸς αὐτήν, ἠρώτησεν, εἰ καλῶς καὶ ἀξίως τῆς Σπάρτης ὁ υἱὸς ἐτελεύτα. μεγαλυνόνταν δ' ἐκεῖνον, καὶ λεγόντων ἄριστον ἐν τοῖς τοιέτοις ἔργοις ἀπάντων Λακεδαιμονίων εἶναι, εἶπεν. ὦ ξένοι, καλὸς μὲν ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ παῖς με, πολλὰς δ' ἀνδρας Λακεδαιμῶν ἔχει τήνε ² κάρβουνας.

Γοργῶς. Γοργῶν, βασιλέως ³ Κλεομένεος θυγάτηρ, Ἀρισαγόρα τῆ Μιλησίᾳ παρακαλῆντος αὐτὸν ἐπὶ τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον ὑπὲρ Ἴωναν, καὶ ⁴ ὑπὸ χυμῶν χρημάτων πλήθος, καὶ ὅσῳ ἀντέλεγε, πλείονα προστιθέντος. Καταφθαρεῖ σε, (ἔφη) ὦ πάτερ, τὸ ξενύλιον, ἐὰν μὴ τάχιον αὐτὸν τῆς οἰκίας ἐκβέλης.

Προστίξαντος δέ ποτε αὐτῇ τῆ πατρὸς δῆναί τιμι σῖτον εἰς μιᾶς λόγον, καὶ προστιθέντος. Ἐδίδαξε γάρ με τὸν οἶνον χρῆσθόν ποιεῖν. Οὐκὲν, ὦ πάτερ, (ἔφη) ὅ τ' οἶνος πλείων ἐμποθήσεται, καὶ οἱ πίνοντες δρυπλιώτεροι καὶ χειρόνες ἔσονται.

Τὸν δ' Ἀρισαγόραν ὑπό τινος τῶν οἰκετῶν ὑποδύμενον θασσαμένη. Πάτερ, (ἔφη) ὁ ξένος χειρὰς ἀκῆχει. Ξένος δέ τινος μαλακῶς σολῆν ⁵ προσαγαγόντος, παρ-

¹ deest inscriptio hujus libelli in Ald. Bas. & Petav. Ejus initium cum fine praecedentis continuatur.

² Turn. & Petav. τήνω.

³ abest βασιλέως a Petav.

⁴ Inferendum duxi καὶ, quod vulgo deest, e Turn. & Petav.

⁵ Primus sic dedit Steph. Antea in Ald. & Bas. Jegebatur χολῆ, a Petav. quoque Vener. & Voss. exhibitum. Hinc Xyl.

παρωσαμένη αὐτόν. Οὐκ ἄπει ἐντεῦθεν (εἶπεν) ἔτε τὰ
 γυναικὸς δυνάμενος;

Γυρτιάδος. Γυρτιάς, Ἀιροτάτα ποτὲ τῷ θυγα-
 τριδῷ αὐτῆς ἐκ τινος τῶν παίδων μάχης πολλὰς πληγὰς
 λαβόντος, καὶ ἀπενεχθέντος εἰκαδὲ ὡς τεθνηκός, κλαι-
 όντων τῶν οἰκείων τε καὶ γνωρίμων. Οὐ σιωπήσεις,
 εἴφη; ἔδειξε γὰρ, οἷς αἵματος ἦν, καὶ ἐκ ἐφῆ δεῖν ¹
 τὸς ἀγαθὸς βοῶν, ἀλλ' ἰατρεύεσθαι.

Ὅτε ἄγγελος ἦλθεν ἐκ Κρήτης τὸν Ἀιροτάτα θύ-
 νατον ἀπαγγέλλων. Οὐκ ἔμελλεν (εἴφη) πρὸς τὰς πολε-
 μίας ἦκων, ἢ αὐτὸς ἀποθανεῖσθαι, ἢ κατακταίνεσθαι ἐπι-
 νες; ἥδιον δ' ἀκίειν, ὅτι ἀπέθανε καὶ ἑαυτῆς ² καὶ
 τῆς πόλεως ἀξίος καὶ τῶν προγόνων, ἢ εἰ εἴη ³ τὸν
 ἅπαντα χρόνου κακὸς ὢν.

Δαματρίας. Δαματρία τὸν υἱὸν δειλὸν καὶ ἀνά-
 ξιον ἑαυτῆς ⁴ ἀκέσασα, παραγενόμενον ἀνεῖλε. τὸ δ'
 ἐπίγραμμα ἐπ' αὐτῆς τόδε.

Τὸν παραβάντα νόμος Δαμάτριον ἐήλανε μάτηρ,

Ἄ Λακεδαιμονία τὸν Λακεδαιμόνιον.

Ἐτέρα Λάκαινα τὸν υἱὸν λειποτακῆσαντα ὡς ἀν-
 ἀξιον τῆς πατρίδος ἀνεῖλεν, εἰπῆσα. Οὐκ ἔμυν τὸ Φί-
 τυμα. εἴφ' ἦς τὸ ἐπίγραμμα τόδε.

Ἐρῆε κακὸν Φίτυμα διὰ σιότος, ⁵ διὰ μῖσος

Εὐρώτας δειλαῖς μηδ' ἐλάφοισι ῥέοι.

Ἀχρεῖον

legit injesto καὶ, & vertit: *molliter ac lente accedentem*, non
 probans *σολήν*, quod Raph. Reg. legisset suspicabatur. H. Steph.
 relinqui posse *χολῆ* moret, hunc in modum legendo: *μαλακῶς*
καὶ χολῆ τὸ ἰμάτιον προσαγ. W. probat *σολήν*, & vertit:
Hospite quodam difficulter stolam amicitie.

¹ Turn. & Petav. *δεῖ*.

² Xyl. vertit, ac si legisset *ἑαυτῆς*.

³ Ald. Bas. Steph. ed. min. ἢ *εἴη*, omisso *εἰ*. Paulo ante
 Petav. *ἀξίως* cum iisdem edd.

⁴ Turn. & Petav. *ἑαυτῆς*.

⁵ Petav. Ald. Bas. *εἰ διὰ μ.* MS. Xyl. *εἰ*.

Ἄχρειον σκυλάκειμα, κακὴ μερίς ¹, ἔρρε ποθ' ἄδαν,
 Ἐρρε· τὸ μὴ Σπάρτας ² ἄξιον ἐδ' ἔτεκον.

Ἀνέσσασά τις τὸν υἱὸν σεσωσμένον καὶ πεφεινωτά
 τα ἐκ τῶν πολεμίων, γράφει αὐτῷ· Κακὰ Φάμα τεῦ
 κακκέχεται ³. ἢ ταύταν νῦν ἐκνίψαι, ἢ μὴ ἔσο.

Ἄλλη, τῶν υἱῶν Φυγόντων ἐκ μάχης, καὶ πα-
 ραγενομένων ὡς αὐτήν· Πῆ (Φησί) ἦηκετε δραπετεύ-
 σαντες, κακὴ ἀνδράποδα; ἢ δεῦρο ὄθεν ἐξέδυτε κατα-
 δυσόμενοι; ἀνασυραμένη καὶ ἐπίδειξισσα αὐτοῖς τὴν κοι-
 λίαν ⁴.

Προσάγοντά τις τὸν υἱὸν ἡρασαμένη, ἐπύθετο,
 τί πράσσει ἡ πατρίς. εἰπόντος ⁵ δὲ· Πάντες ἀπολώ-
 λασι· κεραμιδα ἄρασα, ἐπαφῆμεν αὐτῷ, καὶ ἀνεῖλεν,
 εἰπῶσα· Σὲ ἔν κακάγγελον ⁶ ἐπεμψαν ἁμῖν;

Διηγόμενος τινὸς τῇ μητρὶ γενναίου θάνατον τῆ
 ἀδελφῆ· Εἶτ' ἐκ αἰχρὸν (εἶπε) τοιαύτης συνοδίας
 ἀποτυχεῖν;

Ἐπιέμψασά τις τὰς υἱᾶς αὐτῆς πέντε ὄντας ἐπὶ
 πόλεμον, ἐν τοῖς προαλείοις εἰσῆκει, παραδοῦσα, τί ἐκ
 τῆς μάχης ἀποβήσοιτο· ὡς δὲ παραγενομένος τις, πυ-
 θομένη ⁷ ἀπήγγειλε, τὰς παῖδας ἅπαντας τετελευτή-
 κέναι· Ἄλλ' ἐ τῆτο ἐπυθόμην, (εἶπε) κακὸν ἀνδρά-
 ποδον, ἀλλὰ τί πράσσει ἡ πατρίς. Φήσαντος δὲ, ὅτι

R 2

νικᾷ·

1 Ald. & Bas. καταμερίς. Xyl. correxit, & scripto probatum invenit κακὰ μερίς. Petav. porro ποτάδαν.

2 H. Steph. mavult τὸν ἔ Σπ.

3 Petav. κακέχεται; Ald. κακκέχεται.

4 abest τὴν κοιλίαν a Petav. Voss. Venet. non sine elegantia, W. iudice.

5 Turn. εἰπόντων δὲ.

6 Sic legit Xyl. e scripto, & coniecit Steph. & dedi e Petav. pro vulg. κατάγγελον. Idem recepit W. adfentientibus Voss. Jun. Mez. Pro ἁμῖν Petav. ὑμῖν.

7 Dedi sic ex H. Steph. mente & Raph. Reg. versione pro vulg. παραγενομένος τις πυθομένης, ἀπήγγ.

μικῶν Ἀσμένη τοίνυν (εἶπε) δέχομαι ¹ καὶ τὸν τῶν παιδῶν θάνατον.

Θαπῆσά τις τὸν υἱὸν, ὡς γραίδιον εὐτελὲς προσελθὼν αὐτῇ· Ὡ γύναι τὰς τύχας, εἶπε· Νῆ τῶ Σιών τὰς καλᾶς γε ², εἶφη. Ἐ γὰρ αὐτὸν ἔνευεν ἔτενον, ἵνα ὑπὲρ τὰς Σπάρτας ἀποθάνῃ, τὲτό μοι συνέβη.

Σεμνυνομένης γυναικὸς τινὸς Ἰωνικῆς ἐπὶ τινι τῶν ἑαυτῆς ὑφασμάτων ὄντι πολυτελεῖ, Λάκαινα ἐπιδείξασα τὰς τέσσαρας υἱὲς ὄντας κοσμιωτάτας, τοιαῦτα εἶφη δεῖν ³ εἶναι τὰ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γυναικὸς ἔργα, καὶ ἐπὶ τέτοις ἐπαίρεσθαι καὶ μεγαλαυχεῖν.

Ἄλλῃ ἀνέσασα περὶ τῶ υἱῶ, ὡς κακῶς ἐπὶ τῆς ξένης ⁴ ἀναστρέφοιτο, ἔγραψε· Κακὰ τοι Φάμα κακνέχεται· ταύταν ἀπόθεν, ἢ μὴ ἔσο.

Παραπλησίως δὲ καὶ Χίων Φυγάδες ἐλθόντες εἰς Σπάρτην πολλὰ Παιδαρήτε κατηγόρου· μεταπεμφθήμενῃ δ' αὐτὲς ἢ μήτηρ ⁵, Τελευτία, καὶ ἀνέσασα ὡν ἐνεκάλευν, ἐπεὶ ἐδόκει αὐτῇ ἁμαρτάνειν ὁ υἱὸς, ἐπέσειλεν· Ἄ μήτηρ Παιδαρήτω· Ἡ βελτίονα πράσσειν σε, ἢ αὐθι μένε, ἀπογνὸς τῶν ἐς Σπάρταν σωτηρίαν.

Ἐτέρω ἐπ' ἀδικήματι τῶ παιδί κρινομένω· Τέκνον, (εἶπεν) ἢ τὰς αἰτίας, ἢ σεαυτὸν, τῶ ζῆν ἀπόλυσον.

Ἄλλῃ χωλὸν υἱὸν ἐπὶ παράταξιν προπέμπασα· Τέκνον (εἶπε) κατὰ βῆμα τῆς ἀρετῆς μέμνησο.

Ἄλλῃ, τῶ παιδὸς αὐτῇ ἀΦικόμενε ἀπὸ παρατάξεως

1 Turn. ἀσμένη τοίνυν ὑποδέχομαι.

2 Petav. τὰς καλὰς προ τῶς καλᾶι. Idem cum Ald. & Bas. Φαίη pro seq. εἶφη, factum fortasse, ut H. Steph monet, perperam ex Φαίης, quod Xyl. sensu postulante, scribendum censuit.

3 Turn. δεῖ.

4 Recepi ξένης cum W. ex Turn. Petav. Voss. Venet. Idem Xyl. e scripto legi voluit. Vulgo τοῖς ξένοις.

5 Turn. & Petav. ἢ μήτηρ αὐτῆ. lid. mox Παιδαρήτη.

ξεως τετραμένε τον πόδα, και σφόδρα αλγύντος· Εάν τῆς ἀρετῆς (εἶπε ¹) μέμνη, ὦ τέκνον, και ἄπεινος ἔση και θάρρησεις.

Λάκων τραφεῖς ἐν πολέμῳ, και βαδίζειν ἔ δυνάμενος, τετραποδισὶ ἴδδευεν. αἰχουνομένῳ δ' αὐτῷ ἐν γελοίῳ ², ἢ μήτηρ· Καὶ πόσω βέλτιον, ὦ τέκνον, (εἶπε) μάλλον ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ γεγηθέναι, ἢ αἰχύνεσθαι ἐπὶ γέλῳτι ἀνοήτῳ;

Ἄλλη προσαναδιδῶσα τῷ παιδί τὴν ἀσπίδα, και παρακλιευομένη· Τέκνον, (ἔφη) ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τὰς ³.

Ἄλλη προϊῶντι τῷ υἱῷ ἐπὶ πόλεμον, ἀναδιδῶσα τὴν ἀσπίδα· Ταύτην (ἔφη) ὁ πατήρ σοι ἀεὶ ἔσωζε· και σὺ ἐν ταύταιν σῶζε, ἢ μὴ ἔσο.

Ἄλλη πρὸς τὸν υἱὸν λέγοντα, μικρὸν ἔχειν τὸ ξίφος, εἶπε· Καὶ βῆμα πρόθεε.

Ἄλλη ἀνέσασα, ὅτι ὁ υἱὸς αὐτῆς ἐν παρατάξει ἀνδραγαθήσας ἀπέθανεν· Ἐμὸς γὰρ ἦν, εἶπε. Περὶ δὲ τῆ ἐτέρας πυθομένη, ὅτι ἀποδειλιάσας σώζεται· Οὐ γὰρ ἦν ἐμὸς, ἔφη.

Ἐτέρα ἀνέσασα τεθυνημένοι τον υἱὸν ἐν μάχῃ, καθάπερ ἐτέραν ⁴. Κάτθετε αὐτὸν, (ἔφη) ἀναπληρωσάτω δὲ τὴν ἐκείνε τάξιν ὁ ἀδελφός.

Ἄλλη κομπὴν τελῶσα πάνδημον, ἤκισεν ἐπὶ τῆς παρατάξεως νικᾶν τὸν υἱὸν, ἐκὶ δὲ τῶν τραυμάτων πολλῶν γενομένων θύσκειν. ἔ περιελομένη ἄν τὸν σέφανον, ἀλλὰ σεμνυθεῖσα πρὸς τὰς πλησίον, εἶπεν· Ὡς πολλῷ κάλλιον, ὦ Φίλοι, ἐστὶν ἐν παρατάξει, νικῶντα τελευτᾶν, ἢ τὰ Ὀλύμπια περιγινόμενον ζῆν.

Διηγούμενε τινὸς τῇ ἀδελφῇ γενναῖον θάνατον τῆ

R 3

και-

1 Turn. ἔφη.

2 H. Steph. mavult ἐπὶ γελ. uti sequitur αἰχ. ἐπὶ γελ. ἀν.

3 Turn. ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τὰν; Petav. ἢ τᾶν, ἢ ἐπὶ τᾶν.

4 Petav. ἐντέταντο. Pro seq. κάτθετε MS. Xyl. κατέθετε, & superne καθαίτετε. Turn. pro ἔφη dat εἶπε.

παιδὸς αὐτῆς, ἐκεῖνη εἶπεν, ὅτι, "Ὅσου ἐπ' ἐκεῖνῳ γέ-
γηθα, τοσῶτον ἐπί σοι ἄχθομαι, ἐναρέτε συνοδίας ἀπο-
λειφθέντι.

Λακάνη τις προσέπεμψεν, εἰ Φορᾶ συνεπινεύει,
ἢ δ' ἔφη. Παῖς μὲν ἕσα ἔμαθον τῷ πατρὶ κείθεθαι,
καὶ τῷτο ἐπραξα· γυνὴ δὲ γενομένη, τῷ ἀνδρὶ εἰ ἔν δι-
καῖά με παρκαλεῖ, τέτῳ Φανερόν ποιησάτω πρῶτον.

Παρθέριος πενιχρὰ ἐρωτηθεῖσα, τίνα δίδωσι τῷ γα-
μῦντι προῖκα. Τὴν πάτριον (εἶπε) σοφροσύνην ¹.

Λάκαινα ἐρωτηθεῖσα, εἰ ἀνδρὶ προσελήλυθεν. Οὐκ
ἐγώ, (εἶπεν) ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ἐμοί.

Κρύφα τις διαπαρθενευθεῖσα, καὶ διαφθείρασα το
βρέφος, ἕτως ἐνεκατέρησε μηδεμίαν προενεγκαμένην ²
Φωνήν, ὥστε καὶ τὸν πατέρα καὶ ἄλλας πλησίον ὄντας
λαθεῖν ἀπικουησασα. τὸ γὰρ μέγεθος τῶν ἀλγηδόνων τῇ
εὐχημοσύνῃ τὸ ἄχημον προσπεσὸν ἐνίκησε.

Λάκαινα πιπρασιομένη, καὶ ἐρωτωμένη, τί ἐπίσα-
ται, ἔφη. Πιστὰ ἤμεν. Ἄλλη αἰχμαλωτιθεῖσα, καὶ
ἐρωτωμένη παραπλησίως ³. Εὐ οἰκεῖν οἶκον, ἔφη.

Ἐρωτηθεῖσά τις ὑπό τινος, εἰ ἔσαι ἀγαθὴ, ἂν αὐ-
τὴν ἀγοράσῃ, εἶπεν. Κᾶν μὴ ἀγοράσῃς.

Ἄλλη πιπρασιομένη, τῷ κήρυκος πυνθανομένῃ, τί
ἐπίσεται, εἶπεν. Ἐλευθέρᾳ ἤμεν. Ὡς δὲ ὁ ὠνησά-
μενος προσέτασσε τίνα αὐτῇ ἔχ ἀρμόζοντα ἐλευθέρᾳ,
εἰπέσα. Οἰμῶξ, φθονήσας σεαυτῷ τοιάτῃ κλήματος,
ἐξήγαγεν ἑαυτήν.

1 Turn. τὴν πατρίαν ἔφη σοφροσύνην.

2 Dedi sic e Turn. pro vulg. προενεγκαμένην.

3 Petav. περιπλησίως. Absunt ab eod. in seq. loco καὶ μὴ
ἀγοράσῃς.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ
ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΡΕΤΑΙ.

Περὶ ἀρετῆς, ᾧ Κλέα ¹, γυναικῶν, ἐ τὴν αὐτὴν τῷ
Θακυδίδῃ γνώμην ἔχομεν. ὁ μὲν γὰρ, ἥς ἂν ἐλά-
χιςος ἢ παρὰ τοῖς ἐκτὸς ψέγει πέρι, ἢ ἐπαίνε λόγος,
ἀρίστην ἀποφαίνεται· καθάπερ τὸ σῶμα καὶ τὸνομα
τῆς ἀγαθῆς γυναικὸς οἰόμενος δεῖν κατάκλεισον εἶναι καὶ
ἀνέξοδον. ἡμῖν δὲ κομψότερος μὲν ὁ Γοργίας φαίνεται ²,
κελεύων, μὴ τὸ εἶδος, ἀλλὰ τὴν δόξαν, εἶναι πολλοῖς
γνώριμον τῆς γυναικός. ἀριστα δὲ ὁ Ῥωμαίων δοκεῖ νό-
μος ἔχειν, ὡσπερ ἀνδράσι, καὶ γυναιξί, δημοσίᾳ μετα
τὴν τελευταίαν τῆς προσήκουσας ἀποδιδῶς ³ ἐπαίνους. διὸ
καὶ Λεοντίδος τῆς ἀρίστης ἀποθανέσης, εὐθύς τε μετὰ
σὲ τότε ⁴ πολὺν λόγον εἶχομεν, ἐν ἀμοιρῶντα παραμυ-
θίας Φιλοσόφου· καὶ νῦν, ὡς ἠβραλήθης, τὰ ὑπόλοιπα
τῶν λεγομένων εἰς τὸ μίαν εἶναι καὶ τὴν αὐτὴν ἀνδρός
τε καὶ γυναικὸς ἀρετὴν, προσανέγραψά ⁵ σοι, τὸ ἰσο-
ρικὸν ἀποδεικτικὸν ἔχοντα, καὶ πρὸς ἡδονὴν μὲν ἀκοῆς
ἐ συντεταγμένα ⁶. εἰ δὲ τῷ πείθοντι καὶ τὸ τέρπειν
ἔνεσι φύσει τῆ παραδείγματος, ἐ Φεύγει χάριν ἀποδεί-
ξεως συνεργὸν ὁ λόγος, ἐδ' αἰχλύνεται ταῖς Μύσαις τὰς

R 4

Χάρι-

¹ In MS. Xyl. fuit Κλέα, sed ab emendatore factum Κλέαρ-
χε, quod minime probandum, cum ex sequentibus appareat,
foeminae inscriptum fuisse librum.

² Turn. & Petav. ἀποφαίνεται. Paulo ante post ἀποφαίνε-
ται Petav. adjungit αἰόμενος, haud dubie pro οἰόμενος, ita ut,
quae interjacent, omissa esse indicentur.

³ Turn. διδῶς.

⁴ Turn. & Petav. ὄτε.

⁵ Turn. προσανέγραψά σοι.

⁶ Dedi sic e Bas. pro vulg. συντεταγμένῃν. Turn. συντε-
ταγμένον, quod W. recepit.

Χάριτας συγκαταμιγνύς καλλίστην συζύγιαν, ὡς Εὐριπίδης ¹ Φησίν, ἐκ τῆς Φιλοκλέης μάστιγα τῆς ψυχῆς ἀναδόμενος τὴν πίσιν. Φέρε γὰρ, εἰ, λέγοντες, τὴν αὐτὴν εἶναι ζωγραφίαν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, παρειχόμεθα τοιαύτας γραφὰς γυναικῶν, οἷας Ἀπελλῆς ἀπολέλοιπεν, ἢ Ζεῦξις, ἢ Νικόμαχος, ἅρ' ἂν τις ἐπετίμησεν ἡμῖν, ὡς τῆς χαρίζεσθαι καὶ ψυχαγωγεῖν μᾶλλον, ἢ τῆς πείθειν, σοχαζομένοις; ἐγὼ μὲν οὕτως οἶμαι. τί δέ; εἰς ποιητικὴν πάλιν, ἢ μιμητικὴν, ἀποφαίνοντες, ἔχ' ἑτέραν μὲν ἀνδρῶν, ἑτέραν δὲ γυναικῶν ἔσαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ², τὰ Σαπφῶς μέλη τοῖς Ἀνακρέοντος, ἢ τὰ Σιμβύλλης λόγια τοῖς Βάκιδος ³ ἀντιπαραβάλλοιμεν, ἔξει τις αἰτιώσασθαι δικαίως τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι χαίροντα καὶ τερπόμενον ἐπάγει τῇ πίσει τὸν ἀκροατὴν; ἐδὲ τῆτο ἂν εἴποις. καὶ μὴν οὐκ ἔστιν ἀρετῆς γυναικειᾶς καὶ ἀνδρείας ὁμοιότητα καὶ διαφορὰν ἄλλοθεν καταμαθεῖν μᾶλλον, ἢ βίαις βίοις, καὶ πράξεσι πράξεις, ὥσπερ ἔργα μεγάλης τέχνης, παρατιθέντας ⁴ ἅμα. καὶ σκοπεύοντας, εἰ τὸν αὐτὸν ἔχει χαρακτῆρα καὶ τύπον ἢ Σεμιράμεως μεγαλοπραγμοσύνη τῇ Σεσώπειος, ἢ Τανακουλίδος σύνεσις τῇ Σερείας ⁵ τῆ βασιλέως, ἢ τὸ Πορτίας Φρίνημα τῶ Βρέτα, καὶ τὸ Πελοπίδα ⁶ τῶ Τιμοκλείας, κατὰ τὴν κυριωτάτην ὁμοιότητα ⁷ καὶ δύναμιν. ἐπειδὴ διαφορὰς γε
τινάς

¹ Hercul. fur. v. 673. 674. 675.

² Sic Xyl. e MS. legendum monuit, & dedi pro τὴν ἐπὶ τὴν τὰ Σ. Dedit quoque W. accedente Mez.

³ Vide de ejus oraculis quaedam ab Herodoto allata, L. VIII. c. 20 — 77. L. IX. c. 43.

⁴ Turn. περιτιθέντας.

⁵ Turn. Σερεβίς. Sic Bas. quoque; Ald. Σεροβίς.

⁶ Turn. & Petav. Πελοπίδα.

⁷ Recēpi hanc vocem, ceu loci sententiæ convenientiorem, e Turn. & Petav. pro vulg. καὶνότητα, vocabulo, ab omni sensu loci, me saltim iudice, alieno. Xyl. ad vulgatam lectionem haec adnotat: „Latinus interpres hanc omisit particulam; atque

τινὰς ἐτέρας, ὡσπερ χροικὰς ἰδίας, αἱ ἀρεταὶ διὰ τὰς φύσεις λαμβάνουσι, καὶ συνεξομοιοῦνται τοῖς ὑποκειμένοις ἡθροσι καὶ κρᾶσεσι σωμάτων καὶ τροφαῖς καὶ διαίταις. ἄλλως γὰρ ἀνδρείος ¹ ὁ Ἀχιλλεὺς, ἄλλως ὁ Αἴας. καὶ Φρόνησις Ὀδυσσεὺς ἐχ' ὁμοίαν τῇ Νέστορος. ἐδὲ δίκαιος ὡσαύτως Κάτων καὶ Ἀγησίλαος, ἐδ' Εἰρήνη Φιλανδρος, ὡς Ἀλκιβίσιος, ἐδὲ Κορινθία μεγαλόφρων, ὡς Ὀλυμπία. ἀλλὰ μὴ παρὰ ² τῆτο πολλὰς καὶ διαφόρας ποιῶμεν ἀνδρίας καὶ Φρονήσεις καὶ δικαιοσύνας, ἀν μόνον ³ τῆ λόγῳ τῆ οἰκείῃ μηδεμίαν αἰ κατ' ἕνασον ἀνομοιότητες ἐκβιάζωσι. τὰ μὲν ἔν ἄγαν περιβόητα, καὶ ὄσων οἶμαι σε βεβαιοῖς βιβλίαις ⁴ ἐντυχῆσαν ἰσορίαν ἔχειν καὶ γνώσιν, ἥδη παρήσω· πλὴν εἰ μὴ τινα τῆς τὰ κοινὰ καὶ δεδημευμένα πρὸ ἡμῶν ἰσορήσαντας, ἀκοῆς ἕξια διαπέφυγεν. ἐπεὶ δὲ πολλὰ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ γυναιξίν ἕξια λόγῳ πέπρακται, βραχέα τῶν κοινῶν ἐ χειρόν ἐστι προῖσορῆσαι.

ΤΡΩΑΔΕΣ. Τῶν ἀπ' Ἰλίου περὶ τὴν ἄλωσιν ἐκφυγόντων οἱ πλείοσι χειμῶνι χρῆσάμενοι, καὶ δι' ἀπειρίαν τῆ πλῆ καὶ ἀγνοίαν τῆς θαλάττης, ἀπενεχθέντες εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ περὶ τὸν Θύμβριν ποταμὸν ὄρμοις καὶ ναυλόχοις ἀναγκαίοις μόλις ὑποδραμόντες, αὐτοὶ μὲν ἐπλανῶντο περὶ τὴν χώραν, Φρασηρῶν δεόμενοι

R 5

ταῖς

que adeo credo id eum fecisse, quod ipse quoque, ut credam, esse genuinam, abs me nondum possum impetrare. Vertit idem: si ad vim istarum virtutum praecipuam respiciatur. Recepit W. ὁμοίωτ. monens, corrigi etiam potuisse cum Mez. κοινότητα. Pro seq. ἐπειδὴ mavult ἐπεὶ, caeterum, quantum; aut ἐπεὶ δὲ, quantumquidem vero. Conclusio est in ἀλλὰ μὴ π. τ. Media habent locum parenthesis.

1 Petav. ἀνδρείας.

2 Turn. & Petav. περὶ. Mox Petav. ἀνδρείας.

3 Dedi e Turn. & Petav. μόνον pro vulg. μόνε. Mox iidem ἐκβιάζωσι. W. corrigi vult ἐκβιάζωσι.

4 Haud probat Xyl. βιβλία βέβαια. Posterius deleri vult W'

ταῖς δὲ γυναιξὶν ἐμπίπτει λογισμὸς, ὡς ἦτις ἔν Ἰδρυσις ἐν γῆ πάσῃ¹ πλάνης καὶ ναυτιλίας εὖ τε καὶ καλῶς πράττεσιν ἀνδράποισ, ἀμείνων ἐσὶ², καὶ πατρίδα δεῖ³ ποιεῖν αὐτὰς, ἀπολαβεῖν, ἦν ἀπολωλένασι, μὴ δυναμένας. ἐπὶ δὲ τέττε συμφρονήσασαι κατέφλεξαν τὰ πλοῖα, μιᾶς καταρξαμένης (ὡς Φασι) Ῥώμης· πράξασαι δὲ ταῦτα, τοῖς ἀνδράσιν ἀπήντων⁴ βοηθῆσι πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ Φοβέμεναι τὴν ὄργην, αἱ μὲν ἀνδρῶν, αἱ δ' οἰκείων, ἀντιλαμβανόμεναι καὶ καταφιλεῖσαι λιπαρῶς, ἐξεπράυναν τῷ τρόπῳ τῆς Φιλοφροσύνης. διὸ καὶ γέγονε καὶ παραμένει ταῖς Ῥωμαίων γυναιξὶν ἔτι νῦν ἕδος ἀσπάζεσθαι μετὰ τῆ καταφιλεῖν τὰς κατὰ γένεος προσήκουτας αὐταῖς. συνιδόντες γὰρ (ὡς εἶοικε) τὴν ἀνάγκην οἱ Τρῶες, καὶ ἅμα πειρώμενοι τῶν ἐγχωρίων, εὐμενῶς καὶ Φιλανθρώπως προσδεχομένων, ἠγάπησαν τὸ πραχθῆν ὑπὸ τῶν γυναικῶν, καὶ συγκατώκησαν⁵ αὐτότε τοῖς Λατίνοις.

ΦΩΚΙΔΕΣ. Τὸ δὲ τῶν Φωκίδων ἐνδόξε μὲν ε τετύχηκε συγγραφέας, ἔδενός δὲ τῶν γυναικείων ἔλαττον εἰς ἀρετὴν ἐσὶ, μαρτυρούμενον ἱεροῖς τε μεγάλοις, ἃ ὀρῶσι Φωκεῖς ἔτι νῦν περὶ Ῥάμπολιν, καὶ δόγμασι παλαιοῖς, ὧν τὸ μὲν κατ' ἕκασον τῆς πράξεως ἐν τῷ Δαίφάντε βίῳ γέγραπται· τὸ δὲ τῶν γυναικῶν τοιοῦτόν ἐστιν. ἄσπονδος ἦν Θετταλοῖς πρὸς Φωκέας πόλεμος. οἱ μὲν γὰρ⁶ ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τυράννας ἐν ταῖς Φωκικαῖς πόλεσιν ἡμέρα μιᾶ πάντας ἀπέκλεισαν, οἱ δὲ πεντήμον-

1 Dedi γῆ e Xyl. mente pro vulg. ἐν τῇ πάσῃ. Reperit γῆ in suo cod. supra τῇ notatum. Dedi porro, quod idem e scripto legendum monuit πλάνης καὶ ναυτιλίας pro vulg. πλάνη καὶ ναυτιλία. W. legi quoque vult πάσης.

2 Turn. & Petav. ἀμεινόν ἐσὶ.

3 Dedi δεῖ e Xyl. mente pro vulg. δε. Probat idem W.

4 Petav. ἀπήντων.

5 Turn. συκατώκησαν.

6 abest γὰρ a Petav.

τήκεντα καὶ διακοσίαις ἐπεινῶν ὁμήρου κατηλόγησαν· εἶ-
 τα πανσρατιῶ διὰ Λακωνῶν ἐνέβαλον, δόγμα θέμενοι μη-
 δυνὸς Φεβέσθαι τῶν ἐν ἡλικίᾳ, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας
 ἀνδραποδίσασθαι. Δαΐφαντος ἔν ὁ Βαθυλλίε, τρίτος αὐ-
 τ' ἄρχων, ἐπεισε τὰς Φωκείας μὲν, αὐτὰς ἀπαντήσαν-
 τας, τοῖς Θετταλοῖς μάχεσθαι, τὰς δὲ γυναῖκας ἅμα τοῖς
 τέκνοις εἰς ἓνα πε τόπον συναγαγόντας ἐξ ἀπάσης τῆς
 Φωκίδος, ὕλην τε περιῆσαι ξύλων καὶ Φυλακὰς κατα-
 λιπεῖν, πρόσταγμα δόντας, ἂν αἰθωνται νειωμένους¹ αὐ-
 τὰς, κατὰ τάχος τὴν ὕλην ἀνάψαι καὶ καταπρήσαι τὰ
 σώματα. Ψηφισαμένων δὲ ταῦτα τῶν ἄλλων, εἰς ἐξαυ-
 τὰς ἔφη, δίκαιον εἶναι ταῦτα συνδοκεῖν καὶ ταῖς γυναι-
 ξίν· εἰ δὲ μὴ, χαίρειν ἔαν, καὶ μὴ προσβιάζεσθαι. τέ-
 τε τῆ λόγῳ διελθόντος εἰς τὰς γυναῖκας, αὐταὶ κατ'
 αὐτὰς συνελθῶσαι ταῦτα ἐψηφίσαντο, καὶ τὸν Δαΐφαν-
 του ἀνέδησαν, ὡς τὰ ἄριστα τῇ Φωκίδι βεβηλευμένον².
 τὰ δ' αὐτὰ καὶ τὰς παῖδας ἰδίᾳ Φασίν ἐπιλησιάζσαντας
 ἐπιψηφίσασθαι. πρᾶχθέντων δὲ τέτων, συμβαλόντες
 οἱ Φωκεῖς περὶ Κλεωνὰς τῆς Ἰαμπόλιδος ἐνίκησαν. τὸ
 μὲν ἔν ψήφισμα Φαιέων Ἀπόνοϊαν οἱ Ἕλληνας ἀνό-
 μασαν· ἑορτὴν δ' ἐκ πασῶν μεγίστην τὰ Ἐλαφιβόλια
 μέχρι νῦν τῇ Ἀρτέμιδι τῆς νίκης ἐπεινῆς ἐν Ἰαμπό-
 λιδι τελεῶσιν.

XIAI. Χῖοι Λευκωνίαν ἐπόικιταν³ ἐκ τοιαύτης
 αἰτίας. ἐγάμει τις ἐν Χίῳ τῶν δοκάντων γνωρίμων εἰ-
 νυχι. ἀγομένης δὲ τῆς νύμφης ἐπὶ ζεύγος, ὁ βασιλεὺς,
 Ἴπποκλος, ἐπιτήδειος ἂν τῷ γαμῆντι, καὶ παρῶν, ἄσ-
 περ οἱ λοιποὶ, μέθης ἔσης καὶ γέλωτος, ἀνεπήδησεν⁴ ἐπὶ
 τὸ ζεύγος, ἐδὲν ὑβριστικὸν πράξαν, ἀλλ' ἔθει ποινῶν καὶ
 παιδῶν χρώμενος· οἱ δὲ Φῖλοι τῆ γαμῆντος ἀπέπεισαν
 αὐτόν· μνημικτων δὲ τοῖς Χίοις προφαινομένων, καὶ
 τῆ

¹ Petav. ἔθωνται νειωμένους.

² Petav. βεβηλευμένους; Idem infra Ἐλαφιβόλιον.

³ Sic Xyl. legendum monuit, & dedi pro vulg. ἐπόικησαν.

⁴ Petav. ἀνεπήδησεν; & mox φίλοι pro Φίλοι.

τῆ θεῆ κελεύσαντος τῆς Ἴπποκλον ἀνελόντας ἀνελεῖν, ἅπαντες ἔφασαν Ἴπποκλον ἀνηρημέναι. πάντας ἔν αὐ-
 θις ὁ θεὸς ἐκέλευε τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, εἰ πᾶσι τῆ
 ἄγος μέτεσιν· ἔτω δὲ ἰ τῆς αἰτίας καὶ μεταχόντας τῆ
 Φόνε, καὶ συνεπαιέσαντας ἀμωσγέπως, ἐν ἄλίγας γε-
 νομένε, καὶ ἄδυνατές ὄντας, ἀπώκισαν εἰς Λευκωνίαν,
 ἣν Κορωνεῖς ἀφελόμενοι πρότερον ἐκλήσαντο μετ' Ἐρυ-
 θραίων. ὕπερον δὲ πολέμω πρὸς τῆς Ἐρυθραίεσ ἀυτοῖσ
 γενομένε, μέγισον Ἴωναν δυναμένε, τότε κηκείων ἐπὶ
 τὴν Λευκωνίαν στρατευσάντων ἀντέχει μὴ δυνάμενοι,
 συνεχώρησαν ἐξελεθεῖν ὑπόσπουδοι, χλαῖναν μίαν ἐκάστω
 καὶ ἰμάτιον, ἄλλο δὲ μηδὲν ἔχοντε². αἱ δὲ γυναῖκεσ
 ἐκίκισον αὐτέσ, εἰ προέμενοι τὰ ὄπλα, γυμοὶ διὰ τῶν
 πολεμίων ἐξίσιν. ὁμωμοκέμαι δὲ Φασκόντων, ἐκέλευον
 αὐτέσ τὰ μὲν ὄπλα μὴ καταλιπεῖν, λέγειν δὲ πρὸς τῆσ
 πολεμίεσ, ὅτι χλαῖνα μὲν ἐσι τὸ ξυσόν, χιτῶν δὲ ἠ
 ἄσπικ, ἀνδρὶ θυμὸν ἔχοντι. πειθέτων δὲ ταῦτα τῶν
 Χίων, καὶ πρὸς τῆσ Ἐρυθραίεσ παρρησιαζομένων, καὶ
 τὰ ὄπλα δεικνύοντων, ἐφοβήθησαν αἱ Ἐρυθραῖοι τὴν
 τόλμαν αὐτῶν, καὶ ἐδεῖσ προσήλθεν, ἐδὲ ἐκώλυσεν,
 ἄλλ' ἠγάπησαν ἀπαλλαγέντων. ἔτοι μὲν ἔν θαρρείν δι-
 δαχθέντεσ ἐπὶ τῶν γυναικῶν, ἔτωσ ἐσώθησαν.

Τάτε δ' ἐδὲν τι λεπτόμενον ἔργον ἀρετῆ καὶ χρο-
 νοισ ὕπερον πολλοῖσ ἐπράχθη ταῖσ Χίων γυναικῖν, ὀπη-
 νίκα Φίλιπποσ ὁ Δημητρίεσ πολιορκῶν τὴν πόλιν ἐκῆρυ-
 ξε κήρυγμα βάρβαρον καὶ ὑπερήφανον, ἀφίσταθαι τῆσ
 οἰκέτασ πρὸς ἑαυτὸν ἐπ' ἐλευθερίεσ καὶ γάμω τῆσ κενή-
 μένεσ, ὡσ συνοικῶν αὐτέσ ταῖσ τῶν δεσποτῶν γυναικῖ.
 δεινὸν δὲ αἱ γυναῖκεσ καὶ ἄγριον θυμὸν λαβεῖσαι, μετὰ
 τῶν οἰκετῶν καὶ αὐτῶν³ συναγαγακέντων καὶ συμπαρ-
 ὄντων,

1 Turn. & Petav. ἔτω δὴ. Petav. μοχ Φόνεσ pro Φόνεσ ;
 item ἀπώκισαν pro ἀπώκισαν, & ἀντέχει pro ἀντέχαν.

2 Ald. & Val. ἔχοιτεσ.

3 Pro αὐτῶν Petav. exhibet τῶν. Pro συμπαρόντων W. ma-
 vult συμπαρορμῶντων, & προσταλαιπωρεῖσαι pro προσλιπαρεῖσαι.

όνταν, ὤρμησαν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὰ τεῖχη, καὶ λίθους καὶ βέλη προσφέρειν, καὶ παρακελευόμεναι καὶ προσλιπαρεῖσαι ταῖς μαχομένοις, τέλος δ' ἀμυνόμεναι καὶ βάλλουσαι τὰς πολεμίους, ἀπώσαντο τὸν Φίλιππον, ἰδὲν δὲ δάλε τοπαρῆπαν ἀποσάντος πρὸς αὐτόν.

ΑΡΓΕΙΑΙ. Οὐδενὸς δὲ ἦν ἐνδοξὸν ἐστὶ τῶν κοινῇ διαπεπραγμένων γυναιξὶν ἔργων, ὁ πρὸς Κλεομένην¹ περὶ Ἄργους ἀγών, ἐν ἡγωνίσαντο, Τελεσίλλης τῆς ποιητρίας προτρεψαμένης. ταύτην δὲ Φασιν οἰκίας ἔσαν ἐνδοξῆ, τῷ δὲ σώματι νοσηματικῇ, εἰς θεὰς πέμψαι περὶ ὑγείας, καὶ χρηθὲν αὐτῇ Μήσας θεραπεύειν, πειθομένην τῇ θεῷ, καὶ ἐπιθεμένην ὠδῇ καὶ ἀρμονίᾳ, τῆ τε πάθος ἀπαλλαγεῖν ταχὺ, καὶ θαυμάζεσθαι διὰ ποιητικὴν ὑπὸ τῶν γυναικῶν. ἐπεὶ δὲ Κλεομένης, ὁ βασιλεὺς τῶν Σπαρτιατῶν, πολλὰς ἀποικείνας, (ὅ μὴν, ὡς ἔνιοι μυθολογοῦσιν, ἐπ' ἅ καὶ ἐβδομήκοντα καὶ ἐπ' ἑκατοσὶες πρὸς ἐπ' ἑκατοσὶες) ἐβάδιζε πρὸς τὴν πόλιν, ἰρμὴ καὶ τόλμα δαιμόνιος παρέστη ταῖς ἀκμαζήσασιν τῶν γυναικῶν ἀμύνασθαι² τὰς πολεμίους ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ἡγεμένης δὲ τῆς Τελεσίλλης, ὅπλα λαμβάνουσι, καὶ παρ' ἐπαλξιν ἰσάμεναι κύκλῳ τὰ τεῖχη περιέεψαν, ὥστε θαυμάζειν τὰς πολεμίους. τὸν μὲν ἔν Κλεομένην, πολλῶν πεσόντων, ἀπεκρέσαντο· τὸν δὲ ἕτερον βασιλέα, Δημόρατον, (ὡς Σωκράτης Φησὶν) ἐντὸς γενόμενον, καὶ κατασχόντα τὸ Παμφυλικὸν, ἐξέωσαν. ἔτω δὲ τῆς πόλεως περιγενομένης, τὰς μὲν πεσέσας ἐν τῇ μάχῃ τῶν γυναικῶν ἐπὶ τῆς ὁδῆ τῆς Ἀργείας ἐθαψαν, ταῖς δὲ σωθείσασιν ὑπόμνημα τῆς ἀριστείας ἔδωσαν ἰδρύσασθαι τὸν Ἐυνάλιον. τὴν δὲ μάχην οἱ μὲν ἐβδόμη³ λέγουσιν ἰσάμενε μηνός, οἱ δὲ νεμητῆα γενέσθαι τῆ νῦν μὲν τετάρτη, πάλαι δὲ Ἑρμῆα παρ' Ἀργείοις, καθ' ἣν μέχρι νῦν τὰ Ἰβριτικὰ τελε-

1 Petav. Κλεομένη. Mox idem ἡγωνίσαντο & Τελεσίλλης.

2 Petav. ἀμύνεσθαι.

3 Turn. & Petav. ἐβδόμην.

τελῆσι I, γυναῖκας μὲν ἀνδρείοις χιτῶσι καὶ χλαμύσιν, ἄνδρας δὲ πέπλοις γυναικῶν καὶ καλύπτραις ἀμφιεννύ-
τες. ἐπανορθόμενοι δὲ τὴν ὀλιγανδρίαν, ἔχ (ὡς Ἡρό-
δοτος ἰσορεῖ) τοῖς δέλοισ, ἀλλὰ τῶν περιοίκων ποιησάμε-
νοι πολίτας τὰς ἀρίστους, συνώνισαν τὰς γυναῖκας. ἐδά-
κην δὲ καὶ τέττα ἀτιμάζειν καὶ περιορᾶν ἐν τῷ συ-
κασθεύδειν, ὡς χείρονας. ὅθεν ἔθεντο νόμον τῶν κε-
λεύοντα, πώγωνα δεῖν ἐχέσας συναναπαύεσθαι τοῖς ἀν-
δράσι τὰς γεγαμημένας.

ΠΕΡΣΙΔΕΣ. Πέρσας Ἀσυάγης βασιλέως καὶ Μή-
δων ἀποσῆτας Κῦρος, ἠτήθη μάχη. Φεύγσει δὲ τοῖς
Πέρσαις εἰς τὴν πόλιν, ὀλίγον ἀπεχόντων συνεισπεσεῖν
τῶν πολεμίων, ἀπήντησαν αἱ γυναῖκες πρὸ τῆς πόλεως,
καὶ τὰς πέπλους ἐκ τῶν κάτω μερῶν ἐπάρασαι. Ποῖ
Φέρεσθε, (εἶπον) ὦ κίκισοι πάντων ἀνθρώπων; ἔ γάρ
ἐνταῦθα γε δύνασθε καταδύναι Φεύγοντες, ὅθεν ἐξεγέ-
νεθε. ταύτην τὴν ὄψιν ἄμα καὶ τὴν Φωνὴν αἰδεσθέν-
τες οἱ Πέρσαι, καὶ κακίσαντες ἑαυτὰς, ἀνέσρεψάν τε καὶ
συμβalόντες ἐξ ἀρχῆς ἐτρέψαντο τὰς πολεμίους. ἐκ
τέττα κατέστη νόμος, εἰσελάσαντος βασιλέως εἰς τὴν πό-
λιν, ἐκίστην γυναῖκα χρυσοῦν λαμβάνειν, Κύρος νομοθε-
τήσαντος. Ὡχον δὲ Φασί, τὰ τ' ἄλλα μοχθηρὴν καὶ
Φιλοκερδέεστον βασιλέων ὄντα, περιιάμψαι τὴν πόλιν
ἄει, καὶ μὴ παρελθεῖν, ἀλλ' ἀποσερήσαι τῆς δωρεᾶς τὰς
γυναῖκας. Ἀλέξανδρος δὲ καὶ δις εἰσήλθε καὶ ταῖς κυβέ-
σαις διπλῶν ἔδωκε.

ΚΕΛΤΑΙ. Κελτοῖς, πρὶν ὑπερβαλεῖν Ἀλπεῖς,
καὶ κατοικῆσαι τῆς Ἰταλίας, ἦν νῦν νέμονται χώραν,
εἰς τὰς ἐμπεσῶσα δεινὴ καὶ δυσσινατάπαυτος, εἰς πόλεμον
ἐμφύλιον προῆλθεν. αἱ δὲ γυναῖκες, ἐν μέσῳ τῶν ὀπλων
γενόμεναι, καὶ παραλαβῆσαι τὰ νεύη, διήτησαν ἕτως
ἀμέμπως καὶ διέυριναν, ὡς Φιλίαν πᾶσι Θρυμασῆν καὶ
κατὰ πόλεις καὶ κατ' οἴκους γενέσθαι πρὸς πάντας. ἐκ
τέττα

τάτῃ διετέλῃν περί τῆς πολέμου καὶ εἰρήνης βελευόμενοι μετὰ τῶν γυναικῶν, καὶ τὰ πρὸς τὰς συμμάχους ἀμφίβολα δι' ἐκείνων βραβεύοντες. ἐν γὰρ ταῖς πρὸς Ἀντιβαν συνθήμας ἐγράψαντο, Κελτῶν μὲν ἐγκαλέτων Καρχηδονίοις, τὰς ἐν Ἰβηρίᾳ Καρχηδονίων ἐπάρχους καὶ στρατηγὰς εἶναι δικασίης· ἂν δὲ Καρχηδόνιοι Κελτοῖς ἐγκαλώσι, τὰς Κελτῶν γυναῖκας.

ΜΗΛΙΑΙ. Μήλιοι, γῆς χρῆζόντες ἀμφιλαφεῶς, Νυμφαῖον ἡγεμόνα τῆς ἀποικίας ἐποίησαντο, νέον ἄνδρα καὶ κἀλλεὶ διαφέροντα. τῷ δὲ θεῷ πλεῖν μελεύσαντος αὐτῆς, ὅπερ ἂν ¹ ἀποβάλλωσι τὰς νομιστήρας, ἐκεῖ κατοικεῖν, συνέπεσε τῇ Καρίᾳ προσβαλῆσιν αὐτοῖς καὶ ἀπρῶξι, τὰς ναῦς ὑπὸ χειμῶνος διαφθαρήναι. τῶν δὲ Καρῶν οἱ Κρύασσαν οἰκῶντες, εἴτε τὴν ἀπὸρίαν οἰκλήσαντες, εἴτε δεισαντες αὐτῶν τὴν τόλμαν, ἐκέλευον οἰκεῖν παρ' αὐτοῖς, καὶ τῆς χώρας μετέδωκαν. εἴτα πολλὴν ἐν ἄλιγῳ χρόνῳ λαμβάνοντας αὐξήσιν ὄρωντες, ἐπεβέλευον ἀνελεῖν, εὐωχίαν τινὰ καὶ Δολύην παρσκευάσαντες. ἔτυχε δὲ Καρίνη παρθένος ἐρῶσα τῷ Νυμφαίῳ, καὶ λανθάνουσα τὰς ἄλλας. (ἐκαλεῖτο δὲ Καφένη) πραττομένων δὲ τέτων, ἔδυναμένη τὸν Νυμφαῖον περιορᾶν ἀποκλύμενον, ἐξήγγειλε τὴν διάνοιαν αὐτῶ τῶν πολιτῶν. ὡς ἐν ἤκον οἱ Κρυασσεῖς καλῶντες αὐτὰς, ἐκ ἔφῃ νόμον ὁ Νυμφαῖος Ἑλλήσιν εἶναι βαδίζειν ἐπὶ δεῖπνον ἄνευ γυναικῶν. ἀπέσαντες δὲ οἱ Κάρρες ἐκέλευον ἄγειν καὶ τὰς γυναῖκας. ἔτω δὲ φράσας τὰ πεπραγμένα Μηλίοις, ἐκέλευσεν αὐτὰς μὲν ἀνόπλους ἐν ἱματίοις βαδίζειν, τῶν δὲ γυναικῶν ἐκάστην ξίφος ἐν τῷ κόλπῳ νομίζειν, καὶ κατ'ἔξοδαι παρὰ τὸν αὐτῆς. ἐπεὶ δὲ, τῷ δείπνῳ μεσῆντος, ἐδόθη τὸ σύνθημα τοῖς Καρσί, καὶ συνήδοντο ² τὸν καιρὸν οἱ Ἕλληνες, αἱ μὲν

¹ Secutus sum Mez. probante W. Vulgo τῷ θεῷ — ὅπερ δ' ἂν. Restitui deinde, quae in R. defuerunt εἴτε τ. α. οἰκῶν.

² Turn. & Petav. συνέδοντο.

μὲν γυναῖκες ἅμα πᾶσαι τὰς κόλπας διέχον, οἱ δὲ τὰ
 ξίφη λαβόντες ἐπέθεντο τοῖς βαρβάροις, καὶ διέφθειραν
 αὐτὰς ἅμα πάντας. κησάμενοι δὲ τὴν χώραν, καὶ τὴν
 πόλιν ἐκείνην ¹ καταβαλόντες, ᾤκισαν ἑτέραν, ἣν νέαν
 Κρύασσαν ὠνόμασαν. ἡ δὲ Καφένη τῶ Νυμφαίῳ γα-
 μηθεῖσα, τιμὴν καὶ χάριν ἔχε ταῖς εὐεργεσίαις πρέπ-
 σαν. ἄξιον ἔν ἀγαθαι τῶν γυναικῶν καὶ ² τὴν σιαπὴν
 καὶ τὸ θράσος, καὶ τὸ μηδεμίαν ἐν πολλαῖς μηδ' ἀνε-
 σαν ὑπὸ δειλίας κακὴν γενέθαι.

ΤΥΡΡΗΝΙΔΕΣ. Τυρρῆνῶν τοίνυν τῶν Λῆμμον
 καὶ Ἴμβρον καταχόντων, ἀρπασάντων δὲ ³ Βραυρωνό-
 θεν τὰς Ἀθηναίων γυναῖκας, ἐγένοντο παῖδες, ἕς ἐξ-
 ἤλασαν Ἀθηναῖοι, μίξοβαρβάρους ὄντας, ἐκ τῶν νήσαν ⁴.
 οἱ δ' εἰς Ταίναρον κατέραντες, ἐγένοντο χρήσιμοι Σπαρ-
 τιάταις περὶ τὸν εἰλωτικὸν πόλεμον, καὶ διὰ τῆτο ⁵
 πολιτείας καὶ γάμων τυχόντες, ἐν ἀξιόμενοι δ' ἀρχαίων
 καὶ βελῆς, ὑπόνοιαν ἔχον, ὡς ἐπὶ νεωτερισμῶ συνέ-
 χόμενοι, καὶ διανοόμενοι τὰ καθεστῶτα κινεῖν. συλλα-
 βόντες ἔν αὐτὰς οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ καθεῖρξαντες,
 ἐφύλαττον ἰσχυρῶς, ζητῶντες ἐλεῖν σαφέσι καὶ βεβαίοις
 ἐλέγχοις. αἱ δὲ τῶν καθευργμένων γυναικῶν ἐπὶ τὴν
 εἰρήνην παραγενόμεναι, πολλαῖς ἰκεσίαις καὶ δεήσεσι παρ-
 εἶδθησαν ὑπὸ τῶν Φυλάκων, ὅσον ἀσπάσασθαι καὶ προσει-
 πεῖν

¹ Petav. ἐκείνη; Idem cum Turn. καταλαβόντες pro καταβα-
 λόντες. Seq. ᾤκισαν dari voluit Xyl. deditque Steph. pro ᾤκησεν,
 quod est in Ald. & Bas. In MS. Xyl. fuit ᾤκησαν, & Κρύασσον.

² abest hoc καὶ a Turn. & Petav. Iid. dant mox τὸ θρά-
 σος pro τὸ θράσος.

³ In R. fuit καὶ. Restitui δὲ. Sequentem vocem Βραυρωνό-
 θεν, cod. MS. firmatam, Xyl. monet se restituisse, & dedit
 Steph. In Ald. & Bas. est Βαυρωνόθεν. Fuit Βραύρων celebris
 apud scriptores pagus, sive δῆμος Atticae. Recepit idem W. mo-
 nente quoque ita legendum esse L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 74.

⁴ Turn. & Petav. νόσων. Mox Petav. Τίναρον.

⁵ Turn. & Petav. διὰ τάτων.

πειν τὰς ἀνδρας. ἐπεὶ δ' εἰσῆλθον, ἐκέλευον αὐτὰς μεταμφιέννυθαι ταχὺ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἐκείναις ἀπολιπεῖν, τὰς δ' ἐσειῶν ἐνδύοντας αὐτὰς ἀπιέναι περικαλυψαμέναις. γενομένων δὲ τέτων, αἱ μὲν ὑπέμειναν αὐτῆ, παραταξάμεναι πρὸς πάντα τὰ δεινὰ, τὰς δ' ἀνδρας ἐξαπατηθέντες οἱ Φύλακες παρήκαν, ὡς δὴ γυναῖκας. ἐκ δὴ τότε καταλαβομένων ¹ αὐτῶν τὰ Ταύγετα, καὶ τὸ εἰλωτικὸν ἀφισάντων καὶ προσδεχομένων, οἱ Σπαρτιάται εἰς πλὴν φόβον κατασάντες ἐπεκηρουκίσαντο, καὶ διηλλάγησαν ἐπὶ τῷ κομισαθαι μὲν αὐτὰς τὰς γυναῖκας, χρήματα δὲ καὶ ναῦς λαβόντας ἐκπλεῦσαι, καὶ γῆς τυχόντας ἀλλαχόσε καὶ πόλεως, ἀπορίας Λακεδαιμονίων καὶ συγγενεῖς νομίζεσθαι. ταῦτ' ἐπραττον οἱ Πελασγοί, Πόλλιν ἡγεμόνα, καὶ ἀδελφὸν Κραταΐδαν ², Λακεδαιμονίαις, λαβόντες. καὶ μέρος μὲν αὐτῶν ἐν Μήλῳ κατῴκησαν· τὰς δὲ πλείους οἱ περὶ Πόλλιν ἔχοντες, εἰς Κρήτην ἐπλευσαν, ἀποπειρώμενοι τῶν λογίων. ἐχρήθη γὰρ αὐτοῖς, ὅταν τὴν Θεὸν καὶ τὴν ἄγκυραν ἀπολέσωσι, παύσαθαι πλάνης, καὶ πόλιν ἐκεῖ συνοικίσειν. ὀρμιθεῖσιν ἔν πρὸς τῇ λεγομένη Χερσονήσῳ Θόρυβοι πανικοὶ ³ προσέπεσον νύκτωρ. ὑφ' ὧν διαπληθέντες, ἐνεπήδησαν εἰς τὰς ναῦς ἀκόσμως, ἀπολιπόντες ἐν τῇ γῇ ξόανον τῆς Ἀρτέμιδος, ὃ πατρῶον ἦν αὐτοῖς εἰς Λῆμνον ἐκ Βραύρωνος κομιθέν, ἐκ δὲ Λήμνου πανταχῶ συμπεριηγόμενον. ἐπεὶ δὲ, τῆς Θορύβου λήξαντος, ἐπόθησαν αὐτὸ κατὰ πλὴν, ἅμα δὲ ὁ Πόλλις

¹ Petav. καταλαμβανομένων.

² Vulgo καὶ Κραταΐδα. Delevi καὶ, quod ab interprete omiffum esse monet Xyl. & probat. Maluit idem Κραταΐδαν; Ejus MS. Κραταΐδαν. In Quaest. Graec. XXI. Πόλλιν τὸν ἀδελφὸν legitur, & mentio fit fratris, cum quo fortitionem Polis inierit. Aliter quidem sentit W. & pro ἀδελφὸν legi vult Δελφὸν, monente Meurs. Misc. Lacon. II. 7.

³ Petav. πανικοὶ.

λις κατέμαθε τῇ ἀγύρᾳ τὸν ὄνυχον μὴ προσόντα, (βία γὰρ ἐλκομένης, ὡς ἔοικεν, ἐν τόποις ὑποπέτρσις ἀποσπαθεῖς ἔλαθε) περαινέσθαι τὰ πυθόμενα Φήσας, ἐσήμαινε ἀνατρέφειν· καὶ κατέχευε τὴν χώραν, καὶ μάχαις πολλαῖς τῶν ἀντιταξαμένων¹ ἐπικρατήσας, Λύκλον ἔκρησε, καὶ πόλεις ἄλλας ὑποχειρίως ἔλαβε. διὸ καὶ νομίζουσιν, αὐτὸς Ἀθηναῖος τε διὰ τὰς μητέρας κατὰ γένος προσήκειν, καὶ Σπαρτιατῶν ἀποίκους εἶναι.

ΛΥΚΙΑΙ. Τὸ δ' ἐν Λυκίᾳ γενέσθαι λεγόμενον² μυθῶδες μὲν ἐστίν, ἔχει δὲ τινα Φήμην ὁμῶς μαρτυρῶσαν. Ἀμισώδαρος γὰρ, (ὡς Φασιν³) ὄν Ἰσάραν Λύκιοι καλεῖσιν, ἦεν ἐκ τῆς περὶ Σέλειαν ἀποικίας Λυκίων, ληστρίδας ἄγων ναῦς, ὧν Χίμαρος⁴ ἠγεῖτο, πολέμιος μὲν ἀνὴρ, ὠμὸς δὲ καὶ θηριώδης. ἔπλει δὲ πλοῖον λέοντα μὲν ἔχοντι πρόραθεν ἐπίσημον, ἐκ δὲ πρύμνης δράκοντα, καὶ πολλὰ κακὰ τῶν Λυκίων ἐποίει, καὶ πλεῖσαι τὴν θάλατταν ἐκ τῆν, ἐδὲ τὰς ἐγγύς θαλάττης πόλεις οἰκεῖν. τῆτον ἔν ἀποικίᾳ ὁ Βελλεροφόντης Φεύγοντα τῷ πηγάσῳ διώξας, ἐμβαλὼν δὲ καὶ τὰς Ἀμαζόνας, ἐδενδὲ ἐτύγχανε τῶν δικαίων, ἀλλ' ἦν ἀδικιώτατος περὶ αὐτὸν Ἰοβάντης. ὅθεν εἰς τὴν θάλατταν ἐμβας, ἠῦξάτο κατ' αὐτῶν τῷ Ποσειδῶνι τὴν χώραν ἀναρπὸν γενέσθαι καὶ ἀνόνητον. εἶτα ὁ μὲν ἀπῆει κατευξάμενος, κῦμα δὲ διαρθεὶν ἐπέκλυζε τὴν γῆν· καὶ θεάμα δεινὸν ἦν, ἐπομένης μετεώρου τῆς θαλάττης, καὶ ἀποκυρπύσεως τὸ πεδίον. ἐπεὶ δὲ, τῶν ἀνδρῶν δεομένων τὸν Βελλεροφόντην⁵ ἐπιχεῖν, ἐδὲν ἔπεισον, αἱ γυ-

ναῖ-

1 Turn. & Petav. τῶν αὐτῶν ταξομένων.

2 Turn. & Petav. λίγισται. Pro seq. ὁμῶς W. manvbit ὁμῶς cum Mez.

3 Turn. ὡς Φασίν.

4 Petav. Χείμαρος. Xyl. Χίμαρος scribendum censet, ut ad Chimaeram, cujus fabula hic exponitur, accommodari possit.

5 Petav. Βελλεροφόντην, & ita saepius.

ναῖκες ἀνασυράμεναι τὰς χιτωνίσκας, ἀπήντησαν αὐτῶ.
 πάλιν ἔν ὑπ' ¹ αἰχύνης ἀναχωρῶντος ὀπίσω, καὶ τὸ
 κῦμα λέγεται συνυποχωρῆσαι. τινὲς δὲ τῆ λόγῃ τέτε
 παραμυθόμενοι τὸ μυθῶδες, ἔ Φασι κατάραις ὑπαγα-
 γέδαι ² τὴν θάλασσαν αὐτὸν, ἀλλὰ τῆ πεδίῃ τὸ πίο-
 τατον ὑποκειῖσθαι τῇ θαλάσσῃ ταπεινότερον. ὀφρὺν δὲ
 παρατείνευσαν ³ ἐκλήης, ἣ διεῖργε τὴν θάλασσαν, ἐκρή-
 ξαι τὸν Βελλεροφόντην, καὶ βία τῆ πελάγῃς ἐπιφερομέ-
 νε καὶ κατακλύζοντος τὸ πεδίον, τὰς μὲν ἀνδρας ἄδεν
 περαίνειν δεομένους αὐτῆ, τὰς δὲ γυναῖκας ἀθρόας περι-
 χυθείσας, αἰδῆς τυχεῖν καὶ ἀποπαῦσαι τὴν ὀργήν. οἱ
 δ' ὅλως τὴν λεγομένην Χίμαιραν ὄρος ἀνθῆλιον ⁴ γεγο-
 νέναι Φασί, καὶ ποιεῖν ἀνκλάσεις καὶ ἀνακαύσεις ἐν τῶ
 ὄρει χαλεπὰς καὶ πυρῶδεις ⁵, ὑφ' ὧν ἀνὰ τὸ πεδίον
 σκεδαννυμένων, μαραίνεσθαι τὰς καρπὰς. τὸν δὲ Βελ-
 λεροφόντην συμφρονήσαντα, διακίψαι τῆ κρημνῆ τὸ
 λειότατον, καὶ μάλιστὰ τὰς ἀνκλάσεις ἀνταποσέλλον-
 ἐπεὶ δ' ἐκ ἐτύγχανε χάριτος, ὀργῇ πρὸς ἄμυναν τρα-
 πέδαι τῶν Λυκίων, πειθῆναι δὲ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. ἦν
 δὲ Νύμφις ⁶ ἐν τῶ τετάρτῳ περὶ Ἑρακλείας αἰτίαν εἴ-
 ρηκεν, ἦκιστα μυθῶδης ἐστὶ. λέγει γὰρ, ὅτι ⁷ σὺν ἄγριον
 ἐν τῇ Ξανθίων χώρᾳ καὶ ζῶα καὶ καρπὸς λυμαινόμε-
 νον ἀνελὼν ὁ Βελλεροφόντης, ἐδεμιάς ἐτύγχανεν ἀμοι-
 βῆς· καταρρασαμένε δὲ τῶν Ξανθίων αὐτῆ πρὸς ⁸ τὸν

S 2

Ποσ-

¹ Ald. & Bas. ἀπ' αἰχ.

² Sic R. dedit e Turn. & Petav. pro vulg. ὑπαγέδαι.

³ Turn. περιτείνευσαν. Seq. διεῖργε R. restituit ex Ald. & Bas. pro διεῖργε, quod est in Steph. & Frft. Idem reposuit W. adficientibus Xyl. E. Venet.

⁴ Sic scribendam hanc vocem esse monuit Xyl. & dedit R. e Turn. Vulgo ἀνθῆλιον.

⁵ Sic Xyl. e MS. legit, & dedit Steph. pro πυρῶδεις, quod habet Ald. & Bas.

⁶ Turn. & Petav. Νόφισ.

⁷ abest ὅτι a Petav.

⁸ abest πρὸς a Petav.

Ποσειδῶνα, πᾶν τὸ πεδῖον ἐξήνθησεν ἄλμυρίδα, καὶ διέφθαρτο παντάπασι, τῆς γῆς πικρᾶς γενομένης· μέχρῃς ἔτρεψεν τὰς γυναῖκας αἰδεσθεῖς δεομένας, εὐξάτο τῷ Ποσειδῶνι τὴν ὄργην ἀφεῖναι. διὰ καὶ νόμος ἦν τοῖς Ἑανθίοις, μὴ πατρίδεν, ἀλλ' ἀπὸ μητρῶν, χρηματίζειν.

ΣΑΛΜΑΤΙΔΕΣ ¹. Ἄντιβα δὲ τῷ Βάρια, πρὶν ἐπὶ Ῥωμαῖς στρατεύειν, ἐν Ἰβηρίᾳ πόλει μεγάλῃ Σαλματικῇ προσμαχομένη, πρῶτον μὲν ἔδησαν οἱ πολιορκούμενοι, καὶ συνέθεντο ποιήσειν τὸ προσταττόμενον, Ἄντιβα τριακῶσια δόντες ἀργυρῆς τάλαντα καὶ τριακῶσις ὀμῆρας. ἀνέντος δὲ τὴν πολιορκίαν ἐκείνη, μεταγυρόντες ἐδὲν ἔπραττον, ὧν ὠμολόγησαν. αὐτοὶς ἔν ἐπιερέψαντες αὐτῷ, καὶ τὰς στρατιώτας ἐπὶ διαρπαγῇ χρημάτων κελεύσαντος ἐπιχειρεῖν τῇ πόλει, παντάπασι καταπλαγέντες οἱ βάρβαροι, συνεχώρησαν ἐξελεῖν ἐν ἱματίῳ τὰς ἐλευθέρους, ὅπλα καὶ χρήματα καὶ ἀνδράποδα καὶ τὴν πόλιν καταλιπόντας. αἱ δὲ γυναῖκες, οἴομεναι, τῶν μὲν ἀνδρῶν Φωράσειν ² ἕνασον ἐξείοντα τὰς πολεμίας, αὐτῶν δ' ἐκ ἂν ἄψαθαι, ξίφη λαβεῖν καὶ ἀποκρύψασθαι, συνεξέπιπτον τοῖς ἀνδράσι. ἐξελεθόντων δὲ πάντων ὁ Ἄντιβας Φερρῶν Μασαισυλίαν ἐπισήσας, ἐν τῷ προαεῖῳ συνεῖχεν αὐτὰς, οἱ δ' ἄλλοι τὴν πόλιν ἀτάκτως ἐμπεσόντες διήρπαζον. πολλῶν δ' ἀγομένων, οἱ Μασαισύλιοι καρτερεῖν ἐκ ἠδύνατο βλέποντες, ἐδὲ τῇ Φυλακῇ τὸν νῦν προσεῖχον, ἀλλ' ἠγανάκην, καὶ ἀπεχώρην ³, ὡς μετέξοντες τῆς ὠφελείας. ἐν τῷ τῷ δὲ αἱ γυναῖκες ἐμβοήσασθαι ⁴ τοῖς ἀνδράσι τὰ ξίφη παρέδωσαν, ἕναι δὲ καὶ δι' ἑαυτῶν ἐπετίθεντο τοῖς Φερρῶσι.

¹ Xyl. vertit: *Salmanticae*. Alius interpres, eodem teste: *Saguntinae*.

² Petav. Φοράσιον.

³ Turn. & Petav. ἀνεχώρην.

⁴ Petav. ἐμβήσασθαι.

σι. μία δὲ καὶ λόγην ἐξαρπάσασα Βάνωνος ¹ τῆ ἐρ-
 μημέως, αὐτὸν ἐπειὼν ἔπαισεν. (ἔτυχε δὲ τεθωρακισ-
 μένος) τῶν δ' ἄλλων τὰς μὲν καταβαλόντες, τὰς δὲ
 τρεψάμενοι, διεξέπεσον ἄθροιο μετὰ τῶν γυναικῶν. πυ-
 θόμενος δὲ ὁ Ἀντίβας καὶ διώξας, τὰς μὲν καταλει-
 φθέντας εἶλεν. οἱ δὲ τῶν ὄρων ἐπιλαβόμενοι, παραχρή-
 μα μὲν διέφυγον, ὕσερον δὲ πέμψαντες ἰκετηρίαν, εἰς
 τὴν πόλιν ὑπ' αὐτῆ κατήχθησαν, ἀδείας καὶ Φιλανθρω-
 πίας τυχόντες.

ΜΙΛΗΣΙΑΙ. Τὰς Μιλησίων ποτὲ παρθένας δει-
 νὸν πάθος καὶ ἀλλόμοτον κατέχεν, ἐν δὴ τινος αἰτίας
 ἀδύλα. μάλιστα δ' εἰσάζετο κρᾶσιν ἐκσατιήν καὶ Φαρ-
 μακώδη λαβῶν ὁ ἄηρ, τροπὴν αὐταῖς καὶ παραφορὰν
 τῆς διανοίας ἐνεργάσαθαι. πάσαις μὲν γὰρ ἐξαίφνης
 ἐπιθυμία θανάτου καὶ πρὸς ἀγχύνην ὁρμὴ περιμανῆς ἐν-
 ἐπιπλε, πολλοὶ δ' ἀπήγγχοντο λανθάνουσαι. λόγοι δὲ
 καὶ δίκρυα γονέων καὶ παρηγορίαι φίλων ἀδὲν ἐπέραι-
 νον, ἀλλὰ περιῆσαν ἐπινοίας καὶ πανουργίας ἀπάσης
 τῶν φυλασσόντων, ἑαυτὰς διαχράμεναι. καὶ τὸ κακὸν
 ἐδόκει δαιμόνιον εἶναι, καὶ κρείττον ἀνθρωπίνης βοη-
 θείας, ἄχρις ἢ γνώμη νῦν ἔχοντας ἀνδρὸς ἐγράφη προ-
 βάλευμα, τὰς ἀπαγχόμενας γυμνὰς ἐκπομίζεσθαι διὰ
 τῆς ἀγορᾶς. καὶ τῆτο κυρωθὲν ἐ μόνον ἐπέχεεν, ἀλλὰ
 καὶ παντελῶς ἔπαυσε θανατώσας τὰς παρθένας. μέγα
 δὴ τεκμήριον εὐφύας καὶ ἀρετῆς ἢ τῆς ἀδοξίας εὐλό-
 βεια, καὶ τὸ πρὸς τὰ δεινότερα τῶν ὄντων, θύνατου
 καὶ πόνου, ἀδεῶς ἐχέσας, αἰχρῆ Φαντασίαν μὴ ὑπο-
 μεῖναι, μηδ' ἐεγνεῖν αἰχύνης μετὰ θάνατον ἐσομένης.

ΚΙΑΙ ². Ταῖς Κίων παρθένοισ ἐθος ἦν, εἰς ἰσ-
 ρὰ δημόσια συμπορεύεσθαι καὶ διημερεύειν μετ' ἄλλήλων,
 οἱ δὲ μνηστῆρες ἐθεῶντο παιζάσας καὶ χορευάσας.

S 3

ρας

¹ Xyl. MS. Βάνωνος. Alius interpres *Haumonem* habet.

² Sic Ald. Bat. Steph. & restitui cum W. pro *Χίαι*, quod habent Fift. & R.

ρας δὲ πρὸς ἐκάστην ἀνὰ μέρος βαδίζοντες ¹ διηκουῦν-
το τοῖς αὐτῶν ² γονεῦσι καὶ ἀδελφοῖς, ἄχρι τῆ καὶ τῆς
πόδας ἀπονίζειν. ἤρων ποδάκις μιᾶς πλείονες ἔτω
κόσμιον ἔρωτα καὶ νόμιμον, ὡσε, τῆς κόρης ἐγγυηθεί-
σης ἐνὶ ³, τὲς ἄλλας εὐθὺς πεπαῦθαι. κεφάλαιον δὲ
τῆς εὐταξίας ⁴ τῶν γυναικῶν, τὸ μήτε μοιχείαν, μή-
τε Φθορὰν ἀνέγγυον ⁵ ἑτῶν ἐπ' αἰκοσίων μνημονεύεσθαι παρ'
αὐτοῖς γενομένην.

ΦΩΚΙΔΕΣ. Τῶν ἐν Φωκεῦσι τυράννων κατελιη-
φύτων Δελφῶς, καὶ τὸν ἱερὸν κληθέντα πόλεμον Θη-
βαίων πολεμήτων πρὸς αὐτὰς, αἱ περὶ τὸν Διόνυσον
γυναῖκες, (ὡς Θυϊάδας ὀνομάζουσιν) ἐμμανεῖσαι καὶ πλα-
νηθεῖσαι νυκτὸς, ἔλαθον ἐν Ἀμφίσσῃ γενόμεναι· κατά-
κοποι δ' ἔσαι, καὶ μηδέπω τῆ Φρονεῖν παρόντος αὐ-
ταῖς, ἐν τῇ ἀγορᾷ προέμεναι τὰ σώματα, σποράδην ἔκει-
το καθεύδουσαι. τῶν δ' Ἀμφισσέων αἱ γυναῖκες, Φοβη-
θεῖσαι, μὴ διὰ τὸ σύμμαχον τῆν πόλιν Φωκέων γεγονέ-
ναι, καὶ συχνὴς στρατιώτας παρεῖναι τῶν τυράννων, ἀ-
γνωμονηθῶσιν αἱ Θυϊάδες, ἐξέδραμον εἰς τὴν ἀγορὰν ἄπα-
σαι καὶ κύκλῳ περιστᾶσαι σιωπῇ, κοιμωμέναις μὲν ἔ προσ-
ῆσαν, ἐπεὶ δ' ἐξάνεστησαν, ἄλλαι περὶ ἄλλας ἐγίνοντο
θεραπεύουσαι, καὶ τροφήν προσφέρουσαι. τέλος δὲ πεί-
σασθαι τὲς ἀνδρας ἐπ' ηὐλόγησαν αὐταῖς ἄχρι τῶν ὄρων
ἀσφαλῶς προπεμπομέναις.

ΟΥΑΛΕΡΙΑ ⁶ ΚΑΙ ΚΛΟΙΔΙΑ. Ταρνύνιον Σέ-
περβον, ἑβδομον ἀπὸ Ῥωμύλα βασιλεύοντα Ῥωμαίων,
ἐξήλασεν ὕβρις καὶ ἀρετὴ Λευρηγίας, γυναικὸς ἀνδρὶ
γεγα-

¹ E Xyl. conjectura sic dedi pro vulg. βαδίζονται. Ejd. MS. habuit βαδίζουσι, & supra notatum βαδίζουσα.

² Dedi quoque αὐτῶν e Xyl. mente pro vulg. ἀλλήλων.

³ Ald. & Bas. ἐνὶ, quod Xyl. corrigendum monuit.

⁴ Ald. & Bas. τῆς εὐταξίας, pro quo Xyl. εὐταξίας reponen-
dum monuit. Fuit hoc quoque in ejus MS.

⁵ Turn. ἐνάγγυται.

⁶ Petav. Οὐάλλερια.

γεγαμημένης λαμπρῶ καὶ κατὰ γένος προσήκοντι τοῖς βασιλεῦσιν. ἐβιάθη μὲν γὰρ ὕφ' ἐνός τῶν Ταρκυνίε παιδῶν, ἐπιξενωθέντος αὐτῇ· Φράσασα δὲ τοῖς Φίλοις καὶ οἰκείαις τὸ πάθος, εὐθὺς ἀπέσφαξεν ἑαυτήν. ἐπιπεσῶν δὲ τῆς ἀρχῆς ὁ Ταρκύνιος, ἄλλας τε πολλὰς ἐπολέμησε πολέμους, πειρώμενος ἀναλαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν· καὶ τέλος ἄρχοντα Τυρρήνων Πορσίαν ¹ ἐπεισεν ἐπὶ τὴν Ῥώμην στρατεῦσαι μετὰ πολλῆς δυνάμεως. ἕνα δὲ τῶ πολέμῳ καὶ λιμῆ συνεπιτιθεμένῳ ² τοῖς Ῥωμαίοις, πυνθανόμενοι, τὸν Πορσίαν ἐπολεμικὸν εἶναι μόνον, ἀλλὰ καὶ δίκαιον ἄνδρα καὶ χρηστὸν, ἐβέλοντο χρῆσθαι δικαστῇ τῶν πρὸς Ταρκύνιον ³. ἀπαυθαδισαμένους δὲ τῶ Ταρκυνίᾳ, καὶ τὸν Πορσίαν, εἰ μὴ μένει σύμμαχος βέβαιος, ἔδδ κριτὴν δίκαιον ἔσεσθαι Φάσκοντος, ἀφείδοντες ἐπειθὸν ὁ Πορσίνας, ἔπραττεν, ὅπως φίλος ἀπεισι Ῥωμαίων, τῆς τε χώρας ὅσῃν ἀπετέτμητο Τυρρήνων, καὶ τὰς αἰχμαλώτας νομισάμενος. ἐπὶ τέτοις ὁμηρῶν αὐτῶ δοθέντων, δέκα μὲν ἀρρένων παιδῶν, δέκα δὲ θηλειῶν, (ἐν αἷς ἦν ἡ Ποπλικόλα, τῆ ὑπάτε, θυγάτηρ, Οὐαλερία ⁴) πᾶσαν εὐθύς ἀνῆκε τὴν πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευῆν, καίπερ ἔπω τέλος ἐχέσης τῆς ἰμολογίας ⁵. αἱ δὲ παρθένοι κατέβησαν μὲν ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ὡς λεγόμεναι μικρὸν ἀπωτέρω τῆ στρατοπέδου. μιᾶς δ' αὐτῶν, ὄνομα Κλοιλίας, προτρεψαμένης, ἀναδησάμεναι περὶ τὰς κεφαλὰς τὰς χιτωνίστικας, παρεβάλλοντο ⁶ πρὸς ῥεῦμα πολὺ, καὶ δίνας βαθείας νέεσαι διεπέρασαν

S 4

αἰ. ἡ.

¹ Petav. πορσίαν.

² Turn. Petav. συνεπιτιθεμένων.

³ Turn. Petav. & Venet. πρὸς τὸν Ταρκύνιον. Petav. simul δικαστῇ pro δικαστῆν; & in seq. ἀπαυθαδισαμένον δὲ, omittis, quae sequuntur, usque ad κριτὴν.

⁴ Ald. Βαλερία; (non tamen simul Bas. uti est in ind. Var.) Turn. Βελερία.

⁵ Petav. ὁμιλίας.

⁶ Petav. παρεβάλλοντο.

ἄλλήλων ἐχόμεναι πολυπόνως καὶ μόλις. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ἵππε τὴν Κλοιλίαν εὐπορήσασαν, αὐτὴν μὲν ἐπιβῆναι καὶ διεξελαύνειν ἡρέμα, ταῖς δ' ἄλλαις ὑφηρεῖσθαι, παραθαρσύνεσαν νηχομένας καὶ παραβοηθῆσαν ¹. ὧ δὲ τεκμηρίω χρῶνται, μετ' ὀλίγον ἔρεμν. ἐπεὶ δὲ σωθεῖσας εἶδον οἱ Ῥωμαῖοι, τὴν μὲν ἀρετὴν καὶ τόλμαν ² ἐθαύμασαν, τὴν δὲ κομιδὴν αἰ ἠγάπησαν, ἔδ' ὑπέμειναν ἐν πίσει χεῖρονες ³ ἀνδρὸς ἐνὸς γενέσθαι. πάλιν ἔν τὰς κόρας ἐκέλευσαν ἀπιέναι, καὶ συνέπεμψαν αὐταῖς ἀγωγὰς· οἷς διαβᾶσι τὸν ποταμὸν ἐνέδραν ὕφεις ὁ Ταρμόνιος, ὀλίγον ἐδέησεν ἐγκρατὴς γενέσθαι τῶν παραθουων. ἡ μὲν ἔν τῷ ὑπάτε Ποπλικόλα θυγάτηρ, Οὐαλερία, μετὰ τριῶν προεξέφυγεν οἰκετῶν εἰς τὸ τῷ Πορσίνα στρατόπεδον, τὰς δ' ἄλλας ὁ τῷ Πορσίνα υἱὸς, Ἄρρεος, ταχὺ προσβοηθῆσας ⁴ ἐξέλιετο τῶν πολεμίων· ἐπεὶ δ' ἤχθησαν, ἰδὼν αὐτὰς ὁ Πορσίνας, ἐκέλευσεν εἰπεῖν, ἥτις ἐσὶν ἡ προτρεψαμένη καὶ κατάρξασα τῷ βελεύματος. αἱ μὲν ἔν ἄλλαι φοβηθεῖσαι περὶ τῆς Κλοιλίας ἐσιώπησαν· αὐτῆς δὲ τῆς Κλοιλίας εἰπέσης ἑαυτὴν, ἀγαθὴς ὁ Πορσίνας, ἐκέλευσεν ἵππον ἀχθῆναι κενοσμημένον εὐπρεπῶς, καὶ τῇ Κλοιλίᾳ δωρησάμενος, ἀπέπεμψεν εὐμενῶς καὶ φιλανδρώπως πάσας. τῆτο ποιῆνται σημεῖον οἱ πολλοὶ τῷ τὴν Κλοιλίαν ἵππῳ διεξελάσαι τὸν ποταμὸν· οἱ δὲ ἔφασιν, ἀλλὰ τὴν Ῥώμην θαυμάσαντα καὶ τὴν τόλμαν αὐτῆς, ὡς κρείττονα γυναικὸς, ἀξιῶσαι δωρεᾶς ἀνδρὶ πολεμιστῇ πρεπέσης. ἀνέκειτο ⁵ γένεσι Φίππος εἰκὼν γυναικὸς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἱερᾶς λεγομένης, ἣν οἱ μὲν τῆς Κλοιλίας, οἱ δὲ τῆς Οὐαλερίας λέγουσιν εἶναι.

MIK-

¹ Turn. & Petav. *παραβοηθῆσαν.*

² Turn. & Petav. *καὶ τὴν τόλμαν.*

³ Sic R. *dedit e* Turn. & Petav. *nec non w. adfentiente E.*
 Vulgo *χεῖρονος.*

⁴ Petav. *προβοηθῆσας; Id. in seq. ὑπέσης pro εἰπέσης.*

⁵ Turn. *ἐπέκειτο.*

ΜΙΚΚΑ ΚΑΙ ΜΕΓΙΣΤΩ. Ἄριστότιμος Ἡλείοις ἐπαναστὰς τύραννος ἔχουε μὲν δι' Ἀντιγόνης τῆ βασιλείας, ἐχρήτο δὲ τῇ δυνάμει πρὸς ἐδὲν ἐπιεικῆς, ἐδὲ μέτριον. καὶ γὰρ αὐτὸς ἦν Φύσει θηριώδης, καὶ τοῖς Φυλάτῃσι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σῶμα βαρβάρους μιγάσι δελεύων ὑπὸ Φόβου, πολλὰ μὲν ὑβριστικὰ, πολλὰ δ' ὠμὰ τὰς πελίτας ὑπ' αὐτῶν ¹ περιεώρα πάχοντας. οἷον ἦν καὶ τὸ Φιλοδήμου πάθος. ἔχοντος γὰρ αὐτῆ θυγατέρα καλὴν, ὄνομα Μίκκαν, ἐπεχειρήσά τις τῶν περὶ τὸν τύραννον ξεναγῶν, ὄνομα Λεύκιος, ὕβρει μᾶλλον, ἢ ἔρωτι, συγγενέσθαι καὶ πέμψας ἐκάλει τὴν παρθένον. οἱ μὲν ἔνγονεῖς τὴν ἀνάγκην ὀρῶντες, ἐκέλευον βαδίζειν. ἡ δὲ παῖς ἔσα γενναία καὶ μεγαλίφρων, ἐδεῖτο τῆ πατρὸς περιπλεκομένη καὶ καδικετεύσασα, μᾶλλον αὐτὴν περιῖδειν ἀποθανῆσαν, ἢ τὴν παρθέλιαν ² αἰσχρῶς καὶ παρανόμως ἀφαιρεθεῖσαν. καὶ διατριβῆς γενομένης, σπαργῶν καὶ μεθύων ὁ Λεύκιος αὐτὸς ἐξανέστη, μεταξύ πίνων πρὸς ὀργὴν. καὶ τὴν Μίκκαν εὐρῶν ἐν τοῖς γόνασι τῆ πατρὸς τὴν κεφαλὴν ἔχουσαν, ἐκέλευεν ³ αὐτῷ συνακολεθεῖν. ἡ βελομένης δὲ τὸ χιτῶνιον περιφρήξας εὐκσίγχε γυμνὴν, αὐτὴν μὲν ἐγκαρτερεῖσεν σιωπῇ ταῖς ἀλγηδόσιν. οὗ δὲ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ, ὡς ἐδὲν ἀντιβολῆντες καὶ δακρύοντες ἐπέβαινον, ἐτράποντο πρὸς θεῶν καὶ ἀνδρώπων ἀνέκλησιν, ὡς δεινὰ καὶ παράνομα πάχοντες. ὁ δὲ βάρβαρος, ἐκμανεῖς ⁴ παντάπασιν ὑπὸ τῆ θυμῆ καὶ μέθης, ἀποσφάττει τὴν παρθένον, ὡς ἐτυχεν ἐν τοῖς κόλποις τῆ πατρὸς ἔχουσα τὸ πρόσωπον. ἀλλ' ἡδὲ τότε οὗ τὸν τύραννος ἐκάμπτετο, πολλὰς δ' ἀνήρει, καὶ πλείονας ἐφυγάδευσεν ⁵. ὀκλαόσιοι γὰρ λέγονται καταφυγεῖν ἐπ' Α-

S 5

τα-

- 1 ὑπ' αὐτῶν absunt a Petav. Mox idem ξεναγῶν & γενναία.
- 2 Turn. τὴν παρθένην.
- 3 Turn. ἐκέλευσεν.
- 4 Petav. ἐκμανεῖς; & mox ἔχουσαν pro ἔχουσα.
- 5 Turn. ἐφυγάδευσεν.

τωλές, δεόμενοι τὰς γυναῖκας αὐτοῖς καὶ τὰ νήπια τέ-
 κνα ¹ κομίσασθαι παρὰ τῶ τυράννε· ὀλίγω δ' ὕπερον
 αὐτὸς ἐκήρυξε τὰς βελομένας γυναῖκας ἀπιέναι πρὸς τῆς
 ἀνδρας, ὅσον ² βέλονται τῶν γυναικείων χρημάτων ἐπι-
 Φερομένας. ἐπεὶ δὲ πάσας ἤδτετο μεθ' ἡδονῆς τὸ κή-
 ρυγμα δεδεγμένας, (ἐγένοντο γὰρ ὑπὲρ ἑξακάσιαι τὸ
 πλήθος) ἐκέλευσεν ἀθρόας ἡμέρᾳ ῥητῇ βαδίζειν, ὡς τὴν
 ἀσφάλειαν αὐτὸς παρέξων. ἐνσάσης ³ δὲ τῆς ἡμέρας,
 αἱ μὲν ἐπὶ τὰς πύλας ἠθροίζοντο τὰ χρήματα συσκευα-
 σάμεναι, καὶ τῶν τέκνων τὰ μὲν ἐν ταῖς ἀγκάλαις Φέ-
 ρουσαι, τὰ δ' ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν ἔχεσαι, καὶ περιέμενον
 ἀλλήλας. ἄφνω δὲ πολλοὶ τῶν τῶ τυράννε ἐπέφερον-
 το, μένειν βωῶντες ἔτι πόρρωθεν. ὡς δ' ἐγγυὸς ἐγένον-
 το, τὰς μὲν γυναῖκας ἐκέλευον ἀναχωρεῖν ὀπίσω, τὰ δὲ
 ζεύγη καὶ τὰς ἀμάξας ὑποσρέψαντες ἔωσαν εἰς αὐτάς,
 καὶ διὰ μέσων ἀφειδῶς διήλαυον, ἔτ' ἀκολοθεῖν, ἔτε
 μένειν ἑῶντες, ἔτε τοῖς νηπίοις β.ηθεῖν ἀπολλυμένοις,
 (τὰ μὲν γὰρ ἐκπύπλοντα τῶν ἀμαξῶν, τὰ δ' ὑποπί-
 πλοντα διεφθείροντο) βοῆ καὶ μάστιξιν ὡσπερ πρᾶβατα
 τῶν μισθοφόρων ἐπειγόντων ⁴ ἀνατρεπομένας ὑπ' ἀλλή-
 λων, ἕως εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐνέβαλλον ἀπάσας, τὰ δὲ
 χρήματα πρὸς τὸν Ἀρισότιμον ἀπεκομίσθη. χαλεπῶς
 δὲ τῶν Ἠλείων ἐπὶ τέτοις ἐχόντων, αἱ περὶ τὸν Διό-
 νυσον ἱεραὶ γυναῖκες, ἃς ἐκκαίδεκα καλεῖσιν, ἱκετηρίας
 καὶ εἴμματα τῶν ἀπὸ τῶ θεῶ λαβεῖσθαι, περὶ τὴν ἀγο-
 Ͼν ἀπήντησαν τῷ Ἀρισοτίμῳ, καὶ τῶν δορυφόρων ὑπ'
 αἰδῶς διασάντων, ἔσησαν τὸ πρῶτον ⁵ σιωπῇ ὅσως προ-
 ἰχόμεναι τὰς ἱκετηρίας. ἐπεὶ δ' ἐγένοντο Φανεραὶ δεό-
 μεναι καὶ παραιτέμεναι τὴν ὀργὴν ὑπὲρ τῶν γυναικῶν,

παρ=

1 Dedi sic e Turn. & Petav. pro vulg. νήπια τῶν τέκνων.

2 Ald. & Basf. ὅσαι.

3 Petav. ἐνσάσεις.

4 Sic e Turn. & Petav. dedi pro vulg. ἐπαγόντων. Receptit idem W. adf. nientibus E. & Venet.

5 Turn. & Petav. τῷ πρώτῳ.

παροξυνθεῖς πρὸς τὰς δορυφόρους, καὶ κειραγωγῶς, ὅτι
 προσελθεῖν εἶασαν αὐτάς, ἐποίησε τὰς μὲν ἰσθμύοντας, τὰς
 δὲ τύποντας ἐξελάσαι ἐν τῆς ἀγορῆς, ἐκάστην δὲ δυσὶ
 ταλάντοις ἐζημίωσε. γενομένων δὲ τῶν, ἐν μὲν τῇ
 πόλει συνέστησε πρᾶξιν ἐπὶ τὸν τύραννον Ἐλλάκιος, ἀνὴρ
 διὰ γῆρας ἤδη καὶ δύο τέκνων θάνατον, ὡς ἐδὲν ἂν πρά-
 ξας, ὑπὸ τῶν τυράννων περιορώμενος. ἐκ δ' Αἰταλίας
 διαπεράσαντες οἱ Φυγάδες, καταλαμβάνουσι τῆς χώρας
 ἐπιτηδέου ἐμπλεμεῖν ἔρυμα τὴν Ἀμυμώνην, καὶ συ-
 χνὰς προσεδέχοντο τῶν πολιτῶν ἐν τῆς Ἡλίδος ἀποδι-
 δράσκοντας. Ταῦτα δὲ δεῖσας ὁ Ἀριστότιμος, εἰσῆλθε
 πρὸς τὰς γυναῖκας, καὶ νομίζων, Φόβω μᾶλλον, ἢ χά-
 ριτι, διαπρήξεσθαι ¹, προσέταττε πέμπειν καὶ γράφειν
 αὐτάς τοῖς ἀνδράσιν, ὅπως ἀπίωσιν ἐν τῆς χώρας· εἰ
 δὲ μὴ, κατασφάξειν ἠπείλει πάσας αἰνισάμενος, καὶ
 προανελὼν τὰς παῖδας. αἱ μὲν ἐν ἄλλαι, πολὺν χρό-
 νον ἐφεσῶτος, καὶ κελεύοντος εἰπεῖν, εἴ τι πράξουσι τέ-
 των, ἐδὲν ἀπειρίναντο πρὸς ἐνεῖνον, ἀλλὰ προσέβλε-
 ψαν ἀλλήλαις σιωπῇ, καὶ δι' εὐνοίαν ², ἀνδομολογέμε-
 ναι, τὸ μὴ δεδιέναι, μηδ' ἐπιπεπληχθῆναι τὴν ἀπειλήν.
 Μεγιστὴ δὲ, ἡ Τιμολέωντος γυνή, καὶ διὰ τὸν ἀνδρα καὶ
 τὴν κρετὴν ³, ἡγεμονικὴν ἔχουσα τάξιν, διαναστῆναι μὲν
 ἐκ ἡξίωσεν, ἐδ' εἶασε τὰς ἄλλας· καθεζομένη δ' ἀπε-
 κρίναντο πρὸς αὐτόν· Εἰ μὲν ἦς ἀνὴρ Φρόνιμος, ἐκ ἂν
 διελέγε γυναῖξί περὶ ἀνδρῶν, ἀλλὰ πρὸς ἐνεῖνος ἂν, ὡς
 κυρίας ἡμῶν, ἔπεμπες, ἀμείνονας λόγους εὐρῶν, ἢ δι'
 ἡμᾶς ἐξηπάτησας· εἰ δ' αὐτὸς ἐνεῖνος πείσαι ἀπ-
 εγνωκῶς, δι' ἡμῶν ἐπιχειρεῖς παραλογίζεσθαι, μήτε ἡμᾶς
 ἐλπίζε πάλιν ἐξαπατήσειν, μήτ' ἐκεῖνοι καθὼς ἔτω Φρο-
 νήσειαν, ὡς, Φειδόμενοι παιδαρίων καὶ γυναικῶν, ἐγκα-
 ταλιπεῖν τὴν τῆς πατρίδος ἐλευθερίαν. ἢ γὰρ τοσοῦτο
 κακὸν

¹ Petav. διαπρήξασθαι.

² Bene conjicit W. legendum καὶ διένευσαν.

³ Turc. & Petav. καὶ δι' ἀρετήν.

κακὸν αὐτοῖς ἡμᾶς ἀπολέσαι, μηδὲ νῦν ἔχοντας, ὅπου ἀγαθὸν ἐξελέσθαι τῆς σῆς ὠμότητος καὶ ὕβρεως τὰς πολίτας. Ταῦτα τῆς Μεγιστῆς λεγόμενης, ἐκ ἀναχόμενος ὁ Ἀρισότιμος, ἐκέλευσε ¹ τὸ παιδίον αὐτῆς, ὡς ἀποκλειῶν, ἐν ὄψει κομιθῆναι. ζητέωντων δὲ τῶν ὑπηρετῶν ἀναμεμιγμένον ἐν τοῖς ἄλλοις παῖξοσι καὶ διαπαλαίεσιν, ἢ μήτηρ ὀνομασί προσκαλεσαμένη· Δεῦρο, (ἐφη) τέκνον, πρὶν αἰδέσθαι ² καὶ Φρονεῖν, ἀπαλλάγηθι τῆς πικρῆς τυραννίδος. ὡς ἐμοὶ βαρύτερόν ἐστι θελεύοντά σε παρ' ἀξίαν ἐφορᾶν, ἢ ἀγοθνήσκοντα. τῆ δ' Ἀρισότιμος σπασαμένη τὴν μάχαιραν ἐπ' αὐτὴν ἐκείνην, καὶ μετ' ὀργῆς ἐπιφερομένη, τῶν συνήθων τις αὐτῷ ³, Κύλων ὄνομα, πιστὸς δοκῶν εἶναι, μισῶν δὲ καὶ μετέχων τῆς συνωμοσίας τῆς περὶ τὸν Ἑλλάκιον, ἀντέση, καὶ ἀπέσρεψε δεόμενος, καὶ λέγων, ἀγχιεὲς εἶναι καὶ γυναικῶδες, ἐκ ἀνδρὸς ἡγεμονικῆ καὶ πράγμασι χρῆσθαι μαθηκός, τὸ ἔργον· ὥσε μόνος ἔνθεν γενόμενον τὸν Ἀρισότιμον ἀπελθεῖν. γίνεται δὲ σημεῖον αὐτῷ μέγα· μεσημβρία μὲν γὰρ ἦν, καὶ μετὰ τῆς γυναικὸς ἀνεπαύετο. παρασηνευχομένων δὲ τῶν περὶ τὸ δεῖπνον, αἰετὸς μετέωρος ὠφθῆ δινέμενος ὑπὲρ τῆς οἰκίας, εἶδ', ὥσπερ ἐκ προνοίας καὶ σοχασμῶ, λίθον ἀφῆκεν εὐμεγέθη κατ' ἐκεῖνο τῆς σέγης τὸ μέρος, ἢ τὸ ὀωμάτιον ἦν, ἐν ᾧ κατακείμενος ἐτύγχανεν ὁ Ἀρισότιμος. ἅμα δ' ἀνωθεν ψόφα μεγάλη καὶ κραυγῆς ἐξώθεν ὑπὸ τῶν ἰδόντων τὸν ὄρνιν γενομένης, ἐκπλαγεὶς καὶ πυθόμενος τὸ γεγονός, μετεπέμψατο μάντιν, ᾧ χρώμενος διετέλει κατ' ἀγρῶν, καὶ διηρώτα περὶ τῶν σημείων συντεταραγμένος. ὁ δ' ἐκεῖνον ⁴ μὲν παρεκάλει, ὡς τῆ Διὸς αὐτὸν ἐξεγείροντος καὶ

βοη-

¹ Restitui ἐκέλευσε ex Ald. Bas. Steph. Petav. pro ἐκέλευε, quod est in Frft. & R.

² Turn. & Petav. πρὶν ἔσεσθαι.

³ Turn. & Petav. αὐτῶ, & Λύκων pro Κύλων.

⁴ Petav. ἐκεῖνο. Id. mox cum Turn. ἐκπεσεῖσθαι pro ἐμπισθ.

βοηθῆντος. οἷς δ' ἐπίστευε τῶν πολιτῶν, ἔφρασεν, ὅσον ἔπα τὴν δίκην αἰωρεμένην ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμπεσεῖσθαι τῷ τυράνῳ. διὸ καὶ τοῖς περὶ τὸν Ἑλλάνικον ἔδοξε μὴ μέλλειν, ἀλλ' ἐπιτίθεσθαι τῇ ὑσεραίᾳ. τῆς δὲ νυκτὸς Ἑλλάνικος ἐδόκει κατὰ τὰς ὕπνους τῶν τεθνηκότων υἱῶν τὸν ἕτερον λέγειν αὐτῷ παρασάντα. Τί πέπονθας, ὦ πάτερ, καθεύδων; αὔριον δέ σε δεῖ τῆς πόλεως στρατηγεῖν. ἔτος¹ τε δὴ διὰ τὴν ὄψιν ευθαρσῆς γεγενημένος, παρεκάλει τὰς ἐτέρας. ὃ τ' Ἄρισότιμος, πυθόμενος, Κρατερὸν αὐτῷ βοηθῆντα μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἐν Ὀλυμπίᾳ καταστρατοπεδεύειν, ἔτως ἐξεδάρσησεν, ὥς' ἄνευ δορυφόρων εἰς τὴν ἀγορὰν προσελθεῖν μετὰ τῷ Κύλῳ. ὡς ἔν συνεῖδε τὸν καιρὸν ὁ Ἑλλάνικος, ὃ μὲν ἦν σημεῖον αὐτῷ πρὸς τὰς μέλλοντας ἐπιχειρεῖν συγκείμενον, ἐκ ἔδωκε, λαμπρᾶ δὲ τῇ Φωνῇ, καὶ ἅμα τὰς χεῖρας προτείων ἀμφοτέρας. Τί μέλλετε, ἄνδρες ἀγαθοὶ, καλὸν τὸ θάατρον ἐν μέσῳ τῆς πατρίδος ἐναγωνίσασθαι; πρῶτος² μὲν ἔν ὃ Κύλῳ σπασάμενος τὸ ξίφος παίει τινὰ τῶν ἐπομένων τῷ Ἄρισοτίμῳ. Θρασυβέλα δὲ καὶ Λάμπιδος ἐξ ἐναντίας ἐπιφερομένων, ἔφθη μὲν ὁ Ἄρισότιμος εἰς τὸ τῷ Διὸς ἱερὸν καταφυγῶν. ἐπεὶ δ' ἀποκλιεῖν αὐτὸν, καὶ τὸ σῶμα προβαλόντες εἰς τὴν ἀγορὰν, ἐκάλει τὰς πολίτας ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν. ἔ μὴν ἔφθησάν γε πολλοὶ τὰς γυναῖκας. εὐθὺς γὰρ ἐξέδραμον μετὰ χαρᾶς καὶ ὀλολυγμῆ, καὶ περισᾶσαι τὰς ἄνδρας ἀνέδου καὶ κατέεβον. εἶτα τῷ πληθεὶ ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῷ τυράνῳ ῥυέντος, ἣ μὲν γυνὴ συγκλείσασα τὸν θάλαμον, αὐτὴν ἀήρησε. δύο δ' ἦσαν αὐτῷ θυγατέρες, παρθένοι μὲν ἔτι, κάλλισαι δὲ τὴν ὄψιν, ἥδη γαμων ὥραν ἔχουσαι. Ταύτας συλλαβόντες, εἴλον³

ἔξω

¹ W. mavult ἔτως.

² Dedi πρῶτος e Turn. & Petav. Vulgo πρῶτον. Sequens μὲν abest a Petav.

³ Petav. εἴλον.

ἔξω πάντως μὲν ἀνελεῖν, αἰνίσασθαι δὲ καὶ καθυβρίσαι
 πρότερον ἐγνωκότες. ἀπαντήσασα δὲ ἡ Μεγιστὴ¹ μετὰ
 τῶν ἄλλων, ἐβόα δεινὰ ποιεῖν αὐτὰς, εἰ, δῆμος ἀξιῶν-
 τας εἶναι, ταῦτα τολμῶσι καὶ ἀσελγαίνουσι τοῖς τυράν-
 νοις ὅμοια. ἐντρεπομένων δὲ πολλῶν τὸ ἀξίωμα τῆς
 γυναικὸς παρρησιαζομένης καὶ δακρυόσεως, ἔδοξεν ἀφελεῖν
 τὴν ὕβριν, αὐτὰς δ' εἶσαι δι' αὐτῶν ἀποθανεῖν. ὡς δ'
 ἔν ἀνατρέψαντες² ἔνδον ἐκέλευον εὐθύς ἀποθνήσκειν τὰς
 παρθένους, ἢ πρεσβυτέρα, Μυρῶν, λύσασα τὴν ζώνην,
 καὶ βρόχον ἐνάψασα, τὴν ἀδελφὴν κατησπάζετο, καὶ
 παρενάλει προσέχειν καὶ ποιεῖν, ἅπερ ἂν αὐτὴν θεάση-
 ται ποιεῖσαν. Ὅπως ἂν (εἶφη) μὴ ταπεινῶς, μηδ' ἀν-
 αξίως ἑαυτῶν, κατασρέψωμεν. τῆς δὲ νεωτέρας δεομέ-
 νης αὐτῇ παρεῖναι προτέρα ἀποθανεῖν, καὶ τῆς ζώνης
 ἀντιλαμβανομένης. Οὐδὲν ἄλλο πάποτε (εἶπεν) ἔδεν³
 ἤρημαι σοι δεομένη· καὶ ταύτην ἔν λάβε τὴν χάριν,
 ἐγὼ δὲ ὑπομενῶ καὶ τλήσομαι τῷ θανάτῳ βαρύτερον,
 τὸ σὲ, Φιλτάτη, πρότερον⁴ ἰδεῖν θνήσκουσαν. ἐκ τέ-
 τε τὴν μὲν ἀδελφὴν αὐτῇ διδάξασα τῷ τραχήλῳ περι-
 βαλέσθαι τὸν βρόχον, ὡς ἤθετο τεθνηκυῖαν, καθεῖλε
 καὶ κατεκάλυψεν. αὐτὴν δὲ τὴν Μεγιστὴν παρενάλεσεν
 ἐπιμεληθῆναι, καὶ μὴ ὑπεριδεῖν⁵ αἰχρῶς, ἐπειδὴν ἀπο-
 θάνη, τεθεῖσαν. ὥσε μηδένα πιρὸν, μηδὲ μισοτύραν-
 νον ἔτω γενέσθαι τῶν παρόντων, ὃς ἐκ ἐκλαυσεν, ἐδὲ
 κατηλέησε τὴν τῶν παρθένων εὐγένειαν. Τῶν μὲν ἔν
 κοινῇ πεπραγμένων γυναιξί, μυρίων ὄντων, ἱκανὰ ταῦ-
 τα παραδείγματα· τὰς δὲ καθ' ἐκάστην ἀρετὰς, ὅπως
 ἂν ἐπίη⁶, σποράδην ἀναγράφωμεν, ἔδεν οἰόμενοι τῆς κα-
 τὰ χρόνον τάξεως δεῖσθαι τὴν ὑποκειμένην ἰσορίαν.

ΠΠΕ-

1 Turn. ἡ γειμιστὴ; sic iterum infra cum Petav.

2 Turn. & Petav. ἀνατρέψαντες.

3 Pro hoc ἔδεν Petav. ἔδδ.

4 Petav. προτέρα. Turn. ἀποθνήσκουσαν pro θνήσκουσαν.

5 Turn. & Petav. περιιδεῖν.

6 Petav. ἐποίη.

ΠΙΕΡΙΑ. Τῶν εἰς Μίλητον ἀΦιγομένων Ἰάνων
 κασιάσαντες ἔνιοι πρὸς τὰς Νείλεω ¹ παῖδας, ἀπεχώρη-
 σαν εἰς Μυῆντα, κακεῖ κατῴκειν, πολλὰ κακὰ πάχον-
 τες ὑπὸ τῶν Μιλησίων. ἐπολέμην γὰρ αὐτοῖς διὰ τὴν
 ἀποασίαν. ἔ μὴν ἀκήρυκτος ἦν, ἐδ' ἀνεπίμικτος ὁ πό-
 λεμος, ἀλλ' ἐν τισιν ἑορταῖς ἐφοίτων εἰς Μίλητον ἐκ τῆ
 Μυῆντος αἱ γυναῖκες. ἦν δὲ Πύθης ἀνὴρ ἐν αὐτοῖς ἐμ-
 Φανής, γυναῖκα μὲν ἔχων Ἰαπυγίαν, θυγατέρα ² δὲ Πιε-
 ρίαν. ἔσης ἔν ἑορτῆς Ἀρτέμιδι καὶ Θυσίας παρὰ Μι-
 λησίοις, ἦν Νηληίδα προσαγορεύσειν, ἔπεμψε τὴν γυναῖ-
 κα καὶ τὴν θυγατέρα, δεηθεῖσας, ὅπως τῆς ἑορτῆς
 μετάχωσι· τῶν δὲ Νείλεω παίδων ὁ δυνατώτατος, ὄνο-
 μα Φρύγιος, τῆς Πιερίας ἐραθεῖς, ἐνεύει ³, τί ἂν αὐ-
 τῇ μάλισα γένοιτο παρ' αὐτῆ κεχαρισμένον. εἰπέσης
 δ' ἐπεινης· Εἰ διαπράξαιό μοι τὸ ποθῶνικis ἐνταῦθα καὶ
 μετὰ ποθῶν βαδίξεν. συνείς ἔν ὁ Φρύγιος δοσμένην
 Φιλίας καὶ εἰρήνης τοῖς πολίταις, κατέπαυσε τὸν πόλε-
 μον. ἦν ἔν ἐν ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσι δόξα καὶ τιμὴ
 τῆς Πιερίας, ὡσε καὶ τὰς Μιλησίων εὐχεσθαι γυναῖκας
 ἄχρι νῦν, ἔτως ἐρᾶν τὰς ἀνδρας ⁴ αὐτῶν, ὡς Φρύγιος
 ἠράθη Πιερίας.

ΠΟΛΥΚΡΙΤΗ. Ναξίοις καὶ Μιλησίοις ⁵ συνέστη
 πόλεμος διὰ τὴν Ὑψικρέοντος τῆ Μιλησίου γυναῖκα,
 Νεαίραν. αὕτη γὰρ ἠράθη Προμέδοντος Ναξίis, καὶ
 συνέπλευσεν, ὅς ἦν μὲν ξένος τῆ Ὑψικρέοντος, ἐραθει-
 ση δὲ τῇ Νεαίρα συνῆλθε, καὶ τὸν ἀνδρα φοβεμένην
 ἀπ-

¹ In hoc nomine Xyl. η pro ει reponi vult ex historia & MS.

² In ind. Var. hoc loco notatur, cod. Petav. θυγατέραν ex-
 hibere, idemque vitium in pluribus hujusmodi vocabulis admit-
 tere.

³ Ald. & Baf. ἐνόσα. Tu n. & Petav. δευμένης (sic) pro δεα-
 μίνην.

⁴ E Xyl. MS. τὰς ἀνδρας inferere haud dubitavi. Vulgo
 absunt.

⁵ Petav. Μηλισίοις, & sic fere semper.

ἀπαγαγῶν εἰς Νάξον, ἰκέτιν τῆς Ἑσίας ἐκάρθισεν. τῶν δὲ Ναξίων ἐν ἐκιδόντων, χάριν τῷ Προμέδοντος, ἄλλως δὲ ποιεμένων πρόφασιν τὴν ἰκετείαν, ὁ πόλεμος συνέσθη, τοῖς δὲ ¹ Μιλησίοις ἄλλοι τε πολλοί, καὶ προθυμώτατα τῶν Ἰώνων Ἐρυθραῖοι συνεμάχην, καὶ μῆκος ἔχε καὶ συμφορὰς ἤνεγκε μεγάλας ὁ πόλεμος· εἴτ' ἐπαύσατο δι' ἀρετὴν γυναικὸς, ὡς συνέσθη διὰ μοχθηρίαν. Διόγνητος γὰρ, ὁ τῶν Ἐρυθραίων στρατηγός, ἔχων καὶ πεπιστευμένος ἔρυμα κατὰ τῆς Ναξίων πόλεως εὐπεφυκὸς καὶ κατεσκευασμένος, ἠλάσατο λείαν τῶν Ναξίων πολλήν, καὶ γυναῖκας ἐλευθέρους καὶ παρθένους ἔλαβεν. ἦν μίᾱς, Πολυκρίτης, ἑραθεὶς εἶχευ αὐτήν, ἔχ ὡς αἰχιμάλωτον, ἄλλ' ἐν τάξει γαμετῆς γυναικὸς. ἑορτῆς δὲ τοῖς ² Μιλησίοις καθημέσης ἐν τῇ στρατιᾷ, καὶ πρὸς πόσιν ἀπίπτων καὶ συνεσίας τρεπομένων, ἠρώτησε τὸν Διόγνητον ἢ Πολυκρίτη, μὴ τι κωλύοι πεμμάτων μερίδας ἀποπέμψαι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς. ἐπιτρέψαντος δ' ἐκείνου καὶ κελεύσαντος, ἐνέβαλε μολίβδινον ³ γραμματίδιον εἰς πλακῦντα, κελεύσασα Φράσαι τὸν νομίζοντα τοῖς ἀδελφοῖς, ὅπως αὐτοὶ μίνοι καταναλώσωσιν, ἃ ἔπεμψε. οἱ δ' ἐντυχόντες τῷ μολίβδῳ, καὶ τὰ γράμματα τῆς Πολυκρίτης ἀναγνόντες, κελεύσεως νυκτὸς ἐπιθέσθαι τοῖς πολεμίοις, ὡς ὑπὸ μέθης διὰ τὴν ἑορτὴν ἐξημελημένων πάντων, προσήγγειλαν τοῖς στρατηγοῖς, καὶ παρώρμησαν ἐξελθεῖν μετ' αὐτῶν. ἄλυντος δὲ τῷ χωρίῳ, καὶ πολλῶν διαφθαρέντων, ἐξητήσατο ⁴ τὸν Διόγνητον ἢ Πολυκρίτη παρὰ τῶν πολιτῶν, καὶ δίσσασεν. αὐ-

τη

¹ Petav. τοῖς μένων πρόφασιν τὴν ἰκετείαν, quod Collector Var. Lect. incurriae exaratoris hujus codicis recte tribuit.

² Petav. τῆς. Mox idem cum Turn. πρὸς τὴν πόλιν pro πρὸς πόσιν, & τραπομένων pro τρεπομ. item πέμψαι pro ἀποπέμψαι.

³ Petav. μολίβδιον.

⁴ Baf. ἐξητήσατο, quod Xyl. ex MS. & Ald. corrigendum monuit.

τῇ δὲ πρὸς ταῖς πύλαις γενομένης¹ τὰς πολίτας ἀπαν-
 τῶντας αὐτῇ, μετὰ χαρᾶς καὶ σεφάνων ὑποδεχομένης
 καὶ² θαυμάζοντας, ἐκ ἤνεγκε τὸ μέγεθος τῆς χαρᾶς,
 ἀλλ' ἀπέθανεν αὐτῆ πεσῶσα περὶ³ τὴν πύλην· ὅπερ
 τέθραπται, καὶ καλεῖται βασικάνε τάφος, ὡς βασικάνω
 τινὶ τύχη τὴν Πολυκρίτην Φθονηθεῖσαν ἀπολαῦσαι⁴ τῶν
 τιμῶν. ἔτω μὲν οἱ Ναξίων συγγραφεῖς ἰσορῶσιν· ὁ δ'
 Ἄριστοτέλης Φησὶν, ἐδ' ἀλέσης τῆς Πολυκρίτης, ἄλλως
 δὲ πῶς ἰδόντα τὸν Διόγνητον ἐραδιῆναι, καὶ πάντα δι-
 δόναι καὶ ποιεῖν ἔτοιμον εἶναι· τὴν δὲ ὁμολογεῖν ἀφί-
 ξεσθαι πρὸς αὐτὸν, ἐνὸς μόνου τυχεῖσαν, περὶ ἧ τὸν Διό-
 γνητον⁵ (ὡς Φησὶν ὁ Φιλόσοφος) ὄριον ἤτησεν. ἐπεὶ
 δ' ἄμωσεν, ἤξίε τὸ Δῆλιον αὐτῇ δοθῆναι, (Δῆλιον
 γὰρ ἐκαλεῖτο τὸ χωρίον) ἄλλως δ' ἐκ αὐτοῦ ἔφη συνελ-
 θεῖν. ὁ δὲ καὶ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ διὰ τὸν ὄριον
 ἐξέστη, καὶ παρέδωκε τῇ Πολυκρίτῃ τὸν τόπον, ἐκεί-
 νη δὲ⁶ τοῖς πολίταις. ἐκ δὲ τότε πάλιν εἰς ἴσον κα-
 τασάντες, ἐφ' οἷς ἠβέλοντο, πρὸς τὰς Μιλησίους διε-
 λύθησαν.

ΛΑΜΨΑΚΗ. Ἐκ Φωκαίας, τῆ Κοδριδῶν γένεος,
 ἦσαν ἀδελφοὶ δίδυμοι Φόβος καὶ Βλέφος· ὧν ὁ Φόβος
 ἀπὸ τῶν Λευκάδων πετρῶν πρῶτος ἀφῆκεν ἑαυτὸν εἰς
 θάλασσαν, ὡς Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς ἰσόρηκεν. ἔχων
 δὲ δύναμιν καὶ βασιλικὸν ἀξίωμα, παρέπλευσεν εἰς Πά-
 ριον, ἰδίαν ἕνεκα πραγμάτων, καὶ γενόμενος φίλος καὶ
 ξένος Μάνδρωνι, βασιλεύοντι Βεβρυκῶν, τῶν Πιτυουεσ-
 σηνῶν

¹ Turn. & Petav. *γενομένην*. Undenam autem pendet accu-
 sativus hujus constructionis? Ad ἤνεγκε certe minus commode
 refertur. Excidisse equidem suspicor ἰδέσθαι, vel tale quid.

² abest καὶ a Petav.

³ Turn. & Petav. *παρὰ τ. π.*

⁴ Ante h. v. excidisse *μῆ* vel *ἐκ*, Xyl. monet.

⁵ Turn. *Ἐδιόγητον*. Sic Petav. paulo ante.

⁶ Turn. & Petav. *γὰρ* pro *δέ*. *ἰδί*, *μοχ* ἐβέλοντο pro ἠβ.

PLVT. T. VIII.

T

σηνῶν ¹ προσαγορευομένων, ἐβόηθησε καὶ συνεπολέμησεν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν προσοίκων ἐνοχλημένοις. ὁ δὲ Μάνδρων ἄλλην τε πολλὴν ἐνεδείξατο ² τῷ Φόβῳ Φιλοφροσύνην ἀποπλέουτι, καὶ μέρος τῆς τε χώρας καὶ τῆς πόλεως ὑπὸ χυεῖτο δάσειν, εἰ βέλοιο Φωκαεῖς ἔχων ἐποίκις εἰς τὴν Πιτυόεσσαν ἀΦικέσθαι. πείσας ἔν τῆς πολίτας ὁ Φόβος ³ ἐξέπεμψε τὸν ἀδελφὸν ἄγοντα τὰς ἐποίκις. καὶ τὰ μὲν παρὰ τῷ Μάνδρωνος ὑπῆρχεν αὐτοῖς, ὡς περ προσεδόκησαν. ὠφελείας δὲ μεγάλας καὶ λάφυρα καὶ λείας ἀπὸ τῶν προσοίκων βαρβάρων λαμβάνοντες, ἐπίφθονοι τοπρῶτον, εἶτα καὶ φοβεροὶ τοῖς Βέβρυξιν ἦσαν. ἐπιθυμῶντες ἔν αὐτῶν ἀπαλλαγῆναι, τὸν μὲν Μάνδρωνα, χρησὸν ἄντα καὶ δίκαιον ἄνδρα περὶ τὰς Ἑλλήνας, ἔκ ἔπεισαν, ἀποδημήσαντος δ' ἐκείνου, παρσκευάζοντο τὰς Φωκαεῖς δόλῳ διαφθεῖραι. τῷ δὲ Μάνδρωνος ἡ θυγάτηρ, Λαμψάκη, παρθένος ἦσα, τὴν ἐπιβελὴν προέγνω, καὶ πρῶτον ⁴ ἐπεχειρεῖ τὰς Φίλης καὶ οἰκίους ἀποτρέπειν, καὶ διδάσκειν, ὡς ἔργον καὶ δεινὸν καὶ ἀσεβὰς ἐγχειρῆσι πράττειν, εὐεργέτας καὶ συμμάχους ἄνδρας, νῦν δὲ καὶ πολίτας, ἀποκλινύοντες. ὡς δ' ἔκ ἔπειθε, τοῖς Ἑλλήσιν ἔφρασε κρύφα τὰ πραττόμενα, καὶ παρεκελεύσατο φυλάττεσθαι. οἱ δὲ, θυσίαν τινὰ παρασκευασάμενοι καὶ θοίνην, ἐξεκαλέσαντο τὰς Πιτυοεσσηνὰς εἰς τὸ προάσειον. αὐτὰς δὲ διελόντας δίχα, τοῖς μὲν τὰ τείχη κατελάβοντο, τοῖς δὲ τὰς ἀνδράπων ἀνεῖλον. ἦτω δὴ τὴν πόλιν κατέχοντες ⁵, τὸν τε Μάνδρωνα μετεπέμποντο, συμβασιλεύειν ⁶ τοῖς παρ' αὐτῶν

¹ Pet. Πιτυοεσσῶν. Id. cum Turn. ὑπαγορευομένων pro προσαχ.

² Petav. ἐδείξατο.

³ absunt a Petav. ὁ Φόβος.

⁴ Post πρῶτον Turn. inferit μὲν. Id. cum Petav. ὡς περ καὶ ἐπιχειρῆσι pro seq. ὡς & ἐγχειρῆσι.

⁵ Petav. καταχόντες. Id. mox μετὰ πέμποντος pro μετεπ.

⁶ Recepi, quod W. rectius suspicatur, ex E. notatum, & Petavii lectione βασιλεύειν firmatum. Vulgo συμβασιλεύειν. Pro seq. αὐτῶν Petav. αὐτῶν.

αὐτῶν κελεύοντες· καὶ τὴν Λαμψάκην, ἐξ ἀρρώστιας
 ἔποθανῶσαν, ἔθαψαν ἐν τῇ πόλει μεγαλοπρεπῶς, καὶ
 τὴν πόλιν ἀπ' αὐτῆς Λάμψακου προσηγόρευσαν. ἐπεὶ
 δὲ ὁ Μάνδρων, προδοσίας ὑποψίαν Φεύγων, τὸ μὲν οἰ-
 κεῖν μετ' αὐτῶν παρητήσατο, παῖδας δὲ τῶν τεθνηκό-
 των καὶ γυναῖκας ἤξιωσε κομίσασθαι· καὶ ταῦτα προ-
 θυμῶς ἐδὸν ἀδικήσαντες ἐξέπεμψαν, καὶ τῇ Λαμψάκῃ
 πρότερον ἡρωϊκὰς τιμὰς ἀποδίδόντες, ὕστερον ὡς θεῶ θύειν
 ἐψηφίσαντο· καὶ διατελέσῃσι ἔτω θύοντες.

ΑΡΕΤΑΦΙΛΙΑ. ἈρεταΦιλία δὲ, ἢ Κυρηναία,
 παλαιὰ μὲν ἐ γέγονεν, ἀλλ' ἐν τοῖς Μιθριδατικοῖς και-
 ροῖς, ἀρετὴν δὲ ¹ καὶ πρᾶξιον ἐνάμιλλον τῇ βελῆ τῶν
 ἡρωϊδῶν παρέχεν. ἦν δὲ θυγάτηρ μὲν Αἰγύλατος, Φαι-
 δίμου δὲ γυνῆ, γυναικῶν ἐνδρῶν· καλὴ δὲ τὴν ἔψιν
 ἔσα, καὶ τὸ ² Φρονεῖν ἐδόκει περιττὴ τις εἶναι καὶ πο-
 λιτικῆς δεινότητος ἐκ ἀμοιρος. ἐπιφαιῆ δ' αὐτὴν αἰ-
 κοναὶ τύχαι τῆς πατρίδος ἐποίησαν ³. Νικοκράτης
 γὰρ, ἐπαναστὰς Κυρηναίοις τύραννος, ἄλλας τε πολλὰς
 ἐφόνευσεν τῶν πολιτῶν, καὶ τὸν ἱερέα τῷ Ἀπόλλωνος
 αὐτόχειρ ἀνελάν, Μελάνιππον, εἶχε τὴν ἱερῶσύνην. ἀνετί-
 λε δὲ καὶ Φαίδιμον, τὸν τῆς ἈρεταΦιλίας ἀνδρα, καὶ
 τὴν ἈρεταΦίλειαν ἐγημεν ἀκισαν. πρὸς δὲ μυρία ἄλλοις
 παρανομήμασι Φύλακας ἐπὶ τῶν πυλῶν κατέστησεν,
 οἱ τὰς ἐκφερομένους νεκρὰς ἐλυμαίνοντο ὑψίστοντες ξιφι-
 δίοις, καὶ καυτήρια προσβάλλοντες ⁴, ὑπὲρ τῆ μηδένα
 τῶν πολιτῶν ὡς νεκρὸν λαθεῖν ἐκκομιζόμενον. δύσφορα
 μὲν ἐν καὶ τῇ ἈρεταΦιλίᾳ τὰ οἰεῖα κακὰ, καίπερ εἰ-
 δίδοντας αὐτῇ δι' ἔρωτα τῆ τυράννου πλείστον ἀπολαύειν

T 2

τῆς

¹ In suppl. Var. Lect. Frst. suspicatur collector, pro δι λε-
 gendum esse τε.

² Hoc τὸ W. ex consuetudine Plutarchi aut delendum cen-
 set, aut in τῶ mutandum.

³ Petav. ἐποίησαντα. Idem voluisse videtur Turn. vitiose ex-
 hibens ἐπρήσαντα.

⁴ Turn. & Petav. προβάλλοντες.

τῆς δυνάμεως· (ἤτητο γὰρ ἐκεῖνης, καὶ μόνη χειροῦ-
 δη παρῆχεν αὐτὸν, ἄτεγκτος ὢν τὰλλα καὶ θηριώδη·)
 ἤλια δὲ μάλλον αὐτὴν ἢ πατρὶς οἰκίρᾳ πάχυσσα παρ'
 αξίαν. ἄλλος γὰρ ἐπ' ἄλλω τῶν πολιτῶν ἐσφάτετο.
 τιμωρία δ' ἀπ' ἄδενός ἠλπίζετο. καὶ γὰρ οἱ Φυγάδες,
 ἀδενεῖς παντάπασιν ὄντες καὶ περίφοβοι, διεσπάρησαν.
 αὐτὴν ἐν ἡ ἌρεταΦίλα ὑποδείσα μόνην τοῖς κοινοῖς
 ἐλπίδα, καὶ τὰ Θήβης ζηλώσασα, τῆς Φεραίας, καλὰ
 καὶ περιβόητα τολμήματα, συμμάχων δὲ πισῶν καὶ οἰ-
 κείων, οἷος ἐκεῖνη τὰ πράγματα παρέχεν, ἔρημος ἔσα,
 Φαρμάκοις ἐπεχείρησε διεργάσαθαι τὸν ἄνδρα. παρα-
 σκευαζομένη δὲ καὶ πορίζουσα, καὶ διαπειραμένη πολλῶν
 δυνάμεων, ἐκ ἔλαθεν, ἀλλ' ἐμηνύθη. καὶ γενομένων ¹
 ἐλέγχων, Καλβία μὲν, ἢ τῆ Νικοκράτης μήτηρ, Φύσει
 Φοινικῆ ² γυνὴ καὶ ἀπαραίτητος, εὐθύς ᾤετο δεῖν ἀναι-
 ρεῖν αἰκισαμένην τὴν ἌρεταΦίλαν· τῆ δὲ Νικοκράτης ³
 μέλλησιν ἐνεποιεῖ τῇ ὀργῇ καὶ ἀδένειαι ὁ ἔρωσ, καὶ
 τὸ τὴν ἌρεταΦίλαν ἐρῶμένως ὁμοίως χωρεῖν ταῖς κατ-
 ηγορίαις ἀμύνασαν ἑαυτῇ, πρόφασιν τινα τῷ πᾶσι
 παρῆχεν. ἐπεὶ δὲ κατελαμβάνετο τοῖς ἐλέγχουσιν, καὶ
 τὴν παρασκευὴν τῆς Φαρμακείας ⁴ ἑώρα μὴ δεχομένην
 ἄρνησιν, ὠμολόγει, παρεσκευάσαι ⁵ δ' ἐκ ὀλέθριον Φαρ-
 μακείαν· Ἄλλ' ὑπὲρ ⁶ μεγάλων (εἶπεν) ὦ ἄνερ, ἀγω-
 νίζομαι τῆς σῆς εὐνοίας ⁷ πρὸς ἐμὰ καὶ δόξης, καὶ ду-
 νάμεως, ἦν διὰ σε καρπῆμαι, πολλοῖς ἐπίφθονος ἔσα
 κακαῖς γυναιξίν, ὢν Φάρμακα δεδοικυῖα καὶ μηχανῆς,

ἐπεὶ

1 Petav. γινομένων, & τοx Νικοκράτης.

2 Turn. & Petav. Φοινικῆ.

3 Ald. & Bas. τῆ δὲ Τιμοκράτης.

4 Petav. Φαρμακίας, & τοx Φαρμακίαν.

5 Turn. & Petav. παρασκευάσαι.

6 Turn. & Petav. εἰπὲρ pro ὑπὲρ.

7 Huc reponendum fuit εὐνοίας, quod vulgo legitur post καρ-
 πῆμα, Petav. auctoritate. Idem a W. est observatum, adba-
 tionibus E. Venet. Jun. Mez.

ἐπειθην ἀντιμηχανήσασθαι, μωρὰ μὲν ἴσως καὶ γυναικεῖα, θανάτου δ' ἐκ ἄξια· πλὴν εἰ ¹ κριτῆ σοι δόξειε Φίλων ἕνεκα καὶ γοητείας κηθεῖναι γυναῖκα, πλείον, ἢ σὺ βέλει, Φιλεῖσθαι δεομένην. Τοιαῦτα τὴν ἈρεταΦίλων ἀπολογεμένην ἔδοξε τῷ Νικοκράτει βασανίσαι· καὶ τῆς Καλβίας ἐφεσώσης ² ἀτέγηκε καὶ ἀπαραιτήτε, ταῖς βασιάνοις ἀνέκρινε· καὶ διεφύλαττεν αὐτὴν ἀήτητον ἐν ταῖς ἀνάγκαις, ἄχρι καὶ τὴν Καλβίαν ἀποκαμπεῖν ἄνεσαν. ὁ δὲ Νικοκράτης ἀφῆκε παιδεῖς, καὶ μετενόει βασανίστας· καὶ χρόνον ἐ πολὺν διαλιπὼν, αὐθις ἦκεν ὑπὸ τῷ πάθους εἰς αὐτὴν φερόμενος, καὶ συνῆν αὐθις, ἀναλαμβάνων τιμαῖς καὶ Φιλοφροσύναις τὴν εὐνοίαν. ἡ δ' ἐκ ἔμελλε χάριτος ἠτῶσθαι, κρατήσασα βασιάνων καὶ πόων, ἀλλὰ τῷ Φιλοκάλῳ Φιλονεικίας προσγενομένης, ἐτέρως ἤπλετο μηχανῆς· ἦν γὰρ αὐτῇ θυγάτηρ ἀνδρὸς ὄραν ἔχεσα, καὶ τὴν ἄψιν ἰκανή· ταύτην ἐφῆκε τὰδελεφῶ τῷ τυράννῳ δέλεαρ, ὅντι μερικίῳ πρὸς ἡδονὰς εὐαλωτῶ. πολὺς δὲ λόγος ἐστὶ, χρησαμένην γοητεία καὶ Φαρμάκοις ἐπὶ τῇ κόρῃ τὴν ἈρεταΦίλων, χειρώσασθαι καὶ διαφθεῖραι τῷ νεανίσκῳ τὸν λαγισμὸν· ἐκαλεῖτο δὲ Λέανδρος. ἐπεὶ δὲ ἠλάνκει καὶ λιπαρήσας τὸν ἀδελφόν, ἔτυχε τῷ γάμῳ, τὰ μὲν ἡ κόρη παρήγευ αὐτὸν ὑπὸ τῆς μητρὸς διδασκομένη, καὶ ἀνέπειθεν ἐλευθερῶν τὴν πόλιν, ὡς μὴδ' αὐτὸν ἐλεύθερου ἐν τυραννίδι ζῶντα, μὴ δὲ τῷ λαβεῖν γάμον, ἢ φυλάξαι κύριαν ὄντα, τὰ δὲ οὗ Φίλοι τῇ ἈρεταΦίλων χαριζόμενοι, εἰαβολὰς τινὰς ἀεὶ καὶ ὑπονοίας κατεσκευάζον ³ αὐτῷ πρὸς τὸν ἀδελφόν. ὡς δ' ἤθετο καὶ τὴν ἈρεταΦίλων τὰ αὐτὰ βεβηρομένην

Τ 3

ην

¹ Restituendam duxi ex Ald. Basf. Steph. Petav. particulam εἰ pro ἢ, quod est in Frst. & R. cum dici soleat aut πλὴν εἰ πῦρ πλὴν ἄλλ' ἢ, nisi, non πλὴν ἢ, quantum equidem noverim vel meminerim,

² Turn. & Petav. ἀφεσώσης.

³ Turn. & Petav. κατασκευάζων.

νην καὶ σπυδάξασαν, ἐπεχειρεῖ τὸ ἔργον ¹, καὶ Δάφνην οἰκέτην παρορμήσας, ἀπέκλεινε δι' ἐκείνην τὸν Νικοκράτην. τὰ λοιπὰ δ' ἐκ ἐτι τῆ Ἀρεταφίλα προσεῖχεν, ἀλλ' εὐθὺς ἔδειξε τοῖς ἔργοις ἀδελφοκτονίας, ἢ ² τυραννοκτονίας γεγονώς. ἤρχε γὰρ ἐμπλήρως καὶ ἀνοήτως, τιμὴ δὲ τις ὅμως ἦν τῆς Ἀρεταφίλας παρ' αὐτῷ καὶ δύναμις, ἐκ ἀπεχθανομένης, ἢ δὲ πολεμίας ἀντικρυς, ἀλλ' ἀδήλως διαταγέτης τὰ πράγματα. πρῶτον μὲν γὰρ αὐτῷ Λιβυκὸν ὑπεκίνησε πόλεμον, Ἀνάβην τιμὰ πείσασα δυνάστην τὴν χώραν ἐπίδραμεῖν, καὶ τῆ πόλει προσαγαγεῖν, ἐπειτα διέβαλε τὴς Φίλας καὶ τὴς στρατηγὰς πρὸς τὸν Λεάνδρον, ὡς πολεμεῖν ἐκ ὄντας προθύμως, εἰρήνην δὲ μᾶλλον δεσμένους καὶ ἡσυχίας· ἦν καὶ τὰ πράγματα ποθεῖν αὐτῆ καὶ τὴν τυραννίδα, βελομένους βεβαίως κρατεῖν τῶν πολιτῶν· αὐτῆ δὲ ³ πράξειν ἔφη τὰς διαλύσεις, καὶ τὸν Ἀνάβην εἰς λόγους αὐτῷ συνάξειν, εἰ κελεύη, πρὶν ἀνήκεσόν τι τὸν πόλεμον ἐξεργάσασθαι· κελεύσαντος δὲ τῆ Λεάνδρου, πρότερον αὐτῆ ⁴ τῷ Λίβυϊ διελέχθη, συλλαβεῖν δεσμένη τὸν τύραννον ἐπὶ δωρεαῖθ μεγάλας καὶ χρήμασιν, ὅταν εἰς λόγους αὐτῷ παραγένηται. πειθέντος δὲ τῷ Λίβυος, ὠκνεῖ μὲν ὁ Λεάνδρος, αἰδοσθεῖς δὲ τὴν Ἀρεταφίλαν, αὐτὴν παρέσεσθαι Φάσκασαν, ἐξῆλθεν ἀνοπλος καὶ ἀφύλακτος. ὡς δ' ἐγγὺς ἦλθε, καὶ τὸν Ἀνάβην εἶδεν, αὐτὸς ἐδυσχέρανε, καὶ περιμένειν ἐβάλετο τὴς δορυφόρους· ἢ δ' Ἀρεταφίλα παρῆσα, τὰ μὲν ἐδάρρυνεν αὐτὸν, τὰ δ' ἐκάνιζε. τέλος δὲ γενομένης διατριβῆς, ἐφελκυσταμένη τῆς χειρὸς

ίτα

¹ Turn. τῷ ἔργῳ. Pro seq. Δάφνην Petav. Δάφνην; & pro οἰκέτην Ald. & Bas. ἰκέτην. (Sic est in ind. Var. & not. R. At meum Basil. exemplar habet οἰκέτην.)

² Restitui partic. negantem ἢ e Bas. Petav. cod. & Xyl. versione firmatam pro vulg. ὁ τυρανν. Idem dedisse se monet W. e Xyl. Amiot. & Mez.

³ Petav. αὐτῆ τῆ.

⁴ Petav. αὐτῆ, & μοχ πειθέντα pro πειθέντος.

ιταμῶς πάνυ καὶ τεθαύρηκότεως προσήγαγε τῷ βαρβάρῳ καὶ παρέδωκεν. εὐθύς ἔν ἀνήρπασο καὶ συνειληπῶ, καὶ δεδεῖς ὑπὸ τῶν Λιβύων ἐτηρεῖτο, ἄχρις ἢ τὰ χρήματα τῇ Ἀρεταφίλᾳ κομίζοντες οἱ Φίλοι παρεγένοντο μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν. πυθόμενοι γὰρ οἱ πλείοι ἐξέδραμον ἐπὶ τὴν παράκλησιν ¹. ὡς δ' εἶδαν τὴν Ἀρεταφίλαν, ὀλίγον ἐδέησαν ἐκλαθέσθαι τῆς πρὸς τὸν τύραννον ὀργῆς, καὶ πᾶρεργον τὴν ἐνεῖνα τιμωρίαν ἐνόμιζον ἔργον δὲ πρῶτον ἦν αὐτοῖς καὶ ἀπόλαυσμα τῆς ἐλευθερίας, ἐνεῖνεν ἀσπάσασθαι μετὰ χαρᾶς καὶ δακρύων, ὥσπερ ἀγάλματι θεῶ προσπίπτοντας. ἄλλων δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπιβρέοντων, μόλις ἐσπέρας τὸν Λέαυδρον παραλαβόντες, ἐπανῆλθον ² εἰς τὴν πόλιν. ἐπεὶ δὲ τῶν τιμῶν τῆς Ἀρεταφίλας καὶ τῶν ἐπαίνων ἐνεπλήθησαν, ἔτω τραπόμενοι πρὸς τὴς τυράννας, τὴν μὲν Καλβίαν ζῶσαν κατέκασαν ³, τὸν δὲ Λέαυδρον ἐγράψαντες εἰς βύρσαν, κατεπόντισαν. ἤξιεν δὲ τὴν Ἀρεταφίλαν συναρχειν καὶ συνδιακεῖν τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσι τὴν πολιτείαν. ἡ δὲ, ὡς ποικίλον τι δράμα ⁴ καὶ πολυμερὲς ἀγωνισαμένη μέχρι τεφάνε διαδόσεως, ὡς ἐπεῖθε τὴν πόλιν ἐλευθέραν, εὐθύς εἰς τὴν γυναικωνῆτιν ἐνεδύετο, καὶ τῷ πολυπραγμουεῖν ὀτιῖν παραβαλλομένη ⁵, τὸν

T 4

λοι-

¹ Xyl. vertit *ad locum colloquio destinatum*. Cum παρακλήσει hunc sensum non habeat, suscp. Kaltw. aut παρεμβολήν, scil. *castra Anabi*, aut παράληψιν, ad *tyrannum e manibus Anabi recipiendum*.

² Frst. vitiose ἐπανῆλθον. Hinc e Petav, enotatur ἐπανῆλθον in ind. Var.

³ Turn. & Petav. ἀπέκασαν.

⁴ Petav. πολιτείαν ὡς ποικίλων τιμῶν.

⁵ Neque hanc lectionem, neque περιβαλλομένη, quod est in E. Turn. Petav. & Xyl. MS. probat W. Mavult προβαλλομένη, *terridians*. Meo quidem sensu vulgata non adeo abhorret a loco, si, quod Hesych. & Said. testantur, παραβάλλειναι respondet τῷ ἀνασπείρειναι, ἀπαλλάττειναι, translatione ducta a remigibus.

λοιπὸν χρόνον ἐν ἰσοῖς ἡσυχίαν ἄγεσα μετὰ τῶν Φίλων καὶ οἰκείων διετέλεσεν.

KAMMA. Ἦσαν ἐν Γαλατίᾳ δυνατώτατοι τῶν τετραρχῶν, καὶ τι καὶ ¹ κατὰ γένος προσήκουτες ἀλλήλοις, Σινάτος τε καὶ Συνόριξ. ὧν ὁ Σινάτος γυναῖκα παρθένον ἔχε, Καμμίαν ὄνομα, περιβλεπτοῦ μὲν ἰδέα σώματος καὶ ὄρα, θαυμαζομένην δὲ μᾶλλον δι' ἀρετήν. ἔ γὰρ μόνου σόφρων καὶ Φίλανδρος, ἀλλὰ καὶ συνετὴ καὶ μεγαλόφρων, καὶ ποσεινὴ τοῖς ὑπηκόοις ἦν διαφερόντως ὑπ' εὐμενείας ² καὶ χρηστότητος· ἐπιφανεσέραν δ' αὐτὴν ἐποίει καὶ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἰέρειαν εἶναι, ἣν μέλισα Γαλάται σέβουσι, περὶ τε πομπὰς ἀεὶ καὶ θυσίας κεκοσμημένην ὀρεῖσθαι μεγαλοπρεπῶς. ἐραθεῖς ἔν αὐτῆς ὁ Συνόριξ, καὶ μήτε πείσαι ³, μήτε βιάζεσθαι, ζῶντος τῆ ἀνδρός, δυνατὸς ὢν, ἔργου εἰργάσατο δευρόν. ἀπέκλιβεν γὰρ ⁴ δόλω τὸν Σινάτον, καὶ χρόνον ἔ πολὺν διαλιπὼν, ἐμνάτο τὴν Κάμμαν ἐν τῷ ἱερῷ ποιημένην διατριβάς, καὶ Φέρασαν ἐκ οἰκίῳ καὶ ταπεινῶς, ἀλλὰ θυμῷ νέον ἔχοντι καὶ καιρὸν περιμένοντι, τὴν τῆ Συνόριγος παρανομίαν. ὁ δὲ λιπαρῆς ἦν περὶ τὰς δεήσεις, καὶ λόγων ἐδόκει μὴ παντάπασιν ἀπορεῖν εὐπρέπειαν ἔχόντων, ὡς τὰ μὲν ἄλλα Σινάτε βελτίονα παρεχημένος ἑαυτὸν, ἀνελὼν δ' ἐπεινοῦ ἔρωτι τῆς Κάμμας, μὴ δι' ἑτέραν τινα πανηρίαν. ἦσαν ἔν τοπρῶτον ἀρνήσεις ἐκ ἄγαν ἀπηνεῖς τῆς γυναικὸς, εἶτα κατὰ ⁵ μικρὸν ἐδόκει μαλάσσεσθαι. καὶ γὰρ οἰκείοι καὶ Φίλοι προσάκειντο θεραπείᾳ καὶ χάριτι τῆ Συνόριγος μέγιστον δυναμένῃ ⁶,
πείτ

¹ Sic corrigi voluit W. vulgatam καίτοι καὶ, & dedi — *aliquantum*.

² Petav. ὑπ' εὐγενείας. Omittit idem τὸ ante τῆς Ἀ.

³ Turn. & Petav. πείσας.

⁴ abest γὰρ a Petav. Idem mox διαλυπῶν; Θημῶν pro θυμῷ; Σιβάτε pro Σινάτε.

⁵ Turn. μεταί.

⁶ Petav. δυνάμενοι; & πορτο πείθοντες αὐτὴν καὶ βιάζομένη.

παίδοντες αὐτὴν καὶ καταβιαζόμενοι, τέλος δὲ συνελ-
 χῶρει, καὶ μετεπέμπετο πρὸς ἑαυτὴν ἐκείνου, ὡς πα-
 ρὰ τῆ Θεῶ¹ τῆς συναίνεσεως καὶ καταπισώσεως² γε-
 υησομένης. ἐλθόντα δὲ δεξαμένη Φιλοφρόνως, καὶ προσ-
 αγαγῶσα τῷ βωμῷ, κατέσπεισεν ἐκ Φιάλης, καὶ τὸ μὲν
 ἐξέπειν αὐτῇ, τὸ δ' ἐκείνου ἐκέλευσεν. (ἦν δὲ πεΦαρ-
 μαγμένον μελίκρατον) ὡς δ' εἶδε πεπωκίτα, λαμπρὸν
 ἀνωλόλυξε, καὶ τὴν Θεὸν προσευχήσατο. Μαρτύρομαί
 σε, (εἶπεν) ᾧ πολυτίμητε δαῖμον, ὅτι ταύτης ἕνεκα
 τῆς ἡμέρας ἐπέζησα τῷ Σινάτῃ Φόνῳ, χρόνου τοσαύτου
 ἕδεν ἀπολαβῶσα³ τῆ βίῃ χρησθῶν, ἀλλὰ τὴν ἐλπίδα
 τῆς δίκης, ἣν ἔχουσα καταβαίνω πρὸς τὸν ἐμὸν ἄνδρα.
 σοὶ δὲ, ᾧ πάντων ἀνοσιώτατε ἀνδρώπων, τάφον αὐτῇ
 θαλάμῃ καὶ γάμῃ παρασκευαζέτωσαν οἱ προσήκοντες.
 ταῦτα δ' ἀκήσας ὁ Γαλιίτης, καὶ τῆ Φαρμάκῃ δρῶντος
 ἤδη καὶ διακινῶντος τὸ σῶμα συναιδόμενος, ἐπέβη μὲν
 ὀχήματος, ὡς σάλῳ καὶ τιναγμῷ χρησόμενος, ἐξέστη
 δὲ⁴ παραχρηῆμα, καὶ μεταβὰς εἰς Φορεῖον, ἐσπέρας
 ἀπέθανεν. ἡ δὲ Κάμμα διενεγκῶσα τὴν νύκτα, καὶ
 πυθομένη, τέλος ἔχειν ἐκείνου, εὐθύμως καὶ ἰλαρῶς
 κατέσρεψεν.

ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ. Παρέχε δὲ ἡ Γαλατία καὶ
 Στρατουίκην, τὴν Δηϊοτάρα, καὶ Χιομάραν, τὴν Ὀρ-
 τιάγοντος⁵, ἀξίας μνήμης γυναῖκας. ἡ μὲν ἔν Στρα-
 τούνη δέουμένων γνησίων παιδῶν ἐπὶ διαδοχῇ τῆς βασι-
 λείας ἐπισαμένη τὸν ἄνδρα, μὴ τίκῃσα δ' αὐτῇ συνέπει-

T 5

σεν

¹ Vulgo παρὰ τῷ Θεῶ. Correxī, Xylandro duce, cum in-
 fra clare in omnibus edd. exhibeatur τὴν Θεὸν. W. sic corrigend-
 dum esse suspicatur; retinet autem τῷ Θεῶ. Petav. περὶ τῷ Θεῶ.

² Turn. prave καταπισώσεως; item Petav. καταπισνώσεως; nec non
 deinde κατέπασεν pro κατέσπ.; λαμπρῶν pro λαμπρὸν; Φόνου
 pro Φόνῳ.

³ W. mavult ἀπελαύσα.

⁴ abest δὲ a Frft. & R. Restitui.

⁵ Turn. & Petav. Ὀρτιάγοντος; & statim ἀξίωμα pro ἀξίας.

σεν ἐξ ἑτέρας γυναικὸς παιδοποιησάμενον αὐτῇ τὸ παι-
δίον περιιδεῖν ὑποβαλλόμενον. τῆ δὲ Δηϊοτάρα τὴν τε
γνώμην θαυμάσαστος, καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῇ ¹ ποιησάμενος,
παρθένον εὐπρεπῆ παρασκευάσασα τῶν αἰχμαλώτων,
ὄνομα Ἑλένηραν, συνείρξεν τῷ Δηϊοτάρῳ, καὶ τὰς γε-
νομένας παῖδας, ὥσπερ γνησίας αὐτῆς, ἔθρεψε φιλο-
εργῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς.

ΧΙΟΜΑΡΑ. Χιομάραν ² δὲ συνέβη τὴν Ὀρτιά-
γοντος αἰχμαλώτην γενέσθαι μετὰ τῶν ἄλλων γυναικῶν,
ἅτε Ῥωμαῖοι καὶ Γραικοὶ ³ ἐνίκησαν μάχῃ τὰς ἐν Ἀσίᾳ
Γαλάτας. ὁ δὲ λαβὼν αὐτὴν ταξίαρχος ἐχρήσατο τῇ
τύχῃ στρατιωτικῶς καὶ κατήχυνεν ἦν δ' ἄρα καὶ πρὸς
ἡδοὴν καὶ ἀργύριον ἀμαθῆς καὶ ἀκρατῆς ἀνδραπο-
κλήθη δὲ ὅμως ὑπὸ τῆς Φιλαργυρίας, καὶ χρυσὸν συ-
χυνεῖ διομολογηθέντος ὑπὲρ τῆς γυναικὸς, ἤγεν αὐτὴν
ἀπολυτρώσων, ποταμῶ τινος ἐν μέσῳ διείροντος. ὡς δὲ
διαβάντες οἱ Γαλάται τὸ χρυσιὸν ἔδωκαν αὐτῷ καὶ παρ-
ελάβανον τὴν Χιομάραν, ἣ μὲν ἀπὸ νεύματος προσ-
έταξεν ἐνὶ παῖσαι τὸν Ῥωμαῖον ἀσπαζόμενον αὐτὴν καὶ
φιλοφρονούμενον, ἐκείνη δὲ πειδέντος καὶ τὴν κεφαλὴν
ἀποκόψαντος, ἀραμένη καὶ περιεείλασα τοῖς κόλποις ἀπ-
ήλανεν. ὡς δ' ἦλθε πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτῷ πρόβαλεν, ἐκείνη θαυμάσαστος, καὶ εἰπόντος· Ὡ-
γύναι, καλὸν ἢ πῆσις· Ναί, (εἶπεν) ἀλλὰ κάλλιον ἔνα
μόνον ζῆν ἐμοὶ συγγεγεννημένον. ταύτη ⁴ μὲν ὁ Πο-
λύβιος Φησι διὰ λόγων ἐν Σάρδεσι γενόμενος θαυμά-
σαι τὸ τε φρόνημα καὶ τὴν σύνεσιν.

ΓΓ-

¹ Turn. & Petav. ἐπ' αὐτήν.

² Petav. Χιομάραν.

³ Sic e Bas. reponendum fuit pro vulg. Γραικοί. Exprimunt
idem Xyl. & dedit W. adfentiente E.

⁴ Dedi sic cum W. ex E. & Xyl. In Ald. & Bas. est quo-
que ταύτη, absque jota subscr. Vulgo ταύτην.

ΓΥΝΑΙΟΝ ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΝ ¹. Ἐπεὶ δὲ Μιθριδάτης ἐξήκοντα Γαλατῶν τὰς ἀρίστους μεταπεμφόμενος εἰς Πέργαμον ὡς Φίλας, ὑβριστικῶς ἐδόκει καὶ δεσποτικῶς προσφέρειν, καὶ πάντες ἠγανάκηον, Τορηδόραξ ², ἀνὴρ τὸ τε σῶμα βωμαλέος καὶ τὴν ψυχὴν διαφέρων, (ἦν δὲ Τοσιαπῶν ³ τετράρχης) ἀνεδέξατο τὸν Μιθριδάτην, ὅταν ἐν τῷ βήματι γυμνασίῳ ⁴ χρηματίζῃ συναρπάσας, ὥσειν ἕνα σὺν αὐτῷ κατὰ τῆς Φάραγος. τύχη δὲ τινι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐκ ἀναβάντος εἰς τὸ γυμνάσιον αὐτῶ, μεταπεμπομένη δὲ τὰς Γαλάτας οὐκαδε, Σαρρήειν παρεκάλει, καὶ ὅταν ἐν ταυτῷ γένωνται, διασπᾶσαι τὸ σῶμα καὶ διαφθεῖραι πανταχόθεν προσπεσόντας. τῆτο ἐκ ἔλαθε τὸν Μιθριδάτην, ἀλλὰ μηνύσεως γενομένης, καὶ ἕνα τῶν Γαλατῶν παρεδίδε σφαγησόμενον. εἰτὰ πως ἀναμνηθεὶς νεανίσκος πολὺ προέχοντος ⁵ (πρωτεύσαντος) ὥρα καὶ κάλλει τῶν καὶ αὐτὸν, ὠκείριε καὶ μετενόει καὶ δῆλος ἦν ἀχθόμενος, ὡς ἐν πρώτοις ἀπολωλὸτος, ὅμως δ' ἔπεμψεν, εἰ ζῶν εὐρεθῆι, μεθεῖναι κελεύων. (ἦν δ' ὄνομα τῷ νεανίσκῳ Βηπολιτανός) Καὶ τις αὐτῷ τύχη Σαυμασῆ συνέπεσε. καλὴν γὰρ ἐδίητα καὶ πολυτελῆ συνελήφθη Φορῶν. ἦν δὲ δῆμιος ἀναίμακτον αὐτῷ ⁶ καὶ καθαρὰν διαφυλάξαι βελό-

¹ Inscriptio haec vulgo deest, a Xyl. e scripto, quo infra ante verba γύναιον δὲ datur, huc reposita. Dedi eam cum W.

² W. ad hoc nomen ita: „Varie scribitur. E. Πυρηδόραξ; Bas. Xyl Jun. Πορηδόριξ; P. Πορήδοραξ.“ Equidem in Bas. lego Τορηδόριξ; & e Pet. notatum Πορηδόραξ.

³ W. suscr. Τολισορώγων. Petav. mox τετάρχης, uti paulo ante βωμαλέως.

⁴ Haud dubium est, quin rectius sit, quod W. legendum censet: ἐν τῷ γυμνασίῳ χρ. σ. ὥσαν σὺν αὐτῷ τῷ βήματι κατὰ τῆς Φ.

⁵ Turn. & Petav. προέχοντες. Seq. πρωτεύσαντος uncis inclusi, ut delendum, bene monente W. Mox Turn. εὐρεθῆι (sic Ald. quoque & Bas.) pro εὐρεθείη.

⁶ Petav. αὐτῷ. (Sic Ald. quoque & Bas.) Idem ἀνέμακτον.

βελόμενος, καὶ ἀποδύων ἀτρέμα τὸν νεανίσκον, εἶδε τὸς παρὰ τῷ βασιλέως προσθέντας ἅμα, καὶ τῆνομα τῷ μεираκίε βοῶντας. τὸν μὲν ἔν Βηπολιτανὸν ἢ πολλὰς ἀπολέσασα Φιλαργυρία διέσωσεν ἀπροσδοκῆτως. ὁ δὲ Τορηδόραξ κατακοπεῖς ἄγαφος ἐξαβέβλητο, καὶ τῶν Φίλων ἕδεις ἐτόλμησε προσελθεῖν. γύναιον δὲ Περγαμητὸν ἐγνωσμένον ἀφ' ὧρας ζῶντι τῷ Γαλάτῃ παρεκινδύνευσε θάψαι καὶ περισεῖλαι τὸν νεκρὸν. ἤθοντο δὲ οἱ ¹ Φύλακες, καὶ συλλαβόντες ἀνήγαγον ² πρὸς τὸν βασιλέα. λέγεται μὲν ἔν τι καὶ πρὸς τὴν ὄψιν αὐτῆς ³ παθεῖν ὁ Μιθριδάτης, νέας παντάπασι καὶ ἀκίαις τῆς παιδίσκης Φανείσης, ἔτι δὲ μᾶλλον, ὡς εἶοικε, τὴν αἰτίαν γυνεῶς ἐρωτικῆν ἔσαν ἐπεκλάδη καὶ συνεχώρησεν ἀνελέδαι καὶ θάψαι τὸν νεκρὸν ἐδίητα καὶ κόσμον ἐκ τῶν ἐκαίνας λαβῆσαν.

TIMOKLEIA. Θεαγένης ⁴ ὁ Θηβαῖος, Ἐπαμινάνδρα καὶ Πελοπίδα καὶ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσι τὴν αὐτὴν ὑπὲρ τῆς πίλεως λαβὼν διάνοιαν, ἐπῆλπισε περὶ τῆ κοινῆν τύχην τῆς Ἑλλάδος ἐν Χαιρωνεία κρατῶν ἤδη καὶ διώκων τὸς κατ' αὐτὸν ἀντιτεταγμένους. ἐπειὸς γὰρ ἦν ὁ πρὸς τὸν ἐμβροήσαντα. Μέχρι πῶ διώκεις; ἀποκρινάμενος. Μέχρι Μακεδονίας. ἀποθανόντι δ' αὐτῷ περιῆν ἀδελφῆ, μαρτυρῆσα, κἀκείνου ἀρετῇ γένεας καὶ φύσει μέγαν ἄνδρα καὶ λαμπρὸν γανέδαι. πλήν ταύτη γε καὶ χρηστὸν ἀπολαῦσαι τι τῆς ἀρετῆς ὑπῆρξεν, ὥσε κερφότερον, ὅσον ⁵ τῶν κοινῶν ἀτυχημάτων εἰς αὐτῆν

¹ Petav. absunt παρεκινδύνευσε — δὲ οἱ.

² Dedi sic ex Ald. Bas. Steph. pro ἐνήγαγον, quod est in Frst. & R. & a W. retinetur.

³ Dedi αὐτῆς ex Ald. Bas. Steph. & ead. innominato Var. Lect. Frst. pro αὐτῆς, quod est in Frst. & R. Mox Petav. θάψας pro θάψαι.

⁴ Petav. Οἰαγένης. Petav. porro Ἐπαμινανίδα, & ita fere semper; item ἔσασα pro ἐπῆλπισε.

⁵ Petav. ὅσων.

τὴν ἡλθεῖν, ἐνεγκεῖν. ἐπεὶ γὰρ ἐκράτησε Θηβαίων Ἀλέξανδρος, ἄλλοι δ' ἄλλα τῆς πόλεως ἐπόρθησαν ¹ ἐπιόντες, ἔτυχε τῆς Τιμοκλείας τὴν οἰκίαν καταλαβῶν ἄνθρωπος ἕκ ἐπιεικῆς, ἐδὲ ἡμερος, ἀλλ' ὑβριστῆς καὶ ἀνόητος. ἤρχε δὲ Θρακίς τινὸς Ἰλῆς ², καὶ ὁμώνυμος ἦν τῷ βασιλέως, ἐδὲν δὲ ὁμοιος. ἔτε γὰρ τὸ γένος, ἔτε τὸν βίον αἰδεσθεὶς τῆς γυναικὸς, ὡς ἐνέπλησεν ἑαυτὸν οἶνε, μετὰ δεῖπνον ἐνάλει συναναπαυσομένην. καὶ τῷτο ³ πέρας ἐκ ἦν. ἀλλὰ καὶ χρυσὸν ἐζήτει καὶ ἄργυρον, εἴ τις εἶη κερυμμένος ὑπ' αὐτῆς, τὰ μὲν ὡς ἀπειλῶν ⁴, τὰ δὲ, ὡς ἔξων διὰ παντὸς ἐν τάξει γυναικὸς. ἡ δὲ δεξαμένη λαβὴν αὐτῷ δίδοντας. Ὀφελου μὲν (εἶπε) τεθυῖναι πρὸ ταύτης ἐγὼ τῆς νυκτὸς, ἡ ζῆν, τὸ γὰρ σῶμα, πάντων ἀπολλυμένων ⁵, ἀπειρατου ὑβρεως διέφυλαξεν ⁶. πεπραγμένων δὲ ἔτως, εἴ σε κηδεμόνα καὶ δεσπότην καὶ ἄνδρα δεῖ νομίζειν, τῷ δαίμονος δίδοντας, ἐκ ἀποσερήσω σε τῶν σῶν. ἑαυτὴν γὰρ ὅτι βεβλήσῃ ⁷ ὄρω γεγεννημένην. ἐμοὶ περὶ σῶμα κίσμος ἦν, καὶ ἄργυρος ἐν ἐκπώμασιν, ἦν τι καὶ χρυσὸν καὶ νομίσματος. ὡς δὲ ἡ πόλις ἠλίσκετο, πάντα συλλαβεῖν κελεύσασα τὰς θρασυαγίδας ἐρήψα, μᾶλλον δὲ κατεθέμην εἰς Φρέαρ ὕδωρ ἐκ ἔχον. ἐδ' ἴσασιν αὐτὸ πολλοί. πῶμα γὰρ ἔπεσι, καὶ κύβητῳ περιπέφυκεν ὕλη σύσκιος. ταῦτα σὺ μὲν εὐτυχοίης λαβῶν, ἐμοὶ δ' ἔσαι πρὸς σε μαρτύρια

καὶ

1 Post ἐπόρθησαν Turn. inferit ὡς.

2 Dedi sic cum W. ex Mez. & Xyl. Vulgo Ἰλῆς. Mez Petav. ἰδεσθεὶς pro αἰδ.

3 Dandum sic centui pro vulg. τῷτο. Habet idem Mez. & probat W. Porro Petav. κερυμμέντος pro κερυμμι.

4 Sic Xyl. legi voluit, & e suo cod. notavit, dedique cum W. e Turn. E. Mez. Vulgo ἀπολῶν.

5 abest ἀπολλυμένων a Petav.

6 Dedi sic e Turn. quod & W. inde recepit, adfentientibus Pol. Leonie. Schott. pro vulg. διαφυλάξασα. Mez. conjecit διαφυλάξασα.

7 Petav. βεβλήσα. Mez. βέλη σὺ.

καὶ γνωρίσματα τῆς περὶ τὸν οἶνον εὐτυχίας καὶ λαμπρότητος. ἀκῆσας ἔν ὁ Μακεδῶν, ἔ περιέμεινε τὴν ἡμέραν, ἀλλ' εὐθὺς ἐβάδιζεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἡγαμένης Τιμοκλείας· καὶ τὸν κῆπον ἀποκλείσαι κελεύσας, ὅπως αἰετοῖτο μηδεὶς, κατέβαινεν ἐν τῷ χιτῶνι. συγερὰ δὲ ἰ ἠγγεῖτο Κλωθῶ τιμαρὸς ὑπὸ τῆς Τιμοκλείας ἐφεώσης ἁ κνωθεν. ὡς δ' ἦθετο τῇ Φωνῇ κάτω γεγονότος, πολλὰς μὲν αὐτῇ τῶν λίθων ἐπέφερε, πολλὰς δὲ ἰ καὶ μαγάλης αἰ Ἰερραπαινίδες ἐπεκυλίνδεν ἰ. ἄχρις ἔ κατέκοψαν αὐτὸν καὶ κατέχωσαν. ὡς δ' ἔγνωσαν οἱ Μακεδόνες, καὶ τὸν νεκρὸν ἀνείλοντο, κηρύγματος ἤδη γεγονότος, μηδένα κλείνειν Θηβαίων, ἦγον αὐτὴν συλλαβόντες ἐπὶ τὸν βασιλέα, καὶ προσήγγειλαν τὸ τετολημμένον. ὁ δὲ καὶ τῇ κατασάσει τῶ προσώπῃ καὶ τῷ χαλαίῳ τῶ βαδίσματος ἀξιωματικόν τι καὶ γενναῖον ἐνιδῶν, πρῶτον ἀνέκρινεν αὐτὴν, τίς εἶη γυναικῶν. ἡ δ' ἀνεκπλήρως πάνυ καὶ τεταρβήκτως εἶπεν. Ἐμοὶ Θεαγένης ἦν ἀδελφὸς, ὃς ἐν Χαιρωνείᾳ στρατηγῶν καὶ μαχόμενος πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας, ἔπεσεν, ὅπως ἡμεῖς μηδὲν τοιοῦτον ἰ πάθωμεν. ἐπεὶ δὲ πεπόνθαμεν ἀνάξια τῶ γένεος, ἀποθανεῖν ἔ Φεύγομεν· ἐδὲ γὰρ ἄμεινον ἴσως ζῶσαι ἐτέρας πειρᾶσθαι νυκτὸς, εἰ σὺ τῆτο μὴ καλύσης. οἱ μὲν ἔν ἐπιεικέστατοι τῶν παρόντων ἐδάκρυσαν, Ἀλεξάνδρῳ ἰ ὁ οἰκίσειρειν μὲν ἐκ ἐπήγει τὴν ἀνδραποικίαν ὡς μείζονα, θαυμάσας δὲ τὴν ἀρετὴν καὶ τὸν λόγον εὐ μάλα καθαψάμενον αὐτῶ, τοῖς μὲν ἡγεμόσι παρήγγειλε προσέχειν, καὶ φυλάττειν, μὴ πάλιν ὕβρι-

1 Restitui δὲ pro γὰρ, quod R. habet.

2 Sic Xyl. legi voluit, & habent Turn. & Petav. nec nota E. & Venet. dedique cum W. pro vulg. ἐφεώσης.

3 abest hoc δὲ a Petav.

4 Dedl sic e Turn. & Petav. pro vulg. ἀπεκυλίνδεν.

5 Turn. & Petav. εἰδέν; posterior quoque τοιοῦτο, & ποικίφειγωμεν.

6 Petav. Ἀλέξανδρος.

ἔβρισμα τοῦτον εἰς οἰκίαν ἔνδοξον ¹ γένηται· τὴν δὲ Τιμόκλειαν ἀφῆκεν, αὐτὴν τε καὶ πάντας, ὅσοι κατὰ γένος αὐτῇ προσήκοντες εὐρέθησαν.

ΕΡΤΞΩ. Βάτῃς, τῷ ἐπικληθέντος Εὐδαίμονος ², υἱὸς Ἀρκεσίλαος ἦν, ἔδεν ὅμοιος τῷ πατρὶ τὸς τρόπους· καὶ γὰρ ζῶντος ἔτι περὶ τὴν οἰκίαν περιθίεις ἐπάλξεις, ἐπὶ τῷ πατρὸς ἐζημιώθη ταλάντω. καὶ τελευτήσαντος ἐκεῖνος, τῶτο μὲν ἔν Φύσει χαλεπὸς ὦν, (ὑπερ καὶ ἐπεκλήθη) τῶτο δὲ Φίλω πονηρῷ, Λάαρχω, χρώμενος, αἰτὶ βασιλέως ἐγεγόνει τύραννος. ὁ δὲ Λάαρχος ἐπιβλεψὼν τῇ τυραννίδι, καὶ τὸς ἀρίστους τῶν Κυρηναίων ἐξελαύνων, ἢ Φουεύων, ἐπὶ τὸν Ἀρκεσίλαον τὰς αἰτίας ἔκρεπε. καὶ τέλος ἐκεῖνον μὲν εἰς νόσον ἐμβασίαν Φθινάδα καὶ χαλεπὴν, λαγῶν πίνοντα θαλάσσιον διέφθειρεν, αὐτὸς δὲ τὴν ἀρχὴν εἶχεν, ὡς τῷ παιδὶ τῷ ἐκεῖνος, Βάτῃω, διαφυλάττων. ὁ μὲν ἔν παις καὶ διὰ τὴν χωλότητα καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν κατεφρουεῖτο, τῇ δὲ μητρὶ πολλοὶ προσεῖχον αὐτῷ. σώφρων τε γὰρ ἦν καὶ Φιλάνθρωπος, οἰκείας τε πολλὰς καὶ δυνατὰς εἶχε. διὸ καὶ Θεραπέων αὐτὴν ὁ Λάαρχος ἐμνησεύετο, καὶ τὸν Βάτῃον ἤξιε παῖδα θῆθαι, γήμας ἐκεῖνην, καὶ κοινωτὸν ἀποδείξας τῆς ἀρχῆς· ἢ δ' Ἐρυξῶ (τῶτο γὰρ ἦν τῆνομα ³ τῇ γυναικὶ) βαλευσαμένη μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἐκέλευε τὸν Λάαρχον ἐντυγχάνειν ἐκεῖνοις, ὡς αὐτῆς προσιεμένης τὸν γάμον. ἐπεὶ δ' ὁ Λάαρχος ἐνετύγχασκε τοῖς ἀδελφοῖς, ἐκεῖνοι δ' ἐπίτηδες παρήγον καὶ ἀνεβέβηκοντο, πέμπει πρὸς αὐτὸν ἢ Ἐρυξῶ Θεραπεινίδα παρ' αὐτῆς, παραγγέλλουσαν, ὅτι νῦν μὲν ἀντιλέγεσιν οἱ ἀδελφοί, γενομένης δὲ τῆς συνόδου, παύσονται διαφε-

¹ Restitui ex Ald. Bas. Petav. pro vulg. εὐδοξον. Idem recepit W. adfentientibus E. Venet. Xyl.

² Ald. Bas. Petav. Δαίμονος; quod corrigendum monuit Xyl.

³ Turn. Petav. ἔνομα. Mox Petav. ἐντυγχάνει; item παρ' αὐτῆς pro παρ' αὐτῆς cum Ald. & Bas.; & paulo infra ὅταν ἐκλείη pro ὅταν ἐκλείη κελεύει.

ρόμενοι καὶ συγχωρήσασιν· δεῖ ἔν αὐτὸν (εἰ βέλτεται)
 νύκτωρ ἀφιέσθαι πρὸς αὐτήν· καλῶς γὰρ ἔξειν καὶ τὰ
 λοιπὰ τῆς ἀρχῆς γενομένης. ἦν ἔν ταῦτα πρὸς ἠδουήν
 τῷ Λαάρχῳ, καὶ παντάπασι ἀναπληθῆεις πρὸς τὴν Φι-
 λοΦροσύνην τῆς γυναικὸς, ὠμολόγησεν ἦξειν, ὅταν ἐπέ-
 νη κελεύῃ. ταῦτα δ' ἐπραττεν ἡ Ἐρυξὼ μετὰ Πολυ-
 αρχῆ, τῷ πρεσβυτάτῃ ¹ τῶν ἀδελφῶν. ὀριθέντος δὲ
 καιρῷ πρὸς τὴν σύνοδον, ὁ Πολύαρχος εἰς τὸ δωμάτιον
 τῆς ἀδελφῆς παρεισήχθη κρύφα, νεανίσκου ἔχων δύο
 σὺν αὐτῷ ξιφῆρεις, Φόνῳ πατρὸς ἐπεξιώντας, ὃν ὁ Λα-
 αρχος ἐτύγχανεν ἀπεκλιονῶς νεωσὶ· μεταπειψαμένης
 δὲ τῆς Ἐρυξῆς αὐτὸν, ἀνευ δορυφόρων εἰσῆλθε, καὶ
 τῶν νεανίσκων αὐτῷ προσπεσούτων, τυπτόμενος τοῖς ξι-
 φεσιν ἀπέθανε. τὸν μὲν ἔν νεκρῶν ἐρρίψαν ὑπὲρ ² τὸ
 τεῖχος, τὸν δὲ Βάτῳν προσαγαγόντες ἀνδείξαν ἐπὶ τοῖς
 πατρίοις βασιλέα, καὶ τὴν ἀπ' ἀρχῆς πολιτείαν ὁ Πο-
 λύαρχος ἀπέδωκε τοῖς Κυρηναίοις. ἐτύγχανον δ' Ἀμά-
 σιδος, τῷ Αἴγυπτιῶν βασιλέως, στρατῶνται συχνοὶ παρ-
 όντες, οἷς ὁ Λαάρχος ἐχρήσατο πεισοῖς, καὶ Φοβερός ἦν
 ἔχ' ἡμισα δι' ἐκείνων τοῖς πολίταις. ἔτοι πρὸς Ἀμασιν
 ἐπεμφαν τὰς κατηγορήσοντας τῷ τε Πολυάρχῳ καὶ τῆς
 Ἐρυξῆς. χαλεπαίνοντος δ' ἐπέμψε, καὶ διανομῆς πο-
 λεμῆν τοῖς Κυρηναίοις, συνέβη τὴν μητέρα τελευτῆσαι,
 καὶ ταΦὰς αὐτῆς ἐπιτελέντος, ἀπαγγέλλοντας ἐλθεῖν
 περὶ ³ τῷ Ἀμάσιδος. ἔδοξεν ⁴ ἔν τῷ Πολυάρχῳ βα-
 διζεν ἀπολογησαμένῳ τῆς δ' Ἐρυξῆς μὴ ἀπολειπομέ-
 νης, ἀλλ' ἐπεσθαι καὶ συγκινδυνεύειν βελομένης, ἐδὲ
 ἡ μήτηρ Κριτόλα, καίπερ ἕσα πρεσβύτης, ἀπελείπετο.
 μέγιστον δ' αὐτῆς ἦν ἀξίωμα, Βάτῃ γεγεννημένης ἀδελ-
 φῆς,

¹ Turn. & Petav. πρεσβυτέρη. Mox Petav. ὁ Πολυάρχη.

² Turn. & Petav. ἐπὶ.

³ Xyl. e MS. legi voluit παρὰ, & locum esse ambiguum mo-
 nei.

⁴ Turn. & Petav. ἔδοξον.

Φῆς, τῷ Εὐδαίμονος. ὡς ἔν ἡλθον εἰς Αἴγυπτον, οἱ
τ' ἄλλοι θαυμαστῶς ἀπεδέξαντο ¹ τὴν πρῶξιν αὐτῶν, καὶ
ὁ Ἄμασις ἐ μετρίως ἀπεδέξατο τὴν τε σωφροσύνην
καὶ τὴν ἀνδρείαν τῆς Ἐρυξῆς. δώροισι δὲ τιμήσας καὶ
θεραπεῖα βασιλικῇ τὸν τε Πολύαρχον καὶ τὰς γυναῖκας
εἰς Κυρήνην ἀπέσειλεν.

ΞΕΝΟΚΡΙΤΗ. Οὐχ ἦττον δ' ἂν τις ² ἀγάσαι-
το τὴν Κυμαίαν Ξενοκρίτην ἐπὶ τοῖς πραχθεῖσι περὶ
Ἄριστόδημον, τὸν τύραννον, ὃ τινες Μαλακὸν ἐπίκλησιν
οἶονται γεγονέναι, τὸ ἀληθές ἀγνοοῦντες. ἐπειλήθη γὰρ
ὑπὸ τῶν βαρβάρων Μαλακός, ὅπερ ἐστὶν ἀντίπαις, ὅτι
μειράκειον ³ ὦν παντάπασι μετὰ τῶν ἡλίκων ἔτι κοιμῶν-
των (ὅς κορωνιστὴς, ὡς ἔοικεν, ἀπὸ τῆς κόμης ἀνόμα-
ζον) ἐν τοῖς πρὸς τὰς βαρβάρους πολέμοις ἐπιφανῆς ἦν
καὶ λαμπρὸς, * τὸλμη μόνον, ἀδὲ χειρὸς ἔργοισι, ἀλ-
λὰ ⁴ συνέσει καὶ προνοῖα φανεῖς περιττός. ὅθεν εἰς
τὰς μεγίστας προῆλθεν ἀρχάς, θαυμαζόμενος ὑπὸ τῶν
πολιτῶν, καὶ Ῥωμαίοις ἐπικερίαν ἀγων ἐπέμφθη πολε-
μεμένοις ὑπὸ τῶν Τυρρήνων, Τάρκυνιον Σάπερβον ἐπὶ
τὴν βασιλείαν καταγόντων. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ στρατιᾷ,
μακρᾷ γενομένη, πάντῃ πρὸς χάριν ἐνδίδὸς τοῖς στρα-
τευομένοις τῶν πολιτῶν καὶ δημαγωγῶν μᾶλλον, ἢ στρα-
τηγῶν, ἐπεισεν αὐτὸς συνεπιθέσθαι τῇ βελῇ, καὶ συν-
ειβραλεῖν τὰς ἀρίστες καὶ δυνατωτάτες. ἐν δὲ τότε γε-
νόμενος τύραννος, ἦν μὲν ἐν ταῖς περὶ γυναῖκας καὶ παῖ-
δας ἐλευθέρως ἀδικίαις αὐτὸς ἑαυτῷ μοχθηρότατος. ἰσό-
ρηται γὰρ, ὅτι τὰς μὲν ἀρβεννας παῖδας ἤσκει νόμοις ⁵
καὶ

¹ Turn. & Petav. ἀπεδείξαντο. Mox Petav. ἀδρείαν pro
ἀνδρείαν.

² Turn. & Petav. δὲ τις.

³ Petav. μεράκειον, & mox κοιμῶντων.

⁴ Post ἀλλὰ Turn. & Petav. inferunt καὶ.

⁵ Dubito, an haec vox sit genuina. Constructio flagitat κο-
μῶν. Etiam in seq. haud liquet, unde pendeat τῶν ἀνακάλων
χιτανίσκων.

καὶ χρυσοφορεῖν, τὰς δὲ θηλείας ἠνάγκασε περιτρόχα-
λα κείρωσαι, καὶ φορεῖν ἐφηβικὰς χλαμύδας καὶ τῶν
ἀνακίωνων χιτωνίσκων. ἔ μὴν ἄλλ' ἐξαιρέτως ἐραθεῖς
τῆς Ξενοκρίτης, εἶχεν αὐτῆν Φυγάδος ἕσαν πατρός, ἔ
καταγαγῶν, ἐδὲ πείσας ἐκείνου ¹, ἄλλ' ὅπως ἠγάμε-
νος ἀγαπᾶν συνᾶσαν αὐτῷ τὴν κόρην, ἅτε δὴ ζήλαμέ-
νην καὶ μακαριζομένην ὑπὸ τῶν πολιτῶν. τὴν δὲ ταῦ-
τα μὲν ἐκ ἐξέπλητ'εν. ἀχθομένη δ' ἐπὶ τῷ συνοικεῖν
ἀνέκδοτος καὶ ἀνέγγυος, ἐδὲν ἦτ' ἐπόθει τῶν μισαμέ-
νων ὑπὸ τῶν τυράννων τὴν τῆς πατρίδος ἐλευθερίαν. ἔτυ-
χε δὲ κατ' ἐκεῖνο καιρῶν τάφρου ἄγων κύκλω περι τὴν
χώραν ὁ Ἄριστόδημος, ἔτ' ἀναγκαῖον ἔργον, ἔτε χρήσι-
μον, ἄλλως δὲ τρίβειν καὶ ἀποκναλεῖν πόνοις καὶ ἀχο-
λίας τὰς πολίτας βεβλόμενος. ἦν γὰρ προστεταγμένον
ἐκάστῳ μέτρων τινῶν ἀριθμὸν ἐκφέρειν τῆς γῆς. ὡς εἶ-
δεν ἐπιόντα ² τὸν Ἄριστόδημον, ἐξέκλινε καὶ παρεκα-
λύψατο τῷ χιτωνίσκῳ τὸ πρόσωπον. ἀπελθόντος ἔν
τῶν Ἄριστόδημος, σιώπ'οντες οἱ νεανίσκοι καὶ παίζοντες
ἠρώτων, ὅτι δὴ μόνου ὑπ' αἰδῆς Φύγοι ³ τὸν Ἄριστόδη-
μον, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας ἀδὲν κάθοι τοιῶτον. ἡ δὲ καὶ μά-
λα μετὰ σπαθῆς ἀπεκρίνατο. Μίνος γὰρ (ἐφη) Κυ-
μαίων Ἄριστόδημος ἀνὴρ ἐστὶ. τῆτο γέν ⁴ λεχθὲν τὸ
ῥῆμα πάντων μὲν ἦψατο, τὰς δὲ γυναῖκες καὶ παρῶ-
ξενεν αἰχίνῃ τῆς ἐλευθερίας ἀντέχεσθαι. λέγεται δὲ
καὶ ⁵ Ξενοκρίτην ἀκέσασαν εἰπεῖν, ὡς ἐβέλετο ἂν καὶ
αὐτῇ

¹ Sic cum W. dedi e Turn. Petav. Venet. Vulgo ἐκεῖνος.

² Legit ita Xyl. & fult in cod. ejus a manu correctoris. Vul-
go ἐπιόντα. Deest autem hic nomen & mentio ejus Cumanae
mulieris, & locus hoc modo restituendus: Ἐν τῆτοις δὲ καὶ
γενῆ τις, ὡς εἶδ. ἐπ. τ. Ἄ. uii W. monet.

³ Turn. Φεύγοι; Petav. Φεύγα.

⁴ Dedi sic e Mez. pro vulg. γὰρ. Poterat etiam, W. mo-
nente, ἄρα scriptum fuisse.

⁵ Restitui καὶ ex Ald. Bas. Steph. A W. abest, uti a First.
& R.

αὐτὴ γῆν ὑπὲρ τῆ πατρὸς Φέρειν παρόντος, ἢ τρυφῆς
 συμμετέχειν Ἀρισοδήμῳ καὶ δυνάμειος τοσαύτης. ἐπ-
 ἔρρωσεν ἐν ταῦτα συνισαμένως ἐπὶ τὸν Ἀρισόδημον, ὡν
 ἠγεῖτο Ουμοτέλης· καὶ τῆς Ξενοκρίτης εἰσόδε παρεχέ-
 σης αὐτοῖς ἄδειαν, καὶ τὸν Ἀρισόδημον ἄοπλον καὶ ἀ-
 Φύλακτον, ἐ χαλεπῶς παρεισπεσόντες, διαφθείρουν αὐ-
 τὸν ¹. ἔγω μὲν ἢ Κυμαίων πόλις ἠλευθερώθη δουεῖν
 ἀρετῇ γυναικῶν ², τῆς μὲν ἐπίνοιαν αὐτοῖς καὶ ὄρμην ἐμ-
 βαλέσης τῆ ἔργα, τῆς δὲ πρὸς τὸ τέλος συλλαβόμενης.
 τιμῶν δὲ καὶ δωρεῶν μεγάλων τῇ Ξενοκρίτη προτεινομέ-
 νων, ἐάσατο πάσας, ἐν ἠτήσατο θάψαι τὸ σῶμα τῆ
 Ἀρισοδήμα. καὶ τῆτο ἐν ἔδοσαν αὐτῇ, καὶ Δήμητρος
 ἰέρειαν αὐτὴν εἶλοντο, ἐχ ἤτλον εἰόμενοι τῇ θεῷ μεχα-
 ρισμένην, ἢ πρέπυσαν ἐκεῖνη, τιμὴν ἔσεσθαι.

ΠΥΘΩΩ ΓΥΝΗ ³. Λέγεται δὲ καὶ τὴν Πύ-
 θεω τῆ κατὰ Ξέρξην γυναῖκα σοφὴν γενέσθαι καὶ χρη-
 σίην. αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Πύθης, ὡς εἶοιμε, χρυσεῖοις ἐν-
 τυχῶν μετάλλοις, καὶ ἀγαπήσας τὸν ἐξ αὐτῶν πλεῖστον
 ἔ μετρίως, ἀλλ' ἀπλήστως καὶ περιτῶς ⁴, αὐτὸς τε πε-
 ρὶ ταῦτα διέτριβε, καὶ τὰς πολίτας καταβιβάζων ἅπαν-
 τας ὁμαλῶς ὀρύττειν, ἢ φορεῖν, ἢ καθαιρεῖν, ἠνάγκαζε
 τὸ χρυσίον, ἀλλο μηδὲν ἐργαζόμενος τὸ παράπαν, μη-
 δὲ πρᾶττουτας. ἀπολλυμένων δὲ πολλῶν, πάντων δ' ἀπ-
 αγορευόντων, αἱ γυναῖκες ἰκετηρίαν ἔθεσαν ἐπὶ τὰς θύ-
 ρας ἐλθεῖσαι τῆς τῆ ⁵ Πύθεω γυναικός. ἢ δ' ἐμείνας

V 2

μὲν

¹ Hoc αὐτὸν hebraeo more abundare videri, monet Collector
 Var. lect. in suppl. Frft. haud dubie vitiosa distinctione indu-
 aus. Vulgo enim deest comma post ἀφύλ. Xyl. pro καὶ τὸν
 Ἀρισόδ. legit ἐπὶ τὸν Ἀ.

² Amiot. vertit, ac si legerit *δυνατὴν ἀρεταῶν γυναικός*. Per-
 peram, W. iudice.

³ Inscriptionem hanc, quae abest ab Ald. Bas. & Petav. ad-
 jecit Xyl. Ejus scriptus cod. habet pro titulo Πυθέπολις.

⁴ Petav. περιτῶς, & ποχ ἀπυλόμενων.

⁵ abest τῆ a Petav.

μὲν ἀπίεσαι καὶ θάρρειν ἐκέλευσεν, αὐτῇ δὲ τῶν περὶ τὸ χρυσίον τεχνιτῶν, οἷς ἐπίστευε μάλινα, καλέσασα καὶ καθεύξασα, ποιεῖν ἐκέλευεν ἄρτας τε χρυσᾶς, καὶ πέμματα παντοδαπὰ καὶ ὀπίρας, καὶ ὅσοις δὴ ¹ μάλινα τὸν Πύθην ἐγίνωσκεν ἠδόμενον ὄψοις καὶ βρώμασι. ποιηθέντων δὲ πάντων ², ὁ μὲν Πύθης ἤκεν ἀπὸ τῆς ξένης· (ἐτύγχανε γὰρ ἀποδημῶν) ἡ δὲ γυνὴ δεῖπνον αἰτῶντι παρέθηκε χρυσῆν τράπεζαν ἕδεν ³ ἐδώδιμον ἔχουσαν, ἀλλὰ πάντα χρυσᾶ. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἔχαιρε Πύθης τοῖς μιμήμασιν, ἐμπληθεῖς δὲ τῆς ὄψεως, ἦται φαγεῖν· ἡ δὲ χρυσῆν, ὃ τι τύχοι ποθήσας, προσέφερε. δυσχεραίνοντος δ' αὐτῆ καὶ πεινῆν βοῶντος· Ἄλλὰ σύ γε τέτων, (εἶπεν) ἀλλὰ δ' ἕδενός, εὐπορίαν ⁴ πεποίηκας ἡμῖν. καὶ γὰρ ἐμπειρία ⁵ καὶ τέχνη πᾶσα φρεῖδος, γεωργεῖ δὲ ⁶ ἕδεις, ἀλλὰ τὰ σπειρόμενα καὶ φυτευόμενα καὶ τρέφοντα τῆς γῆς ὀπίσω καταλιπόντες, ὀρύσσομεν ἄχρηστα καὶ ζητῶμεν, ἀποκινῶντες αὐτὰς καὶ τὰς πολίτας. εἰνήσας ταῦτα τὸν Πύθην, καὶ πᾶσαν μὲν ἐκατέλυσε τὴν περὶ τὰ μέταλλα πραγματείαν, ἀνὰ μέρος δὲ τὸ πέμπτον ἐργάζεσθαι κελεύσας τῶν πολιτῶν, τὰς λοιπὰς ἐπὶ γεωργίαν καὶ τὰς τέχνας ἔτρεψε. Ξέρξης δὲ καταβαίνοντος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, λαμπρότατος ἐν ταῖς ὑποδοχαῖς ⁷ καὶ ταῖς δωρεαῖς γενόμενος, χάριν ἠτήσαστο παρὰ τῆ βασιλείᾳ, πλείονων αὐτῷ παίδων ὄντων, ἕνα παρεῖναι τῆς στρατείας ⁸, καὶ καταλιπεῖν αὐτῷ γεροβοσκεῖν. ὁ δὲ Ξέρξης ὑπ' ὀργῆς τέτου μόνου, οὐ ἐξήγησα-

1 abest δὴ a Turn. sed Petav. dat τε pro δὴ.

2 Turn. & Petav. τέτων pro πάντων.

3 abest ἕδεν a Petav.

4 Petav. ἀπορίαν.

5 Petav. ἢ ἐμπειρία.

6 Restitui δὲ pro καὶ, quod dedit R. cum Frst.

7 Ald. Bas. Petav. ὑπεροχαῖς.

8 Sic e Xyl. MS. recepi, & dedit W. ex E. & Jun. Vulgo τῇ στρατιᾷ.

ητήσατο, σφάξας καὶ διατεμῶν, ἐκέλευσε τὸν στρατὸν διελθεῖν, τες δ' ἄλλες ἐπηγάγετο ¹, καὶ πάντες ἀπώ-
 λοντο κατὰ τὰς μάχας. ἐφ' οἷς ὁ Πύθης ἀδυμήσας
 ἔπαθεν ὅμοια πολλοῖς τῶν κακῶν καὶ ἀνοήτων. τὸν μὲν
 γὰρ θάνατον ἐφοβεῖτο, τῷ βίῳ δ' ἤχθετο. βεβλόμε-
 νος δὲ μὴ ζῆν, προέθαι δὲ τὸ ζῆν μὴ δυνάμενος, χῶ-
 ματος ὄντος ἐν τῇ πόλει μεγάλης, καὶ ποταμῶ διαφρέον-
 τος, ὃν Πυθοπολίτην ἠνόμαζον, ἐν μὲν τῷ χώματι κατ-
 εσεύασε μνημεῖον, ἐντρέψας δὲ τὸ ρεῖθρον, ὥστε διὰ
 τῷ χώματος φέρεσθαι ψαύοντα τῷ τάφῳ τὸν ποταμόν·
 ἐπὶ τέτοις συμπελεθεῖσιν, αὐτὸς μὲν εἰς τὸ μνημεῖον κατ-
 ἦλθε, τῇ δὲ γυναικὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν πόλιν ἀναθεῖς
 ἄπασαν ἐκέλευσε μὴ προσιέναι, πέμπειν δὲ τὸ δεῖπνον
 αὐτῷ κατ' ἐνάσην ἡμέραν εἰς βάρην ἐντιθεῖσαν ², ἄχρις
 ἔχου τὸν τάφον ἢ βάρη παρέλθῃ τὸ δεῖπνον ἀκέραιον
 ἔχουσα, τότε δὲ παύσασθαι πέμπεσσαν, ὡς αὐτῆ τεθνη-
 κότες. ἐκεῖνος μὲν ἔτω τὸν λοιπὸν βίον διῆγεν, ἡ δὲ
 γυνὴ τῆς ἀρχῆς καλῶς ἐπεμελήθη, καὶ μεταβολὴν κα-
 κῶν τοῖς ἀνδράποικς παρέχευ.

¹ Petav. ἐπεγάγετο; μοχ ζεῖν pro ζῆν, & ὄντως pro ὄντος.

² Dedi sic e Turn. pro vulg. ἐντιθεῖσαν.

P L U T A R C H I
Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ
ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ Ι.

Ρ Ω Μ Α Ι Κ Α.

2 Διὰ τί τὴν γαμμένην ἀπέθαι πυρὸς καὶ ὕδατος
κελεύουσι; 3 πότερον τέτων, ὡς 2 ἐν σοιχείοις
καὶ ἀρχαῖς, τὸ μὲν ἀρξεν ἐσὶ, τὸ δὲ θῆλυ καὶ τὸ
μὲν ἀρχῆς κινήσεως 3 ἐνήσι, τὸ δὲ ὑποκειμένον καὶ ὕλης
δύναμιν; ἢ διότι τὸ πῦρ καθίρει, καὶ τὸ ὕδωρ ἀγνί-
ζει· δεῖ δὲ καθάραν καὶ ἀγνήν διαμένειν τὴν γαμηθεῖ-
σαν; ἢ ὅτι, καθάπερ τὸ πῦρ χωρὶς ὑγρότητος ἀτρο-
φόν ἐσὶ καὶ ξηρόν, τὸ δὲ ὕδωρ ἀνευ θερμότητος ἀγονοῦ
καὶ

1 Xyl. monet, hunc librum a Plutarcho in Camillo (Vol. I. p. 343.) & Romulo (cf. Vol. I. pag. 59.) citari sub nomine αἰ-
τιῶν & αἰτιῶν Ῥωμαϊκῶν, vulgo autem *problematum* titulo ci-
tari. Legi merentur, quae de recepta inscriptione erudite &
copiose differuit Dn. Prof. *Wernsdorf* in Commentatione pri-
ma, qua Plutarchi Quaestiones Graecas illustrare inchoavit. Eo
res redit, ut non possit in dubium vocari, genuinam & ab ip-
so Plutarcho profectam inscriptionem fuisse Αἰτιῶν Ῥωμαϊκῶν &
Ἑλληνικῶν f. Ἑλλήνων; titulum autem, quo nunc vulgari so-
leant haec opuscula — κεφαλαίων καταγραφὴ — inde originem
traxisse, quod illis sive Plutarchus ipse, sive alius, conspectum
aliquem, qui segmentorum singulorum argumenta & omnem
libri continentiam proposuerit, praemisit; κεφάλαια igitur
esse summa rerum capita sive titulos; & κεφαλαίων καταγρα-
φὴν brevem totius operis per capita adumbrationem, *kurzer
Inbegriff*; — talem indicem, Plutarchi αἰτίοις praenotatum,
postmodum a librariis vel incuria vel consulto omissum fuisse;
mansisse autem inscriptionem summarii, imperite pro ipsius li-
bri inscriptione habitam, eique cessisse hanc genuinam, & prorsus e codd. exulasse.

2 abest ὡς a Petav. Omittit idem, quae sequuntur post ἀρξ-
εν ἐσὶ usque ad τὸ δὲ ὑποκ.

3 Jun. κινήσεως. In proximo τὸ δὲ ὑποκασμ. W. excidisse
suspicatur ἔχασ.

καὶ ἀργόν· ἔτω καὶ τὸ ἄρρεν ἀδρανές καὶ τὸ θῆλυ χωρὶς ἀλλήλων, ἢ δὲ σύνσδος ἀμφοῖν ἐπιτελεῖ τοῖς γήμασι τὴν συμβίωσιν; ἢ ἐν ¹ ἀπολειπλέον, καὶ κοινωνητέον ἀπάσης τύχης, καὶ καλῆ ² μηδεὸς, ἢ πυρὸς καὶ ὕδατος, μέλωσι κοινωνεῖν ἀλλήλοις;

II. „Διὰ τί ἐ πλείονας, ἐδ' ἐλάττονας, ἀλλὰ πέντε λαμπάδας ἄπλῃσιν ἐν τοῖς γάμοις, ἃς κηρίωνας ὀνομάζουσιν;“ πότερον (ὡς Βάρβαρον ἔλεγεν) ὅτι τῶν στρατηγῶν τρισὶ χρωμένων, σὺν τοῖς ἀγορανόμοις πλείονας ³, παρὰ δὲ τῶν ἀγορανόμων ἄπλῃσι τὸ πῦρ οἱ γαμῆντες; ἢ διότι πλείοσι χρωμένων ⁴ ἀριθμοῖς, πρὸς τε τὰ ἄλλα βελτίων καὶ τελειότερος ὁ περιτλὸς ἐνομίζετο, καὶ πρὸς γάμον ἀρμωδιώτερος; ὁ γὰρ ἄρτιος δίασάσιν τε δέχεται, καὶ τὸ ἴσον αὐτῆ μάχιμὸν ἐστὶ καὶ ἀντίπαλον· ὁ δὲ περιτλὸς ἐ δύναται διαχιθῆναι παντάπασι, ἀλλὰ ὑπολείπει τι κοινὸν αἰ μεριζόμενος ⁵. τῆ δὲ περιτλῆ μάλισα γαμήλιος ἢ πεντάς ἐστὶ· τὰ γὰρ τρία πρῶτος περιτλὸς, καὶ τὰ δύο πρῶτος ἄρτιος· ἐν δὲ τέττων, ὡσπερ ἄρρενος καὶ θήλεος, ἢ πεντάς μέμικται· ἢ μάλλον, ἐπεὶ τὸ Φῶς γενέσεώς ἐστὶ σημεῖον, γυνὴ δ' ἄχρι πέντε τίθειν ὁμῶς τὰ πλείεσσα πέφυκε, τοσαύταις χρωνται λαμπάσιν; ἢ ὅτι πέντε δεῖσθαι θεῶν τὰς γαμῆντας οἴονται, Διὸς τελεία, καὶ Ἥρας τελείας, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Πειθῆς, ἐπὶ πᾶσι δ' Ἀρτέμιδος, ἣν ταῖς λοχelaic καὶ ταῖς ὠδῖσιν αἱ γυναῖκες ἐπικαλεῦνται;

V 4

III.

1 In hoc disjuncto W. desiderat ὅτι, ut sit ἢ ὅτι ἐκ ἀπολ.

2 W. mavult καὶ ἄλλα.

3 Xyl. locum hunc corruptum esse censet; W. eum in omnibus libris eodem esse modo monet. Amiot. In hanc sententiam vertit: Quum Praetores tribus utantur facibus, Aediles duabus, non erat rationi consentaneum, ut pluribus uterentur facibus sponfi, praesertim cum suas apud Aediles accendere deberent.

4 Ald. & Bas. χρωόμενον. Xyl. corrigendum monuit.

5 Dedi sic e Xyl. mente, pro vulg. μεριζόμενον.

III. „Διὰ τί, πολλῶν ὄντων ἐν Ῥώμῃ ναῶν Ἀρτεμίδος, εἰς μόνον τὸν ἐν τῷ καλεμένῳ Πατριῳίῳ σεωπῶ ἄνδρες ἐκ εἰσίασι;“ ἢ διὰ τὸν λεγόμενον μῦθον; γυναῖκα γὰρ αὐτότι τὴν θεὸν σεβομένην βιαζόμενός τις ὑπὸ τῶν κυνῶν διεσπάθη, καὶ ἀπὸ τέττε δεισιδαιμονίας γενομένης, ἄνδρες ἐκ εἰσίασι.

IV. „Διὰ τί τοῖς ἄλλοις Ἀρτεμισίοις ἐπιεικῶς ἐλάφῳ κέρατα προσπατῆλεύσει, τῷ δ' ἐν Ἀβεντίνῳ βοῶν;“ ἢ τῆ παλαιᾷ συμπλήματος ἀπομνημονεύοντες; λέγεται γὰρ ἐν Σαβίνοις Ἀντρωνι Κορατῷ βῆς εὐπρεπῆς ὄψει καὶ μεγάλῃ διαφέρεσα τῶν ἄλλων γενέθαι μάντευς δὲ τινος αὐτῷ Φράσαντος, ὅτι τῆ καθιερούσαντος Ἀρτέμιδι τὴν βῆν ἐκείνην ἐν Ἀβεντίνῳ, πέπρωται, μεγίστην γενέθαι, καὶ βασιλεῦσαι τῆς Ἰταλίας ἀπάσης τὴν πόλιν, ἐλθεῖν μὲν εἰς Ῥώμην τὸν ἀνθρώπου, ὡς θύσοντα τὴν βῆν· οἰκέτε δὲ κρύφα τῷ βασιλεῖ Σερείῳ τὸ μάντευμα Φράσαντος, ἐπέλτε δὲ Κορνηλίῳ τῷ ἱερεῖ, προστάξει τὸν Κορνηλίον τῷ Ἀντρωνι λέσασθαι πρὸ τῆς θυσίας ἀπὸ τῆ Θύμβρεως· νενομῆθαι γὰρ ἔτω τῆς καθιερούσαντος. ἐκείνον μὲν ἐν ἀπελθόντα λέσεθαι, τοῦ δὲ Σερείου Φθάσαντα, θῦσαι τῇ θεῷ τὴν βῆν, καὶ τῷ ἱερεῷ τὰ κέρατα προσπατῆλεύσαι. ταῦτα καὶ ὁ Ἰόβας ἰσόρηκε καὶ Βάρρων· πλὴν ὅτι τένομα τῆ Ἀντρωνος Βάρρων ἐ γέγραφεν, ἐδ' ὑπὸ Κορνηλίου Φησὶ τῆ ἱερέως, ἀλλ' ὑπὸ τῆ νεωκόρου, παρακινεθῆναι τὸν Σαβῖνον.

V. „Διὰ τί τῆς τεθῆναι Φημιδένας ἐπὶ ξένης ψευδῶς, καὶ ἐπανέλθωσιν, ἐ δέχονται κατὰ θύρας, ἀλλὰ τῷ κεράμῳ προσβαίνοντες εἶσω καθίξωσιν αὐτῆς I;“ ὁ μὲν γὰρ Βάρρων αἰτίαν μυθικὴν ὅλως ἀποδίδωσι. Φησὶ γὰρ, ἐν τῷ περὶ Σικελίαν πολέμῳ ναυμαχίας μεγάλης γενομένης, καὶ κατὰ πολλῶν Φήμης ἐκ ἀληθῆς, ὡς

ἀπο-

1 Xyl. maluit αὐτῆς, sese demittunt, ut mellis cohaereat cum Varroniana fabula.

ἀπολωλότων, ρυείσης, ἐπανελθόντας αὐτὰς ὀλίγω χρό-
 νῳ πάντας τελευτήσαι. ἐνὶ δ' εἰσίδντι τὰς θύρας ἀπαν-
 τῆσαι κλειομένας ἀπ' αὐτομάτε, καὶ μὴ χαλᾶν ¹ ἐπι-
 χειρέντων ἀνοίγειν· τὸν δ' ἄνθρωπον αὐτὴ καταδαρθέντα ²
 πρὸ τῶν θυρῶν ἰδεῖν κατὰ τὰς ὑπνεὺς ὄψιν ὑψη-
 γαμένην αὐτῷ τῆν ὑπὲρ τὸ τέγος εἰς τὴν οἰκίαν καθί-
 μησιν· ποιήσαντα δὲ ἔτως, εὐτυχῆ γενέσθαι καὶ γη-
 ραῖόν. ἐκ δὲ τέτε τὸ ἔθος κατασῆναι τοῖς ὕσερον. ὄρα
 δὲ, μὴ καὶ ταῦτα τρόπον τινὰ ³ τοῖς Ἑλληνικοῖς εἰσι-
 κεν. * γὰρ ἐνόμιζον ἀγνῆς, ἐδὲ κατεμίγνυσαν ἑαυ-
 τοῖς, ἐδ' εἶων ἱεροῖς πλησιάζειν, οἷς ἐκφορὰ γηγόνει ⁴
 καὶ τάφος ὡς τεθνηκόσι. λέγεται δὲ τινὰ τῶν ἐνόχων
 ταύτη τῆ δεσίδασημονία γεγονότων, Ἄριστον, εἰς Δελ-
 φῶς ἀποσεύλαντα δεῖσθαι τὸ θεῶ, καὶ παραιτεῖσθαι τὰς
 παρέσας αὐτῷ διὰ τὸν νόμον ἀπορίας· τὴν δὲ Πυθίαν
 εἰπεῖν·

“Ὅσσαπερ ἐν λεχέεσσι γυνὴ τίμησα τελεῖται,

Ταῦτα πάλιν τελέσαντα θύειν μακάρεσσι θεοῖσι.
 τὸν ἔν Ἄριστον εὖ Φρονήσαντα ⁵ παραχεῖν ἑαυτὸν, ὡς-
 περ ἐξ ἀρχῆς τιμῶμενον, ταῖς γυναιξίν ἀπολεῖσαι καὶ
 σπαργανῶσαι καὶ θηλὴν ἐπιχεῖν, ἔτω τε δρᾶν καὶ τὰς
 ἄλλας ἀπαντας, ὑσεροπότμης ⁶ προσαγορευομένης. ἔνιοι
 δὲ καὶ πρὸ τῶ Ἄριστος ταῦτα γίνεσθαι περὶ τὰς ὑσερο-
 πότμης, καὶ τὸ ἔθος εἶναι παλαιόν. ἐδὲν ἔν θανμα-
 σόν, εἰ καὶ Ῥωμαῖοι τοῖς δοκῆσιν ⁷ ἀπαξ τετάφθαι καὶ

V 5

γεγο-

1 Petav. χανᾶν.

2 W. mavult καταδαρθόντα.

3 Petav. πρὸς τινὰ pro τρόπον τινὰ.

4 Petav. γηγόνει.

5 W. mavult συμφρονήσαντα pro εὖ φρον.

6 Xyl. docente, haec vox eos significat, qui crediti jam fa-
 to suo defuncti, denuo ei servire opus habent. Ald. & Baf.
 ὑσεροπότμης.

7 Aut hoc, quod dedi, legi voluit W. aut τὰς δοκῆστας.
 Vulgo τότε δοκῆσται.

γεγονέναι τῆς τῶν Φθιτῶν μερίδος ἐκ ὄντο δεῖν παριέναι ἢ τὴν αὐλείον, ἢ θύσοντες ἐξίασι, καὶ θύσαντες εἰσίσιασιν, ἀλλ' ἀνωθεν ἐκέλευον εἰς τὰ ὑπαίθρα καταβαίνειν ἐκ τῆ περιέχοντος. καὶ γὰρ τὰς καθαρμὰς ἐπιεικῶς πάντα ἐν ὑπαίθρῳ τελῶσι.

VI. „Διὰ τί τὰς συγγενεῖς τῷ σώματι Φιλῶσαι αἱ γυναῖκες;“ πότερον (ὡς οἱ πλείοι νομίζουσιν) ἀπειρημένον ἢ πίνειν οἶνον ταῖς γυναῖξιν. ὅπως ἔν αἱ πιῖσαι μὴ λανθάνουσιν, ἀλλ' ἐλέγχωνται, περιτυγχάνουσαι τοῖς οἰκείοις, ἐνομίδη καταφιλεῖν; ἢ δι' ἣν Ἀριστοτέλης, ὁ Φιλόσοφος, αἰτίαν ἰσόρηκε; τὸ γὰρ πολυθύρῳλλον ἐκεῖνο, καὶ πολλαχῶ 2 γενέσθαι λεγόμενον, ὡς εἰσικεν, ἐτολήθη καὶ ταῖς Τρωάσι 3 περὶ τὴν Ἰταλίαν. τῶν γὰρ ἀνδρῶν, ὡς προσέπλευσαν, ἀποβάντων, ἐνέπρησαν τὰ πλοῖα, πάντως ἀπαλλαγήναι τῆς πλάνης δεόμεναι καὶ τῆς θαλάττης. Φοβηθεῖσαι δὲ τὰς ἀνδρας, ἠσπάζοντο τῶν συγγενῶν καὶ οἰκείων, μετὰ τῆ καταφιλεῖν καὶ περιπλέκεσθαι, τὰς προστυγχάνοντας. παυσαμένων δὲ τῆς ἔργης καὶ διαλλαγέντων 4, ἐχρῶντο καὶ τολοιπὸν ταύτῃ τῇ Φιλοφροσύνῃ πρὸς αὐτάς. ἢ μᾶλλον ἐδόθη τῆτο ταῖς γυναῖξιν, ὡς τιμὴν ἅμα καὶ δύναμιν αὐταῖς φέρων, εἰ φαίνοιντο πολλὰς καὶ ἀγαθὰς ἔχουσαι συγγενεῖς καὶ οἰκείας; ἢ, μὴ νενομισμένε συγγενίδας γαμεῖν, ἄχρι Φιλήματος ἢ Φιλοφροσύνη προῆλθεν, καὶ τῆτο μόνου ἀπελείφθη σύμβολον καὶ κοινώνημα τῆς συγγενείας; πρότερον γὰρ ἐκ ἐγάμεν τὰς ἀφ' αἵματος, ὡσπερ ἐδὲ νῦν τιτθίδας, ἐδ' ἀδελφὰς γαμῶσιν, ἀλλ' ὁψὲ συνεχώρησαν ἀνεψιαῖς συνοικεῖν ἐν τοιαύτης αἰτίας. ἀνὴρ χρημάτων ἐνδεής, τὰ δ' ἄλλα χρησὸς, καὶ παρ' ὄντιναῦν τῷ δήμῳ

1 Petav. περιέναι; Mox idem ἢ θύσοντες.

2 Recepi πολλαχῶ, quod Xyl. coniecit vertitque, & W. probat. Vulgo πολλαῖ.

3 Dedi ordinem vocum, quem W. voluit. Vulgo ταῖς Τρωάσι καί.

4 Petav. διαλεγότων. Idem infra γαμῶσιν pro γαμῶσιν.

μω τῶν πολιτευομένων ἀρέσκων ¹, ἐπίκληρον ἀνεψιῶν ἔχειν ἔδοξε, καὶ πλατεῖν ἀπ' αὐτῆς. ἐπὶ τῆτι δὲ γενομένης αὐτῆ κατηγορίας, ὁ δῆμος ἀφείδ τὴν αἰτίαν ἐλέγχειν, ἔλυσε τὸ ἐγκλημα, ψηφισάμενος πᾶσιν ἐξεῖναι γαμεῖν ἄχρις ἀνεψιῶν, τὰ δ' ἀνωτέρω κειωλύδαι.

VII. „Διὰ τί δὲ δῶρον λαβεῖν ἀνδρῶν παρὰ γυναικῶν, καὶ γυναικῶν παρὰ ἀνδρῶν ἀπειρήται;“ πότερον, ὡς Σόλων, γράψας τὰς δόσεις κυρίας εἶναι τῶν τελευταίωντων, πλὴν εἰ μὴ τις ἀνάγκη συνεχόμενος, ἢ ² γυναικῶν πειθόμενος, τὴν μὲν ἀνάγκην ὡς βιαζομένην ὑπεξείλετο, τὴν δὲ ἡδονὴν ὡς παραλογισζομένην, ἔτῳς ὑπενοήθησαν αἱ γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν δόσεις; ἢ Φαυλότατον ἠγόμενοι ³ σημείον εὐνοίας τὸ δίδοναι, (διδόασιν γὰρ καὶ ἄλλοτρίαι καὶ μὴ Φιλεῖντες) ἐκ τῆ γάμου τὴν τοιαύτην ἀρέσκειαν ἀνεῖλον, ὅπως ἀμιθον ἢ ⁴ καὶ προῖκα καὶ δι' αὐτὸ, μὴ δι' ἄλλο, τὸ Φιλεῖσθαι καὶ Φιλεῖν, ἢ, ὅτι τῶ λαμβάνειν διαφθειρόμενοι, μάστιγα προσίενται τὰς ἄλλοτρίαις, σεμνὰν ἐφάνη τὸ μὴ δίδοντας ἀγαπᾶν τὰς ἰδίας; ἢ μᾶλλον ὅτι δεῖ κοινὰ καὶ γυναιξίν εἶναι τὰ ἀνδρῶν, καὶ ἀνδράσι τα γυναικῶν; μανθάνει γὰρ ὁ λαβὼν τὸ δοθέν, ἄλλοτρίου ηγεῖσθαι τὸ μὴ δοθέν. ὡς ὀλίγον δίδοντες ἀλλήλοις, τὸ πᾶν ἀφαιρῶνται.

VIII. „Διὰ τί δὲ παρὰ γαμβρῶν καὶ παρὰ πενθερῶν λαβεῖν ἐκείνοις κειωλύται δῶρον;“ ἢ παρὰ γαμβρῶν μὲν,

¹ Quae sequuntur, absunt a Petav. usque ad ὁ δ' ἀφ.

² Recepi ἢ e Petav. pro vulg. καὶ. Verba ipsa periodi hujus satis obscura esse, Xyl. monet, & sic explicare conatur: Suspectae vitii & illiberalitatis erant Romanis donationes conjugum, nimirum quod non ab animo liberali profectae, sed adulationis conjugis extortae essent: quomodo etiam donationes mortis causa factas, ad uxoris petitionem, irritas esse voluit Solon, non minus, quam vi extortas.

³ Ald. & Bas. ἠγόμενοι. Xyl. correxit. Petav. Φαυλότηται pro Φαυλότατον. Pro εὐνοίας Ald. εὐνίας.

⁴ Petav. pro ἢ dat εἶνα. Id. mox δι' αὐτὸ, μηδ' ἄλλο.

μὲν, ἵνα μὴ δόξῃ διὰ τῆ πατρὸς εἰς τὴν γυναῖκα περι-
 χωρεῖν τὸ δῶρον· παρὰ πενθερᾶ δέ, ὅτι τὸν μὴ δι-
 δόντα δίκαιον ἐΦάνη μὴδὲ λαμβάνειν;

IX. „Διὰ τί, κἄν ἐξ ἀγρῶ, κἄν ἀπὸ ξένης ἐπα-
 νίωσιν, ἔχοντες οἴκοι γυναῖκας, προτέμπρσι, δηλῶντες
 αὐταῖς, ὅτι παραγίνονται;“ πότερον ὅτι τῆτο πισεύου-
 τός ¹ ἐσι τὴν γυναῖκα μὴδὲν βραδικοργεῖν· τὸ δ' ἐξαιφ-
 νης καὶ ἀπροσδοκήτως, οἷον ἐνέδρα καὶ παρατήρησις ².
 ἢ σπεύδουσιν ὡς ποθέσαις καὶ προσδεχομέναις εὐαγγελι-
 ζεσθαι περὶ αὐτῶν; ἢ μᾶλλον αὐτοὶ περὶ ἐπεινῶν πυ-
 θέσθαι ποθέσιν, εἰ σωζόμενας καὶ ποθέσας ἐπὶ τῆς οἰ-
 κίας καταλαμβάνουσιν; ἢ πλείους ταῖς γυναῖξιν οἰκονο-
 μίαι καὶ ἀχολίαι, τῶν ἀνδρῶν ἀπόντων, τυγχάνουσιν, καὶ
 διαφοραὶ καὶ ὄρμαι ³ πρὸς τὰς ἑνδον; ἵνα ἔν ἀπαλλαγεί-
 σα τέτων ἀφόρυβον τῷ ἀνδρὶ παρέχῃ τὴν ὑποδοχὴν καὶ
 ἡδεΐαν, ἢ προδήλασις γίνεται.

X. „Διὰ τί τὰς θεὰς προσκυνῶντες ἐπικαλύπτου-
 νται τὴν κεφαλὴν, τῶν δ' ἀνδρῶν τοῖς ἀξίοις τιμῆς
 ἀπαντῶντες, κἄν τύχωσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχοντες τὸ
 ἰμάτιον, ἀποκαλύπτουται;“ τῆτο γὰρ εἶοικε κἄκεινῃν ἐπι-
 τείνειν τὴν ἀπορίαν. εἰ μὲν ἔν ἀ περὶ Αἰνεῖς λεγόμε-
 νος λόγος ἀληθῆς ἐσι, καὶ τῆ Διομήδους παρεξίοντος,
 ἐπικαλυψάμενος τὴν θυρίαν ἐπετέλεσε, λόγον ἔχει καὶ
 ἀκολοθεῖ τῷ συγκαλύπτεσθαι πρὸς τὰς πολεμίς, τὰ τοῖς
 φίλοις καὶ ἀγαθοῖς ἐντυγχάνοντας ἀποκαλύπτεσθαι. τὸ
 γὰρ πρὸς τὰς θεὰς ἐκ ἰδίον ἐσιν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβη-
 κὸς, καὶ ἀπ' ἐκεῖνα μεμένηκε τηρέμενον. εἰ δ' ἄλλο
 τι λέγειν χρῆ, σιόπει, μὴ μόνον ἐκεῖνο δεῖ ζῆτεῖν, δι'
 ὃ

¹ Petav. πιστεύοντες. Pro seq. ἐσι Ald. & Bas. ἐπι. Xyl. correxit.

² Secutus sum in his Xylandrum. Vulgo οἷον ἐνέδρα καὶ παρατηρήσαι, statim adhaerente voce σπεύδουσιν. Particulam ἢ e W. mente recepi. Idem ad dativos praecedentes addi vult εἰκεν. Mox Petav. αὐτὸν pro αὐτοί.

³ W. sulp. ἔργαι.

ἢ τὰς θεὰς προσκυνῶντες ἐπικαλύπτονται ¹, θάτερον δ' ἀκόλαστον ἐστὶ. τῶν γὰρ ἀνθρώπων ἀποκαλύπτονται τοῖς δυνατωτέροις, ἔ τιμὴν αὐτοῖς προστιθέντες, ἀλλὰ τὸν Φθόρου αὐτῶν ² μᾶλλον ἀφαιρῶντες, ἵνα μὴ δόξωσι τὰς αὐτὰς τοῖς θεοῖς τιμὰς ἀπαιτεῖν, μηδὲ ὑπομένειν, μηδὲ χαίρειν θεραπευόμενοι παραπλησίως ἐκείνοις· τὰς δὲ θεὰς ἔτω προσεκύνηεν, ἢ ταπεινῶντες ἑαυτὰς τῇ ἐπικρύψει τῆς κεφαλῆς, ἢ μᾶλλον εὐλαβέμενοι τινὰ φωνὴν προσπεσεῖν αὐτοῖς ἕξωθεν εὐχομένοις ἀπαίσιον καὶ δύσφημον, ἄχρι τῶν ὠτων ἀνελάμβανον τὸ ἱμάτιον. ὅτι γὰρ ἰχυρῶς ἐφυλάκτοντο ταῦτα, δῆλόν ἐστι τῶ προσιόντας ἐπὶ μαντεῖαν χαλιωμάτων πατάγω περιψοφεῖσθαι ἢ, ὡς Κάστωρ λέγει, τὰ Ῥωμαϊκὰ τοῖς Πυθαγοριοῖς συνοικειῶν, τὸν ἐν ἡμῖν δαίμονα δεῖσθαι τῶν ἐκείνης θεῶν, καὶ ἰκετεύειν τῇ τῆς κεφαλῆς ἐπικαλύψει, τὴν τῆς ψυχῆς αἰνιτίζομενον ὑπὸ τῷ σώματος ἐγκάλυψιν καὶ ἀπόκρυψιν.

XI. „Διὰ τί τῷ Κρόνῳ θυεσκίαν ἀπαρακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ;“ πότερον ὅτι τὴν ἐγκάλυψιν Αἰνεΐας παρέδωκεν, ἢ δὲ τῷ Κρόνῳ θυεσκία παμπάλαιός ἐστιν; ἢ ὅτι τοῖς ἐρανοῖς ἐπικαλύπτονται, τὸν δὲ Κρόνον ἠγῶνται θεὸν ὑπεδάτον καὶ χθόνιον; ἢ ὅτι τῆς ἀληθείας ἐδὲν ἐπίκρυφον ³, ἢ ἐπίσιον. ἀληθείας δὲ νομίζουσι Ῥωμαῖοι πατέρα τὸν Κρόνον εἶναι;

XII. „Διὰ τί δὲ τὸν Κρόνον πατέρα τῆς ἀληθείας νομίζουσι;“ πότερον, ὡσπερ ἐνιοὶ τῶν Φιλοσόφων, χρόνον οἴονται τὸν Κρόνον εἶναι· τὸ δ' ἀληθὲς εὐρίσκει χρόνος; ἢ τὸν μυθολογούμενον ἐπὶ Κρόνῳ βίον, εἰ δικαιοτάτος ἦν, εἰκὸς ἐστὶ μάλις μετέχειν ἀληθείας;

XIII.

¹ Quae sequuntur, absunt a Petav. usque ad τοῖς δυνατῶν.

² Petav. αὐτῶν. Mox idem ταπεινῶντες; & infra συνοικειῶν προ συνοικειῶν.

³ Turn. & Petav. ἀπόκρυφον; Ald. & Baf. corrupte ἐπόκρυφον.

XIII. „Διὰ τί καὶ τῶν λεγομένων Ὀνώρει ¹ θύουσιν ἀκαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ; τὸν δὲ Ὀνώρεμ δόξαν ἄν τις, ἢ τιμὴν, μεθερμηνεύσεις;“ πότερον διότι ² λαμπρὸν ἢ δόξα καὶ περιφανὲς καὶ ἀναπεπλεγμένον, δι’ ἣν αἰτίαν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τιμωμένοις ἀνδράσιν ἀποκαλύπτονται, διὰ ταύτην καὶ τὸν ἐπάνυμον τῆς τιμῆς θεῶν ἔτω προσκυνῶσι;

XIV. „Διὰ τί τὰς γονεῖς ἐκκομίζουσιν, οἱ μὲν υἱοὶ συγκεκαλυμμέναις ³, αἱ δὲ θυγατέρες γυμναῖς ταῖς κεφαλαῖς καὶ ταῖς κόμαις λελυμέναις;“ πότερον ὅτι τιμᾶσθαι μὲν ὑπὸ τῶν ἀρρένων δεῖ τὰς πατέρας, ὡς θεῶς, πευθεῖσθαι δὲ ὑπὸ τῶν θυγατέρων, ὡς τεθνηκότας, ἐκπέτρῳ τὸ οἰκεῖον ὁ νόμος ἀποδιδῶς ⁴, ἐξ ἁμφοτέρων ἐποίησε τὸ ἀρμότῳ; ἢ πένθους μὲν οἰκεῖον τὸ μὴ σὺνηθές, συνηθέστερον δὲ ταῖς μὲν γυναιξίν, ἐγκεκαλυμμέναις, τοῖς δ’ ἀνδράσιν, ἀκαλύπτῳ εἰς τὸ δημόσιον προΐεναι; καὶ γὰρ παρ’ Ἑλλήσιν, ὅταν δυστυχία τις γένηται, κείρονται μὲν αἱ γυναῖκες, κομῶσι δὲ οἱ ἄνδρες· ὅτι τοῖς μὲν τὸ κείρεσθαι, ταῖς δὲ τὸ κομᾶν σὺνηθές ἐστιν· ἢ τὰς μὲν υἱὸς ἐπικαλύπτειν δι’ ἣν εἰρήσιαμεν αἰτίαν ἐνομιόθη; (καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν τάφων, ὡς Φησι Βάρβαν, περιτρέφονται, κατὰπερ θεῶν ἱερὰ τιμῶντες τὰ τῶν πατέρων μνήματα, καὶ καύσαντες τὰς γονεῖς, ὅταν ὁσέω πρῶτον ἐντύχῳσι, θεῶν γεγονέναι τὸν τεθνηκότα λέγουσι) ταῖς δὲ γυναιξίν ἐδὲ ὅλως ἐξῆν ἐπικαλύπτειν τὴν κεφαλὴν; ἰσορεῖται γὰρ, ὅτι πρῶτος ⁵ μὲν ἐξέβαλε γυναῖκα Σπόριος Καρβίλιος ἐπ’ ἀτενίᾳ, δεύτερος δὲ Σαλπίνιος Γάλλος ἐφελκυσάμενην ἰδὼν κατὰ κεφαλῆς τὸ ἰμέτιον,

¹ Petav. ὄνερε; & mox ὄνωρε pro ἰνώρεμ.

² Dedi sic pro vulg. δὲ ὅτι, quod W. corrigendum monuit.

³ Petav. συγκεκαλυμμένοι.

⁴ Petav. ἀποδῶς.

⁵ Petav. πρῶτον. In seq. R. dedit Καρβίλιος e Xyl. mente pro vulg. Καρβήλιος.

τιον, τρίτος δὲ Ποπλιος Σεμπρώνιος ἀγῶνα θεωρησασαν ἐπιτάφιον.

XV. „Διὰ τί τὸν Τέρμινον, ᾧ τὰ Τερμινάλια ποιῶσι, θεὸν νομίζοντες, ἐδὲν ἔθυσον αὐτῷ ζῶον;“ ἢ Ῥωμύλος μὲν ὄρεσ ἐκ ἔθηκε ¹ τῆς χώρας, ὅπως ἐξῆ προίεναι καὶ ἀποτέμενεδαι καὶ νομίζειν πᾶσαν ἰδίαν, ὡσπερ ὁ Λάκων εἶπεν, ἦς ἂν τὸ δόρυ ἐφικνῆται ². Νεμῶς δὲ Πομπίλιος, ἀνὴρ δίκαιος καὶ πολιτικὸς ὢν, καὶ Φιλόσοφος γενόμενος, τὴν τε χώραν ὠρίσατο πρὸς τὰς γειτνιῶντας, καὶ τοῖς ὄροις ἐπιφημίσας τὸν Τέρμινον, ὡς ἐπίσκοπον καὶ Φύλακα Φιλίας καὶ εἰρήνης, ζετοδεῖν αἵματος καὶ Φόνος καθαρὸν καὶ ἀμίαντον διαφυλάττειν;

XVI. „Διὰ τί δέλαις τὸ τῆς Λευκοθέας ³ ἱερὸν ἄβατόν ἐσι; μίαν δὲ μόνην αἱ γυναῖκες εἰσάγεσαι, παίεσιν ἐπὶ κέρῃς καὶ ραπίζεσιν;“ ἢ τὸ μὲν ταύτην ραπίζεσθαι, σύμβολόν ἐστι τῆ μὴ ἐξεῖναι, κωλύσει δὲ τὰς ἑλλας διὰ τὸν μῦθον; ἢ γὰρ Ἴνῶ ⁴ ζήλοτυπήσασα δέλην ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ, λέγεται περὶ τὸν υἱὸν ἐκμανῆσαι τὴν δὲ δέλην Ἑλλήνες Αἰτωλίδα γένει Φασίν εἶναι, καλεῖσθαι δ' Ἀντιφέραν. διὸ καὶ παρ' ἡμῖν ἐν Χαιρωνείᾳ πρὸ ⁵ τῆ σηκῆ τῆς Λευκοθέας ὁ νεαυόρος λαβὼν μάστιγα, κηρύσσει, μὴ δῆλον εἰσιέναι ⁶, μὴ δέλαν, μηδ' Αἰτωλὸν, μηδ' Αἰτωλῶν.

XVII. „Διὰ τί παρὰ τῇ θεῷ ταύτῃ τοῖς μὲν ἰδίοις τέκνοις

¹ Particulam negantem *ἐκ*, quae in omnibus edd. deficit, R. recepit, Xyl. ut videtur, secutus & Petav. Etiam W. eam sumsit ex Voff. Anon. P. Mez. Xyl.

² Petav. *ἐφικνεῖται*.

³ Dea a Romanis Matuta nuncupata, sive Mater Matuta. Statim Bas. *ἄβατόν τε*; Ald. nota utitur, haud dubie *ἐκ* exhibente. Xyl. correxit.

⁴ Petav. Ἴνῶ.

⁵ abest πρὸ a Petav. Idem σηκῆ, & νεαυόρος absque artic.

⁶ Ald. *εἰσιένται*. Petav. *δέλος*.

τέκνοις ἐν εὐχονται τάγαθὰ, τοῖς δὲ τῶν ἀδελφῶν;“
 πότερον ὅτι Φιλάδελφος μὲν τις ἢ Ἰνῶ καὶ τὸν ¹ ἐν
 τῆς ἀδελφῆς ἐτιθηνήσατο· ἢ δὲ περὶ τὰς ἑαυτῆς παι-
 δας ἐδυστύχησεν; ἢ καὶ ἄλλως ἠθικὸν καὶ καλὸν τὸ
 εἶδος, καὶ πολλὴν παρασκευάζον εὐνοίαν ταῖς οἰκειότησι;

XVIII. „Διὰ τί τῷ Ἑρακλεῖ πολλοὶ τῶν πλεσίων
 ἐδεικνύοντο τὰς ἐσίας;“ πότερον ὅτι κρείνους ἐν Ῥώμῃ
 τῶν Γηρύνης βοῶν ἀπέθυσσε τὴν δεκάτην; ἢ ὅτι Ῥωμαῖοι
 ὑπὸ Τυρρηνῶν δεκατευομένους ἀπήλαξεν; ἢ ταῦτα μὲν
 ἐν εἶχε τὴν ἰσορίαν ἀξιόπιστον, ὡς δ' ἀδελφάγω ² τινὶ
 τῷ Ἑρακλεῖ καὶ εὐδοίῳ δαψιλῶς καὶ ἀφθόνως ἀπέ-
 θυσον; ἢ μᾶλλον ὡς ἐπαχθῆ ταῖς πολιτείαις ³ τὸν ὑπερ-
 βάλλοντα πλεόντων κολύοντες, καὶ καθάπερ εὐεξίας ἐπ'
 ἄκρον εὐσωματέσης ἀφαιρῶντες, ὄντο μάλιστα τιμᾶσαι
 τὸν Ἑρακλέα, καὶ χαίρειν ταῖς τοιαύταις ἀποχρήσεσι ⁴
 καὶ συσολαῖς τῶν περιτῶν, εὐτελεῖ καὶ αὐτάρκη καὶ ἀπέ-
 ριττον τῷ βίῳ γενόμενος;

XIX. „Διὰ τί τὸν Ἰανθάριον ⁵ μῆνα νέας ἔτας ἀρ-
 χὴν λαμβάνουσι;“ τὸ γὰρ παλαιὸν ὁ Μάρτιος ἠριθμεῖ-
 το πρότερος, ὡς ἄλλοις τε πολλοῖς δῆλόν ἐστι τεκμηρίοις,
 καὶ μάλιστα τῷ τὸν πέμπτον ἀπὸ τῆς Μαρτίαις, Πέμπτον,
 καὶ τὸν ἕκτον, Ἐκτον ὀνομάζεσθαι· καὶ τὰς ἄλλας ἐφε-
 ξῆς ἄχρι τῆς τελευταίας, ὃν Δεκέμβριον καλεῖσιν, ἀπὸ
 τῆς Μαρτίαις δέκατον ἀριθμύμενον. ἐξ ἧς δὴ καὶ παρέστη
 τισὶν

¹ Restitui τὸν ex Ald. Bas. & Steph. simul e Petav. exhibi-
 bitum pro τῶν, quod est in Frft. & R. Intellige Bacchum. Mox
 Petav. παρασκευάζων.

² Petav. ἀδελφάγω.

³ Sic dedit Steph. & enotatur e Turn. & Bong. At in Ald.
 & Bas. est ταῖς πολιταίαις, forte pro ταῖς πολ. quod habet Pe-
 tav. Paulo ante Bas. ἀφθόνων, & mox εὐτάρκη. Xyl. utrum-
 que correxit, quod in Ald. bene legitur.

⁴ W. sup. ἀπορίσει, vel ἀποχωρίσει.

⁵ Petav. Ἰανθάριον, h. l. & infra. Deinde idem & δέκατον pro
 & δώδ.

τισὶν οἰεῖσθαι καὶ λέγειν, ὡς ἔ δώδεκα μηνσίν, ἀλλὰ δέ-
 κα, συνεπλήρην οἱ τότε Ῥωμαῖοι τὸν ἐνιαυτὸν, ἐνίοις ¹
 τῶν μηνῶν ἡμέρας πλείονας τῶν τριάκοντα προστιθέν-
 τες. ἄλλοι δὲ ἰσορᾷσι, τὸν μὲν Δεκέμβριον ἀπὸ τῆ Μαρ-
 τίας δέκατον εἶναι, τὸν δ' Ἰανουάριον ἐνδέκατον, τὸν δὲ
 Φεβρουάριον δωδέκατον, ἐν ᾧ καθαρμοῖς τε χρῶνται,
 καὶ τοῖς Φθιμένοις ἐναγίζουσι τῆ ἐνιαυτῆ τελευτῶντος.
 μετατεθῆναι δὲ τάς, καὶ γενέσθαι τὸν Ἰανουάριον πρῶ-
 τον, ὅτι τῇ νεμηρίᾳ τάς τῆ μηνός (ἦν ἡμέραν καλάν-
 δας Ἰανουαρίας καλεῖσθαι) οἱ πρῶτοι κατεσάθησαν ² ὕπα-
 τοι, τῶν βασιλέων ἐπιπεσόντων. πιθανώτεροι δὲ εἰσιν οἱ
 λέγοντες, ὅτι τὸν μὲν Μάρτιον ὁ Ῥωμύλος πολεμικὸς
 καὶ ἀρειμάνιος ὦν, καὶ δοκῶν ἐξ Ἄρεος γεγονέναι, προ-
 ἔταξε τῶν μηνῶν, ἐπώνυμον ὄντα τῆ Ἄρεος. Νεμῆς
 δ' αὖθις εἰρηνικὸς γενόμενος, καὶ πρὸς ³ ἔργα τῆς γῆς
 Φιλοτιμέμενος τρέψαι τὴν πόλιν, ἀποσῆσαι δὲ τῶν πολε-
 μικῶν, τῷ Ἰανουαρίῳ τὴν ἡγεμονίαν ἔδωκε, καὶ τὸν Ἰα-
 νῶν εἰς τιμὰς προήγαγε μεγάλας, ὡς πολιτικὸν καὶ γεωρ-
 γικὸν μᾶλλον, ἢ πολεμικὸν, γεύομενον. Ἰτα δὲ, μὴ
 μᾶλλον ὁ Νεμῆς τῇ Φύσει προσήκεισαν ἀρχὴν ἔλαβε τῆ
 ἔτος ὡς πρὸς ἡμᾶς. καθόλα μὲν γὰρ ἰδέν ἐσι Φύσει
 τῶν ἐν κύκλῳ περιφερομένων, ἔτ' ἕχατον, ἔτε πρῶ-
 τον, νόμῳ δ' ἄλλην ἄλλοι τῆ χρόνος λαμβάνουσι ἀρχὴν.
 ἄριστα δὲ οἱ τὴν μετὰ τροπὰς χειμερινὰς ⁴ λαμβάνοντες,
 ὀπηνίκα τῆ πρόσω βαδίζειν πεπαυμένος ὁ ἥλιος ἐπιστρέ-
 φει καὶ ἀνακάμπει πάλιν πρὸς ἡμᾶς. γίνεται γὰρ αὐ-
 τοῖς τρόπον τινὰ καὶ Φύσει ⁵, τὸν μὲν τῆ Φωτὸς αὐ-
 ξουσα

¹ Sic omnino dandum fuit, quod W. monet, pro vulg. ἐνιαυτῆ.

² Ald. & Bas. κατεσάθησαν. Xyl. correxit. Mox Petav. Ἀρειμάνιος pro ἀρειμάνιος.

³ Petav. γενόμενος καίπερ ἔργα.

⁴ Sumfi cum W. ex Petav. & Mez. Vulgo χειμερινὰς.

⁵ Si haec integra sunt censenda, ex antecedenti subaudiri oportet ἀρχή: — illis ipsis, qui inde initium anni statuant, PLVT. T. VIII. X

ξεσα χρόνον ἡμῖν, μειῖσα δὲ τὸν ¹ τῆ σιότης, ἐγγυ-
τέρω δὲ ποιῖσα τὸν κύριον καὶ ἡγεμόνα τῆς ρευσῆς ἐσίας
ἀπάσης.

XX. „Διὰ τί τῇ γυναικεῖα Θεῶ, ἦν Ἀγαθὴν κα-
λῆσιν, κοσμεῖσαι σηκὸν αἱ γυναῖκες, οἴκοι μυρσίνας ἐκ
εἰσφέρουσι, καίτοι πᾶσι Φιλοτιμέμεναι χρῆσθαι τοῖς βλα-
στάνουσι καὶ ἀνδρῶσι;“ πότερον (ὡς οἱ μυθολογῶντες ἰσο-
ρῆσι) Φαυλίς ² μὲν ἦν γυνή, τῆ μάντεως, οἶνω δὲ χρη-
σαμένη κρύφα, καὶ μὴ λαθεῖσα, ῥάβδοις ὑπὸ τῆ ἀνδρὸς
ἐπιλάσθη μυρσίνας. ὅθεν μυρσίνην μὲν ἐκ εἰσφέρουσι,
οἶνον δ' αὐτῇ σπένδουσι, γάλα προσαγορεύουσα. ἡ πολ-
λῶν μὲν ἀγναί, μάλισα δ' ἀφροδισίων, τὴν ἱερουργίαν
ἐκείνην ἐπιτελοῦσιν; ἐ γὰρ μόνον ἐξοικίζουσι τὰς ἀνδρας,
ἀλλὰ καὶ πᾶν ἄρρεν ἐξελαύνουσι τῆς οἰκίας, ὅταν τὰ
νενομισμένα τῇ Θεῶ ποιῶσι. τὴν ἔν μυρσίνην ὡς ἱερὰν
Ἀφροδίτη ³ ἀφοσιῶνται. καὶ γὰρ ἦν νῦν Μερτίαν
Ἀφροδίτην καλεῖσι, Μερτίαν ⁴ τοπαλαιὸν (ὡς εἶποιεν)
ὠνόμαζον.

XXI. „Διὰ τί τὸν δρυοκολάπην οἱ Λατῖνοι σέ-
βονται, καὶ ἀπέχονται πάντες ἰχυρῶς τῆ ὄρνιθος;“ πό-
τερον ὅτι τὸν Πίκου λέγουσιν ὑπὸ Φαρμάκων τῆς γυ-
ναικὸς μεταβαλεῖν τὴν Φύσιν, καὶ γενόμενον δρυοκολά-
πην ἀποφθέγγεσθαι λόγια, καὶ χρησμοδεῖν τοῖς ἐρω-
τῶσιν; ἡ τῆτο μὲν ἀπιστὸν εἶν ὅλως καὶ τερατῶδες.
ἄτε-

*Ἐπιγενεσις fit initium, i. e. quasi denuo cum natura existere
& vigere incipiunt. Manca ea esse, monet Xyl. sententiam ita
effereus: tunc enim in ipsa quoque natura conversio quaedam
fit. Eum sequitur Kaltw. Consentit W. & hoc modo corrigend-
da putat: γίνεται γὰρ αὐτῆς τρόπον τινὰ ἡ φύσις, nascitur enim
denuo quodammodo natura. Malit quis fortasse καινὴ φύσις.*

¹ abest τὸν a Petav.

² Mez. Φαυλίς. Pro seq. ἦν Petav. ἔν.

³ Petav. Ἀφροδίτην; & mox τὸ παλαιόν.

⁴ Xyl. e Plin. H. N. l. XV. c. 19. potius Μερτίαν legen-
dum suspicatur.

ἄτερος δὲ τῶν μύθων πιθανώτερος, ὡς ἄρα τοῖς περι-
 ῥωμόλον καὶ Ῥώμον ἐπέθεισαν ἔ μόνον λύκαινα θηλήν
 ἐπέιχεν, ἀλλὰ καὶ δρυοκολάπτης τις ἐπιφοιτῶν ἐψάμι-
 ζεν; ἐπεικῶς γὰρ ἔτι καὶ νῦν τοῖς ὑπαρείοις¹ καὶ δρυ-
 μώδεσι τόκοις, ὅπως φαίνεται δρυοκολάπτης, ἐκεῖ καὶ λύ-
 κος, ὡς Νιγίδιος² ἴσoreῖ. ἢ μᾶλλον, ὡς ἄλλον ἄλλε
 θεῶν, καὶ τῆτον³ Ἄρεος ἱερὸν νομίζουσι τὸν ὄρνιν; καὶ
 γὰρ εὐδαρσῆς καὶ γαῦρός ἐσι, καὶ τὸ βύγχος ἕτως ἔχει
 κραταῖόν, ὡσεὶ δρῶς ἀνατρέπει, ὅταν κόπλων πρὸς τὴν
 ἐντερῶνην ἐξίηται.

XXII. „Διὰ τί τὸν Ἴανὸν διπρόσωπον οἴονται γε-
 γονέναι, καὶ γράφουσιν ἕτως καὶ πλάττουσιν;“ πῆτερον
 ὅτι τῷ μὲν γένει Ἑλλήν ἐν Περρῶνίβιας ἦν, (ὡς ἴσο-
 ρῆσιν) διαβὰς δ' εἰς Ἰταλίαν, καὶ συνοικίσας τοῖς αὐ-
 τόθι βαρβάρους, μετέβαλε καὶ γλώττιαν καὶ δίκαιαν; ἢ
 μᾶλλον ὅτι τὰς περὶ τὴν Ἰταλίαν αὐτὸς ἀγρίους καὶ ἀνό-
 μοις χρωμένους ἤθεσιν εἰς ἕτερον βίε χῆμα, πείσας
 καὶ γεωργεῖν καὶ πολιτεύεσθαι, μετέβαλε καὶ μετενό-
 σησε;

XXIII. „Διὰ τί τὰ πρὸς τὰς ταφὰς πιπράσκει-
 σιν ἐν τῷ τεμένει τῷ Λιβιτίνης, νομίζοντες Ἀφροδί-
 την εἶναι τὴν Λιβιτίνην;“ πῆτερον καὶ τῆτον τῶν Νε-
 μᾶ⁴, τῆ βασιλέως, Φιλοσοφημάτων ἐν ἐσιν⁵, ὅπως
 μανθάνουσι μὴ δυσχεραίνειν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ Φεύγειν,
 ὡς μiasμόν; ἢ μᾶλλον ὑπόμνησις ἐσι τῆ Φθαρτὸν εἶναι
 τὸ γενητόν⁶; ὡς μιᾶς θεῶν τὰς γενέσεις καὶ τὰς τε-

X 2

λευ-

1 Petav. ὑπαρείοις. W. loco huic aliquid labis inesse suspi-
 catur, licet quidem sententia non sit obscura.

2 Ald. & Bas. Νίγιδος. Xyl. correxit.

3 Petav. καὶ τῆ Ἄ.

4 Sic Xyl. legit pro eo, quod vitiose exhibet Ald. & Bas.
 τῆνομα. Petav. τῶν Νομᾶ. Steph. & rell. τῆ Νεμᾶ. W. re-
 cepit quoque τῶν Ν. adfentiente Mez. In Suppl. Var. Left. Fitt.
 inavult Collector τῶν τῆ Νεμᾶ.

5 Ald. & Bas. ἐσιν. Xyl. correxit.

6 Petav. γενητόν.

λευτάς ἐπισκοπέσης. καὶ γὰρ ἐν Δελφοῖς Ἀφροδίτης Ἐπιτυμβίας ἀγαλμάτιόν ἐστι ¹, πρὸς ὃ τὰς κατοικομένας ἐπὶ τὰς χοὰς ἀνακαλεῦνται.

XXIV. „Διὰ τί τρεῖς τῆ μηνὸς ἀρχὰς προθεσμίας ἔχουσιν ἐ ταὐτὸ ² διάστημα τῶν ἡμερῶν μεταξὺ λαμβάνοντες;“ πότερον (ὡς οἱ περὶ τὸν Ἰόβαν ἰσορῶσιν) ἄτι ταῖς καλάνδαις ἐπέλεον τὸν δῆμον οἱ ἄρχοντες, καὶ κατήγγελλον εἰς πέμπτην τὰς νύκτας, εἰδὼς δὲ ἡμέραν ἱερὰν ἐνόμιζον; ἢ μᾶλλον ὅτι ταῖς τῆς σελήνης διαφοραῖς ὀρίζοντες τὸν χρόνον, ἐώρων ἐν τρισὶ γινομένην διαφοραῖς τὴν σελήνην κατὰ μῆνα ταῖς μεγίσταις; πρώτη μὲν, ὅτε κρύπτεται, σύνοδον ποιησαμένη πρὸς ἥλιον· δευτέρα δὲ, ὅταν ἐκφυγῆσα τὰς αὐγὰς τῆ ἡλίου, καταφανῆς πρῶτον ἐπὶ δυσμῶν γένηται· τρίτη δὲ, τῇ περὶ τὴν πλήρωσιν αὐτῆς πανσελήνης γενομένης· ἐνομάζεσσι ³ τὸν μὲν ἀφανισμόν αὐτῆς καὶ τὴν κρύψιν Καλάνδας, ὅτι πᾶν ⁴ τὸ κρύφα καὶ λάθρα κλάμ, καὶ κηλᾶρε τὸ λανθάνειν· τὴν δὲ πρώτην Φάσιν ⁵ Νόνας τῷ δικαιολόγῳ τῶν ὀνομάτων, νεμηνίαν ἔσαν· καὶ γὰρ αὐτοὶ νέον τὸ καινὸν ⁶, ὡς περ ἡμεῖς, προσαγορεύεσσι τὰς δ' Ἐιδῶς, ἢ διὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ εἶδος, ὀλουκλήρε καθισταμένης τῆς σελήνης, ἢ τῷ Διὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἀπο-

¹ Bas. ἀγαλμάτιόν τε haud dubie nota, qua Ald. utitur pro ἐστὶ, iterum male intellecta. cf. probl. XVI.

² Haec lectio, quam W. ex E. H. Venet. Voss. Xyl. Mez. P. pro οἱ ταὐτὸ, quod vulgo legitur, se recepisse monet, jam a R. fuit data, haud dubie Xyl. & Petav. auctoritate. Nihil enim adnotatum extat.

³ Post h. v. Petav. inserit δὲ.

⁴ Dura constructio, W. iudicē, subaudiendo ὀνομάζεσιν, quod lenius ac facilius subaudiatur, ὅτι mutato in ὡς.

⁵ Non dubitavi, cum W. Xylandrum sequi. Habent idem Pol. & Leonie. In Ald. Bas. & R. fuit Φασι; in Steph. & Frst. Φασίν. Sequens τῷ ante δικ. abest a Petav.

⁶ Dedi sic e W. conjectura pro vulg. τὸν νέον καὶ καινόν. Petav. αὐτοὶ τὸ νέον.

αποδιδόντες ¹. ἔ δεῖ δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν ἀκριβέστατον ἀριθμὸν δόκειν, ἐδὲ τῶ παρ' ὀλίγον συκοφαντεῖν. ὅπερ καὶ νῦν ἐπίδοσιν τοσαύτην ἀστρολογίας ² ἐχέσης, περιγίνεται τῆς ἐμπειρίας τῶν μαθηματικῶν ἢ τῆς κινήσεως ἀνωμαλία διαφεύγσει τὸν λόγον,

XXV. „Διὰ τί τὴν μετὰ καλάνδας ἡμέραν καὶ νόνας καὶ εἰδῆς ἀνέξοδον ³ καὶ ἀνευδήμητον τίθενται;“ πότερον (ὡς οἱ πλεῖστοι νομίζουσι, καὶ Δίβιος ἰσορεῖ) μετὰ τὰς Κυϊντιλίας εἰδῆς (ὡς νῦν Ἰελίας καλεῖται) ἐξάγοντες οἱ χιλίαρχοι τὸ εἶδημα περὶ τὸν Ἀλλίαν ποταμὸν, ἐκρατήθησαν ὑπὸ Κελτῶν μάχη, καὶ τὴν πέλιον ἀπώλεσαν· νομιθεΐσης δὲ τῆς ⁴ μετὰ τὰς εἰδῆς ἀποφράδος προήγαγεν ⁵, ὡς περ Φιλεῖ, πορρωτέρω τὸ ἔθος ἢ δεισιδαιμονία, καὶ κατέστησεν εἰς τὴν αὐτὴν εὐλάβειαν, τὴν τε μετὰ τὰς νόνας καὶ τὴν μετὰ καλάνδας ⁶; ἢ τῆτο μὲν ἔχει πολλὰς ἀντιλογίας; ἄλλη τε γὰρ ἡμέρα τὴν μάχην ἠτήθησαν, ἣν Ἀλλιάδα διὰ τὸν ποταμὸν καλεῖντες ἀφοσιῶνται, καὶ πολλῶν ἀποφράδων ἔσῶν, ἐκ ἐν παντὶ μηνὶ τὰς ὁμωνύμων παραφυλάττειν, ἀλλὰ ἐκάστην, ἐν ᾧ συνέτυχεν· τὸ τε ταῖς μετὰ νόνας ⁷

X 3

καὶ

1 Secutus sum W. sic ex E. dantem. Vulgo ἐπιδιδόντες. Eodem notante, D. Lambin. ad Horat. Carm. IV. 11, 16. hujus loci summam referens: *vel ἀπὸ τῆ ἰδυάρι ἰδυαρε, quod est μερίζαν, id est, dividere: idus enim διχοτομοῦσι τὸν μῆνα:* tum subjungit, „haec non reperiri in vulgari Plutarci codicibus.“

2 Petav. ἀπολογίας.

3 Petav. ἐνέξοδον.

4 Recepi τῆς e correctione Mez. Vulgo abest.

5 Vulgo προσταγὲν. Mendum esse, Xyl. monuit, suspicans προῆγεν. W. e sua correctione dedit προήγαγεν, quod recepi.

6 Petav. τὴν τε μετὰ νόνας καὶ καλάνδας. Idem mox ἀλογίας pro ἀντιλ.

7 Petav. νόνας; & mox ἀπάσας. Correxi porro vitium, quod R. e Frst. retinuerat, ἀπιθανοτάτων, ab ipso Collectore Suppl. Var. Lect. notatum & emendatum.

καὶ καλάνδας ἀπλῶς ἀπάσαις προστρίψασθαι τὴν δεισι-
 δαιμονίαν ἀπιθανώτατον. ὄρα δὴ, μὴ, κατὰπερ τῶν
 μηνῶν τὸν μὲν ¹ πρῶτον Ὀλυμπίοις θεοῖς ἰέρωσαν, τὸν
 δὲ δευτέρον χθονίοις, ἐν ᾧ καὶ καθαρμὸς τινὰς τελῶσι,
 καὶ τοῖς κατοικοιχομένοις ἐναγίζασιν, ἔτω τῶν ἡμερῶν τὰς
 μὲν οἶον ἀρχὰς καὶ κυρίας, ὡσπερ εἴρηται, τρεῖς ἕσας,
 ἑορτασίμους καὶ ἱεράς ἔθεντο, τὰς δ' ἐφεξῆς δαίμοσι καὶ
 Φθιτοῖς ἐπιφημίσαντες, ἀπεφράδας καὶ ἀπράκτους ἐνό-
 μισαν. καὶ γὰρ Ἑλλήνες ἐν τῇ νεμηίᾳ τὰς θεὰς σε-
 βόμενοι, τὴν δευτέραν ἤρωσι καὶ δαίμοσιν ἀποδεδώκασι,
 καὶ τῶν κρατήρων ὁ δεύτερος ² ἤρωσιν ἐπικίρνεται καὶ
 ἠρώσι. καὶ ὅλας ἀριθμὸς τις ὁ χρόνος· ἀριθμὸν δὲ θεῖον
 ἢ ἀρχὴ· μόνους γὰρ ἔσιν. ἢ δὲ μετ' αὐτὴν δυὰς ἀν-
 τίπαλον τῇ ἀρχῇ καὶ ἀρτίων πρώτη. τὸ δ' ἀρτίον ἐν-
 δεὲς καὶ ἀτελὲς καὶ ἀόρισον, ὡσπερ αὐτὸ ³ περιτλὸν
 ὤρισαι καὶ περαίνει καὶ τέλειόν ἐστι. διὸ καὶ νόνναι μὲν
 ἐπιβάλλασιν διὰ πέμπτης καλάνδαις, νόνναις δ' εἶδοι δι'
 ἐνάτης. οὐρίζασιν γὰρ οἱ περισσοὶ τὰς ἀρχὰς· οἱ δὲ με-
 τὰ τὰς ἀρχὰς ἀρτίοι ὄντες, ἐν ἔχασσι τάξιν, ἐδὲ δύνα-
 μιν, ὅθεν ἐν ἀρχαῖς πράξεως, ἐδ' ἀποδημίας, ἐν
 ταύταις. ἢ ⁴ καὶ τὸ τῆ Θεμισοκλέους ἔχει λόγον, ἐρί-
 σαι ποτὲ τὴν ὑεραίαν πρὸς τὴν ἑορτήν, ἐκείνης μὲν
 ἀχολίαν καὶ κόπον ἐχέσης πολὺν, αὐτῇ ⁵ δὲ παρέχε-
 σα μετὰ χολῆς καὶ ἡσυχίας ἀπελαῦσαι τῶν παρεσκευα-
 σμένων πρὸς τὴν ἑορτήν. ἀποκρίνασθαι ⁶ δὲ πρὸς ταῦ-
 τα τὴν ἑορτήν· Ἀληθῆ λέγεις· ἀλλ' ἐμὲ μὴ γενομέ-
 νης, ἐδ' ἂν σὺ ἦς. Ταῦτα δὲ ὁ Θεμισοκλῆς πρὸς τὰς
 αὐτὰς ἔλεγε στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐν ἂν ἰδαμῆ
 Φανέν-

1 W. omittit τὸν. Petav. τὸ μὲν.

2 A Petav. absunt, quae sequuntur, ἤρωσιν — χρόνος.

3 Bas. αὐτό. Xyl. hinc se legere monet αὐτὸ, quod recte
 habet Ald.

4 Dedi sic e Xyl. mente. Vulgo ἦ. W. ἦ. Petav. ἦ.

5 Codex innominatus αὐτή.

6 Petav. ἀποκρίνεσθαι.

Φανέντας ¹, εἰ μὴ τὴν πόλιν αὐτὸς ἔσωσεν. ἐπεὶ τοί-
 νυν πᾶσα μὲν ἀξία σπεδῆς ἀποδημία καὶ πρᾶξις οἰκο-
 νομίας δεῖται καὶ παρασκευῆς. Ῥωμαῖοι δὲ τοπαλαῖον
 ἐν ταῖς ἐορταῖς ἐδὲν ὠκονόμεν, ἐδ' ἐφρόντιζόν, ἀλλ' ἢ
 περὶ τὰς θεὰς ἠχολῶντο, καὶ τῆτο ἔπραττον, ὥσπερ ἐτι
 νῦν προκηρύττεισιν οἱ ἱερεῖς, ἐπὶ τὰς θυσίας βαδίζοντες,
 εἰκότως εὐθύς ἐκ ἐξεδήμην μετὰ τὰς ἐορτάς, ἐδ' ἔπρατ-
 τον, (ἀπαράσκευοι γὰρ ἦσαν) ἀλλ' ἐκφροντίζοντες οἴ-
 νοι καὶ παρασκευαζόμενοι τὴν ἡμέραν ἐκείνην διετέλαν.
 ἢ καθάπερ ἐτι νῦν προσευξόμενοι καὶ προσκυνήσαντες,
 ἐν τοῖς ἱεροῖς ² ἐπιμένειν καὶ καθίξειν εἰώθασιν, ἕτως
 ἐκ εὐθύς ἐπέβραλλον ταῖς ἱεραῖς ἡμέραις τὰς ἐνεργές,
 ἀλλ' ἐποίησεν τι διάλειμμα καὶ διάστημα, πολλὰ τῶν πρα-
 γμάτων ³ δυσχερῆ καὶ ἀβέλητα φερόντων.

XXVI. „Διὰ τί λευκὰ φοροῦσιν ἐν τοῖς πένθεσιν
 αἱ γυναῖκες ἱμάτια, καὶ λευκὰς κενρυφάλας;“ πότε-
 ρον ὡς τὰς μάχης φασὶν πρὸς τὸν ἄδην καὶ τὸ σκότος
 ἀντιταταζόμενες, τῷ (δὲ ⁴) φωτεινῷ καὶ λαμπρῷ συν-
 εξομοιῶντας ἑαυτὰς, τῆτο ποιεῖν; ἢ, καθάπερ τὸ σῶμα
 τῆ τεθνηκότος ἀμφιεννύουσι λευκοῖς, καὶ τὰς προσήκου-
 τας ἁξιῶσι; τὸ δὲ σῶμα κοσμοῦσιν ⁵ ἕτως, ἐπεὶ μὴ δύναν-
 ται τὴν ψυχὴν. βέλονται δ' ἐκείνην λαμπρὰν καὶ κα-
 θαρὰν προπέμπειν, ὡς ἀφειμένην ἤδη καὶ διηγωνισμένην
 μέγαν ἀγῶνα καὶ ποικίλον. ἢ, τὸ μὲν λιτὸν ἐν τέτοις
 μάλισα καὶ τὸ ἀπλῆν πρέπει; τῶν δὲ βαπτῶν τὰ μὲν
 καὶ πολυτέλειαν ἐμφαίνει, τὰ δὲ περιεργίαν. ἢ γὰρ
 ἡτῶν ἐσι πρὸς τὸ μέλαν, ἢ τὸ ἀλεργόν, εἰπεῖν, δολε-
 ρὰ μὲν τὰ εἶματα, δολερά δὲ τὰ χρώματα ⁶. τὸ δ'

X 4

αὐτῶν

¹ Dedi sic e Petav. Vulgo Φανέντας.

² Petav. ἱερεῖς, vitio huic codici frequentissimo; item ἐπι-
 μένειν.

³ i. e. W. monente, illo, qui tunc erat, reipublicae sta-
 tu, bellis ac turbis agitato.

⁴ Partic. δὲ, quam unclis inclusi, Xyl. jure omittit.

⁵ Petav. κοσμοῦσιν. Id. τῶν δὲ κενυῶν pro τῶν δὲ βαπτῶν.

⁶ E Poeta locus hic desumptus esse videtur Kaltw.

αυτόχρονον μέλαν, ἔχ ὑπὸ τέχνης, ἀλλὰ Φυσει, βαπτὼν ἔσι, καὶ μεμιγμένον τῷ σικκίδει κέρταται ¹. μόνον ἔν τὸ λευκὸν εἰλικρινές καὶ ἀμιγές καὶ ἀμίαντον ἔσι καὶ βαφῆ ² ἀμίμητον· οἰκειότατον ἔν τοῖς θαπτομένοις. καὶ γὰρ ὁ τεθυηκὸς ἀπλευ τι γέγονε καὶ ἀμιγές καὶ καθαρὸν ἀτεχνῶς, ἔδου ἄλλ' ἢ Φαρμάκω δευσοποιῶ, τῷ σώματος ἀπηλαγμένος. ἐν δ'. Ἄργει λευκὰ Φορῶσιν ἔν τοῖς πένθεσιν, ὡς Σωπράτης Φησὶν, ὑδατόκλυτα.

XXVII. „Διὰ τί πᾶν τεῖχος ἀβέβηλον καὶ ἱερὸν νομίζεσι, τὰς δὲ πύλας ἔν νεμίζεσιν;“ ἢ, (καθ' ἄπερ ἔγραψε Βάρρων) τὸ μὲν τεῖχος ἱερὸν δεῖ νομίζειν, ὅπως ὑπὲρ αὐτῆ μάχωνται προθύμως καὶ ἀποθνήσκουσιν; ἔτω γὰρ δοκεῖ καὶ Ῥωμύλος ἀποκλιεῖναι τὸν ἀδελφόν, ὡς ἀβρατοῦ καὶ ἱερὸν τόπον ἐπιχειρῶντα διατηρῶν, καὶ ποιεῖν ὑπέρβατον καὶ βέβηλον. τὰς δὲ πύλας ἔχ οἴου τ' ἦν ἀφιερῶσαι, δι' ὧν ἄλλα τε πολλὰ τῶν ἀναγκαιῶν καὶ τῶν νεκρῶν ἐκνομίζεσιν. ὅθεν οἱ πόλιν ἀπ' ἀρχῆς κτίζοντες, ὅσον ἂν μέλλωσι τόπον ἀνοικοδομεῖν, ἐπίασιν ἀρότρῳ, βέν ἀρῆνα καὶ θήλειαν ὑποζεύξαντες. ὅταν τε τὰ τεῖχη περιορίζωσι, τὰς τῶν πυλῶν χώρας διαμετρῶντες, τὴν ὕννιν ὑφαίρῶσι, καὶ μεταφέρουσιν ἔτω τὸ ἀροτρον, ὡς τὴν ἀρεμένην πᾶσαι ἱερὰν καὶ ἀσυλον ἔσομένην.

XXVIII. „Διὰ τί τὰς παῖδας, ὅταν ὀμνύωσι τὸν Ἡρακλέα, κωλύουσιν ³ ὑπὸ εἰρήνῃ τῆτο ποιεῖν, καὶ κελεύουσιν εἰς ὑπαιθρον προῖέναι;“ πάτερον (ὡς ἔνιοι λέγουσιν) ἐκ οἰκείῃ τὸν Ἡρακλέα χαίρειν, ἀλλὰ ὑπαιθρῶ βίῳ καὶ θυραυλίας νομίζοντες; ἢ μᾶλλον, ὅτι τῶν θεῶν

¹ Petav. E. Voff. κερκότηται, quod item bonum est, W. iudice.

² Xyl. sum fecutus Vulgo βαφῆ καὶ αἰ. Pro ἀμίμητον Mez. corrigit ἀμιλλον. Pro ἀμίαντον Petav. εὐμίαντον. Idem infra ἀπηλαγμένος.

³ Pro κωλ. Petav. καὶ λύουσι. Id. mox θυραυλίας cum Bas.

θεῶν ἐκ ἐπιχώριος ἔτος, ἀλλὰ πύρρωθεν ¹ ξένος; ἰδὲ γὰρ τὸν Διόνυσον ἑμύουσιν ὑπὸ σέγη, ξένον ὄντα καὶ αὐτόν· (εἶπερ ἐστὶ Διόνυσος ².) ἢ ταῦτα μὲν λέγεται καὶ παίζεται πρὸς τὰς παιῖδας, ἀλλως ³ δ' ἐπίχουσι ἐστὶ τῆς πρὸς τὸν ἔρκου εὐχερείας καὶ ταχυτήτος ⁴ τὸ γινόμενον, ὡς Φαβωρίνος ἔλεγε. τὸ γὰρ ὡσπερ ἐκ παρασκευῆς μέλλουσι ἐμποιεῖ, καὶ βελεύσασθαι δίδωσι. συμβόλοιο δ' ἂν τις τῷ Φαβωρίνῳ, πρὸς τὸ μὴ κοινόν, ἀλλὰ ἴδιον εἶναι τῷ θεῷ τέτα τὸ γινόμενον ἐκ τῶν περὶ Ἡρακλέους λεγομένων. ἰσορεῖται γὰρ ἔτως εὐλαβῆς γεγονέναι πρὸς θεόν, ὡσεὶ ἅπαξ ὁμίσαι καὶ μόνῳ Φυλαί τῷ Αὐγέα. διὸ καὶ τὴν Πυθίαν προφέρειν τὰ ἔρκια ταῦτα Λαικεδαίμονίοις, ὡς ἐμπεδῆσι λῶον εἶη καὶ ἄμεινον.

XXIX. „Διὰ τί τὴν γαμεμένην ἐκ εἴωσιν αὐτὴν ὑπερβῆναι τὸν ἔδον τῆς οἰκίας, ἀλλ' ὑπεραίρεσιν οἱ προπέμποντες; πότερον ὅτι τὰς πρώτας γυναῖκας ἀρπάσαντες, ἔτως εἰσήνεγκαν, αὐταὶ δὲ ἐκ εἰσήλθον; ἢ βέλονται δοκεῖν εἰσεῖναι βιαζόμενας, ἐχ' ἐκείσας, ὅπερ μέλλουσι διαλύειν τὴν παρθεναίαν; ἢ σύμβολόν ἐστι τῷ μηδὲ ἐξιέναι ⁵ δι' αὐτῆς, μηδὲ καταλιπεῖν τὴν οἰκίαν, εἰ μὴ βιαθεῖη, καθάπερ καὶ εἰσήλθε βιαθεῖσα; καὶ γὰρ παρ' ἡμῖν ἐν Βοιωτίᾳ καίεσι πρὸ τῆς θύρας τὸν ἄξονα τῆς

X 5

ἀμά-

¹ Post h. v. Petav. inserit καὶ. Id. mox ὑπὸ σέγην cum Ald. & Basf.

² Omisit Xyl. εἶπ. ἔ. Δ. Eum sequitur Kaltw. Bene monet W. fuisse forte notulam ab aliena manu in margine positam, & deinde in contextum receptam: *siquidem Romanorum Bacchus idem est qui Graecorum Dionysus*. Hinc uncis inclusi.

³ W. mavult ἄλλως cum antecedentibus jungi, & corrigi ἄλλως, ἀληθῶς δὲ ἐπιχ. vel ἄλλως, ἐπίχουσι δὲ, vel voce ἄλλως deleta, reponi ἀληθῶς ἢ. ἔ.

⁴ Petav. ταχύτης. Favorinus, philosophus & historicus, Plutarcho aequalis. Petav. mox Φαβωρίῳ.

⁵ Petav. διεξιέναι.

ἀμάξης, ἐμφαίνοντες δεῖν τὴν νύμφην ἐμμένειν ¹ ὡς ἀνηρημένε τῷ ἀπάξοντος.

XXX. „Διὰ τί τὴν νύμφην εἰσάγοντες, λέγειν κελεύουσιν. Ὅπερ σὺ Γαίος ², ἐγὼ Γαία;“ πότερον, ὡσπερ ἐπὶ ῥητοῖς εὐθὺς εἰσεῖσι τῷ κοινωνεῖν ἀπάντων καὶ συνάρχειν, καὶ τὸ μὲν δηλέμενόν ἐστιν. Ὅπερ σὺ κύριος καὶ οἰκοδεσπότης, καὶ ἐγὼ κυρία καὶ οἰκοδέσποινα τοῖς δ' ὀνόμασι τέτοις ἄλλως ³ κέχρηται κοινοῖς ἔστιν, ὡσπερ οἱ νομικοὶ Γαίον, Σηϊόν, καὶ Λέκιον, Τίτιον, καὶ οἱ Φιλόσοφοι Δίωνα καὶ Θέωνα παραλαμβάνουσιν; ἢ διὰ Γαίαν Κεϊλίαν καλὴν καὶ ἀγαθὴν γυναῖκα τῶν Ταρμυνίε παίδων ἐνὶ συνοικίῃσασαν, ἧς ἐν τῷ τῷ Σάγκλῃ ⁴ ἱερῷ χαλιῶς ἀνδριάς ἔθηκεν; ἔπειτο δὲ πάλαι καὶ σανδάλια καὶ ἄτρακτοι, τὸ μὲν, οἰκερίας αὐτῆς, τὸ δὲ, ἐνεργείας σύμβολον.

XXXI. „Διὰ τί ὁ πολυθρύλλητος ἄδεται Ταλάσιος ἐν τοῖς γάμοις;“ πότερον ἀπὸ τῆς ταλασίας; καὶ γὰρ τὸν τάλαρον τάλαντον ⁵ ὀνομάζουσι καὶ τὴν νύμφην εἰσάγοντες, νάνος ὑποσρωννύουσιν. αὐτὴ δ' εἰσφέρει μὲν ἡλακτέην καὶ τὴν ἄτρακτον, ἐρίω δὲ τὴν θύραν
περι-

¹ Dedi sic cum W. ex Petav. E. H. Voff. Vertit idem Xyl. & in scriptis ita legi monuit B. Briffon. de Ritu Nupt. p. 327. Mez. & Valckenar. ad Herod. IV. 114. item correxerunt.

² Petav. Γαίς; item εἶσι pro εἴσασι.

³ improprie, usurpative, ut Xyl. monet, qui sic correxit vitium Ald. & Baf. ἄλλοις, quod etiam e Petav. notatur, simul habente κέχρηται pro κέχρηται.

⁴ Pluribus Xyl. probat, Sanctum recte legi. Alii hunc Deum dicunt Sanguem cum Semonis cognomento, a Sabinis primo cultum, & deinde ab iisdem Romam translatum. Idem fuisse videtur cum Deo Fidio & Hercule Graecorum.

⁵ Vox corrupta, pro qua Xyl. legit τάλασον, ut ad Talahii vocem aditus sit accommodatus, Romanis praesertim literam ρ in σ nonnunquam mutantibus. W. legendum putat ταλασίονα vel ταλάσιον ex Varrone ap. Festum Voc. Talassionem. Cf. B. Briffon. de ritu nupt. p. 333.

περιέφευε τῷ ἀνδρὸς. ἢ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν, ἀληθές, ὅτι νεανίας ἦν τις λαμπρὸς ἐν τοῖς πολεμικοῖς καὶ τὰλλα χρηστός, ὄνομα Ταλάσιος ¹. ἐπεὶ δὲ ἤρπασον οἱ Ῥωμαῖοι τὰς τῶν Σαβίνων θυγατέρας ἐλθούσας ἐπὶ θῆαν, ἐκομίζετο τῷ Ταλασίῳ παρθένος ἐμπρεπής ² τὴν ὄψιν ὑπὸ δημοτικῶν τινῶν καὶ πελατῶν ³ τῷ Ταλασίῳ, βοῶντων ὑπὲρ ἀσφαλείας, καὶ τῷ μηδένα πελάζειν, μηδὲ ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς παιδός, ὡς Ταλασίῳ γυνὴ φέροίτο. τιμῶντες ἔν οἱ λοιποὶ τὸν Ταλάσιον, καὶ συνευχόμενοι καὶ συνευφημῶντες, εἶποντο καὶ παρέπεμπον. ὄθεν, εὐτυχῆς γίμκε γενομένης, καὶ τοῖς ἄλλοις εἰσίδθησαν ἐπιφανεῖν τὸν Ταλάσιον, ὥσπερ Ἑλληνας τὸν Ὑμέναιον.

XXXII. „Διὰ τί τῷ Μαίῳ μηνὸς ⁴ ἀπὸ τῆς ξυλίνης γεφύρας εἶδωλα ῥιπλῶντες ἀνθρώπων εἰς τὸν ποταμὸν Ἀργεῖς τὰ ῥιπλόμενα καλῶσιν;“ ἢ τοπαλαιὸν οἱ περὶ τὸν τόπον οἰκῶντες βάρβαροι τὰς ἀλίσκομένους Ἑλληνας ἔτιως ἀπώλλυσαν. Ἡρακλῆς δὲ θαυμαθεὶς ὑπ’ αὐτῶν, ἔπαυσε μὲν τὴν ξενοκλονίαν, ἐδίδαξε δὲ τὸ ἔθος καὶ τὴν δεισιδαιμονίαν ἀπομιμνήσκοντας εἶδωλα ῥιπλῶν; Ἀργεῖς δὲ τὰς Ἑλληνας οἱ παλαιοὶ πάντας ὁμαλῶς προσηγόρευον. εἰ μὴ νῆ Δία τῶν Ἀρκάδων πολεμῖες καὶ τὰς Ἀργεῖς διὰ τὴν γεινῆσιν ἡγεμένων, οἱ περὶ Εὐάνδρου ἐκ τῆς Ἑλλάδος φυγόντες καὶ κατοικήσαντες αὐτόθι, τὴν μνησικαίαν καὶ τὴν ἐχθρὰν διεφύλαττον.

XXXIII. „Διὰ τί τοπαλαιὸν ἐκ ἐδείπνεν ἕξω χωρὶς τῶν υἱῶν, ἔτι τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἔχόντων;“

ἢ

¹ Frst. & R. Σαλάσιος. Correxī ex edd. prioribus & Petav. Cf. Plut. Vol. I. Vita Romul. c. 14. 15. Liv. I. 9.

² Dedi sic ex Ald. Basf. & Petav. pro vulg. εὐπρεπής, quod e Steph. prodit. Receptit idem W. adfentientibus Venet. Voff.

³ Recepti πελατῶν, quod W. scribendum monuit, pro vulg. πελασῶν. Petav. corruptius πελασῶν.

⁴ Petav. post h. v. addit περὶ τὴν πανσέληνον.

ἢ τῆτο μὲν καὶ Λυκῆργος εἶδισε ¹, τὰς παῖδας ἐπεισά-
γων τοῖς Φιδιτίοις, ὅπως ἐδίξωνται μὴ θηριωδῶς, μηδ'
ἀτάκῃως, ἀλλὰ μετ' εὐλαβείας ταῖς ἡδοναῖς προσφέρε-
σθαι, τὰς πρεσβυτέρους οἷον ἐπισκίπας καὶ θεατὰς ἔχον-
τες; ἐκ ἑλαττον δὴ τῆτο καὶ τὰς πατέρας αὐτὰς μᾶλ-
λον αἰδεῖσθαι, καὶ σωφρονεῖν τῶν υἱῶν παρόντων. ὅπερ
γὰρ ἀναιχυντῆσι γέροντες, (ὡς Φησιν ὁ Πλάτων) ἐν-
ταῦθα ἀνάγκη καὶ νέας ἀναιχυντοτάτας εἶναι.

XXXIV. „Διὰ τί, τῶν ἄλλων Ῥωμαίων ἐν τῷ
Φεβρουαρίῳ μηνὶ ποιούμενων χορῶν καὶ ἐναγισμῶν τοῖς τε-
θνηκόσι, Δέκιμος Βρῆτος (ὡς Κικέρων ² ἰσόρηκεν) ἐν τῷ
Δεκεμβρίῳ τῆτ' ἐπραττεν; (ἦν δὲ ἔτος ὁ Λυσιτάκειαν
ἐπελθὼν, καὶ πρῶτος ἐπέκεινα στρατῷ διαβάς τὸν τῆς
Λήθης ποταμὸν)“ πότερον, ὡς περ ἡμέρας ληγέσης καὶ
μηνὸς Φθίνοντος εἰώθασιν ἐναγίζεσθαι οἱ πολλοί, λόγου
ἔχει, καὶ τῷ ἐνιαυτῷ κατασρέφοντος, ἐν τῷ τελευταίῳ
μηνὶ τιμᾶν τὰς τεθνηκότας; ἐσι δὲ τῶν μηνῶν τελευταῖος
ὁ Δεκέμβριος. ἢ χθονίων μὲν αἰ ³ τιμαὶ θεῶν, τιμᾶν
δὲ τὰς χθονίους ἰσχυροῦν ἐσι, τῶν καρπῶν ἀπάντων εἰλη-
φύτων συντέλειαν; ἢ, ὅτε ⁴ κινῆσι τὴν γῆν ἀρχόμενοι
σπόρε, μεμηῆσθαι μάλιστα τῶν κάτω προσήκει; ἢ Κρόνον
μὲν ἔτος ὁ μὴν ὑπὸ Ῥωμαίων καθιέρωται, Κρόνον δὲ
τῶν κάτω θεῶν, ἢ τῶν ἄνω νομίζουσιν; ἢ μεγίστης αὐτοῖς
ἐορτῆς τῶν κρονίων καθιέρωσης, καὶ συνασίας τε πλείστας
καὶ ἀπολαύσεις ἔχειν δοκίμας, ἔδοξε καὶ ταύτης ἀπονέ-
μειν τινας ἀπαρχὰς τοῖς τεθνηκόσι; ἢ τῆτο, μόνον Βρῆ-
τον ἐναγίζεσθαι ⁵ ἐν τῷ μηνὶ τῆτῳ, καθόλου ψευδὸς ἐσι;

καὶ

¹ Petav. εἶδισε, & mox ἔχορτας pro ἔχοντες. Ald. τοῖς Φι-
τιδίοις pro τοῖς Φιδίτ.

² de Leg. II, 21.

³ Petav. χθονίων μὲν τιμαὶ, & pro seq. τιμᾶν dat τιμῆς.

⁴ Petav. ὅτι

⁵ W. corrigendum suspicatur ἢ, τὸ μόνον B. ἐναγίσασθαι.

καὶ γὰρ τῇ Λαρεντία ποιῶσι τὸν ἐναγισμὸν, καὶ χοὰς ἐπιφέρουσιν ἐπὶ τὸν τάφον ¹, τῆ Δεκεμβρίας μηνός.

XXXV. „Διὰ τί δὲ ² τὴν Λαρεντίαν, ἐταίραν γεγεννημένην, ἔτω τιμῶσιν;“ ἄλλην γὰρ εἶναι Λαρεντίαν Ἄικαν ἰσορῶσι, τὴν Ῥαμίλια τροφὸν, ἣν τῷ Ἀπριλλίῳ μηνὶ τιμῶσι. τῇ δὲ ἑτέρα Λαρεντία Φαβόλαν ἐπίκλησιν εἶναι λέγουσιν. ἐγνωρίθη δὲ διὰ τοιαύτην αἰτίαν. ζῆλορός τις Ἡρακλέης, ὡς ἔοικεν, ἀπολαύων χολῆς, ἔθος εἶχεν ἐν πετρίοις καὶ κύβοις τὰ πολλὰ διημερεύειν καὶ ποτε τῶν εἰωθότων παίζειν σὺν αὐτῷ καὶ μετέχειν τῆς τοιαύτης διατριβῆς, κατὰ τύχην μηδενὸς παρόντος, ἀδημονῶν, τὸν θεὸν πρὸκαλεῖτο διαβαλέδαι τοῖς κύβοις πρὸς αὐτὸν, ὡσπερ ἐπὶ ῥητοῖς. νικήσας μὲν, εὐρέδαισι παρὰ τῆ θεῆ χρηστὸν. ἂν δὲ λειψῆ, δειπνον αὐτὸς τῷ θεῷ παραχεῖν, καὶ μείρακα ³ καλὴν συναναπαυσόμενῃν. ἐκ τότε δὲ τὸς ⁴ κύβους προθέμενος, τὴν μὲν ὑπὲρ ἑαυτῆ, τὴν δὲ ὑπὲρ τῆ θεῆ βαλὼν ἐλείψθη. ταῖς ἔν προκλήσεσιν ἐμμένων, τράπεζάν τε λαμπροτέραν παρεσκεύασε τῷ θεῷ, καὶ τὴν Λαρεντίαν παραλαβὼν ἐμφανῶς ἐταίρῆσαν εἰσίασε, καὶ κατέκλινεν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς θύρας ἀπὼν ἐκλείσε. λέγεται δὲ νύκτωρ ἐντυχεῖν αὐτῇ τὸν θεὸν ἐκ ἀνθρωπίνως, καὶ κελεῦσθαι βαδίζειν ἔξωθεν ⁵ εἰς ἀγορὰν, ἧ δ' ἂν ἐντύχη πρώτῳ, προσέχειν μάλιστα καὶ ποιεῖσθαι φίλον. ἀναστῆσαν ἔν τῃ Λαρεντίαν βαδίζειν, καὶ συντυχεῖν τινὶ τῶν πλεσίων, ἀγάμων δὲ καὶ παρημιμακότων, ὄνομα Ταρρέντιῳ ⁶. γνωρίσθαι δὲ τῷ πρώτῳ, καὶ ζῶντος, ἄρχειν τῆ οἴκῃ, καὶ κλη-

1 Ald. & Bas. τάρον. Xyl. correxit.

2 abest δὲ a Petav. Infra id. εἰωθότων.

3 Petav. μαράκιον.

4 Petav. τῆ, Collestore Var. Left. iudice, male, nisi subaudiatur χρόνος, ad illudque & antecedens τότε, non κύβους referatur.

5 Petav. ἔξωθεν; & ἐντύχη pro seq. ἐντύχη.

6 Petav. Ταρρέντιῳ.

κληρονομῆσαι, τελευτήσαντος· ὕστερον δὲ χρόνοις αὐτὴν τελευτῶσαν τῇ πόλει τὴν ἑσῖαν ἀπολιπεῖν, διὸ τὰς τιμὰς ἔχειν ταύτας.

XXXVI. „Διὰ τί πύλην μίαν θυρίδα καλῶσι, (τὴν γὰρ Φαινέστραν τῆτο σημαίνει) καὶ παρ' αὐτὴν ὁ καλόμενος τύχης θάλαμος ἐστίν;“ πότερον ὅτι Σέρβιος ὁ βασιλεὺς εὐτυχέστατος γενόμενος, δόξαν ἔχε τῇ τύχῃ συνεῖναι Φοιτώσῃ διὰ θυρίδος πρὸς αὐτόν; ἢ τῆτο μὲν μῦθος ἐστίν· ἐπεὶ δὲ Ταρκυνίε Πρίστια τῆ βασιλείῳ ἀποθανόντος ἢ γυνὴ Τανακουλίδις, ἔμφραν ἔσα καὶ βασιλική, διὰ θυρίδος προκύψασα τοῖς πολίταις ἐνέτυχε, καὶ συνέπεισεν ἀποδεῖξαι βασιλέα τὸν Σέρβιον, ἔχε ταύτην ὁ τόπος τὴν ἐπωνυμίαν;

XXXVII. „Διὰ τί τῶν τοῖς θεοῖς ἀνατιθεμένων μόνα τὰ σύλλα νενόμισται περιορᾶν ἀφανιζόμενα τῷ χρόνῳ, καὶ μῆτε προσκυνεῖν¹, μῆτ' ἐπισκευάζειν;“ πότερον ἢ αὐτὴν δόξαν οἰόμενοι τοῖς πρώτοις² συνελιπεῖν, αἰεὶ τι πρόσφατον ὑπόμνημα τῆς ἀρετῆς ζητῶσι κομίζειν; ἢ μᾶλλον, ὅτι τῆ χρόνῳ τὰ σημεῖα τῆς πρὸς τὰς πολεμίας διαφορᾶς ἀμαυρᾶντος, αὐτὰς ἀναλαμβάνειν καὶ καινοποιεῖν ἐπίφθονόν ἐστι³ καὶ Φιλαπεχθῆμον. ἐδὲ γὰρ παρ' Ἑλλήσιον οἱ πρώτοι λίθινον καὶ χαλκῆν εἴσαντες τρόπαιον εὐδοκίμῃσι.

XXXVIII. „Διὰ τί Κόιντες Μέτελλος, ἀρχιερεὺς γενόμενος, καὶ τὰλλα δοκῶν Φρόνιμος εἶναι καὶ πολιτικὸς ἀνὴρ, ἐκάλυεν οἰωνίζεσθαι μετὰ τὸν Σεξτίλιον μῆνα, τὸν νῦν Αὐγέσον προσαγορευόμενον;“ πότερον ὅτι καθάπερ ἡμέρας ἀκμαζέσεως ἢ ἀρχομένης πράττομεν τα τοιαῦτα, καὶ μηνὸς ἰσαμένεω καὶ ἀυξομένεω, τὰς δὲ ἀποκλίτες ὡς ἀχρηματίστεω Φυλατῆόμεθα· παραπλησίως
τὸν

¹ W. cum Xyl. suspectam habet hanc vocem, forte pro προσκαινεῖν vel προσκονιᾶν male datam.

² Turn. & Petav. τοῖς πρώτοις.

³ Petav. ἐπίφθονόν ἐστι, & in seq. Φιλαπευθῆμον.

τὸν μετὰ μῆνας διπλῶ χρόνον, ὡςπερ ἐσπέραν τινὰ τῶ ἐνιαυτῷ καὶ δειλην ἀποκλίνοντος ἤδη καὶ Φθίνοντος νομίζειν ¹; ἢ καὶ τοῖς ὄρνισι χρησέον ἀκμαίοις καὶ τελείοις; εἰσὶ δὲ πρὸ τῶ θέρους τοῖστοι· περὶ δὲ τὸ Φθινόπωρον ² οἱ μὲν ἀθηνεῖς καὶ νοσῶδεις, οἱ δὲ νεοσσοὶ καὶ ἀτελεῖς, οἱ δὲ παντάπασι Φρεῖδοι διὰ τὴν ὥραν ἐκτοπίζοντες.

XXXIX. „Διὰ τί τοῖς μὴ στρατευομένοις μὲν, ἐν στρατοπέδῳ δ' ἄλλως ἀναστρεφομένοις ἐκ ἐξῆν ἄνδρα βαλεῖν πολέμιον, ἐδὲ τρώσαι;“ (καὶ τῆτο Κάτων ὁ πρεσβύτης ἐν ἐπισολῇ τινι δεδήλωκε, γράφων πρὸς τὸν υἱὸν καὶ κελεύων ³, εἰ πρὸς τῆς στρατείας ἀποπληρώσας τὴν χρόνον, ὑποσρέφειν ἢ προσμένοντα, λαβεῖν παρὰ τῶ στρατηγῶ τὸ ἐξεῖναι τρώσαι καὶ ἀνελεῖν πολέμιον) πότερον ὅτι τὴν ἀνάγκην μόνην ἐξῆσιαν εἶναι δεῖ τῶ ἀνελεῖν ἄνθρωπον· ὁ δ' ἄνευ νόμου καὶ προσταγματος τῆτο ποιῶν, ἀνδροφόνος ἐσὶ; διὸ καὶ Χρυσάνταν ἐπήνεσεν ὁ Κῦρος, ὅτι μέλλων ἀναίρειν πολέμιον, καὶ τὴν κοπίδα διηρμένον, ἀκέσας τὸ ἀνακλιητικόν, ἀφῆκε τὸν ἄνδρα, καὶ ἐκ ἐπαίσειν, ὡς κενωλυμένος. ἢ δεῖ τὸν συνιστάμενον πολέμοις καὶ μαχόμενον, ἂν ἀποδειλιάσῃ, μὴ ἀνυπεύθυνον εἶναι, μηδ' ἀδῶον; ἔ γὰρ ἔτω βαλὼν τινα καὶ τρώσας ὠφέλησεν, ὡς Φυγῶν καὶ ἀναχωρήσας ἐβλάψεν. ὁ μὲν ἔν ἀφειμένον στρατείας, ἀπήλλακται ⁴ τῶν στρατιωτικῶν νόμων· ὁ δ' αἰτησάμενος τὸ πράττειν τὰ τῶν στρατευομένων, πάλιν ἑαυτὸν ὑπεύθυνον τῷ νόμῳ καὶ τῷ στρατηγῷ δέδωκεν.

XI. „Διὰ τί τῷ ἱερεῖ τῶ Διὸς ἐκ ἐξῆσιν ἐν ὑπαίθρῳ ἀλείφεται;“ πότερον ὅτι καὶ παῖδας γυμνᾶσθαι, παρὸς ὀρώντος, καὶ πενθερῶ γαμβρὸν, ἐχ ὅσιον ἴην, ἐδὲ

κα-

1 Mez. & W. monent, excidisse δεῖ, vel tale quid.

2 Petav. Φθινόπωρον.

3 Petav. βαλεῖων.

4 Petav. ἀπήλλακται.

καλόν· ἐδὲ συνελόντο τοπαλαιὸν ἀλλήλοισ; πατήρ δὲ ὁ Ζεὺς, καὶ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ μάλιστ' ὡς εἶναι δοκεῖ τῷ Διὸς ἐνώπιον; ἢ, καθάπερ ἐν ναῶ καὶ ἱερῶ γυμνῶν ἑαυτὸν ἀθέμιτόν ἐστιν, ἔτω τὸν ὑπαίθρον ἀέρα καὶ τὸν ὑπεράνιον, ὄντα ¹ καὶ θεῶν καὶ δαιμόνων μεσὸν ἐξυλαβῆντο; διὸ καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἀναγκαιῶν ὑπὸ σέγγη δρῶμεν ἐπικυρπλόμενοι καὶ ἐπικαλυπτόμενοι ταῖς οἰκίαις πρὸς τὸ θεῖον· ἢ ² τὰ μὲν μόνῳ τῷ ἱερεῖ, τὰ δὲ πᾶσιν ὑπὸ τῷ νόμῳ προστέτακται διὰ τῆς ἱερέως; διὸ καὶ παρ' ἡμῖν τὸ μὲν σεφανηφορεῖν καὶ κομᾶν καὶ μὴ ³ σιδηροφορεῖν, μηδὲ τοῖς Φωκέων ὄροισ ἐμβραίνειν, ἴδια λειτουργήματα τῷ ἀρχοντός ἐστι. τὸ δ' ὀπίσθας μὴ γέουθαι πρὸ ἰσημερίας μετοπωρινῆς, μηδ' ἄμπελον τέμνειν πρὸ ἰσημερίας ἑαρινῆς, οὐκ τι πᾶσι δηλῆται διὰ τῆς ἀρχοντος. ἐκατέρω γὰρ ὁ καιρὸς ἐνεῖνός ἐστι. τὸν αὐτὸν ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς ἔοικε, καὶ τῆς παρὰ Ῥωμαίοις ἱερέως ἰδίῳ ἐστι τὸ μήτε ἵππῳ χρῆσθαι, μήτε πλειονας νύκτας ἀποδημεῖν τριῶν, μήτ' ἀποτίθεσθαι τὸν πῖλον, ἀφ' ἧ καὶ φλάμεν κέκλυται. Πολλὰ δ' ἄλλα δηλῆται πᾶσι διὰ τῆς ἱερέως· ὧν ἓν ἐστι καὶ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ μὴ ἀλείφεσθαι. τὸ γὰρ ξηραλοφεῖν ὑφωρῶντο Ῥωμαῖοι σφόδρα, καὶ τοῖς Ἑλλήσιν οἴονται μηδὲν ἔτιωσ αἴτιον δελείας γεγυῆναι καὶ μαλακίας, ὡς τὰ γυμνάσια καὶ τὰς παλαιστράς, πολὺν ἄλυν καὶ χολὴν ἐντενέσας ταῖς πόλεσι καὶ κακοχολίαν ⁴, καὶ τὸ παιδερασεῖν, καὶ τὸ διαφθεῖρειν τὰ σώματα τῶν νέων ὑπνοῖς καὶ περιπάτοις καὶ κινήτεσιν

εὐρύ-

¹ Distinxi sic enim W. cum vulgo ὄντα ad praecedentia refertur. Ald. ὅ τὰ pro ὄντα; in Voss. plane deest. Mavult quidem W. ὄντα post μεσὸν poni, & conjecit aliquando ἄτε.

² Recipiendo ἢ, quod vulgo abest, Xyl. mentem sum secutus: tertiam enim causam asserri nobis liquet. Idem supplevit Mez. & probat W. licet ipse ex E. sumserit καί.

³ Sic Mez. corrigi voluit, & dedi, accedente simul Xylandreae versionis auctoritate. Vulgo abest μὴ.

⁴ W. mavult ἀδολεσχίαν.

εὐρόθμοις καὶ διαίταις ἀκριβέσιν, ὑφ' ὧν ἔλαθον ἐκ-
 ρυέντες τῶν ὄπλων, καὶ ἀγαπήσαντες ἀνθ' ὀπλιτῶν καὶ
 ἰππέων ἀγαθῶν, εὐτραπελοὶ καὶ παλαιστρίται καὶ καλοὶ
 λέγεσθαι. Ταῦτα γὰρ ¹ ἔργον ἐστὶν ἀποφυγεῖν εἰς ὑπαι-
 θρον ἀποδουμένους. οἱ δὲ κατ' οἰκίαν ἀλειφόμενοι καὶ
 θραπεύοντες ἑαυτοὺς, ἐδὲν ἀμαρτάνουσι.

XLI. „Διὰ τί τὸ παλαιὸν νόμισμα, πῆ μὲν εἶχεν
 Ἰανῆ διπρόσωπον εἰκόνα, πῆ δὲ πλοῖα πρύμναν, ἢ πρῶ-
 ρον ἐγκεχαραγμένην;“ πότερον (ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν)
 ἐπὶ τιμῇ Κρόνου ² πλοῖα διαπεράσαντος εἰς Ἰταλίαν; ἢ
 τῆτο μὲν ἐστὶν ἐπὶ πολλῶν λέγειν; (καὶ γὰρ Ἰανὸς καὶ
 Εὐάνδρος καὶ Αἰνεΐας ἐκ Θυλάτης προσεκομίσθησαν)
 ἐκεῖνο δ' ἂν τις μάλλον εἰκάζειεν, ὅτι τὰ μὲν καλὰ
 ταῖς πόλεσιν ἐστὶ, τὰ δ' ἀναγκαῖα καὶ μέγιστον τῶν
 μὲν καλῶν, ἢ ³ εὐνομία, τῶν δ' ἀναγκαίων ἢ εὐπορία.
 ἐπεὶ τοίνυν εὐνοσίμια μὲν Ἰανὸς κατέστησεν αὐτοῖς, ἐξ-
 ημερώσας τὸν βίον, ἀφθουίαν δὲ παρέχει τῶν ἀναγκαίων
 ὁ ποταμὸς πλάμιος ὧν, καὶ τὰ μὲν ἐκ Θυλάτης, τὰ
 δ' ἀπὸ τῆς χώρας κατακομίζων, σύμβολον ἔχε τὸ νό-
 μισμα, τῆ μὲν νομοθέτα, τὸ δὲ μνησκον, ὡς εἴρηται, διὰ
 τὴν μεταβολὴν τῆ δὲ ποταμῆ, πορθμεῖον. ἐτέρω δ'
 ἐχρήσαντο νομισματι βῆν ἔχοντι καὶ πρόβατον καὶ ἕν
 παράσημον, εὐπορεῖντες ἀπὸ τῶν θρεμμάτων μάλιστα, καὶ
 τὴν περισίαν ἀπὸ τῆτων ἔχοντες. διὸ καὶ τῶν ὀνομά-
 των πολλὰ τοῖς παλαιοῖς, Συέλλιοι ⁴ καὶ Βεβολιοὶ καὶ
 Πόριοι ἦσαν, ὡς Φαινεσέλλας εἴρηκεν.

XLII. „Διὰ τί τῶ τῆ Κρόνου ναῶν χρῶνται ταμείω
 τῶν δημοσίων χρημάτων, ἅμα δὲ καὶ Φυλακῆριῶν τῶν
 συμβολαίων;“ πότερον ὅτι δόξα κατεῖχε καὶ λόγος, ἐκ
 εἶναι

1 Petav. ἕν pro γὰρ.

2 Petav. τῆ Κρόνου. Mox Ald. διαπεράσαντες.

3 abest artic. a Petav.

4 Xyl. mavult Συέλλιοι.

εἶναι πλεονεξίαν ἐν ἀνθρώποις, ἐδ' ἀδικίαν, Κρόνος βασιλεύοντος, ἀλλὰ τίςιν καὶ δικαιοσύνην; ἢ ὅτι καρπῶν ἀρετῆς, ἢ γεωργίας ἠγεμῶν ὁ Θεός; ἢ γὰρ ἄρπη τῆτο σημαίνει καὶ ἐχ, ὡς γέγραφεν Ἀντίμαχος Ἡσιόδω πειθόμενος·

Λέχριε ¹ δὲ δρεπάνω τέμνων ἀπὸ μήδεα πατρὸς

Οὐρανῷ Ἀμμωνίδεο λάσιος Κρόνος ἀντιτέτυτο.

Καρπῶν δ' ἀφθονία καὶ δικάσεις, γένεσις ἐσι νομισματος· διὸ τὸν αἴτιον καὶ Φύλακα ποιεῖνται τῆς εὐδαιμονίας. μαρτυρεῖ δὲ τῆτω, τὸ τὰς ἀγομένας δι' ἐννέα ἡμερῶν ἐπ' ἀγορᾶν συνόδας, νευδίας ² δὲ καλεμένας, ἱερὰς τῷ Κρόνος νομιζέσθαι. πράσεως γὰρ καὶ ἰνῆς περισιία καρπῶν ἀρχὴν παρέχεν ³. ἢ ταῦτα μὲν ἐσι παλαιὰ, πρῶτος δὲ ταμεῖον ἀπέδειξε τὸ κρόνιον τῶν βασιλέων καταλυθέντων, Οὐαλέριος Ποπλικόλας, πειθόμενος ⁴ εὐερκῆ καὶ καταφανῆ καὶ δυσεπιβέλευτου εἶναι τὸν τόπον;

XLIII. „Διὸ τί δὲ ⁵ οἱ πρεσβεύοντες εἰς Ῥώμην ὀποθενῶν, ἐπὶ τὸν τῷ Κρόνος καὶν βαδίζοντες, ἀπογράφονται πρὸς τὰς ἐπάρχας τῷ ταμεῖ;“ πότερον ὡς ξένη τῷ Κρόνος γενομένη, καὶ διὰ τῆτο τοῖς ξένοις χαίροντος; ἢ καὶ τῆτο λυεται τῆ ἰσορίᾳ; τὸ γὰρ παλαιὸν (ὡς εἴοικεν) οἱ ταμίαι ξένια ⁶ τοῖς πρεσβεύσιν ἔπεμπον (ἐκαλεῖτο δὲ λαύτεια τὰ πεμπόμενα) καὶ νοσάντων ἐπεμέλοντο, καὶ τελευτήσαντας ἔθαπτον ἐκ δημοσίε. νῦν δὲ ὑπὸ πλήθους τῶν ἀφινεμένων πρέσβειων ἐκλέλειπαι τὸ

¹ Xyl. voluit λέχρις, i. e. oblique, πλαγίως, & loqui positam monet de alicujus Dei simulacro, cui Saturni imago opposita fuerit. Petav. v. seq. Ἀμμωνίδεω.

² Ald. Bas. Petav. νουνδίας. Xyl. correxit.

³ W. supr. πράσεως γὰρ καὶ ἰνῆς ἀφθονίαν περισιία καρπῶν παρέχον.

⁴ Petav. πειθόμενος.

⁵ abest δὲ a Petav.

⁶ Petav. ταμεῖα ξένια.

το τῆς δαπάνης, μένει δ' ἔτι τὸ τοῖς ἐπάρχοις τῆ ταμείᾳ προεισυγγράμειν διὰ τῆς ἀπογραφῆς.

XLIV. „Διὰ τί τῶ ἱερεῖ τῆ Διὸς ἐκ ἔξουσις ὁμολογῶσαι;“ πότερον ὅτι βιάσανός τις ἔλευθέρων ὁ ὄρκος ἐστὶ, δεῖ δὲ ἀβασάνισον εἶναι καὶ ¹ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν τῆ ἱερέως; ἢ ὅτι περὶ μικρῶν ἀπιστεῖσθαι τὸν τὰ θεῖα καὶ μέγιστα πεπιστευμένον ² ἐκ εἰκός ἐστιν; ἢ ὅτι πᾶς ὄρκος εἰς κατάραν τελευτᾷ τῆς ἐπιουρίας, κατάραν δὲ δύσφημον καὶ σκυθρωπὸν; ὅθεν ἐδ' ἄλλοις ἐπαρᾶσαι νομίζεται τὸς ἱερεῖς. ἐπηνέθη γὰρ Ἀθήνησιν ἡ ἱερεία μὴ θελήσασα καταράσασθαι τῶ Ἀλιβιάδῃ, τῆ δῆμικ κελεύοντος. ἔφη γὰρ, εὐχῆς, ἢ κατάρας, ἱερεία ³ γεγενῆσθαι. ἢ καινός ὁ τῆς ἐπιουρίας κίνδυνος, ἂν ἀνὴρ ἀσεβῆς ⁴ καὶ ἐπιούριος εὐχῶν κατάρχηται καὶ ἱερῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως;

XLV. „Διὰ τί τῶν Οὐνεραλίων τῇ ἑορτῇ πολὺν οἶνον ἐκχέουσι ἐκ τῆ ἱερῆ τῆς Ἀφροδίτης;“ πότερον (ὡς οἱ πλεῖστοι λέγουσι) Μεζέντιος ⁵ ὁ Τυρρηνῶν στρατηγὸς ἐπεμψε πρὸς Αἰνείαν σπυδόμενος ἐπὶ τῶ Ἰλαβεῖν τὸν ἐπέτειον οἶνον· ἀρνησαμένῃ δ' ἐκεῖνα, τοῖς Τυρρηνοῖς ὑπέχετο κρατήσας μάχην δώσειν τὸν οἶνον· Αἰνείας δὲ τὴν ὑπόχρεσιν αὐτῆ πυδόμενος, τοῖς θεοῖς τὸν οἶνον καθιέρωσε, καὶ μετὰ τὸ νικῆσαι συναγαγὼν τὸ καρπευθὲν, ἐξέχεε πρὸ τῆ ἱερῆ τῆς Ἀφροδίτης; ἢ καὶ τῆτο σύμβολόν ἐστι τῆ χρῆναι νήφοντας ἑορτάζειν, ἀλλὰ μὴ μεθύοντας, ὡς τῶν θεῶν μᾶλλον τοῖς ἐκχέουσι χαιρόντων τὸν πολὺν ἄκρατον, ἢ τοῖς πίνουσι;

Υ 2

XLVI.

1 abest hoc καὶ a Petav.

2 Petav. πισευσάμενον.

3 Petav. cum artic. ἡ ἱερεία.

4 Sic sententia flagitat, & legi voluit Xyl. dedique pro vulg. εὐσεβῆς. Idem recepit W. uno Voss. sic dante, non in contextu quidem, sed supra scriptum.

5 Petav. Βυζάντιος.

XLVI. „Διὰ τί τὸν τῆς Ὀρτας¹ ναῖν ἀνεωγμένον εἶχον οἱ παλαιοὶ διαπαντός; πότερον ὡς Ἀντίσιος Λαβειῶν² ἰσόρηκε, τῆ παρορμῶν ὀρτάρι λεγομένε, τὴν οἶον ἐγκελευομένην³ πρὸς τὰ καλὰ καὶ παρορμῶσαν θεόν, Ὀρταν λεγομένην, ὥντο δεῖν ὡς ἐνεργὸν ἀεὶ μηδέποτε μέλλειν, μηδ' ἀποικελευῖσθαι, μηδὲ ἐλιυνύειν⁴; ἢ μᾶλλον ὡς νῦν ὀνομάζουσιν αὐτὴν Ὀρταν⁵ μημνομένης τῆς προτέρας συλλαβῆς, ἐπισρεφῆ τινὰ καὶ πολυωρητικὴν θεόν, ἣν διαφυλακτικὴν καὶ φροντιστικὴν ἔσαν, ἐδέποτε ῥέθυμον, ἐδὲ ὀλιγωρον εἶναι τῶν ἀνθρώπων ἐνόμιζον; ἢ, καθάπερ ἄλλα πολλὰ, καὶ τῆτο τῶν Ἑλληνικῶν ὀνομάτων ἐστὶ, καὶ δημοῖ θεὸν ἐπισκεπῆσαν καὶ ἐφορῶσαν; ὁ θεὸς, ὡς ἀνοιμήτε καὶ αὐπνε, διαπαντός ἀνεωγμένου ἦν τὸ ἱερὸν αὐτῆς. εἰ μέντοι τὴν ὥραν ὀρτάως ὁ Λαβειῶν ἀπὸ τῆ παρορμῶν ὀνομάσαι δέδειχε⁶, σκόπει, μὴ τὸν ὠράτορα προτρεπτικὸν τινὰ καὶ παρορμητικὸν ὄντα σύμβελον, ἢ δημαγωγὸν, ἔτως ὀνομάσαι φατέον, ἢ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ εὐχῆς, ὡς ἐνιοὶ λέγουσι.

XLVII. Διὰ τί τὸ τῆ Ἡφαίστου ἱερὸν ἐξω πόλεως ὁ Ῥωμύλος ἰδρύσατο; πότερον διὰ τὴν μυθολογημένην πρὸς Ἀρη ζήλοτυπίαν τῆ Ἡφαίστου δι' Ἀφροδίτην, υἱὸς εἶναι δοκῶν Ἀρεος, ἢ ἐποιήσατο σύνοικον, ἐδὲ ὁμόπολιν αὐτόν; ἢ τῆτο μὲν ἀβέλτερον, ἀνοδομήθη δὲ οὐαὸς ἐξ ἀρχῆς, συνέδριον καὶ βελευτήριον ἀπόρρητον αὐτῶ

1 Ald. Basf. Petav. Ὀρτας. Xyl. aspirate scribendum monuit, cum ab hortando dicatur. Petav. deinde quoque ὀρτάρι.

2 nobilis rerum Romanarum scriptor. Petav. Ἀντίσιος Λαβειῶν.

3 Petav. omittit. quae sequuntur, πρὸς τὰ — λεγομένην.

4 Sic dando. pro vulg. κλεινύσαν, secutus sum Xylandrum. W. ἐλιυνύσαν recepit, nulla ratione correctionis allata. Apud Hesych. est ἐλιυνύσαν, quod idem valet ac ἐλιυνύειν vel ἐλιυνύαν.

5 Quae de *Horta* ab *hortando* dicta referuntur, Xyl. Graecanica esse monet, neque linguae latinae consentanea.

6 Recepi, quod W. rectius censuit, ex E. pro vulg. δι-
δουλαγ.

αὐτῷ μετὰ Τατίῳ τῷ συμβασιλεύσαντος, ὅπως συνιόντες ἐνταῦθα μετὰ τῶν γερόντων, ἄνευ τῆ παρενοχλεῖσθαι καὶ ἡσυχίαν βλεπούσιντο περὶ τῶν πραγμάτων; ἢ, πρὸς ἐμπρησμὸν ἀναθεῖν ἐπισφαλῶς τῆς Ῥώμης ἐχέσης, ἐδοξε τιμᾶν μὲν, ἐξομίσαι δὲ τῆς πόλεως τὸν θεῖον;

XLVIII. „Διὰ τί τῇ τῶν Κωνσαλίων ¹ ἐορτῇ καὶ τὰς ἵππεσ καὶ τὰς ὄνυς τεφανῶσι καὶ χολάζειν εἴσι;“ πότερον ὅτι Ποσειδῶνι μὲν ἄγχιον Ἴπκείῳ τὴν ἐορτὴν, ὁ δ' ὄνος τῷ ἵππῳ συναπολαύει καὶ συμμετέχει τῆς ἀδείας; ἢ ὅτι, ναυτιλίας Φανείσης καὶ κομιδῆς κατὰ θάλατταν, ὑπῆρξέ τις ἀμωσγέντως βρασῶνῃ καὶ ἀνάπαυσις τοῖς ὑποζυγίοις;

XLIX. „Διὰ τί τὰς παραγγέλλοντας ἄρχειν, ἔθος ἦν ἐν ἱμαγίῳ τῆτο ποιεῖν ἀχίτωνας, ὡς Κάτων ἰσόρηκε;“ πότερον ἵνα μὴ δεκάζωσι, ἀργύριον ἐν τῷ κόλπῳ κομίζοντες; ἢ μᾶλλον ὅτι τὰς ἀξίας ἄρχειν, ἐγένεσιν, ἐδὲ χρήμασιν, ἐδὲ δόξαις, ἀλλὰ τραύμασι καὶ ἀτειλαῖς ἐκρινον; ὅπως ἔν ταῦτα κηθορῶτο τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ἀχίτωνες ἐπὶ τὰς ἐπαγγελίας κατήεσαν; ἢ κατὰπερ τῷ δεξιῶσαι καὶ παραναλεῖν καὶ ὑποπίπειν, ἔτω τῇ γυμνάτῃ ταπεινῶντες ἐαυτὰς ἐδημαγῶγαν;

L. „Διὰ τί ὁ ἱερεὺς τῷ Διὸς, ἀποθανέσης αὐτῷ τῆς γυναικὸς, ἀπετίθετο τὴν ἀρχὴν, ὡς Ἀτήϊος ² ἰσόρηκε; πότερον ὅτι τῷ μὴ λαβόντις ὁ λαβῶν ³, εἶτα ἀπο-

Υ 3

βα-

¹ Sic a R. datum, aut potius restitutum esse videtur, quod Bas. recte dederat. Vulgo Κωνσαλίῶν, de qua voce W. adnotat, ita libros habere; legendum autem esse vel Κωνσαλίῶν, vel Κωνσυχίῶν, ut Mez. correxerit. Xyl. dedit *Consalia*, reprobandans *Consualia*, idque ab analogia abhorrere monens. Mox Petav. *ἀδίας* pro *ἀδείας*.

² Sic Xyl. legit, & dedi pro vulg. Τήϊος, ut intelligatur *Atejus Capito*, rerum Romanarum scriptor. Cf. de eodem Voss. de histor. lat. L. I. c. 21. de hoc ipso loco sic corrigendo differentem.

³ post λαβῶν Petav. inserit *εὐτυχετέρας*.

βαλὼν γυναῖκα γαμετῆν ἀτυχέσερος; ὁ μὲν γὰρ τῷ γε-
γαμηκότος οἶκος, τέλειος· ὁ δὲ τῷ γήμικτος, εἴτα ἀπο-
βαλόντος, ἐκ ἀτελής μόνου, ἀλλὰ καὶ πεπηρωμένος. ἢ
συνιερῶται μὲν ἢ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ (ὡς καὶ πολλὰ τῶν ἰε-
ρῶν ἐκ ἔτι δρᾶσαι μὴ γαμετῆς συμπάρουσης) τὰ δὲ γα-
μεῖν εὐθὺς ἐτέραν, ἀποβαλόντα τὴν προτέραν, ἕτ' ἴσως ἱ-
δυνατὸν, ἢτ' ἄλλως ἐπιεικές; ὅθεν ἐδ' ἀποπέμψασθαι
πρότερον ἐξῆν, ἐδὲ νῦν, ὡς ἔοικεν, ἐξεσιν, ἀλλὰ ἐφ'
ἡμῶν ἐπέτρεψεν ἐντευχθεὶς Δομετιανός. οἱ δὲ ἱερεῖς
παρεγένοντο τῇ τῷ γάμῳ διαλύσει, πολλὰ Φρινώδη καὶ
ἀλλόκοτα καὶ σκυθρωπὰ δρῶντες. ἦτιον δ' ἂν τις τῷ-
το θαυμάσειε προσισορήσας, ὅτι καὶ, τῶν τιμητῶν θατέ-
ρε τελευτήσαντος, ἔδει καὶ τὸν ἐταῖρον πεπαῦθαι τῆς
ἀρχῆς· ἀποθανόντος δὲ τιμητῷ Λιβίῳ Δρέσει, Σκαῦ-
ρος Αἰμίλιος συνάρχων ἐκ ἐβέλετο τὴν ἀρχὴν ἀπέπα-
θαι, μέχρις ἔ τῶν δημάρχων τινὲς αὐτὸν ἐκέλευον εἰς
τὸ δεσμοτήριον ἀπάγεσθαι.

LI. „Διὰ τί τῶν Λαρητῶν, ἕς ἰδίως πραισίτας ²
καλῶσι, τήτοις κύνων παρέσηκεν, αὐτοὶ δὲ κύνων διφθέ-
ραις ἀμπέχονται;“ ἢ πραισίτης μὲν οἱ προεσῶτες εἰσι,
τὲς δὲ προεσῶτας, οἷνε Φυλακίνας εἶναι προσήκει, καὶ
φοβερὸς μὲν τοῖς ἀλλοτρίοις, (ὡσπερ ὁ κύνων ἐστίν) ἡπίως
δὲ καὶ πρὸς τοῖς συνοικῆσιν; ἢ μᾶλλον, ὃ λέγουσιν ³
ἔνιοι Ῥωμαίων, ἀληθὲς ἐστὶ; καὶ, καθάπερ οἱ περὶ Χρύ-
σιππου οἶονται Φιλόσοφοι Φαῦλα δαιμόνια περινοσεῖν,
οἷς οἱ θεοὶ δημίοις χρῶνται κολασαῖς ἐπὶ τὲς ἀνοσίεας καὶ
ἀδίκους ἀνθρώπους· ἕτως οἱ Λάρητες ἐριννώδεις τινὲς
εἰσι καὶ ποίνιμοι ⁴ δαίμονες, ἐπίσκοποι βίων καὶ οἰκων-
διῶ καὶ κύνων ⁵ δέρμασιν ἀμπέχονται, καὶ κύνων πέρ-
εδρός

1 Petav. ἕτε ἄλλως; & infra Σκαῦροι pro Σκαῦρος.

2 Petav. πραισίτας.

3 Petav. ὃ ἐλέγχουσι.

4 Ald. & Bas. πόνημοι. Xyl. correxit.

5 κύνων legendum esse Xyl. conjecit, & affertur in Suppl. Var. lect.

εδρός ἔσιν, ὡς δεινοῖς ἔσιν ἐξιχνεῦσαι καὶ μετελθεῖν τὰς
 πονηράς;

LI. „Διὰ τί τῇ καλεσμένη Γενεῖτῃ Μάνῃ κύνα
 θύοσι, καὶ κατεύχονται μηδένα χρησὸν ἀποβῆναι τῶν
 οἰογενῶν;“ ἢ ὅτι δαίμων ἐστὶν ἡ Γενεῖτα περὶ τὰς γε-
 νέσεις καὶ τὰς λοχείας τῶν Φαρτῶν; ῥύσιν ¹ γὰρ τι-
 να σημαίνει τῆνομα καὶ γένεσιν, ἢ ῥέεσαν γένεσιν. ὡσ-
 περ ἔν οι Ἕλληνες τῇ Ἐκῆτῃ, καὶ τῇ Γενεῖτῃ κύνα
 Ῥωμαῖοι θύουσιν ὑπὲρ τῶν οἰογενῶν; Ἀργεῖος δὲ Σω-
 κράτης Φησὶ τῇ Εἰλιουῖα ² κύνα θύειν διὰ τὴν ῥασιάνην
 τῆς λοχείας. τὸ δὲ τῆς εὐχῆς πότερον ἐν ἐπ' ἀνθρώ-
 πων, ἢ ἐπὶ κυνῶν ³ ἔσιν οἰογενῶν, μηδένα χρησὸν ⁴
 γενέσθαι; χαλεπὸς γὰρ εἶναι δεῖ καὶ Φοβερὸς τὸς κύνας.
 ἢ διὰ τὸ χρηστὸς κομφῶς ⁵ λέγεσθαι τὸς τελευταίων-
 τας, αἰνιτίζομενοι διὰ τῆς εὐχῆς ⁶, αἰτῶνται μηδένα τῶν
 συνοίκων ἀποθανεῖν; ἢ δεῖ δὲ τῆτο θαυμάζειν. καὶ γὰρ
 Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Ἀρκιάδων πρὸς Λαιπεδαίμονικας συν-
 δῆκαις γεγράφθαι Φησὶ, μηδένα χρησὸν ⁷ ποιεῖν βη-
 θείας χάριν τοῖς λακωνίζουσι τῶν Τεγεατῶν; ὅπερ εἶ-
 ναι, μηδένα ἀποκλινύουσαι.

Y-4

LIII.

lest. Frft. dedique pro vulg. καὶ νῦν. Esse idem κυνῶν in E.
 H. Venet. Voss. & edit. Graeco-lat. 1624. testatur W. & simul
 recepit.

1 Vocem *Manam* Plutarch, a *manare* derivat.

2 Xyl. cum Amiot. reddidit *Εἰλειθυῖα*, & simul edidit.

3 Bas. & Ald. omittunt ἀλλ' ἐπὶ κυνῶν.

4 Tuck. & Bong. μηδένα χρηστὸς.

5 Vulgo διὰ τὸ ἀχρηστὸς καὶ κομφῆς. In emendandis his am-
 plexus sum, quae Xyl. coniecit. Cf. Quinta quaest. Graec.
 κομφῶς, i. e. *venuste*, nomine rem duram mitigante. W. de-
 dit *χρηστὸς καὶ κομφῆς* e Pol. Leonic. Schott.

6 Sic quoque legi voluit Xyl. pro vulg. ἀρχῆς, dedique cum
 W. ex Voss. & Mez. idem notante.

7 Etiam haec, quam dedi, emendatio lectionis vulg. τὸς μη-
 δὲν ἀχρηστὸν Xylandro debetur. W. idem ex Pol. Leonic. Schott.
 dedit. Venet. Voss. μηδένα ἀχρηστον.

LIII. „Διὰ τί τοῖς Καπιτωλοῖσι ¹ θεῶς ἄγοντες ἐτι νῦν κηρύττῃσι Σαρδικανὸς ὄντας, καὶ γέρον τισ ἐπὶ χλευασμῶν προάγεται, παιδικῶν ἐναψόμενος περιδέριον ², ὃ καλεῖσι βέλλαν;“ ἢ ἄτι Ῥωμύλῳ πολὺν χρόνον ἐπολέμησαν οἱ λεγόμενοι Οὐήιοι Τυρρήνων, καὶ ταύτην πόλιν ἐσχάτην εἶλε, καὶ πολλὰς αἰχμαλώτας ἀπεκέρυξε μετὰ τῷ βασιλέως, ἐπισιῶπῳ αὐτῷ τὴν ἡλιθιότητα καὶ τὴν ἀβεληγρίαν; ἐπεὶ δὲ Λυδοὶ μὲν ἦσαν οἱ Τυρρήνοι ἐξ ἀρχῆς, Λυδῶν δὲ μητρόπολις ³ Σάρδεις, ἔτω τὰς Οὐήϊας ἀπεκέρυττον. καὶ μέχρι νῦν ἐν παιδιᾷ τὸ ἔθος διαφυλάττῃσι.

LIV. „Διὰ τί τὰ κρεωπόλια μάκελλα καὶ μακέλλας καλεῖσι;“ πάτερον ἀπὸ τῶν μαγείρων τῆνομα διαφθαρὲν, ὡσπερ ἄλλα πολλὰ, τῇ συνηθείᾳ κειράτηκε; καὶ τὸ ἢ πρὸς τὸ γ συγγένειαν ἔχει παρ' αὐτοῖς. ὠψὲ γὰρ ἐχρήσαντο τὸ γάμμα, Καρβιλίε ⁴ Σπορίς προσεξευρόντος. καὶ τὸ λ πάλιν τοῖς ἀπολιθαίνεσι τῷ ρ, διὰ ἀμβλύτητα τῆς γλώττης, ὑπόκειται τραυλιζόμενον ἢ καὶ τῆτο λυτέου τῇ ἰσορίᾳ; λέγεται γὰρ ἐν Ῥώμῃ βίαιον ἄνδρα καὶ ληστριῶν γενόμενον, καὶ περιόψαντα πολλὰς, μόγις ἀλῶναι, καὶ κολαθῆναι, τῆνομα Μάκελλον ⁵. ἐν δὲ τῶν χρημάτων αὐτῷ δημόσιον οἰκοδομηθῆναι κρεωπόλιον ἀπ' ἐκεῖνα ἠΐσάμενον τὴν προσηγορίαν.

LV. „Διὰ τί ταῖς Ἰανκαρίαις ⁶ εἰδοῖς περιέμεναι δέδο-

¹ Vulgo τῆς Καπιτωλοῖσι. Corrigen dum id monuit Xyl. ut sacra intelligantur triumphalia, quibus pompa in Capitolium duci solebat. Habet idem τοῖς Petav. & dedi cum W. adsentientibus E. & H.

² Petav. περιδέριον.

³ Restitui sic e Bas. Vulgo μητρόπολις, pro quo W. rectius esse monet μητρόπολις, vulgatam retinens.

⁴ A'd. Bas. Καρβελίε; Petav. Καρβυλίε.

⁵ Petav. Μάκελλον τῆνομα; & mox ἀπεκέρυξε una voce.

⁶ W. mavult Ἰανίαις, re ipsa sic desiderante, & monente Neapol. ad Ovid. Fast. VI, 651. Cf. Rosin. Antiq. Rom. p. 281. eadem statuentem. Petav. mox περιέμεναι.

δέδοται τοῖς αὐληταῖς τὴν πόλιν ἐδῆτας γυναικείας Φορῶντας;“ ἢ διὰ τὴν λεγομένην αἰτίαν; μεγάλας γὰρ (ὡς εἶοικε) τιμὰς ἐκαρπῶντο, τῷ βασιλέως Νεμῶ δόντος αὐτοῖς, διὰ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ὀσιότητα. Ταύτας δὲ ὕπερον ἀφαιρεθέντες ὑπὸ τῆς ἀνθυπατινῆς δεκαδαρχίας, ἀπεχώρησαν ἐκ τῆς πόλεως. ἦν ἔν ἐπιζήτησις αὐτῶν, καὶ τις ἤπλετο δεισιδαιμονία τῶν ἱερέων ἀνκυλα θυόντων. ἐπεὶ δ' ἐκ ἐπείθοντο μεταπεμπομένοις, ἀλλ' ἐν τῇ Τιβερίδι¹ διέτριβον, ἀνὴρ ἀπελεύθερος κρύφα τοῖς ἄρχουσιν ἐπηγγελατο κατὰξεν αὐτές. καὶ παρασκευάσας θοῖνην ἀφθονον, ὡς τεθυκῶς θεοῖς, ἐκάλεσε τὰς αὐλητάς· καὶ γυναῖα παρῆν ἅμα τῷ πότῳ, καὶ παννυχίς συνεκροτεῖτο παιζόντων καὶ χορευόντων. εἶτα ἐξαίφνης ὁ ἄνθρωπος ἐμβάλων λόγον ὡς τῷ πάτρωνος ἐπιόντος αὐτῷ, καὶ παραττόμενος, συνέπεισε τὰς αὐλητάς ἀναβάντας ἐφ' ἀμάξας δέξασθαι κύκλῳ περικαλυπτομέναις, εἰς τὸ Τίβερι κομίζεσθαι. τῆτο δ' ἦν ἀπάτη περιγαγῶν γὰρ τὰς ἀμάξας ἐσσυρόντων αὐτὰς διὰ τὸν οἶνον καὶ τὸ σκότος, ἔλαθεν εἰς Ῥώμην καταγαγῶν ἅπαντας ἔωθεν. ἐτύγχανον δὲ οἱ πολλοὶ διὰ τὴν παννυχίδα καὶ τὸν πότον ἐν ἐδῆσι ἀνδραῖς καὶ γυναικείαις ὄντες. ὡς ἔν² ἐπέβησαν ὑπὸ τῶν ἀρχόντων καὶ διηλλάγησαν, ἐνομίθη, τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἕτως ἀμπεχομέναις, σβεῖν διὰ τῆς πόλεως.

LVI. „Διὰ τί τὸ τῆς Καρμέντης³ ἱερὸν ἐξ ἀρχῆς δοκῶσιν αἱ μητέρες ἰδρύσασθαι, καὶ νῦν μάλιστα σέβονται;“ λέγεται γὰρ τις λόγος, ὡς ἐκαλύθησαν⁴ ὑπὸ τῆς βελῆς αἱ γυναῖκες ὀχῆμασι χρῆσθαι ζευκτοῖς, συνέθεντο ἀλλήλαις, μὴ κύσθαι⁵, μηδὲ τίμειν, ἀμυνό-

Y 5

μεναι

1 Mez. τῷ Τίβερι; Petav. Βερίδι. Id. infra ἐπ' ἀμάξαις.

2 Petav. ὡς ἐπέβησαν, absque ἔν.

3 Petav. Κακέρτης.

4 W. sup. ὅτι ὡς ἐκαλύθησαν, vel ὡς κωλυθεῖσθαι.

5 Petav. κύεσθαι.

μεναι τὰς ἀνδρας, ἄχρις ἔμετέγνωσαν καὶ συνεχώρησαν αὐταῖς· γενομένων δὲ παιδῶν, εὐτενεῦσαι καὶ πολυτενεῦσαι τὸ τῆς Καρμέντης ἱερὸν ἰδρύσαντο. τὴν δὲ Καρμένταν οἱ μὲν ¹ Εὐάνδρος μητέρα λέγουσιν ἔσαν ἑλθεῖν εἰς Ἰταλίαν, ὀνομαζομένην Θέμιν· ὡς δ' ἔνιοι, Νικισράτην. ἐμμέτρως δὲ χρησμὸς ἔδωκεν, ὑπὸ τῶν Λατίνων Καρμένταν ὀνομάζεσθαι. τὰ γὰρ ἔφη, κάρμινα καλέσιν. οἱ δὲ μοῖραν ἠγνῶνται τὴν Καρμένταν εἶναι, καὶ διὰ τῆτο θύειν αὐτῇ τὰς μητέρας. ἔσι δὲ τῷ ἐνόματος τὸ ἔτυμον, ἐσερρημένη νῦν διὰ τὰς θεοφορήσεις. ὅθεν ἔ τὰ κάρμινα τῇ Καρμέντῃ τῆνομα παρέχεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπ' ἐκείνης ἐκλήθη, διὰ τὸ τὰς χρησμὸς ἐν ἔπεσι καὶ μέτροις ἐνθεσιῶσαν ἄδειν.

LVII. „Διὰ τί τῇ Ῥεμίνα θύσαι, γάλα κατασπένδουσι τῶν ἱερῶν, οἶνον δ' ἔ προσφέρουσι;“ ἢ Ῥῆμαι Λατῖνοι τὴν θῆλην καλέουσι, καὶ Ῥεμανάλιν ² ὀνομαθῆναι λέγουσιν, παρόσον ἢ λύκαινα τῷ Ῥωμύλῳ τὴν θῆλην παρέχεν; ὡσπερ ἐν ἡμεῖς τὰς τρεφέσας τὰ παιδιά γάλακτι, θηλοῦς ἀπὸ τῆς θηλῆς καλέομεν, ἕτως ἢ Ῥεμίνα θηλώ τις ³ ἔσα καὶ τιθήνη καὶ κεραιόφος, ἔ προσίεται τὸν ἄκρατον, ὡς βλαβερόν οὐτα τοῖς νηπίοις;

LVIII. „Διὰ τί τῶν συγλητικῶν τὰς μὲν, πατέρας συγγεγραμμένους, τὰς δὲ, ἀπλῶς πατέρας προσηγόρευον;“ ἢ τὰς μὲν ἐξ ἀρχῆς κατανέμηθέντας ὑπὸ τῷ Ῥωμύλῳ, πατέρας ἐκάλου καὶ πατριμίας, οἷον εὐπατρίδας ὄντας, πατέρας αὐτῶν ἔχοντας ἀποδείξαι· τὰς δὲ ὑστερον ἐπιγράφοντας ἐκ τῶν δημοτικῶν, συγγεγραμμένους πατέρας ἠνόμασαν;

LIX.

¹ Ald. & Bas. οἶμαι pro οἱ μὲν.

² Post h. v. desse συνεῖν, aut aliquid tale, monet Xyl.

³ Sic divisis vocibus legendum esse monet nota apud Hesych. in voce θηλώ, & dedi cum W.

LIX. „Διὰ τί κοινὸς ἦν βωμὸς Ἡρακλέους καὶ Μεσσῶν;“ ἢ ὅτι γράμματα τὰς περὶ Εὐάνδρον ἐδίδαξεν Ἡρακλῆς, ὡς Ἰόβας ἰσόρημα καὶ τὸ πρῶγμα σεμνὸν ἐνομίζετο, Φίλος καὶ συγγενεῖς διδασκόντων. ὁψέ δ' ἤρξαντο μιθῆ διδάσκειν· καὶ πρῶτος ἀνέωξε γραμματοδιδασκαλεῖον Σπύριος Καρβίλιος ἀπελεύθερος Καρβίλια τῆ πρώτῃ γαμετῆν ἐμβαλόντος.

LX. „Διὰ τί, δευεῖν βωμῶν Ἡρακλέους ὄντων, ἐμεταλαμβάνουσι γυναῖκες ἐδὲ γέονται τῶν ἐπὶ τῆ μείζονος θυομένων;“ πότερον ὅτι τῶν ἱερῶν αἱ περὶ τὴν Καρμένταν ὑσέρησαν, ὑσέρησε δὲ καὶ τὸ Πειναρίων γένος; ὅθεν εἰργόμενοι τῆς θούης, ἐσιωμένων τῶν ἄλλων, Πειναρίοι προσηγορεύθησαν. ἢ διὰ τὰ μυθολογούμενα ¹ περὶ τῆ χιτῶνος καὶ τῆς Δηϊανείρας;

LXI. „Διὰ τί τὸν θεὸν ἐκεῖνον, ᾧ μάλιστα τὴν Ῥώμην σώζειν προσήκει καὶ φυλάττειν, εἴτ' ἐστὶν ἄρρητον, εἴτε θήλειον, καὶ λέγειν ἀπείρηται καὶ ζητεῖν καὶ νομάζειν; ταύτην δὲ τὴν ἀπόρρητον ἐξέκλεισι δεισιδαιμονίας, ἰσορῶντες, Οὐαλέριον Σωρανὸν ἀπολέθαι κακῶς διὰ τὸ ἐξειπεῖν.“ πότερον, ὡς τῶν Ῥωμαίων τινὲς ἰσορήκασιν, ἐκκήσεις εἰσὶ καὶ γοητεῖαι θεῶν; αἷς νομίζοντες καὶ αὐτοὶ θεὸς τινὰς ἐκκεκλήθαι ² παρὰ τῶν πολεμίων, καὶ μετακνηθέαι πρὸς αὐτὰς, ἐφοβῶντο τὸ αὐτὸ παθεῖν ὑφ' ἐτέρων; ὡσπερ ἔν Τύριοι δεσμὸς ἀγάλμασι λέγονται περιβαλεῖν, ἕτεροι δ' αἰτεῖν ἐγγυητὰς ἐπὶ λατρῶν ἢ καθαρμὸν τινα προπέμποντες, ἕτως ᾤοντο Ῥωμαῖοι τὸ ἄρρητον καὶ τὸ ³ ἀγνωστον ἀσφαλεστέτην εἶναι θεῶ καὶ βεβαιωτάτην Φρεράν. ἢ, καθάπερ Ὀμήρω πεποιήται, τὸ Γαῖα δ' ἐστὶ ξυνή πάντων; ὕπως οἱ ἀνθρώποι τὰς θεὰς πάντα σέβονται, καὶ τιμῶσι τὴν γῆν κοινῶς ἔχοντας ⁴, ἕτως

1 Petav. μυθολογούμενα, & deinde χιτῶνος.

2 Petav. ἐκκεκλήθαι (sic); mox id. ἑταῖροι pro ἕτεροι.

3 abest τὸ a Petav.; mox id. σέβονται pro σέβονται.

4 Sententiae omnino magis convenit, sic legere, quod W. quo-

ἔτως ἀπειρῶσαντο τὸν κύριον τῆς σωτηρίας οἱ παλαιοὶ Ῥωμαῖοι, βεβλόμενοι μὴ μόνου τῆτον, ἀλλὰ πάντας ὑπὸ τῶν πολιτῶν τὰς θεὰς τιμᾶσαι.

LXII. „Διὰ τί τῶν λεγομένων Φιτιαλίων¹ (Ἑλλησι δὲ οἷον εἰρηνοποιῶν) σπονδοφόρων, ὁ καλέμενος πάτερ πατρῶτος ἐνομιζέτο μέγιστος; ἐσι δὲ ἕτος, ὃ πατὴρ ζῆ καὶ παῖδες εἰσιν· ἔχει δὲ καὶ νῦν προνομίαν τινα καὶ πίσιν. οἱ γὰρ στρατηγοὶ τὰ δι' εὐμορφίαν καὶ ἄραν ἐπιμελεῖς δεόμενα καὶ σώφρονος Φυλακῆς σώματα, τῆτοις παρακατατίθενται.“ πότερον ὅτι τὸ αἰδεῖσθαι τὰς παῖδας αὐτοῖς καὶ τὸ φοβεῖσθαι τὰς πατέρας² πρόσσειν; ἢ τῆνομα τὴν αἰτίαν ὑπαγορεύει; βέλεται γὰρ εἶναι τὸ πατρῶτον, οἷονεὶ συμπεπερασμένον καὶ πεπερατωμένον, ὡς τελειότερον τῶν ἄλλων ὄντος, ὃ συμβέβηκε πατέρα κειλημένῳ πατρὶ γενέσθαι. ἢ δεῖ τὸν ὄριον καὶ εἰρήνης προΐσάμενον, ἅμα πρόσω καὶ ὀπίσω κατ' Ὅμηρον ὄραν; εἴη δ' ἂν μάλις τοῖστος, ὃ παῖς ἐσιν, ὑπὲρ δ' ³ βεβλεύεται, καὶ πατὴρ, μετ' ⁴ βεβλεύεται.

LXIII. „Διὰ τί τῷ καλεμένῳ ῥήγι σακράρεμ⁴ (ἕτος δὲ ἐσι βασιλεὺς ἱερῶν) ἀπειρήται καὶ ἄρχειν καὶ ὀμηγορεῖν;“ ἢ τοπαλαιὸν οἱ βασιλεῖς τὰ πλεῖστα καὶ μέγιστα τῶν ἱερῶν ἔδραν, καὶ τὰς θυσίας ἔδρουν αὐτοὶ μετὰ τῶν ἱερέων; ἐπεὶ δ' ἐκ ἐμετρίαζον, ἀλλ' ἦσαν ὑπερήφανοι καὶ βαρεῖς, τῶν μὲν Ἑλλήνων οἱ πλεῖστοι τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν περιεχόμενοι, μόνον τὸ θύειν τοῖς θεοῖς ἀπέλιπον. Ῥωμαῖοι δὲ παντάπασι τὰς βασιλεῖς ἐμβαλόντες, ἄλλον⁵ ἐπὶ τὰς θυσίας ἔταξαν, ἔτ' ἄρχειν ἐάν-

σαν-

quoque monet, & dare haud dubitavi, quam ἔχοντες, quod vulgo legitur. Locus Homeri est Iliad. XV. 193.

1 Xyl. scriptum putat Φητιαλίων. Petav. cum Ald. & Baf. Φιδιαλίων.

2 Petav. αἰδεῖσθαι τὰς πατέρας πρόσ, ita ut, quae interjacent, omissa esse videantur.

3 Petav. ὑπὲρ ἢ, & mox βέλεται pro βεβλεύεται.

4 Ald. Petav. ῥήγι σάκρηφ ῥέμης. Turn. Bong. σακράρεα.

5 Petav. ἄλλως.

σαντες, ἕτε δημαγωγεῖν, ὅπως μόνον ἐν τοῖς ἱεροῖς βασιλεύεθαι ¹ δοκῶσι, καὶ βασιλείαν διὰ τὰς θεὰς ὑπομένειν. ἔστι γὰρ τις ἐν ἀγορᾷ θυσία πρὸς τῶν λεγομένων Κομητιῶ πάτριος, ἣν θύσας ὁ βασιλεὺς, κατὰ τάχος ἄπεισι Φεύγων ἐξ ἀγορᾶς.

LXIV. „Διὰ τί τὴν τράπεζαν ἐν εἴῳ ἀναιρεῖσθαι κενὴν, ἀλλὰ πάντως τινὸς ἐπόντος;“ πότερον αἰνιτίζομενοι τὸ δεῖν αἰεὶ τι τῶ παρόντος εἰς τὸ μέλλον ὑπολιπεῖν, καὶ τῆς αὔριον ἐν τῇ σήμερον μνημονεύειν; ἢ νομίζοντες ἀσεῖον εἶναι τὸ συσέλλειν καὶ ἀνέχεσθαι τὴν ὄρεξιν, ἔτι παρᾶσης τῆς ἀπολαύσεως; ἤτιον γὰρ ἐπιθυμῶσι τῶν ἀπόντων, ἐθιδέντες ² ἀπέχεσθαι τῶν παρόντων. ἢ καὶ πρὸς οἰκέτας Φιλάνθρωπον τὸ ἔθος; ἐ γὰρ ἔτω λαμβάνοντες ὡς μεταλαμβάνοντες ἀγαπῶσι, κοινωνεῖν τρόπον τινὰ τραπέζης ἠγόμενοι τοῖς δεσπόταις. ἢ τῶν ἱερῶν ἐδέποτε δεῖ κενὸν ἐθεὶν περιορᾶν; ἱερὸν δὲ ἢ τράπεζα.

LXV. „Διὰ τί τῇ νύμφῃ τοπρῶτον ἐν ἐντυγχάνει μετὰ φωτὸς ὁ ἀνὴρ, ἀλλὰ διὰ σιότητος;“ πότερον ὅτι αἰδεῖται, πρηνὴ συνελθεῖν ἄλλοτρίαν νομίζων; ἢ καὶ πρὸς ἴδιαν προσιέναι μετὰ αἰδῶς ἐθιζόμενος; ἢ, καθάπερ ὁ Σόλων ἔγραψε, μήλα κυδωνία τὴν νύμφην ἐντραγῶσαν εἰς τὸν θάλαμον βαδίζειν, ὅπως τὸ πρῶτον ἄσπασμα μὴ δυσχερὲς γένηται, μηδ' ἀχάρισον. ἔτω Ῥωμαῖος νομοθέτης, εἰ δὴ τι προσῆν ἄτοπον τῶ σώματι καὶ δυσχερὲς, ἐκρυψεν; ἢ διαβολὴ τις ἐστὶν ἀφροδισίων παρανόμων τὸ γινόμενον, ὡς καὶ τοῖς νομίμοις ³ αἰχύνης τινὸς προσάσης;

LXVI. „Διὰ τί τῶν ἵπποδρόμων εἰς Φλαμίνιος καλεῖ-

¹ Vulgo βασιλεύεσθαι. Xyl. legi voluit δελεεύεσθαι. Amplexus sum, quod W. conjecit, & sequens vox βασιλείαν clare innuit.

² Petav. εἰθιδέντες.

³ Dedit sic • Xyl. mente pro vulg. τοῖς νόμοις.

λεῖται; “ ἢ ὅτι Φλαμινία τινὸς τῶν παλαιῶν τῇ πόλει
χώραν ἐπιδόντος, ἐχρῶντο ταῖς προσόδοις εἰς τὰς ἵππι-
κὰς ἀγῶνας; ἔτι δὲ περιόντων χρημάτων, κατεσκευάσαν
ἕδον, ἣν καὶ αὐτὴν Φλαμινίαν προσηγορεύσαν;

ΙΧVII. „Διὰ τί λιτιώρεις τὰς βαβδόχους ονομά-
ζουσι;“ πρότερον ὅτι καὶ συνέδου τὰς ἀκολασαίνοντας ἔτοι,
καὶ τῷ Ῥωμύλῳ παρηγολέσθην ἰμάντας ἐν τοῖς κόλποις
κομίζοντες; τὸ δὲ ¹ δεσμεύειν ἀλλοιῶρε λέγουσιν οἱ πολ-
λοὶ Ῥωμαίων· οἱ δὲ καθαρεύοντες ἐν τῷ διαλέγεσθαι,
λιγῶρε. ἢ ἔτι μὲν παρέγχεται τὸ *π*, πρότερον δὲ λι-
τιώρεις ἐκαλέοντο, λειτουργοὶ τινες ὄντες περὶ τὸ δημόσιον;
ὅτι γὰρ λῆτον ² ἄχρι ἔτι τὸ δημόσιον ἐν πολλοῖς τῶν
Ἑλλήνων νόμων γέγραπται, ἕδνα, ὡς ἔπος εἰπεῖν, λέ-
ληθε.

LXVIII. „Διὰ τί κύνα θύουσιν οἱ Λεπερνοί; (Λε-
περνοὶ δὲ εἰσὶν οἱ τοῖς Λεπερκαλίοις γυμνοὶ διαδέοντες
ἐν περιζώμασι, καὶ καθικνέμενοι σκύτει τῶν ἀπαντάν-
των ³.)“ πρότερον ὅτι καθαρμός ἐστι τῆς πόλεως, τὰ
δρώμενα, καὶ τὸν μῆνα Φεβρεκάριον καλεῖσι, καὶ νῆ Δία
τὴν ἡμέραν ἐκαλεῖν Φεβράτην, καὶ Φεβράριον ⁴ τὸ τῶν
σκυτῶν ἡθεὶ καθικνεῖσθαι, τῷ ῥήματος τὸ καθαίρειν ση-
μαίνοντος; τῶν δὲ κυνῶ πάντες ⁵, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Ἑλ-
ληνες ἐχρῶντο καὶ χρῶνται γε μέχρι ἔτι ἐνίοι σφαγίω
πρὸς τὰς καθαρμῶς· καὶ τῇ Ἐνάτῃ σκυλάκεια μετὰ τῶν
ἄλλων καθαρσίων ἐκφέρουσι, καὶ περιμάτῃσι σκυλακίοις
τὰς ἀγνισμῆ δεομένους, περισκυλακισμὸν τὸ τοιοῦτον γένος
τῶν καθαρμῶν καλεῖντες. ἢ λύκος μὲν ὁ λῆπός ἐστι, καὶ
Λύκαία τὰ Λεπερκαλία· λύκω δὲ κύων πολέμιος, καὶ
διχ

¹ abest δὲ a Petav. Mox idem παράκαταμ pro παρέγκ.

² Xyl. scribendum putat λιτόν. In Ald. & Raf. ἐν πολλοῖς
bis exhibetur. Hinc Xyl. monet, alterum abundare.

³ Petav. τῶν ἀπάντων.

⁴ Venet. Φεβράτιν καὶ Φεβρεάριον; Voff. Φεβράτιν καὶ Φεβρεά-
ριον; Mez. Φεβρεάτην καὶ Φεβρεάριον. Petav. deinde σκυτῶν.

⁵ Petav. πάντως; mox idem σκυλάκεια pro σκυλ.

διὰ τῆτο θύεται τοῖς Λυκαίοις; ἢ ὅτι τὰς Λαπέρες ὑλακῆσι καὶ παραλυτῆσιν οἱ κύνες ἐν τῇ πόλει διαθέντας; ἢ Πανὶ μὲν ἡ θυσία γίνεται, Πανὶ δὲ κύων προσφιλὲς διὰ τὰ αἰπόλια;

LXIX. „Διὰ τί τῶ καλεμένῳ Σεπτομαντίῳ παρεφύλαττον ὀχήμασι ζευκτοῖς ¹ μὴ χρῆθαι, καὶ μέχρι νῦν οἱ τῶν παλαιῶν μὴ καταφρονῶντες παραφυλάττῃσιν τὸ δὲ σεπτομαντίου ἄγασιν ἐπὶ τῶ τὸν ἑβδομον λόφον τῇ πόλει προσκατανεμηθῆναι ², καὶ τὴν Ῥώμην ἐπ' ἄλοφον γενέσθαι;“ πότερον (ὡς εἶποι τῶν Ῥωμαίων ἐπινοῶσι) διὰ τὸ μήπω συνεζεύχθαι τοῖς μέρεσι παντελῶς τὴν πόλιν ³; ἢ τῆτο μὲν ἄλλως & πρὸς Διόνυσόν ἐσιν· ἔργα δὲ μεγάλα τῆ πρὸς τὸν συνοικισμὸν ἐκτελεθέντος, οἴομενοι τὴν πόλιν ἤδη πεπαῦθαι ⁴ προϊῶσαν εἰς τὸ προδεν, ἔπαυσαν μὲν αὐτὰς, ἀνέπαυσαν δὲ τῶν ὑποζυγίων τὰ συμπονῆσαντα, καὶ παρέχον ἀπολαῦσαι τῇ χολῇ τῆς κοιτῆς ἑορτῆς; ἢ πᾶσαν μὲν ἐβέβηοντο κοσμεῖν αἰεὶ καὶ τιμῆν ἑορτὴν τὰς πολίτας παρόντας, μάλιστα δὲ τὴν ἐπὶ τῶ συνοικισμῷ τῆς πόλεως ἀγομένην, ἵνα ⁵ τὴν πόλιν, ἧς ἐσιν ἡ ἑορτὴ, μὴ ἀπολείπωσιν, ἢ ἐφεῖτο χρῆθαι ζεύγεσιν ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν;

LXX. „Διὰ τί τὰς ἀπεγνωσμένους ἐπὶ κλοπαῖς, ἢ δελτικοῖς τισιν ἄλλοις ἀμαρτήμασι, Φερκίφερας καλῶσιν;“ ἢ καὶ τῆτο τῆς ⁶ τῶν παλαιῶν ἐπιμελείας τεκμηρίον ἐσιν; ὁ γὰρ οἰκότριβος ἰδίε καταγνῆς τινα μοχθηρίαν, ἐκέλευε διπλῆν ξύλον, ὃ ταῖς ἀμάξαις ὑφιστᾶσιν, ἀράμενον, διὰ τῆς συνοικίας, ἢ τῆς γειτνιασεως, διεξελθεῖν ὑπὸ πάντων ὀρώμενον, ὅπως ἀπισοῖεν αὐτῶ καὶ φυλάττοιτο

πρὸς

¹ Petav. ζευτικοῖς.

² Petav. προσκατανεμηθῆναι; & μοχ ἐζεύχθαι pro συνεζ.

³ Secutus sum W. sic ex E. dantem. Vulgo τῇ πόλει.

⁴ Petav. πεπαῦθαι; μοχ idem αὐτὰς pro αὐτῆς, cum Ald. & Bas.

⁵ Post ἵνα Petav. inserit ἔν.

⁶ ardet τῆς a Petav.

πρὸς τὸ λοιπόν· τὸ δὲ ξύλον ἡμεῖς μὲν σήριγγα ¹, Ῥωμαῖοι δὲ Φέρικαν ὀνομάζουσι· διὸ καὶ Φερικήφερ ὁ τῆτο περιμενεγῶν καλεῖται.

LXXI. „Διὰ τί τῶν κυριζόντων βοῶν, ὑπὲρ τῆ Φυλάττεσθαι τὸν ἐντυγχάνοντα, χόρτον τῶ κέρατι προσδέουσι;“ ἢ διὰ κόρον καὶ πλησμονὴν ἐξυβρίζουσι καὶ βόες καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι καὶ ἄνθρωποι; ὡς πε καὶ Σοφοκλῆς πεποίηκε·

Σὺ δὲ σφαδάζεις πᾶλος ὡς εὐφορβία,

Γαστήρ τε γὰρ σὲ καὶ γνώθος πλήρης.

διὸ καὶ Μάρκον Κράσσου οἱ Ῥωμαῖοι χόρτον ἔχειν ἔφασαν. ἐφυλάττοντο γὰρ αὐτὸν οἱ τὰς ἄλλας ἐν τῇ πολιτείᾳ σπαράττοντες, ὡς ἀμυντικὸν καὶ δυσεπιχειρήτον. ε μὴν ἄλλ' ὕπερον ἐλέχθη πάλιν, ὅτι Κράσσε Καῖσαρ ἀφηγήκει τὸν χόρτον. ἀντέση γὰρ αὐτῷ ² πρῶτος ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ κατεφρόνησε.

LXXII. „Διὰ τί τῶν ἐπ' οἰωνοῖς ἱερέων (ὡς Ἀσπικας πρότερον, Αὐγερας δὲ νῦν καλεῖσιν) ὄντο δεῖν αἰεὶ τὰς λαμπήρας ἀνεωγμένους εἶναι, καὶ τὸ πᾶμα μὴ ἐπικεῖσθαι;“ ἢ καθάπερ οἱ Πυθαγορικοὶ μικρὰ μεγάλων ἐποιοῦντο σύμβολα, καλύοντες ³ ἐπὶ χροίνικος καθῆσθαι, καὶ πῦρ μαχαίρᾳ σιαλεύειν, ἕτως οἱ παλαιοὶ πολλοῖς αἰνίγμασιν ἐχρῶντο; καὶ μάλιστα πρὸς τὰς ἱερεῖς· οἷον ἐσι καὶ τὸ τῆ λαμπήρος; ἔοικε γὰρ ὁ λαμπήρ τῶ περιέχοντι τὴν ψυχὴν σώματι. Φῶς γὰρ ἐστὶν ἢ ἐντὸς ψυχῆ, καὶ δεῖ τὸ ⁴ συνετὸν καὶ φρόνιμον, αἰεὶ ἀναπεπλαμένον

¹ Ald. & Bas. σήρητα. Hinc Xyl. legi voluit σήριγμα e Plut. Coriol. (Vol. II. p. 89.) & Jul. Polluc. Onomast. X, c. 34. In nota apud Hesych. in voce σήριγγε non probatur σήριγμα. Steph. dedit σήριγγα; Petav. σήρηκα.

² Recepi αὐτῷ e Petav. pro vulg. αὐτὸς. Idem mox καὶ καταφάηκεν pro κατεφρόνησε.

³ Petav. καλύοντος.

⁴ Restitui τὸ ex Ald. & Bas. Idem dedit W. accedente auctoritate Xyl. & E. Vulgo τὸν συνετὸν.

μένον αὐτῆς εἶναι καὶ δεδορκός, καὶ μηδέποτε συγνευλιεῖ-
θαι, μηδ' ἀποπνεύμενον. πνευμάτων δ' ὄντων, ἐκ εὐ-
ταθῶσιν οἱ ὄριδες, ἐδὲ βέβαια σημεῖα παρέχουσι, διὰ
τὴν πλάνην καὶ τὴν ἀνωμαλίαν. διδάσκουσιν ἔν τῷ ἔθει,
μὴ πνευμάτων ὄντων, ἀλλὰ νηνεμίας καὶ κατασάσεως,
ἐπὶ ταῦτα προίεναι τὰς οἰωνοπόλους, ὅτε δύνανται τοῖς
λαμπήρσιν ἀνερωγμένοις χρῆσθαι.

LXXIII. „Διὰ τί δ' ἀπεύρητο τοῖς ἔλλκος ἔχουσιν
ἱερεῦσιν ἐπ' οἰωνῶν ¹ καθίζεσθαι;“ πότερον καὶ τῆτο τύμ-
βολόν ἐστι τῷ μηδὲν δακνομένως, μηδὲ οἶον ἔλλκος ἴδιον
καὶ παθος ἔχοντας ἐν τῇ ψυχῇ, τὰ θεῖα χρηματίζειν,
ἀλλ' ἀλύπως καὶ ἀνεραίως καὶ ἀπερισπάσως ὄντας; ἢ κα-
τὰ λόγον ἐστίν, εἰ μήτε ² ἱερεῖω χρῆσασαιτο ἂν τις ἔλλκος
ἔχουσι πρὸς θυσίαν, μήτ' ὄρισι πρὸς οἰωνισμόν, ἔτι
μᾶλλον ἐφ' ἑαυτῶν φυλάττεσθαι τὰ τοιαῦτα, καὶ καθαρ-
ρὰς γενομένως καὶ ἀσινεῖς καὶ ὀλοκλήρως, ἐπὶ τὰ παρὰ
τῶν θεῶν σημαίνόμενα βαδίζειν; τὸ γὰρ ἔλλκος ἔοικε πῆ-
ρωσίς ³ τις εἶναι καὶ μiasμός τῷ σώματος.

LXXIV. „Διὰ τί μικρὰς Τύχης ἱερὸν ἰδρύσατο
Σερείως Τύλλιος ⁴ ὁ βασιλεὺς, ἢν βρέβειμ καλεῖσι;“ πό-
τερον ὅτι μικρὸς ἂν ἐν ἀρχῇ καὶ ταπεινὰ πράττων, καὶ
γεγοιῶς ἐν μητρὸς αἰχμαλώτῃ, διὰ τὴν τύχην ἐβασί-
λευσε τῆς Ῥώμης; ἢ αὐτῇ ⁵ μὲν ἢ μεταβολὴ μέγεθος
ἐμφαίνει τύχης μᾶλλον, ἢ μικρότητα; πάντων δὲ μέλι-
σα Σερείως ἔοικε τῆς τύχης ἐπιθείασας δύναμιν ἐπιφημι-
σαι πράξεσιν ἀπάσαις. ἔ γὰρ μόνον τυχῆς εὐέλπιδος
καὶ αποτροπαῖς καὶ μελιχίας ⁶ καὶ πρωτογενείας καὶ
ἀρρε-

1 Petav. ἐπ' οἰων.

2 Ald. & Basf. μήτις. Xyl. correxit.

3 Sic Xyl. legi voluit, & dedi e Turn. pro vulg. πῶρωσις.
Idem quoque recepit W. accedente Mez. & var. lect. Voff.

4 Petav. cum Ald. Τύλλιος, & mox idem βρέβειμ pro βρέ-
βειμ.

5 Petav. αὐτῇ. Idem mox τὴν τύχης pro τῆς τύχης.

6 Ald. Basf. Petav. μελίαις. Xyl. correxit.

ἀρρενος ἱερὰ κατεσκευάσεν, ἀλλ' ἐσὶν ἰδίας τύχης ἱερὸν, ἕτερον δ' ἐπισρεφομένης, (ἄλλο δ' εὐελπίδος ¹), ἄλλο παρθένα. καὶ τί ἂν τις ἐπεξίοι τὰς ἄλλας ἐπωνυμίας, ὅπερ τύχης ἰξευτηρίας ἱερὸν ἐσιν, ἣν βισκιάταν ² ονομάζουσιν, ὡς πόρρωθεν, ἡμῶν ἀλισιομένων ὑπ' αὐτῆς καὶ προσιχομένων τοῖς πράγμασιν; ὄρα δὴ, μὴ καταμαθῶν τὸ παρὰ ³ μικρὸν ἀεὶ τῆς τύχης μέγα δυνάμενον, καὶ ὅτι τὸ γενέσθαι τι μικρὸν, ἢ μὴ γενέσθαι τι πολλῶν ἐπὶ ἤρξεν ἐνίοις τυχεῖν, ἢ διαμαρτεῖν τῶν μεγίστων, μικρῶς τύχης ἱερὸν ἰδρύσατο, προσέχει διδάσκων τοῖς πράγμασι, καὶ μὴ καταφρονεῖν διὰ μικρότητα, τῶν ἐντυγχανόντων.

LXXV. „Διὰ τί λύχνον ἐκ ἐσβένυσαν, ἀλλὰ αὐτὸν ⁴ ὑφ' ἑαυτῆ περιεάρων μαραινόμενον;“ πότερον ὡς συγγενὲς καὶ ἀδελφικὸν σεβόμενοι τῆ ἀσβέσσει καὶ ἀθανάτῃ πυρὸς; ἢ καὶ τῆτο συμβόλαιόν ἐστι τῆ μὴ δεῖν τὸ ἔμψυχον, ἂν μὴ βλάβῃ, διαφθεῖρειν, μηδ' ἀναιρεῖν, ὡς ζῶν ⁵ τῆ πυρὸς εἰκότος; καὶ γὰρ τροφῆς δεῖται, καὶ αὐτοκίνητόν ἐσιν, καὶ σβεννύμενον φανῆν ἀφίησιν, ἄσπερ φονευόμενον. ἢ διδάσκει τὸ ἔθος ἡμᾶς, ὅτι δεῖ μήτε πῦρ, μήτε ὕδωρ, μήτ' ἄλλο τι τῶν ἀναγκαίων αὐτὰς ἄδην ἔχοντας διαφθεῖρειν, ἀλλ' ἔξω χρῆσθαι τὰς δεομένους, καὶ ἀπολείπειν ἑτέροις, ὅταν αὐτοὶ μηκέτι χρεῖαν ἔχωμεν ⁶.

LXXVI. „Διὰ τί τὰς ἐν τοῖς ὑποδήμασι σεληνίδας οἱ διαφέρειν δοκῶντες εὐγενεῖα φορεῖσιν;“ πότερον ὡς

1 Cum εὐέλπιδος bis legatur, suspectum fane est. Hinc unicus inclusi. Etiam Xyl. monet, mendo non vacare.

2 Mez. βισκατρίκειμ.

3 W. dedit e Mez. τῷ παρὰ μ.

4 Petav. αὐτὸς. Mox Ald. & Bas. περιώρων. Xyl. correxit.

5 Secutus sum Xyl. sic legentem pro vulg. ζῶν. Mox Petav. εἰκότος.

6 Petav. ἔχομεν.

(ὡς Κάτωρ Φησί) σύμβολόν ἐστι τῆτο τῆς λεγομένης ¹ οἰκίσεως ἐπὶ τῆς σελήνης, καὶ ὅτι μετὰ τὴν τελευταίην αὖθις αἱ ψυχαὶ τὴν ² σελήνην ὑπὸ πόδας ἔξουσιν; ἢ τοῖς παλαιοτάτοις τῆτο ὑπῆρχεν ἑξαίρετον; ἔτσι δ' ἦσαν Ἀρκιάδες τῶν ἀπὸ Εὐάνδρου Προσελήνων λεγομένων. ἢ, καθάπερ ἄλλα πολλὰ, καὶ τῆτο τὰς ἐπαιρομένους καὶ μέγα Φρονῦντας ὑπομιμνήσκει τῆς ἐπ' ἀμφότερον τῶν ἀνθρωπίνων μεταβολῆς; παράδειγμα ποιημένους τὴν σελήνην,

Ὡς ἐξ ἀδήλου πρώτον ἔρχεται νέα,

Πρόσωπα κατὰύνασσα καὶ πληρημένη,

X' ὥταν περ αὖθις ³ εὐγενεσάτη Φανῆ,

Πάλιν διαρρεῖ κἄπὶ μηδὲν ἔρχεται.

ἢ πειθαρχίας ἢ μάθημα βασιλευσμένων, καὶ τῆ ⁴ μὴ δυσχεραίνειν, ἀλλ' ὡσπερ ἡ σελήνη προσέχειν ἐθέλει τῶ κρείττονι, καὶ δευτερεύειν, αἰεὶ παπταίνουσα πρὸς αὐγὰς ηἰλιόιο, κατὰ τὸν Παρμενίδην· ἔτω τὴν δευτέραν τάξιον ἀγαπᾶν χρωμένους τῶ ἡγεμόνι, καὶ τῆς ἀπ' ἐκείνου δυνάμεως καὶ τιμῆς ἀπολαύοντας;

Z 2

LXXVII.

¹ Petav. τοῖς λεγομένοις. Mox idem cum Ald. & Bas. ἐπὶ ταῖς σελήναις.

² abest τὴν a Petav. Mox idem πρὸς σελήνων pro Προσελ. & deinde ὑπομιμνήσκων.

³ Sic Steph. dedit, & habent Leonie. Pol. Schott. qui simul cum Turn. & Bong. dant εὐφανεσάτη pro seq. εὐγενεσάτη. Ald. Bas. Xyl. Mez. E. Venet. Voff. Petav. αὐτῆς, quod W. praefert: quam de causa, me fugit. Equidem probo αὖθις, deinde, non, iterum.

⁴ Vulgo βασιλευσμένων μὴ δυσχεραίνειν, quod sensu commodo mihi carere videtur. Saltim Xyl. plane omisit vertendo βασιλευσμένων. Atripui hinc, quae Petav. suppeditat βασιλευσμένους καὶ μὴ δυσχ. una syllaba mutata & addito τῆ — aut obedientiae sic adsuescere debebant senatores, regiae potestati subiecti? Mos nimirum, calceis lunularis utendi, a Romulo est deducendus, teste Isidoro Orig. XIX, 34. Cf. Rosin. antiq. rom. L. V. c. 36. — βασιλεύεσθαι a Plutarcho sic dici, constat.

LXXVII. „Διὰ τί τὸν μὲν ἐνιαυτὸν τῷ Διὶ νομίζουσι, τὰς δὲ μῆνας τῆς Ἥρας;“ ἢ ὅτι τῶν μὲν ἀοράτων θεῶν καὶ νοητῶν βασιλεύουσι Ζεὺς καὶ Ἥρα, τῶν δὲ ὄρατων, ἥλιος καὶ σελήνη; ποιεῖ δὲ ὁ μὲν ἥλιος τὸν ἐνιαυτὸν, ἡ δὲ σελήνη τὰς μῆνας. δεῖ δὲ μὴ νομίζειν ἀπλῶς εἰκόνας ἐκείνων τέτας, ἀλλ' αὐτὸν ἐν ὕλῃ ¹ Δία, τὸν ἥλιον, καὶ αὐτὴν τὴν Ἥραν ἐν ὕλῃ, τὴν σελήνην. διὸ καὶ Ἴωνοι ² ἐπονομάζουσι τὴν Ἥραν, τὸ νέον ἢ τὸ ³ νεώτερον ἐμφαινόντος τῷ ὀνόματι ἀπὸ τῆς σελήνης. καὶ Λακίνοιαι, Ἥραν καλοῦσιν οἶον Φαινήν, ἢ Φωτίζουσαν. καὶ νομίζουσιν ἐν ταῖς λοχραῖαις καὶ ᾠδίαις βοηθεῖν, ὥσπερ καὶ τὴν σελήνην, διὰ κυάνου πόλου ἄσρων, διὰ τε ἠκυτόκοιο σελάνου. εὐτοκεῖν γὰρ ἐν ταῖς πανσελήνοισι μάλιθα δοῦσαι.

LXXVIII. „Διὰ τί τῶν οἰωνῶν ὁ καλέμενος ἀρισερός, αἴσιος;“ πότερον ἐν ἑσὶ τῷτο ἀληθές, ἀλλὰ παρακρύβεται πολλὰς ἢ διάλειος ⁴; τὸ γὰρ ἀρισερόν σίνισρον ὀνομάζουσι, τὸ δ' ἀφείναι ⁵, σίνερε, καὶ σίνε λέγουσιν, ὅταν ἀφείναι παρακαλῶσι. τὸν ἐν ἐφείντα ⁶ τὴν πρᾶξιν οἰωνόν, σίνισέριον ὄντα, σίνισρον ἐν ὀρθῶς ὑπολαμβάνουσιν οἱ πολλοὶ καὶ ὀνομάζουσιν. ἢ, καθάπερ Διονύσιος Φησι, Ἀσπυκίῳ τῷ Αἰνεῖα παραταττομένῳ πρὸς Μεζέντιον ⁷, ἄσραπῆς ἐν ἀρισερῶ νικηφόρε γενομένης, οἰωνισάμενοι, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἔγω παραφυλάττουσιν; ἢ (ὡς ἄλλοι τινὲς) Αἰνεῖα τέτα συμπεσόντος; καὶ γὰρ Θηβαῖοι τῷ ἀρισερῶ κέρατι τρεψάμενοι τὰς πολεμίας καὶ

¹ Petav. omittit, quae sequuntur, Δία — ἐν ὕλῃ.

² Var. lect. Voss. Ἰωνῶνευ; Mez. Ἰωνῶνα.

³ Petav. τὸν νέον ἢ τὸν νεώτ.

⁴ Petav. cum Ald. πολλὰς, ἢ διαλεκτικὸς; & in margine cod. Pet. adscriptum est ἄλλως ἢ διάλεξις; Baf. πολλὰς. ἢ διαλεκτικῶς. Xyl. vertendo omisit.

⁵ Xyl. mavult ἐφείναι.

⁶ Petav. ἀφείντα.

⁷ Turn. & Bong. Μεζέντιοι; Petav. Μεζάντιον, cum Ald. & Baf.

κρατήσαντες ἐν Λεύκροις, διετέλεσαν ἐν πάσαις ταῖς μά-
 χαις τῷ ἄρισερῷ τὴν ἡγεμονίαν ἀποδιδόντες. ἢ μάλλον,
 (ὡς Ἰόβας Φησί) τοῖς πρὸς τὰς ἀνατολάς ἀποβλέψασιν
 ἐν ἄρισερᾷ γίνεται τὸ βόρειον; ὃ δὴ τῷ κόσμῳ δεξιῶν
 ἔνιοι τίθενται καὶ καθυπέρτερον. ὅρα δὲ μὴ φύσει
 τοῖς εὐωνύμοις ἀθηνεσέροις ἔσιν οἱ παριστάμενοι τῶν
 οἰωνῶν οἶον ἀναρβαννύκσι καὶ ὑπερεῖδασι τὸ ἐλλειπὲς
 τῆς δυνάμεως ἐπανισᾶντες. ἢ τὰ ἐπίγεια καὶ θνητὰ
 τοῖς ἐρανοῖς καὶ θεοῖς ἀντιμεῖδαι νομίζοντες, φωντο
 τὰ πρὸς ἡμᾶς ἄρισερᾶ, τὰς θεὰς ἀπὸ τῶν δεξιῶν προ-
 πέμπειν.

LXXIX. „Διὰ τί τῷ θριαμβεύσαντος, εἶτα ἀπο-
 θανόντος καὶ κέντος, ἐξῆν ὁσέον λαβόντας εἰς τὴν πό-
 λιν εἰσφέρειν καὶ κατατίθεσθαι, ὡς Πύρρων ὁ Λιπα-
 ραῖος ἰσόρηκεν;“ ἢ τιμῆς ἕνεκα τῷ τεθνηκότος; καὶ γὰρ
 ἄλλοις ἄρισεῦσι καὶ στρατηγοῖς ἔδωκαν ἐκ αὐτὰς μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τὰς ἀπ' ἰ αὐτῶν ἐνθάπτεσθαι τῇ ἀγορᾷ, καθά-
 περ Οὐαλερίῳ καὶ Φαβρικίῳ. καὶ Φασὶ τέτων ἀπογό-
 νοις ἀποθανῶσι καὶ κοιμηθεῖσιν εἰς ἀγορὰν ὑφέσθαι δᾶδα
 καιομένην, εἶτα εὐθὺς αἰρεσθαι, χρωμένων ἀνεπιφθύνως
 τῇ τιμῇ, καὶ τὸ ἐξεῖναι μόνον ἐκβεβαιωμένων.

LXXX. „Διὰ τί τὰς θριαμβεύσαντας ἐσιῶντες ²
 ἐν δημοσίῳ, παρηγᾶντο τὰς ὑπάτας, καὶ πέμποντες παρ-
 ἐκάλει μὴδ' ἐλθεῖν ³ ἐπὶ τὸ δεῖπνον;“ ἢ καὶ τόπον
 ἔδει τῷ θριαμβεύσαντι καὶ σίασον ⁴ ἐντιμώτατον απο-
 δίδοσθαι, καὶ προπέμπειν ⁵ μετὰ τὸ δεῖπνον; ταῦτα δ'
 ἐκ ἕξεσιν ἐτέρῳ γίνεσθαι τῶν ὑπάτων παρόντων, ἀλλὰ
 ἐκείνοις.

Z 3

LXXXI.

1 Petav. τὰ ἐπ' αὐτ.

2 Petav. ἐσιῶντας; & μοχ παρηγᾶντο, & ἐντιμώτατον.

3 Reclius suspicatur W. quod est ex E. μὴ ἐλθεῖν.

4 Xyl. notat. se ne suspicari quidem posse, in cujus vocis lo-
 cum hoc monstrum surripserit. Meminit hujus moris quoque
 Valer. Max. l. 2. c. 3. Var. lect. Voss. Amiot. Mez. κναθον.

5 Ald. Bas. Petav. προπεμπλήν.

LXXXI. „Διὰ τί περιπόρφυρον ὁ δημαρχος ἔφορεῖ, τῶν ἄλλων ἀρχόντων φορέντων;“ ἢ τοπαράπαν ἔδὲ ἐσιν ἄρχων; ἔδὲ γὰρ βαβδέχας ἔχουσι, ἔδ' ἐπὶ δίφρῳ καθήμενοι χρηματίζουσι, ἔδὲ ἔτις ἀρχῆ, καθάπερ οἱ λοιποὶ πάντες, ἄρχοντές εἰσιν ¹, ἔδὲ παύονται διηλίπτωρος αἰρεθέντος, ἀλλὰ πᾶσαν ἀρχὴν ἐκείνῳ μετατιθέντος εἰς ἑαυτὸν, αὐτοὶ μόνοι διαμένουσι, ὥσπερ ἐν ὄντες ἄρχοντες, ἀλλ' ἑτέραν τινὰ τάξιν ἔχοντες. ὡς δὲ τῶν ῥητόρων ἐνιοὶ τὴν παραγραφὴν ἔβέλονται δίκην εἶναι, τὴν αὐτίαν τῇ δίκῃ δρῶσαν ². (ἢ μὲν γὰρ εἰσάγει καὶ ποιεῖ κρίσιν, ἢ δὲ ἀναιρεῖ καὶ ³ λύει) τὸν αὐτὸν τρόπον οἴονται τὴν δημαρχίαν κίλυσιν ἀρχῆς μᾶλλον εἶναι, καὶ πρὸς ἀρχὴν ἀντίταξιν, ἢ ἀρχῆν. τὸ γὰρ ἐνσηῆναι πρὸς δύναμιν ἀρχοντος, καὶ τὴν ἄγαν ἐξουσίαν ἀφελεῖν, ἐξουσία καὶ δύναμις ἐσιν αὐτῆς. ἢ ταῦτα μὲν ἂν τις εἴποι καὶ τὰ τοιαῦτα, χράμενος εὐρεσιλογίᾳ. τῆς δὲ δημαρχίας τὴν γένεσιν ἐκ τῆς δήμῃ λαμβανούσης, τὸ δημοτικὸν ἰσχυρόν ἐστι, καὶ μέγα τὸ ⁴ μὴ μεῖζον φρονεῖν τῶν λοιπῶν, ἀλλ' ὁμοῖσθαι καὶ ⁵ χήματι καὶ σολῆ καὶ διαίτῃ τοῖς ἐπιτυγχάνουσι τῶν πολιτῶν. ὁ γὰρ ὄγκος ὑπάτω προσήκει καὶ στρατηγῷ. τὸν δὲ δήμαρχον (ὡς Γάιος Κερῖων ἔλεγε) καταπατεῖσθαι δεῖ, καὶ μὴ σεμνὸν εἶναι τῇ ὄψει, μηδὲ δυσπρόσοδον, μηδὲ τοῖς πολλοῖς χαλεπὸν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἄλλων ⁶, τοῖς δὲ πολλοῖς ευμεταχειρίσων. ὁθεν ἔδ' οἰκίας αὐτῆς κλειεῖσθαι νενόμισται θύραν, ἀλλὰ καὶ νύκτωρ ἀνέωγε καὶ μεθ' ἡμέραν, ὥσπερ

λίη

1 Mez. ἄρχοντες εἰσίσουσιν.

2 Petav. τὴν δίκην δρῶσαν. Ab eod. abest seq. γὰρ.

3 In R. defuerunt ποιεῖ κρίσιν. ἢ δὲ ἀναιρ. καὶ. Pro ἢ δὲ Petav. ὁ δὲ, & lin. seq. omittit καὶ post εἶναι.

4 Turn. & Bong. τῷ.

5 Recepti hoc καὶ e Petav. pro vulg. μὲν. I Dedit idem W. e Vener. & Vcfl.

6 Post haec E. habere lacunam, proxima tamen retinentem, monet W.

λιμὴν καὶ καταφυγὴ τοῖς δεομένοις, ὅσω δὲ μᾶλλον ἐκ-
ταπεινῶνται τῷ σώματι ¹, τοσάτω μᾶλλον αὐξεται τῇ δυ-
νάμει. κοινὸν γὰρ αὐτὸν ἀξιῶσι τῇ χρεΐα, καὶ πᾶσιν
ἐπιπλὸν, ὥσπερ βωμὸν, εἶναι, τῇ δὲ τιμῇ ποιῶσιν ἱερὸν
καὶ ἅγιον καὶ ἄσυλον. ὅπως κἄν βαδίζων ἐν δημοσίῳ,
πᾶσι ² νόμος ἐστὶ καθαίρεσθαι καὶ ἀγνίζεσθαι τὸ σῶμα
καθ' ἕπερ μεμιασμένον.

LXXXII. „Διὰ τί τῶν στρατηγῶν αἱ ῥάβδοι συν-
δεδεμέναι προσηρηγμένων τῶν πελέκειων φέρονται;“ πό-
τερον ὅτι σύμβολόν ἐστι τῆ μὴ δεῖν ³ πρόχειρον εἶναι καὶ
λελυμένην τὴν ὄργην τῆ ἄρχοντος; ἢ, διατριβὴν καὶ
μέλεισιν ἐμποιοῦν τῇ ὄργῃ τὸ λύειν ἀτρέμα τὰς ῥάβδους,
πολλὰκις ἐποίησε μεταγνῶναι περὶ τῆς κολάσεως; ἐπεὶ
δὲ τῆς κακίας τὸ μὲν ἰσισμόν ἐστὶ, τὸ δ' ἀνήμεσον, αἱ
μὲν ῥάβδοι νεθετῶσι τὸ μεταθέσθαι δυνάμενον, αἱ δὲ
πελέκεις ἀποκόπτουσι τὸ ἀνεθέτητον.

LXXXIII. „Διὰ τί τὰς καλεμένας Βλετονησίας
βαρβάρους ὄντας, ἀνδρῶπον τεθυμέναι ⁴ θεοῖς πυθόμε-
νοι, μετεπέμψαντο τὰς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς κολάσοντες·
ἐπεὶ δὲ νόμῳ τινὶ τῆτο ἐφαίνοντο πεποιμηότες, ἐκεῖνας
μὲν ἀπέλυσαν, ἐκάλυσαν δὲ πρὸς τὸ λοιπόν· αὐτοὶ δ'
ὡ πολλοῖς ἔτεσιν ἐμπροσθεν, δύο μὲν ἀνδρας, δύο δὲ γυ-
ναῖκας ἐν τῇ βαῶν ἀγορᾷ λεγομένη, τὰς μὲν, Ἑλληνας,
τὰς δὲ, Γαλάτας, ζῶντας κατάρουξαν; φαίνεται ⁵ γὰρ
ἄτοπον, ταῦτα μὲν ποιεῖν αὐτὰς, ἐπιτιμῶν δὲ βαρβάρ-
ροις ὡς ἔχ' ὅσια ποιῶσι.“ πότερον τὸ μὲν θεοῖς θύειν
ανθρώπους, ἀνόσιον ἠγᾶντο· τὸ δὲ, δαίμοσιν, ἀναγκάσειν;

Z 4

ἢ

1 W. legendum censet τῷ σώματι. In seq. Petav. τοσάτων.

2 Ante πᾶσι multa excidisse suspicatur Mez. Etiam Xyl. mutila haec esse, monet.

3 Petav. μὴ δεῖν.

4 Petav. τεθυμέναι: item ἐμΘαίνοντο pro ἐφαιίνοντο. Nomen gentis Bletonesiorum depravatam esse videtur.

5 Post h. v. Petav. inserit δέ.

ἢ τὰς μὲν ἔθει καὶ νόμῳ τῆτο πρᾶττοντας ¹ ἀμαρτάνειν ἐνόμιζον, αὐτοὶ δὲ προσταχθέντες ἐκ τῶν Σιβυλλείων ἐπραξαν; λέγεται γὰρ ² Ἑλβίαν τινα παρθένον οὐχεμένην ἐφ' ἵππε βληθῆναι κεραυνῷ, καὶ γυμνὸν μὲν εὐρεθῆναι κείμενον τὸν ἵππον, γυμνὴν δ' αὐτὴν ὡς ἐπίκηδες ἀνηγμένα ³ τῷ χιτῶνος ἀπὸ τῶν ἀπορρόητων, ὑποδημάτων δὲ καὶ δακτυλίων καὶ κερυφάλια διεβριμμένῳ χαρὶς ἄλλων ἀλλαχόθι, τῷ δὲ σώματος ἔξω προβεβληκόςτος τὴν γλῶσσαν. ἀποφνημαμένῳ δὲ τῶν μάντεων, δεινὴν μὲν αἰχλὴν ταῖς ἰσραϊκῖς παρθένοις εἶναι, καὶ γενήσεσθαι περιβόητον, ἄψεσθαι δὲ τινα καὶ ἵππεων ὕβριν, ἐμήνυσε βαρβάρικα τινὸς ἵππιᾶς Τεράπων τρεῖς παρθένας τῶν ἐσιάδων, Αἰμυλίαν καὶ Λικινίαν καὶ Μαρτίαν ὑπὸ τὸ αὐτὸ διεφθαρμένας, καὶ συνέσας πολὺν χρόνον ἀνδράσι, ὧν εἷς ἦν Βατέτιος βάρβαρος τῷ μνηυτῷ δεσπότης. ἐκεῖναι μὲν ἔν ἐκολάθησαν ἐξελεγχθεῖσαι τῆς δὲ πράξεως δεινῆς Φανείσης, ἔδοξεν ἀνέρεσθαι ⁴ τὰ Σιβυλλεία τὰς ἰερεῖς. εὐρεθῆναι δὲ Φασι χρησμέας ταῦτά τε προδηλῆντας ὡς ἐπὶ κινῶ γενησόμενα, καὶ προστάττοντας ἀλλοκότοις τισὶ δαίμοσι καὶ ξένοις, ἀποτροπῆς ἕνεκα τῷ ἐπιόντος, προέσθαι δύο μὲν Ἑλληνας, δύο δὲ Γαλάτας ζῶντας αὐτόθι κατορυγένας.

LXXXIV. „Διὰ τί τὴν τῆς ἡμέρας ἀρχὴν ἐκ μέσης νυκτὸς λαμβάνουσι;“ πότερον ὅτι ἡ πολιτεία στρατιωτικὴν ἐν ἀρχῇ σύνταξιν εἶχε· τὰ δὲ πολλὰ νύκτωρ ἐν ταῖς στρατείαις προλαμβάνεται τῶν χρησίμων; ἢ πράξεως μὲν ἀρχὴν ⁵ ἐποιῶντα τὴν ἀναταλὴν, παρασκευῆς δὲ

¹ Ex Ald. Baf. & Petav. recepi tῆτο pro vulg. τέττω. Idem dedit W. e Voff. Pro seq. πρᾶττοντας Petav. προστάττοντας.

² Restitui γὰρ, quod a R. absuit.

³ Petav. ἀνακειμένα. Id. infra ἐμήνυσε & μνηυτῷ. Item Κικινίαν pro Λικινίαν.

⁴ Sic Xyl. legi voluit, probatque W. & dedi pro vulg. ἀναερεῖσθαι; Turn. ἀναιρεῖσθαι.

⁵ Vocem ἀρχὴν ex Ald. Baf. Petav. restitui. A. rell. abest,

δὲ τὴν νύκτα; δεῖ γὰρ παρασκευασαμένους ¹ πράττειν, ἀλλὰ μὴ παρασκευάζεσθαι πράττοντας· ὡς Μύσων πρὸς Χίλωνα τὸν σοφὸν εἶπεῖν λέγεται ἐν χειμῶνι θρίνακα τευλαινόμενος. ἢ καθάπερ ἡ μεσημβρία πέρας ἐστὶ τοῖς πολλοῖς τῷ τὰ δημόσια καὶ σπαδαῖα πράττειν, ἕτως ἀρχὴν ἔδοξε ποιεῖσθαι τὸ μεσονύκτιον; τευμήριον δὲ τῆτο ² μέγα, τὸ μὴ ποιεῖσθαι Ῥωμαίων ³ ἄρχοντα συνθήκας, μηδὲ ὁμολογίας, μετὰ μέσον ἡμέρας ⁴. ἢ δύσει μὲν καὶ ανατολῇ λαμβάνειν ἀρχὴν ἡμέρας καὶ τελευτὴν ⁵ δυνατόν ἐστιν. ὡς μὲν γὰρ οἱ πολλοὶ τῇ αἰδήσει διορίζουσιν ἡμέρας μὲν ἀρχὴν τῆν πρώτην ἀνάχεσιν τῷ ἡλίῳ, νυκτὸς δὲ, τελευταίαν ἀπόκρυψιν λαμβάνοντες, ἐχέουμεν ἰσημερίαν, ἀλλ' ἢ μάλιστ' αὖτῇ ἡμέρα νύκτα παρισσῶσαι δοκῶμεν, αὕτη τῆς ἡμέρας ἐλάττων φανεῖται τῷ τῷ ἡλίῳ μεγέθει. ὃ δὲ αὖ πάλιν οἱ μαθηματικοὶ, ταύτην ἰώμενοι τὴν ἀτοπίαν, τίθενται τὸ τῷ ἡλίῳ κέντρον, ὅταν ἔψηται τῷ ὀρίζοντος, ἡμέρας διορισμὸν εἶναι καὶ νυκτὸς, ἀναίρεσις ἐστὶ τῆς ἀναργείας. συμβήσεται γὰρ, ἔτι πολλῶν φωτὸς ὑπὲρ ⁶ γῆν ὄντος, καὶ τῷ ἡλίῳ καταλάμπουτος ἡμᾶς, μηδέπω ἡμέραν ὁμολογεῖν, ἀλλὰ ἔτι νύκτα εἶναι. ἐπεὶ τοίνυν ἐν ταῖς ἀνατολαῖς καὶ δύσεσι τῷ ἡλίῳ, δύσληπτός ἐστιν ἡ ἀρχὴ διὰ τὰς εἰρημένας ἀλογίας, ἀπολείπεται τὸ μεσερανῶν, ἢ τὸ ἀντιμεσερανῶν αὐτῶ λαμβάνειν ἀρχὴν. βέλτιον ⁷ δὲ τὸ δεύτερον· φέ-

Z 5

ρεται

¹ Petav. παρασκευασμένους. Idem mox Μύσων pro Μύσων; πέρα pro πέραι.

² W. susp. τέτα.

³ Petav. Ῥωμαίων cum Ald. Bas. & Steph. A W. dubie inter utrumque datur Ῥωμαίων.

⁴ Quae sequuntur, absunt a Petav. usque ad alterum ἡμέρας.

⁵ E Petav. addidi ε', quod vulgo abest. Dedit idem W. e Voff. A Xyl. & Mez. corrigitur ἀδύνατον.

⁶ Petav. ὑπὸ cum Ald. & Bas. quod Xyl. quoque vertit infra terram.

⁷ Petav. μάλιστ'.

ρεται γὰρ ἐν μεσημβρίας ἐπὶ τὰς δόσεις ἀπὸ ἡμῶν, ἐν δὲ μεσουυήϊε πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τὰς ἀνατολάς.

LXXXV. „Διὰ τί τὰς γυναῖκας ἔτ' ἀλείν-
ειῶν, ἔτ' ὀψοποιεῖν τοπαλαιόν;“ ἢ, τὰς συνθήκας δια-
μνημονεύουτες, ἃς ἐποίησαντο πρὸς τὰς Σαβίνους; ἐπεὶ
γὰρ ἤρπασαν τὰς θυγατέρας αὐτῶν, εἶτα πολεμήσαντες
διηλλάγησαν, ἐν ταῖς ἄλλαις ὁμολογίαις καὶ τῷτο ἐγρά-
φη, μήτ' ἀλείν ἀνδρὶ Ῥωμαίῳ ¹ γυναῖκα, μήτε μα-
γειρεύειν.

LXXXVI. „Διὰ τί τῷ Μαίῳ μηνὸς ἐν ἄγονται
γυναῖκας;“ πότερον ὅτι μέσος ἐστὶ τῷ Ἀπριλίῳ καὶ τῷ
Ἰουνίῳ μηνὸς, ὡν τὸν μὲν Ἀφροδίτης, τὸν δὲ Ἥρας,
γαμηλίῳ θεῶν, ἱερὸν νομίζοντες, προλαμβάνουσι μισρὸν,
ἢ περιμένουσι; ἢ, ὅτι τῷ μηνὶ τῷτο τὸν μέγιστον ποιεῖν-
ται τῶν κατάρμων, νῦν μὲν εἶδαλα ριπίζοντες ἀπὸ τῆς
γεφύρας εἰς τὸν ποταμὸν, πάλαι δ' ἀνδράπεις; διὸ καὶ
τὴν Φλαμινίαν ² ἱερὰν τῆς Ἥρας εἶναι δοκῶσαν, νεό-
μισαὶ σκυθρῶπάξου, μήτε λευκὴν τρηναῦτα, μήτε
κοσμακῆν. ἢ, ὅτι πολλοὶ Λατίνων ἐν τῷ μηνὶ τῷτο
ταῖς κατοικορμένοις ἐναγίζουσι; καὶ διὰ τῷτο ἴσως Ἐρ-
μῆν ἐν αὐτῷ σέβουται, καὶ Μαίῳς ἐπάνουμός ἐστιν. ἢ
(καθάπερ ἐνιοὶ λέγουσι) ὁ μὲν Μαίῳς ἀπὸ τῆς πρεσβυ-
τέρας, ὁ δ' Ἰουνίος ἀπὸ τῆς νεωτέρας ἡλικίας ὠνόμα-
σαι; γὰρ δὲ ἀρροδιώτερον τὸ νέον, ἃς καὶ Εὐριπίδης
Φησί·

Ἄλλ' ἢ τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἔξ.

Ἦ τ' Ἀφροδίτη τοῖς γέροντιν ἄχθεται.

οὐ γαμοῦσιν οὖν ³ ἐν τῷ Μαίῳ, περιμένοντες τὸν Ἰού-
νιον, ὃς εὐθύς ἐστὶ μετὰ τὸν Μαῖον.

LXXXVII. „Διὰ τί τῶν γαμοῦμένων αἰχμῇ δορα-
τίου

¹ Petav. Ῥωμαίαν.

² Petav. Φλαμινίαν, cum Ald. Idem ἡμέρας pro Ἥρας.
Cf. Gell. N. A. Xyl. X. 15.

³ abest ἔν a Petav. Idem paulo ante τὸν νέον pro τῷ ν. et deinceps
de περιμένοντος.

τίου τὴν κόμην διακρίνεσιν;“ ἄρα σύμβολόν ἐστι τῆτο τῆ βία καὶ μετὰ πολέμους γαμηθῆναι τὰς πρώτας; ἢ μανθάνουσιν ἀνδράσι συνοικῆσαι μαχιμοῖς καὶ πολεμικοῖς, ἄθρυπτον καὶ ἄθλητον καὶ ἀφελῆ προσέσθαι καλλωπισμὸν; ὥσπερ ὁ Λυκῆργος ἀπὸ πρίουος καὶ πελέκεως κελεύσας τὰ θυρώματα ταῖς οἰκίαις ποιεῖν καὶ τὰς ὀροφὰς, ἄλλω δὲ μὴ χρῆσθαι τὸ παράπαν ἐργαλείω, πᾶσαν ἐξέβαλε περιεργίαν καὶ πολυτέλειαν; ἢ τὴν διάξασιν αἰνίσθεται τὸ γινόμενον, ὡς μόνω σιδήρῳ τῆ γάμψ διακριθισομένου, ἢ τὰ μὲν πλείσα τῶν γαμμῶν εἰς τὴν Ἑραν ἀνήπθον; Ἑρας δὲ ἱερὸν τὸ δόρυ νενόμισται ¹, καὶ τῶν ἀγαλμάτων αὐτῆς δόρατι ἐπιτίθεται τὰ πλείσα, καὶ Κυρίτις ἢ Θεὸς ἐπωνόμασαι. τὸ γὰρ δόρυ κῆριν ² ἐνάλευν οἱ παλααιοὶ διὸ καὶ Φασὶ Κυρίνον ὀνομασθῆναι Ἐνυάλιον.

LXXXVIII. „Διὰ τί τὸ τελέμενον εἰς Θεάς ³ Λοῦκαρ καλοῦσιν;“ ἢ, ὅτι πολλὰ ἐσὶν ἄλση περὶ τὴν πόλιν ἀνειμένα Θεοῖς, ἃ καλεῖσι λέκας, καὶ τὴν ἀπὸ τέτων πρόσσδον εἰς τὰς Θεάς ἀνήλισκον;

LXXXIX. „Διὰ τί τὰ Κυρινάλια μωρῶν ἑορτὴν ὀνομάζουσιν;“ ἢ, ὅτι τὴν ἡμέραν ταύτην ἀπεδεδώκεσαν (ὡς Ἰόβας Φησὶ) τοῖς τὰς αὐτῶν Φατρίας ⁴ ἀγνοῶσιν, ἢ τοῖς μὴ θυσασιν, ὥσπερ οἱ λοιποὶ, κατὰ Φυλάς ἐν τοῖς Φουρνακίοις, οἱ ἀσχολίαν, ἢ ἀποδημίαν, ἢ ἀγνοίαν, ἐδόθη τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τὴν ἑορτὴν ἐκείνην ἀπολαβεῖν.

XC. „Διὰ τί τῶν Ἑρακλεῖ γινομένης θυσιῶς, ἄλλων ἁδένα Θεῶν ὀνομάζουσιν, ἔδὲ φαίνεται κύων ἐντὸς τῶν

περι-

¹ absunt a Petav. quae sequuntur, καὶ τῶν — ἐπωνόμασαι.

² W. adnotat, Ald. Bas. Xyl. habere κῆριν, idque probat. At nequaquam ita extat. Habent hoc loco κῆριν, κῆριν autem pro seq. Κυρίνον, pro quo Petav. κύριον affert, simul exhibens τὸ ante Ἐνυάλ. Xyl. pro κῆριν legendum suspr. κύρις.

³ Accentu sicposito dedi e Xyl. mente pro vulg. Θεάς. Secutus sum eundem, dando ἄλση pro vulg. ἄλλα. Idem Mez. corrigit, et probat W. Ita Sex. Pompejus: *Lucar appellatur ses, quod ex lucis captatur.*

⁴ Xyl. legit Φατρίας; et deinde Φουρνακίοις.

περιβόλων, ὡς Βάρρων ἰσόρηκεν;“ ἢ, Θεὸν μὲν ἄλλου ἐκ
 ὀνομάζεσι, διὰ τὸ τῆτον ἡμίθεον νομίζειν; ὡς δὲ Φασιν
 ἔνιοι, καὶ μετὰ τῶν ἀνθρώπων ὄντος ἔτι βωμὸν ἰδρύσα-
 σθαι τὸν Εὐαῦδρον αὐτῆ, καὶ θυσίαν προσαγαγεῖν. κυ-
 νὶ δὲ πάντων μάλιστα τῶν ζώων ἐπολέμησε. καὶ γὰρ οὗ-
 τος αὐτῷ ἀεὶ πολλὰ πρᾶγματα παρέσχε, καὶ ὁ Κέρβε-
 ρος· καὶ ἐπὶ πᾶσι, τῆ Λικυμνίου παιδὸς οἴωνοῦ διὰ κύνας
 Φονευθέντος ὑπὸ τῶν Ἴπποκοωντιδῶν, ἀναγκασθεὶς μά-
 χην συνάψαι, τῶν τ' ἄλλων φίλων πολλὰς ἀπέβαλε, καὶ
 τὸν ἀδελφὸν Ἴφικλέα.

XCΙ. „Διὰ τί τοῖς πατρικίοις ἐκ ἐξῆν περὶ τὸ Κα-
 πιτώλιον κατοικεῖν; πότερον ὅτι Μάρκος Μάνλιος ¹ αὐ-
 τόθι κατοικῶν ἐπεχείρησε τυραννίδι; δι' ὃν ² ἀπώμοτόν
 Φασιν εἶναι τῷ οἴκῳ, μηδενὶ Μανλίῳ ὄνομα Μάρκῳ γενέ-
 σθαι; ἢ παλαιὸς ἦν Φόβος ἕτος; Ποπλιόλου γυν' ἀν-
 ἄρα δημοτικώτατον οὐκ ἐπαύσαντο ³ διαβάλλοντες μὲν οἱ
 δυνατοί, δεδιότες δὲ ⁴ οἱ πολλοί, μέχρις οὗ τὴν οἰκίαν
 αὐτὸς κατέσκαψεν, ἐπικεῖσθαι τῇ ἀγορῇ δοῦσαν.

XCII. „Διὰ τί τῷ σώσαντι πολίτην ἐν πολέμῳ δρύτι-
 νον διδῶσι ἐσφάνον;“ πότερον ὅτι πανταχοῦ καὶ ῥαδίως
 ἐστὶν εὐπορῆσαι δρυὸς ἐπὶ στρατείας; ἢ ὅτι Διὸς καὶ Ἥρας
 ἱερός ὁ ἐσφάνος ἐστίν, οὗς πολιέχθας νομίζεσιν; ἢ παλαιὸν
 ἀπ' Ἀρκάδων τὸ ἔθος, οἷς ἐστὶ τις συγγένεια πρὸς τὴν
 δρυὸν; πρῶτοι γὰρ ἀνθρώπων γεγεμέναι δοῦσαν ἐκ γῆς,
 ὥσπερ ἡ δρυὸς τῶν φυτῶν.

XCIII. „Διὰ τί γυψὶ χρωῶνται μάλιστα πρὸς τὰς οἰώ-
 νισμάς;“ πότερον ὅτι καὶ Ῥωμύλῳ δάδεκα γύπες ἐφάνη-
 σαν ἐπὶ τῇ κτίσει τῆς Ῥώμης; ἢ ὅτι τῶν ὀρνίθων ἦκισα
 συνεχῆς καὶ συνήθης ἕτος; ἐδὲ γὰρ νεοττῆα γυπὸς ἐντυ-
 χεῖν

¹ Dedi sic e Xyl. mente pro vulg. Μάλιος. Cf. Liv. L. VI. c. 14 — 20.

² Inferni δὲ, quod vulgo abest, Xyl. secutus. Facile omittit poterat ob syllabam finalem vocis praecedentis.

³ Petav. ἐπαύσαντο.

⁴ abest δὲ ab Ald. & Bas. Id restituendum monuit Xyl.

χειν ῥαδίως ἐσιν, ἀλλὰ πόρρωθεν ποθὲν ἐξαπίνης καταί-
ρῃσι; διὸ καὶ σημειώδης ἡ ὄψις αὐτῶν ἐσιν. ἢ καὶ τῆτο
παρ' Ἑρακλέως ἔμαθον; εἰ λέγει ἀληθῶς Ἑρόδωρος, ὅτι
πάντων μάλιστα γυψίν ἐπὶ πράξεως ἀρχῇ Φανεῖσιν ἔχαι-
ρην Ἑρακλῆς ἠγάμενος, δικαιοτάτου εἶναι τὸν γῦπα τῶν
σαρκοφάγων ἀπάντων· πρῶτον μὲν γὰρ ἐδενδὸς ἄπτε-
ται ζῶντος, ἐδ' ἀποκτίνουσιν ἐμψυχον εἶδέν, ὡς ἀετοὶ
καὶ ἰέρακες καὶ τὰ νυκτινόμα· χρῆται ¹ δὲ τοῖς ἄλλοις ἀπο-
θανῶσιν. ἔπειτα καὶ τέτων τὰ ὁμόφυλα παρήσιν. πε-
τεινῆ γὰρ ἐδεῖς ἐώρακε γῦπα γευόμενον, ὡς ἀετοὶ καὶ
ἰέρακες μάλιστα τὰ συγγενῆ διώκουσι καὶ κόπῃσι. καί-
τοι κατ' Αἰσχύλον,

Ἐοριδος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι Φαγῶν;
ἀνθρώποις δὲ ², ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀβλαβέστατός ἐστιν, ἔτε
καρπὸν ἀφανίζων, ἔτε φυτὸν, ἔτε ζῶον ἡμερον κακκρ-
γῶν. εἰ δὲ (ὡς Αἰγύπτιοι μυθολογῶσι) θῆλυ πᾶν τὸ γέ-
νος ἐστὶ, καὶ κνίσκονται δεχόμενοι καταπνέοντα τὸν ἀπη-
λιώτην, ὡσπερ τὰ δένδρα τὸν ζέφυρον, καὶ παντάπασιν
ἀπλανῆ τὰ σημεῖα καὶ βέβαια γίνεσθαι πιθανόν ἐσιν ἀπ'
αὐτῶν· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις αἱ περὶ τὰς ὀχέας σοβήσεις,
ἔτι δὲ ἀρκαγαὶ καὶ φυγαὶ καὶ διώξεις πολὺ τὸ θορυβῶδες
καὶ ἀκατάστατον ἔχουσι.

XCIV. „Διὰ τί τῷ Ασκληπιῷ τὸ ἱερὸν ἔξω πόλεως
ἐστὶ;“ πότερον ὅτι τὰς ἔξω διατριβὰς ὑγιεινοτέρας ἐνόμι-
ζον εἶναι τῶν ἐν τῷ ³ ἄσει; καὶ γὰρ Ἑλληνες ἐν τόποις
καθαροῖς καὶ ὑψηλοῖς ἐπιεικῶς ἰδρυμένα τὰ Ἀσκληπέια ⁴
ἔχουσιν ἢ, ὅτι τὸν θεὸν ἐξ Ἐπιδάουρου μετάπεμπλον ⁵
ἦκειν

¹ Restitui χρῆται, pro χρῆσθαι, quod R. habet. Frft. χρῆσθαι.
Paulo ante Petav. εἶδέν pro εἶδέν. Pro seq. ἄλλοις W. manuit
ἄλλοις; Vofs. habet τοῖς ὄλοις.

² Pro δὲ Petav. τε.

³ abest τῷ a Petav. Post seq. τόποις addit id. καὶ.

⁴ Dedi sic h. I. et infra cum W. ex E. Vulgo Ἀσκληπέια
et Ἀσκληπέιον. Petav. Ἀσκληπέια. ¶

⁵ Petav. μετέπεμπον ἦκειν. Id. omittit, quæ sequuntur post
νομίζουσι usq. ad ἐσιν.

ἤκειν νομίζουσιν, Ἐπιδαυριοῖς δ' ἐ κατὰ πόλιν, ἢ μὲν πόλιν ἢ ἄλλο τὸ Ἀσκληπίειόν ἐστιν; ἢ, ὅτι τῷ δρχικόντος ἐν τῆς τριημέρου κατὰ τὴν νῆσον ἀποβάλλοντος καὶ ἀφανισθέντος αὐτὸν ὤντο τὴν ἰδρυσιν ὀφηγεῖσθαι τὸν θεόν;

XCIV. „Διὰ τί νεύομαι, τὰς ἀγνεύοντας ὀσπρίων ἀπέχεσθαι;“ πότερον, ὡς οἱ Πυθαγορικοὶ τὰς μὲν κυάμας ἀφωσιᾶντο¹ διὰ τὰς λεγομένας αἰτίας, τὸν δὲ λάθουρον καὶ τὸν ἐρέβινθον ὡς παρωνύμους τῷ ἐρέβει καὶ τῆς λήθης; ἢ ὅτι πρὸς τὰ περιδειπνα καὶ τὰς πρακλήσεις τῶν νεκρῶν μάλιστα χρῶνται τοῖς ὀσπρίοις; ἢ μᾶλλον, ὅτι δεῖ πρὸς τὰς ἀγνεύσεις καὶ ἀγιστείας καθάραι καὶ λιτὰ τὰ σώματα ἔχειν; ἐστὶ δὲ τὰ ὀσπρια πνευματώδη, καὶ περισσεύματα ποιεῖ πολλῆς καθάρσεως δεόμενον. ἢ ὅτι καὶ πρὸς συνουσίαν παρορμᾷ διὰ τὸ φυσῶδες καὶ πνευματικόν;

XCVI. „Διὰ τί τῶν παναγῶν παρθένων τὰς διαφθαρείσας ἄλλως ἐκολάζουσιν, ἢ ζώσας κατορύττουσιν;“ πότερον ὅτι καίσει τὰς ἀποθανόντας, θάπτει δὲ πυρὶ τὴν τὸ πῦρ τὸ θεῖον ὁσίως μὴ φυλάξασαν, ἐν ἧν δίκαιον; ἢ σῶμα ταῖς μεγίσταις καθωσιωμένον ἀγιστεῖαι ἀναιρεῖν, καὶ προσφέρειν ἱερᾷ γυναικὶ χειράς, οὐ θεμιτὸν ἐνόμιζον; αὐτὴν ἐν ἀποθανεῖν μηχανώμενοι, δι' αὐτῆς κατεβίβασον² ὑπὸ γῆν εἰς οἶκημα πεποιημένον, ὅπερ καὶ λύχνος ἐνεῖτο καίόμενος, καὶ ἄρτος καὶ γάλακτος τι καὶ ὕδατος. εἶτα γῆ τὸ οἶκημα κατέκρυπτον ἄνωθεν. καὶ ἔδὲ τῶτον τὸν τρόπον ἀφωσιωσόμενοι τὴν δεισιδαιμονίαν ἐκπεφεύγασιν, ἢ μὲν μέχρι νῦν ἐναγίζουσιν οἱ ἱερεῖς ἐνεῖ βαδίζοντες ἐπὶ τὸν τόπον.

XCVII. „Διὰ τί ταῖς Δεκεμβρίαις εἰδοῖς ἱπποδρομίας γενομένης, ὁ νικῆσας δεξιὸς ἱερὸς Ἄρει θύεται, καὶ τὴν μὲν ἔραν ἀποκόψας τις ἐπὶ τὴν Ῥήγειναν καλουμένην κομίζει, καὶ τὸν βωμὸν αἰμάσσει, περὶ δὲ τῆς κεφαλῆς, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἱερᾶς ὀδῆς λεγομένης, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Σιβαρίας

¹ Petau. ἀφωσιᾶντο; μοx τῷ ἐρέβει, & τὰς ἀγιστείας

² Petau. κατεβίβασον.

βέρης καταβάντες διαμάχονται;“ πότερον (ὡς ἔνιοι λέγουσιν) ἵππῳ τὴν Τροίαν ἠλωκέναι νομίζοντες, ἵππου κολλάζασιν, ἅτε δὴ καὶ γεγονότες

Τρώων ἀγλαὰ τέκνα μεμιγμένα παισὶ Λατίων; ἢ, ὅτι θυμοειδὲς καὶ πολεμικὸν καὶ ἀρήϊον ὁ ἵππος ἐστὶ, τὰ δὲ προσΦιλῆ¹ μάλισα καὶ πρόσφορα θύουσι τοῖς θεοῖς. ὁ δὲ νικήσας θύεται διὰ τὸ νίκης καὶ κράτης² οἰκειῶν εἶναι τὸν θεόν. ἢ μᾶλλον ὅτι τῷ θεῷ εὐχάσιμον τὸ ἔργον ἐστὶ, καὶ νικῶσιν οἱ μένοντες ἐν τάξει τὰς μὴ μένοντας, ἀλλὰ φεύγοντας, καὶ κολάζεται τὸ τάχος ὡς δειλίας ἐφόδιον, καὶ μανθάνουσι συμβολικῶς, ὅτι σωτήριον ἐκ ἐστὶ τοῖς φεύγουσιν;

XCVIII. „Διὰ τί οἱ τιμῆται τὴν ἄρχὴν παραλαβόντες, ἐδὲν ἄλλο πράττεσι πρῶτον, ἢ τὴν τροφήν ἀπομισθῆσι τῶν ἱερῶν χηνῶν, καὶ τὴν γάνωσιν τῷ ἀγάλματος;“ πότερον ἀπὸ τῶν εὐτελεσάτων ἀρχόμενοι, καὶ μὴ πολλῆς δεσμένων δαπάνης, μηδὲ πραγματείας; ἢ, παλαιὰ τις αὕτη χάρις ἀπομνημονεύεται τοῖς ζώοις ἀπὸ τῶν Κελτικῶν, ὅτι τὰς βαρβάρους ὑπερβαίνοντας ἤδη τὸ περιείχισμα τῷ Καπιτωλίῳ ὑπὲρ οἱ χῆνες ἤσθοντο, τῶν κυνῶν³ καθευδόντων, καὶ βοῆ τὰς Φύλακας ἐπήγειραν; ἢ Φύλακες ὄντες οἱ τιμῆται τῶν μεγίστων, καὶ προσῆμον⁴ ἐπισκοπεῖν καὶ πολυπραγμονεῖν αὐτοῖς ἱερὰ καὶ δημόσια καὶ βίαια καὶ ἤθη καὶ διαίτας, τὸ φυλακτικώτατον ζῶον εὐθύς ἐν λόγῳ τίθεται, καὶ ἅμα τῇ τέττων ἐπιμελείᾳ προτρέπονται τὰς πολίτας μὴ ἀμελεῖν, μηδὲ βλαθυμεῖν τῶν ἱερῶν; ἢ δὲ γάνωσις τῷ ἀγάλματος ἀναγκαία. ταχὺ γὰρ ἔξαν-

1 Petav. προσΦιλῆ. Ex eodem R. sumfisse videtur πρόσφορα. In rell. omnibus προσΦόρα.

2 Ita e correctione Mez. dedi. Vulgo κράτος. In suppl. Var. Left. Frst. hæ notantur conjecturæ vel διὰ τὸ νίκης καὶ κράτους οἰκειῶν εἶναι τῷ Θεῷ, vel διὰ τὸ νικῆν καὶ κράτους οἰκειῶν vel οἰκειᾶ εἶναι τῷ Θεῷ, vel διὰ τὸ, τῷ νίκης &c. &c.

3 ubi est κυνῶν a Petav. Pro βοῆ idem βοῆ.

4 W. sum secutus, sic e Vois. dantein pro vulg. προσηκόντων. Jam Xyl. ex sensu loci legit προσῆκον ὄν.

ἔξανθεῖ τὸ μίλητον, ὧ τὰ παλαια τῶν ἀγαλμάτων ἔχρω-
ζον.

XCIX. „Διὰ τί τῶν ἄλλων ἱερέων τὸν καταδικα-
θέντα καὶ Φυγόντα παύοντες, ἕτερον αἰρῶνται, τῷ δ'
αὐγερος, ἕως ζῆ, κἂν ἐπὶ τοῖς μεγείοις ἀδικήμασι κατα-
γιῶσιν, ἐν ἀφαιρῶνται τὴν ἱερωσύνην; (αὐγουρας δὲ τὰς ἐπὶ
τῶν οἰωνῶν καλῶσι)“ πότερον, ὡς ἐνιοὶ λέγουσι, βέλον-
ται ¹ μηδένα τὰ τῶν ἱερῶν ἀπόρρητα γινώσκειν, ὅς ἐπ
ἔσιν ἱερεὺς; ἢ κατείλημμένον ὄρκοις τὸν αὐγερα μηδενὶ φρά-
σειν τὰ τῶν ἱερῶν ², ἀπολυῖσαι τῶν ὄρκων οὐ θέλωσιν ἰδιώ-
την γινόμενον; ἢ τιμῆς ἐπ ἔσιν, ἐδ' ἀρχῆς, ἀλλὰ ἐπι-
τήμης ὄνομα καὶ τέχνης, ὁ αὐγερ; ὅμοιον ἔν τῷ τὸν με-
σικὲν ἀποψηφίσασθαι μεσικὸν μὴ εἶναι, καὶ τὸν ἱατρὸν,
ἱατρὸν, τὸ κωλύειν μάντιν εἶναι τὸν μάντιν, ἀφελῆσθαι
μὴ δυναμένους τὴν δύναμιν αὐτῶ, κἂν ἀφέλωνται τὴν προσ-
ηγορίαν. ἄλλον δ' ἐ καθισῶσιν ³, εἰνότως τὸν ἐξ ἀρχῆς
ἀριθμὸν τῶν αὐγερων φυλάττοντες.

C. „Διὰ τί ταῖς Αὐγέσαις εἰδοῖς, Σεκιλίαις δὲ πρό-
τερον λεγομέναις, ἐορτάζουσιν αἱ τε δῆλαι καὶ οἱ δῆλοι
πάντες, αἱ δὲ γυναῖκες μάλις ῥύπτεσθαι τὰς κεφαλὰς
καὶ καθάειρειν ἐπιτηδεύουσιν;“ ἢ διὰ τὸν Σερέιον τὸν βα-
σιλέα κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν ἐξ αἰχμαλιότη γενέσθαι
θεραπαινίδος, ἀδειαν ἔργων ἔχουσιν οἱ θεράποντες; τὸ δὲ
πλύνειν τὰς κεφαλὰς, ἀρξέμενον ἀπὸ τῶν θεραπαινίδων
διὰ τὴν ἐορτήν, ἄχρι τῶν ἐλευθέρων προῆλθεν;

CI. „Διὰ τί κοσμεῖσι τοὺς παῖδας τοῖς περιδεραιοῖς,
ἃ βέλλας καλῶσι;“ πότερον ἐπὶ τιμῇ τῶν ἠρπασμένων γυ-
ναικῶν, ὥσπερ ἄλλα πολλὰ, καὶ τῆτο ἐψηφίσαντο τοῖς
ἐξ αὐτῶν γεννωμένοις ⁴ ὑπάρχειν; ἢ τὴν Ταρκυνίε τι-
μῶντες ἀνδραγαθίαν; λέγεται γὰρ ἔτι παῖς ὢν ἐν τῇ μα-

ΧΗ

1 Petav. βέλωνται; id. ὄρκον pro ὄρκους.

2 Petav. φράσσιν τὰ τῶν ἱερῶν.

3 Petav. ἱπισῶσιν.

4 Restitui γινωμῆνοῖς ex Ald. Baf. Steph. & Petav. pro γινω-
μῆνοῖς, quod est in Frft. & R,

αὐτῆ τῆ πρὸς Λατίνους ἅμα καὶ Τυρρηνούς, ἐμβαλεῖν εἰς τὰς πολεμίας, ἀπορρῦεῖς δὲ τὰ ἴππια, καὶ τὰς ἐπιφερμένους ἰταμῶς ὑποσῆς, ἐπιρρῶσαι τὰς Ῥωμαίους· γενομένης δὲ λαμπρᾶς τροπῆς τῶν πολεμίων, καὶ μυρίαν ἑξακιχιλίων ἀναιρεθέντων, τῆτο λαβεῖν ἀρισεῖον παρὰ τῆ πατρὸς καὶ βασιλέως. ἢ τοῖς παλαιαῖς οἰκετῶν μὲν ἔραν ὄρακ ἐχόντων, ἐκ ἦν ἄδοξον, ἐδ' αἰχρὸν, (ὡς ἔτι νῦν αἱ κωμαδίαι μαρτυρεῖσιν) ἔλευθέρων δὲ παιδῶν ἰχυρῶς ἀπέιχοντο, καὶ ὅπως μηδὲ γυμνοῖς ἐντυχόντες ἀμφιγνοήσειαν, ἐφόρον οἱ παῖδες τὸ παράσημον; ἢ καὶ πρὸς εὐταξίαν ἐς Φυλακίηριον τῆτο, καὶ τρόπον τινὰ τὰ ἀκολάστου χαλινῶς, αἰχνομένω ἀνδρῶσαι, πρηνὴ τὸ παιδικὸν ἀποθέδαι παράσημον; ὃ μὲν γὰρ οἱ περὶ Βάρβωνα λέγουσιν, ἐ πιθανόν ἐστι, τῆς βέλτης¹ ὑπὸ Αἰλέων βόλλας προσαγορευομένης, τῆτο σύμβολον εὐβελίας περιτίθεσθαι τὰς παῖδας. ἀλλὰ ἔρα, μὴ καὶ τῆτο διὰ τὴν σελήνην Φορῶσι. τὸ γὰρ Φαινόμενον χῆμα τῆς σελήνης, ὅταν ἦ διχόμηνος, ἐ σφαιροειδές, ἀλλὰ Φαικοειδές ἐστὶ καὶ δισσοειδές· ὡς δ' Ἐμπεδοκλῆς οἶεται, καὶ τὸ ὑποκείμενον².

CII. „Διὰ τί τῶν μὲν παιδῶν τοῖς μὲν ἄρρεσιν ἐνναταίοις³, τοῖς δὲ θήλεσιν ὀγδοαίοις τὰ ὀνόματα τίθενται;“ ἢ τὸ μὲν προτέροις τοῖς θήλεσιν, αἰτίαν ἔχει τὴν φύσιν; καὶ γὰρ⁴ αὖξεται τὸ θῆλυ, καὶ ἀκμάζει καὶ τελειῖται πρότερον τῆ ἀρρέενος. τῶν δὲ ἡμερῶν τὰς μετὰ τὴν ἐβδόμην λαμβάνουσιν· ἢ γὰρ ἐβδόμη, σφαιλερὰ τοῖς νεογνοῖς πρὸς τε τὰ ἄλλα καὶ τὸν ὀμφαλόν.
ἐβδο-

¹ Xyl. uno λ legi voluit βελῆς, item Mez. Proxime E. Βολῆς.

² Quid Empedoclis citetur, se non intelligere fatetur Xyl. nisi ὑποκείμενον, materiam Lunae significet. W. haec non intacta censet.

³ Petav. ἐνναταίοις.

⁴ abest γὰρ a Petav.

ἐβδομαῖος γὰρ ἀπολύεται τοῖς πλείοσι· ἕως δ' ἀπολυ-
θῆ, Φυτῶ μᾶλλον, ἢ ζῶν¹, προσέοικε τὸ νήπιον. ἢ,
καθάπερ οἱ Πυθαγορικοὶ τῷ ἀριθμῷ τὸ μὲν ἄρτιον, θῆ-
λυ, ἄρρενα δὲ τὸ περιττὸν ἐνόμιζον; γόνιμος γὰρ ἐστὶ
καὶ κρατεῖ τῷ ἀρτίῳ συντιθέμενος. καὶ διαιραμένων εἰς
τὰς μονάδας², ὃ μὲν ἄρτιος, καθάπερ τὸ θῆλυ, χώ-
ραν μεταξὺ κενὴν ἐνδίδωσι. τῷ δὲ περιττῷ μόριον ἀεί-
τι πλήρες ὑπολείπεται, διὸ τὸν μὲν ἄρρενι, τὸν δὲ θῆ-
λει πρόσφορον³ νομίζουσιν. ἢ ὅτι τῶν ἀριθμῶν ἀπάν-
των, τὰ μὲν ἐννέα, πρῶτός ἐστι τετράγωνος, ἀπὸ περιτ-
τῷ καὶ τελείῃ τῆς τριάδος· τὰ δ' ὀκτὼ πρῶτος κύβος
ἀπὸ ἀρτίῃ τῆς δυάδος; δεῖ δὲ τὸν μὲν ἄνδρα⁴ τετρά-
γωνον εἶναι καὶ περιττὸν καὶ τέλειον· τὴν δὲ γυναῖ-
κα, καθάπερ τὸν κύβον, ἑδραῖον καὶ οἰκάρων καὶ δυσ-
μετακίνητον. τῆτο⁵ δὲ προσληπτόν, ὅτι τὰ μὲν ὀκτὼ
κύβος ἐστὶν ἀπὸ δυάδος, τὰ δ' ἐννέα, τετράγωνος ἀπὸ
τριάδος. χρωῦνται δὲ δυσὶ μὲν ὀνόμασιν αἱ θήλειαι, τρι-
σὶ δὲ οἱ ἄρρενες.

CIII. „Διὰ τί τὰς ἀπάτορας σπορίας εἰς καλῶ-
σιν;“ εἰ γὰρ, ὡς Ἕλληνας νομίζουσι, καὶ λέγουσιν οἱ ῥή-
τορες ἐν ταῖς δίκαις, συμφορητῶ τινος καὶ κοινῷ σπέρ-
ματος γεγόνασιν, ἀλλὰ ἔστιν ὁ Σπόριος τῶν πρώτων ὀνο-
μάτων, ὡς ὁ Σέξτος καὶ ὁ Δέκιμος καὶ ὁ Γαῖος. τὰ
δὲ πρῶτα τῶν ὀνομάτων ἔχ' ὀλογραφεῖσιν, ἀλλ' ἢ δι'
ἐνὸς γράμματος, ὡς τὸν Τίτον καὶ⁶ τὸν Λέκιον καὶ τὸν
Μάρκον· ἢ διὰ δυοῖν, ὡς τὸν Τιβέριον⁷ καὶ τὸν Γνέον·
ἢ διὰ τριῶν, ὡς τὸν Σέξτον καὶ τὸν Σερέιον. ἔστιν ἔν
καὶ ὁ Σπόριος τῶν διὰ δυοῖν γραφομένων, τῷ σ καὶ
τῷ

1 Petav. ἢ ζῶν; deinde τὸν μὲν ἄρτιον.

2 Mez. μερίδας.

3 Petav. προσφερόμενον.

4 Recepti ex Turn. & Bong. ἄνδρα, quod vulgo abest.

5 W. legi vult τέττω.

6 Pro καὶ Ald. μὲν.

7 Ald. & Bal. τὸν Βεβέριον. Xyl. correxit.

τῷ π. γράφει δὲ ¹ διὰ τετῶν καὶ τῆς ἀπάτορας, σίνε πάτρις, οἷον ἀνευ πατρὸς. τῶ μὲν σίγμα τὸ σίνε, τῷ δὲ π τὸ πάτρις σημαίνοντες. τῷτο ἔν τὴν πλάην ἐποίησε, τὸ διὰ τῶν αὐτῶν γραμμάτων τὸ Σίνε πάτρις καὶ τὸν Σπόριον γραφῆσθαι ². λεκτέον δὲ καὶ τὸν ἕτερον λόγον· ἔσι δ' ἀτοπιώτερος. τῆς γὰρ Σαβίνης Φασί τὸ τῆς γυναικὸς αἰδεῖον ὀνομάζειν σπόριον· εἶτα οἷον ἐφυβρίζοντας ἔτω προσαγγρεύειν τὸν ἐκ γυναικὸς ἀγάμε καὶ ἀνεγγύε γεγενημένον.

CIV. „Διὰ τί τὸν Δίονυσον Λίβερην πάτρεμ καλλῆσι;“ πότερον ὡς ἑλευθερίας πατέρα τοῖς πῖσι γενόμενον; γίνονται γὰρ οἱ πολλοὶ Θρασεῖς καὶ παρρησίας ὑποπιμπλῶνται περὶ τὰς μέδας. ἢ ὅτι τὴν λοιβὴν παρέχεν; ἢ (ὡς Ἀλέξανδρός Φησιν) ἀπὸ τῶ περὶ Ἑλευθέρας τῆς Βοιωτίας ἑλευθερέως Διονύσε προσαγορευομένῃ;

CV. „Διὰ τίνα αἰτίαν ἐν ³ ταῖς δημοσίαις ἑορταῖς ἔθος ἐκ ἔσι γαμεῖσθαι παρθένους, αἱ δὲ χῆραι γαμῆνται;“ πότερον (ὡς ὁ Βάρρων εἴρηκεν) ὅτι λυπέμεναι μὲν αἱ παρθένοι γαμῆνται, χαίρειναι δὲ αἱ γυναῖκες· ἑορτῇ δὲ δεῖ ⁴ μηδὲν λυπεμένους ποιεῖν, μηδὲ πρὸς ἀνάγκην; ἢ μᾶλλον, ὅτι ταῖς μὲν παρθένοις καλὸν μὴ ὀλίγων, ταῖς δὲ χήραις αἰσχρὸν πολλῶν ὄντων γαμεῖσθαι; ζῆλωτος γὰρ ὁ πρῶτος γάμος, ὁ δὲ δεύτερος ἀπευκταῖος· αἰχύνονται γὰρ, ἂν ζώντων τῶν προτέρων ἑτέρας λαμβάνουσιν, ὀδύρονται δὲ, ἂν ἀποθανόντων. ἔθεν ἡσυχία χαίρειναι μᾶλλον, ἢ θορύβοις καὶ

A a 2

προ-

¹ Post δὲ Petav. habet καί.

² Petav. γράφασθαι. Id. Ἀμίνος pro Σαβίνης; nec non ὀνομάζειν pro ὀνομάζαν, & ἐφυβρίζοντας pro ἐφυβρίζοντες.

³ abest ἐν a Petav.

⁴ Vulgo ἑορτῇ δὲ μηδὲν. Ut haec corrigam, necesse duxi. W. legendum censuit aut ἑορτῆς δὲ, est hoc festi diei, ut nil cum molestia agatur, aut id, quod dedi. Paulo ante Petav. χαίρειναι pro χαίρειναι.

προπομπαῖς. αἱ δὲ ἑορταὶ περισπῶσι τὰς πολλὰς, ὡσεὶ τοῖς τοιούτοις μὴ χολάζειν. ἢ, ὅτι καὶ τὰς Σαβίνων ¹ θυγατέρας ἀρπάσαντες ἐν ἑορτῇ παρθένου ἑσας, εἰς πόλεμον κατέστησαν, ἐξοιωνίσαντο γαμεῖν παρθένου ἐν ἰσραῖς ἡμέραις;

CVI. „Διὰ τί Ῥωμαῖοι τύχην σέβονται πριμῆθεναιον, ἢν ἂν τις εἴποι πρωτογένειαν;“ ἄρα ὅτι Σερεῖω κατὰ τύχην (ὡς Φασιν) ἐκ Σεραπαινίδος γενομένην, βασιλεῦσαι τῆς Ῥώμης ἐπιφανῶς ὑπῆρξεν; ἔτω γὰρ οἱ πολλοὶ Ῥωμαῖοι ² ὑπειλήφασιν. ἢ μᾶλλον, ὅτι τῆς Ῥώμης ἢ τύχη παρέχε τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν γένεσιν; ἢ Φυσικώτερον ἔχει λόγον τὸ πρῶγμα καὶ Φιλοσοφώτερον, ὡς τὴν τύχην πάντων ἔσαν ἀρχὴν, καὶ τὴν Φύσιν ἐκ τῆ κατὰ τύχην συνισαμένην, ὅταν τισὶν ὡς ἔτυχεν ἀποκειμένοις τάξις ἐγγένηται;

CVII. „Διὰ τί τὰς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας ἰσρίωνας Ῥωμαῖοι καλεῖσιν;“ ἢ δι' ἣν αἰτίαν Κλέβιος Ῥεῖφος ἰσόρηκε; Φησὶ γὰρ ἐν τοῖς πάνυ παλαιοῖς χρόνοις Γαίε τε Σαλπικίε καὶ Λικινίε Στόλωνος ὑπατευόντων, λοιμῶδη νόσον ἐν Ῥώμῃ γενομένην, πάντας ομοαλῶς διαφθεῖραι τὰς ἐπὶ σιηνὴν προερχομένους ³. δεηθεῖσιν ἔν αὐτοῖς ἐκ Τυρρηνίας ἐλθεῖν πολλὰς καὶ ἀγαθὰς τεχνίτας, ὧν τὸν πρωτεύοντα δόξη καὶ χρόνῳ πλείστον ἐνενημερῆντα τοῖς θεατροῖς, Ἰσρον ὀνομάζεσθαι καὶ διὰ τῆτο πάντας ἰσρίωνας ἀπ' ἐκεῖνα προσαγορεύεσθαι.

CVIII. „Διὰ τί δὲ τὰς ἐγγυὲς γένεας ἐ γαμῆσι;“ πότερον αὔξειν τοῖς γάμοις βεβλόμενοι τὰς οἰκειότητας, καὶ συγγενεῖς πολλὰς ἐπιπᾶσαι, διδόντες ἐτέροις καὶ λαμβάνοντες παρ' ἐτέρων γυναῖκας; ἢ Φοβόμενοι τὰς ἐν

1 Petav. Σαμίνων.

2 Petav. Ῥωμαίων; paulo ante κατὰ μάχην pro κατὰ τύχην. Abest ab eod. τῆς ante seq. v. Ῥώμης.

3 Petav. διαρχομένους; deinde προσηγορεύεσθαι.

ἐν τοῖς γάμοις τῶν συγγενῶν διαφορὰς, ὡς καὶ ¹ τὰ Φύσει δίαιτα προσπολλύσας; ἢ, πολλῶν βοηθῶν τὰς γυναῖκας ὀρῶντες δι' ἀθύνειαν δεομένους, ἐκ ἐβέλοντο τὰς ἐγγυὺς γένους συνοικίσειν, ὅπως, ἂν οἱ ² ἄνδρες ἀδικῶσιν αὐτάς, οἱ συγγενεῖς βοηθῶσιν;

CIX. „Διὰ τί τῷ ἱερεῖ τῆ Διός, ὃν Φλάμινια Διάλιον ³ κηλῶσιν, ἐκ ἐξῆν ἀλεύρα θίγειν, ἐδὲ ζύμης;“ ἢ τὸ μὲν ἄλευρον ἀτελής τροφή καὶ ἀπεπλῶς ἐσιν; ἔτε γὰρ, ὃ ἦν, μεμένηκεν ὁ πυρὸς, ἔτε, ὃ δεῖ γενέσθαι, γέγονεν ὁ ἄρτος, ἀλλὰ καὶ τὴν σπέρματος δύναμιν ἀπόλωκεν ἅμα, καὶ τὴν σιτία χρεῖαν ἐκ ἐχρησε. διὸ καὶ μυλήφατον ὁ ποιητὴς ἄλφιτον ἐκ μεταφορᾶς ὠνόμακεν, ὡσπερ Φονευόμενον ἐν τῷ ἀλέτῳ καὶ Φθειρόμενον. ἢ δὲ ζύμη καὶ γέγονεν ἐκ Φθορᾶς αὐτῆ, καὶ Φθίρει τὸ Φύραγμα ⁴ μινυμένη. γίνεται γὰρ ἄτονον καὶ ἀδρανές, καὶ ὅπως ἔοικε σῆψις ἢ ζύμωσις εἶναι. πλεονάσασα γὰρ ἀποξύνει παντάπασιν καὶ Φθίρει τὸ ἄλευρον.

CX. „Διὰ τί καὶ σαρκὸς ὠμῆς ἀπείρηται τῷ ἱερεῖ Ψαυεῖν;“ πότερον ὠμοφαγίας πένυ πόρρωθεν ἀποτρέπει τὸ ἔθος; ἢ, δι' ἣν τὸ ἄλευρον αἰτίαν ἀφοσιῖται ⁵, καὶ τὸ κρέας; ἔτε γὰρ ἐστὶ ζῶον, ἔτ' ὄψιν ἤδη γέγονεν. ἢ γὰρ ἐψῆσις καὶ ὀπῆσις, ἀλλοίωσις ἔσα καὶ μετακόσμησις, ἐξίσῃσι τὴν μορφὴν. τὸ δὲ πρόσφατον καὶ ὠμον ἐδὲ τὴν ὄψιν ἔχει καθαρὰν καὶ ἀμίαντον, ἀλλὰ εἰδεχθῆ καὶ ἐλκώδη.

CXI. „Διὰ τί δὲ κυνὸς καὶ αἰγὸς ἐκέλευον ἠπέχεσθαι τὸν ἱερέα, μήτε ἀπλόμενον, μήτ' ὀνομάζοντα;“

A a 3

πότε-

1 Recepi καὶ e Petavio. Idem e Voss. notat W. Vulgo abest. Petav. deinde προσπολλύσσαι.

2 Turn. & Bong. ὅπως ἂν εἰ ἄνδρ.

3 Petav. Φλαμινηδιάλιον.

4 Petav. Φύραγμα.

5 Petav. ἀφοσιῖνται.

πότερον τῆς μὲν αἰγὸς βδελυτῶμενοι ¹ τὸ ἀκολασον καὶ
 δυσῶδες, ἢ Φοβόμενοι τὸ νοσηματικόν; δοκεῖ γὰρ ἐπι-
 ληψία καταλαμβάνεσθαι μάλιστα τῶν ζώων, καὶ προσ-
 αναχρῶννυθαι τοῖς Φαγῶσιν, ἢ θίγασιν ὑπὸ τῆ πάθης
 ἐχομένης ². αἰτίαν δὲ λέγουσι τὴν σενότητα τῶν πνευ-
 ματικῶν πόρων πολλάκις ἐπιλαμβανομένην, τεκμαιρόμε-
 νοι τῇ λεπτότητι τῆς Φωνῆς. καὶ γὰρ ἀνδρῶπων ὅσοις
 ἐπιληπίξασιν συμβαίνει φθέγγεσθαι μῆλασμα παραπλη-
 σίαν Φωνὴν ἀΦίξι. τῶ δὲ κυνὶ τῆ μὲν ἀκολάσει καὶ
 δυσῶδες ἦτιον ἴσως μέτεσι. καίτοι Φασὶν ἔνιοι, μήτε
 τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως ἐπιβαίνειν κύνα, μήτε τῆς
 Δηλίων νῆσος, διὰ τὴν ἐμφανῆ μίξιν, ὡσπερ βοῶν καὶ
 σιῶν καὶ ἵππων ἐν θαλάμοις, ἀλλ' ἐν ἐμφαιῶς καὶ ἀνέ-
 δην ὀχευόντων. τὴν γὰρ ἀληθινὴν αἰτίαν ἀγνοῶσιν, ὅτι
 μάχιμον ὄντα τὸν κύνα, τῶν ἀσύλων καὶ ἀγίων ἐξείρ-
 γασιν ἱερῶν, κοφαλῇ καταφυγῇ τοῖς ἱκέταις διδόντες.
 εἰκὸς μὲν ἔν ἐσι καὶ τὸν ἱερέα τῆ Διὸς, ὡσπερ ἐμψυ-
 χον καὶ ἱερὸν καὶ ἀγαλμα καταφύξιμον ἀνεῖθαι τοῖς δεο-
 μένοις καὶ ἱκετεύσιν, μηδεὸς ἀπείργοντος, μηδὲ ἐκφο-
 βῆντος. διὸ κληιδίου μὲν ἦν αὐτῆ κείμενον ἐν τῷ θυ-
 ρῶνι τῆς οἰκίας· ὃ δὲ προσπεσὼν τοῖς γόνασι τὴν ἡμέ-
 ραν ἐκείνην, ἀδειαν εἶχε πληγῶν καὶ κυλάσεως· εἰ δὲ
 δεσμώτης Φθαίῃ προσελθὼν, ἐλύειο· τὰς δὲ δεσμὸς
 ἐκὸς ἔ κατὰ θύρας, ἀλλὰ ὑπὸ ³ τῆ σέγης ἀπερβρίπεν.
 ἐδὲν ἔν ὄφελος ἦν ἔτιωσ αὐτὸν ἡμερον παρέχειν καὶ Φιλ-
 ἀνθραπον, εἰ κύων προεισῆκει, δεδιτῶμενος καὶ ἀπερύ-
 καν τὰς προσφυγεῖν δεομένους. ἔ μὴν ἐδὲ κωθαρεύειν
 ἴσοντο παντάπασιν οἱ παλαιοὶ τὸ ζῶον. καὶ γὰρ ὀλυμ-
 πίων ⁴ μὲν ἐδὲνὶ θεῶν καθιέρωται, χθονία δὲ δεῖπνον

Εκία-

1 Petav. βδελυτῶμενον.

2 Ald. Raf. Petav. ἐχομένοις. Xyl. correxit.

3 Xyl. voluit ἀπὸ ex Picioris apud Gellium verbis, L. X. 15.

4 Vulgo καὶ ὀλυμπίων μὲν γὰρ. Transponenda haec duxi
 ε W. mente. καὶ abest a Petav.

Ἐκάτη πεμπόμενος εἰς τριάδας, ἀποτροπαίων καὶ καθαρσιῶν ἐπέχει μοῖραν. ἐν δὲ Λακεδαίμονι τῷ Φονικωτάτῳ θεῶν, Ἐνυαλίῳ, σκύλακας ἐντέμνει¹. Βοιωτοῖς δὲ δημοσίῳ καθαρμός ἐστι, κυνὸς διχοτομηθέντος τῶν μερῶν διεξελεθεῖν. αὐτοὶ δὲ Ῥωμαῖοι τοῖς Λυκαίοις, (ἃ Λαπεριάλια καλεῖσιν) ἐν τῷ καθαρσίῳ μηνὶ κύνα θύουσι. ὅθεν ἐκ ἀπο τρόπε τοῖς τὸν ὑπέρτατον καὶ καθάρωτατον εἰληφόσι θεραπεύειν θεὸν, ἀπειρηῆθαι κύνα ποιεῖσθαι συνήθη καὶ σύνοικον.

CXII. „ Διὶ τίνα δὲ αἰτίαν καὶ κίτλη θίγειν ἐφίετο τῷ ἱερεῖ τῷ Διός, καὶ ὅδον διελθεῖν ἀναδενδράδος² ἀνωθεν διατεταμένης;“ ἢ τῆτο μὲν ὁμοίον ἐστὶ τῷ μὴ ἐθίειν ἀπὸ δίφρου, μὴδ' ἐπὶ χοίνικος καθῆσθαι, μὴδὲ σάρον ὑπερβαίνειν; ἢ ταῦτα τῶν Πυθαγορικῶν δεδιότων καὶ φυλαττομένων, ἀλλὰ ἕτερα τέτοις ἀπαγορευόντων; καὶ γὰρ τὸ ὑπὸ ἄμπελον ὑποπορεύεσθαι, τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τὸν οἶνον εἶχεν, ὡς ἢ θεμιτὸν τῷ ἱερεῖ μεθύσκεσθαι. τῶν γὰρ μεθύσκομένων ὑπὲρ κεφαλῆς ὁ οἶνός ἐστι, καὶ πιεζέονται καὶ ταπεινῶνται. ὁ δὲ ὑπερτέρως εἶναι καὶ κρατεῖν ἀεὶ τῆς ἡδονῆς ταύτης, ἀλλὰ μὴ κρατεῖσθαι. τὸν δὲ κίτλον πότερον ὡς ἀκαρπον καὶ ἄχρηστον ἀνθρώποις, ἀδρανῆ δὲ καὶ δι' ἀθένειαν, ἐτέρων ὀχέντων δεόμενον, σκιᾶ δὲ καὶ χλωρότητος³ ὄψει γοητεύοντα τὰς πολλὰς, ἐκ ἧντο δεῖν ἀσύμβολον ἐν ταῖς οἰκίαις μάτην ἐντρέφεσθαι καὶ περιπλέκεσθαι, βλαβερὸν οὖτα τοῖς προσδεχομένοις φυτοῖς, τῆς γῆς ἐχόμενον. διὸ τῶν μὲν ὀλυμπίων ἱερῶν⁴ εἴργεται, καὶ ἔτε ἐν Ἑρᾶς Ἀθήνησιν, ἔτε Θήβησιν ἐν Ἀφροδίτης, ἴδοι τις ἂν κίτλον

A a 4

¹ Petav. ἐκλίμνασι.

² ἀναδένδρας, Xyl. interprete, significat vitem maritatum, vel arboribus, vel etiam tabulatis.

³ Petav. χλωρότητος, & in seq. οἰκίαις.

⁴ Petav. ἱερίων.

τόν ἄγριωνοῖς ¹ δὲ καὶ νυκτελοῖς, ὧν τὰ πολλὰ δια-
σκότες ἀρῶται, πάρεσι. ἢ καὶ τῆτο συμβολικῆ διασῶν
καὶ βασιχουμάτων ἀπαγόρευσις ἦμ; αἱ γὰρ ἐνοχοὶ τοῖς
βασιχικοῖς πάθεσι γυναῖκες εὐθὺς ἐπὶ τὸν κιτλὸν φέρον-
ται, καὶ σπαράτῃσι δρατλόμεναι ταῖς χερσὶ, καὶ δι-
εδίῃσαι τοῖς εἴμασιν. ὥσε μὴ παντελῶς ἀπιθάνες εἶ-
ναι τὰς λέγοντας, ὅτι καὶ πνεῦμα μανίας ἔχων ἐγερ-
τικὸν καὶ παρακινητικὸν, ἐξίῃσι καὶ σπαράτῃ, καὶ
ὄλως ἀοῖνον ἐπάγει μέθην καὶ χάριν ² τοῖς ἐπισφαλῶς
πρὸς ἐνθουσιασμὸν ἔχουσι.

CXIII. „Διὰ τί τοῖς ἱερεῦσι τέτοις ἀρχὴν ἐκ
ἐφείτο λαβεῖν, εἰδὲ μετελθεῖν, ἀλλὰ βραβδέχω τε χερῶν-
ται, καὶ δίφρον ἡγεμονικὸν ἐπὶ τιμῇ καὶ παραμυθίας
τῷ μὴ ἀρχεῖν ἔχουσι;“ πότερον, ὡς ἐνιαχῆ τῆς Ἑλ-
λάδος ἀντίρροπον ἦν τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα πρὸς τὸ
τῆς βασιλείας, μὴ τυχόντας ³ ἱερεῖς ἀπεδείκνυσαν; ἢ
μᾶλλον, ὅτι τῶν μὲν ἱερῶν ὠρισμένας πράξεις ἔχον-
των, τῶν δὲ δημοσίων ⁴ ἀτάκτως καὶ ἀορίστως, ἐκ ἦν
δυνατὸν εἰς ἐν ἅμα τῶν καιρῶν συμπεσόντων ἐκατέρω
παρεῖναι τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ εἶδει θάτερα πολλάνις ἀμφο-
τέρων

¹ Vulgo κιτλὸν ἄγριον, ἴοις δὲ. Fallam siue corruptam esse
vocem ἴοις, fenfit Xyl. Bene autem correxit W. sua con-
jectura, a Mez. firmata. Eam sequi haud dubitavi. Petav. de-
inde νυκτελοῖς.

² W. pro σπαράτῃσι suscp. ταράτῃσι, & παραχὴν pro χάριν.
Hanc vocem minime loco convenire, satis patet. Xyl. voluit
ἄχαριν. Posse etiam mutari in χαράν, W. monet; Mez. in
καρον.

³ W. locum ita suppleendum censet βασιλείας, ἧς τὰς μὴ
τυχόντας.

⁴ Recepi voces τῶν δὲ δημοσίων, quae vulgo absunt, e Pe-
tav. Eisdem dedit W. e Voff. (Xylandrum idem annotat ver-
tendo supplevisse τῶν δὲ βασιλείων. Minime tamen de suo hoc
egit Xyl. sed secutus est in his Basileensem, quae simul in an-
tecedenti pro τῶν μὲν ἱερῶν habet τῶν μὲν ἱερῶν, quod pari-
ter Xyl. expressit.) Mez. τῶν δὲ ἀρχῶν.

τέρων ἐπειγόντων ἀπολείποντα, νῦν μὲν ἀσεβεῖν τὰς θεούς, νῦν δὲ βλάπτειν τὰς πολίτας; ἢ ¹ ταῖς ἀνδραπίναις ἐνοραῶντες ἀρχαῖς ἐκ ἐλάττωνα τῆς ἐξουσίας τὴν ἀνάγκην προσῆσαν, καὶ τὸν ἄρχοντα δῆμα (καθάπερ Ἰπποκράτης ἔφη τὸν ἰατρὸν) δεινὰ μὲν ὄρωντα, δεινῶν δὲ ἀπτόμενον, ἐπ' ἄλλοτρίοις δὲ κακοῖς ἰδίας λύπας καρπόμενον, ἐχ' ὅσιον ἠγᾶντο θύειν θεοῖς, καὶ ἱερῶν ² κατάρχεσθαι, γενόμενον ἐν καταδίκαις καὶ θανατώσεσι πολιτῶν· πολλαῖς δὲ καὶ συγγενῶν καὶ οἰκείων, οἷα καὶ Βρέτω συνέτυχε.

¹ Dedi ἢ cum W. ex Petav. Xyl. Mez. pro vulg. οἷ.

² Recepti sic ex Ald. Bas. Petav. pro ἱερῶν, quod ex Steph. in rell. transiit.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ
ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

„**Τ**ίνες ἐν Ἐπιδαύρῳ ¹ κονίποδες καὶ ἄρτυνοι;“ οἱ μὲν τὸ πολίτευμα ² ὀδοῦμοντα καὶ ἑκατὸν ἄνδρες ἦσαν. ἐκ δὲ τέτων ἤρξαντο βελευτάς, ἕς ἄρτυνας ἐκάλεν. τῶ δὲ δήμῳ τὸ πλεῖστον ἐν ἀγρῷ διέτριβεν· ἐκαλῶντο δὲ κονίποδες ³, ὡς συμβαλεῖν ἔστιν, ἀπὸ τῶν ποδῶν γνωριζόμενοι κεικουμένων, ὁπότε κατέλθοιεν εἰς τὴν πόλιν.

II. „Τίς ἢ παρὰ Κυμαίοις ⁴ ὀνοβάτις;“ τῶν γυναικῶν τὴν ἐπὶ μοιχείᾳ ληφθεῖσαν ἀγαγόντες εἰς ἀγορὰν ⁵, ἐπὶ λίθῳ τινὸς ἐμφανῆ πᾶσι καθίσασαν· εἶτα ἔτιως ἀνεβίβαζον ἐπ’ ὄνου, καὶ τὴν πόλιν κύκλῳ περιερχθεῖσαν, εἶπει πάλιν ἐπὶ τὸν αὐτὸν λίθον κατασῆναι, καὶ τολοιπὸν ἄτιμον διατελεῖν, ὀνοβάτιν προσαγορευομένην. τὸν δὲ λίθον ἀπὸ τέττα ἐκαθάρων νομίζοντες, ἀφωσιῶντο. ἦν δὲ καὶ Φυλάκις τις ἀρχὴ παρ’ αὐτοῖς· ὁ δὲ, ταύτην ἔχων, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐτήρει τὸ δεσμω-

¹ Intellige, Wernsdorfio docente in ea, quam supra memoravi, commentatione, Epidaurum Argolidis, Aesculapii templo & cultu claram. Pro *tίνες* Petav. *οἱ*.

² Supple *ἔχοντες*. Ellipsis frequens, teste Lamb. Bos. de ellipf. gr. p. 297.

³ Wernsd. similibus vero putat, genus fervorum, quod agros coleret & plerumque ruri degeret, hoc nomine fuisse insignitum, vel certe operarios de faece plebis, ad opus rusticum adhibitos; neque magis a pedibus pulverulentis sic dictos eos fuisse, quam a correndo, festinando, propere ministrando.

⁴ Intellige Cymen seu Cumam, primariam urbem Aeolidis, Lesbo & Chio oppositam.

⁵ Petav. *εἰς ἀγορὰν*, uti paulo ante *ληφθεῖσα*.

δεσμωτήριον, εἰς δὲ τὴν βαλὴν ἐν τῷ νυκτερινῷ συλλό-
 γῳ παριῶν, ἐξῆγε τὰς βασιλεῖς ¹ τῆς χειρὸς, καὶ κατ-
 εἶχε, μέχρι περὶ αὐτῶν ἡ βαλὴ διαγνωσῆ, ποτερον ἀδι-
 κῆσιν, ἢ ἔ, κρύβδην Φέρεσα τὴν ψῆφον.

III. „Τίς ἡ παρα Σύλοις ² ὑπεκκαύστρια;“ τὴν
 τῆς Ἀθήνας ἱερείαν ἔτω καλῶσιν, ὅτι ποιεῖται τινὰς
 θυσίας καὶ ἱερουργίας ἀποτροπαιεῖς ³.

IV. „Τίνες ἐν Κνίδῳ οἱ ἀμνήμονες; καὶ τίς ὁ
 ἀφεσῆρ;“ ἐξήκοντα προκρίταις ἀνδράσιν ⁴ ἐν τῶν ἀρίστων,
 οἷον ἐπισκόποις ἐχρῶντο διὰ βίβη καὶ προβέλοις τῶν με-
 γίστων. ἐκαλῶντο δ' ἀμνημονες, ὡς ἂν τις εἰκάσειε, διὰ
 τὸ

1 Hi βασιλεῖς Cymaeorum, Wernsd. docente, fuerunt sum-
 mi ipsorum magistratus & iudices, qui concilio publico praesi-
 debant.

2 Soli duarum civitatum nomen fuit: altera fuit Cilliciae;
 altera Cypri. Non hanc (quam voluit Meurs. in *Cypro* l. I.
 c. 25.) sed illam esse intelligendam, Wernsd. docet, quippe
 notiores ea aetate & celebratioris, ut simpliciter & sine ad-
 jectioe nominari potuerit, conditum a Solone, Lindio aliquo,
 quae Rhodi civitas erat, non a Solone, Atheniensium legis-
 latore.

3 fuit apud Lindios cultus Minervae ἄπυρος & incruentus.
 Transiisse eundem ad Solenses, non est dubium, cum satis con-
 flet, colonias, ut originis suae memoriam conservarent, reli-
 giones urbium, unde deductae erant, mores, decora & insignia
 retinere solitas fuisse. θυσία ἀποτρόπαιος, sacrificia piacula-
 ria & februationes, quae fiunt ad malum aliquod vel praefens
 vel imminens avertendum iramque deorum placandam, rarius
 & extra ordinem fiebant praeter morem solitum sacrorum. Ab
 iis autem abesse non poterat ignis, cui vim καθαρτικὴν & ἀγνι-
 στικὴν tribuebant; nec placari dii & reconciliari putabantur nisi
 sanguine effuso. Itaque una ex sacerdotibus Minervae Solensis,
 cui id muneris datum, ut in sacris, quae praeter morem soli-
 tum & rarius fierent, piacularibus ignem subderet victimae,
 ὑπεκκαύστρια fuit appellata ab igne accendendo. Petav. Σύλοις
 pro Σύλοις.

4 Sic cum Mez. legendum censet W. & in Suppl. Var. Lect.
 Frft. assertur, dedique pro vulg. προκρίταις ἀνδρας.

τὸ ἀνυπεύθυνον. (εἰ μὴ νῆ¹ Δία πολυμνήμονές τινες ὄν-
τες) ὁ δὲ τὰς γνώμας ἐρωτῶν, ἀΦεσῆρ.

V. „Τίνες οἱ παρὰ Ἀρχαῖσι καὶ Λαικεδαιμοῦσι
χρηστοί;“ Λαικεδαιμόνιοι Τεγεαταῖς διαλλαγέστες, ἐποιή-
σαντο συνθήκας, καὶ εἴλην ἐπ’ Ἀλφειῶ κοινήν ἀνέ-
στησαν, ἐν ἣ μετὰ τῶν ἄλλων γέγραπται, Μεσσηνίας ἐκ-
βαλεῖν ἐκ τῆς χώρας, καὶ μὴ ἐξεῖναι χρηστὰς ποιεῖν.
ἐξηγέμενος ἔν ὁ Ἀριστοτέλης τὲτό Φησι δύνασθαι τὸ
μὴ ἀποκηληνύσθαι βοηθείας χάριν τοῖς λακωνίζουσι τῶν
Τεγεατῶν.

VI. „Τίς ὁ παρὰ Ὀπεντίοις κριθολόγος;“ αἱ
πλείστοι τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὰς πάνυ παλαιὰς θυσίας
ἐχρῶντο ταῖς κριθαῖς ἀπαρχομένων τῶν πολιτῶν. τὸν
μὲν ἔν ἐπὶ τῶν θυσῶν ἄρχοντα, καὶ ταύτας νομιζόμε-
νον τὰς ἀπαρχὰς, κριθολόγον ὠνόμαζον. δύο δ’ ἦσαν
ἱερεῖς παρ’ αὐτοῖς, ὁ μὲν περὶ τὰ θεῖα τεταγμένος, ὁ
δὲ περὶ τὰ δαιμόνια.

VII. „Τίνες αἱ πλωϊάδες νεφέλαι;“ τὰς ὑπόμ-
βρες μάλισα καὶ περιφερομένας ἐκάλεν πλωϊάδας, ὡς
Θεοφραστος ἐν τετάρτῃ περὶ μεταρσιῶν εἰρημῆς κατὰ λέ-
ξιν, „ἐπεὶ καὶ αἱ πλωϊάδες αὐταὶ νεφέλαι καὶ αἱ συν-
εσῶσαι, ἀκίνητοι δὲ καὶ τοῖς χρώμασιν ἐκλευκοί, δηλοῦσι
διαφορὰν τινὰ τῆς ὕλης, ὡς ἔτ’ ἐξυδατωμένης, ἔτ’ ἐκ-
πνευματωμένης.“

VIII. „Τίς ὁ παρὰ Βοιωτοῖς πλατυχαίτας;“
τὲς οἰκίαι γειτνιῶντας, ἢ χωρίοις ὁμορῶντας, αἰολίζου-
τες ἔτω καλῶσιν ὡς τὸ πλείστον ἔχοντας¹. παραθήσο-
μαι δὲ λέξιν μίαν ἐκ τῆ θεσμοφυλακίης νόμου, πλείονων
ἔσῶν.

IX. „Τίς ὁ παρὰ Δελφοῖς Ὀσιωτῆρ, καὶ διὰ τί
Βύσιον ἓνα τῶν μηνῶν καλῶσιν; Ὀσιωτῆρα μὲν καλῶσι
τὸ

¹ abesse πλείστον ἔχοντας in E. monet W. & lacunam esse ejus
loco. Ipse πλείστον corruptum suspicatur & legendum πλησίον
ἔχοντας. In fine deest lex, quae citatur.

τὸ θυόμενον ἱερεῖον, ὅταν Ὅσιος ἀποδειχθῆ. πέντε δὲ εἰσιν ὅσοι διὰ βίη, καὶ τὰ πολλὰ μετὰ τῶν προφητῶν δρῶσιν ἔτοι, καὶ συνιερουργῶσιν, ἅτε ¹ γεγονέναι δοκῶντες ἀπὸ Δευκαλίωνος. ὁ δὲ Βύσιος μὴν, ὡς μὲν οἱ πολλοὶ νομίζουσι, Φύσιός ἐστιν. (ἕαρος γὰρ ἄρχει, καὶ τὰ πολλὰ φύεται τηνικαῦτα καὶ διαβλασάνει) τὸ δ' ἀληθές ἂν ἔχει ἕτως. ἔ γάρ ἀντὶ τῆ Φ τῶ β χρωῦνται Δελφοὶ, καθάπερ Μακεδόνες, βίλιππου ² καὶ βαλακρὸν καὶ βερουλίην λέγοντες, ἀλλ' ἀντὶ τῆ π. καὶ γὰρ τὸ πατεῖν, βατεῖν ³, καὶ τὸ πικρὸν, βικρὸν ἐπισικῶς καλεῖσιν. ἔστιν ἔν Πύσιος ὁ Βύσιος, ἐν ᾧ πυσιῶνται καὶ πυσιῶνται τῆ θεῶ. τὸ γὰρ ἐννοεῖν καὶ πάτριον ⁴. ἐν σῶ μηνὶ γὰρ τῷ τῷ χρησῆριον ἐγίνετο, καὶ ἐβδόμην ταύτην νομίζουσι τῆ θεῶ γενέθλιον, καὶ πολύφθοον ὀνομάζουσιν, ἔ δὲ διὰ τὸ πέτρεθαι φθόεις, ἀλλὰ πολυπευθῆ καὶ πολυμάντευτον ἔσαν. ὁψὲ γὰρ ἀνειθήσαν ⁵ αἱ κατὰ μῆνα μαντεῖαι τοῖς δεομένοις. πρότερον δὲ ἄπαξ ἐθεμίσειεν ἢ Πυθία τῆ ἐνιαυτῆ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέ-

1 Dedi sic e Xyl. mente pro vulg. α. W. dedit οἱ nullo correctionis fonte allato. Prophetarum, quorum hic fit mentio, erat oracula interpretari obscure vel aenigmaticae edita.

2 Post hanc vocem vulgo datur γὰρ, a W. quoque retentum, nullo sensu, &, ut videtur, male ex praemisissis iteratum. Id delevi auctoritate Basil. De eodem monet Suppl. Var. Lect. melius abesse, aut pro λέγοντες legendum λέγουσι.

3 Dedi βατεῖν e Petav. Ald. Bas. Steph. pro βαθεῖν, quod est in Frst. & R.

4 Nihil sani ex his sequitur. Xyl. suspecta fuerunt. De suo vertit: *arque haec sententia convenit cum antiquis Delphorum observatiōibus.* Pro ἐνοεῖν e cod. innominato affertur εὐνοεῖν. W. forte corrigendum putat ἐνοικον. Ego cogitavi de ἐννοον — hoc enim lege fuit constitutum, & inde a patrum memoria acceptum. Sed nondum mihi ipse satisfacio. Mox Petav. ἐγίνετο pro ἐγίνε. Deinde restitui πολύφθοον e Steph. pro πολυφθονον, quod est in Ald. Bas. Frst. R. & Petav.

5 Petav. ἀνειθήσαν, & mox ἐθεμίσειεν.

ἡμέραν, ὡς Καλλιθένης καὶ Ἀναξανδρίδης ¹ ἰσορή-
κασι.

X. „Τὶ τὸ Φυξίμηλον;“ τῶν μικρῶν ἐσὶ καὶ χα-
μαιζήλων φυτῶν, ὧν ἐπίοντα τὰς βλαστὰς τὰ β-σιήμα-
τα κολέει καὶ ἀδικεῖ καὶ λυμαίνεται τὴν αὔξησιν; ὅταν
γὰρ ἀναδραμόντα ² μέγεθος λάβῃ, καὶ διαφύγῃ τὸ βλά-
πηθαι ὑπὸ τῶν ἐπιγενομένων ³, Φυξίμηλα καλεῖται.
τὸ δὲ μαρτύριον Αἰχύλος ⁴.

XI. „Τίνες οἱ ἀποσφενδόνητοι;“ Κέρκυραν τὴν
νῆσον Ἐρετριεῖς κατώκην· Χαριρράτες δὲ πλεύσαντος
ἐν Κορίνθῃ μετὰ δυνάμεως, καὶ τῷ πολέμῳ κρατῆντες ⁵,
ἐμβάντες εἰς τὰς ναῦς οἱ Ἐρετριεῖς, ἀπέπλευσαν οἴκαδε.
προαιθόμενοι δὲ οἱ πολῖται τῆς χώρας, εἶργον αὐτὰς,
καὶ ἀποβαίνειν ἐκώλουν σφενδονεῦτες. μὴ δυνάμενοι δὲ
μήτε πείσαι, μήτε βιάσασθαι πολλὰς καὶ ἀπαραιτήτως
ἔντας, ἐπὶ Θράκης ἔπλευσαν, καὶ καταχόντες χωρίον,
ἐν ᾧ πρότερον οἰκῆσαι Μέθωνα τὸν Ὀρφέως πρόγονον ⁶
ἰσορῆσι, τὴν μὲν πόλιν ἀνόμασαν Μεθώνην, ὑπὸ δὲ τῶν
προσοίων Ἀποσφενδόνητοι προσωνομάθησαν.

XII. „Τίς ἢ παρὰ Δελφοῖς Χαρίλα ⁷;“ τρεῖς
ἄγασι Δελφοὶ ἐνναετηρίδας κατὰ τὸ ἐξῆς, ὧν τὴν μὲν
Σεπήριον ⁸ καλεῖσι, τὴν δ' Ἡρωῖα, τὴν δὲ Χαρίλαν.
Τὸ μὲν ἔν σεπήριον ἔοικε μίμημα τῆς πρὸς τὸν Πύθα-
να

¹ Tib. Hemsterhuis ad Polluc. IX, 59. & ad Aristoph. Plut. corrigit Ἀλεξανδρίδης.

² Observa hujus verbi usum ad explicandum locum de educ. lib. c. 14. Vol. VII. pag. 6. not. 1.

³ Probo W. conjecturam ἐπιγενομένων.

⁴ Collector Suppl. Var. Lect. Frst. mavult Αἰχύλος, subau-
diendo ἐσὶ.

⁵ Sic restituendum fuit e Baf. & Petav. pro vulg. κρατῆντες. Dedit idem W. firmatum Xyl. & Voss.

⁶ W. legendum monet ἀπόγονον, & Xyl. vertit: Orphei de posteris unus.

⁷ Petav. Χαρίλα accentu sic posito; item infra Χαρίλαν.

⁸ Petav. σεπήριον. Sic Ald. quoque.

να τῷ θεῷ μάχης εἶναι, καὶ τῆς μετὰ τὴν μάχην ἐπὶ τῷ Τέμπη Φυγῆς καὶ ἐκδιάξεως. οἱ μὲν γὰρ Φυγεῖν ἐπὶ τῷ Φόνῳ Φασὶ χρῆζοντα καθαρσίαν, οἱ δὲ τῷ Πύθωνι τετραμένῳ καὶ Φεύγουσι, κατὰ τὴν ὁδὸν, ἣν νῦν ἱερὰν καλῶμεν, ἐπακολοθεῖν, καὶ μικρὸν ἀπολειφθῆναι τῆς τελευτῆς. κατέλαβε γὰρ αὐτὸν ἐκ τῷ τραύματος ἄρτι τεθνηκότα, πεκηδευμένον ὑπὸ τῷ παιδὸς, ὃ ὄνομα ἦν Αἰξ, ὡς λέγουσι. τὸ μὲν ἔν σеплῆριον, τέτων, ἢ τοιέτων τινῶν ἀπομίμησις ἐστὶν ἐτέρων. Τῆς δὲ Ἑρωίδος τὰ πλεῖστα μυθικὸν ¹ ἔχει λόγον, ὃν ἴσασιν αἱ Θυιάδες, ἐκ δὲ τῶν δρωμένων Φανερῶς Σεμέλης ἂν τις ἀναγωγὴν εἰκόσσειε. Περὶ δὲ τῆς Χαρίλας τοιαῦτά τινα μυθολογῶσι. Λιμὸς ἐξ αὐχμῶ τὸς Δελφῶς κατέχευε, καὶ πρὸς τὰς θύρας τῷ βασιλέως ἐλθόντες μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν ἰκέτευον. ὁ δὲ τῶν ἀλφίτων καὶ τῶν χεδρίπων μετεδίδα τοῖς γνωριμωτέροις αὐτῶν. ἔ γὰρ ἦν ἱκανὰ πᾶσιν. ἐλθούσης δὲ παιδὸς ἔτι μικρῶς ὄρφανῆς γονέων, καὶ προσλιπαρέσης, ἐρράπισεν αὐτὴν ὑποδήματι, καὶ τῷ προσώπῳ τὸ ὑπόδημα προσέρριψεν. ἡ δὲ, πενιχρὰ τις ἔσα καὶ ἔρημος, ἐκ ἀγεννῆς δὲ ² τὸ ἦθος, ἐκποδῶν ³ γενομένη, καὶ λύσασα τὴν ζώνην, ἀνήρτησεν ἑαυτήν. ἐπιτείνοντος δὲ τῷ λιμῷ καὶ νοσημάτων προσγενομένων, ἀνεῖλεν ἡ Πυθία τῷ βασιλεῖ Χαρίλαν ἰλάσκειν παρθένον αὐτοθάνατον. μόλις ἔν ἀνευρόντες, ὅτι τένομα τῷτ' ἦν τῇ ῥαπιδείῳ παιδί, μεμιγμένην τινὰ καθαρμῶ θυσίαν ἀπετέλεσαν, ἣν ἐπιτελῶσιν ἔτι καὶ νῦν δι' ἐννεὰ ἐτῶν. προκἀθηται μὲν γὰρ ὁ βασιλεὺς, τῶν ἀλφίτων καὶ τῶν χεδρόπων ἐπιδιδῶς πᾶσι καὶ ξένοις καὶ πολίταις, κομίζεται δὲ τῆς Χαρίλας παιδικὸν εἶδωλον. ὅταν ἔν

πάν-

¹ Sic cum W. e Petav. & Voff. dedi. Vulgo μυθικόν. Μοκ Petav. ἐν θιάδες pro οἱ Θυιάδες.

² Vulgo ἀγεννῆς τις. Dedi de meo δι. W. recepit τῆ ex K. praestare tamen monens πενιχρὰ μὲν — ἐκ ἀγεννῆς δὲ τις.

³ Petav. ἐκ ποδῶν, uti paulo ante χεδροπῶν.

πάντες λάβωσιν, ὁ μὲν βασιλεὺς ῥαπίζει τῷ ὑποδήματι τὸ εἶωλον, ἡ δὲ τῶν θυιάδων ἀρχηγὸς ἀραμένη κομίζει πρὸς τινὰ τόπον Φαραγγώδη, κηκεῖ χοινίου περιάψαντες τῷ τραχήλῳ τῆ εἰδάλει κατορούτῃσιν, ἔπε τὴν Χαρίλαν ἀπαγξαμένην ἔθαψαν.

XIII. „Τί τὸ πῶχικὸν κρέας παρ' Αἰνειῶσι;“ πλείους γεγονόσιν Αἰνειάνων μεταναστάσεις ¹. πρῶτον μὲν γὰρ οἰκῶντες περὶ τὸ Δάτιον πεδίου, ἐξέπεσον ὑπὸ Λαπιθῶν εἰς Αἴθιας. ἐκεῖθεν τῆς Μολοσσίας τὴν περὶ τὸν Ἀρακάν ² χώραν κατέχον· ὅθεν ὠνομάθησαν Παραῆαι. μετὰ ταῦτα Κίρραν κατέχον. ἐν δὲ τῇ ³ Κίρρῃ καταλεύσαντες ⁴ Οἴουλον τὸν βασιλέα, τῆ θεῶ προστάξαντες, εἰς τὴν περὶ τὸν Ἰναχον ⁵ χώραν κατέβησαν οἰκισμένην ὑπὸ Ἰναχιέων καὶ Ἀχαιῶν. γενομένη δὲ χρησμῶ, τοῖς μὲν, ἂν μεταδῶσι τῆς χώρας, ἀποβαλεῖν ἄπασαν· τοῖς δ', ἂν λάβωσι παρ' ἐκόντων, καθέξειν. Τέμων ἀνὴρ ἐλλόγιμος τῶν Αἰνειάνων, ἀναλαβὼν ῥάκια καὶ πήραν, καὶ προσαιτήσας ἂν, ἀφίκετο πρὸς τὰς Ἰναχιῶς· ὕβρει δὲ καὶ πρὸς γέλωτα τῆ βασιλέως βῶλον ἐπιδόντος αὐτῷ, δεξιόμενος εἰς τὴν πήραν ἐνέβαλε, καὶ ἐμφανῆς ⁶ ἦν ἠγαπητικῶς τὸ δῶρον· ἀπεχώρησε γὰρ εὐθὺς ἔδεν προσαιτήσας· οἱ δὲ πρεσβύτεροι θυμάσαντες, ἀνεμιμνήσκοντο τῆ χρησμῶ, καὶ τῷ βασιλεῖ προσιόντες, ἔλεγον μὴ καταφρονῆσαι, μηδὲ προσδοῖαι τὸν ἀνδραπον. αἰδόμενος ἔν ὁ Τέμων τὴν δίκνοίαν αὐτῶν, ἄρμησε Φεύγειν, καὶ διέφυγεν εὐξάμενος τῷ Ἀπόλλωνι κατ'

¹ Petav. μεταστάσαι.

² Xyl. corrigitt Ἀῶν, & παραύμιοι pro παραυῆαι.

³ Sic Xyl. corrigendum monuit. Vulgo ἐν δέον Κίρρη. W. dat ἐν δὲ Κίρρη. Annotatur ἐν δὲ in Suppl. Var. Left. Frft.

⁴ Etiam haec correctio Xylandro debetur. Vulgo καταπλεύσαντες. Recepit idem W. Cf. Quaest. 26.

⁵ Petav. Ἰαχον; deinde Ἰναχιέων.

⁶ Dedi ἐμφανῆς e Mez. correctione, a W. probata. Vulgo ἀφανῆς.

καθ' ἑκατόμβης. ἐν δὲ τέττε μονομαχῶσιν οἱ βασιλεῖς, καὶ τὸν τῶν Ἰναχιέων Ὑπέροχον ὁ τῶν Αἰνεϊάνων Φήμιος, ὁρῶν μετὰ κυνὸς αὐτῷ προσφερόμενον, ἐν ἔφῃ δίκαια ποιεῖν, δεύτερον ἐπάγοντα μαχόμενον. ἀπελαύοντος δὲ τῷ Ὑπερόχῃ τὸν κύνα καὶ μεταστρέφόμενος ¹, λίθῳ βαλὼν ὁ Φήμιος ἀναίρει. κησάμενοι δὲ τὴν χῶραν, τὰς Ἰναχιεῖς μετὰ τῶν Ἀχαιῶν ἐκβαλύντες, τὸν μὲν λίθου ἐκεῖνον ὡς ἱερὸν σέβονται, καὶ θύουσιν αὐτῷ, καὶ τῷ ἱερεῖ τῷ δήμῳ ² περικαλύπτουσιν. ὅταν δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἑκατόμβην ἀποδιδῶσι, τῷ Διὶ βῶν καθ' ἱερεύσαντες, μερίδα τοῖς Τέμωνος ἀπογόνοις ἐξαίρετον ³ νέμεσι, καὶ πῖρωχιδὸν κρέας ἐπονομάζουσι.

XIV. „Τίνες οἱ παρ' Ἰθακησίοις Κολιάδαι; καὶ τίς ὁ Φάγιλος;“ τῷ Ὀδυσσεῖ μετὰ τὴν μνηστροφονίαν οἱ ἐπιτήδειοι τῶν τῆδνημότων ἐπαυέσησαν, μεταπεμφθεὶς δ' ὑπ' ἀμφοτέρων διαιτητῆς Νεοπτόλεμος, ἐδικαίωσε τὸν μὲν Ὀδυσσεῖα μετανασῆναι καὶ φεύγειν ἐκ τῆς Κεφαλληνίας, καὶ Ζακύνθου καὶ Ἰθάκης ἐφ' αἵματι, τὰς δὲ τῶν ⁴ μνησῆρων ἑταίρους καὶ οἰκείους ἀποφέρειν ποινὴν Ὀδυσσεῖ τῶν εἰς τὸν οἶκον ἀδικημάτων καθ' ἕνασιν ἑνιαυτόν. αὐτὸς μὲν ἔν εἰς Ἰταλίαν μετέστη. τὴν δὲ ποιητὴν τῷ υἱεῖ καθιερώσας, ἀποφέρειν ἐπέλεσε τὰς Ἰθακησίας. ἦν δ' ἄλφιτα, οἶνος, κηρία, ἔλαιον, ἄλλες, ἱερεῖα πρεσβύτερα φαγίλων. Φάγιλου δὲ φησὶν Ἀριστοτέλης τὸν ἀμνὸν εἶναι. τὰς δὲ περὶ ⁵ Εὐμαίον ἐλευθερώσας ὁ Τηλέμαχος, κατέμιξεν εἰς τὰς πολίτας, καὶ τὸ γένος ἐστὶ Κολιαδῶν ⁶ ἀπ' Εὐμαίης, καὶ Βακολίων ἀπὸ Φιλοτίας.

XV.

¹ Secutus sum W. sic dantem ex E. Vulgo μεταστρέφόμενον.

² Frst. & R. τῷ δήμῳ. Correxī.

³ Petav. ἐξαίρετα. Id. deinde Ἰθακησίοις.

⁴ abest τῶν a Petav.

⁵ Bal. παρὰ, quod Xyl. corrigendum monuit.

⁶ Dedi W. secutus, sic e Xyl. & var. lecti. Poff. terponem tem pro vulg. Κολιδῶν.

XV. „Τίς ἢ ξυλίγη κύνων παρὰ Λοκροῖς;“ Φυ-
σκίς τῷ Ἀμφικλύουτος υἱὸς ἦν Λοκρός· ἐν δὲ τέττα καὶ
Καβύης Λοκρός. πρὸς οὗ ὁ πατήρ διενεχθεὶς καὶ συχνὰς
τῶν πολιτῶν ἀναλαβῶν, περὶ ἀποικίας ἐμαντεύετο. τῷ
δὲ θεῷ Φήσαντος κλίζειν ¹ πόλιν, ὅπως περ ἂν τύχη
δηχθεὶς ὑπὸ κυνὸς ξυλίγης, ὑπερβαίνων εἰς τὴν ἐτέραν
θάλασσαν, ἐπάτησε κυνόςβατον. ἐνοχληθεὶς δὲ τῇ πλη-
γῇ, διέτριψεν ἡμέρας αὐτόθι πλείονας, ἐν αἷς καταμα-
θῶν τὸ χωρίον, ἐκίσει πόλεις Φυσιεῖς καὶ Τάνθειαν,
καὶ τὰς ἄλλας, ὅσας οἱ κληθέντες Ὀζόλαι Λοκροὶ κατ-
έφυγον. Ὀζόλας δὲ Λοκρὸς, οἱ μὲν, διὰ τὸν Νέσσον ²,
οἱ δὲ, τὸν Πύθωνα δράκοντα, κληθῆναι λέγουσιν, ἐκ-
βραθέντας ³ ὑπὸ τῆς θαλάττης, καὶ σαπέντας ἐν τῇ
τῶν Λοκρῶν χώρα. τινὲς δὲ κώδια, καὶ τραγέας τὰς
ἀνθρώπων φορῶντας, καὶ τὰ πλείστα συνόντας αἰπολλοῖς,
γενέδαι δυσώδεις. ἔτιοι δὲ τῆναντίον πολυάνθεμον τὴν
χώραν ἔσαν, ὅπως εὐωδίας τῆνομα λαβεῖν· ἂν ἐσι καὶ
Ἀρχύτας ὁ Ἀμφισσεύς. γέγραφε γὰρ ἔτω ⁴.

Τὴν βοτρυοσέφανον μυρίπυεν μακύναν ἐραννῆν ⁵.

XVI. „Τί τὸ καλέμενον ὑπὸ Μεγαρέων ἀφάβρω-
μα;“ Νίσος, ἀφ' οὗ προσηγορεύθη Νισαία, βασιλεύων
ἐν Βοιωτίας ἐγγυμὸν Ἀβρώτην, Ὀγχίση ⁶ θυγατέρα,
Μεγαρέως δὲ ἀδελφὴν, γυναῖκα καὶ τὸ ⁷ φρονεῖν, (ὡς
ἔοι-

¹ Petav. κλίζει, & mox Φυσικοῖς pro Φυσκοῖς.

² ab Hercule interentum.

³ Xyl. legit & vertit in num. singul. cum non mare Nes-
sum ejecerit eo locorum, aut ejus cadaver in mare pervenerit.

⁴ Commodissime pro ἔτω scribi ἔτος, monet Coll. Var. Lect.
Frft.

⁵ Duplici v. posito, metri causa, legi voluit Xyl. & dedi e
Petav. Vulgo ἐραννῆν. Idem recepit W. accedentibus E. H.
Voff. Judice Xyl. vox μακύναν est nomen alicujus in Ozolis
loci.

⁶ Sic cum W. dedi e Bas. Xyl. E. H. Voff. Petav. Vulgo
Οἰχίση.

⁷ W. dedit καὶ τῷ e Voff.

ἔοικε) περιττήν καὶ σάφρονα διαφερόντως. ἀποθανέσης δ' αὐτῆς, οἱ τε Μεγαρεῖς ἐπένηθησαν ἐκασίως, καὶ ὁ Νίσος αἰδῶν τινὰ μνήμην καὶ δόξαν αὐτῆς καταστῆναι βεβλόμενος, ἐκέλευε τὰς Μεγαρίδας ἰ Φορεῖν, ἣν ἐπέεινεν σολῆν ἐφόρει, καὶ τὴν σολῆν ἀΦάβρωμα δι' ἐπέεινεν ἀνόμασε. δοκεῖ² δὲ τῇ δόξῃ τῆς γυναικὸς καὶ ὁ θεὸς βοήθησαι. πολλὰν γὰρ τὰς ἐδίητας ἀλλάξαι βεβλόμενας τὰς Μεγαρίδας χρησμῶν διεκάλυσε.

XVII. „Τίς ὁ δορυξενός;“ τὸ παλαιὸν ἢ Μεγαρίς ὠκεῖτο κατὰ κώμας, εἰς πέντε μέρη νενεμημένων τῶν πολιτῶν. ἐκαλεῦτο δὲ Ἡραεῖς, καὶ Πιραεῖς, καὶ Μεγαρεῖς, καὶ Κυνοσφρεῖς, καὶ Τριποδισκαῖοι. τῶν δὲ Κορινθίων πόλεμον αὐτοῖς ἐξεργασαμένων³ πρὸς ἀλλήλους, (αἰεὶ γὰρ ἐπεβέβλευον ὑφ' αὐτοῖς ποιήσασθαι τὴν Μεγαρικὴν) ὄμως δι' ἐπιείκειαν ἡμέρας ἐπολέμην καὶ συγγενικῶς. τὰς μὲν γὰρ γεαιργῆντας ἐδεῖς ἡδέιναι τὸ παράπαν, τὰς δ' ἀλισκομένους λύτρον τι τεταγμένον εἶδει καταβαλεῖν, καὶ τῆτο ἐλάμβανον ἀφέντες. πρότερον δ' ἐν εἰσέπρατον, ἀλλ' ὁ λαβῶν αἰχμάλωτον, ἀπῆγεν οἴκαδε, καὶ μεταδὸς ἀλῶν καὶ τραπέζης, ἀπέπεμπεν οἴκαδε. ὁ μὲν ἔν τῃ λύτρῃ νομίσας, ἐπηνεῖτο, καὶ Φίλος αἰεὶ διετέλει τῷ λαβόντος ἐκ δορυαλάτε δορυξενός προσαγορευόμενος. ὁ δ' ἀποσερήσας, ἐ μόνου παρὰ τοῖς πολεμίοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς πολίταις ὡς ἄδικος καὶ ἄπιστος ἠδόξει.

XVIII. „Τίς ἡ παλιντοκία;“ Μεγαρεῖς Θεαγένῃ, τὸν τύραννον, ἐμβαλόντες, ὀλίγον χρόνον ἐσωφρόνησαν κατὰ τὴν πολιτείαν· εἶτα πολλὴν (κατὰ Πλάτωνα)

B b 2

καὶ

¹ Sic cum W. dedi pro vulg. τὰ ὄσα. Habet auctoritatem cod. Voss. idemque valere videtur lectio Petav. τὰς μελαρίδας Kaltw. quoque sic vertit. Bryan. (Tom. V. pag. 433. edit. ipsius) acute monuit reponendum τὰς αἰσῆς.

² Petav. δόξα.

³ W. susp. ἐξεργασμένων. Mox idem habet ὑφ' αὐτοῖς.

καὶ ἄκρατον αὐτοῖς ἔλευθερίαν τῶν δημαγωγῶν οἰνοχοέντων, διαφθαρέντες παντάπασι, τὰ τε ἄλλα τοῖς πλεσίοις ἀσελγῶς προσεφέροντο, καὶ παριόντες εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν οἱ πένητες, ἤξιον ἐσιῶθαι καὶ δειπνεῖν πολυτελῶς· εἰ δὲ μὴ τυγχάνοιεν, πρὸς βίαν καὶ μεθ' ὑβρεως ἐχρῶντο πᾶσι. τέλος δὲ δόγμα θέμενοι, τὰς τόκας ἀνεπράττουτο παρὰ τῶν δανεισῶν, ἕς δεδωκότας ἐτύγχανον, παλινοκίαν τὸ γινόμενον προσαγορεύσαντες.

XIX. „Τίς ἢ Ἀνθηδών, περὶ ἧς ἡ Πυθιάς εἶπε· Πῖν' οἶνον τρυγίαν ¹, ἐπεὶ ἐκ Ἀνθηδόνα ναίεις; ἢ γὰρ ἐν Βοιωτοῖς ἐκ ἓσι πολύοιμος.“ τὴν Καλαυρίαν Εἰρήνην τοπαλαιὸν ὠνόμαζον ἀπὸ γυναικὸς Εἰρήνης, ἣν ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Μελανθείας τῆς Ἀλφειῆ γενέθαι μυθολογῶσιν. ὕπερον δὲ τῶν περὶ Ἀνθην καὶ Ὑπέρην αὐτότε κατοικούντων Ἀνθηδονίαν καὶ Ὑπέρειαν ἐκάλεν τὴν νῆσον. εἶχε δὲ ὁ χρησμὸς ἔτως· (ὡς Ἀριστοτέλης Φησί)

Πῖν' οἶνον τρυγίαν ², ἐπεὶ ἐκ Ἀνθηδόνα ναίεις,

Οὐδ' ἱερὰν Ὑπέραν, ὅθι γ' ἄτρυγον ³ οἶνον ἔπινες.
ταῦτα μὲν ὁ Ἀριστοτέλης. ὁ δὲ Μνασιγείτων Φησί, Ὑπέρης ⁴ ἀδελφὸν οὐτα τὸν Ἀνθον, ἔτι νῆπιον ἀπολέθαι, καὶ τὸν ⁵ Ὑπέρην κατὰ ζήτησιν αὐτῷ πλανώμενον, εἰς Φεράς πρὸς Ἀκασον (ἢ Ἀδρασον,) εἰλεῖν, ὅπερ κατὰ τύχην ὁ Ἀνθος ἐδέλευεν ⁶ οἰνοχοεῖν τεταγμένος. ὡς ἔν εἰσιῶντο, τὸν παῖδα προσφέροντα τῷ ἀδελ-

Φῶ

1 Petav. οἶνοτρυγίαν.

2 Petav. οἶνον τυρίαν.

3 Petav. ὅτι καὶ τρύγα.

4 Petav. Ὑπέρητος, quod Xyl. probavit.

5 Petav. καὶ τὴν, & deinde πλανωμένην.

6 Petav. ἐδέλευσεν. Voces praemissas ἢ Ἀδρασον delendas censet W. cum Bryano. (Cf. ejd. annot. ad T. I. pag. 83.) Hinc uncis inclusi. Mox Petav. τὸ πότερον pro τὸ ποτήρ. & ἢ ἀρ-
κῆ pro ἡσυχῆ.

Φῶ τὸ ποτήριον, ἐπιγυῶναι, καὶ εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ἡσυ-
 χῆ· Πῦν' αἶνον τρυγίαν, ἐπεὶ ἐκ Ἀνθηδόνα ναίεις.

XX. „Τίς ὁ λεγόμενος ἐν Πριήνῃ παρὰ ¹ δρυΐ-
 σότος;“ Σάμιοι καὶ Πριηνεῖς πολεμῶντες ἀλλήλοις, τὰ
 μὲν ἄλλα μετρίως ἐβλάπτοντο καὶ ἐβλαπτον, μάχης δὲ
 μεγάλης γενομένης, χίλις Σαμίων οἱ Πριηνεῖς ἀπέπει-
 ναν, ἐβδόμῳ τὸ ² ὕσερον ἔτει Μιλησίοις συμβαλόντες
 παρὰ τὴν καλαμένην δρυῖν, τὰς ἀρίστas ὁμᾶ τι καὶ πρί-
 τας ἀπέβαλον τῶν πολιτῶν. ὅτε καὶ Βίας ὁ σοφὸς εἰς
 Σίμον ἐκ Πριήνης πρεσβεύσας εὐδοκίμησε. ταῖς δὲ Πριη-
 νέων γυναιξίν ὁμᾶ τῆ πάθος τέτε καὶ τῆς συμφορᾶς ἐλευσι-
 νῆς γενομένης, ἀρὰ κατέστη καὶ ὄρκος ὁ περὶ τῶν μεγίστων,
 Ὅ ³ παρὰ δρυΐ σότος, διὰ τὸ παῖδας αὐτῶν καὶ πα-
 τέρας καὶ ἀνδρας ἐκεῖ Φονευθῆναι.

XXI. „Τίνες οἱ παρὰ Κρησὶ λεγόμενοι κατακαυ-
 ται;“ Τυρρηνῆς Φασί τὰς τὰς Ἀθηναίων θυγατέρας καὶ
 γυναῖκας ἐν Βραύρωνος ⁴ ἀρπύσαντας, ὀπηνῆα Λῆμμον
 καὶ Ἴμβρον κατέκταν, εἰτ' ἐπτεσόντας, εἰς τὴν Λακωνι-
 κὴν ἀφικέσθαι, καὶ γενέσθαι ἐπιμιξίαν αὐτοῖς, μέχρι παί-
 δων γενέσεως πρὸς τὰς ἐγχωρῆς γυναῖκας. ἐν δ' ὑπα-
 ψίας καὶ διαβολῆς πάλιν ἀναγκαθέντας ⁵ ἐκλιπεῖν τὴν
 Λακωνικὴν, μετὰ παίδων καὶ γυναικῶν εἰς Κρήτην κατ-
 ἔραι, Πόλλιν ⁶ ἡγεμόνα καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχοντας. ἐπεὶ
 δὲ πολεμῶντας τοῖς κατέχασι τὴν Κρήτην, πολλὰς περι-
 ορᾶν τῶν ἐν ταῖς μάχαις ἀποθνησκόντων ἀτάφας, τὸ
 B b 3 μὲν

¹ Petav. περι.

² Xyl. pro τὸ mavult & vertit τε. Mox pro ὁμᾶ τε Coll.
 Var. Leã. Frft. mavult ὁμᾶ τε.

³ abest ὁ a Petav.

⁴ Petav. Βαύρωνος.

⁵ Dedi in accus. pro vulg. ἀναγκαθέντες, W. probante.

⁶ Petav. Πόλλιν. Idem habent Ald. & Bas. in quibus simul
 omiffum est καὶ post ἡγεμόνα. Pro ἀδελφὸν hic & infra W. le-
 gi vult Δελφόν Cf. pag. 273. h. vol. not. 2. ubi haec ipsa
 e lectione Ald. & Bas. citantur.

μὲν πρῶτον ἀχόλας διὰ τὸν πόλεμον ἔντας καὶ τὸν κίνδυνον, ὕπερον ¹ δὲ Φεύγοντας ἀπλεθαι νεκρῶν ἐφθαρμένων ὑπὸ χρόνος καὶ διερρηκίωτων. τὸν ἔν Πόλλιν ἐξευρόντα τιμὰς τινὰς καὶ προνομίας καὶ ἀτελείας ἀποδῆναι, τὰς μὲν τοῖς ἱερεῦσι τῶν θεῶν, τὰς δὲ τοῖς ταφεῦσι τῶν τετελευτηκῶτων, ἐπιφημίσαντα καὶ ταύτας δαίμοσι χθονίοις, ὅπως ἀναφαίρεται διαμένοιεν· εἶτα κληρῶ διαλαχεῖν πρὸς τὸν ἀδελφόν. ὀνομαδῆναι δὲ, τὰς μὲν, ἱερεῖς, τὰς δὲ, κατακαύτας· καὶ πολιτεύεσθαι μὲν αὐτὰς καὶ αὐτὰς, ἔχειν δὲ μετὰ τῶν ἄλλων Φιλανθρώπων ², καὶ ἀδειαν ἀδικημάτων, οἷς ἄλλοι Κρήτες εἰώθασιν χρῆσθαι πρὸς ἀλλήλους, ἄγοντες λαθραίως καὶ ἀποφέροντες. ἐπεινὸς γὰρ ἐδὲν ἀδικεῖν, ἐδὲ κλέπειν ἐδὲν, ἐδὲ ἀφαιρεῖσθαι.

XXII. „Τίς ὁ παίδων τάφος παρὰ ³ Χαλκιδεῦσι;“ Κόθος καὶ Ἄριλος ⁴ οἱ ἔβθε παῖδες εἰς Εὐβοίαν ἦγον οἰκήσαντες, Αἰολέων τότε τὰ πλεῖστα τῆς νήσου κατεχόντων. ἦν δὲ τῷ Κόθῳ λόγιον, εὖ πράξειν καὶ περιέσεσθαι τῶν πολεμίων, ἐὰν πρήται τὴν χώραν. ἀποβὰς ἔν μετ' ὀλίγων ⁵, ἐνέτυχε παίζεσι παιδαρίοις παρὰ τὴν θάλασσαν· συμπαίζων ἔν αὐτοῖς καὶ Φιλοφρονέμενος, ἔδειξε παίγνια πολλὰ τῶν ξενικῶν. ὡς δὲ ἑώρα τὰς παῖδας ἐπιθυμῶντας λαβεῖν, ἐκ ἐφησεν αὐτοῖς δῶσειν ἄλλως, εἰ μὴ τῆς γῆς λάβοι παρ' αὐτῶν. οἱ δὲ παῖδες ἔτως ἀναιρέμενοι χαμαῖθεν ἐδίδοσαν, καὶ τὰ παίγνια λαβόντες, ἀπηλλάγησαν. οἱ δ' Αἰολεῖς αἰδόμενοι τὸ γέγονός, καὶ τῶν πολεμίων αὐτοῖς ἐπιπλεόντων, ὑπ' ὀργῆς καὶ λύπης διεχρήσαντο τὰς παῖδας, ἐτάφησαν δὲ
παρὰ

1 Petav. ὑτέρων, & deinde ἐπιφημίσαντα.

2 abest Φιλανθρώπων a Petav. Mox idem ἄλλῃ.

3 Petav. περι.

4 Pro Arclo legendum esse *Acclum*, Xyl. monet.

5 Sic dedi e Mez. correctione, W. probante, pro vulg. μετ' ὀλίγον. Kaltw. jam vertit: *mit wenigen*.

παρὰ τὴν ὁδὸν, ἢ βαδίζουσιν ἐκ πόλεως ἐπὶ ¹ τὸν Ἐβ-
ριπον, καὶ ὁ τόπος Τάφος παιδῶν καλεῖται.

XXIII. „Τίς ὁ Μιξαρχαγέτας ² ἐν Ἀργεῖ; καὶ
τίνες οἱ Ἑλάσιοι;“ Μιξαρχαγέταυ τὸν Κάσορα καλεῖσι,
καὶ νομίζουσι παρ' αὐτοῖς τετάφθαι. τὸν δὲ Πολυδεύ-
κην ὡς ἓνα τῶν Ὀλυμπίων σέβονται. τὰς δὲ τὰς ἐπι-
ληψίας ἀποτρέπειν δοκῦντας, ἐλασίαις ³ μὲν ὀνομάζουσι,
δοκῶσι δὲ τῶν Ἀλεξίδας τῆς Ἀμφιαρέου θυγατρὸς ἀπο-
γόνων εἶναι.

XXIV. „Τί τὸ παρ' Ἀργείοις λεγόμενον ἔγκνι-
σμα ⁴;“ τοῖς ἀποβαλεῖσι τινα συγγενῶν, ἢ συνήθων,
ἕθους ἐστὶ μετὰ πένθος εὐθύς τῷ Ἀπόλλωνι θύειν, ἡμέ-
ραις δὲ ὕπερον τριάκοντα, τῷ Ἑρμῇ. νομίζουσι γὰρ,
ὥσπερ τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων δέχεσθαι τὴν γῆν·
ἔτω τὰς ψυχὰς τὸν Ἑρμῆν. τῷ δ' Ἀπόλλωνος τῷ
ἀμφιπόλῳ κριθὰς δίδοντες, λαμβάνουσι κρέας τῶ ἱερείαι,
καὶ τὸ πῦρ ἀποσβέσαντες ὡς μεμιασμένον, παρ' ἐτέρων
δ' ἐναυσάμενοι τῆτο τὸ κρέας ὀπιῶσιν, ἔγκνισμα προσ-
αγορεύοντες.

XXV. „Τίς ἀλάστωρ, ἀλιτήριος, παλαμναῖος;“
ὁ γὰρ πεισέου τοῖς λέγουσιν ἀλιτηρίαις κεκληῖσθαι τὰς ἐπι-
τηρῶντας ἐν τῷ λιμῷ τὸν ἀλῆντα καὶ διαρπάζοντας·
ἀπὸ ἀλάστωρ μὲν κέκληται ὁ ἄλῆτα καὶ πολὺν χρόνον
μνημονευθῆσόμενα δεδρακώς· ἀλιτήριος δὲ, ὃν ἀλεύα-
σθαι καὶ φυλάξασθαι διὰ μοχθηρίαν καλῶς εἶχε. ταῦ-

Bb 4

τα

1 Petav. παρῶ.

2 Legit sic Xyl. quasi semideum diceret, gentilitatis Argi-
vae auctorem, non tamen coelitem. Dedit quoque W. ex cor-
rectione Mez. & Valckenarii ad Theocr. p. 278. Vulgo Μιξαρχα-
γαγείας. Cf. Hesych. in v. ἀρχηγέται. Petav. Μιξαρχαγαγεί-
σας & deinde Μιξαρχαγεύαν.

3 Ald. Baf. Petav. ἐλασίαις. Hinc Xyl. notat, aut hoc lo-
co ἐλασίαις legendum esse, aut supra Ἑλάσιοι. Mox Petav.
ἀπόγονον.

4 Petav. ἔγκνισμα.

τα¹ (Φησὶν ὁ Σαυράτης) ἐν δειφθέραις χαλκαῖς γράφασιν.

XXVI. „Τίνος ἔχεται διανοίας τὸ τῆς ἀπέγοντας εἰς Κασσιοπαίαν² τὸν βῆν, ἐξ Αἴνε τὰς παρθένους προπεμπάσας ἐπάδειν ἄχρι τῶν ὄρων;

Μήποτε νοσήσατε Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν;“
 Αἰνεῖνες ὑπὸ Λαπιθῶν ἐξανασάντες τοπρῶτον, ῥήσαν³ περὶ τὴν Αἰθαίαν, εἶτα περὶ τὴν Μολοσσίδα καὶ Κασσιοπαίαν. ἔδεν δὲ χρῆσθαι ἀπὸ τῆς χώρας ἔχοντες, ἀλλὰ καὶ χαλεποῖς χρώμενοι προσοίκοις εἰς τὸ Κιρραῖον πεδῖον ἦγον, Ὀνούλε⁴, τῆ βασιλέως, ἄγοντος αὐτέος. ἐνεῖ δὲ μεγάλων αὐχμῶν γενομένων, κατὰ χρῆσμον, (ὡς λέγεται) τὸν Ὀνούλου καταλεύσαντες, καὶ πάλιν πλανηθέντες, εἰς ταύτην ἀφίκοντο τὴν χώραν, ἣν νῦν ἔχασιν, ἀγαθὴν καὶ πάμφορον ἔσται. ὅθεν εἰκότως εὑχονται τοῖς θεοῖς, εἰς τὴν παλαιὰν πατρίδα μὴ ἐπανελθεῖν, ἀλλ' αὐτῆ καταμένειν εὐδαιμονούντας.

XXVII. „Τί δὴ ποτε παρὰ Ῥοδίοις εἰς τὸ τῆ Ὀυριδίωτος ἠρώων ἐν εἰσέρχεται κήρυξ;“ ἢ ὅτι Ὀχίμος τὴν θυγατέρα Κυδίππην ἐνεγγύησεν Ὀυριδίωτι; Κέρναφος δὲ ἀδελφὸς ὢν Ὀχίμου, τῆς δὲ παιδὸς ἐρῶν, ἔπεισε τὸν κήρυκα, (διὰ κηρύκων γὰρ ἔθος ἦν τὸ μετέρχεσθαι τὰς νύμφας) ὅταν παραλάβῃ τὴν Κυδίππην, πρὸς ἑαυτὸν ἀγαγεῖν. τέτε δὲ πραχθέντος, ὁ μὲν Κέρναφος ἔχων τὴν κόρην ἔφυγεν, ὕσερον δὲ τῆ Ὀχίμου γηράσαντος ἐπανῆλθε. τοῖς δὲ Ῥοδίοις ἔθος⁵ κατέστη κήρυκος

1 Manca haec esse, facile patet, & Xyl. notat, qui ταῦτα πᾶ ἄλιστα refert.

2 Petav. Κασσιοπαίαν. Ante τὰς παρθένους W. ex E. addit καί.

3 Petav. ῥήσαν; ἔχοντας pro ἔχοντες, & λέγοντες pro ἄγοντος.

4 Supra Quaest. XIII. dicitur Oenoclus.

5 Recepti ἔθος cum W. ex Petav. Venet. Voss. Vulgo abest,

ρουκα μὴ προσίεναι τῷ τῷ Ὀκριδίῳ ἡράφ, διὰ τὴν γενομένην ἀδικίαν.

XXVIII. „Τί δὴ ποτε παρὰ Τενεδίοις εἰς τὸ τῷ Τένε ἱερὸν ἐκ ἔξερσιν αὐλητὴν εἰσελθεῖν, ἔδ' Ἀχιλλεύς ἐν τῷ ἱερῷ μνησθῆναι;“ ἢ, ὅτι τῆς μητριῆς τὸν Τένην διαβαλλέσης ὡς βελλόμενον αὐτῇ συγγενέσαι, Μόλπος ὁ αὐλητὴς τὰ ψευδῆ κατεμαρτύρησεν αὐτῷ, διὰ τῆτο τῷ Τένῃ συνέπεσε Φεύγειν εἰς Τένεδον μετὰ τῆς ἀδελφῆς; Ἀχιλλεῖ δὲ λέγεται τὴν μητέρα Θέτιν ἰχυρῶς ἀγορευῆσαι ¹ μὴ ἀνελεῖν τὸν Τένην, ὡς τιμώμενον ὑπὸ Ἀπόλλωνος, καὶ παρεγγυῆσαι ἐνὶ τῶν οἰκετῶν, ὅπως προσέχη καὶ ἀναμιμνήσκη, μὴ λάθοι κτείνας ὁ Ἀχιλλεύς τὸν Τένην. ἐπεὶ δὲ τὴν Τένεδον κατατρέχων ἐδίακε τὴν ἀδελφὴν τῷ Τένε καλὴν ἔσταν, ἀπαντήσας τε ² ὁ Τένης ἠμύνετο πρὸ τῆς ἀδελφῆς· καὶ ἡ μὲν ἐξέφυγεν, ὁ δὲ Τένης ἀνῆρέθη. ὁ δ' Ἀχιλλεύς πεσόντα γνωρίσας ³, τὸν μὲν οἰκέτην ἀπέκλεινεν, ὅτι παρῶν κκ ἀνέμνησε· τὸν δὲ Τένην ἔθαψεν, ἔ νῦν πὸ ἱερὸν ἐστὶ, καὶ ἔτε αὐλητῆς εἴσεισιν, ἔτε Ἀχιλλεύς ὀνομάζεται.

XXIX. „Τίς ὁ παρ' Ἐπιδάμνιοις πωλήτης;“ Ἐπιδάμνιοι γετινῶντες Ἰλλυριοῖς ἠθάνοντο τὰς ἐπιμιγνυμένους αὐτοῖς πολίτας γιγνομένους πονηρὰς. καὶ Φοβέμενοι νεωτερισμὸν, ἤρξαντο πρὸς τὰ τοιαῦτα συμβόλαια καὶ τὰς ἀμείψεις ⁴ καὶ ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἕνα τῶν δεδωκιμασμένων παρ' αὐτοῖς, ὅς ἐπιφοιτῶν τοῖς βαρβάρους, παρῆχεν ἀγορὰν καὶ διάθεσιν πᾶσι τοῖς πολίταις, πωλήτης προσαγορευόμενος.

Bb 5

XXX.

¹ Probandum videtur ἀπαγορευῆσαι, quod habet Voss. a correctore.

² Malim hoc τε abesse. Petav. statim ὁ Τένος, uti ab init. quaest. τῷ Τένῃ; item ἀναμιμνήσκων pro ἀναμιμνήσκα, & deinde ὁ μὲν pro ἡ μὲν.

³ W. ex E. dedit τῆτον ἐγνώρισε, quia γνωρίσαι constructionem labefactet. Hoc equidem haud video; & si accipitur ἐγνώρισε, necesse mihi videtur, ut sequatur καὶ.

⁴ Petav. ἀπολήψας.

XXX. „Τίς ἢ περὶ Θράκην Ἀραίνε¹ ἀνή;²“
 Ἄνδριοι καὶ Χαλκιδεῖς πλεύσαντες εἰς Θράκην οἰκήσεως
 ἕνεκα, Σάνην μὲν πόλιν ἐκ προδοσίας κοινῇ παρέλαβον,
 τὴν δὲ Ἄκανθον ἐκλελοιπέναι τὰς βαρβάρους πυνθανό-
 μενοι, δύο κατασπόπας ἐπεμφαν. ὡς δὲ τῇ πόλει πρอส-
 ἰόντες παντάπασι πεφευγότας ἠθάνοντο τὰς πολεμίας,
 ὁ μὲν Χαλκιδιδὸς προεξέδραμεν ὡς καταληψόμενος τοῖς
 Χαλκιδεῦσι τὴν πόλιν, ὁ δ' Ἄνδριος ἔ συνεξανύτων,
 ἠκόντισε τὸ δόρυ, καὶ ταῖς πύλαις ἐμπαρέντος μετὰ βε-
 λῆς², Ἄνδριῶν ἔφη παισὶν αἰχμῇ προκατειλήφθαι τὴν
 πόλιν. ἐν τῷτε διαφορᾷς γενομένης, ἄνευ πολέμου συν-
 ἔβησαν Ἐρυθραίοις καὶ Σαμίοις καὶ Παρίοις χρῆσασθαι
 περὶ πάντων δικασαῖς. ἐπεὶ δ' οἱ μὲν Ἐρυθραῖοι καὶ
 οἱ Σάμιοι τὴν ψῆφον Ἄνδριοῖς ἠνεγκαν, οἱ δὲ Πάριοι
 Χαλκιδεῦσιν, ἀρὰς ἔθεντο περὶ τὸν τόπον τῷτου οἱ Ἄν-
 δριοι κατ' αὐτῶν, μήτε δῶναι γυναῖκα Παρίοις, μήτε λα-
 βεῖν παρ' αὐτῶν. καὶ διὰ τῷτο προσηγόρευσαν³ ἀνήν
 Ἀραίνε, πρότερον ὀνομαζομένην Δράκοντος.

XXXI. „Διὰ τί τοῖς Θεσμοφορίοις αἱ τῶν Ἐρε-
 τριέων⁴ γυναῖκες ἔ πρὸς πῦρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον, ὀπλι-
 σι τὰ κρέα, καὶ Καλλιγένειαν ἔ καλῶσιν;“ ἢ ὅτι ταῖς
 αἰχμαλώτοις, ἃς ἦγεν ἐκ Τροίας Ἀγαμέμνων, ἐνταῦ-
 θα συνέβη Θεσμοφόρια θύειν, πλὴ δὲ Φανέντος, ἐξαίφνης
 ἀνήχησαν ἀτελῆ τὴν θυσίαν καταλιπέσαι;

XXXII. „Τίνες οἱ ἀειναῦται παρὰ Μιλησίοις;“
 τῶν περὶ Θόαντα καὶ Δαμασῆγορα τυράννων καταλυθέν-
 των, ἑταιρεῖαι δύο τὴν πόλιν κατέχον, ἧν ἢ μὲν ἐκα-
 λείτο

1 E. H. Venet. Ἀράνε h. l. & infra, ubi etiam e Petav. enotatur.

2 Frst. & R. βελῆς. Correxī. E. μετὰ βοῆς, quod W. probat. Paulo ante Petav. συνεξανύτων.

3 Sic in R. sola extat & retinendum censui. In omnibus tell. προηγόρευσαν. E. Petav. notatur προσηγορεύθησαν; item πρότερον pro seq. πρότ.

4 Petav. Ἐρετριῶν; & deinde ἃ ἦγεν & Θεσμοφορίαν.

λείτο Πλουτίς ¹, ἡ δὲ Χειρομάχα, κρατήσαντες ² οἱ δυνατοί, καὶ τὰ πράγματα περιεσήσαντες ² εἰς τὴν ἐταιρείααν, ἐβλαλεύοντο περὶ τῶν μεγίστων, ἐμβαλίνοντες εἰς τὰ πλοῖα, καὶ πόρρω τῆς γῆς ἐπανήγοντες· κυρώσαντες δὲ τὴν γνώμην, κατέπλεον, καὶ διὰ τῆτο ἀειναῦται προσηγορεύθησαν.

XXXIII. „Τί δὴ ποτε Χαλιυιδεῖς τὸν περὶ τὸ Πυρρόφιον τόπον ἀκμαίων λέχην καλᾶσι;“ τὸν Ναύπλιόν Φασιν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν διωκόμενον, Χαλιυιδεῖς ἰκετεῦσαι, καὶ τὰ μὲν περὶ τῆς αἰτίας ἀπολογεῖσθαι, τὰ δ' αὐτὸν ἀντεγκαλεῖν τοῖς Ἀχαιοῖς. ἐνδιδύναι μὲν αὐτὸν οἱ Χαλιυιδεῖς ἐδ' ἐμέλλησαν ³. δεδιότες δὲ, μὴ θόλω Φονευθῆ, Φυλακὴν ἔδοσαν αὐτῶ τὰς ἀκμάζοντας νεανίσκους, καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον τῆτον, ὅπως συνῆσαν ἀλλήλοις ἅμα καὶ τὸν Ναύπλιόν παρεφύλαττον.

XXXIV. „Τίς ὁ βᾶν εὐεργέτη Δύσας;“ πλοῖον ἄρμει περὶ τὴν Ἰθακησίαν ληστρικὸν, ἐν ᾧ πρεσβύτης ἐτύγχανε μετὰ κεραμίων ἐχόντων πίτλαν. τέτρω ⁴ ἔν κατὰ τύχην προσέχε πορθμεύς Ἰθακησίος, ὀνόματι Πυρρίας, καὶ τὸν πρεσβύτην ἐρῆύσατο, μηδὲν ⁵ δεόμενος, ἀλλὰ πειθεῖς ὑπ' αὐτῆ καὶ οἰκείρας· προσέλαβε δὲ καὶ τῶν κεραμίων, τῆ πρεσβύτη κελεύσατος. ἀπκλαγγέντων δὲ τῶν ληστῶν, καὶ γενομένης ἀδείας, ὁ πρεσβύτης τοῖς κεραμίοις τὸν Πυρρίαν προσαγαγὼν, χρυσίον ἐδείκνυεν ἐν αὐτοῖς πολὺ, καὶ ἀργύριον τῇ πίτλῃ καταμεμιγμένον. ἐξαίφνης ἔν ὁ Πυρρίας πλάσιος γενόμενος τὰ τε ἄλλα εὐ περιεῖπε τὸν γέροντα, καὶ βᾶν ἔθυ-

1 Petav. πλετίς, quam ledionem Kaltw. praefert, ut innuantur divites, cum χειρομάχα denotet victum quaerentes opera manualia.

2 Petav. σήσαντες.

3 Petav. ἐμέλλησαν.

4 Seeutus sum W. dantem πίτλαν ex E. H. Venet. Voff. τέτρω autem ex E. pro vulg. πίτλας. ταύτη. Petav. ταῦτα.

5 Petav. μηθὲν, & infra ἀδείας.

ἔθυσεν αὐτῷ. ὁ καὶ παροιμιαζόμενοι λέγουσιν, ἔδειξεν
εὐεργέτη βῆν ἔθυσεν, ἀλλ' ἢ Πυρρῆας.

XXXV. „Τί δὴ ποτε ταῖς κούραις τῶν Ἰ Βοτῳιαίων
ἔθος ἦν λέγειν χορευέσαις· Ἰωμεν εἰς Ἀθήνας;“ Κρή-
τας Φασὶν εὐξαμένους ἀνθρώπων ἀπαρχὴν εἰς Δελφὸς
ἀποσεῖλαι, τὰς δὲ πεμφθέντας, ὡς ἐώρων ἕδεμιν ἔσαν
εὐπορίαν, αὐτόθεν εἰς ἀποικίαν ὀρμησάιν καὶ πρῶτον
μὲν ἐν Ἰαπυγίᾳ κατοικεῖν, ἔπειτα τῆς Θράκης τᾶν
τὸν τόπον καταχεῖν, ἀναμειγμέναν αὐτοῖς Ἀθηναίων.
ἔοικε γὰρ μὴ διαφθεῖρειν ὁ Μίνως, ὡς ἔπεμψεν Ἀθηναίους
κατὰ τὸν δασμὸν ἡΐθέας, ἀλλὰ κατέχειν παρ' ἑαυτῶν
λατρεύοντας. ἐξ ἐκείνων ἔν τινες γεγονότες καὶ νομιζά-
μενοι Κρήτες, εἰς Δελφὸς συναπεσέλησαν. ὅθεν αἱ θυ-
γατέρες τῶν Βοτῳιαίων ἀπομνημονεύουσαι τῶ γένους, ἦδον
ἐν ταῖς ἑορταῖς· Ἰωμεν εἰς Ἀθήνας.

XXXVI. „Διὰ τί τὸν Διόνυσον αἱ τῶν Ἡλείων
γυναῖκες ὑμνεῖσαι παρακαλεῖσι βοῴῳ ποδὶ ὅ παραγίνεσθαι
πρὸς αὐτάς; ἔχει δ' ἔτι ὁ ὕμνος· Ἐλθεῖν ἦρω, Διό-
νυσε, ἄλιον ἐς ναὸν ἀγνόν, σὺν χαρίτεσσιν ἐς ναὸν τῶ
βοῴῳ ποδὶ θύων ἄ. εἶτα δις ἐπάδουσι· Ἀξίς ταῦρε.“
πότερον ὅτι καὶ βραχυνῆ προσαγορεύουσι καὶ ταῦρον ἐνίαι
τὸν θεόν; ἢ τῶ μεγάλῳ ποδὶ, βοῴῳ λέγουσιν, ὡς βεῶ-
πιον ὁ ποιητὴς τὴν μεγαλόφθαλμον, καὶ βραγίον τὸν
μεγάλαυχον. ἢ μᾶλλον, ὅτι τῶ β. ὅς ὁ πᾶς ἀβλαβής
ἐστὶ, τὸ δὲ κερασφόρον ἐπιβλαβές· ἔτω τὸν θεὸν πα-
ρακαλεῖσι πρῶτον ἐλθεῖν καὶ ἄλυπον; ἢ, ὅτι καὶ ἀρά-
τρα ἄ καὶ σπόρε πολλοὶ τὸν θεὸν ἀρχηγὸν γεγονέναι
νομίζουσι;

XXXVII.

1 Petav. ταῖς Βη7.

2 Petav. δασμὸν.

3 Petav. παιδί, & deinde χαρίτεσι.

4 Bene monet Kaltw. vocem θύων loco non convenire. Quae-
rit, num θεῖον legendum?

5 W. legi vult ἀράτρα.

XXXVII. „Διὰ τί Ταναγραίοις πρὸ τῆς πόλεως ἔστιν Ἀχιλλεῖον, τόπος ἔτι προσαγορευόμενος; ἔχθρα γὰρ αὐτῷ μᾶλλον, ἢ Φιλία, λέγεται γεγονέναι πρὸς τὴν πόλιν, ἀρπάσαντι μὲν τὴν μητέρα τῆ Ποιμάνδρα, Στρατονίην, ἀποκλείναντι δὲ υἱὸν Ἐφίππε, Ἀνέσσορα.“ Ποιμάνδρος τοίνυν, ὁ Ἐφίππε πατήρ, ἔτι τῆς Ταναγραϊκῆς κατὰ κῆρας οἰκισμένης ἐν τῷ καλεμένῳ Στέφοντι ¹, πολιορκούμενος ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, διὰ τὸ μὴ βέλεσθαι συσρατεύειν, ἐξέλιπε ² τὸ χωρίον ἐκεῖνο ὑπὸ κῆρας, καὶ τὴν Ποιμάνδριαν ἐτείχισε. παρῶν δὲ Πολύκριδος ὁ ἀρχιτέκτων διαφραυλίζων τὰ ἔργα καὶ καταγελαῶν, ὑπερήλατο τὴν τάφρον. ὀργισθεὶς ὁ Ποιμάνδρος ἄρμησε λίθον ἐμβαλεῖν αὐτῷ μέγαν, ὃς ἦν αὐτόθι κεντυμμένος ἐν παλαιῇ, νεκρῶν ἱεροῖς ἀποκείμενος ³. τῆτον ἀνασπάσας ὑπὸ ἀγνοίας ὁ Ποιμάνδρος ἔβαλε, καὶ τῆ μὲν Πολυκριδοῦ διήμαρτε, Λεύκιππον δὲ τὸν υἱὸν ἀπέκλειπεν. ἔδει μὲν ἔν κατὰ τὸν νόμον ἐκ τῆς Βοιωτίας μεταστῆναι, ἑφέσιον καὶ ἰκέτην ξένον γενόμενον. ἐν ἦν δὲ ῥῆδιον, ἐμβεβληκῶτων εἰς τὴν Ταναγραϊκὴν τῶν Ἀχαιῶν. ἐπεμψεν ἔν Ἐφίππον τὸν υἱὸν, Ἀχιλλέως δεησόμενον. ὁ δὲ καὶ τῆτον ⁴ εἰσάγει πείσας, καὶ Τληπόλεμον τὸν Ἡρακλέως, καὶ Πηνέλεων τὸν Ἰππάλκιμα, συγγενεῖς ἀπαντας αὐτῷ ⁵ ὄντας. ὑφ' ἧν ὁ Ποιμάνδρος εἰς Χαλκίδα συνεκπεμψθεὶς καὶ καθαρθεὶς παρ' Ἐλεφῆνορι τὸν Φόνον, ἐτίμησε τὸς ἀνδρας, καὶ τεμένη πᾶσιν ἐξείλεν, ἧν τὸ Ἀχιλλέως καὶ τῆνομα διατετήρηκεν.

XXXVIII.

¹ Sic ex Ald. Bas. Steph. & Petav. restitui pro Στέγοντι, quod est in F. st. & R.

² Petav. ἐξίλασε.

³ Petav. ἐπικείμενος; deinde ἑφέσιον καὶ οἰκέτην ξένον.

⁴ abesse καὶ τῆτον ab E. ejusque loco lacunam duorum verbum, notat W. monens, totius capituli narrationem non satis expeditam esse.

⁵ Sic W. ex E. sumsit, dedique, ut Xyl. vertit. Vulgo αὐτῶν.

XXXVIII. „Τίνες οί παρά Βοιωτοῖς Ψολόεις, καὶ τίνες Αἰολεῖαι ¹;“ τὰς Μινύα θυγατέρας Φασί Λευκίπην καὶ Ἀρσινόην καὶ Ἀλκιδόην μαυεῖσας ἀνδρωπίνων ἐπιθυμῆσαι κρεῶν, καὶ διαλαχεῖν περὶ τῶν τέκνων· Λευκίπης λαχέσης, παραχεῖν Ἴππασον τὸν υἱὸν διασπασαθαι· κληθῆναι δὴ τὰς μὲν ἄνδρας αὐτῶν δυσεματῆντας ὑπὸ λύπης καὶ πένθους, Ψολόεις, αὐτὰς δὲ Αἰολείας οἶον ὀλοάς ². καὶ μέχρι νῦν Ὀρχομένιοι τὰς ἀπὸ τῆ γένεος ἔτω καλεῖσι. καὶ γίνεται παρ' ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς Ἀγριωνίοις Φυγὴ καὶ δίωξις αὐτῶν ὑπὸ τῆ ἱερέως τῆ Διονύσῃ ξίφος ἔχοντος. ἔξεισι δὲ τὴν καταληφθεῖσαν ἀνελεῖν, καὶ ἀνεῖλεν ἐφ' ἡμῶν Ζωῖλος ὁ ἱερεὺς ἀπέβη δ' εἰς ἕδεν χρηστὸν αὐτοῖς, ἀλλ' ὃ τε Ζωῖλος ἐκ τῆ τυχούτος ἐλκυδρίε ³ νοσήσας, καὶ διασαπείσας πολὺν χρόνον, ἐτελεύτησεν. οἱ τε Ὀρχομένιοι δημοσίαις βλάβαις καὶ καταδίκαις περιπεσόντες, ἐκ τῆ γένεος τὴν ἱερωσύνην μετέστησαν, ἐκ πάντων αἰρέμενοι τὸν ἄριστον.

XXXIX. „Διὰ τί τὰς εἰς τὸ Λύκαιον ⁴ εἰσελθόντας ἐκασίως, καταλεύσιν οἱ Ἀρκάδες· ἂν δ' ὑπ' ἀγνοίας, εἰς Ἐλευθέρας ἀποπέλασι;“ πότερον ὡς ἐλευθερευμένων αὐτῶν διὰ τὴν ἀπόλυσιν, ἔχεν ὁ λόγος πῖσιν, καὶ τοιοῦτόν ἐστι τὸ εἰς Ἐλευθέρας, οἶον τὸ, εἰς ἀμελεῖς χάραξ,
καὶ

¹ W. cum Mez. legi vult αἱ Ὀλεῖαι. Pro Ψολόεις Petav. Ψολίεις. Pro Ἀρσινόην Ald. & Bas. Ἀρσιόνην. Xyl. correxit.

² Secutus sum in his Xyl. conjecturam, ad quam proxime accedit correctio Mez. exhibens ἐν pro δὴ, & Ὀλείας pro Αἰολείας. Cod. E. firmat δυσεματῆντας, quod W. inde recepit. Vulgo deest δὴ, & datur δυσεματῆντων, & Ψολόεις, τὰς Αἰολείας Οἰωνολόας. Ald. & Bas. distinguunt ante διασπασαθαι per comma idemque jungunt cum κληθῆναι, & omittunt comma post Ψολόεις. Petav. denique Ἴππασα pro Ἴππασον. Ἀγριονία festum Bacchi, Agrionii dicti.

³ Dedi sic de meo pro vulg. ἐλκυδρία. Equidem usitatum esse ἐλκιδιον haud noverim, neque ἐλκιδιον, quod Xyl. voluit.

⁴ templum Jovis in monte Lycaeo Arcadiae.

καὶ τὸ, ἤξεις εἰς ἀρέσαντος ἔδος ¹; ἢ, κατὰ τὸν μῦθον, ἐπεὶ μόνοι τῶν Λυκάονος παίδων Ἐλευθῆρ καὶ Λεβειάδος ἔμετέχον τῷ περὶ τὸν Δία μιάσματος, ἀλλὰ εἰς Βριωτίαν ἔφυγον, καὶ Λεβαδεῦσιν ἐσιν ἰσοπολιτεία πρὸς Ἀρκάδας. εἰς Ἐλευθέρας ἔν ἀποπέμπει τὰς ἐν τῷ ἀβάτῳ τῷ Διὸς ἀκασίως γενομένους. ἢ ὡς Ἀρχίτιμος ² ἐν τοῖς Ἀρκαδιοῖς ἐμβάντας τινας κατὰ ἀγνοίαν ὑπὸ Ἀρκάδων Φησί ³ παραδοθῆναι Φλιασίοις, ὑπὸ δὲ Φλιασίων Μεγαρεῦσιν, ἐκ δὲ Μεγαρῶν εἰς Θήβας κομιζόμενος περὶ τὰς ⁴ Ἐλευθέρας, ὕδατι καὶ βρονταῖς καὶ διοσημείαις ἄλλαις καταχεθῆναι. ἀφ' ἧ δὴ καὶ τὸν τόπον Ἐλευθέρας ἐνιοίφασι προσαγορεύεσθαι. τὸ μέντοι σκίαν μὴ πίπλειν ἀπὸ τῷ ἐμβάντος εἰς τὸ λύναιον, λέγεται μὲν ἐκ ἀληθείας, ἔρχηκε ⁵ δὲ πῖσιν ἰχυράν. πότερον τῷ ἀέρος εἰς νέφη τρεπομένους καὶ στυφρωπάζοντος ἐπὶ τοῖς εἰσιῶσιν; ἢ ὅτι θανατῶται μὲν ὁ ἐμβὰς, τῶν δ' ἀποθάνοντων οἱ Πυθαγορικοὶ λέγουσι τὰς ψυχὰς μὴ ποιεῖν σκίαν, μηδὲ σκαρδαμύττειν; ἢ σκίαν μὲν ὁ ἥλιος ποιεῖ, τὸν δὲ ἥλιον ἀφαιρεῖται τῷ ἐμβάντος ὁ νόμος; καὶ τῷτο αἰνιγτόμενοι λέγουσι. καὶ γὰρ ἔλαφος ὁ ἐμβὰς καλεῖται. διὸ καὶ Κανθαρίωνα τὸν Ἀρκάδα πρὸς Ἡλείους αὐτομολήσαντα πολεμῆντας Ἀρκάσι, καὶ διαβύντα μετὰ λείας τὸ ἄβατον, καταλυθέντος δὲ τῷ πολέμῳ ⁶ φυγόντα εἰς Σπάρτην, ἐξέδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς Ἀρκάσι, τῷ θεῷ κελεύσαντος ἀποδιδόναι τὸν ἔλαφον.

XL.

¹ Petav. ἀρχέσαντος ἔδος. Mox id. Λεβειάδος.

² Petav. Ἀρχίτιμος.

³ Recepi Φησί ex E. Vulgo abest.

⁴ Petav. περὶ τῆς Ἐλ. cum Ald. & Bas. Correxit Xyl. Sequens βρονταῖς ex eodem sumfisse videtur R. pro βρονταῖς, quod ex Steph. prodiit, & a W. retinetur. Petav. deinde διοσημείας.

⁵ Dedī sic, W. praeunte & ex E. ἔρχηκεν dante, pro vulgo ἔρχηκεν. Cur Xyl. λέγειται velit legi pro λέγεται, latet, prae tertium cum ἔρχηκεν αἱ ἰριε corrigat in ἔρχηκεν.

⁶ Vulgo post h. v. καὶ datur. Deleudam id censui.

XL. „Τίς Εὐνοσος ¹ ἦρως ἐν Ταυάγρα; καὶ διὰ
 τίνα αἰτίαν τὸ ἄλλος αὐτῆ γυναιξὶν ἀνέμβατόν ἐστιν;“
 Ἐλίας τῆ Κηφισῆ καὶ Σπιάδος Εὐνοσος ἦν υἱός, ὃ Φα-
 σιν ὑπὸ νύμφης Εὐνόσας ἐτραφέντι τῆτο γενέθαι τῆνο-
 μα. καλὸς δὲ ἦν καὶ δίκαιος, ἔχῃ ἤτην ἦν σώφρων καὶ
 αὐσηρός· ἐραθῆναι δὲ αὐτῆ λέγουσιν Ὀχναν, μίαν τῶν
 Κολωνῶ θυγατέρων ἀνεψιῶν ἔσαν. ἐπεὶ δὲ πειρώσαν
 ὁ Εὐνοσος ἀπετρέψατο, καὶ λοιδορήσας ἀπῆλθεν εἰς τὰς
 ἀδελφὰς κατηγορήσων, ἔφθασεν ἢ παρθένος τῆτο πρά-
 ξασα κατ' ἐκείνας, καὶ παρώξυνε τὰς ἀδελφὰς Ὀχεμον ²
 καὶ Λέοντα καὶ Βεκίλον, ἀποκτείνειν Εὐνοσον, ὡς πρὸς
 βίαν αὐτῆ συγγεγενημένον. ἐκεῖνοι μὲν ἔν ἀνδρῆσαν-
 τες ἀπέκτειναν τὸν νεανίσκον. ὁ δ' Ἐλίας ἐκείνας ἔδη-
 σεν· ἢ δ' Ὀχυη μεταμελορένη καὶ γέμωσα ταραχῆς,
 ἕμα μὲν αὐτῆν ἀπαλλάξαι θέλωσα τῆς διὰ τὸν ἐρωτα
 λύπης, ἅμα δ' οἰκτείρωσα τὰς ἀδελφὰς, ἐξήγγειλε πρὸς
 τὸν Ἐλίαν πῦσαν τὴν ἀλήθειαν, ἐκεῖνος δὲ Κολωνῶ.
 Κολωνῶ δὲ δικάσαντος, αἱ μὲν ἀδελφοὶ τῆς Ὀχυης
 ἔφυγον, αὐτῆ ³ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτὴν, ὡς Μυρτίς ἢ
 Ἀνθηδονία ποιήτρια μελῶν ἰσόρηκε. τῆ δὲ Εὐνόσῃ τὸ
 ἠρῶον καὶ τὸ ἄλλος ἔτως ἀνέμβατόν ἐτηρεῖτο ⁴ καὶ ἀ-
 προσπέλασον γυναιξὶν, ὡς πολλὰ κίς, σεισμῶν, ἢ αὐχμῶν,
 ἢ διοσημεῶν ἄλλων γενομένων, ἀναζητεῖν καὶ πολυ-
 πραγμονεῖν ἐπιμελῶς τὰς Ταυαγραίς, μὴ λέληθε γυνὴ
 τῶ τόπῳ πλησιάσασα, καὶ λέγειν ἐνίς (ἦν ὁ Κλειδα-
 μος ἦν, ἀνὴρ ἐπιφανῆς) ἀπηυτημέναι αὐτοῖς τὸν Εὐνο-
 σον ἐπὶ θάλατταν βαδίζοντα λισόμενον, ὡς γυναικὸς ἐμ-
 βεβη-

¹ Petav. τίς ὁ Εὐν. Idem mox Κηφισῆ.

² Petav. Ἐχεμον; & deinde τὸν Εὐνοσον. Prius quoque
 dat Voff.

³ Petav. αὐτῆ. Sic quoque Aid. & Bas.

⁴ Dedi sic e Xyl. mente, sensu flagitante, & W. probante.
 Vulgo ἐτήρει. Forte quis mavult subintelligi τὸ ἔθος sive ὁ νό-
 μος, retenta vulgata.

βεβηνητίας εἰς τὸ τέμενος. ἀναφέρει δὲ ¹ καὶ Διοκλῆς ἐν τῷ περὶ ἠρώων συντάγματι δόγμα Ταναγραίων, περὶ ὧν ὁ Κλείδαμος ἀπήγγειλεν.

XLI. „Πόθεν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ περὶ τὸν Ἐλέωνα ποταμὸς Σιάμανδρος ὠνομάθη;“ Δηίμαχος, ὁ Ἐλέωνος υἱός, ἐταῖρος ὢν Ἡρακλέως, μετέχε τῆς ἐπὶ Τροίαν ² στρατείας· τῷ δὲ πολέμῳ μῆκος (ὡς εἶοιμε) λαμβάνοντος, ἐραθεῖσαν αὐτῷ Γλαυκίαν τὴν Σιαμάνδρου θυγατέρα προσδεξάμενος, ἐγκυον ἐποίησεν, εἴτ' αὐτὸς μὲν ἔπεσε μαχόμενος τοῖς Τρωσίν· ἡ δὲ Γλαυκία φοβεμένη κατὰ Φωρος γενέσθαι, τῷ Ἡρακλεῖ κατέφυγε ³, καὶ κατεῖπεν αὐτῆς τὸν ἔρωτα, καὶ τὴν γενομένην πρὸς τὴν Δηίμαχου ὀμιλίαν. ὁ δὲ ἅμα μὲν οἴνῳ τῆς γυναικὸς, ἅμα δὲ χαίρων τῷ ὑπολείπεσθαι γένος ἀνδρὸς ἀγαθῷ καὶ συνήθως, ἀνέλαβε τὴν Γλαυκίαν εἰς τὰς ναῦς, καὶ τεύξασαν υἱὸν ἀγαθὸν ⁴ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, ἀπέδωκε τῷ Ἐλέωνι καὶ τὸ παιδίον καὶ αὐτήν. ὠνομάθη δ' ὁ παῖς Σιάμανδρος, καὶ τῆς χώρας ἐβασίλευσε. καὶ τὸν μὲν Ἰναχον ποταμὸν ἀπ' αὐτῆς Σιαμάνδρου, τὸ δὲ πλησίον ρεῦμα, Γλαυκίαν ἀπὸ τῆς μητρὸς ὠνόμασεν. Ἀνίδεσαν δὲ τὴν κρήνην ἀπὸ τῆς ἑαυτῆς γυναικὸς, ἐξ ἧς ἔχε τρεῖς θυγατέρας, ὡς τιμῶσιν ἄχρι νῦν, παρθένους προσαγορεύοντες.

XLII. „Ἀπὸ τίνος ἐρρέθη τὸ παροιμιώδες Αὔτα κυρία;“ Δίνων ὁ Ταραντίνος, στρατηγῶν, ἀνὴρ δ' ὢν ἀγαθὸς ἐν τοῖς πολεμικοῖς, ἀποχειροτονησάντων αὐτῷ
τινὰ

¹ abest δὲ a Petav.

² Sic e Petav. recepi, quod & W. dedit ex E. H. Voss. Vulgo Τροίας. Cf. Quaest. XLIV.

³ Haud dubie legendum est προσέφυγε, quod W. quoque conjicit, cum, quod ego quidem sciam, non dici solet καταφεύγειν τινί.

⁴ W. susp. ἀνάγων. Petav. τεύξασα υἱὸν ἀγαθῶτα, & μοχ τῷ Ἐλεῶνι; item τὸν μὲν Ἰαχον, & ἐξείη pro ἐξ ἧς.

τινὰ γνώμην τῶν πολιτῶν, ὡς ὁ κήρυξ ἀνεῖπα τὴν νικῶσαν, αὐτὸς ἀνατείνας τὴν δεξιάν· Ἄδε (εἶπε) κρείσσων· ἔτω γὰρ ὁ Θεοφραστος ἰσόρηκε. προσισόρηκε δὲ καὶ ὁ Ἀπολλόδαμος ἐν Ῥυτίῳ, τῷ κήρυκος, αὐταὶ πλείους, εἰπόντες· Ἀλλ' αὐταὶ Φᾶναι βελτίους, καὶ ἐπικυρῶσαι τὴν τῶν ἐλαττόνων χειροτονίαν.

XLIII. „Πόθεν ἢ τῶν Ἰθακησίων ¹ πόλις Ἀλαλομεναὶ προσηγορεύθη;“ διὰ τὸ τὴν Ἀντίλεια ὑπὸ Σισύφου βιαθεῖσαν ἐν τῇ παρθενείᾳ ² τὴν Ὀδυσσεά συλλαβεῖν, ὑπὸ πλείονων δ' ἐσὶν ³ εἰρημένον. Ἴσρος δὲ, ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ἐν ὑπομνήμασι προσισόρηκεν, ὅτι τῷ Λαέρτη δοθεῖσα πρὸς γάμον καὶ ἀναγομένη, περὶ τὸ Ἀλαλομένειον, ἐν τῇ Βοιωτίᾳ τὸν Ὀδυσσεά τέκοι, καὶ διὰ τῆτο ἐκεῖνος ὡσπερ μητροπόλεως ⁴ ἀναφέρων τένομα, τὴν ἐν Ἰθάκῃ πόλιν ἔτω προσαγορεύσειε ⁵.

XLIV. „Τίνες ἐν Αἰγίνῃ οἱ μονοφάγοι;“ τῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν στρατευσάντων Αἰγινήτων πολλοὶ μὲν ἐν ταῖς μάχαις ἀπώλοντο, πλείονες δὲ κατὰ πλῆθ' ἀπὸ ⁶ τῷ χειμῶνος. ὀλίγους ἔν τῶς περιλειπομένους οἱ προσήκοντες ὑποδεξάμενοι, τῶς δ' ἄλλους πολίτας ὀρώντες ἐν

πέι-

¹ Petav. τῶν Θακησίων.

² Sic scriptam restitui hanc vocem ex Ald. Baf. Steph. cum W. pro παρθενείᾳ in Frft. & R.

³ Pro δὲ ponendum videtur μὲν.

⁴ Ald. Baf. Petav. nec non Xyl. H. Voff. Venet. habent μεσοπόλεως. Quid sit μεσόπολις, quaerit Xyl. Stephano debetur lectio vulgata. Denotat urbem, e qua coloniae deducebantur, quo sensu commode ad rem ipsam, in quaestione propositam, applicatur. Cod. E. notante W. habet hujus vocis loco lacunam.

⁵ Vulgo ἔτω Φησὶ προσαγορεύεσθαι. Corruptum hoc esse, nemo non videt & Xyl. monuit. Hinc dedi προσαγορεύσειε, cum praemittatur optativus τέκοι, & Φησὶ delevi, quod facile irreperere potuit librarii opera, alteram vocem semel forte corruptam inventientis, & sententiam ad Istrum male referentis. W. quoque susp. legendum προσηγόρευσε, deleto Φησὶ.

⁶ W. susp. ὑπὸ.

πένθεσι καὶ λύπαις ὄντας, ἕτε χαίρειν ὄντο δεῖν Φανερώς, ἕτε θύειν τοῖς θεοῖς· ἀλλὰ κρύφα καὶ κατ' οἰκίαν ἕκαστοι τῆς σεσοισμένης ἀνελάμβανον ἐσίχσεσι καὶ Φιλοφροσύναις, αὐτοὶ διακοινομένοι πατράσι καὶ συγγενέσι καὶ ἀδελφοῖς καὶ οἰκείοις, ἀλλοτρίε μηδεὺς παρεισιόντες. ταῦτ' ἐν ἀπομιμνήμενοι, τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀγέσι τῆς καλαμένης θιάσεσ, ἐν ἧ καὶ αὐτὰς ἐφ' ἡμέρας ἐκκίδεκα μετὰ σιωπῆς ἐσιῶνται, δῶλος δ' ἐπύρεσιν. εἶτα ποιήσαντες Ἀφροδίσια, διαλύσει τὴν ἐορτήν· ἐκ δὲ τότε μοιόφάγοι καλεῦνται.

XLV. „Διὰ τί τῷ Λαβραδέως Διὸς ἐν Καρίᾳ τὸ ἄγαλμα πέλεκυ ἠρμένον, ἐκτὶ δὲ σκῆπτρον ἢ κεραικὸν πεποιήται;“ ὅτι Ἡρακλῆς Ἴππολύτην ἀποκτείνεσ, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ὀπλων αὐτῆς λαβάν τὸν πέλεκυ, Ὁμφάλη δῶρον δέδωκεν. οἱ δὲ μετ' Ὁμφάλην Λυδῶν βασιλεῖς ἐφόρον αὐτὸν, ὡς τι ¹ τῶν ἄλλων ἱερῶν ἐκ διαδόχῃς παραλαμβάνοντες· ἄχρι Κανδαύλης ἀπαξιώσας, ἐνὶ τῶν ἐταίρων Φορεῖν ἔδωκεν. ἐπεὶ δὲ Γύγης ἀποσᾶς ἐπολέμει πρὸς αὐτὸν, ἦλθεν Ἀρσηλῖς ἐκ Μυλῶν ² ἐπίκτερος τῷ Γύγῃ μετὰ θυιάμεως, καὶ τὸν τε Κανδαύλην καὶ τὸν ἐταῖρον αὐτῆ διαφθεῖρει· καὶ τὸν πέλεκυ εἰς Καρίαν ἐκόμισε μετὰ τῶν ἄλλων λαφύρων. καὶ Διὸς ἄγαλμα κατασπενεύσας, τὸν πέλεκυ ἐνεχείρισε ³, καὶ Λαβραδέα τὸν θεὸν προσηγόρευσε· Λυδοὶ γὰρ λάβρυν τὸν πέλεκυ ὀνομάζουσι.

XLVI. „Διὰ τί Τραλλιανοὶ κατάρτηρα καλεῖσι τὸν ὄρονον, καὶ χρῶνται μάλισα πρὸς τὰς ἀφοσιώσεις καὶ τὰς κατάρτους;“ ἢ ὅτι Λέλεγες καὶ Μινυαὶ τοπαλαιὸν ἐξελάσαντες αὐτὰς, τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν κατεῖχον,

Cc 2

ὑπε-

1 Petav. ὅτι. Idem in seq. Κανδαύλης.

2 Xvi legit Μυλασσέων.

3 Sic a R fuit datum, quod W. ex E. & Voss. recepit. Vulgo ἐγχείρισε. Petav. ἐνεχείρισε. Id. deinde λαβραδέως τὸν θεόν.

ὑπερον δὲ οἱ Τραλλιανοὶ κατελθόντες καὶ κρατησαυτες, ὅσοι τῶν Λελέγων ἔ διεφθάρησαν, ἐδ' ἔφυγον, ἄλλα δὲ ἀμηχανίαν¹ βίε καὶ ἀθένειαν ὑπελείφθησαν αὐτόθι, τέτων ἐδένα λόγον ἔχοντες ἕτε ζώντων, ἕτ' ἀπολυμένων, νόμον ἔθετο, τὸν κλειναυτα Μινύην, ἣ Λελέγην Τραλλιανόν, καθαρὸν εἶναι, μέδιμιον ὀρόβων ἀπομετρήσαντα τοῖς οἰκείοις τῆ Φονευθέντος.

XLVII. „Διὰ τί παρὰ τοῖς Ἑλλείοις παροιμιῶδες ἐστὶ τὸ, δεινότερα Σαρβίτικα παθεῖν;“ λέγεται τινα Σάρβικον Ἑλλεῖον ἔχοντα πολλὰς ὑφ' ἑαυτῶ συνεργὰς, πολλὰ περικόψαι τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ χαλκῶν ἀναθημάτων καὶ ἀποδόσαι, τέλος δὲ συλῆσαι τὸ τῆς ἐπισκόπου Ἀρτέμιδος ἱερὸν. (τῆτο δ' ἐστὶ μὲν ἐν Ἑλλίδι, καλεῖται δ' Ἀρισάρχειον) εὐθὺς ἔν μετὰ ταύτην τὴν ἱεροσυλίαν ἀλόντα βασανίζεσθαι δι' ἑναιυτῆ, περὶ ἐμάσθε τῶν κειοικωνηκότων ἀνακρινόμενον, καὶ ἕτως ἀποθανεῖν, καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς ἐκείνους πάθεσι γενέσθαι.

XLVIII. „Διὰ τί ἐν Λακεδαιμόνι παρὰ τὸ τῶν Λευκιππίδων² ἱερὸν ἰδρυται τῆ Ὀδυσσέως ἡρώου;“ Ἐργάσιος, εἰς τῶν Διομήδεος ἀπογόνων, ὑπὸ Τημενῆ πειθεῖς ἐξέκλεψε τὸ παλλάδιον ἐξ Ἀργεὺς, συνειδότης Λεάργου, καὶ συνεκκλέπτουτος. (ἦν δ' ἕτος εἰς τῶν Τημενῆ συνήθων) ὑπερον δὲ τῶ Τημενῶ γενόμενος δι' ὀργῆς ὁ Λεάργος εἰς Λακεδαιμόνα μετέστη τὸ παλλάδιον κομίζων. οἱ δὲ βασιλεῖς δεξάμενοι προθύμως, ἰδρύσαντο πλησίον τῆ τῶν Λευκιππίδων ἱερῆ, καὶ πέμψαντες εἰς Δελφὸς διεμαντεύοντο περὶ σωτηρίας αὐτῆ καὶ Φυλακῆς. ἀνελόντος δὲ τῆ Θεῆς, ἕνα τῶν ὑφελομένων τὸ παλλάδιον Φύλακα ποιεῖσθαι, κατεσκεύασαν αὐτόθι τῆ Ὀδυσσέως τὸ ἡρώον, ἄλλως τε καὶ προσήκειν τῇ πόλει³ τὸν ἡρώα διὰ τὸν τῆς Πηνελόπης γάμον ὑπολαβόντες.

XLIX.

1 Petav. διὰ μηχανίαν; μοx λελέγαν Τρ. & ὀρόβωσ.

2 Sic dicebantur Apollinis filiae, Hilaria & Phoebe.

3 Petav. προσήκειν τὴν πόλιν.

XLIX. „Διὰ τί ταῖς Χαλιηδονίαις ἔθος ἐστίν, ὅταν ἀνδράσιν ἀλλοτριόις ἐντύχῳσι, μάλισα δ' ἄρχῳσι, τὴν ἐτέραν παρακαλύπτειν¹ παρειάν;“ πόλεμος ἦν αὐτοῖς πρὸς Βιθυνὰς ἐκ πάσης παροξυνομένοις προφάσεως· Ζειποῖτα δὲ βασιλεύσαντος αὐτῶν πανσρατιᾶ, καὶ Θρακῶν ἐπικυρίας προσγενομένης, ἐπυρπόλεον καὶ κατέτρεχον τὴν χώραν². ἐπιθεμένα δὲ τῷ Ζειποῖτα περὶ τὸ καλέμενον Φάλιον αὐτοῖς, κακῶς ἀγωνισάμενοι διὰ θράσους καὶ αταξίαν, ὑπὲρ ὀλίγωνχιλίης ἀπέβαλον στρατιώτας· καὶ παντελῶς μὲν ἦν ἀνῆρέθησαν τότε, Ζειποῖτα Βυζαντίοις χαρισισμένα τὰς διαλύσεις. πολλῆς δὲ τὴν πόλιν ἐρημίας ἀνδρῶν κατεχέσης, αἱ μὲν πλεῖσαι γυναῖκες ὑπ' ἀνάγκης ἀπελευθέροις καὶ μετοίκιοις συνώκησαν· αἱ δ' ἀναυδρίαν ἀντὶ τοιούτων ἐλόμεναι γάμων, αὐταὶ δι' αὐτῶν ἐπραττον, ὅτε δεηθεῖεν παρὰ δικασαῖς καὶ ἄρχῳσιν, ἀπάγῃσαι θάτερον μέρος τῶ προσώπῃ τῆς καλύπτρας. αἱ δὲ γεγραμμένοι δι' αἰχρύνην ἀναμιμῆμεναι ταύτας ὡς ἑαυτῶν βελτίονας, εἰς ἔθος ὁμοιον κατέστησαν.

L. „Διὰ τί πρὸς τὸ τῷ Ἀγήνωρος τέμενος τὰς οἷς προσελαύνοντες οἱ Ἀργεῖοι βιάζουσιν³;“ ἢ ὅτι κάλλισα προβάτων ὁ Ἀγήνωρ ἐπεμελήθη, καὶ πλεῖστα ποιμνία τῶν βασιλέων ἐμήσατο;

LI. „Διὰ τί Βαβλαχράδας ἑαυτὸς Ἀργείων παῖδες ἐν ἐορτῇ τινὶ παίζοντες ἀποκαλῶσιν;“ ἢ ὅτι τὰς

C c 3

πρώ-

¹ Petav. περικαλύπτειν; μοχ παροξυνομένης.

² Xyl. ita de hoc loco: „Profecto satis foedata videtur 49 quaestio. Ego Zeipoetum istum Bithynorum accipio regem, & Thraces puto Chalcedoniis auxilio fuisse. Res esto exposita omnium iudicio.“ Satis bene ordinem verborum sic struendum suspicatur W. Ζειποῖτα δὲ βασιλεύσαντος, καὶ Θρακῶν αὐτοῖς ἐπικυρίας προσγενομένης, πανσρατιᾶ ἐπυρπόλεον καὶ κατέτρεχον τὴν χώραν.

³ Petav. βιάζουσιν; Idem omititit ὁ ante Ἀγῆν.

πρώτας ὑπὸ Ἰνάχῃ καταχθέντας ἐκ τῶν ἰγρῶν ¹ εἰς τὰ πεδία ἀχράσι διατραφῆναι λέγουσιν; ἀχράδας δὲ πρῶτον ἐν Πελοποννήσῳ Φαιῆται τοῖς Ἑλλήσιν, ἔτι τῆς χώρας ἐκείνης Ἀπίας προσαγορευομένης. ὅθεν ἄπιοι ² ἀχράδες μετωνομάθησαν ³.

LII. „Τίς αἰτία, δι' ἣν Ἥλειοι τὰς ἐνόδας ⁴ ἵππεσ ἐκείνης ὄρων ἀπάγοντες βιβάζουσιν;“ ἢ ὅτι παντῶν τῶν βασιλέων Φιλιππότατος ὁ Οἰνόμαος, καὶ μάλιστα τὸ ζῶον ἀγαπήσας τῶν, ἐπηράσατο πολλὰ καὶ δεινὰ κατὰ τῶν ἵππων ὀχευόντων ἐν Ἥλιδι, καὶ Φοβόμενοι τὴν κατάραν ἐκείνην ἀφισιῶνται;

LIII. „Διὰ τί παρὰ Κνωσσοῖσι ἔθος ἦν ἀρπάζειν τοῖς δανειζομένοις τὸ ἀργύριον ⁵;“ ἢ ὅπως ἀποσερῶντες, ἔνοχοι τοῖς βιαίοις ᾧσι, καὶ μᾶλλον κολάζονται;

LIV. „Τίς αἰτία ⁶, δι' ἣν ἐν Σάμῳ τὴν Δεξικρέοντος Ἀφροδίτην καλεῖσι;“ πότερον ὅτι τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ὑπὸ τρυφῆς καὶ ὑβρεως ἀκόλασα ποιήσας, Δεξικρέων ἀνὴρ ἀγύρτης καθαρῶν χρησάμενος, ἀπήλαξεν; ἢ ὅτι ναύκληρος ἂν ὁ Δεξικρέων ἐπλευσεν εἰς Κύπρον ἐπ' ἐμπορίας, καὶ μέλλοντα γεμίζειν τὴν ναῦν Ἀφροδίτην ἐκέλευσεν ⁷ ὑδῶρ ἐμβαλλόμενον, καὶ μηδὲν ἄλλο πλεῖν τὴν

¹ Kaltw. bene conjecit & vertit ὄρων pro ἰγρῶν. Idem susp. W.

² Post hanc vocem W. ex Petav. & E. dedit articulum οἱ. Dubito equidem, num ἀχράς in gen. masc. dicatur.

³ E. ἐπανομάθησαν, quod W. pro vulg. reponendum suspicatur. Cf. quae Petizon. de hoc loco habet ad Aelian. V. H. III, 39

⁴ Quid ἐνόδας sibi velit, Xyl. se non cernere fatetur. W. susp. ονώδας ex re & argumento apud Herodot. IV. 30. ubi P. Wesseling. hic tentat corrigere ἐνθόρας. Mox eidem ἵππων ὀχευόντων mutandum videtur in ἵππεσ ὄνοι ὀχευόντων. Petav. deinde ἐπεράσατο pro ἐπηρ.

⁵ Petav. τὸ ἀργύριον; & mox κολάζονται.

⁶ Petav. τίς ἢ αἰτία.

⁷ Dedi sic e W. conjectura. Vulgo γεμίζειν, τὴν Ἀφροδίτην κολάζειν.

τὴν ταχίστην· πειθεῖς δὲ καὶ πολὺ ὕδωρ ἐνθήμενος ἐξέπλευσεν ¹, εἶτα νημερίας καὶ γαλήνης ἐν τῷ πελάγει καταχέσης, διψῶσι τοῖς ἄλλοις ἐμπόροις καὶ ναυκλήροις ὕδωρ πιπράσκων, ἀργύριον πολὺ συνήθροισεν. ἐκ δὲ τέτρα κατασκευάσας τὴν θεὸν, ἀφ' ἑαυτῆ προσηγόρευσεν. εἰ δὴ τῆτο ἀληθές ἐστι, φαίνεται ἔχ' ἓνα πλετίσαι, πολλὰς δὲ σῶσαι δι' ἑνὸς ἢ θεὸς θελήσασα.

LV. „Διὰ τί τοῖς Σαμίοις, ὅταν τῷ Ἑρμῇ τῷ χαριδότῃ ² θύωσι, κλέπτειν ἐφείται τῷ βαλομένῳ καὶ λαποδυτεῖν;“ ὅτι κατὰ χρησμὸν ἐκ τῆς νῆσος μετασάντες εἰς Μυκάλην ἀπὸ ληστείας δέκα ἔτη διεγένοντο· καὶ μετὰ ταῦτα πλεύσαντες αὐθις εἰς τὴν νῆσον, ἐκράτησαν τῶν πολεμίων οἱ Σάμιοι.

LVI. „Ἀπὸ τίνος Πάναιμα τόπος ἐν τῇ Σάμῳ νήσῳ καλεῖται;“ ἢ ὅτι Φεύγσαι Διόνυσον ³ αἱ Ἄμαζόνες ἐκ τῆς Ἐφεσίων χώρας εἰς Σάμον διέπεσον, ὃ δὲ ποιησάμενος πλοῖα, καὶ διαβάς, μάχην συνῆψε καὶ πολλὰς αὐτῶν ἀπέκτεινε περὶ τὸν τόπον τῆτον, ὃν διὰ τὸ πλῆθος τῆ ῥυέντος αἵματος, οἱ θεώμενοι Πάναιμα θουμάζοντες ἐκάλουν. τῶν δὲ Φονευθέντων ⁴ ἀποθανεῖν τινὲς λέγονται περὶ τὸ Φλοιὸν, καὶ τὰ ὅσα δεικνύται αὐτῶν. τινὲς δὲ λέγουσι καὶ τὸ Φλοιὸν ἐπ' ἐκείνων ῥαγῆναι, Φτεγγομένων μέγα τι καὶ διάτορον.

LVII. „Ἀπὸ ποίας αἰτίας ὁ Ἄνδρῶν ἐν Σάμῳ πεδῆ-

Cc 4

¹ Petav. ἐξέκλυσεν.

² Hoc nomen Kaltw. idem valere censet, quod Κερδῶος, der Geschenke oder Gewinn ertheilt.

³ Sic omnino dandum fuit pro vulg. Διονύσιον. W. idem probavit.

⁴ Ald. Βαφ Φάντων. Est idem in ind. Var. e cod. innominato. W. tulle, omnes libri consentiunt; in E. est Φ... sequente lacuna. E Steph. prodiit Φονευθέντων. Petav. λέγονται, καὶ περὶ τὸν Φλοιὸν ἐπ' ἐκείνων ῥαγῆσαι Φτεγγομένων μέγα τι καὶ διάτορον Turn. & Bong. τὰ ὅσα δεικνύται. Codices variare, & nexum orationis impeditum esse, monet W.

πεδῆτης καλεῖται; τῶν Γεωμόρων ἐχόντων τὴν πόλιν μετὰ τὴν Δημοτέλης σφαγὴν καὶ τὴν κατάλυσιν τῆς ἐκείνης μοναρχίας, οἱ Μεγαρεῖς Περικλοῖσι ἐπευράτευσαν ἀποίκους ἑξὶ Σαμίων, πέδας κομίζοντες (ὡς λέγεται) ἐπὶ τὰς αἰχμαλώτους. ταῦτα δὲ οἱ Γεωμόροι πυνθανόμενοι, βοήθειαν ἐπεμποῦν κατὰ τάχος, στρατηγὸς μὲν ἀποδείξαντες ἑνέα, ναῦς δὲ πληρώσαντες τριάκοντα. τῶν ἐπιπέσει δὴ πρὸ τῆς λιμένος ὑπὸ κεραιῶν διεφθάρησαν. οἱ δὲ στρατηγοὶ ταῖς ἄλλαις πλεύσαντες ἐνὶ τῶν Μεγαρέων, καὶ ζῶντας αὐτῶν ἔλαβον ἑξακοσίους. ἐπαρθέντες δὲ τῇ νίκῃ, διανοῶντο καταλύειν τὴν οἴκοι Γεωμόρων ὀλιγαρχίαν. ἀφορμὴν δὲ παρέχον οἱ προεστῶτες τῆς πολιτείας, γράψαντες αὐτοῖς, ὅπως τὰς αἰχμαλώτους τῶν Μεγαρέων κομισώσι ταῖς αὐτῶν ἐκείνων πέδαις δεδεμένους. λαβόντες ἔν τὰ γραμματα ταῦτα, καὶ δείξαντες κρύφα τοῖς¹ τῶν Μεγαρέων, ἔπεισαν αὐτὰς συστῆναι μεθ' αὐτῶν, καὶ τὴν πόλιν ἐλευθερῶσαι. βελομένοις² δὲ κοινῇ περὶ τῆς πράξεως, ἔδοξε τῶν πεδῶν τὰς κρήνας διακροτῆσαι, καὶ περιθέντας ἄνω τοῖς σκέλεσι τῶν Μεγαρέων, ἀναλαβεῖν πρὸς τὰς ζώνας ἱμᾶσιν, ὅπως μὴ περιρρέωσι, μηδ' ἐκβαίνωσιν, αὐτῶν ἐν τῷ βαδίζειν χαλαρῶν γενομένων. ἔτω δὲ τὰς ἀνδρας ἐνσκευάσαντες, καὶ ξίφος ἐκάτω δόντες, ἐπεὶ κατέπλευσαν εἰς Σάρον καὶ ἀπέβησαν, ἤγον αὐτὰς δι' ἀγορᾶς εἰς τὸ βουλευτήριον, ὅμῃ τι πάντων τῶν Γεωμόρων συγκαταθεζομένων. εἶτα σημεῖα δόντες, οἱ Μεγαρεῖς προσπεσόντες, ἔκλειον τὰς ἀνδρας. ἔτω δὲ τῆς πόλεως ἐλευθερωθείσης, τὰς τε βελομένους τῶν Μεγαρέων πολίτας ἐποίησαντο, καὶ κατασκευάσαντες οἶκον εὐμεγέθη, τὰς πέδας ἀνέθηκαν, καὶ ἀπὸ τῆς πεδῆτης ὁ οἶκος ὠνομάθη.

LVIII.

1 W. quaerit, an legendum τισὶ pro τοῖς, an ex antecedentibus subaudiendum προεστῶσι?

2 Petav. βελομένοις; μοχ τῶν παιδῶν pro τῶν πεδῶν, uti in-
στα τὰς παιδας.

LVIII. „Διὰ τί παρὰ Κῶσις ὁ τῷ Ἡρακλέει ἱερεὺς ἐν Ἀντιμαχίᾳ γυναικίαν ἐνδεδυμένος ἐδίηται, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀναδέμενος μίτρα κητάρχεται τῆς θυσίας;“ Ἡρακλῆς ταῖς ἐξ ναυσὶν ἀπὸ Τροίας ἀναχθεὶς ἐχειμάθη, καὶ τῶν νεῶν διαφθαρείσων, μίᾳ μόνῃ πρὸς τὴν Κῶν ὑπὸ τῷ πνεύματι ἐλαυνόμενος, ἐξέπεσε κατὰ τὸν Λακητῆρα καλούμενον ¹, ἐδὲν ἄλλο περισώσας, ἢ τὰ ὄπλα καὶ τὰς ἀνδράς. ἐντυχὼν δὲ προβύτοις, ἦτει κριὸν ἓνα παρὰ τῷ νέμεντος· ὁ δ' ἀνθρώπος ἐκαλεῖτο μὲν Ἀνταγόρας· ἀμιάζων δὲ τῇ ῥώμῃ τῷ σώματι, ἐπέλευσεν αὐτῷ διαπαλαῖσαι τὸν Ἡρακλέα· καὶ ² καταβύλη, τὸν κριὸν φέρεσαι· καὶ συμπεσόντος αὐτῷ τῷ Ἡρακλέει ἐς χεῖρας, οἱ Μέροπες τῷ Ἀνταγόρᾳ παραβοηθῆντες, οἱ δὲ Ἕλληνες τῷ Ἡρακλεῖ, μάχην καρτεράν συνῆψαν. ἐν ἣ λέγεται τῷ πλήθει καταπονόμενος ὁ Ἡρακλῆς καταφυγεῖν πρὸς γυναῖκα Θρατταν, καὶ διαλαθεῖν ἐδίητι γυναικίᾳ κατακρύψας ἑαυτόν. ἐπεὶ δὲ τῶν ³ Μερόπων αὐτίς κρατήσας καὶ καθάρσει, ἐγάμει τὴν Ἀλκιόπην, ἀνέλαβε σολὴν ἀνθήνην. διὸ θύει μὲν ὁ ἱερεὺς, ὅπως τὴν μάχην συνέβη γενέσθαι, τὰς δὲ νύμφας οἱ γαμῶντες δεξιῶνται γυναικίαν σολὴν περιδέμενοι.

LIX. „Πόθεν ἐν Μεγάροις γένος ἀμαξουλισῶν;“ ἐπὶ τῆς ἀπολάσε δημοκρατίας ⁴, (ἢ καὶ τὴν παλινοκίαν ἐποίησε καὶ τὴν ἱεροσυλίαν) ἐπορεύετο Θεωρία Πελοποννησίων εἰς Δελφὸς διὰ τῆς Μεγαρικῆς, καὶ κατηλιθίσθησαν ⁵ ἐν Αἰγείροις παρὰ τὴν λίμνην μετὰ παι-

C c 5

δων

¹ Petav. Λαμητῆρα καλούμενον.

² Petav. διαπλάσαι τὸν Ἡρ. ἂν καταβ. Idem altera lectio-
ne καταλάβη pro καταβ. Mox id. αὐτῷ pro αὐτῶ; Θρατταν
pro Θρατταν.

³ a Petav. abest τῶν.

⁴ Cf. Quaest. XVIII.

⁵ Haud dubie reponendum fuit, quod W. conjecit, pro vulg.
κατεκλιθίσθησαν. Xyl. vertit περιούσιας.

δαν καὶ γυναικῶν, ὡς ἔτυχεν, ἐν ταῖς ἀμάξαις. τῶν δὲ Μεγαρέων οἱ θρασύτατοι μεθυθέντες, ὕβρει καὶ ωμότητι τὰς ἀμάξας ἀνακυλίσαντες, εἰς τὴν λίμνην ἐνεύσαντο, ὥστε πολλὰς ἀποπνιγῆναι τῶν Θεωρῶν. οἱ μὲν ἔν Μεγαρεῖς δι' ἀταξίαν τῆς πολιτείας, ἠμέλησαν τῷ ἰαδικήματος· οἱ δ' Ἀμφικλύονες, ἱερεῖς τῆς Θεωρίας ἕσης, ἐπισραφέντες, τὰς μὲν Φυγῆ, τὰς δὲ θανάτῳ τῶν ἐναγῶν ἐζημίωσαν. οἱ δ' ἀπὸ τῶ γένεσ, Ἀμαξοκυλισαὶ προσηγορεύθησαν.

1 abest τῷ a Petav.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ΠΕΡΙ

ΠΑΡΑΛΛΗΛΩΝ ἙΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΚΑΙ

Ῥωμαϊκῶν ἱ.

Τὰς ἀρχαίας ἱστορίας, διὰ τὰ παράδοξα τῆς πράξεως, οἱ πλεῖστοι νομίζουσι πλάσματα καὶ μύθους τυγχάνειν· εὐρῶν δ' ἐγὼ καὶ ἐν τοῖς νῦν χρόνοις γεγυότα ὅμοια τὰ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς καιροῖς συμβεβηκότα, ἐξελεξάμην ², καὶ ἐκάλω πρᾶγματι ἀρχαίῳ νεωτέραν ὁμοίαν διήγησιν ὑπέταξα, ἀναγράφας καὶ τὰς ἱστορήσασθαι ἀνδρας.

I. ΔΑΤΙΣ, ὁ Περσῶν σατράπης, μετὰ τριάκοντα μυριάδων εἰς Μαραθῶνα παραγενόμενος πεδίου τῆς Ἀττικῆς, καὶ στρατοπεδευσάμενος, πόλεμον τοῖς ἐγχωρίοις κατήγγειλεν· Ἀθηναῖοι δὲ τῷ βαρβαρικῷ πλήθει καταφρονήσαντες, ἑξακισχίλιους ἔπεμψαν, στρατηγὸς ποιήσαντες, Κυναίγειρον, Πολύζηλον, Καλλιμαχον, Μιλτιάδην· συμβληθείσης δὲ τῆς παρατάξεως, Πολύζηλος μὲν ὑπὲρ ἀνδρωποῦ Φαντασίῳ θεασάμενος, τὴν ὄρασιν ἀπέβαλε, καὶ τυφλὸς ἐγένετο· Καλλιμαχος δὲ, πολλοῖς περιπεπαρμένος ³ δόρασι, καὶ νεκρὸς ἐτάθη·
Κυναί-

1 Quae W. de hoc libello iudicat, haec sunt: „Hic, ut in aliis nonnullis spuris libellis, nomen Plutarchi reliquit, utpote in codicibus scriptis propagatum: quanquam est hic foetus falsarii & vanissimi & ineptissimi & unius omnium mendacissimi; quippe & historiolas finxit & Auctorum nomina ementitatus est.“

2 Petav. ἐξελετάμην.

3 Petav. simplex πεπαρμένος; & deinde Κυνέγειρος pro Κυναίγῳ. quod nomen Xyl. aliter ab aliis scribi monet.

Κυναίγειρος δέ, Περσικὴν ἀναγομένην ναῦν καταχών, ἐχειροκοπήθη.

ΑΣΔΡΟΥΒΑΣ βασιλεὺς, Σικελίαν καταλαβόμενος, πόλεμον Ῥωμαίοις κατήγγειλε. Μέτελλος δὲ ὑπὸ τῆς συγκλήτης στρατηγὸς χειροτονηθεὶς, ἐγκρατῆς ἐγένετο τῆς νίκης ταύτης, ἐν ἣ Ἰερόκλεις Γλαύκιον, εὐγενὴς ἀνὴρ, τὴν Ἀσδρέβα κατέχων ναῦν, ἀμφοτέρως ἀπέβαλε τὰς χεῖρας, καθάπερ ἰσορεῖ Ἀρισείδης Μιλήσιος ἐν πρώτῃ Σικελικῶν, παρ' ἧ τὴν ὑπόθεσιν ἔμαθε Διονύσιος ¹ ὁ Σικελιώτης.

II. ΞΕΡΞΗΣ μετὰ πεντακοσίων ² μυριάδων Ἀρτεμισίῳ προσορμίσας, πόλεμον τοῖς ἐγχωρίοις κατήγγειλεν. Ἀθηναῖοι δὲ συγκεχυμένοι, κατάσκοπον ἔπεμψαν Αἰγισλαον, τὸν Θεμισουλέας ἀδελφόν, καθάπερ Νεοκλέας, τῷ πατρὸς αὐτῶ, κατ' ὄναρ ἐωρακίτος ἀμφοτέρως ἀποβεβληκίοντα τὰς χεῖρας. παραγενόμενος δὲ εἰς τὸς βαρβάρους ἐν χήματι Περσικῶν, Μαρδάνιον ἕνα τῶν σωματοφυλάκων ἀνεῖλεν, ὑπολαμβάνων Ξέρξην εἶναι. συλληφθεὶς δὲ πρὸς τῶν πέριξ, δέσμιος ἤχθη πρὸς τὸν βασιλέα. βεβουλεῖν δὲ τῷ προσηρημένῳ μέλλοντος ἐπὶ τῷ τῷ ἡλίῳ βωμῷ, τὴν δεξιὰν ἐπέδησε χεῖρα, καὶ ἀσευκτικῶς ὑπομείνας τὴν ἀνάγκην τῶν βασιάνων, ἠλευθερώθη τῶν δεσμῶν εἰπών. Πάντες μὲν τοῖστοι Ἀθηναῖοι· εἰ δ' ἀπιστεῖς, καὶ τὴν ἀριστέραν ἐπιδήσω. Φοβηθεὶς δὲ ὁ Ξέρξης, Φραρεῖθαι αὐτὸν προέταξε, καθάπερ ἰσορεῖ Ἀγαθαρχίδης Σάμιος ἐν δευτέρῃ ³ τῶν Περσικῶν.

ΠΟΡΣΙΝΑΣ, Τέσκιων βασιλεὺς, πέραν ποταμῶ
Θύμ-

¹ Xyl. Diodorus Siculus innui videtur, quem quoque ab Interprete latino exprimi, monet Voss. de Historicis Gr. L. III. p. 359.

² Kaltw. hunc numerum suspectum habet, legit vertitque πεντήκοντα. Cf. infra IV.

³ Petav. ἐν δευτέρῳ.

Θύβρεως στρατεύσας ἐπολέμησε Ῥωμαίοις ¹, καὶ τὴν ἀπὸ σιτίων Φερομένην εὐθηλίαν Ῥωμαίοις μέσῃ λαβάν, λιμῷ τὰς προειρημένους ἔτρυχε ². τῆς δὲ συγκλήτε συγκεχυμένης, Μέμμιος τῶν ἐπισήμων ἀνὴρ λαβάν τετρακισίους ἀπὸ τῶν ὑπάτων ὀμήλικας, ἐν ἰδιωτικῷ χήματι τὸν ποταμὸν διήλθεν. ἰδὼν δὲ τὸν σωματοΦύλακα τῷ τυράννῳ τὰ ἐπιτήδεια δίδοντα ³ τοῖς στρατηγοῖς, υπολαβάν αὐτὸν τὸν Πορσίαν εἶναι, ἀνεΐλεν. ἀχθεῖς δ' ἐπὶ τὸν βασιλέα, τοῖς ἐμπύροις ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν χεῖρα, καὶ εἶπας τὰς ἀλγηδόνας εὐψύχως ⁴, ἐμειδίασαν, εἰπών· Βάρβαρε, λέλυμαι, κἄν μὴ θέλῃς. καὶ ἔθι ἡμᾶς κατὰ σὰ τετρακισίους ὄντας ἐν τῷ στρατοπέδῳ, οἷ σε ἀνελεῖν ζητᾶμεν. ὁ δὲ Φοβηθεῖς, σποινδὰς πρὸς Ῥωμαίους ἐποίησατο, καθάπερ ἰσορεεῖ Ἀρισείδης ὁ Μιλήσιος ἐν τρίτῃ ἰσοριῶν.

III. ΑΡΓΕΙΩΝ καὶ Λακεδαιμονίων ὑπὲρ Θυρατίδος χώρας πολεμούντων, οἱ Ἀμφικλύονες ἔκριναν πολεμῆσαι ἐνατέρας, καὶ τῶν νικησάντων εἶναι τὴν χώραν. Λακεδαιμόνιοι μὲν ἔν Ὀθρυάδην ἐποίησαν στρατηγόν, Ἀργεῖοι δὲ Θέρσανδρον. πολεμούντων δὲ, δύο ἐκ τῶν Ἀργείων περιελείφθησαν, Ἀγήνωρ καὶ Χρόμιος, οἵτινες εἰς τὴν πόλιν ἠγγείλαν τὴν νίκην. ἡρεμίας δ' ὑπαρχέσης, ὁ Ὀθρυάδης ἐπιζήσας καὶ ἡμικλάσοις δόρασιν ἐπερειδόμενος ⁵, τὰς τῶν νεκρῶν ἀρπάζων ἀσπίδας περιέλετο· καὶ τρόπαιον εἶσας, ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματος ἐπέγραψε Διὶ τροπαιέχῳ. καὶ τῶν δύο εἴσιν ἐχόντων, οἱ Ἀμφικλύονες αὐτόπῃαι γενόμενοι Λακεδαιμονίους προκρίνασι· καθάπερ Χρύσερμος ἐν τρίτῳ Πελοποννησιακῶν.

ῬΩ.

1 Petav. ἐπολέμισε Ῥωμαίους.

2 Turn. V. Bong. ἔτρυχε.

3 Turn. V. Bong. Petav. διαδιδόντα.

4 Petav. ἀψύχως.

5 Petav. ἐμπεριδόμενος.

ῬΩΜΑΙΟΙ πρὸς Σαυνίτας πόλεμον ἔχοντες, στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν Ποσέμιον Ἄλβιον ἱ. ἕτος κατὰ τὰς καλεσμένας Φορνέλας Καυδίνας² (ἔσι δὲ τόπος σενώτατος) ἐνεδρευθεὶς, τρεῖς ἀπέβαλε λεγεῶνας, καὶ αὐτὸς καιρίως τρωθεὶς ἔπεσε. βασιλείας δὲ νυκτὸς ολίγον ἐπιζήσας, περιείλετο τῶν ἀνηρημένων πολεμίων τὰς ἀσπίδας, καὶ εἰς τὸ αἶμα τὴν χεῖρα βαπτίσας, ἔησε τρόπαιον ἐπιγράψας. Ῥωμαῖοι κατὰ Σαυνιτῶν Δι' τροπαιχω. Φάβιος³ δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Λαιμάργος, στρατηγὸς πεμφθεὶς, καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τὸν τόπον, ἰδὼν τὸ τρόπαιον, τὸν οἰωνὸν ἀσμένως ἐδέξατο. καὶ συμβαλὼν ἐνίκησε, καὶ αἰχμηχάτων λαβὼν τὸν βασιλέα, εἰς Ῥάμην ἔπεμφεν ὡς Ἀριεΐδης ὁ Μιλήσιος ἐν τρίτῃ Ἰταλικῶν.

IV. ΠΕΡΣΩΝ μετὰ πεντακοσίων μυριάδων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐρχομένων, Λαωνίδα ἄμα τριακοσίοις ἐπεμφθη εἰς Θερμαπύλας ὑπὸ Λακεδαιμονίων. εὐωχόμενος δ' ἐνεὶ ἐπέκειτο τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος. καὶ ὁ Λαωνίδα εἶπεν, ἰδὼν τὰς βαρβάρους. Οὕτως ἀρισῶτε, ὡς ἐν ἄλλοις δειπνήσοντες. καὶ ὀρμήσας κατὰ τῶν βαρβάρων, καὶ πολλοῖς περιπαρεῖς δόρασιν, ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ξέρξην, καὶ τὸ δῖάδημα ἀφείλετο. ἔ ἀποθανόντος ὁ βάρβαρος τέμνει τὴν καρδίαν, καὶ εὔρε δασεῖαν ὡς Ἀριεΐδης ἐν πρώτῃ Περσικῶν.

ῬΩΜΑΙΟΙ πρὸς Πουῆς πόλεμον ἔχοντες, ἐπεμφσαν τριακοσίαις, καὶ στρατηγὸν Φάβιον Μάξιμον. συμβαλὼν δ' ἀπέβαλε πάντας, αὐτὸς δὲ καιρίως τρωθεὶς
μετ'

1 Recepi haec nomina, qualia Xyl. legit, Bas. ferè consentiente, quae dat Ποδύμιον Ἄλβιον. Vulgo Μιδόναν Ἀμβλορηνόν. Turn. Bong. Μισάνιον; & V. Μισέμιον Ἀμβλορηνόν.

2 Sic legit, W. notante, L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 166. & dedi pro vulg. Φορνέλας Κλυδίνας. Xyl. legit Φέρκαε.

3 Sic Mez. correxit, & legit vertitque Xyl. ut sit Fabius Gurges, quae vox Λαιμάργος respondet. Guarin. C. Marium posuit, Petav. Λεμάργος, & mox ἰωνόν.

μετ' ὀργῆς ¹ ἐπὶ τὸν Ἀντίβαν ἠνέχθη, καὶ καθελὼν τὸ δικάδιμα, συναπέθανεν αὐτῷ, καὶ ἴσπερ ἰσορεῖ Ἀριεΐδης ὁ Μιλήσιος.

V. ΚΑΤΑ Κελαινὸν ² πόλιν τῆς Φρυγίας χάσμα μεθ' ὕδατος γενόμενον, πολλὰς οἰκίας αὐτάνδρες εἰς τὸν βυθὸν εἴληυσε. Μίδαο δέ, ὁ βασιλεὺς, χρησμὸν ἔλαβεν, ἐὰν τὸ τιμιώτατον ἐμβάλῃ, συνελεύσεται· ὁ δὲ χρυσοῦν καὶ ἄργυρον ἐμβαλὼν, ἔδεν ἐβοήθησεν. Ἄγχερος ³ δέ, υἱὸς τῆς Μίδαο, λογισάμενος, μηδὲν εἶναι τιμιώτερον ἐν βίῳ ψυχῆς ἀνθρωπίνης, δὲς περιπλοκάς τῷ γεννήσαντι, καὶ τῇ γυναικὶ Τιμοθέᾳ, ἔφιππος εἰς τὸν τόπον τῆς χάσματος ἠνέχθη. συνελθέσης δὲ τῆς γῆς, χρύσειον βωμὸν ἐποίησεν, Ἰδαίᾳ Διὸς ἀψάμενος τῇ χειρὶ. ἕτος ὁ βωμὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ τὸ χάσμα συνέβη γενέσθαι, λίθος γίνεταί· τῆς δὲ ὠρισμένης προτεσμίας παρελθέσης, χρύσειος ὄραται· ὡς Καλλιθένης ἐν δευτέρῳ Μεταμορφώσεων.

ΔΙΑ μέσης τῆς ἀγορᾶς ῥέων ὁ Τίβερις διὰ μῆνιν Ταρσία Διὸς, μέγιστον ἀπέρρηξε χῶμα ⁴, καὶ πολλὰς οἰκίας ἐβύθισε· χρησμὸς δ' ἐδόθη λήξεσθαι, ἐὰν τὸ τιμιον ἐμβάλωσι. τῶν δὲ χρυσοῦν καὶ ἄργυρον ἐμβαλόντων, Κερτιος τῶν ἐπισήμων νέος, τὸν χρησμὸν νοήσας, καὶ λογισάμενος τὴν ψυχὴν τιμιωτέραν, ἔφιππον ἐκυτὸν ἔρριψεν εἰς τὸ χάσμα, καὶ τὰς οἰκίας ἐξέσωσε ⁵ τῶν κικλῶν· ὡς Ἀριεΐδης ἐν τεσσαρακοσῷ Ἰταλικῶν.

VI. ΤΩΝ ἅμα Πολυνείκει εὐωχῆμένων λοχαγῶν, ἀετὸς καταπλᾶς τὸ Ἀμφιάρειον ἐβάσασε δόρυ εἰς ὕψος, καὶ εἶασε· τὸ δὲ παγὲν ἐν γῇ δάφνη ἐγένετο. τῇ δ' ὑπεραίρα πολεμύτων, κατ' ἐκεῖνο κατεπόθη ὁ Ἀμφιάρειος

1 Sic Steph. dedit. Ald. Bas. Petav. μεθ' ὀργῆς.

2 Κελαινὰς ab aliis vocari omnibus, Xyl. monet.

3 Petav. Ἄγχερος; & infra μεταμορφώσεως.

4 Ald. & Bas. χάσμα.

5 Petav. ἐξέσωσε.

ρεως τῷ ἄρματι, ἔνθα νῦν πόλις Ἄρμα καλεῖται· ὡς Τρισίμαχος ἐν τρίτῳ ἠΐσειον.

ῬΩΜΑΙΩΝ ¹ πρὸς Πύρρον Ἡπειρώτην πολεμύτων, Αἰμίλιος Παῦλος χρησμὸν ἔλαβε νικῆσαι, βωμὸν δὲν ποιήσῃ, ἔνθα ἂν ἴδῃ χάσματι κρυπτόμενον ἄνδρα τῶν ἐπισήμων μετὰ ἄρματος· μετὰ τρεῖς ἡμέρας Οὐαλέριος Κονάτος ² κατ' ἔναρ ἰδὼν ἀναλαβεῖν ἱερέως κρισμον, (καὶ γὰρ ἦν μαντικῆς ἔμπειρος) στρατηγήσας καὶ πολλὰς Φουεύσας, ὑπὸ γῆς κατεπόθη. ὁ Αἰμίλιος δὲ βωμὸν ἰδρύσας, ἐνίκησε, καὶ ἑκατὸν ἐξήμιοντα πυργοφόρους ἐλέφαντας εἰς Ῥώμην κατέπεμψεν. ὁ δὲ βωμὸς μαντεύεται κατ' ἐκείνου τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐνίκηθη Πύρρος, ὡς ἰσορεῖ Κριτόλαος τρίτῃ Ἡπειρωτικῶν ³.

VII. ΠΥΤΡΑΙΧΜΗΣ, βασιλεὺς Εὐβοέων, ἐπολέμει Βοιωτοῖς. ὃν Ἡρακλῆς ἔτι νέος ὦν ἐνίκησε· πάλοιοι δὲ ⁴ προσδήσας, καὶ εἰς δύο μέρη διελὼν τὸν Πυτραίχμην, ἄταφον ἔρριψεν· ὁ δὲ τόπος προσαγορεύεται Πῶλοι Πυραίχμη· κεῖται δὲ παρὰ ποταμὸν Ἡράκλειον. χρεμετισμὸν δ' ἀναδίδωσι πινύτων ἵππων· ὡς ἐν τρίτῳ Περὶ ποταμῶν.

ΤΟΥΛΛΟΣ Ὀσίλλιος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπολέμησεν Ἀλβανοῖς, βασιλέως οὗτος Μετίε Φεβεντία ⁵, καὶ τὴν μάχην πολλὰς ὑπερέθετο. οἱ δὲ ἠτλημένοι εἰς εὐωχίαν ἐτρέπησαν· οἰνωμένοι δ' ἐπέθετο, καὶ τὸν βασιλέα δύο πάλας συζεύξας διεσπάραξεν· ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τετάρτῃ Ἰταλικῶν.

VIII.

¹ Petav. Ῥωμαῖοι, & deinde Αἰμίλιος.

² Guarin. *Torquatium* habet. *Conatum* Valeriae gentis cognomen nullibi inveniri, monet Xyl.

³ Petav. Ἡπειρωτῶν.

⁴ abest δὲ a Petav.

⁵ Mez. Φεβενία. W. monet, in scriptore tam inepto difficile esse dictu, utrum ipsius sit an librarii error.

VIII. ΦΙΛΙΠΠΟΣ Μεθώνην καὶ Ὀλυμθον βε-
λόμενος πορφήσαι καὶ βιαζόμενος ἐπὶ τῷ Σανδάνῳ πο-
ταμῷ διαβῆναι πέραν, ὑπὸ τινος τῶν Ὀλυμθίων, Ἀσέ-
ρος ὀνόματι, ἐτοξεύθη τὸν ὀφθαλμὸν, εἰπόντος Ἀσῆρ
Φιλίππῳ θανάσιμον πέμπει βέλος· ὃ δ' ὀπίσω διανη-
ξάμενος πρὸς τὰς οἰκείας σώζεται ἀπολέσας τὸν ὀφθαλ-
μὸν· ὡς Καλλιθένης ἐν τρίτῳ Μακεδονικῶν.

ΠΟΡΣΙΝΑΣ, Τέσκων βασιλεὺς, πέραν Θίβριος ¹
ποταμῆ στρατεύσας ἐπολέμησε Ῥωμαίοις, καὶ τὴν ἀπὸ
σιτίων Φερομένην εὐθηνίαν μέσση λαβὼν, λιμῷ τὰς
προειρημένους ἔστρυχεν. Ὀράτιος δὲ Κόκλης, στρατηγὸς
χειροτονηθεὶς, τὴν ξυλίην κατελάβετο γέφυραν, καὶ
τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων διαβῆναι βελόμενον ἐπέιχε.
πλευροειζόμενος δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων, προσέταξε τοῖς
ὑποτεταγμένοις κόπῃειν τὴν γέφυραν, καὶ τὸ πλῆθος
τῶν βαρβάρων διαβῆναι βελόμενον ἐκώλυσε. βέλει δὲ
τὸν ὀφθαλμὸν πληγείς, ῥίψας ἑαυτὸν εἰς τὸν ποτα-
μὸν, διενήξατο εἰς τὰς οἰκείας· ὡς Θεότιμος δευτέρῳ
Ἰταλικῶν.

IX. Ὁ περὶ τῆ Ἰκαρία ² μῦθος, ᾧ Διόνυσος ἐπ-
αξενώθη Ἐρατοθένης ἐν τῇ Ἡριγόνῃ.

ΚΡΟΝΟΣ ἐπιξενώθεις γεωργῷ, ᾧ ἦν θυγάτηρ
καλὴ Ἐντωρία, ἣν ἐβιάζετο ³ καὶ ἐτέπνωσεν υἱὸς,
Ἰανόν, Ὑμνον, Φαῦσον, Φήλικα. δὲς ἐν τρόπῳ τῆς
τῆ οἴης πόσεως καὶ τῆς ἀμπέλης, ἤξιωσε καὶ τοῖς γει-
τοσι μεταδῆναι. ποιήσαντες δ' αὐτὸ καὶ πίνοντες πα-
ρὰ τὸ σὺνηθες, εἰς ὕπνον κατηνέχθησαν βαρύτερον τῆ
δέον-

¹ Petav. Θύμβριος; & in seq. Κάτλος pro Κόκλης.

² Xyl. notat, Guarinum hic particulam de Meleagro habere, & alia quaedam tela capitula ante Pausaniae historiam. Sufficatur duas narrationes de Saturno & Jano, Erigona & Entoria in unum esse confusas.

³ Petav. ἐβιάσατο, uti paulo ante ἐπιξενώθη pro ἐπιξεν.

δέοντος. οἱ δὲ πεΦαρμακῶσαι δόξαντες, λίθοις βάλλοντες τὸν Ἰκάριον ¹ ἀπέκλειναν· οἱ δὲ θυγατρίδαι ἀθυμήσαντες, βρόχῳ τὸν βίον κατέσρεψαν.

Λοιμὴ δὲ καταχρόντος Ῥωμαίς, ἔχρησεν ὁ Πύθιος λωφῆσειν, ἐὰν ἐξιλάσωνται τῷ Κρόνῳ τὴν μῆνιν, καὶ τὰς δαίμονας τῶν ἀνόμως ἀπολομένων ². Λατῆτιος δὲ Κάτλος, ἀνὴρ τῶν ἐπισήμων, κτεσκεύασε τῷ θεῷ τέμενος τὸ κείμενον σύνεγγυς τῷ Ταρπητῆος ὄρει, καὶ τὸν ἄνω βωμὸν ἰδρύσατο τετραπρόσωπον, ἢ διὰ τὰς θυγατρίδας, ἢ ὅτι ³ τετραμερῆς ὁ ἐνιαυτός ἐστι, καὶ μῆνα κατέδειξεν Ἰανῶριον. ὁ δὲ Κρόνος πάντας κατηγέρισεν. καὶ οἱ μὲν καλῶνται προτρογητῆρες· ὁ δ' Ἰανὸς προανατέλλων, δείνυται ⁴ ἀστὴρ πρὸ τῶν ποδῶν τῆς παρθένου· ὡς Κριτόλαος ἐν τετάρτῃ ⁵ Φαινομένων.

Χ. ΠΕΡΣΩΝ τὴν Ἑλλάδα λεηλατύντων, Πausανίας, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγός, πεντακόσια χρυσῶν τάλαντα παρὰ Ξέρξε λαβῶν ἔμελλε προδιδόναι τὴν Σπάρτην. Φωραθέντος δὲ τέττε, Ἀγησίλαος ὁ πατὴρ μέχρι τῆς ναῆς τῆς Χαλκιοῖσις συνεδίωξευ Ἀθηναῖς, καὶ τὰς θυράς τῆς τεμένους πλίνθῳ φράξας, λιμῶ ἀπέκλεινεν· ἢ δὲ μήτηρ καὶ ἄταφον ἐρρίψεν· ὡς Χρῦσερμος ἐν δευτέρῳ Ἰσορικῶν.

ῬΩΜΑΙΟΙ πρὸς Λατίνους πολεμῶντες ἐχειροτόνησαν στρατηγὸν ⁶ Πόπλιον Δέκιον· νεανίσκος δὲ τις τῶν ἐπισήμων πένης, τῆνομα Κάσσιος Βρῆτος, ἐπὶ ῥητῶ μιθῶ νυκτὸς τὰς πύλας ανοῖξαι ἐβελήθη. Φωραθεὶς δὲ, εἰς ναὸν ἔφυγεν Ἀθηναῖς Αὐξιληρίας· Κάσσιος δὲ
Σιγνί-

¹ Petav. Ἰανόν; & μοχ ἐξιλάσωνται.

² Dedi sic e Petav. Ald. Baf. Vulgo ἀπολαμίνων.

³ Petav. θυγατρίδας, ὅτι, omisso ἢ.

⁴ Post δεικν. cōdex innominatus inferit δέ.

⁵ Turn. & Bong. ἐν τέταρσι.

⁶ abest στρατηγόν ab Ald. Baf. Petav.

Σιγνίφερ, ὁ πατήρ αὐτῶ, κατέκλισε, καὶ λιμῶν διέ-
Φθειρε, καὶ ἄταφον ἔριψεν· ὡς Κλειτώνυμος ἐν Ἰτα-
λικῶν ¹.

XI. ΔΑΡΕΙΟΣ ὁ Πέρσης, ἐπὶ Γράνικῶ πολεμῆ-
σας Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἐπ' αὐτῶν σατράπας ἀποβαλὼν, καὶ
ἄρματα δρεπανηφόρα δύο καὶ πεντακόσια, συμβαλεῖν
ἔμελλε τῇ ἐξῆς. Ἀριοβαρζάνης δὲ ὁ υἱός, συμπαθῶς
διακείμενος πρὸς Ἀλέξανδρον, ὑπὸ χεῖρτος τὸν πατέρα προ-
δώσειν. ἀγανακτῆσας δὲ ὁ πατήρ ἐτραχηλοκόπησεν· ὡς
Ἀρητάδης Κυδίου ἐν τρίτῳ Μακεδονικῶν.

ΒΡΟΥΤΟΣ ὑπὸ πάντων ὑπάτος χειροτονηθεὶς,
ἐφυγάδευσε τὸν ὑπερήφανον Ταρκύνιον τυραννικῶς ἀνα-
σρεφόμενον. ὁ δ' ἔλθων εἰς Τέσκις, ἐπολέμει Ῥω-
μαίοις· οἱ δὲ υἱοὶ ² τὸν πατέρα προδῆναι ἠβελήθη-
σαν. ἐμπροσθέντων δὲ, τραχηλοκοπήσασιν· ὡς Ἀριεΐδης
Μιλήσιος ἐν τοῖς Ἰταλικοῖς.

XII. ΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΣ, ὁ τῶν Θηβαίων στρατη-
γός, ἔχων πρὸς Λακεδαιμονίους πόλεμον, καὶ ἀρχαιρε-
σιῶν ἀγομένων, ἦκεν εἰς πατρίδα, παραγγελλας τῶ παι-
δί Σησιβρότῳ μὴ συμβάλλειν. Λακεδαιμόνιοι μαθόν-
τες τὴν ἀπεσίαν, ἐβλασφήμουν τὸν νεανίαν ὡς ἀνανδρῶν·
ὁ δ' ἀγανακτῆσας καὶ ἐπιλαθόμενος τῆ πατρὸς, συνέ-
βαλε καὶ ἐνίκησεν· ὁ δὲ πατήρ βαρέως ἐνέγκας, σε-
Φανώσας ἐτραχηλοκόπησεν, ὡς Κησιφῶν ἰστορεῖ ἐν τρί-
τῳ Βοιωτικῶν.

ῬΩΜΑΙΟΙ πρὸς Σαμνίτας πόλεμον ἔχοντες,
ἐχειροτόνησαν Μάλιον τὸν Ἐπιτάκην ἐπικληθέντα. ἔτος
δια χειροτονίαν ὑπατικὴν εἰς Ῥώμην πορευόμενος, τῶ

D d 2

υἱῶ

¹ Xyl. monet, Guarinum legisse ἐνάτη, aut ἐνάτῳ, libro nono, idque probat.

² Dedi υἱοὶ e Turn. Vulgo οἱ δὲ Τῆσχοι. Xyl. voluit οἱ δὲ Βράττε υἱοὶ. W. locum mutilum censet, vitio librarii, nonnulla omittentis. Hoc maxime ex seqq. patet — ἐμπροσθὲν δὲ, τραχ.

εὖ προτέταξε μὴ συμβαλεῖν· οἱ δὲ Σαμνῖται μαθόντες, βλασφημίαις ἐξεδένιζον ¹ τὸν νεανίαν. ὁ δὲ παραχθείς ἐνίκησεν· Μάλιος δ' ἐτραχηλοκόπησεν, καθάπερ ἰσορεῖ Ἀρισείδης Μιλήσιος.

XIII. ἙΡΑΚΛΗΣ τῆ Ἰόλης γάμψ ἀποτυχάν, τὴν Οἰχαλίαν ἐπόρθησεν. ἡ δ' Ἰόλη ἀπὸ τῆ τείχεος ἔρριψεν ἑαυτήν· συνέβη δὲ, κολπωθείσης ὑπὸ ἀνέμου τῆς ἐδῆτος, μηδὲν παθεῖν, καθάπερ ἰσορεῖ Νικίας Μαλεώτης.

ῬΩΜΑΙΟΙ πολεμῦντες πρὸς Τῆσκον, ἐχειροτόνησαν Βαλέριον Τερκεάτον· ἔτος θρασυαμενος τῆ βασιλέως τὴν θυγατέρα, τῆνομα Κλασίαν, ἠτείτο παρὰ τῆ Τῆσκε τὴν θυγατέρα· μὴ τυχῶν δὲ, πορθεῖ τὴν πόλιν. ἡ δὲ Κλασία ἀπὸ τῶν πύργων ἔρριψεν ἑαυτήν· προνοία δ' Ἀφροδίτης κολπωθείσης τῆς ἐδῆτος, διεσώθη ἐπὶ τὴν γῆν· ἦν ὁ στρατηγὸς ἔφθειρε. καὶ ² τῶν πάντων ἕνεκα ἐξωρίθη κοινῶ δόγματι ὑπὸ Ῥωμαίων εἰς Κέρσιαν ³ νῆσον πρὸ τῆς Ἰταλίας· ὡς Θεόφιλος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

XIV. ΠΟΙΝΩΝ καὶ Σικελιωτῶν τὴν κατὰ Ῥωμαίων συμμαχίαν ἐτοιμαζόντων, Μέγελλος στρατηγὸς μονῆ τῇ Ἑσία ἐκ ἔθυσεν· ἡ δὲ πνεῦμα ἀντέπνευσε ταῖς ναυσί. Γάιος δὲ Ἰέλιος μάντις εἶπε λωφῆσαι, ἐὰν προθύσῃ τὴν θυγατέρα. ὁ δ' ἀναγκαθεις Μεταλίαν, τὴν θυγατέρα, προσῆγεν· ἡ δὲ Ἑσία ἐλεήσασα, δάμαλιν ἐπέβαλε, καὶ αὐτὴν ἐκόμισεν εἰς Λαμέσιον ⁴, καὶ ἱερείαν τῆ σεβομένη παρ' αὐτοῖς δράκοντος ἀπέδειξεν· ὡς Πυθοκλῆς ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

EN

¹ Petav. ἐξεθίνιζον.

² Post καὶ vulgo legitur διὰ, quod delendum censui.

³ Turn. Κέρσιαν. Suspectum est porro Xylandro, quod Italica Theotimi octavo parallelo, Theophiti autem hoc citentur, ejusdem fortasse auctoris.

⁴ Xyl. Λανυμίον legendum censet, Turn. & V. Λακύνιον. Pro ἱερείαν Petav. ἰέρσαν.

ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ τῆς Βοιωτίας τὰ περὶ Ἰφίγένειαν ὁμοίως ἰσορεῖ Μέρυλλος ¹ ἐν πρώτῳ Βοιωτικῶν.

XV. ΒΡΕΝΝΟΣ, Γαλατῶν βασιλεὺς, λεηλατῶν τὴν Ἀσίαν, ἐπὶ Ἐφесου ἦλθε, καὶ ἠράθη παρθένη δημοτικῆς· ἡ δὲ συνελθεῖν ὑπέχετο, εἰ τὰ ψέλλια καὶ τὸν κόσμον τῶν γυναικῶν δῶ αὐτῇ, καὶ τὴν Ἐφесου προδέναι· ὁ δ' ἠξίωσε τὰς στρατιώτας ἐμβαλεῖν εἰς τὸν κόλπον ὃν εἶχον χρυσὸν τῆς Φιλαργύρα. ποιησάντων δὲ, ὑπὸ τῆς δαφιλείας τῶ χρυσῷ ζῶσα κατεχώδη, καθάπερ ἰσορεῖ Κλειτοφῶν ἐν πρώτῳ Γαλατικῶν.

ΤΑΡΠΗΙΑ ² τῶν εὐχρημόνων παρθένων τῶ Καπιτωλίου Φύλαξ, Ῥωμαίων πρὸς Σαβίνους ³ πολεμούντων, ὑπέχετο τῷ Τατῷ δάσειν εἰσοδὸν εἰς τὸ Ταρπήϊον ὄρος, εἰ μισθὸν λάβη τὰς ὄρμυς, ὅς ἐφόρου κόσμῳ χάριν· Σαβῖνοι δὲ νοήσαντες, ζῶσαν κατέχωσαν· ὡς Ἀριστέλης Μιλήσιος ἐν Ἰταλικοῖς.

XVI. ΤΕΓΕΑΤΑΙΣ καὶ Φενεάταις χρονίε πολέμῳ γενομένῃ, ἔδοξε τριδύμους ἀδελφὰς πέμψαι τὰς μαχησομένας περὶ τῆς νίκης. καὶ Τεγεάται μὲν ἔν τὰς Ῥηξιμάχε παῖδας, Φενεάται δὲ τὰς Δημοσράτε πρέβασκοντο. συμβληθείσης δὲ τῆς μάχης, ἐφονεύθησαν τῶν Ῥηξιμάχε δύο ⁴. ὁ δὲ τρίτος, τὸνομα Κριτόλαος, στρατηγήματι περιεγένετο τῶν δύο. προσποιητὴν γὰρ Φυγὴν σινηψάμενος, κατὰ ἓνα τῶν διωκόντων ἀνεῖλε. καὶ ἐλθόντος, οἱ μὲν ἄλλοι συνεχάρησαν, μόνη δ' ἐκ ἐχάρη ἡ ἀδελφὴ Δημοδίκη· πεφονεύκει γὰρ αὐτῆς τὸν κατηγγυημένον ἄνδρα, Δημοτιόν. ἀναξιοπαθήσας δὲ ὁ

D d 3

Κρι-

¹ De Meryllo & Menyllo parall. 26. eadem suspicio valere videtur, quae supra de Theotimo & Theophilo fuit allata.

² Dedi sic e Turn. & V. accedente Xyl. versione. Bas. quoque habet Ταρπηία. Vulgo Ταρτησία.

³ Dedi sic e Turn. & Xyl. versione. Vulgo πρὸς Ἀλβανούς. Mox pro Σαβῖνοι Petav. Σαμῖνοι.

⁴ Quae sequuntur, ὁ δὲ — τῶν δύο, absunt a Petav. Mox idem οἱ μὲν ἄλλη.

Κριτόλαος ανεΐλεν αὐτήν. Φόνε δ' ἀγόμενος ὑπὸ τῆς μη-
τρὸς ἀπελύθη τῶν ἐγκλημάτων· ὡς Δημάρατος ἐν δευ-
τέρῳ Ἀρκαδιῶν.

ΡΩΜΑΙΟΙ καὶ Ἀλβανοὶ πολεμῶντες, τριδύμω
προμάχες εἴλοντο, καὶ Ἀλβανοὶ μὲν Κεριατίες, Ῥω-
μαῖοι δὲ Ὠρατίες. συμβληθείσης δὲ τῆς μάχης, οἱ Κε-
ριάτιοι ¹ δύο τῶν ἐναντίων ἀνεΐλον· ὁ δὲ περίλοιπος Φυ-
γῆ προσποιητῆ συμμάχῳ χρίμενος, ἐφόνευσε καθ' ἓνα
τῶν ἐπιδιωκόντων. χαρέντων δὲ πάντων, μόνη ἡ ἀδελ-
Φῆ ἐ συνεχάρη Ὠρατία τὸν κατηγγυημένον ἄνδρα Κε-
ριάτιον ἀνηρηκότι· ὁ δ' ἐφόνευσε τὴν ἀδελφὴν, ὡς Φη-
σιν Ἀριεΐδης ὁ Μιλήσιος ἐν Ἰταλικοῖς.

XVII. ἘΝ ΙΔΙΩ τῶ καὶ τῆς Ἀθηναῖς ἐμπρη-
θέντος, προσδραμῶν Ἴλος ² τὸ διοπετέες ἤρπασε παλλα-
δίον, καὶ ἐτυφλώθη· (ἐ γὰρ ἐξὸν ³ ὑπ' ἀνδρὸς βλέπε-
σαι) ὕπερον δ' ἐξήλασάμενος ἀνέβλεψεν· ὡς Δέρκυλλος
ἐν πρώτῳ κήσεων.

ΜΕΤΕΛΛΟΣ ⁴ ἄνθρωπος τῶν ἐπισήμων, πορευόμε-
νος εἰς τὸ προάσειον, ὑπὸ κοράκων ἐπεχέθη ⁵ παιόντων
ταῖς πτέρυξι. φοβηθεὶς δὲ τὸν οἰωνόν, εἰς Ῥώμην ὑπ-
έσπευεν. ἰδὼν δὲ τὸ τέμενος τῆς Ἐσίας καϊόμενον,
καὶ τὸ παλλαδίον ἀρπάσας, ἐτυφλώθη· ὕπερον δ' ἀνέ-
βλεψεν ἐξήλασάμενος· ὡς Ἀριεΐδης Μιλήσιος ἐν Ἰτα-
λικοῖς.

XVIII. ΘΡΑΙΚΕΣ ⁶ Ἀθηναίοις πολεμῶντες,
χρησμὸν ἔλαβον, ὡς, ἐὰν Κόδρος Φείσωνται, νικῆσαι·

¹ Petav. Καυράτιοι; deinde περίλοιπος, & Κυράτιον.

² Codex innominatus Ἴλιος; & μοχ ἐξήλασάμενος.

³ W. legi vult & γὰρ ἐξὸν, vel ἐκ ἐξόν. Causam hujus
correctionis equidem haud video.

⁴ Recepi hoc nomen e Bas. pro vulg. Ἀντύλος, quod nomen
Romanum vix videtur. Petav. Ἀντύλλος. Deinde idem omittit
tit πορευόμενος.

⁵ W. sum secutus, sic e Voff. dantem. Vulgo ἐπιχέθη.

⁶ Ab aliis dici Doros, satis constat.

ὁ δὲ δρέπανον λαβὼν ἦκεν εἰς τὰς ἐναντίας ἐν εὐτελεῶς
 χήματι, καὶ ἕνα Φονεύσας, ὑπὸ θατέρᾳ ἀνηρέθῃ, ἔτω
 γ' ἐνίκησαν οἱ Ἀθηναῖοι ὡς Σωκράτης ἐν δευτέρῳ
 Θρακικῶν.

ΠΟΥΠΛΙΟΣ Δέκιος Ῥωμαῖος, πρὸς Ἀλβανὸς
 πολεμῶν ὄναρ εἶδεν, ἐὰν ἀποθάνῃ, Ῥώμην προσποιή-
 σειν ¹ Ῥωμαίοις. ἐλθὼν εἰς μέσον καὶ πολλὰς Φονεύ-
 σας, ἀνηρέθῃ. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Δέκιος ἐν τῷ
 πρὸς Γάλλοις πολέμῳ τὰς Ῥωμαίους διέσωσεν ὡς Ἀρι-
 σείδης Μιλήσιος.

XIX. ΚΥΑΝΙΠΠΟΣ γένει Συρακᾶσιος, μόνῳ
 Διονύσῳ ἐκ ἔθου. ὁ δὲ θεὸς ὀργισθεὶς ² μέθην ἐν-
 ἔσηψε, καὶ ἐν τόπῳ σκοτεινῷ τὴν θυγατέρα ἐβιάσα-
 το, Κυάνην. ἡ δὲ τὸν δακτύλιον περιελομένη ἔδωκε τῇ
 τροφῷ, ἐσόμενον ἀναγνώρισμα. λοιμωξάντων δὲ, καὶ
 τῆ Πυθίᾳ εἰπόντος μὲν, δεῖν τὸν ἀσεβῆ τροπαλοῖς θεῖτε
 σφαγιάσαι, τῶν δ' ἄλλων ἀγνοούντων τὸν χρησμὸν, γυνῆ-
 σα ἢ Κυάνη, καὶ ἐπιλαβομένη τῶν τριχῶν, εἴλκε, καὶ
 αὐτὴ κατασφάξασα τὸν πατέρα, ἑαυτὴν ἐπέσφαξε
 κατὰπερ Δοσίθεος ἐν τῷ τρίτῳ Σικελικῶν.

ΤΩΝ Διονυσίων ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀγομένων, Ἀρνέ-
 τιος ἐκ γενετῆς ὑδροπέτης ἐξεθένισε τὴν τῆ θεῆ δύνα-
 μιν. ὁ δὲ μέθην ³ ἐνέβαλε, καὶ ἐβιάσατο τὴν θυγα-
 τέρα, Μεδελάναν. ἡ δ' ἐκ δακτύλικα γυνῆσα τὸ γένος,
 καὶ πρεσβύτερα τῆς ἡλικίας Φρονήσασα, μεθύσασα τὸν
 πατέρα καὶ σεφάνωσασα, ἤγαγεν ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς
 Ἀσραπῆς, καὶ δακρύσασα ἀνεῖλε τὸν ἐπίβελον τῆς παρ-
 θενίας ὡς Ἀρισειδης ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

XX. ΕΡΕΧΘΕΥΣ πρὸς Εὐμόλπου πολεμῶν, ἔμα-
 δε νικῆσαι, ἐὰν τὴν θυγατέρα προθύσῃ, καὶ συγνοινω-
 νήσας

Dd 4

¹ W. *supr.* περιποιήσαν. Pro seq. *eis* μέσον Petav. *eis* μέσσε.

² Ald. *Bal.* ὀργισθεῖς. Proxime seq. καὶ abest a Petav.

³ Petav. μεθύσασα.

νήσας τῇ γυναικί Πραξιθέα, προέθυσε τὴν παιδα. Μένεται Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεΐ.

ΜΑΡΙΟΣ ¹ πρὸς Κίμβρες πόλεμον ἔχων, καὶ ἡττώμενος, ὄναρ εἶδεν, ὅτι νικήσει, ἐν τὴν θυγατέρα προδύση (ἦν δ' αὐτῷ Καλλιπερσία ²) προκρίνας δὲ τῆς φύσεως τὲς πολιτας, ἔδρασε καὶ ἐνίκησε. καὶ ἔτι καὶ νῦν βωμοὶ εἰσι δύο ἐν Γερμανίᾳ, οἱ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦχον σαλπύγγων ἀποπέμπασιν· ὡς Δωρόθεος ἐν τετάρτῳ Ἰταλικῶν.

XXI. ΚΥΑΝΙΠΠΟΣ, τῷ γένει Θετταλός, ἐπὶ Θήραν συνεχῶς ἐξήκει· ἡ δὲ νεόνυμφος αὐτῷ ὑπολαβέσα, διὰ τὸ πολλάνικ ἐν ὕλαις μένειν, συνήθειαν ἔχειν μεθ' ἐτέρας, κατ' ἔχνος ἠκολέθησε τῷ Κυανίππῳ· καὶ ἐν τινι κατακρυβεῖσα συνδένδρῳ ³, τὸ μέλλον ἀπεκαρᾷσει. τῶν δὲ κλάδων σειδέντων, οἱ κύνες Θηρίου εἶναι δόξαντες ὤρμησαν, καὶ τὴν Φιλανδρον ἀλόγως δίηην ζῶα διεσπάραξαν. ὁ δὲ Κυανίππος ἀνεπίεσε πράξεως αὐτόπλης γενόμενος ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν· ὡς Παρθένιος ἐπισημαίνει ⁴.

ἘΝ Συβάροι, πόλει τῆς Ἰταλίας, νέος περίβλεπτος τὸ κάλλος Αἰμίλιος Φιλοκύνητος ἦν· ἡ δὲ νεόνυμφος δόξασα ἐτέρα συνεῖναι εἰσῆκει εἰς τὴν νάπην. τῶν δὲ δένδρων σειδέντων, οἱ κύνες ἐπιδραμόντες, διέσπασαν· ὁ δὲ ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν· ὡς Κλειτάνυμος ἐν δευτέρῳ Συβαριτικῶν.

XXII. ΣΜΥΡΝΑ, Κινύρε θυγάτηρ, διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἠράθη τῷ γεννήσαντος, καὶ τῇ τροφῷ τὴν
αὐτά-

¹ Dedi Μάριος, quod Xyl. legendum monet, ex Clementis Alex. προτροπικῶ, eundem auctorem & librum citantis, Probat idem W. Vulgo Μάνιος.

² Petav. Καλλιπερσία.

³ Petav. simplex δένδρῳ.

⁴ Xyl. pro ὁ ποιητής mavult θραυτικοῖς. In Parthenii Eroticiis nimirum, cap. X. legitur haec historia,

ἀνάγκην τῷ ἔρωτος ἐδήλωσεν· ἡ δὲ δόλῳ ὑπῆγε τὸν δεσπότην. ἔφη γὰρ γείτονα παρθένον ἔρῳ αὐτῆ, καὶ αἰχύνεσθαι ἐν Φανερωῖ προσιέναι. ὃ δὲ συνήει. ποτὲ δὲ Φελλήσας τὴν ἐρῶσαν μαθεῖν, Φῶς ἤτησεν· ἰδὼν δὲ, Ξιφῆρης τὴν ἀσελγεσάτην ἐδίωκεν. ἡ δὲ κατὰ πρόνοιαν Ἐφροδίτης εἰς ὁμώνυμον δένδρον μετεμορφώθη· κατὰ Ἐθεόδωρος ἐν ταῖς Μεταμορφώσεσιν.

ΟΥΑΛΕΡΙΑ Τασκλιαναρία κατὰ μῆνιν Ἐφροδίτης ἐραθεῖσα Οὐαλερίς τῷ πατρὸς, τῇ τροφῷ ἀνεκρίνωσεν· ἡ δὲ τὸν δεσπότην δόλῳ ὑπῆλθεν, εἰπῶσα, ὡς αἰδεῖται κατ' ὄψιν μίσγεσθαι, τῶν τε γειτόνων εἶναι παρθένον. καὶ οἰώθεις² ὁ πατὴρ ἦται Φῶς, ἡ δὲ τροφὸς Φάσασα διηγείρειν, ἣτις ἐπὶ ταῖς ἀγροικίαις ἦν, ἐγκύμων τυγχάνουσα. ποτὲ δὲ κατὰ κρημνῶν ἐνεχθείσης τὸ βρέφος ἔζη· κατῆσα δ' ἐγκύμων, κατέσθη, καὶ εἰς τὸν ὠρισμένον χρόνον ἐγέννησεν Αἰγίπανα³, κατὰ τὴν Ῥωμαίων Φωνὴν Σιλκαυόν. ὃ δὲ Οὐαλέριος ἀθυμήσας κατὰ τῶν αὐτῶν ἔρριψε κρημνῶν· ὡς Ἀρισείδης Μιλήσιος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

XXIII. ΜΕΤΑ τὴν Ἰλίε πόρθησιν ἐξεβράδθη Διομήδης εἰς Λιβύην. ἐνθα Λύκος ἦν βασιλεὺς, ἕως ἔχων τὰς ξένας Ἄρει τῷ πατρὶ θυεῖν. Καλλιρόη δὲ, ἡ θυγάτηρ, ἐραθεῖσα Διομήδης, τὸν πατέρα πρῆδωκε, καὶ τὸν Διομήδην ἔσωσε λύσασα τῶν δεσμῶν· ὃ δὲ, ἀμελήσας τῆς εὐεργετίδος, ἀπέπλευσεν· ἡ δὲ βρόχῳ ἐτελεύτησεν· ὡς Ἰόβας ἐν τρίτῃ Λιβυκῶν.

ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ Κράστος, ἀνὴρ τῶν ἐπισήμων, Ῥηγάλῳ συσρατευόμενος, ἐπέμφθη εἰς Μασσύλας⁴, πορ-

D d 5

ῥήτων

1 Petav. κατὰπερ.

2 Petav. μιχθεῖς (non μιδεῖς, uti est in W. nota) Voff. οἱ μιχθεῖς. Proxima corrupta esse, W. monet.

3 Petav. γίπανα; & mox Φωνὴν Σιλοτάνον.

4 Recepi sic, mutata simul distinctiōne, quod Xyl. e Guarino notat, & ipse vertendo exprimit. Vulgo ἐπέμφθη Μασσύλας

θήσαν Φρέριόν τι δυσάλωτον, τῆνομα Γαραίτιον. αἰχμάλωτος δὲ ληφθεὶς, ἔμελλε θύεσθαι τῷ Κρόνῳ. Βυσαλτία δὲ τῆ βασιλέως θυγάτηρ ἐραθεῖσα προέδωκε τὸν πατέρα, καὶ νικηφόρον ἐνεῖνον ἐποίησεν. ἀνασρέψαντος δ' αὐτῆ, ἡ κόρη κατέσφαξεν ἑαυτήν· ὡς Ἡσιόναξ ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν.

XXIV. ΠΡΙΑΜΟΣ Πολυδωρον ἐξέθετο εἰς Θρακίην μετὰ χρυσίε πρὸς Πολυμήσορα¹ τὸν γαμβρόν· ὡς δ' ἐγγὺς ἦν τῆ πορθεῖσθαι ἢ πόλις, μετὰ² τὴν ἄλωσιν ἀπέκλεινε τὸν παῖδα, ὡς ἂν κερδήσῃ τὸν χρυσόν. Ἐνάβη δ' ἐπὶ τὰς τόπας παραγενομένη, καὶ σοφισαμένη ὡς χρυσὸν δώσεσα, ἅμα ταῖς αἰχμαλώτισι ταῖς χερσὶν³ ἐξετύφλωσεν· ὡς Εὐριπίδης ὁ τραγωδοποιός.

ANNIBA Καμπανὸς λεηλατῆντος, Λέκιος Θύμβρις⁴ τὸν υἱὸν Ῥέσιον μετὰ χρημάτων ἔθετο πρὸς Οὐαλέριον Γέσιον ὄντα γαμβρόν. ὁ δὲ νενίκημεν. ἀέσας δὲ ὁ Καμπανὸς, Φιλαργυρία παρέβη τὰ δίκαια τῆς Φύσεως, τὸν παῖδα Φονεύσας. ὁ δὲ Θύμβρις διὰ τῆς ἄγροικίας πορευόμενος, καὶ τῷ σώματι τῆ παιδὸς ἐντυχῶν, ἐπεμψεν ἐπὶ τὸν γαμβρόν, ὡς δεῖξων θησαυρὸς. ἐλθόντα δ' ἐτύφλωσε καὶ ἐσαύρωσεν· ὡς Ἀρισείδης ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

XXV. ΦΩΚΟΤ ὄντος ἐν Ψαμάθης Αἰακῶ, καὶ σεργομένῃ, Τελαμῶν ἤγευ ἐπὶ θήραν· καὶ σὺς ἐπιφάνειν·

πορθήσας, Φρέριόν τι. — Probat idem, W. notante, Holsten. ad Steph. Byz. p. 22. Petav. συστρατευσάμενος (vitiöse enotatur συστρατευσάμενος) ἐπέμψθη Μεσόλῃς. Idem deinde Βυσαλτία, & προέδωκε pro Βυσ. & προέδ.

¹ Petav. Πολυμνήσορα.

² Vocī μετὰ Petav. praemittit ὁ Πολυμνήσορα, quod in R. nota sic affertur, quasi ὁ Πολυμν. exhiberi pro ἢ πόλις.

³ W. notat, Musgravium ad Eurip. Hecub. 1153. corrigere κερκίσις.

⁴ Sic in R. extat hic loci & infra, nec mutandum censui, cum codice Petav. firmetur, & a Xyl. ita exprimat hoc nomen. Vulgo Θρύμβρις.

γέντος κατὰ τῆ μισθμένε ἐπαφῆκε τὸ δόρυ, καὶ ἐφό-
νευσε. ὁ δὲ πατὴρ ἐφυγάδευσε. ὡς Δαυρόθεος ἐν
πρώτῳ Μεταμορφώσεων.

ΓΑΙΟΣ Μάξιμος ἔχων υἱὸς Σιμίλιον ¹ καὶ Ῥῆ-
σον. τῆτον ἐγέννησεν ἐξ Ἀμερίας Κόνων ὁ Ῥῆσος. ἔτος
ἐν κυνηγεσίῳ ἀπέκλεινε τὸν ἀδελφὸν, καὶ ὑποσρέψας,
τὸ σύμπλωμα τύχης εἶπεν, ἔ κρίσεως, γεγονέναι. ὁ
δὲ γινὸς τάληθές, ἐφυγάδευσε. ὡς Ἀριστοκλῆς ἐν τρίτῳ
Ἰταλικῶν.

XXVI. ΑΡΗΣ Ἀλθαία συνῆλθε καὶ Μελέαγρον ²
ποιήσας, ὡς Εὐριπίδης ἐν Μελεάγρῳ.

ΣΕΠΤΙΜΙΟΣ ³ Μάρκελλος γήμας Σιλαίου, τα
πολλὰ κυνηγία προσέκειτο. τὴν δὲ νεόνυμφον ἐν χή-
ματι ποιμένος Ἄρης βιασάμενος, ἐγκύματα ἐποίησε,
καὶ ἀμολόγησεν, ὅσις ἦν, καὶ δόρυ ἔδωκε, τὴν γένεσιν
τῆ μέλλοντος τίκῃσθαι Φάσκων ἐν αὐτῷ ⁴ ἀποκείσθαι.
ἀπέκλεινε γὰρ Σεπίμιος Τεσκῆνον. Μάμερκος δὲ ὑπὲρ
εὐκαρπίας θύων θεοῖς, μόνης ἡμέλησε Δήμητρος. ἡ δὲ
ἡκπρον ἔπεμφε. συναθροίσας δὲ πολλὰς ⁵ ἐκεῖνος κυ-
νηγέτας ἀνεῖλε, καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ δέρος τῆ κατ-
ηγυνημένη γυναικὶ κατεχώρησε. Σκιμβράτης ⁶ δὲ καὶ
Με-

¹ Petav. Σιμήλιον. Proxime sequentia corrupta esse, faci-
le patet, maxime e vocibus Κόνων ὁ Ῥῆσος. Ea emendare,
V. teste & iudice, nec licet nec juvat. Xyl. vertit: *hunc
quidem*, nimirum Resum, ex Ameria, Cononem cognomen-
to. Ald. Bas. per comma distinguunt post Ἀμερίας, & se-
quentia jungunt cum ἔτος.

² Meleagri fabula extat in Apollodori bibl. L. I. c. 8. Ovid.
Metamorph. l. 8.

³ Petav. Σεπίμιος, & deinde κυνηγίῳ.

⁴ Dedi sic, quod Xyl. voluit, e Voss. Vulgo ἐν ἑαυτῷ.
Narrationem ob deprivationes involutam esse, Xyl. monet. Pro-
xime quidem adesse videtur lacuna.

⁵ Turn. V. Bong. ὄλες.

⁶ Petav. Σκιμβράτης.

Μαθίας οἱ μητράδελφοι περιεβλόντο τῆς κόρης. ἀγανακτῆσας δ' ἀνεΐλε τὰς συγγενεῖς· ἡ δὲ μήτηρ τὸ δόρυ κατέκαυσεν ὡς Μένυλος ¹ ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

XXVII. ΤΕΛΑΜΩΝ ὁ Αἰάντῃ καὶ Ἐυδηίδος, ἐλθὼν εἰς Εὐβοίαν καὶ νυκτὸς ἔφυγεν ². ὁ δὲ πατὴρ αἰθόμενος καὶ τῶν πολιτῶν τινὰ ὑποπτεύσας, ἔδωκε τὴν κόρην καταπονταθῆναι τινὶ τῶν δορυφόρων. ὁ δ' ἐλείψας ἀπημπούλησε· προσχέσης δὲ τῆς νεῆς Σαλαμῖνι, Τελαμῶν ἀνήσατο· ἡ δ' ἔτεκεν Αἴαντα ὡς Ἀρητάδης Κνίδιος ἐν δευτέρῳ Νησιωτικῶν.

ΛΟΥΚΙΟΣ Τρώσιος θυγατέρα εἶχε Φλωρευτίαν ἀπὸ τῆς Πατρίδος· ταύτην ἔφθειρε Καλπέρμιος Ῥωμαῖος. ὁ δὲ παρέδωκε τὴν κόρην καταποντίσαι· ἐλεηθεῖσα δὲ ὑπὸ τῷ δορυφόρῳ, πιπράσκειται κατὰ τύχην τῆς νεῆς προσχέσης εἰς Ἰταλίαν, Καλπέρμιος ἀνήσατο, καὶ ἐποίησατο ἐξ αὐτῆς Κόντρασκον.

XXVIII. ΑἶΟΛΟΣ, τῶν κατὰ Τυρρηνίαν ³ βασιλεὺς, ἔχεν ἐξ Ἀμφιδέας θυγατέρας ἑξ, καὶ ἴσως ἄρρενας· Μαναρεὺς δὲ ὁ νεώτατος ἔρωτι ἔφθειρε μίαν, ἡ δὲ παιδίον ἐκύησεν. ἐμπεσῶσα ⁴ δὲ καὶ ξίφος πέμφθέντος ⁵ ὑπὸ τῷ πατρὶ, ἄνομον κρύψασα ἑαυτὴν δι-

Χϛϛ

¹ Cf. quae supra de hoc nomine notantur Parall. 14.

² Collect. Var. lect. Frst. omitti vult καὶ, aut legi vult ἤλθον pro ἐλθὼν. Verius susp. Xyl. ante καὶ νυκτ. ἔφ. excidisse aliquid, & hoc dici: Telamonem, cum in Euboeam venisset, cum Perilboea (quam Ajacis matrem Apollod. l. 3. bibl. aliique perbilbeant) clandestinam rem habuisse, quam pater ab aliquo civium vitiatam putarit. Mezir. ad Ep. Ovid. l. I. p. 246 sic locum explet: ἐλθὼν εἰς Μίγαρον διέφθειρε τὴν Ἀλκιδέας Ἐριβοίαν, καὶ νυκτὸς ἔφυγεν.

³ Petav. Τυρρηνίαν.

⁴ Quid ἐμπεσῶν hic loci valeat, latet. Bene W. conjicit τεκῶσα.

⁵ scil. ad prolem ne andam; id quod Xyl. vertendo addit. Pro ἑαυτὴν Petav. αὐτήν; & deinde Τυρανικῶν pro Τυρρην.

χρηστατο. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Μακαρεὺς· ὡς Σώστρατος ἐν δευτέρᾳ Τυρρηνικῶν.

ΠΑΠΙΡΙΟΣ Βόλκερ¹, γήμας Ἰελίαν Πέλχραν, ἔχεν ἕξ θυγατέρας, καὶ τὰς ἴσας ἀρρένας. τέταν ὁ πρεσβύτατος Παπίριος Ῥωμανός, τῆς ἀδελφῆς ἐραθεὶς Κανθίας, ἔγγυον ἐποίησε. μαθὼν δὲ ὁ πατήρ, τῇ θυγατρὶ ξίφος ἐπέμψεν· ἡ δὲ ἑαυτὴν ἀνεΐλε· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὁ Ῥωμανός ἐπραξεν· ὡς Χρῦσιππος ἐν τῷ πρώτῳ Ἰταλικῶν.

XXIX. ΑΡΙΣΤΩΝ Ἀριώνυμος² Ἐφέσιος, υἱὸς Δημοσράτη, ἐμίσει γυναῖκας, ὄντι δ' ἐρίσγετο· ἡ δὲ κατὰ χρόνον ἔτεκε κόρην εὐειδесаτήν, Ὀνόσκελαν τένομακῶς Ἀρισοτέλης ἐν δευτέρᾳ³ παραδόξῳ.

ΦΟΥΛΟΥΙΟΣ Στέλλος μισῶν γυναῖκας, ἵππῳ συνεμίσγετο· ἡ δὲ κατὰ χρόνον ἔτεκε κόρην εὐμορφον, καὶ ὠνόμασεν Ἴππῶναν. ἔσι δὲ θεὸς πρόνοιαν ποιημένη ἵππων⁴· ὡς Ἀγησίλαος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

XXX. ΣΑΡΔΙΑΝΟΙ πρὸς Σμυρναῖες πόλεμον ἔχοντες περὶ τὰ τείχη ἐσρατοπεδεύσαντο, καὶ διὰ πρέσβων ἐπέμψαν, μὴ πρότερον ἀναχωρῆσαι, ἐὰν μὴ τὰς γυναῖκας συναλθεῖν αὐτοῖς συγχωρήσωσι. τῶν δὲ Σμυρναίων διὰ τὴν ἀνάγκην μελλόντων πάχειν κακῶς, Θεραιπαινίς ἦν μία τῶν εὐχνημόνων, ἡ προσδραμεῖσα, εἶπε τῷ δεσπότῃ Φιλάρχῳ· Δεῖ τὰς Θεραιπαινίνας κοσμησάντας, αὐτ' ἐλευθέρων πέμπειν. ὃ δὴ καὶ ἔδρασαν. οἱ δὲ κοπωθέντες ὑπὸ τῶν Θεραιπαινῶν, ἐάλωσαν. ὕθεν καὶ νῦν
παρὰ

¹ Petav. Ald. Bas. Τόλκερ; V. Πέλχερ. Petav. deinde Ἀπόλχραν pro Πέλχραν.

² Priorem vocem Ἀρίων omittendam censuit Xyl.

³ Petav. δευτέρῳ.

⁴ Petav. Ἐποναν. ἔσι δε θεοῖς πρόνοιαν ποιημένην Ἴππων. Bas. quocque & Ald. Ἐποναν exhibent. Reliqua, quae e cod. Petav. notantur, consentiunt cum Ald. excepta voce πρόνοιαν, cum in ista sit πρόνιαν.

παρὰ Σμυρναίοις ἑορτὴ λέγεται Ἐλευθερία, ἐν ἣ αἱ δού-
λοι τὸν κόσμον τῶν ἐλευθέρων Φορῶσιν· ὡς Δοσίθεος
ἐν τρίτῳ Λυδίακῶν.

ΑΤΕΠΟΜΑΡΟΣ, Γάλλων βασιλεὺς, Ῥωμαίοις
πολεμῶν, ἔφη, μὴ πρότερον ἀναχωρῆσαι, ἐὰν μὴ τὰς
γυναῖκας εἰς συνουσίαν εἰδῶσι. τῶν δὲ, διὰ συμβελην
θεραπαινίδων, πεμφάντων τὰς δέλας, καὶ κοπωθέντες
οἱ βάρβαροι τῇ ἀλήκῳ συνουσία ὑπνώθησαν. ἡ δὲ Ῥη-
τάνα (αὕτη γὰρ ἦν τῆτο ¹ συμβελεύσασα) ἀγρίας ἐπιλα-
βομένη συκῆς, ἀναβαίνει εἰς τὸ τεῖχος, καὶ μηνύει τοῖς
ὑπᾶτοῖς· οἱ δ' ἐπελθόντες ² ἐνίκησαν. ἀφ' ἧ καὶ ἑορ-
τῇ θεραπαινῶν καλεῖται· ὡς Ἀριεΐδης Μιλήσιος ἐν
πρώτῃ Ἰταλικῶν.

XXXI. ΑΘΗΝΑΙΩΝ πόλεμον ἐχόντων πρὸς Εὐ-
μολπον, καὶ τῆς εὐθηνίας μὴ ἐπαρκέσης, Πύρανδρος
ταμίας τῶν δημοσίων ὑπεσπάσατο τὸ μέτρον, Φειδώ-
λῳς χρώμενος· οἱ δ' ἐγχώριοι, ὡς προδότην ὑποπτεύ-
σαντες, λιθόλευσον ἐποίησαν· ὡς Καλλιθένης ἐν τρίτῳ
Θρακικῶν.

ῬΩΜΑΙΩΝ πρὸς Γάλλους πολεμούντων, καὶ τῆς
εὐθηνίας μὴ ἀρκέσης, Κίνας τῷ δήμῳ τὸ σιτόμετρον
ὑπέσπασε· Ῥωμαῖοι δὲ, ὡς ἀντικοιόμενον αὐτὸν τῆς
βασιλείας, λιθόλευσον ἐποίησαν· ὡς Ἀριεΐδης ἐν τρίτῳ
Ἰταλικῶν.

XXXII. ἘΝ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ Πει-
σίρατος Ὀρχομένιος τὰς μὲν εὐγενεῖς ἐμίσει, τὰς δ'
εὐτελεῖς ἐφίλει. ἐβελεύσαντο δὲ οἱ ἐν τῇ βελῇ Φουεῦ-
σαι, καὶ διακόψαντες αὐτὸν εἰς τὰς κόλπας ἔλαβον ³,
καὶ τὴν γῆν ἔξυσαν. ὁ δὲ δημότης ὄχλος, ὑπόνοιαν
λα-

¹ Petav. ἦν εἰ τῆτο, forte pro ἡ τῆτο, uti suscr. is, qui
lectionem notavit.

² Petav. αἱ δὲ (sic) ἐπεξελθόντες.

³ Petav. ἔβαλον.

λαβῶν ἔδραμεν εἰς τὴν βελήν. ὁ δὲ νεώτερος υἱὸς τῆ βασιλείας, Τλησίμαχος, εἰδὼς τὴν συνωμοσίαν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀπέσπασε τὸν ὄχλον, εἰπὼν, ἑωρακέναι τὸν πατέρα μεθ' ὀρμῆς εἰς τὸ Πισαῖον ὄρος Φέρεθαι, μείζονα μορφήν ἀνθρώπου πενήμενον. καὶ ἔτως ἠπατήθη ὁ ὄχλος ὡς Θεόφιλος ἐν δευτέρῳ Πελοποννησιακῶν.

ΔΙΑ τὰς ἀσυγείτονας πολέμους ἢ σύγκλητος τῶν Ῥωμαίων τῆ δῆμη τὸ σιτόμετρον ἤρε. Ῥωμύλος δὲ, ὁ βασιλεὺς, βαρέως ἐνεγκῶν, τῷ δήμῳ ἀπέδωκε. πολλὰς δὲ τῶν μειζόνων ἐκόλαζεν. οἱ δὲ Φονεύσαντες αὐτὸν ἐν τῇ συγκλήτῳ βελῆ, καὶ κόψαντες, εἰς τὰς κόλπας ἔλαβον ¹. Ῥωμαῖοι δὲ μετὰ πυρὸς εἰς τὴν σύγκλητον ἔδραμον. Αἴτιος δὲ Πρόκιλος ², τῶν ἐπίσημων ἀνὴρ, εἶπε, τὸν Ῥωμύλον ἐν ὄρει ἑωρακέναι μείζονα παντὸς ἀνθρώπου θεὸν γεγενῆσθαι. Ῥωμαῖοι δὲ πιστεύσαντες, ἀνεχώρησαν ὡς Ἀρισόβελος ἐν τρίτῳ ³ Ἰταλικῶν.

XXXIII. ΠΕΛΟΥ, Ταυτάλη καὶ Εὐρυανάσσης, γημας Ἰπποδάμειαν, ἔχεν Ἀτρέα καὶ Θυέσην. ἐν δὲ Δαναίδος νύμφης Χρῦσιππον, ὃν πλέον τῶν γνησίων ἔσερξε. Λάϊος δὲ, ὁ Θηβαῖος, ἐπιθυμήσας ἤρπασεν αὐτόν. καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Θυέσῃ καὶ Ἀτρέως, ἔλεος ἔτυχε παρὰ Πέλοπος διὰ τὸν ἔρωτα. Ἰπποδάμεια δ' ἀνέπειθεν Ἀτρέα καὶ Θυέσην ἀναιρεῖν αὐτόν, εἰδυῖα ἔσεσθαι ἔφθεδρον βασιλείας. τῶν δ' ἀρνησαμένων, αὐτῇ τῷ μύσει τὰς χεῖρας ἔχρισε. νυκτὸς γὰρ βαθείας κοιμωμέ-

¹ Turn. V. Bong. Petav. ἔβαλον.

² Historia de Julio Proculo satis constat ex Plut. Romulo, Vol. I. pag. 80. Voluerunt hoc quoque loco dari Ἰάλιος pro Αἴτιος Mez. ex Cic. Leg. I. 1. & Bryan. ad locum cit. Plut. Guarinus habet Λεγίαιμ. Xyl. pro αἴτιος susp. forte scriptum fuisse ἀντίοι, occurrrens, obvius. Turn. Bong. Petav. Αἴτιος δὲ Πρῶος.

³ Petav. ἐν τῷ τρίτῳ.

μαρμένα Λαίε, τὸ ξίφος ἐλκύσασα καὶ τρώσασα τὸν Χρυσίππον, ἐγκαταπήγνυσι τὸ ξίφος. ὑπονοηθεῖς δὲ ὁ Λαίος διὰ τὸ ξίφος, ῥύεται ὑπὸ ἡμιθυήτος τῷ Χρυσίππῳ τὴν ἀλήθειαν ὁμολογήσαντος· ὁ δὲ θάψας, τὴν Ἰπποδάμειαν ἐξώρισεν· ὡς Δοσίθεος ἐν Πελοπίδαις.

ΗΒΙΟΣ Τολμειξ γήμας Νυκερίαν, ἔχε δύο παῖδας ἐκ ταύτης. ἔχε δὲ καὶ ἐξ ἀπελευθέρου ¹ κάλλει περιβλεπτοῦ Φίρμον, ὃν τῶν γνησίων μᾶλλον ἔσεργε. ἡ δὲ Νυκερία ² πρὸς τὸν πρόγονον μισοποιήτως διακειμένη, τὰς παῖδας ἀνέπειθεν αὐτὸν ἀναρεῖν ³. τῶν δ' εὐσεβῶς ἀνανευσάντων, αὐτῇ τὸν Φόνον ἐνήργησε, καὶ ⁴ νυκτὸς τῷ σωματοφύλακῳ τὸ ξίφος ἐλκύσασα καιρίως ἔτρωσε τὸν κοιμώμενον, ἐγκαταλιπῶσα τὸ ξίφος. τῷ δὲ σωματοφύλακῳ ὑποπτεύσαντος, ὁ παῖς τὴν ἀλήθειαν λέγει. ὁ δὲ τῆτον θάψας, τὴν γυναῖκα ἐφυγάδευσεν ὡς Δοσίθεος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

XXXIV. ΘΗΣΕΥΣ ταῖς ἀληθείαις παῖς Ποσειδῶνος, ἔχων δ' ἐξ Ἰππολύτης Ἀμαζόνος Ἰππόλυτον, ἐπέγημε μητρικὴν Φαῖδραν, τὴν Μίνως ⁵, ἧτις τῷ προγόνῳ εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπροσῆσα, τὴν τροφὸν ἔπεμψεν· ὁ δὲ καταλείψας Ἀθήνας, καὶ εἰς Τροίηνα παραγενόμενος, κυνηγεσίαις προσανέκειτο. τῆς δὲ προαιρέσεως ἡ ἀσελγῆς ἀποτυχῶσα, ψευδεῖς κατὰ τῷ σάφρονος ἐπιστάλας ἐχάραξε, καὶ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνήρτησε. Θησεύς δὲ πισεύσας, ἠτήσατο παρὰ Ποσειδῶνος ἀπολέσθαι τὸν Ἰππόλυτον, ἐκ τῶν τριῶν εὐχῶν, ὡς εἶχε παρ' αὐτῷ. ὁ δὲ παρ' αἰγιαλὸν ἐπὶ ἄρματος τυχόντι ταῦρον ἐπεμψε,

¹ Petav. ἀπ' ἐξελευθέρου.

² Petav. Νυκερία δὲ, omisso artic. ἡ.

³ αὐτὸν ἀναρεῖν absunt a Petav.

⁴ Addidi hoc καὶ, quod vulgo desit, & legi voluit Coll. var. lect. Frft.

⁵ Petav. Μίνως; & infra ἱποίησε pro ἐπήρησε.

ψε, καὶ ἐπ' ἵκησε τὰς ἴππους, οἱ συνέτριψαν τὸν Ἴππόλυτον.

ΚΟΜΜΙΝΙΟΣ Σὲπερ Λαυρεντίνος, ἔχων υἱὸν ἐξ Αἰγυρίας¹ νύμφης Κομμίνιον, ἐπήγαγε μητρικὴν Γιδίκην· ἣτις ἐραδείσα τὰ προγόνου καὶ ἀποτυχῆσα, βρόχῳ κατέσρεψε τὸν βίον, ἐπισολὰς καταλείψασα ψευδεῖς. ὁ δὲ Κομμίνιος ἀναγνὼς τὰ ἐγκλήματα, καὶ τῷ ζήλῳ πιεύσας, ἐπεκαλέσατο τὸν Ποσειδῶνα. ὁ δὲ τῷ παιδί ἐπὶ ἄρματος ὀχουμένῳ ταῦρον ἔδειξε, καὶ οἱ ἴπποι τὸν νέον σύραντες ἀπώλεσαν· ὡς Δοσίθεος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

XXXV. ΛΟΙΜΟΤ καταχόντος Λακεδαίμονα, ἔχρησεν ὁ θεὸς παύσασθαι, εἰάν παρθένον εὐγενῆ καταέτος² θύσωσιν. Ἐλένης δὲ ποτε κληρωθείσης, καὶ προαχθείσης³ κευκοσμημένης, αἰετὸς καταπλᾶς ἤρπασε τὸ ξίφος, καὶ ἐς τὰ βενόλια κομίσας ἐπὶ δάμαλιον κατέδηκεν· ὅθεν ἀπέχοντο τῆς παρθενοποιίας· ὡς Ἀριστόδημος ἐν τρίτῃ μυθικῇ συναγωγῇ.

Λοιμὸν καταχόντος Φαλερίας⁴, καὶ Φθορᾶς γενομένης, χρησμὸς ἐδόθη λαφῆσαι τὸ δεινόν, εἰάν παρθένον τῇ Ἥρᾳ θύσωσιν κατ' ἐνῆαυτόν. αἰεὶ δὲ τῆς δαισιδαιμονίας μενύσης⁵, κατὰ κληῖρον καλεσμένη Οὐαλερία Λαπέρια, σπασαμένη⁶ τὸ ξίφος, αἰετὸς καταπλᾶς ἤρπασε, καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπύρων ἔθηκε ράβδον μικρὰν⁷ ἔχουσαν σφύραν, τὸ δὲ ξίφος ἐπέβαλε δαμάλει τινὶ παρὰ τὸν

¹ Petav. Ἐγυρίας.

² Ita omnes habere libros, W. adnotat, exceptis Bas. & Xyl.

³ absunt a Petav. καὶ προαχθείσης.

⁴ Petav. Χαλερίας, & mox Φῆσαι pro λαφῆσαι.

⁵ Petav. μετικίσης, & τὰ Πίρια pro Λαπέρια.

⁶ Xyl. infp. σπασαμένων.

⁷ Petav. μακρὰν; & mox βωμὸν pro ναόν; item ἐν ἐνάσῳ pro ἐνὶ ἐκάσῳ.

τὸν ναὸν βοσκομένη. νοήσασα δὲ ἡ παρθένος¹, καὶ τὴν βῆν θύσασα, καὶ τὴν σφύραν ἔρασα, κατ' οἰκίαν περιήλθε, καὶ τὰς ἀδευῶντας ἡρέμα πλήττῃσα διηγείρειν, ἐβῶθαι ἐνὶ ἐκάσῳ λέγῃσα. ἔθεν καὶ νῦν τὸ μυθήριον τελεῖται· ὡς Ἀριστίδης ἐννεακαιδεκάτῳ Ἰταλικῶν.

XXXVI. ΦΥΛΟΝΟΜΗ, Νυκίμω καὶ Ἀρκαδίας θυγάτηρ, ἐκνήγει σὺν τῇ Ἀρτέμιδι· Ἄρης δ' ἐν χήματι ποιμένος ἐγγυον ἐποίησεν· ἡ δὲ τεκῆσα διδύμους παῖδας, καὶ Φοβημένη τὸν πατέρα, ἐβῶψεν εἰς τὸν Ἐρύμανθον. οἱ δὲ κατὰ πρόνοιαν ἀκινδύνως περιφερόμενοι¹, προσηνέχθησαν ἐν κοίλῃ δρυΐ· Λύκαινα ὁ ἐμφωλεύσα τὰς μὲν ἰδίους σκύμους εἰς τὸν βῆν ἐβῶψε, τοῖς δὲ βρέφεσι θηλὴν παρέχε. Τύλιφος δὲ² ποιμὴν αὐτόπῃς γενόμενος καὶ ἀναλαβὰν τὰς παῖδας, ὡς ἰδίους ἔτρεψε, τὸν μὲν καλέσας Λύκασον, τὸν δὲ Παρράσιον³, τὰς διαδεξαμένους τὴν βασιλείαν τῶν Ἀρκάδων· ὡς Ζώπυρος Βυζάντιος ἐν τρίτῳ Ἰσορικῶν.

ΑΜΟΤΛΙΟΣ πρὸς Νομίτωρα τὸν ἀδελφὸν τυραννικῶς διακείμενος⁴, τὸν μὲν υἱὸν Αἴνιτον ἐπὶ κυνηγίᾳ⁵ ἀνεῖλε, τὴν δὲ θυγατέρα Σιλείαν ἐν Ἰελίᾳ⁶ τῆς Ἦρας ἱέρειαν ἐποίησατο. ταύτην Ἄρης ἐγκύμονα ποιεῖ· ἡ δ' ἔτεκε διδύμους, ὠμολόγησέ τε τῷ τυράννῳ τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ Φοβηθεῖς, ἀμφοτέρους κατεπόντισε, βαλὼν παρὰ τὰς ὄχθας τῆ Θύμβρεως. οἱ δὲ προσηνέχθησαν ἐν τόπῳ, ἐνθα λύκαινα ἦν Φωλεύσα νεοτόκος· καὶ τὰς μὲν σκύμους ἐβῶψε, τὰ δὲ βρέφη ἔτρεψε. Φαῦσος δὲ ποιμὴν αὐτόπῃς γενόμενος τὰς

παῖ-

¹ Petav. διαφερόμενοι.

² abest δὲ a Petav.

³ Petav. Παράσιον, & deinde διαδεξομένους.

⁴ Sic restituendum fuit e Basf. & Petav. pro vulg. διακείμενον. Dedit idem W. adficientibus Voss. & Xyl.

⁵ Petav. κυνηγίαν.

⁶ Xyl. vertit *Sylviam Juliam*. Turn. V. Ἰλιαν. Bryau. ad Plut. Vit. T. I. p. 72. corrigit ἡ Ἰλιαν.

παῖδας ἀνέθρεψε, καὶ τὸν μὲν Ῥώμον, τὸν δὲ Ῥω-
μύλου προσηγόρευσε, τὰς κλισίας Ῥώμης ὡς Ἀρισει-
δης Μιλησιος ἐν τοῖς Ἰταλικοῖς.

XXXVII. META τὴν Ἰλίε ἄλωσιν Ἀγαμέμνων
μετὰ Κασάνδρας ἀνηρέθη. Ὀρέσης δὲ παρὰ Στροφίω
ἀνατραφεῖς τὰς Φουεῖς τῶ πατρὸς ἐτιμωρήσατο ὡς
Πυρανδρος ¹ ἐν τετάρτῳ Πελοποννησιακῶν.

ΦΑΒΙΟΣ ΦΑΒΡΙΚΙΑΝΟΣ, τῶ μεγάλε συγγε-
νὴς Φαβίε, πορθήσας Τέξιον ² μητρόπολιν Σαυνιτῶν,
τὴν παρ' αὐτοῖς τιμωμένην νικηφόρον Ἀφροδίτην ἐπεμ-
ψεν εἰς Ῥώμην. τέτα γυνὴ Φαβία μοιχευθεῖσα ὑπό-
τινος εὐπρεπῆς νεανίας, τὸνομα Πετρωνίε Οὐαλεντίνε,
τὸν ἄνδρα ἐδόλοφόνησε. Φαβία δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐτι-
πιον Φαβρικιανὸν τῶν κινδύνων ἐρρύσατο, καὶ ἐπεμψα
κρύφα τραφισόμενον. ἀκμασας δὲ ὁ νεανίας τὴν τε
μητέρα καὶ τὸν μοιχὸν ἀπέκλεινε, καὶ ἀπελύθη ὑπὸ
τῆς συγκλήτης ὡς ἰσορεῖ Δοσίθεος ἐν τρίτῳ Ἰταλι-
κῶν.

XXXVIII. ΒΟΥΣΙΡΙΣ, παῖς Ποσειδῶνος καὶ
Ἀνίππης τῆς Νεΐλε, τὰς παριόντας ὑπέλω Φιλοξενίᾳ
κατέθηκε. μετῆλθε δ' αὐτὸν ἢ τῶν τετελευτηηκότων νέ-
μεσις. Ἡρακλῆς γὰρ ἐπιτεθεῖς τῷ ρυπάλῳ διεχρήσα-
το ὡς Ἀγάθων Σάμιος.

ἩΡΑΚΛΗΣ τὰς Γηρυόνας βῆς ἐλαύνων δι' Ἰτα-
λιας ἐπεξενώθη Φαύνω βασιλεῖ, ὃς ἦν Ἑρμῆ παῖς,
καὶ τὰς γε ξένους ³ τῶ γεννήσαντι ἔθηκεν ἐπιχειρή-
σας δὲ τῷ Ἡρακλεῖ ἀνηρέθη ὡς Δέρκυλλος ἐν τρίτῳ
¹ Ἰταλικῶν.

E e 2

XXXIX.

¹ Petav. Ἡύρος; deinde idem Γαλειτῆνα pro Οὐαλεντ.

² Nomen haud dubie corruptum, cum talis urbs nullibi le-
gatur Kaltw.

³ Petav. τὰς γίνας, absque γε.

XXXIX. ΦΑΛΑΡΙΣ, Ἀκραγαντίνων τύραννος ἀπότομος ¹, τὰς παριόντας ξένας ἐσρέβλε καὶ ἐπόλαζε. Πέριπλος δὲ τῇ τέχνῃ χαλκουργός, δάμαλιν κατασκευάσας χαλιῆν, ἔδωκε τῷ βασιλεῖ, ὡς ἂν τὰς ξένας καταναίῃ ζῶντας ἐν αὐτῇ. ὁ δὲ μόνον τότε γενόμενος δίκαιος, αὐτὸν ἐπέβαλεν. ἔδωκε δὲ μυκηθμὸν ἀναδιδόνας ἢ δάμαλις. ὡς ἐν δευτέρῳ Αἰτίων ².

ἘΝ ΑἰΓΕΣΤΗ ³, τῇ πόλει τῆς Σικελίας, ἐγένετο μετὸ τις ἄμμος τύραννος, Αἰμύλιος Κενσωρῖος. ἔτος τὰς κεινότερα βασιανιστήρια κατασκευάσαντας ἐδαροδόκει. εἰς δὲ τις Ἀρέντιος, Πατέρναλλος, δημιουργήσας ἔππου χαλιῶν τῷ προειρημένῳ δῶρον ἔδωκεν, ἵνα βάλῃ ⁴ αὐτὸς. ὁ δὲ τότε πρῶτον νομίμως ἀναστραφεῖς, τὸν χαρισάμενον πρότερον ἔβαλεν. ὡς ἂν, ἣν ἐπενόησε βιάσασθαι ἄλλοις, αὐτὸς πάσῃ πρῶτος. τῆτον συλλαβῶν ⁵ ἀπὸ τῆς Ταρπίης ὄρεα ἔρριψε. καὶ δοκῶσιν οἱ ἀποτόμως βασιλεύσαντες ἀπ' ἐκείνης Αἰμύλιοι προσαγορεύεσθαι. ὡς Ἀριεῖδης ἐν τετάρτῳ Ἰταλικῶν.

XI. ΕΥΗΝΟΣ Ἄρεος καὶ Στερόπης ⁶, τὴν Οἰνομακὴν γῆμας Ἀλυίπην, ἐγέννησε θυγατέρα Μάρπισσαν, ἣν παρθένον ἐφάρει. Ἴδας ὁ Ἀφάρτος ⁷ καὶ ἀρκά-

¹ Petav. ἀποτόμως, & deinde τὰς παριόντας.

² Respicit Αἰτίας βαρβαρικῆς, opusculum a Plutarcho confectum, & a Lampria in catalogo scriptorum parentis memoratum, quod nunc periit, censet Wernsdorf in Comment. I. ad Plut. Quaest. Gr. pag. 2.

³ Petav. ἐν Αἰγίτῃ; mox idem Αἰμίλιος.

⁴ Petav. βάλῃ.

⁵ Excidisse Nominativum alicujus nominis proprii, W. monet. Eundem defectum Xyl. in versione asterisco notasse videtur.

⁶ Petav. Ἀστερόπης; & deinde Μάρπισσαν.

⁷ W. judice, legendum est Ἴδας δ' ὁ Ἀφάρτος. Ultimam, in ipsa correctione, dedit Xyl.

ἀρπάσας ἐκ χορῶν ἔφυγεν. ὁ δὲ πατὴρ διώξας, καὶ μὴ συλλαβῶν, εἰς τὸν Λυκόρμαν ἐρρίψεν ἑαυτὸν ποταμὸν, καὶ ἀθάνατος ἐγένετο ὡς Δοσίθεος ἐν πρώτῳ Ἰταλικῶν 1.

ANNIOS δὲ, Τάσκιων 2 βασιλεὺς, ἔχων θυγατέρα εὐμορφον, τένομα Σαλίαν παρθένον ἐτήρει. Κάδμητος δ' ἐκ τῶν ἐπισήμων ἰδὼν τὴν παρθένον παίζουσαν, ἠρέσθη, καὶ μὴ σέγων τὸν ἔρωτα, ἤρπασε καὶ ἤγευε εἰς Ῥωμην. ὁ δὲ πατὴρ ἐπιδιώξας, καὶ μὴ συλλαβῶν ἤλατο εἰς τὸν Παρεάσιον ποταμὸν, ὃς Ἀνυίων 3 μετωνομάθη, τῇ δὲ Σαλία μνηστευόμενος Κάδμητος, ἐποίησατο Λατίνον καὶ Σάλισιν, ἀφ' ὧν οἱ εὐγενέστατοι κατῆγον πρὸ γένους ὡς Ἀρριεΐδης Μιλήσιος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυτίωρ ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

XLI. ἩΓΗΣΙΣΤΡΑΤΟΣ 4, ἀνὴρ Ἐφέσιος, ἐμφύλιον Φόνον δράσας ἔφυγεν εἰς Δελφὸς, καὶ ἠρώτα τὸν θεόν, πῶς οἰκήσειεν. ὁ δ' Ἀπόλλων ἀνεῖπεν, εὐδαῖαν ἴδη χορεύοντας ἀγροίκας θαλάσσις ἐλαίας ἐσεφανωμένους. γενόμενος δὲ κατὰ τὸν τόπον τῆς Ἀσίας, καὶ θεασάμενος Φύλλοις ἐλαίας ἐσεφανωμένους γεωργὸς καὶ χορεύοντας, ἔκτισεν αὐτῷ πόλιν, καὶ ἐκάλεσεν Ἐλαιῶντα ὡς Πυθουλής Σάμιος 5 ἐν τρίτῳ γεωργικῶν.

ΤΗΛΕΓΟΝΟΣ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης, ἐπ' ἀναζήτησιν τῶν πατρῶς πεμφθεῖς, ἔμαθε πόλιν κλίσαι, εὐδαῖαν ἴδη γεωργὸς ἐσεφανωμένους καὶ χορεύοντας. γενόμενος δὲ κατὰ τινὰ τόπον τῆς Ἰταλίας, καὶ θεασά-

E e 3

μενος

1 Petav. Αἰτωλικῶν.

2 Petav. Τρέσκων, & pro Σαλίαν dat Στιλίαν, similiaque cum V. Σταλίαν.

3 Turn. & V. Ἄνιων.

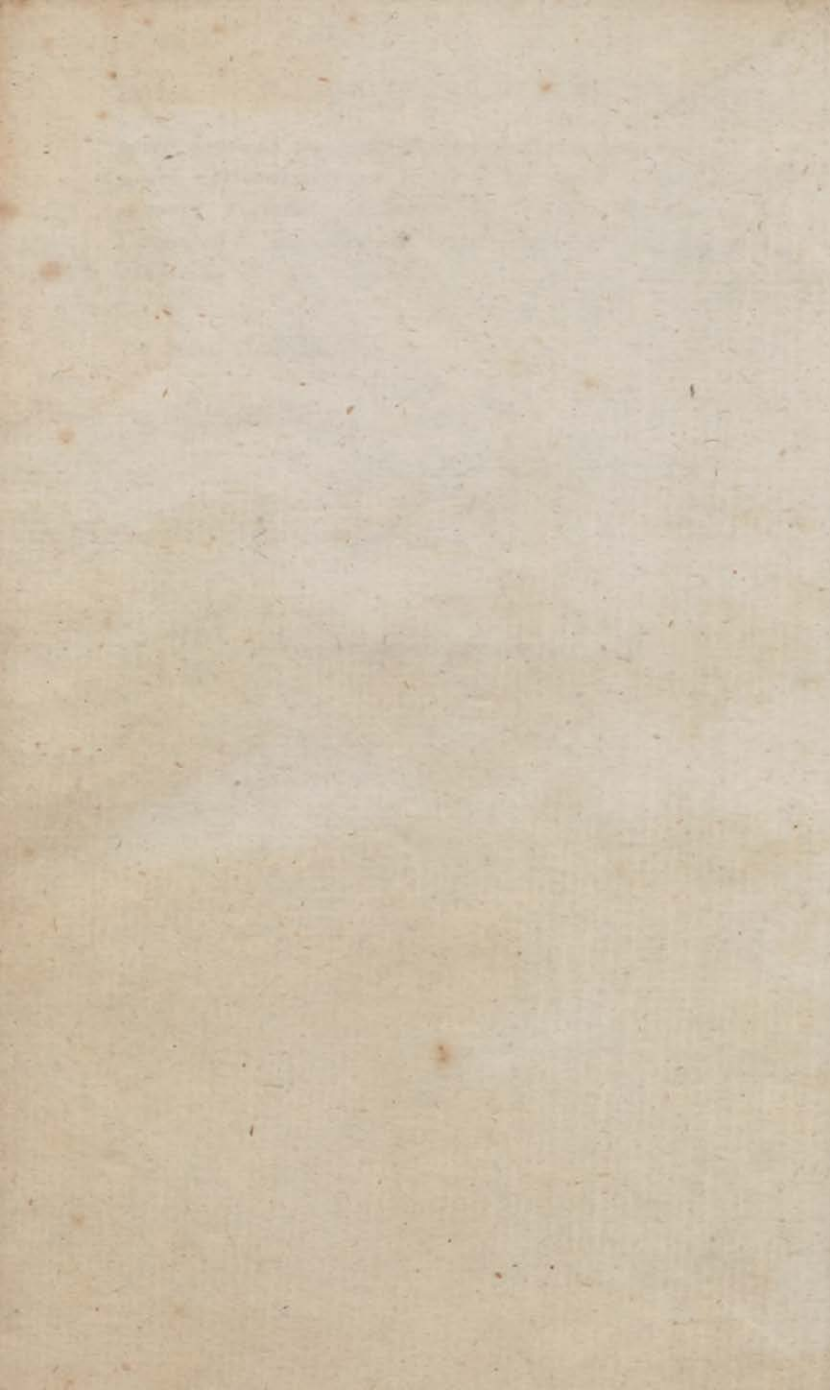
4 Petav. Ἠγίσαστρος.

5 Ald. & Bas. Σάμιος; roll. Σάμιος.

μενος ἀγροίκας πρηνίους κλάδοις ἐξεφανωμένους καὶ ὀρ-
 χήσει προσευκαιρῶντας, ἐκίσει πόλιν, ἀπὸ τῆ συγκυ-
 ρήματος Πρηνίσιον ὀνομάσας, ἣν Ῥωμαῖοι παραγίωγας
 Πραίνεσον ¹ καλῶσιν, ἕως ἰσορεῖ Ἀριστοκλῆς ἐν τρίτῳ
 Ἰταλικῶν.

¹ Ρελαν. Πραίνετον.

52899